

බුද්දකනිකායෙ

උදාන-අවිසකථා

ධම්මවිවය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා	1
1. බොධිවග්ගො	4
1. පයමබොධිසුත්තවග්ගො	4
2. දුතියබොධිසුත්තවග්ගො.....	35
3. තතියබොධිසුත්තවග්ගො	37
4. හුංහුඬකසුත්තවග්ගො	39
5. බ්‍රාහ්මණසුත්තවග්ගො.....	41
6. මහාකස්සපසුත්තවග්ගො	44
7. අජකලාපකසුත්තවග්ගො	48
8. සඬගාමජීසුත්තවග්ගො.....	52
9. ජට්ඨසුත්තවග්ගො	55
10. බාහියසුත්තවග්ගො.....	57
2. මුවලින්දවග්ගො	74
1. මුවලින්දසුත්තවග්ගො.....	74
2. රාජසුත්තවග්ගො	75
3. දණ්ඩසුත්තවග්ගො	81
4. සක්කාරසුත්තවග්ගො	82
5. උපාසකසුත්තවග්ගො	84
6. ගබ්භිනීසුත්තවග්ගො.....	86
7. එකපුත්තකසුත්තවග්ගො	87
8. සුප්පවාසාසුත්තවග්ගො.....	89
9. විසාබාසුත්තවග්ගො.....	117
10. හද්දියසුත්තවග්ගො	119
3. නන්දවග්ගො	123
1. කම්මවිපාකජසුත්තවග්ගො	123
2. නන්දසුත්තවග්ගො	125
3. යසොජසුත්තවග්ගො	134
4. සාරිපුත්තසුත්තවග්ගො	140

5. මහාමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා	141
6. පිලිත්ථවච්ඡසුත්තවණ්ණනා	143
7. සක්කුදානසුත්තවණ්ණනා	146
8. පිණ්ඩපාතිකසුත්තවණ්ණනා	151
9. සිප්පසුත්තවණ්ණනා	152
10. ලොකසුත්තවණ්ණනා	154
4. මෙඝියවග්ගො	163
1. මෙඝියසුත්තවණ්ණනා	163
2. උද්ධතසුත්තවණ්ණනා	179
3. ගොපාලකසුත්තවණ්ණනා	181
4. යක්ඛපහාරසුත්තවණ්ණනා	184
5. නාගසුත්තවණ්ණනා	187
6. පිණ්ඩොලසුත්තවණ්ණනා	190
7. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා	192
8. සුන්දරීසුත්තවණ්ණනා	193
9. උපසෙනසුත්තවණ්ණනා	201
10. සාරිපුත්තඋපසමසුත්තවණ්ණනා	204
5. සොණවග්ගො	207
1. පියතරසුත්තවණ්ණනා	207
2. අප්පායුකසුත්තවණ්ණනා	208
3. සුප්පබුද්ධකුට්ඨිසුත්තවණ්ණනා	211
4. කුමාරකසුත්තවණ්ණනා	223
5. උපොසථසුත්තවණ්ණනා	224
6. සොණසුත්තවණ්ණනා	232
7. කඨිබ්බරෙවතසුත්තවණ්ණනා	238
8. සඨ්ඨසහෙදසුත්තවණ්ණනා	239
9. සධායමානසුත්තවණ්ණනා	241
10. වුළපනථකසුත්තවණ්ණනා	242
6. ජච්චන්ධවග්ගො	244
1. ආයුසඨ්ඨබ්බරොස්සජ්ජනසුත්තවණ්ණනා	244

2. සත්තජට්ඨසුත්තවශේෂනා	249
3. පච්චචේක්ඛණසුත්තවශේෂනා.....	253
4. පයමනානාතිත්ථියසුත්තවශේෂනා.....	255
5. දුතියනානාතිත්ථියසුත්තවශේෂනා	260
6. තතියනානාතිත්ථියසුත්තවශේෂනා	261
7. සුභුතිසුත්තවශේෂනා.....	263
8. ගණිකාසුත්තවශේෂනා.....	264
9. උපාතිධාවන්තිසුත්තවශේෂනා.....	267
10. උප්පජ්ජන්තිසුත්තවශේෂනා.....	269
7. චූළවග්ගො	272
1. පයමලකුණ්ඩකහද්දියසුත්තවශේෂනා	272
2. දුතියලකුණ්ඩකහද්දියසුත්තවශේෂනා.....	274
3. පයමසත්තසුත්තවශේෂනා	275
4. දුතියසත්තසුත්තවශේෂනා	276
5. අපරලකුණ්ඩකහද්දියසුත්තවශේෂනා	277
6. තණ්හාසඬ්ඛයසුත්තවශේෂනා	279
7. පපඤ්චඛයසුත්තවශේෂනා	280
8. කච්චානසුත්තවශේෂනා	282
9. උදපානසුත්තවශේෂනා	284
10. උතෙනසුත්තවශේෂනා	287
8. පාටලිගාමියවග්ගො	292
1. පයමනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවශේෂනා	292
2. දුතියනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවශේෂනා.....	295
3. තතියනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවශේෂනා.....	296
4. චතුත්ථනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවශේෂනා	298
5. චුන්දසුත්තවශේෂනා	299
6. පාටලිගාමියසුත්තවශේෂනා.....	305
7. ද්විධාපඨසුත්තවශේෂනා	317
8. විසාඛාසුත්තවශේෂනා.....	319
9. පයමදබ්බසුත්තවශේෂනා	321

10. දුතියදබ්බසුත්තවණ්ණනා 324

නිගමනකථා..... 326

“ධම්මා සුභා ධාතා චචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරී

(පට්ඨ සංභායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

බුද්දකනිකායෙ

උදාන-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාථං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගුං;
වන්දෙ නිපුණගම්භිර-විචිත්‍රනයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසඬ්ඝං තං, පුඤ්ඤක්ඛන්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

තෙන තෙන නිදානෙන, දෙසිතානි හිතෙසිනා;
යානි සුද්ධාපදානෙන, උදානානි මහෙසිනා.

තානි සබ්බානි ඵකජ්ඣං, ආරොපෙන්නෙහි සඬ්ගහං;
උදානං නාම සඬ්ගිතං, ධම්මසඬ්ගාභකෙහි යං.

ජිනස්ස ධම්මසංවෙග-පාමොජ්ජපරිදීපනං;
සොමනස්සසමුට්ඨාන-ගාථාහි පටිමණ්ඩිතං.

තස්ස ගම්භිරඤාණෙහි, ධගාභෙතබ්බභාවතො;
කිඤ්චාපි දුක්කරා කාතුං, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සහසංවණ්ණනං යස්මා, ධරතෙ සත්ථුසාසනං;
පුබ්බාවරියසිභානං, තිට්ඨතෙව විනිච්ඡයො.

තස්මා තං අවලම්බිත්වා, ධගාභෙත්වාන පඤ්චපි;
නිකායෙ උපනිස්සාය, පොරාණට්ඨකථානයං.

සුවිසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

පුනස්පුනාගතං අත්ථං, වජ්ජයිත්වාන සාධුකං;
යථාබලං කරිස්සාමි, උදානස්සත්ථවණ්ණනං.

ඉති ආකඨබ්බානස්ස, සද්ධම්මස්ස චිරට්ඨිතිං;

විහජන්තස්ස තස්සත්ථං, සාධු ගණ්හන්තු සාධවොති.

තත්ථ උදානන්ති කෙනටියෙන උදානං? උදානනටියෙන. කිමිදං උදානං නාම? පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතො උදාහාරො. යථා හි යං තෙලාදි මිනිතබ්බවත්ථු මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං “අවසෙකො”ති වුච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං “ඔසො”ති වුච්චති. එවමෙව යං පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතං විතක්කවිජ්ජාරං අන්තොහදයං සන්ධාරෙතුං න සක්කොති, සො අධිකො හුත්වා අන්තො අසණ්ඨහිත්වා බහි වට්ඨිවාරෙන නික්ඛන්තො පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරවිසෙසො “උදාන”න්ති වුච්චති. ධම්මසංවෙගවසෙනපි අයමාකාරො ලබ්භතෙව.

තයිදං කත්ථවි ගාථාබන්ධවසෙන කත්ථවි වාක්‍යවසෙන පවත්තං. යං පන අට්ඨකථාසු “සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තා”ති උදානලක්ඛණං වුත්තං, තං යෙභුය්‍යවසෙන වුත්තං. යෙභුය්‍යෙන හි උදානං ගාථාබන්ධවසෙන භාසිතං පිතිසොමනස්සසමුට්ඨාපිතඤ්ච. ඉතරම්පි පන “අත්ථි, හික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පථවී න ආපො”තිආදීසු (උදා. 71) “සුඛකාමානි භූතානි, යො දණ්ඨෙත විහිංසති”ති (ධ. ප. 131), “සවෙ භායථ දුක්ඛස්ස, සවෙ වො දුක්ඛමජ්ජිය”න්ති එවමාදීසු (උදා. 44; නෙත්ති. 91) ව ලබ්භති.

එවං තයිදං සබ්බඤ්ඤබුද්ධභාසිතං, පච්චෙකබුද්ධභාසිතං, සාවකභාසිතන්ති තිව්ධං භොති. තත්ථ පච්චෙකබුද්ධභාසිතං – “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඨං, අවිහෙය්‍යං අඤ්ඤතරම්පි තෙස”න්තිආදීනා (සු. නි. 35; වුළුති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121) බග්ගවිසාණසුත්තෙ ආගතමෙව. සාවකභාසිතානිපි –

“සබ්බො රාගො පභීනො මෙ, සබ්බො දොසො සමුහතො;
සබ්බො මෙ විහතො මොහො, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො”ති.
(ථෙරගා. 79) –

ආදීනා ථෙරගාථාසු –

“කායෙන සංවුතා ආසිං, වාචාය උද වෙතසා;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතා”ති. (ථෙරිගා. 15) –

ආදීනා ථෙරිගාථාසු ව ආගතානි. තානි පන තෙසං ථෙරානං ථෙරිනඤ්ච න කෙවලං උදානානි එව, අථ බො සිහනාදාපි භොන්ති. සක්කාදිහි දෙවෙහි භාසිතානි “අහො දානං පරමදානං, කස්සපෙ සුජ්ජනිට්ඨිත”න්තිආදීනි (උදා. 27), ආරාමදණ්ඨබ්බාග්ගොදිහි මනුස්සෙහි ව භාසිතානි “නමො තස්ස

භගවතො” තිආදීනි (අ. නි. 2.38) තිස්සො සඬ්භිතියො ආරුළුහානි උදානානි සන්ති එව, න තානි ඉධ අධිප්පෙතානි. යානි පන සම්මාසම්බුද්ධොන සාමං ආහව්ව භාසිතානි ජීනවචනභූතානි, යානි සන්ධාය භගවතා පරියත්තිධම්මං නවධා විහජිත්වා උද්දිසන්තෙන උදානන්ති චුත්තානි, තානෙව ධම්මසඬ්භිගාහකෙනි “උදාන”න්ති සඬ්භිතන්ති තදෙවෙත්ථ සංවණ්ණෙතඛිබ්බාචෙන ගතිං.

යා පන “අනෙකජාතිසංසාර”න්තිආදිගාථාය දීපිතා භගවතා බොධිමුලෙ උදානවසෙන පවත්තිතා අනෙකසතසහස්සානං සම්මාසම්බුද්ධානං අවිජ්ඣිතඋදානගාථා ව, එතා අපරභාගෙ පන ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස භගවතා දෙසිතත්තා ධම්මසඬ්භිගාහකෙනි උදානපාළියං සඬ්භිගං අනාරොපෙත්වා ධම්මපදෙ සඬ්භිතා. යඤ්ච “අඤ්ඤාසි වත, භො කොණ්ඩඤ්ඤො, අඤ්ඤාසි වත, භො කොණ්ඩඤ්ඤො”ති (මහාව. 17; සං. නි. 5.1081; පටි. ම. 2.30) උදානවචනං දසසහස්සිලොකධාතුයා දෙවමනුස්සානං පච්චෙදනසමත්ථනිග්ගොසවිජ්ජාරං භගවතා භාසිතං, තදපි ධම්මචක්කප්පවත්තනසුත්තන්තදෙසනාපරියොසානෙ අත්තනා අධිගතධම්මෙකදෙසස්ස යථාදෙසිතස්ස අරියමග්ගස්ස සාවකෙසු සබ්බපයමං ථෙරෙන අධිගතත්තා අත්තනො පරිස්සමස්ස සඵලභාවපච්චවෙක්ඛණ්ණහෙතුකං පයමබොධියං සබ්බෙසං එව භික්ඛූනං සම්මාපටිපත්තිපච්චවෙක්ඛණ්ණහෙතුකං “ආරාධයිංසු වත මං භික්ඛූ එකං සමය”න්තිආදිවචනං (ම. නි. 1.225) විය පිතිසොමනස්සජනිතං උදාහාරමත්තං, “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”තිආදිවචනං (මහාව. 1-3; උදා. 1-3) විය පවත්තියා නිවත්තියා වා න පකාසනන්ති, න ධම්මසඬ්භිගාහකෙනි උදානපාළියං සඬ්භිතන්ති දට්ඨබ්බං.

තං පනෙතං උදානං විනයපිටකං, සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං, දීඝනිකායො, මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අඬ්ගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්නං, සුත්තං, ගෙයාං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිචුත්තකං, ජාතකං, අඛ්භුතධම්මං, වෙදල්ලන්ති නවසු සාසනඬ්භිගෙසු උදානසඬ්භිගං.

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි භික්ඛූතො; චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිතො”ති. (ථෙරගා. 1027) –

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසීතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඬ්භිගං. බොධිවග්ගො, මුචලින්දවග්ගො, නන්දවග්ගො, මෙසියවග්ගො, සොණවග්ගො, ජව්වන්ධවග්ගො, චූළවග්ගො, පාටලිගාමියවග්ගොති වග්ගතො අට්ඨවග්ගං; සුත්තතො අසීතිසුත්තසඬ්භිගං, ගාථාතො පඤ්චනචුතිඋදානගාථාසඬ්භිගං.

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා බොධිවග්ගො
 භාණුවාරතො අභිච්ඡින්නවමත්තා භාණුවාරා. අනුසන්ධිතො බොධිසුත්තෙ
 පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන එකානුසන්ධි, සුප්පවාසාසුත්තෙ
 පුච්ඡානුසන්ධියොනුසන්ධිවසෙන ද්වෙ අනුසන්ධි, සෙසෙසු
 යොනුසන්ධිවසෙන එකෙකොව අනුසන්ධි, අජ්ඣාසයානුසන්ධි පනෙත්ථ
 නත්ථි. එවං සබ්බොපි එකාසීතිඅනුසන්ධිසංඛ්‍යං. පදනො සතාධිකානි
 එකච්ඡ සදසහස්සානි, ගාථාපාදනො තෙච්ඡති චතුස්සතාධිකානි අට්ඨ
 සහස්සානි, අක්ඛරතො සත්තසහස්සාධිකානි සට්ඨි සහස්සානි තිණි ව සතානි
 ද්වාසීති ව අක්ඛරානි. තෙනෙතං වුච්චති -

“අසීති එව සුත්තන්තා, වග්ගො අට්ඨ සමාසතො;
 ගාථා ව පඤ්චනවුති, උදානස්ස පකාසිතා.

“අභිච්ඡින්නවමත්තා ව, භාණුවාරා පමාණතො;
 එකාධිකා තථාසීති, උදානස්සානුසන්ධියො.

“එකච්ඡසහස්සානි, සතඤ්චෙව විවක්ඛණො;
 පදානෙතානුදානස්ස, ගණිතානි විනිද්දිසෙ”.

ගාථාපාදනො පන -

“අට්ඨසහස්සමත්තානි, චත්තාරොව සතානි ව;
 පාදානෙතානුදානස්ස, තෙච්ඡති ව නිද්දිසෙ.

“අක්ඛරානං සහස්සානි, සට්ඨි සත්ත සතානි ව;
 තිණි ද්වාසීති ව තථා, උදානස්ස පච්චෙදිතා”ති.

තස්ස අට්ඨසු වග්ගෙසු බොධිවග්ගො ආදි, සුත්තෙසු පයමං
 බොධිසුත්තං, තස්සාපි එවං මෙ සුත්තන්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන
 පයමමභාසඬ්ඨිතිකාලෙ චුත්තනිදානමාදි. සා පනායං පයමමභාසඬ්ඨිති
 විනයපිටකෙ (වුළුව. 437) තන්තිමාරුල්භා එව. යො පනෙත්ථ
 නිදානකොසල්ලත්ථං චත්තබ්බො කථාමග්ගො සොපි සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියං
 දීඝනිකායට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.නිදානකථා) චුත්තො එවාති තත්ථ
 චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො.

1. බොධිවග්ගො

1. පයමබොධිසුත්තවණ්ණනා

1. යං පනෙත්ථ “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිකං නිදානං, තත්ථ එවන්ති
 නිපාතපදං. මෙතිආදිනි නාමපදානි. උරුචෙලායං විහරතීති එත්ථ චීති
 උපසග්ගපදං, හරතීති ආඛ්‍යාතපදන්ති ඉමිනාව නයෙන සබ්බත්ථ පදවිභාගො
 චෙදිතබ්බො.

උපමුපදෙසසම්පහංසනගරහණවචනසම්පටිග්ගහාකාර-

නිදස්සනාවධාරණපුච්ඡාඉදමත්ථපරිමාණාදි අනෙකත්ථජ්ජහෙදො. තථා හෙස “එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති එවමාදීසු (ධ. ප. 53) උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මතබ්බං”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙතං හගවා, එවමෙතං සුගතා”න්තිආදීසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසති”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං, හන්තෙති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.3; ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං බ්‍යා බො අහං, හන්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඬකම, උපසඬකමිත්වා මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අජ්ජාබාධං අජ්ජාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ ‘සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො හවන්තං ආනන්දං අජ්ජාබාධං අජ්ජාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති’ති, එවඤ්ච වදෙහි ‘සාධු කීර හවං ආනන්දො යෙන සුහස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඬකමතු අනුකම්පං උපාදායා’ති”ආදීසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “‘තං කිං මඤ්ඤට්ඨ, කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වා’ති? ‘අකුසලා, හන්තෙ’. ‘සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා වා’ති? ‘සාවජ්ජා, හන්තෙ’. ‘විඤ්ඤගරහිතා වා විඤ්ඤජ්ජසත්ථා වා’ති? ‘විඤ්ඤගරහිතා, හන්තෙ’. ‘සමත්තා සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, නො’වා? ‘කථං වො එත්ථ හොති’ති? ‘සමත්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොතිති’”ආදීසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. “එවමෙතෙ සුන්හාතා සුවලිත්තා කජ්ජිතකෙසමස්ස ආමුත්තමාලාහරණා”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.286) පුච්ඡායං. “එවංගතානි පුට්ඨසිජ්ජායතනානි (දී. නි. 1.182), එවංවිධො එවමාකාරො”න්තිආදීසු ඉදංසද්දස්ස අත්ථෙ. ගතසද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාරසද්දා. තථා හි විධයුත්තගතසද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං ලහුපරිවත්තං එවමායුපරියන්තො”න්තිආදීසු (අ. නි. 1.48) පරිමාණෙ.

නනු ව “එවං චිත්තකිතං නො තුම්හෙහි, එවමායුපරියන්තො”ති චෙත්ථ එවංසද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං චුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවංසද්දොති. න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තවාචකො හෙත්ථ එවංසද්දො ආකාරත්ථොති අධිජ්ජෙතො. “එවං බ්‍යා බො”න්තිආදීසු පන ආකාරවිසෙසවචනො. ආකාරවිසෙසවාචනො චෙනෙ එවංසද්දා පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං වාචකත්තා. එවඤ්ච කත්වා “එවං ජාතෙන මච්චෙනා”න්තිආදීනි උපමානඋදාහරණානි යුජ්ජන්ති. තත්ථ හි -

“යථාපි පුජ්ජරාසිමහා, කසිරා මාලාගුණෙ බහු;

එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති. —

එත්ථ පුජ්ඵරාසිට්ඨානීයතො මනුස්සප්පත්ති
සප්පුරිසුපනිස්සයසද්ධම්මස්සවනයොනිසොමනසිකාරභොගසම්පත්තිආදි
තො දානාදිපුඤ්ඤකිරියාභෙතුසමුදායතො
සොභාසුගන්ධනාදිගුණවිසෙසයොගතො මාලාගුණසදිසියො බහුකා
පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවතාය මච්චෙන කත්තබ්බාති අභෙදතාය
පුජ්ඵරාසි මාලාගුණා ව උපමා, තෙසං උපමානාකාරො යථාසද්දෙන
අනියමතො වුත්තො. පුන එවංසද්දෙන නියමනවසෙන වුත්තො. සො පන
උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමා එව භොතීති වුත්තං
“උපමායං ආගතො”ති.

තථා “එවං ඉමිනා ආකාරෙන අභික්කම්මිතබ්බ”න්තිආදිනා
උපදිසියමානාය සමණසාරුප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ
උපදෙසාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසොයෙවාති වුත්තං — “එවං තෙ
අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බන්තිආදීසු උපදෙසෙ”ති.

“එවමෙනං භගවා, එවමෙනං සුගතා”ති එත්ථ භගවතා යථාවුත්තමත්ථං
අවිපරීතතො ජානන්තෙහි කතං යං තත්ථ විජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි
භංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පභංසනං, සො තත්ථ පභංසනාකාරොති
වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං.

“එවමෙවං පනාය”න්ති එත්ථ ගරභණාකාරොති වුත්තනයෙන
යොජෙතබ්බං. සො ව ගරභණාකාරො
“වසලී”තිආදිබ්බංසනසද්දසන්තිධානතො ඉධ එවංසද්දෙන පකාසිතොති
විඤ්ඤායති. යථා චෙත්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන වුත්තානං
පුජ්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්තිධානතො වුත්තාති චෙදිතබ්බං.

“එවං නො”ති එත්ථාපි තෙසං යථාවුත්තධම්මානං
අභිතදුක්ඛාවභභාවෙන සන්තිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිග්ගභණවසෙන
“නො වා කථං වො එත්ථ භොතී”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ
භොතී”ති වුත්තත්තා තදාකාරසන්තිට්ඨානං එවංසද්දෙන ආවිකතං. සො
පන තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො
අවධාරණත්ථො භොතීති වුත්තං — “එවං නො එත්ථ භොතීතිආදීසු
අවධාරණෙ”ති.

“එවඤ්ච වදෙහී”ති යථාභං වදාමි එවං සමණං ආනන්දං වදෙහීති
වදනාකාරො ඉදානි වත්තබ්බො එවංසද්දෙන නිදස්සියතීති
“නිදස්සනත්ථො”ති වුත්තං.

එවමාකාරවිසෙසවාචිනම්පි එතෙසං එවංසද්දානං
උපමාදිවිසෙසත්ථවුත්තිතාය උපමාදිඅත්ථතා වුත්තා. “එවං, භන්තෙ”ති පන

ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ නියොජ්ඣෙති භික්ඛුහි තත්ථ පතිට්ඨිතභාවස්ස පටිජානනවසෙන චුත්තත්තා තත්ථ එවංසද්දො වචනසම්පටිග්ගහත්ථො. තෙන එවං, හත්තෙති සාධු, හත්තෙ, සුට්ඨු, හත්තෙති චුත්තං හොති. ස්වායමිධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙන එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති - නානානායනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්හිරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

එත්ථ ච එකත්තනානත්තඅබ්බාපාරඑවංධම්මතාසඬ්ඛාතා නන්දියාවත්තතිපුක්ඛලසිහවික්කිළිතදිසාලොචනඅඬ්ඤාසසඬ්ඛාතා ච අස්සාදාදිවිසයාදිහෙදෙන නානාවිධා නයා නානානයා. නයා චා පාළිගතියො, තා ච පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තාදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ස්සකාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිවසෙන, සඬ්භගාදිවසෙන, සමයවිමුත්තාදිවසෙන, යපනාදිවසෙන, කුසලමූලාදිවසෙන, තිකපට්ඨානාදිවසෙන ච නානජ්ජකාරාති නානානයා, තෙහි නිපුණං සණ්භං සුබ්බමන්ති නානානායනිපුණං.

ආසයොව අජ්ඣාසයො, සො ච සස්සනාදිහෙදෙන අජ්ජරජක්ඛනාදිහෙදෙන ච අනෙකවිධො. අත්තජ්ඣාසයාදිකො එව චා අනෙකො අජ්ඣාසයො අනෙකජ්ඣාසයො. සො සමුට්ඨානං උජ්ජත්තිහෙතු එතස්සාති අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං.

සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා තබ්බිභාවනබ්බාඤ්ජනසම්පත්තියා සඬ්ඛාසනපකාසනවිවරණවිහජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි අක්ඛරපදබ්බාඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්බාඤ්ජනපදෙහි ච සමන්තාගතත්තා අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නං.

ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහෙදෙන තෙසු ච එකෙකස්ස විසයාදිහෙදෙන විවිධං බහුවිධං චා පාටිභාරියං එතස්සාති විවිධපාටිභාරියං. තත්ථ පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනායනතො පාටිභාරියන්ති අත්ථෙ සති භගවතො න පටිපක්ඛා රාගාදයො සන්ති යෙ හරිතබ්බා, පුපුජ්ජනානම්පි විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්තති, තස්මා තත්ථ පවත්තවොහාරෙන ච න සක්කා ඉධ පාටිභාරියන්ති වත්තුං. සථෙ පන මහාකාරුණිකස්ස භගවතො වෙනෙයාගතා ච කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියන්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙතං. අථ චා භගවතො ථෙව සාසනස්ස ච පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිජ්ජකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ච

ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනීතා හොත්ති. පටිති වා අයං සද්දො පච්ඡාති එතස්ස අත්ථං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨිමිති, අඤ්ඤො ආගඤ්ඡි බ්‍රාහ්මණො”තිආදීසු (වුළුති. පාරායනවග්ග, වත්ථුගාථා 4) විය. තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිච්චෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පටිහාරියං. අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ථජ්ඣානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිහාරියං. ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිච්චෙන සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ච අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි හොත්තීති පටිහාරියානි භවන්ති. පටිහාරියමෙව පාටිහාරියං, පටිහාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීසමුදායෙ භවං එකෙකං පාටිහාරියන්ති වුවවති. පටිහාරියං වා චතුත්ථජ්ඣානං මග්ගො ච පටිපක්ඛහරණතො. තත්ථ ජාතං නිමිත්තභූතතො තතො වා ආගතන්ති පාටිහාරියන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

යස්මා පන තත්තිඅත්ථදෙසනා තබ්බොහාරාහිසමයසඬ්ඛාතා හෙතුහෙතුඵලතද්‍රුහයපඤ්ඤත්තිපටිවෙධසඬ්ඛාතා වා ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධා ගම්භීරා, සසාදීහි විය මහාසමුද්දො අනුපටිතකුසලසම්භාරෙහි අලබ්භනෙයාස්පතිට්ඨා දූස්පරියොගාහා ව, තස්මා තෙහි චතුහි ගම්භීරහාවෙහි යුත්තන්ති භගවතො වචනං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං.

එකො එව භගවතො ධම්මදෙසනාසොසො, එකස්මිං බණ පවත්තමානො නානාභාසානං සත්තානං අත්තනො අත්තනො භාසාවසෙන අපුබ්බං අවරිමං ගහණුපගො හොති. අචිත්තෙයො හි බුද්ධානං බුද්ධානුභාවොති සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපථං ආගච්ඡන්ති වෙදිතබ්බං.

නිදස්සනත්ථෙන “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සච්ඡිකත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො “එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත”න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙන “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො, ධම්මකුසලො, ඛ්‍යාඤ්ජනකුසලො, නිරුත්තිකුසලො, පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපනිතා ච පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකාමතං ජනෙති. “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථතො වා ඛ්‍යාඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤථා දට්ඨබ්බ”න්ති. අඤ්ඤථාති භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො අඤ්ඤථා න පන භගවතා දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙයානුභාවා හි භගවතො දෙසනා, සා

නෙව සබ්බාකාරෙන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති චුත්තොවායමත්ථො. සුතාකාරාවිරුජ්ඣනමෙව හි ධාරණබලං.

මෙසද්දො තීසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හිස්ස “ගාථාහිගීතං මෙ අනොජනෙය්‍ය”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.194; සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”න්තිආදීසු (සං. නි. 4.88; 5.382; අ. නි. 4.257) මය්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, හවථා”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුතං, මම සුත”න්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

එත්ථ ච යො පරො න හොති, සො අත්තාති එවං චත්තබ්බෙ නියකජ්ඣක්තසඛිබාතෙ සසන්තාතෙ චත්තනතො තිවිධොපි මෙසද්දො කිඤ්චාපි එකස්මිංයෙව අත්ථෙ දිස්සති, කරණසම්පදානාදිවිසෙසසඛිබාතො පන විඤ්ඤායතෙවායං අත්ථහෙදොති “මෙ-සද්දො තීසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති චුත්තොති දට්ඨබ්බං.

සුතන්ති අයං සුතසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච ගමනවිස්සුතකිලින්තූපචිතානුයොගසොතවිඤ්ඤෙය්‍ය සොතද්වාරානුසාර විඤ්ඤානාදිඅනෙකත්ථජ්ජහෙදො. කිඤ්චාපි හි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුතසද්දො එව තං තමත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣති.

තත්ථ “සෙනාය පසුතො”න්තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”න්තිආදීසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා”න්තිආදීසු (පාචි. 657) කිලෙසෙන කිලින්තා කිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනජ්ජක”න්තිආදීසු (බු. පා. 7.12) උපචිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානජ්ජසුතා ධීරා”න්තිආදීසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්තිවයො”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස “සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත”න්ති වා “උපධාරණ”න්ති වා අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස හි මයාති අත්ථෙ සති “එවං මයා සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත”න්ති යුජ්ජති. මමාති අත්ථෙ සති “එවං මම සුතං සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ”න්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තීසු පදෙසු යස්මා සුතසද්දසන්තිධාතෙ පයුත්තෙන එවංසද්දෙන සවනකිරියාජොතකෙන හවිතබ්බං, තස්මා එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණසම්පට්ච්ඡනාදිසොතද්වාරිකවිඤ්ඤාණානන්තරං උජ්ජන්තමනොද්වාරිකවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අවයකථා බොධිවග්ගො
 චුත්තවිඤ්ඤාණසමඬගීපුග්ගලනිදස්සනං. සබ්බානි හි වාක්‍යානි
 එවකාරත්ථසහිතානියෙව අවධාරණඵලත්තා තෙසං. සුතන්ති
 අස්සවනභාවජපටික්ඛෙපතො අනුනානධිකාවිපරීතග්ගහණනිදස්සනං. යථා
 හි සුතං සුතමෙවාති වත්තබ්බතං අරහති තථා තං සම්මා සුතං අනුනග්ගහණං
 අනධිකග්ගහණං අවිපරීතග්ගහණඤ්ච හොතිති. අථ වා
 සද්දන්තරත්ථාපොභනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති එතස්මිං පක්ඛෙ යස්මා
 සුතන්ති එතස්ස අසුතං න හොතිති අයමත්ථො චුත්තො, තස්මා සුතන්ති
 අස්සවනභාවජපටික්ඛෙපතො අනුනානධිකාවිපරීතග්ගහණනිදස්සනං. ඉදං
 චුත්තං හොති - එවං මෙ සුතං, න මයා ඉදං දිට්ඨං, න සයම්භුඤ්ඤාණෙන
 සවිජ්ඣතං, න අඤ්ඤථා වා උපලද්ධං. අපි ච සුතංව, තඤ්ච බො
 සම්මදෙවාති. අවධාරණත්ථො වා එවංසද්දො අයමත්ථයොජනා,
 තදපෙක්ඛස්ස සුතසද්දස්ස නියමත්ථො සම්භවතීති තදපෙක්ඛස්ස
 සුතසද්දස්ස අස්සවනභාවජපටික්ඛෙපො
 අනුනානධිකාවිපරීතග්ගහණනිදස්සනතා ච වෙදිතබ්බා. ඉති
 සවනහෙතුසවනවිසෙසවසෙනපි සුතසද්දස්ස අත්ථයොජනා කතාති
 දිට්ඨබ්බං.

තථා එවන්ති තස්සා සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා
 නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගහණතො නානජපකාරෙන ආරම්මණෙ
 පවත්තිභාවජපකාසනං ආකාරත්ථො එවංසද්දොති කරිත්වා. මෙති
 අත්තජපකාසනං. සුතන්ති ධම්මජපකාසනං යථාචුත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා
 පරියත්තිධම්මාරම්මණත්තා. අයඤ්ඤෙන්ථ සඬබ්බෙපො - නානජපකාරෙන
 ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිථියා කරණභූතාය මයා න අඤ්ඤං කතං,
 ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතොති.

තථා එවන්ති නිදස්සිතබ්බජපකාසනං නිදස්සනත්ථො එවංසද්දොති
 කත්වා නිදස්සෙතබ්බස්ස නිද්දිසිතබ්බභාවතො. තස්මා එවංසද්දෙන
 සකලම්පි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. මෙති පුග්ගලජපකාසනං.
 සුතන්ති පුග්ගලකිච්චජපකාසනං. සුතසද්දෙන හි ලබ්භමානා සවනකිරියා
 සවනවිඤ්ඤාණජපඛන්ධජපට්ඨද්ධා, තත්ථ ච පුග්ගලවොභාරො, න ච
 පුග්ගලවොභාරරහිතෙ ධම්මජපඛන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්භති. තස්සායං
 සඬබ්බෙපත්ථො - යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුතන්ති.

තථා එවන්ති යස්ස විත්තසත්තානස්ස නානාරම්මණජපවත්තියා
 නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො
 ආකාරත්ථො එව එවංසද්දොති කත්වා. එවන්ති හි අයමාකාරපඤ්ඤත්ති
 ධම්මානං තං තං පවත්තිආකාරං උපාදාය පඤ්ඤපෙතබ්බසභාවත්තා. මෙති
 කත්තුනිද්දෙසො. සුතන්ති විසයනිද්දෙසො, සොතබ්බො හි ධම්මො
 සවනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පවත්තිට්ඨානං හොති.

එත්තාවතා නානප්පකාරෙන පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඨගිනො කත්තු විසයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං දස්සිතං හොති.

අථ චා එවන්ති පුග්ගලකිච්චනිද්දෙසො, සුතානඤ්ඤි ධම්මානං ගහිතාකාරස්ස නිදස්සනස්ස අවධාරණස්ස චා පකාසනසභාවෙන එවංසද්දෙන තදාකාරාදිධාරණස්ස පුග්ගලවොහාරුපාදානධම්මබ්‍යාපාරභාවතො පුග්ගලකිච්චංනාම නිද්දිට්ඨං හොතිති. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිච්චනිද්දෙසො, පුග්ගලවාදිනොපි හි සවනකිරියා විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා න හොතිති. මෙති උභයකිච්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. මෙති හි සද්දස්පවත්ති එකන්තෙනෙව සත්තවිසෙසවිසයා විඤ්ඤාණකිච්චඤ්ච තත්ථෙව සමොදහිතබ්බන්ති. අයං පනෙත්ථ සඨබ්බෙපො - මයා සවනකිච්චවිඤ්ඤාණසමඨගිනා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිච්චවොහාරෙන සුතන්ති.

තථා එවන්ති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. සබ්බස්ස හි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුබ්බෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බන්තා සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිසු ඡසු පඤ්ඤත්තිසු අවරොධො, තස්මා යො මායාමරිච්චාදයො විය අභුතත්ථො අනුස්සවාදීහි ගහෙනබ්බො විය අනුත්තමත්ථොපි න හොති. සො රූපසද්දාදිකො රූප්පනානුභවනාදිකො ච පරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන විජ්ජති. යො පන එවන්ති ච මෙති ච වුච්චමානො ආකාරත්ථො, සො අපරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අනුපලබ්භමානො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති නාම. තස්මා කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථී, යං එවන්ති චා මෙති ච නිද්දෙසං ලභෙථ? සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති, යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති.

තථා එවන්ති සොතපට්ඨාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදීනං පච්චාමසනවසෙන. මෙති සසන්තතිපරියාපන්තෙ බන්ධෙ කරණාදිවිසෙසවිසිට්ඨෙ උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුතන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායතෙන පවත්තමානොපි සුතවොහාරො දුතියං තතියන්තිආදිකො විය පයමාදීනි, දිට්ඨමුතවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්වා සුතන්ති විඤ්ඤාණයාත්තා දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බො හොති. අසුතං න හොතිති හි සුතන්ති පකාසිතොයමත්ථොති.

එත්ථ ච එවන්තිවචනෙන අසම්මොහං දීපෙති. පටිච්චිදා හි අත්තනා සුතස්ස පකාරවිසෙසා එවන්ති ඉධ ආයස්මතා ආනන්දෙන පච්චාමට්ඨා, තෙනස්ස අසම්මොහො දීපිතො හොති. න හි සම්මුල්ලො නානප්පකාරපට්ඨෙධසමත්ථො හොති, පච්චයාකාරවසෙන නානප්පකාරා දුප්පට්චිද්ධා ච සුත්තන්තාති දීපිතන්ති. සුතන්තිවචනෙන සුතස්ස

අසම්මොසං දීපෙනි, සුතාකාරස්ස යාථාචතො දස්සියමානත්තා. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙ මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොහෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, සම්මොහාභාවෙන පඤ්ඤාය එව වා සවනකාලසම්භූතාය තදුත්තරිකාලපඤ්ඤාසිද්ධි, තථා අසම්මොසෙන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බභිගමාය සතියා බ්‍යඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා. බ්‍යඤ්ජනානඤ්ඤි පටිච්ඡක්ඛිතබ්බො ආකාරො නාතිගම්හීරො, යථාසුතං ධාරණමෙව තත්ථ කරණීයන්ති සතියා බ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා තත්ථ ගුණිභූතා හොති පඤ්ඤාය පුබ්බභිගමාති කත්වා. සතිපුබ්බභිගමාය පඤ්ඤාය අත්ථප්පට්ඨෙධසමත්ථතා. අත්ථස්ස හි පටිච්ඡක්ඛිතබ්බො ආකාරො ගම්හීරොති පඤ්ඤාය බ්‍යාපාරො අධිකො, සති තත්ථ ගුණිභූතායෙවාති සතියා පුබ්බභිගමායාති කත්වා. තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතාය ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො - එවන්තිවචනෙන යොනියොමනසිකාරං දීපෙනි, තෙන ච චූච්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං උපරි චක්ඛමානානං නානප්පකාරප්පට්ඨෙධජොතකානං අවිපරිතසිද්ධි ධම්මවිසයත්තා. න හි අයොනියො මනසිකරොතො නානප්පකාරප්පට්ඨෙධො සම්භවති. සුතන්තිවචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙනි, “පයමබොධිසුත්තං කත්ථ භාසිත”න්තිආදිපුච්ඡාවසෙන පකරණපත්තස්ස චක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සවනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවති වික්ඛිත්තවිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තවිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා චූච්චමානොපි “න මයා සුතං, පුත භණ්ඨා”ති භණ්ති. යොනියොමනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණිධිං පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතං සාධෙති සම්මා අප්පණ්ණිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති අස්සුතවතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස ච තදභාවතො. න හි වික්ඛිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපනිස්සයමානස්ස සවනං අත්ථීති.

අපරො නයො - “යස්ස විත්තසන්නායස්ස නානප්පකාරප්පවත්තියා නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගභණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො”ති චුත්තං. යස්මා ච සො භගවතො චචනස්ස අත්ථබ්‍යඤ්ජනප්පහෙදපරිච්ඡෙදවසෙන සකලසාසනසම්පත්තිඔගාහනෙන නිරවසෙසං පරහිතපාරිපුරිකරණභූතො එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණ්ණිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති. තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තිමත්තතො දීපෙනි, සුතන්ති සවනායොගෙන පුරිමචක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපෙ දෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස ච සවනං අත්ථී. ඉච්චස්ස පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති. සම්මා පණ්ණිතවිත්තො පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤො විසුද්ධාසයො හොති තදසුද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං

දුර්භාවතො. තථා හි චුත්තං “සම්මා පණ්හිතං චිත්තං, සෙය්‍යාසො නං තතො කරෙ”ති (ධ. ප. 43) “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං, ආනන්ද, පධානමනුයුඤ්ජ, බිජ්ජං භොහිසි අනාසවො”ති (දී. නි. 2.207) ව. පුරිමචක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි. පතිරුපදෙසවාසෙන හි සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ව සාධුනං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙන පරිසුද්ධස්පයොගො භොති. තාය ව ආසයසුද්ධියා අධිගමන්‍යත්තිසිද්ධි, පුබ්බෙයෙව තණ්හාදිට්ඨිසංකිලෙසානං විසොධිතත්තා පයොගසුද්ධියා ආගමන්‍යත්තිසිද්ධි. සුපරිසුද්ධකායවච්ඡයොගො හි විජ්ජට්ඨසාරාභාවතො අවික්ඛිත්තචිත්තො පරියත්තියං විසාරදො භොති. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගමනං විය සුරියස්ස උදයතො යොනිසොමනසිකාරො විය ව කුසලකම්මස්ස අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බභිගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්නො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නානප්පකාරජ්ජට්ඨෙවධදීපකෙන වචනෙන අත්තනො අත්ථපට්භානපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. සුතන්ති ඉමිනා එවංසද්දසන්තිධානතො වක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සොතබ්බහෙදජ්ජට්ඨෙවධදීපකෙන ධම්මනිරුත්තිපට්ඨසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. එවන්ති ව ඉදං චුත්තනයෙනෙව යොනිසොමනසිකාරදීපකවචනං භාසමානො “එතෙ ධම්මා මයා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිද්ධා”ති දීපෙති. පරියත්තිධම්මො හි “ඉධ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ අනුසන්ධියො”තිආදිනා නයෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතො අනුස්සවාකාරපරිචිතක්කසහිතාය ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිභූතාය ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ චුත්තරූපාරූපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා නයෙන සුට්ඨු වචන්ථපෙත්වා පට්ඨිද්ධො අත්තනො ව පරෙසඤ්ච හිතසුඛාවහො භොතීති. සුතන්ති ඉදං සචනයොගදීපකවචනං භාසමානො “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා”ති දීපෙති. සොතාවධානජ්ජට්ඨිද්ධා හි පරියත්තිධම්මස්ස සචනධාරණපරිවයා. තදුභයෙනපි ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතභාවෙන, අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපාරිපුරිං දීපෙන්නො සචනෙ ආදරං ජනෙති. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඤි ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්තො මහතා හිතා පරිබාහිරො භොතීති ආදරං ජනෙත්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බො.

“එවං මෙ සුත”න්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතජ්ජවෙදිතං ධම්මං අත්තනො අදහන්නො අසප්පුරිසභූමිං අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්නො සප්පුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං චුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව පන භගවතො වචන”න්ති දීපෙන්නො අත්තානං පරිමොවෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජිනවචනං අජ්ජෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිව “එවං මෙ සුත”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පට්ඨානන්තො පුරිමස්සවනං විවරන්තො “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබලධරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨායිනො සීහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවරචක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කත්තබ්බා”ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙති. තෙනෙතං වුවිචති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනෙ;
එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො. අයඤ්භි එකසද්දො අඤ්ඤාසෙට්ඨාසභායසඬ්ඛ්‍යාදීසු දිස්සති. තථා හි අයං “සස්සතො අත්තා ච ලොකො ච, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27; උදා. 55) අඤ්ඤා දිස්සති. “වෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (පාරා. 11; දී. නි. 1.228) සෙට්ඨෙ. “එකො වූපකට්ඨො”තිආදීසු (චූළව. 445; දී. නි. 1.405) අසභායෙ. “එකොව බො, හික්ඛවෙ, බණො ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) සඬ්ඛ්‍යායං, ඉධාපි සඬ්ඛ්‍යායමෙව දට්ඨබ්බො. තෙන වුත්තං – “එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො”ති.

සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

“සමවායෙ බණෙ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පභානෙ ච, පටිච්චෙධෙ ච දිස්සති”.

තථා හිස්ස “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඛකමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො, යුත්තකාලඤ්ච පච්චයසාමග්ගිඤ්ච ලභිත්වාති හි අධිප්පායො, තස්මා පච්චයසමවායොති වෙදිතබ්බො. “එකොව බො, හික්ඛවෙ, බණො ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) බණො, ඔකාසොති අත්ථො. තථාගතුප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයප්පටිලාහහෙතුත්තා, බණො එව ච සමයො, යො බණොති ච සමයොති ච වුවිචති, සො එකො යෙවාති හි අත්ථො. “උණ්භසමයො පරිලාභසමයො”තිආදීසු (පාවි. 358) කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332) සමුහො. මහාසමයොති හි හික්ඛුනං දෙවතානඤ්ච මහාසන්නිපාතොති අත්ථො. “සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, භගවා බො සාවත්ථියං විහරති, භගවාපි මං ජානිස්සති ‘හද්දාලි නාම හික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය න පරිපූරකාරි’ති,

අයම්පි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”තිආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙතු. සික්ඛාපදස්ස කාරණඤ්ඤි ඉධ සමයොති අධිප්පෙන. “තෙන බො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩිකාපුත්තො සමයප්පවාදකෙ තින්දුකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”තිආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි. තත්ථ හි නිසින්තා තින්ටියා අත්තනො අත්තනො දිට්ඨිසංඛිතං සමයං පවදන්තීති සො පරිබ්බාජකාරාමො “සමයප්පවාදකො”ති වුච්චති.

“දිට්ඨෙය් ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධීරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති. (සං. නි. 1.129) –

ආදීසු පටිලාභො. අත්ථාහිසමයාති හි අත්ථස්ස අධිගමාති අත්ථො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා”තිආදීසු (ම. නි. 1.28) පහානං. අධිකරණං සමයං වූපසමනං අපගමොති අහිසමයො පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සංඛිතට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අහිසමයට්ඨො”තිආදීසු (පටි. ම. 2.8) පටිච්චෙධො. පටිච්චෙධොති හි අහිසමෙතබ්බතො අහිසමයො, අහිසමයොච අත්ථො අහිසමයට්ඨොති පිළනාදීනි අහිසමෙතබ්බභාවෙන එකිභාවං උපනෙත්වා වුත්තානි, අහිසමයස්ස වා පටිච්චෙධස්ස විසයභූතො අත්ථො අහිසමයට්ඨොති තානෙච තථා එකන්තෙන වුත්තානි. තත්ථ පිළනං දුක්ඛසච්චස්ස තංසමඛිගිතො හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තප්පනං පරිදහනං.

එත්ථ ව සහකාරිකාරණසන්නිජ්ඣං සමෙති සමචෙතීති සමවායො සමයො. සමෙති සමාගච්ඡති එත්ථ මග්ගබ්‍රහ්මවරියං තදාධාරපුග්ගලෙහීති බණ්ණා සමයො. සමෙති එත්ථ එතෙන වා සංගච්ඡති සත්තො සභාවධම්මො වා උප්පාදාදීහි සහජාතාදීහි වාති කාලො සමයො. ධම්මප්පචත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පචත්තියා අධිකරණං කරණං විය ව කප්පනාමත්තසිද්ධොනානුරූපෙන වොහරීයතීති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පචත්ති අවට්ඨානන්ති සමුහො සමයො යථා සමුදායොති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ සති එති එලමෙතස්මා උප්පජ්ජති පචත්තතීති සමයො හෙතු යථා සමුදයොති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තනො විසයෙ පචත්තති, දළ්භග්ගභණ්ණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පචත්තන්ති සත්තා යථාහිනිවෙසං එතෙනාති සමයො දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තීති. සමිති සංඛිගති සමොධානන්ති සමයො පටිලාභො. සමයනං උපසමයනං අපගමොති සමයො පහානං. සමුච්චෙදප්පහානභාවතො පන අධිකො සමයොති අහිසමයො යථා අහිසමිමොති. අහිමුඛං ඤාණෙන සම්මා එතබ්බො අහිසමෙතබ්බොති අහිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතසභාවො. අහිමුඛභාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති

බුද්ධකතීති අභිසමයො, ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්තො සමයසද්දස්ස පවත්ති වෙදිතබ්බො.

සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො අභිසමයසද්දස්ස ගහණෙ කාරණං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පනස්ස කාලො අත්තො සමවායාදීනං අසම්භවතො. දෙසදෙසකපරිසා විය හි දෙසනාය නිදානභාවෙ කාලො එව ඉච්ඡිතබ්බොති. යස්මා පනෙත්ථ සමයොති කාලො අධිප්පෙනො, තස්මා සංවච්ඡරාදිවසද්ධමාසරත්තිදිවසපුබ්බණ්හමජ්ඣන්තිකසායන්හපයමයාම - මජ්ඣිමයාමපච්ඡිමයාමමුහුත්තාදීසු කාලභෙදභූතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙති.

කස්මා පනෙත්ථ අනියමිතවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංවච්ඡරාදිවසෙන නියමෙත්වා නිද්දිට්ඨොති වෙ? කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යස්මිං යස්මිං සංවච්ඡරො උතුමිහි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා වුත්තං, සබ්බමිපි තං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන “එවං මෙ සුත්තං අසුකසංවච්ඡරො අසුකඋතුමිහි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා”ති එවං වුත්තෙ න සක්කා සුබ්බෙත ධාරොතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව වත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙත්වා “එකං සමය”න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො ජාතිසමයො සංවේගසමයො අභිනික්ඛමනසමයො දුක්කරකාරිකසමයො මාරවිජයසමයො අභිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මපුබ්බිභාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදයො භගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය පකාසා අනෙකකාලජ්ජහෙදා එව සමයා, තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬ්ඛාතං එකං සමයන්ති දීපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිව්චසමයෙසු කරුණාකිව්චසමයො, අත්තහිතපරහිතජ්ජපිපත්තිසමයෙසු පරහිතජ්ජපිපත්තිසමයො, සන්තිපතිතානං කරණියද්වයසමයෙසු ධම්මකථාසමයො, දෙසනාපිපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසු සමයෙසු අඤ්ඤතරසමයං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති”ති (ධ. ස. 1) ව ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විවිච්චෙව කාමෙහි විවිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි”ති (අ. නි. 4.200) ව භූමිමච්චනෙන නිද්දෙසො කතො, විනයෙ ව “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා”ති (පාරා. 1) කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති අවිචන්තසංයොගත්තො උපයොගවචනෙන නිද්දෙසො කතොති? තත්ථ තථා, ඉධ ව අඤ්ඤථා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු ව සුත්තන්තෙසු ආධාරවිසයසඬ්ඛාතො අධිකරණත්තො කිරියාය

කිරියන්තරලක්ඛණසඬ්ඛාතො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ච සම්භවතී. අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො සමුහත්ථො ච සමයො තත්ථ චූත්තානං එස්සාදිධම්මානං, තථා කාලො සභාවධම්මජ්ජවත්තිමත්තතාය පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණජ්ජවත්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ච අභාවතො යථා “පුබ්බණ්ඨෙ ජාතො සායන්ඨෙ ජාතො” තිආදීසු. සමුහොතිපි අවයවිනිමුත්තො පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි කජ්ජනාමත්තසිද්ධො රූපෙන අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති, යථා “රුක්ඛෙ සාඛා, යවො යවරාසිමිහි සමුට්ඨිතො” තිආදීසු. යස්මිං කාලෙ ධම්මපුඤ්ඤෙ ච කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව කාලෙ ධම්මපුඤ්ඤෙ ච එස්සාදයොපි හොන්තීති අයඤ්ඤි තත්ථ අත්ථො. තථා ඛණසමවායහෙනුසඬ්ඛාතස්ස සමයස්ස භාවෙන තත්ථ චූත්තානං එස්සාදිධම්මානං භාවො ලක්ඛියති. යථා හි “ගාවීසු දුශ්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො” ති එත්ථ ගාවීනං දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවං ඉධාපි යස්මිං සමයෙති චූත්තෙ ච පදත්ථස්ස සත්තාවිරහාභාවතො සතීති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව හොතීති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා එස්සාදීනං භවනකිරියා ච ලක්ඛියති. තථා යස්මිං සමයෙ යස්මිං නවමෙ ඛණෙ යස්මිං යොනිසොමනසිකාරාදිහෙනුමිහි පච්චයසමවායෙ වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිං සමයෙ ඛණෙ හෙනුමිහි පච්චයසමවායෙ ච එස්සාදයොපි හොන්තීති. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං භූමිමච්චනෙන නිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ච “අන්තෙන වසති, අජ්ඣෙතෙන වසති” තිආදීසු විය හෙනුඅත්ථො, “ඵරසුනා ඡිත්තති, කුදාලෙන ඛණතී” තිආදීසු විය කරණත්ථො ච සම්භවති. යො හි සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො ධම්මසෙනාපතිආදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤායො, තෙන සමයෙන කරණභූතෙන හෙනුභූතෙන ච විතික්කමං සුත්වා භික්ඛුසඬ්ඛං සන්තිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා විගරහිත්වා ච තං තං වත්ථුං ඔතිණ්ණසමයසඬ්ඛාතං කාලං අනතික්කමිත්වා සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපෙත්තො තතියපාරාජිකාදීනං විය සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා හෙනුං අපෙක්ඛමානො තත්ථ තත්ථ විහාසී, තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං විනයෙ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ච එවංජාතිකෙ අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යස්මිඤ්ඤි සමයෙ සහ සමුට්ඨානහෙනුනා ඉදං උදානං උප්පන්නං, අවිචන්තමෙව තං සමයං අරියවිහාරපුබ්බඤ්ඤාය ධම්මපච්චවෙක්ඛණාය භගවා විහාසී, තස්මා “මාසං අජ්ඣෙතී” තිආදීසු විය උපයොගත්ථජොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනෙන නිද්දෙසො කතො. තෙනෙනං වූච්චති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ව;

අඤ්ඤත්‍ර සමයො චුත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති - “යස්මිං සමයෙ”ති වා “තෙන සමයෙනා”ති වා “එකං සමය”න්ති වා අභිලාපමත්තභෙදො එස නිද්දෙසො, සබ්බත්ථ භූමිමමෙව අත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති චුත්තෙපි එකස්මිං සමයෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුඤ්ඤි ලොකෙ “භගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ච සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා භගවාති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි චුත්තං -

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුච්චති”ති.

තත්ථ සෙට්ඨවාචකවචනං සෙට්ඨන්ති චුත්තං සෙට්ඨගුණසභවරණතො. අථ වා වුච්චතීති වචනං, අත්ථො. භගවාති වචනං සෙට්ඨන්ති භගවාති ඉමිනා වචනෙන වචනියො යො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො විසෙසගරුකරණාරභතාය වා ගාරවයුත්තො. එවං ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනං භගවාති ඉදං වචනන්ති වෙදිතබ්බං. අපිච -

“භගී භජී භාගී විභත්තවා ඉති,
අකාසි භග්ගන්ති ගරුති භාග්‍යවා;
බහුහි ඤායෙහි සුභාවිතත්තනො,
භවත්තගො සො භගවාති වුච්චති”ති. -

නිද්දෙසෙ (මහානි. 84) ආගතනයෙන -

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විභත්තවා;
භත්තවා වත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. -

ඉමාය ගාථාය ව වසෙන භගවාති පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. සො පනායං අත්ථො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.142) චුත්තො, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව විවරිතබ්බො.

අපිච භාගෙ වනි, භගෙ වා වමීති භගවා. තථාගතො හි දානසීලාදිපාරමිධම්මෙ ඤානවිමොක්ඛාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ වනි භජී සෙවි බහුලමකාසි, තස්මා භගවා. අථ වා තෙයෙව “වෙනෙය්‍යසත්තසත්තානෙසු කථං නු බො උප්පජ්ජෙය්‍යු”න්ති වනි අභිපත්ථයිති භගවා. අථ වා භගසඬ්ඛාතං ඉස්සරියං යසඤ්ච වමි උග්ගිරි

බෙළුපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයීති හගවා. තථා හි තථාගතො හත්ථගතං චක්කවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපච්චසදිසං. වාතුද්දීපිස්සරියං, චක්කවත්තිසම්පත්තිසන්නිස්සයඤ්ච සත්තරතනසමුප්පලං යසං තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පභාය අභිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ හගෙ චමිති හගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති හගා. සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුහිමවන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්නිස්සයසො භා කප්පට්ඨිතිභාවතො, තෙපි හගෙ චමි, තන්තිවාසිසත්තාවාසසමතික්කමනතො තප්පට්ඨද්ධජන්දරාගප්පභානෙන පජහීති. එවම්පි හගෙ චමිති හගවාති එවමාදිනා නයෙන හගවාති පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං සවනවසෙන භාසන්තො හගවතො ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති, තෙන “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ඡනං සමස්සාසෙති. චුත්තඤ්ඤෙන හගවතා “යො බො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ච විනයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති (දී. නි. 2.216; මි. ප. 4.1.1). එකං සමයං හගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ හගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්තො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති, තෙන “එවංවිධස්ස නාම ධම්මස්ස දෙසෙනා දසබලධරො වජිරසඬ්ඝාතසමානකායො සොපි හගවා පරිනිබ්බුතො, කෙනඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බා”ති ජීවිතමදමත්තං ඡනං සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ චස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ච භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති, චක්ඛමානස්ස සකලසුත්තස්ස එවන්ති නිදස්සනතො. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං සවනසම්පත්තිඤ්ච නිද්දිසති, පටිසම්භිදාපත්තෙන පඤ්චසු යානෙසු හගවතා එතදග්ගෙ යපිතෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන සුතභාවදීපනතො “තඤ්ච බො මයාව සුතං, න අනුස්සුතිකං, න පරම්පරාහත”න්ති ඉමස්ස චත්ථස්ස දීපනතො. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති හගවතො උරුවෙලායං විහරණසමයභාවෙන බුද්ධුප්පාදප්පට්මණ්ඩිතභාවදීපනතො. බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. හගවාති දෙසකසම්පත්තිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුභාවදීපනතො.

උරුවෙලායන්ති මහාවෙලායං, මහන්තෙ වාලුකාරාසිම්හීති අත්ථො. අථ වා උරුති වාලුකා වුව්චති, වෙලාති මරියාදා. වෙලාතික්කමනහෙතු ආභතා උරු උරුවෙලාති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අතීතෙ කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ දසසහස්සතාපසා තස්මිං පදෙසෙ විහරන්තා “කායකම්මචචිකම්මානි පරෙසම්පි පාකටානි භොන්ති, මනොකම්මං පන අපාකටං. තස්මා යො මිච්ඡාචිතක්කං චිතක්කෙති, සො

අත්තනාව අත්තනාං වොදෙත්වා පත්තපුටෙන වාලුකං ආහරිත්වා ඉමස්මිං
 යානෙ ආකිරතු, ඉදමස්ස දණ්ඩකම්ම”න්ති කතිකවත්තං කත්වා තතො
 පටියාය යො තාදිසං විතක්කං විතක්කෙති, සො තත්ථ පත්තපුටෙන වාලුකං
 ආහරිත්වා ආකිරති. එවං තත්ථ අනුක්කමෙන මහාවාලුකාරාසි ඡාතො,
 තතො නං පච්ඡිමා ජනතා පරික්ඛිපිත්වා චෙතියටියානමකාසි. තං සන්ධාය
 චුත්තං - “උරුවෙලායන්ති මහාවෙලායං, මහත්තෙ වාලුකාරාසිමහීති
 අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති.

විහරතීති	අවිසෙසෙන	ඉරියාපට්ඨිබ්බවුහ්මඅරියවිහාරෙසු
අඤ්ඤතරවිහාරසමඛිතිතාපරිදීපනං.		ඉධ පන
යානනිසජ්ජාගමනසයනජ්ජහෙදෙසු		ඉරියාපට්ඨෙසු
ආසනසඛිබාතඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනං.		

අරියවිහාරසමඛිතිතාපරිදීපනඤ්ඤාත්ති වෙදිතබ්බං. තත්ථ යස්මා එකං
 ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨෙන විච්ඡින්නිත්වා අපරිපතන්නං
 අත්තභාවං හරති පවත්තෙති, තස්මා විහරතීති පදස්ස
 ඉරියාපට්ඨවිහාරවසෙනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන භගවා
 දිබ්බවිහාරාදීහි සත්තානං විවිධං හිතං හරති උපහරති උපනෙති උප්පාදෙති,
 තස්මා තෙසමිපි වසෙන විවිධං හරතීති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

නජ්ජාති නදති සන්දතීති නදී, තස්සා නජ්ජා, නදියා නින්තගායාති
 අත්ථො. නෙරඤ්ජරායාති නෙලං ජලමස්සාති “නෙලඤ්ජලායා”ති
 වත්තබ්බෙ ලකාරස්ස රකාරං කත්වා “නෙරඤ්ජරායා”ති චුත්තං,
 කද්දමසෙවලපණකාදිදොසරහිතසලිලායාති අත්ථො. කෙචි “නීලජලායාති
 වත්තබ්බෙ නෙරඤ්ජරායාති චුත්ත”න්ති වදන්ති. නාමමෙව වා එතං එතිස්සා
 නදියාති වෙදිතබ්බං. තස්සා නදියා තීරෙ යත්ථ භගවා විහාසි, තං දස්සෙතුං
 “බොධිරුක්ඛමුලෙ”ති චුත්තං. තත්ථ “බොධි චූච්චති වතුසු මග්ගෙසු
 ඤාණ”න්ති එත්ථ (චූළති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 121) මග්ගඤාණං
 බොධිති චුත්තං. “පජ්ජොති බොධිං වරහුරිමෙධසො”ති එත්ථ (දී. නි. 3.217)
 සබ්බඤ්ඤාඤාණං. තද්දුහයමිපි බොධිං භගවා එත්ථ පත්තොති රුක්ඛොපි
 බොධිරුක්ඛොත්ථෙව නාමං ලභී. අථ වා සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ බුජ්ඣති
 භගවා බොධි, තෙන බුජ්ඣන්තෙන සන්තිස්සිතත්තා සො රුක්ඛොපි
 බොධිරුක්ඛොති නාමං ලභී, තස්ස බොධිරුක්ඛස්ස. මූලෙති සමීපෙ. අයඤ්චි
 මූලසද්දො “මූලානි උද්ධරෙය්‍ය අත්තමසො උසිරනාලමත්තානිපි”තිආදීසු
 (අ. නි. 4.195) මූලමූලෙ දිස්සති. “ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදීසු (දී. නි.
 3.305) අසාධාරණහෙතුමිහි. “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඡායා ඵරති,
 නිවාතෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමූල”න්තිආදීසු සමීපෙ.
 ඉධාපි සමීපෙ අධිජ්ජෙතො, තස්මා බොධිරුක්ඛස්ස මූලෙ සමීපෙති
 එවමත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

පට්ඨානසම්බුද්ධොති පට්ඨං අභිසම්බුද්ධො හුත්වා, සබ්බපට්ඨංයෙවාති අත්ථො. එත්තාවතා ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන උදානදෙසනාය නිදානං යපෙත්තෙන කාලදෙසදෙසකාපදෙසා සහ විසෙසෙන පකාසිතා භොන්ති.

එත්ථාහ “කස්මා ධම්මවිනයසඬගහෙ කසිරමානෙ නිදානවචනං වුත්තං, නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬගහො කාතබ්බො”ති? වුවුවතෙ – දෙසනාය විරට්ඨිතිඅසම්මොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකවත්ථුආදීහි උපනිබන්ධිත්වා යපිතා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා භොති අසම්මොසා සද්ධෙය්‍යා ව දෙසකාලකත්තුහෙතුනිමිත්තෙහි උපනිබද්ධො විය වොහාරවිනිච්ඡයො. තෙනෙව ව ආයස්මතා මහාකස්සපෙන “පට්ඨං, ආවුසො ආනන්ද, උදානං කත්ථ භාසිත”න්තිආදිනා දෙසාදීසු පුච්ඡාය කතාය විස්සජ්ජනං කරොත්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “එවං මෙ සුත”න්තිආදිනා උදානස්ස නිදානං භාසිතන්ති.

අපිව සත්ථු සම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බරචනානුමානාගමතක්කාභාවතො සම්බුද්ධත්තසිද්ධි. න හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පුබ්බරචනාදීහි අත්ථො අත්ථි සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණුවාරතාය එකප්පමාණත්තා ඤෙය්‍යධම්මෙසු. තථා ආචරියමුට්ඨිධම්මමච්ඡරියසාසනසාවකානුරාගාභාවතො බිණ්ණසවත්තසිද්ධි. න හි සබ්බසො පරික්ඛිණ්ණසවස්ස කත්ථවිපි ආචරියමුට්ඨිආදීනං සම්භවොති සුචිසුද්ධස්ස පරානුග්ගහප්පවත්ති. ඉති දෙසකදොසභූතානං දිට්ඨිසිලසම්පත්තිදූසකානං අවචන්තං අවිජ්ජාතණ්ණානං අභාවසංසුචකෙහි ඤාණසම්පදාපහානසම්පදාහිඛ්‍යඤ්ජකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො ව අන්තරායිකනිය්‍යානිකධම්මෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො අත්තනිතපරනිතප්පට්ඨත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා භොන්ති, තත්ථ තත්ථ සම්පත්තපරිසාය අජ්ඣාසයානුරූපං යානුප්පත්තිකප්පට්ඨානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො. ඉධ පන විමුත්තිසුඛප්පට්ඨංවෙදනපට්ඨවසමුප්පාදමනසිකාරපකාසනෙනාති යොජෙතබ්බං. තෙන වුත්තං – “සත්ථු සම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචන”න්ති.

තථා සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථකා පට්ඨත්ති අත්තනිතා වා. තස්මා පරෙසංයෙව අත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිපි කායවච්ඡිමනොකම්මං යථාපවත්තං වුවුවමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනට්ඨෙත සාසනං, න කබ්බරචනා. තසිදං සත්ථු චරිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසාදීහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙන යථාරහං පකාසියති, ඉධ පන

අභිසම්බොධිවිමුත්තිසුඛප්පට්ඨං වෙදනපට්ඨිවසමුප්පාදමනසිකාරෙනාති
යොජෙතබ්බං. තෙන වුත්තං - “සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං
නිදානවචන”න්ති.

අපිව සත්ථුනො පමාණභාවප්පකාසනෙන සාසනස්ස
පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං. සා වස්ස පමාණභාවදස්සනතා හෙට්ඨා
වුත්තනසානුසාරෙන වෙදිතබ්බා. හගවාති හි ඉමිනා තථාගතස්ස
රාගදොසමොහාදිසබ්බකිලෙසමලදුච්චරිතාදිදොසප්පහානදීපනෙන,
සබ්බසත්තූත්තමභාවදීපනෙන ව
අනඤ්ඤසාධාරණඤ්ඤාකරුණාදිගුණවිසෙසයොගපරිදීපනෙන, අයමත්ථො
සබ්බථා පකාසිතො හොතීති ඉදමෙත්ථ නිදානවචනප්පයොජනස්ස
මුඛමත්තදස්සනං.

තං පනෙතං “එවං මෙ සුත්ත”න්ති ආරභිත්වා යාව “ඉමං උදානං
උදානෙසි”ති පදං, තාව ඉමස්ස උදානස්ස නිදානන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි තං
යථා පටිපන්නො හගවා ඉමං උදානං උදානෙසි, ආදිතො පට්ඨාය තස්ස
කායිකවෙතසිකප්පටිපත්තිසා පකාසනත්ථං සඬ්භිතිකාරෙහි සඬ්භිතිකාලෙ
භාසිතවචනං.

නනු ව “ඉමස්මිං සති ඉදං හොතී”තිආදි හගවතො එව වචනං භවිතුං
අරහති, න හි සත්ථාරං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො පට්ඨිවසමුප්පාදං දෙසෙතුං
සමත්ථො හොතීති? සච්චමෙතං, යථා පන හගවා බොධිරුක්ඛමුලෙ
ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණවසෙන පට්ඨිවසමුප්පාදං මනසාකාසි, තථෙව නං
බොධනෙයාඛන්ධවානං බොධනත්ථං පට්ඨිවසමුප්පාදසිහනාදසුත්තාදීසු
දෙසිතස්ස ව වචනානං දෙසිතාකාරස්ස අනුකරණවසෙන පට්ඨිවසමුප්පාදස්ස
මනසිකාරං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා හගවතා භාසිතස්ස ඉමස්ස උදානස්ස
ධම්මසඬ්භිගාහකා මහාථෙරා නිදානං සඬ්භිගාසිංසුති යථාවුත්තවචනං
සඬ්භිතිකාරානමෙව වචනන්ති නිට්ඨමෙත්ථ ගත්තබ්බං. ඉතො පරෙසුපි
සුත්තන්තෙසු එසෙව නයො.

එත්ථ ව අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො පුච්ඡාවසිකො
අට්ඨුප්පත්තිකොති චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා වෙදිතබ්බා. යථා හි
අනෙකසතඅනෙකසහස්සහෙදානිපි සුත්තානි
සංකිලෙසභාගියාදිපට්ඨානනෙයෙන සොළසවිධතං නාතිචත්තන්ති, එවං තානි
සබ්බානිපි අත්තජ්ඣාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධභාවං
නාතිචත්තන්ති. කාමඤ්චෙත්ථ අත්තජ්ඣාසයස්ස අට්ඨුප්පත්තිසා ව
පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකෙහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති
අජ්ඣාසයානුසන්ධිපුච්ඡානුසන්ධිසම්භවතො, අත්තජ්ඣාසයඅට්ඨුප්පත්තිනං
අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසග්ගො නත්ථිති නිරවසෙසො පට්ඨානනෙයො න
සම්භවති. තදන්තොගධත්තා වා සම්භවන්තානං සෙසනික්ඛෙපානං
මූලනික්ඛෙපවසෙන චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපාති වුත්තං.

තත්‍රායං වචනත්ථො - නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනාති අත්ථො. නික්ඛිපියතීති වා නික්ඛෙපො, සුත්තං එව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථි කාරණභූතොති අත්තජ්ඣාසයො, අත්තනො අජ්ඣාසයො එතස්සාති වා අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයෙපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසො පුච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථිති පුච්ඡාවසිකො. සුත්තදෙසනාය වත්ථුභූතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්ති එව අට්ඨුප්පත්ති, සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨුප්පත්තිකො. අථ වා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනාති නික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදි එව. එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො. පරෙසං අජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො. පුච්ඡනවසෙන පවත්තං ධම්මප්පටිග්ගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසං, තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුච්ඡාවසිකොති පුල්ලිච්චගවසෙන වුත්තං. තථා අත්ථුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්තිකොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛත්තා අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං සුත්තනික්ඛෙපභාවො යුත්තො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව ධම්මතන්තිද්විපනත්ථං. පවත්තිතදෙසනත්තා, පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං දෙසනාපවත්තිභෙතුභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථමට්ඨුප්පත්තියා අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකඅට්ඨුප්පත්තිපුබ්බකානං වා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන පවත්තිතානං කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධොති? න වොදෙනබ්බමෙතං. පරෙසඤ්චි අභිනිභාරපරිපුච්ඡාදිවිනිච්ඡයාදිවිනිමුත්තස්සෙව සුත්තන්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිභාවෙන ගහිතත්තා පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි බ්‍රහ්මජාලධම්මදායාදසුත්තාදීනං වණ්ණාවණ්ණආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං අට්ඨුප්පත්ති වුවචති, පරෙසං පුච්ඡාය විනා අජ්ඣාසයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකට්ඨයමත්ථොති.

තත්ථ පඨමාදීනි තිණි බොධිසුත්තානි මුවලින්දසුත්තං, ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනසුත්තං, පච්චිවෙක්ඛණසුත්තං, පපඤ්චසඤ්ඤාසුත්තන්ති ඉමෙසං උදානානං අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො. හුහුඬ්කසුත්තං, බ්‍රාහ්මණජාතිකසුත්තං, බාහියසුත්තන්ති ඉමෙසං උදානානං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො. රාජසුත්තං, සක්කාරසුත්තං, උච්ඡාදනසුත්තං, පිණ්ඩපාතිකසුත්තං, සිප්පසුත්තං, ගොපාලසුත්තං, සුන්දරිකසුත්තං, මාතුසුත්තං, සඬ්ඝභෙදකසුත්තං, උද්දානසුත්තං, තථාගතූප්පාදසුත්තං, මොනෙයාසුත්තං, පාටලිගාමියසුත්තං, ද්වෙපි දබ්බසුත්තානීති එතෙසං

උදානානං අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. පාලිලෙයාසුත්තං, පියසුත්තං, නාගසමාලසුත්තං, විසාබාසුත්තඤ්චාති ඉමෙසං උදානානං අත්තජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො ච නික්ඛෙපො. සෙසානං එකපඤ්ඤාසාය සුත්තානං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො. එවමෙනෙසං උදානානං අත්තජ්ඣාසයාදිවසෙන නික්ඛෙපවිසෙසො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච යාති උදානාති භගවතා භික්ඛූනං සම්මුඛා භාසිතාති, තාති තෙහි යථාභාසිතසුත්තාති වචසා පරිචිතාති මනසානුපෙක්ඛිතාති ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස කථිතාති. යාති පන භගවතා භික්ඛූනං අසම්මුඛා භාසිතාති, තාතිපි අපරභාගෙ භගවතා ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස පුන භාසිතාති. එවං සබ්බානිපි තාති ආයස්මා ආනන්දො එකජ්ඣං කත්වා ධාරෙන්තො භික්ඛූනඤ්ච වාචෙන්තො අපරභාගෙ පයමමභාසඤ්චිතිකාලෙ උදානන්ත්වෙව සඤ්චගහං ආරොපෙසීති වෙදිතබ්බං.

තෙන බො පන සමයෙනාතිආදීසු තෙන සමයෙනාති ච භූමිමත්ථෙ කරණුවචනං, බො පනාති නිපාතො, තස්මිං සමයෙති අත්ථො. කස්මිං පන සමයෙ? යං සමයං භගවා උරුවෙලායං විහරති නජ්ජා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ බොධිරුක්ඛමුලෙ පයමාහිසම්බුද්ධො. තස්මිං සමයෙ. සත්තාහන්ති සත්ත අහාති සත්තාහං, අච්චන්තසංයොගත්ථෙ එතං උපයොගවචනං. යස්මා භගවා තං සත්තාහං නිරන්තරතාය අච්චන්තමෙව එලසමාපත්තිසුඛෙන විහාසි, තස්මා සත්තාහන්ති අච්චන්තසංයොගවසෙන උපයොගවචනං චූත්තං. එකපල්ලඤ්චකෙනාති විසාබාසුණ්ණමාය අනත්ථඤ්චතෙයෙව සූරියෙ අපරාජිතපල්ලඤ්චකවරෙ වජිරාසනෙ නිසින්තකාලතො පටියාය සකිම්පි අනුට්ඨන්තිවා යථාආභූජිතෙන එකෙනෙව පල්ලඤ්චකෙන.

විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදීති විමුත්තිසුඛං එලසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො නිසින්තො භොතීති අත්ථො. තත්ථ විමුත්තිති තදඤ්චවිමුත්ති, වික්ඛම්භනවිමුත්ති, සමුච්ඡෙදවිමුත්ති, පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්ති, නිස්සරණවිමුත්තිති පඤ්ච විමුත්තියො. තාසු යං දෙයාධම්මපරිච්චාගාදීහි තෙහි තෙහි ගුණඤ්චගෙහි නාමරූපපරිච්ඡෙදාදීහි විපස්සනඤ්චගෙහි ච යාව තස්ස තස්ස අඤ්ඤාස්ස අපරිභානිවසෙන පවත්ති, තාව තංතංපටිපක්ඛතො විමුච්චනතො විමුච්චනං පහානං. සෙයාපීදං? දානෙන මච්ඡරියලොභාදිතො, සීලෙන පාණාතිපාතාදිතො, නාමරූපවචන්ථානෙන සක්කායදිට්ඨිතො, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡිසමහෙතුදිට්ඨිති, තස්සෙව අපරභාගෙන කඤ්චාචිතරණෙන කථංකථිභාවතො, කලාපසම්මසනෙන “අහං මම”ති ගාහතො, මග්ගාමග්ගවචන්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡෙදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙ අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනෙන අභිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකමාසකාලෙන අමුච්චිතුකමාසකාය, උපෙක්ඛාඤ්චකාලෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන

ධම්මට්ඨිකියං නිබ්බානෙ ව පටිලොමභාවතො, ගොත්‍රභූතා සඬබ්බාරනිමිත්තභාවතො විමුච්චන්, අයං තදභිගවිමුත්ති නාම. යං පන උපචාරජපනාහෙදෙන සමාධිනා යාවස්ස අපරිහානිවසෙන පවත්ති, තාව කාමච්ඡන්දාදීනං නිවරණානඤ්චෙව, විතක්කාදීනඤ්ච පච්චනීකධම්මානං, අනුප්පත්තිසඤ්ඤිතං විමුච්චන්, අයං වික්ඛම්භනවිමුත්ති නාම. යං චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අරියස්ස සන්තානෙ යථාරහං “දිට්ඨිගතානං පහානායා”තිආදීනා (ධ. ස. 277; විහ. 628) නයෙන චුත්තස්ස සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගණස්ස පුන අවිචන්තං අප්පවත්තිභාවෙන සමුච්චෙදප්පහානවසෙන විමුච්චන්, අයං සමුච්චෙදවිමුත්ති නාම. යං පන ඵලක්ඛණෙ පටිප්පස්සද්ධත්තං කිලෙසානං, අයං පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්ති නාම. සබ්බසඬ්ඛනනිස්සටත්තා පන සබ්බසඬ්ඛාරවිමුත්තං නිබ්බානං, අයං නිස්සරණවිමුත්ති නාම. ඉධ පන භගවතො නිබ්බානාරම්මණා ඵලවිමුත්ති අධිප්පෙතා. තෙන චුත්තං – “විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදීති විමුත්තිසුඛං ඵලසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො නිසින්තො හොතිති අත්ථො”ති.

විමුත්තිති ව උපක්කිලෙසෙහි පටිප්පස්සද්ධිවසෙන චිත්තස්ස විමුත්තභාවො, චිත්තමෙව වා තථා විමුත්තං වෙදිතබ්බං, තාය විමුත්තියා ජාතං සම්පයුත්තං වා සුඛං විමුත්තිසුඛං. “යායං, භන්තෙ, උපෙක්ඛා සන්තෙ සුඛෙ චුත්තා භගවතා”ති (ම. නි. 2.88) වචනතො උපෙක්ඛාපි චෙත්ථ සුඛමිච්චෙව වෙදිතබ්බා. තථා ව චුත්තං සම්මොහවිනෝදනියං “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛමිච්චෙව භාසිතා”ති (විහ. අට්ඨ. 232). භගවා හි චතුත්ථජ්ඣානිකං අරහත්තසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, න ඉතරං. අථ වා “තෙසං චූපසමො සුඛො”තිආදීසු යථා සඬබ්බාරදුක්ඛූපසමො සුඛොති චූච්චති, එවං සකලකිලෙසදුක්ඛූපසමභාවතො අග්ගඵලෙ ලබ්භමානා පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්ති එව ඉධ සුඛන්ති වෙදිතබ්බා. තයිදං විමුත්තිසුඛං මග්ගවීරියං කාලන්තරෙති ඵලචිත්තස්ස පවත්තිවිභාගෙන දූවිධං හොති. එකෙකස්ස හි අරියමග්ගස්ස අනන්තරා තස්ස තස්සෙව විපාකභූතානි නිබ්බානාරම්මණානි තිණි ද්වෙ වා ඵලචිත්තානි උප්පජ්ජන්ති අනන්තරවිපාකත්තා ලොකුත්තරකුසලානං. යස්මිඤ්චි ජවනවාරෙ අරියමග්ගො උප්පජ්ජති, තත්ථ යදා ද්වෙ අනුලොමානි, තදා තතියං ගොත්‍රභූ, චතුත්ථං මග්ගචිත්තං, තතො පරං තිණි ඵලචිත්තානි හොන්ති. යදා පන තිණි අනුලොමානි, තදා චතුත්ථං ගොත්‍රභූ, පඤ්චමං මග්ගචිත්තං, තතො පරං ද්වෙ ඵලචිත්තානි හොන්ති. එවං චතුත්ථං පඤ්චමං අප්පනාවසෙන පවත්තති, න තතො පරං භවඬ්ගස්ස ආසන්නත්තා. කෙචි පන “ජට්ඨමපි චිත්තං අප්පෙති”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථාසු (විසුද්ධි. 2.811) පටික්ඛිත්තං. එවං මග්ගවීරියං ඵලං වෙදිතබ්බං. කාලන්තරෙ ඵලං පන ඵලසමාපත්තිවසෙන පවත්තං, නිරොධා චූට්ඨහන්තස්ස උප්පජ්ජමානඤ්ච එතෙනෙව සඬග්ගිතං. සා පනායං ඵලසමාපත්ති අත්ථතො ලොකුත්තරකුසලානං විපාකභූතා නිබ්බානාරම්මණා අප්පනානි දට්ඨබ්බා.

කෙ තං සමාපජ්ජන්ති, කෙ න සමාපජ්ජන්ති? සබ්බෙපි පුට්ඨජ්ජනා න සමාපජ්ජන්ති අනධිගතත්තා. තථා හෙට්ඨිමා අරියා උපරිමං, උපරිමාපි අරියා හෙට්ඨිමං. න සමාපජ්ජන්තියෙව පුග්ගලන්තරභාවූපගමනෙන පටිප්පස්සද්ධභාවතො. අත්තනො ඵලං ඵලං තෙ තෙ අරියා සමාපජ්ජන්ති. කෙවි පන “සොතාපන්නසකදාගාමිනො ඵලසමාපත්තිං. න සමාපජ්ජන්ති, උපරිමා ද්වෙයෙව සමාපජ්ජන්ති සමාධිස්මිං පරිපූරකාරිභාවතො”ති වදන්ති. තං අකාරණං පුට්ඨජ්ජනස්සාපි අත්තනා පටිලද්ධලොකියසමාධිසමාපජ්ජනතො. කිං වා ඵත්ථ කාරණවිත්තාය? චුත්තඤ්ඤෙනං පටිසම්භිදායං “කතමා දස සඬ්ඛාරූපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති (පටි. ම. 1.57), කතමෙ දස ගොත්‍රභුදමිමා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති”ති (පටි. ම. 1.60) ඉමෙසං පඤ්භානං විස්සජ්ජනෙ සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථාය සකදාගාමිඵලසමාපත්තත්ථායාති තෙසම්පි අරියානං ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනං චුත්තං. තස්මා සබ්බෙපි අරියා යථාසකං ඵලං සමාපජ්ජන්ති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං.

කස්මා පන තෙ සමාපජ්ජන්ති? දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථං. යථා හි රාජානො රජ්ජසුඛං, දෙවතා දිබ්බසුඛං අනුභවන්ති, ඵලං අරියා “ලොකුත්තරසුඛං අනුභවිස්සාමා”ති අද්ධානපරිච්ඡෙදං කත්වා ඉච්ඡිතක්ඛණේ ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති.

කථඤ්චස්සා සමාපජ්ජනං, කථං යානං, කථං වුට්ඨානන්ති? ද්විති තාව ආකාරෙහි අස්සා සමාපජ්ජනං හොති නිබ්බානතො අඤ්ඤස්ස ආරම්මණස්ස අමනසිකාරා, නිබ්බානස්ස ච මනසිකාරා. යථාහ -

“ද්වෙ බො, ආවුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා සමාපත්තියා, සබ්බනිමිත්තානඤ්ච අමනසිකාරො, අනිමිත්තාය ච ධාතුයා මනසිකාරො”ති (ම. නි. 1.458).

අයං පනෙත්ථ සමාපජ්ජනක්කමො - ඵලසමාපත්තිත්ථිකෙන අරියසාවකෙන රහොගතෙන පටිසල්ලිනෙන උදයබ්බයාදිවසෙන සඬ්ඛාරා විපස්සිතබ්බා. තස්සෙවං පවත්තානුපුබ්බවිපස්සනස්සෙව සඬ්ඛාරාරම්මණගොත්‍රභුඤ්ඤාණානන්තරං ඵලසමාපත්තිවසෙන නිරොධෙ විත්තමජ්ජෙති, ඵලසමාපත්තිනින්තභාවෙන ච සෙක්ඛස්සාපි ඵලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගො. යෙ පන වදන්ති “සොතාපන්නො අත්තනො ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිස්සාමිති විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා සකදාගාමී හොති, සකදාගාමී ච අනාගාමී”ති. තෙ වත්තබ්බා - ඵලං සන්තෙ අනාගාමී අරහා භවිස්සති, අරහා ච පච්චෙකඛුද්ධො, පච්චෙකඛුද්ධො ච සම්බුද්ධොති ආපජ්ජෙය්‍ය, තස්මා යථාභිනිවෙසං යථාජ්ඣාසයං විපස්සනා අත්ථං සාධෙතීති සෙක්ඛස්සාපි ඵලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගො. ඵලම්පි තස්ස සචෙ අනෙක පට්ඨමජ්ඣානිකො මග්ගො අධිගතො, පට්ඨමජ්ඣානිකමෙව

උප්පජ්ජති. සචෙ දුතියාදීසු අඤ්ඤතරජ්ඣානිකො, දුතියාදීසු අඤ්ඤතරජ්ඣානිකමෙවාති.

කස්මා පනෙත්ථ ගොත්‍රභුඤාණං මග්ගඤාණපුරෙවාරිකං විය නිබ්බානාරම්මණං න හොතිති? එලඤාණානං අනියායානිකභාවතො. අරියමග්ගධම්මායෙව හි නියායානිකා. චුත්තඤ්ඤෙන “කතමෙ ධම්මා නියායානිකා? චත්තාරො අරියමග්ගා අපරියාපන්නා”ති (ධ. ස. 1295). තස්මා එකන්තෙනෙව නියායානිකභාවස්ස උභතො වුට්ඨානභාවෙන පචත්තමානස්ස අනන්තරපච්චයභූතෙන ඤාණෙන නිමිත්තතො වුට්ඨිතෙනෙව භවිතබ්බන්ති තස්ස නිබ්බානාරම්මණතා යුත්තා, න පන අරියමග්ගස්ස භාවිතත්තා තස්ස විපාකභාවෙන පචත්තමානානං කිලෙසානං අසමුච්ඡින්නදනතො අනියායානිකත්තා අවුට්ඨානසභාවානං එලඤාණානං පුරෙවාරිකඤාණස්ස කදාචිපි නිබ්බානාරම්මණතා උභයත්ථ අනුලොමඤාණානං අනුලයාකාරතො. අරියමග්ගවීරියඤ්ඤි අනුලොමඤාණානි අනිබ්බිද්ධපුබ්බානං පුලපුලානං ලොභක්ඛන්ධාදීනං සාතිස්සං පදාලනෙන ලොකියඤාණෙන උක්කංසපාරමිප්පත්තානි මග්ගඤාණානුකූලානි උප්පජ්ජන්ති, එලසමාපත්තිවීරියං පන තානි තානි තෙන තෙන මග්ගෙන තෙසං තෙසං කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා තත්ථ නිරුස්සුක්කානි කෙවලං අරියානං එලසමාපත්තිසුඛසම්භිභාවස්ස පරිකම්මත්තානි හුත්වා උප්පජ්ජන්තිති න තෙසං කුතොචි වුට්ඨානසම්භවො, යතො තෙසං පරියොසානෙ ඤාණං සඬ්ඛාරනිමිත්තං වුට්ඨානතො නිබ්බානාරම්මණං සියා. එවඤ්ච කත්වා සෙක්ඛස්ස අත්තතො එලසමාපත්තිවලඤ්ජනත්ථාය උදයබ්බයාදිවසෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නස්ස විපස්සනාඤාණානුපුබ්බාය එලමෙව උප්පජ්ජති, න මග්ගොති අයඤ්ච අත්ථො සමත්ථිතො හොති. එවං තාව එලසමාපත්තියා සමාපජ්ජනං වෙදිතබ්බං.

“තයො බො, ආවුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා ඨිතියා, සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරො, අනිමිත්තාය ච ධාතුයා මනසිකාරො, පුබ්බෙ ච අභිසඬ්ඛාරො”ති (ම. නි. 1.458) –

චචනතො පනස්සා තීහාකාරෙහි යානං හොති. තත්ථ පුබ්බෙ ච අභිසඬ්ඛාරොති සමාපත්තිතො පුබ්බෙ කාලපරිච්ඡෙදො. “අසුකස්මිං නාම කාලෙ වුට්ඨහිස්සාමි”ති පරිච්ඡින්නත්තා හිස්සා යාව සො කාලො නාගච්ඡති, තාව වුට්ඨානං න හොති.

“ද්වෙ බො, ආවුසො, පච්චයා අනිමිත්තාය වෙතොවිමුත්තියා වුට්ඨානස්ස, සබ්බනිමිත්තානඤ්ච මනසිකාරො, අනිමිත්තාය ච ධාතුයා අමනසිකාරො”ති (ම. නි. 1.458) –

චචනතො පනස්සා ද්විහාකාරෙහි වුට්ඨානං හොති. තත්ථ සබ්බනිමිත්තානන්ති

රූපනිමිත්තවෙදනාසඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණනිමිත්තානං. කාමඤ්ච න සබ්බානෙවෙනානි එකතො මනසි කරොති, සබ්බසංඛාරානිකවසෙන පනෙවං වුත්තං. තස්මා යං භවච්ඡිගස්ස ආරම්මණං, තස්ස මනසිකරණෙන ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨානං භොතීති එවං අස්සා වුට්ඨානං වෙදිතබ්බං. තයිදං එවමිධ සමාපජ්ජනවුට්ඨානං අරහත්තඵලභූතං -

“පටිප්පස්සද්ධදරථං, අමතාරම්මණං සුභං;
වත්තලොකාමිසං සන්තං, සාමඤ්ඤඵලමුත්තමං”.

ඉති වුත්තං සාතාතිසාතං විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙසි. තෙන වුත්තං -
“විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදීති විමුත්තිසුඛං ඵලසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො නිසින්තො භොතීති අත්ථො”ති.

අථාති අධිකාරත්ථෙ නිපාතො. බොති පදපුරුණො. තෙසු අධිකාරත්ථෙත අථාති ඉමිනා විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදනතො අඤ්ඤං අධිකාරං දස්සෙති. කො පනෙසොති? පටිච්චසමුප්පාදමනසිකාරො. අථාති වා පච්ඡාති එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො, තෙන “තස්ස සත්තාහස්ස අච්චයෙනා”ති වක්ඛමානමෙව අත්ථං ජොතෙති. තස්ස සත්තාහස්සාති පල්ලච්ඡිකසත්තාහස්ස. අච්චයෙනාති අපගමෙන. තම්භා සමාධිමිභාති අරහත්තඵලසමාධිතො. ඉධ පන යත්වා පටිපාටියා සත්ත සත්තාහාති දස්සෙතබ්බානීති කෙචි තානි විත්ථාරයිංසු. මයං පන තානි ඛන්ධකපාඨෙන ඉමිස්සා උදානපාළියා අවිරොධදස්සනමුඛෙන පරතො වණ්ණයිස්සාම. රත්තියාති අවයවසම්බන්ධෙ සාම්ච්චනං. පයමන්ති අච්චන්තසංයොගත්ථෙ උපයොගවචනං. භගවා හි තස්සා රත්තියා සකලමිපි පයමං යාමං තෙනෙව මනසිකාරෙන යුත්තො අභොසිති.

පටිච්චසමුප්පාදන්ති පච්චයධම්මං. අවිජ්ජාදයො හි පච්චයධම්මො පටිච්චසමුප්පාදො. කථමිදං ජානිතබ්බන්ති වෙ? භගවතො වචනෙන. භගවතා හි “තස්මාතිභානන්ද, එසෙව හෙතු, එතං නිදානං, එස සමුදයො, එස පච්චයො ජරාමරණස්ස, යදිදං ජාති...පෙ.... සංඛාරානං, යදිදං අවිජ්ජා”ති (දී. නි. 2.105 ආදයො) එවං අවිජ්ජාදයො හෙතූති වුත්තා. යථා ද්වාදස පච්චයා ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදාති.

තත්ත්වං වචනත්ථො - අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිච්ච පටිමුඛං කත්වා කාරණසමවායං අප්පටික්ඛිපිත්වා සහිතෙ උප්පාදෙතීති පටිච්චසමුප්පාදො. අථ වා පටිච්ච පච්චෙතබ්බං පච්චයාරහතං පච්චයං පටිගන්ත්වා න විනා තෙන සම්බන්ධස්ස උප්පාදො පටිච්චසමුප්පාදො. පටිච්චසමුප්පාදොති වෙන්ථ සමුප්පාදපදට්ඨානවචනවිඤ්ඤෙයො ඵලස්ස උප්පාදනසමත්ථතායුත්තො හෙතු, න පටිච්චසමුප්පත්තිමත්තං වෙදිතබ්බං. අථ වා පච්චෙතුං අරහන්ති නං පණ්ඩිතාති පටිච්චො, සම්මා සයමෙව වා

උප්පාදෙතීති සමුප්පාදො, පටිච්චො ව සො සමුප්පාදො චාති පටිච්චසමුප්පාදොති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අනුලොමන්ති “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා”තිආදිනා නයෙන චුත්තො අවිජ්ජාදිකො පච්චයාකාරො අත්තනා කත්තබ්බකිච්චකරණතො අනුලොමොති වුවවති. අථ චා ආදිතො පටියාය අන්තං පාපෙත්වා චුත්තත්තා පවත්ති යා චා අනුලොමතො අනුලොමො, තං අනුලොමං. සාධුකං මනසාකාසීති සක්කච්චං මනසි අකාසි. යො යො පච්චයධම්මො යස්ස යස්ස පච්චයුප්පන්තධම්මස්ස යථා යථා හෙතුපච්චයාදිනා පච්චයභාවෙන පච්චයො හොති, තං සබ්බං අවිපරිතං අපරිභාපෙත්වා අනවසෙසතො පච්චවෙක්ඛණවසෙන චිත්තෙ අකාසීති අත්ථො. යථා පන භගවා පටිච්චසමුප්පාදානුලොමං මනසාකාසි, තං සඬ්ඛෙපෙන තාව දස්සෙතුං “ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති චුත්තං.

තත්ථ ඉතීති එවං, අනෙත පකාරෙනාති අත්ථො. ඉමස්මිං සති ඉදං හොතීති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ සති ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං එලං හොති. ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජතීති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස උප්පාදා ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං එලං උප්පජ්ජතීති අත්ථො. ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣතීති අවිජ්ජාදිනං අභාවෙ සඬ්ඛාරාදිනං අභාවස්ස අවිජ්ජාදිනං නිරොධෙ සඬ්ඛාරාදිනං නිරොධස්ස ච දුතියතතියසුත්තවචනෙන එතස්මිං පච්චයලක්ඛණෙ නියමො දස්සිතො හොති – ඉමස්මිං සති එව, නාසති. ඉමස්සුප්පාදා එව, නානුප්පාදා. අනිරොධා එව, න නිරොධාති. තෙනෙනං ලක්ඛණං අන්තොගධනියමං ඉධ පටිච්චසමුප්පාදස්ස චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. නිරොධොති ච අවිජ්ජාදිනං විරාගාධිගමෙන ආයතිං අනුප්පාදො අප්පවත්ති. තථා හි චුත්තං – “අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”තිආදි. නිරොධනිරොධී ච උප්පාදනිරොධිභාවෙන චුත්තො “ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති.

තෙනෙනං දස්සෙති – අනිරොධො උප්පාදො නාම, සො චෙත්ථ අත්ථිභාවොතිපි වුවවතීති. “ඉමස්මිං සති ඉදං හොතී”ති ඉදමෙව හි ලක්ඛණං පරියායන්තරෙන “ඉමස්ස උප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති වදන්තෙන පරෙන පුරිමං විසෙසිතං හොති. තස්මා න ධර්මානතංයෙව සන්ධාය “ඉමස්මිං සති”ති චුත්තං, අථ බො මග්ගෙන අනිරුද්ධභාවඤ්චාති විඤ්ඤායති. යස්මා ච “ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති, ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති”ති ද්විධාපි උද්දිට්ඨස්ස ලක්ඛණස්ස නිද්දෙසං වදන්තෙන “අවිජ්ජාය ත්වෙව අසෙසවිරාගනිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”තිආදිනා නිරොධො එව චුත්තො, තස්මා නත්ථිභාවොති නිරොධො එවාති නත්ථිභාවවිරුද්ධො අත්ථිභාවො අනිරොධොති දස්සිතං හොති. තෙන අනිරොධසඬ්ඛාතෙන අත්ථිභාවෙන උප්පාදං විසෙසෙති. තතො න ඉධ අත්ථිභාවමත්තං උප්පාදොති අත්ථො අධිප්පෙතො, අථ බො

අනිරොධසඬ්ඛානො අත්ථිභාවො චාති අයමත්ථො විභාවිතොති. එවමෙතං ලක්ඛණද්වයවචනං අඤ්ඤමඤ්ඤවිසෙසනවිසෙසිතබ්බභාවෙන සාත්ථකන්ති වෙදිතබ්බං.

කො පනායං අනිරොධො නාම, යො “අත්ථිභාවො, උප්පාදො”ති ව චුච්චති? අප්පභීනභාවො ච, අනිබ්බන්තිතඵලාරහතාපභානෙනි ඵලානුප්පාදනාරහතා ච. යෙ හි පභාතබ්බා අකුසලා ධම්මා, තෙසං අරියමග්ගෙන අසමුග්ගාටිතභාවො ච. යෙ පන න පභාතබ්බා කුසලාබ්‍යාකතා ධම්මා, යාති තෙසු සංයොජනානි අබ්ණාසවානං තෙසං අපරික්ඛිණතා ච. අසමුග්ගාටිතානුසයතාය හි සසංයොජනා ඛන්ධජ්ජවත්ති පටිච්චසමුප්පාදො. තථා ච චුත්තං -

“යාය ච, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජාය නිවුතස්ස බාලස්ස යාය ච තණ්හාය සම්පයුත්තස්ස අයං කායො සමුදාගතො, සා වෙච අවිජ්ජා බාලස්ස අප්පභීනා, සා ච තණ්හා අපරික්ඛිණා. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, බාලො අවරි බ්‍රහ්මවරියං සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තස්මා බාලො කායස්ස හෙදා කායුපගො භොති, සො කායුපගො සමානො න පරිමුච්චති ජාතියා ජරාමරණෙනා”තිආදි (සං. නි. 2.19).

බ්ණසංයොජනානං පන අවිජ්ජාය අභාවතො සඬ්ඛාරානං, තණ්හුපාදානානං අභාවතො උපාදානභවානං අසම්භවොති වට්ටස්ස උපවිෂෙදො පඤ්ඤායිස්සතීති. තෙනෙවාහ -

“ඡන්තං ත්වෙච, එග්ගුණ, එස්සායතනානං අසෙසවිරාගනිරොධා එස්සනිරොධො, එස්සනිරොධා වෙදනානිරොධො”තිආදි (සං. නි. 2.12).

න හි අග්ගමග්ගාධිගමතො උද්ධං යාව පරිනිබ්බානා සළායතනාදීනං අප්පවත්ති. අථ බො නත්ථිතා නිරොධසද්දවචනීයතා බ්ණසංයොජනතාති නිරොධො චුත්තො. අපිච චිරකතම්පි කම්මං අනිබ්බන්තිතඵලතාය අප්පභීනාහාරතාය ච ඵලාරහං සන්තං එව නාම භොති, න නිබ්බන්තිතඵලං, නාපි පභීනාහාරන්ති. ඵලුප්පත්තිපච්චයානං අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදීනං චුත්තනයෙනෙව ඵලාරහභාවො අනිරොධොති වෙදිතබ්බො. එවං අනිරුද්ධභාවෙනෙව හි යෙන විනා ඵලං න සම්භවති, තං කාරණං අතිතන්තිපි ඉමස්මිං සතීති ඉමිනා වචනෙන චුත්තං. තතොයෙව ච අවුසිතබ්‍රහ්මවරියස්ස අප්පවත්තිධම්මතං අනාපන්නො පච්චයුප්පාදො කාලභෙදං අනාමසිත්වා අනිවත්තනාය එව ඉමස්ස උප්පාදාති චුත්තො. අථ වා අවසෙසපච්චයසමවායෙ අවිජ්ජමානස්සපි විජ්ජමානස්ස විය පගෙව විජ්ජමානස්ස යා ඵලුප්පත්තිඅභිමුඛතා, සා ඉමස්ස උප්පාදාති චුත්තා. තථා හි තතො ඵලං උප්පජ්ජතිති තදවත්ථං කාරණං ඵලස්ස උප්පාදනභාවෙන

උට්ඨිතං උප්පතිතං නාම හොති, න විජ්ජමානම්පි අතදවත්ථත්ති තදවත්ථතා උප්පාදොති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සතීති ඉමිනා විජ්ජමානතාමත්තෙන පච්චයභාවං වදන්තො අඛ්‍යාපාරතං පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. උප්පාදාති උප්පත්තිධම්මතං අසබ්බකාලභාවිතං ඵලූප්පත්තිඅභිමුඛතඤ්ච දීපෙන්තො අනිච්චතං පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. “සති, නාසති, උප්පාදා, න නිරොධා”ති පන හෙතුඅත්ථෙහි භූමිමනිස්සක්කවචනෙහි සමත්ථිතං නිදානසමුදයජාතිපභවභාවං පටිච්චසමුප්පාදස්ස දස්සෙති. හෙතුඅත්ථතා චෙත්ථ භූමිමච්චනෙ යස්ස භාවෙ තදවිනාභාවිඵලස්ස භාවො ලක්ඛියති, තත්ථ පවත්තියා වෙදිතබ්බො යථා “අධනානං ධනෙ අනනුප්පදීයමානෙ දාලිද්දියං වෙසුල්ලං අගමාසි”ති (දී. නි. 3.91) ච “නිජ්ඵන්තෙසු සස්සෙසු සුභික්ඛං ජායති”ති ච. නිස්සක්කවචනස්සාපි හෙතුඅත්ථතා ඵලස්ස පභවෙ පකතියඤ්ච පවත්තිතො යථා “කලලා හොති අබ්බුදං, අබ්බුදා ජායති පෙසි”ති (සං. නි. 1.235) ච “භිමවතා ගඬගා පභවන්ති, සිඬගතො සරො ජායති”ති ච. අවිජ්ජාදිභාවෙ ච තදවිනාභාවෙන සඬබාරාදිභාවො ලක්ඛියති, අවිජ්ජාදීහි ච සඬබාරාදයො පභවන්ති පකරියන්ති වාති තෙ තෙසං පභවො පකති ච, තස්මා තදත්ථදීපනත්ථං “ඉමස්මිං සති ඉමස්ස උප්පාදා”ති හෙතුඅත්ථෙ භූමිමනිස්සක්කනිද්දෙසා කතාති.

යස්මා චෙත්ථ “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති සඬබෙපෙන උද්දිට්ඨස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස “අවිජ්ජාපච්චයා සඬබාරා”තිආදිකො නිද්දෙසො, තස්මා යථාචුත්තො අත්ථිභාවො උප්පාදො ච තෙසං තෙසං පච්චයුප්පත්තධම්මානං පච්චයභාවොති විඤ්ඤායති. න හි අනිරුද්ධතාසඬබාතං අත්ථිභාවං උප්පාදඤ්ච අනිවත්තසභාවතාසඬබාතං උදයාවත්ථතාසඬබාතං වා “සති ඵව, නාසති, උප්පාදා ඵව, න නිරොධා”ති අන්තොගධනියමෙහි වචනෙහි අභිනිතං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො පච්චයභාවො නාම අත්ථි, තස්මා යථාචුත්තො අත්ථිභාවො උප්පාදො ච පච්චයභාවොති වෙදිතබ්බං. යෙපි පටියානෙ ආගතා හෙතුආදයො චතුර්විසති පච්චයා, තෙපි එතස්සෙව පච්චයභාවස්ස විසෙසාති වෙදිතබ්බො. ඉති යථා විත්ථාරෙන අනුලොමං පටිච්චසමුප්පාදං මනසි අකාසි, තං දස්සෙතුං, “යදිදං අවිජ්ජාපච්චයා සඬබාරා”තිආදි චුත්තං.

තත්ථ යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස යො අයන්ති අත්ථො. අවිජ්ජාපච්චයාතිආදියු අවින්දියං කායදුච්චරිතාදිං වින්දතීති අවිජ්ජා, වින්දියං කායසුචරිතාදිං න වින්දතීති අවිජ්ජා, ධම්මානං අවිපරිතසභාවං අවිදිතං කරොතීති අවිජ්ජා, අන්තවිරහිතෙ සංසාරෙ භවාදියු සත්තෙ ජවාපෙතීති අවිජ්ජා, අවිජ්ජමානෙසු ජවති විජ්ජමානෙසු න ජවතීති අවිජ්ජා, විජ්ජාය පටිපක්ඛාති අවිජ්ජා, සා “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා චතුර්විධා වෙදිතබ්බො. පටිච්ච න විනා ඵලං ඵති උප්පජ්ජති චෙව පවත්තති වාති

පච්චයො, උපකාරකත්වො වා පච්චයො. අවිජ්ජා ච සා පච්චයො වාති අවිජ්ජාපච්චයො, තස්මා අවිජ්ජාපච්චයා. සඤ්චරොන්තිති සඤ්චාරා, ලොකියකුසලාකුසලවෙනනා, සා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානෙඤ්ජාහිසඤ්චාරවසෙන තිවිධා වෙදිතබ්බා. විජානාතීති විඤ්ඤාණං, තං ලොකියවිජානවිඤ්ඤාණවසෙන ද්වන්තිංසවිධං. නමතීති නාමං, වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයං. රුප්පතීති රූපං, භූතරූපං චක්ඛාදිඋපාදාරූපඤ්ච. ආයතනි ආයතඤ්ච සංසාරදුක්ඛං නයතීති ආයතනං. චූසතීති එස්සො. වෙදයතීති වෙදනා. ඉදම්පි ද්වයං ද්වාරවසෙන ඡබ්බිධං, විජානවසෙන ගහණෙ ඡත්තිංසවිධං. පරිතස්සතීති තණ්හා, සා කාමතණ්හාදිවසෙන සඤ්චෙපතො තිවිධා, විත්ථාරතො අට්ඨත්තරසතවිධා ච. උපාදියතීති උපාදානං, තං කාමුපාදානාදිවසෙන චතුබ්බිධං. භවති භාවයති වාති භවො, සො කම්මුපපත්තිහෙදතො දුච්චො. ජනනං ජාති. ජීරණං ජරා. මරන්ති තෙනාති මරණං. සොචනං සොකො. පරිදෙවනං පරිදෙවො. දුක්ඛයතීති දුක්ඛං, උප්පාදට්ඨිතිවසෙන ද්වෙධා ඛණතීති දුක්ඛං. දුමනස්ස භාවො දොමනස්සං. භූසො ආයාසො උපායාසො. සම්භවන්තීති නිබ්බන්තන්ති. න කෙවලඤ්ච සොකාදීහියෙව, අථ බො සබ්බපදෙහි “සම්භවන්ති”ති පදස්ස යොජනා කාතබ්බා. එවඤ්ච “අවිජ්ජාපච්චයා සඤ්චාරා සම්භවන්ති”ති පච්චයපච්චයුප්පන්නවචන්ථානං දස්සිතං හොති. එස නයො සබ්බන්ථ.

තත්ථ අඤ්ඤාණලක්ඛණා අවිජ්ජා, සම්මොහනරසා, ඡාදනපච්චුපට්ඨානා, ආසවපදට්ඨානා. අභිසඤ්චරණලක්ඛණා සඤ්චාරා, ආයුහනරසා, සංවිදහනපච්චුපට්ඨානා, අවිජ්ජාපදට්ඨානා. විජානනලක්ඛණං විඤ්ඤාණං, පුබ්බඤ්චගරසං, පටිසන්ධිපච්චුපට්ඨානං, සඤ්චාරපදට්ඨානං, චත්ථාරම්මණපදට්ඨානං වා. නමනලක්ඛණං නාමං, සම්පයොගරසං, අවිනිබ්භොගපච්චුපට්ඨානං, විඤ්ඤාණපදට්ඨානං. රුප්පනලක්ඛණං රූපං, විකිරණරසං, අප්පහෙයාභාවපච්චුපට්ඨානං, විඤ්ඤාණපදට්ඨානං. ආයතනලක්ඛණං සලායතනං, දස්සනාදිරසං, චත්ථුද්වාරභාවපච්චුපට්ඨානං, නාමරූපපදට්ඨානං. චූසනලක්ඛණො එස්සො, සඤ්චාරවසෙන, සඤ්චාරවසෙන, සලායතනපදට්ඨානො. අනුභවනලක්ඛණො වෙදනා, විසයරසසම්මොහරසා, සුබ්බදුක්ඛපච්චුපට්ඨානා, එස්සපදට්ඨානා. හෙතුභාවලක්ඛණො තණ්හා, අභිනන්දනරසා, අතිත්තිභාවපච්චුපට්ඨානා, වෙදනාපදට්ඨානා. ගහණලක්ඛණං උපාදානං, අමුඤ්චනරසං, තණ්හාදළ්භත්තදිට්ඨිපච්චුපට්ඨානං, තණ්හාපදට්ඨානං. කම්මකම්මඵලලක්ඛණො භවො, භවනභාවනරසො, කුසලාකුසලාකුසලාකුසලපච්චුපට්ඨානො, උපාදානපදට්ඨානො. තත්ථ තත්ථ භවෙ පට්ඨානිතිබ්බන්තිලක්ඛණො ජාති, නියානනරසා, අතීතභවතො ඉධුප්පන්නපච්චුපට්ඨානා, දුක්ඛවිචිත්තතාපච්චුපට්ඨානා වා. බන්ධපරිපාකලක්ඛණො ජරා, මරණුපනසනරසා, යොබ්බනවිනාසපච්චුපට්ඨානා. චුතිලක්ඛණං මරණං, විසංයොගරසං,

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා බොධිවග්ගො
ගතිවිජ්ජවාසපච්චුපට්ඨානං. අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණො සොකො,
චෙනසො නිජ්ඣානරසො, අනුසොචනපච්චුපට්ඨානො.
ලාලජ්ජනලක්ඛණො පරිදෙවො, ගුණදොසපරිකිත්තනරසො,
සම්භමපච්චුපට්ඨානො. කායපිළනලක්ඛණං දුක්ඛං, දුප්පඤ්ඤානං
දොමනස්සකරණරසං, කායිකාබාධපච්චුපට්ඨානං. චිත්තපිළනලක්ඛණං
දොමනස්සං, මනොවිසානනරසං, මානසබ්බාධිපච්චුපට්ඨානං.
චිත්තපරිදහනලක්ඛණො උපායාසො, නිත්ථුනනරසො,
විසාදපච්චුපට්ඨානො. එවමෙනෙ අවිජ්ජාදයො ලක්ඛණාදිතොපි
වෙදිතබ්බාති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන සබ්බාකාරසම්පන්නං
විනිවිජයං. ඉච්ඡන්තෙන සම්මොභවිතොදනියා (විභ. අට්ඨ. 225)
විභඬගට්ඨකථාය ගහෙනබ්බො.

එවන්ති නිද්දිට්ඨස්ස නිදස්සනං, තෙන අවිජ්ජාදිහෙව කාරණෙහි, න
ඉස්සරනිම්මානාදිහිති දස්සෙති. එතස්සාති යථාචුත්තස්ස. කෙවලස්සාති
අසම්මිස්සස්ස සකලස්ස වා. දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති දුක්ඛසමුහස්ස, න
සත්තස්ස, නාපි ජීවස්ස, නාපි සුභසුඛාදීනං. සමුදයො හොතිති නිබ්බත්ති
සම්භවති.

එතමත්ථං විදිත්වාති ය්වායං අවිජ්ජාදිවසෙන සඬබ්බාරාදිකස්ස
දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොතිති චුත්තො, සබ්බාකාරෙන එතමත්ථං
විදිත්වා. තායං වෙලායන්ති තායං තස්ස අත්ථස්ස විදිතවෙලායං. ඉමං
උදානං උදානෙසීති ඉමං තස්මිං අත්ථෙ විදිතෙ හෙතුතො ව
හෙතුසමුප්පන්නධම්මස්ස ව පජානනාය ආනුභාවදීපකං “යදා භවෙ
පාතුභවන්ති”තිආදිකං සොමනස්සසම්පයුත්තඤ්ඤාණසමුට්ඨානං උදානං
උදානෙසි, අත්තමනවාචං නිව්ඡාරෙසීති චුත්තං හොති.

තස්සත්ථො – යදාති යස්මිං කාලෙ. භවෙති බ්‍යත්තන්ති ඉමස්මිං අත්ථෙ
නිපාතො. කෙචි පන “භවෙති ආභවෙ යුද්ධෙ”ති අත්ථං වදන්ති, “යොධෙට්ඨ
මාරං පඤ්ඤාචුධෙතො”ති (ධ. ප. 40) වචනතො කිලෙසමාරෙන
යුජ්ඣානසමයෙති තෙසං අධිජ්ජායො. පාතුභවන්ති උප්පජ්ජන්ති. ධම්මාති
අනුලොමපච්චයාකාරපට්ඨෙධසාධකා බොධිපක්ඛියධම්මා. අථ වා
පාතුභවන්ති පකාසෙන්නි, අභිසමයවසෙන බ්‍යත්තා පාකටා හොන්ති.
ධම්මාති චතුඅරියසච්චධම්මා, ආතාපො චූච්චති කිලෙසසන්නාපනට්ඨෙන
වීරියං. ආතාපිතොති සම්මජ්ජධානවීරියවතො. ඥායතොති
ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ඥායන්තස්ස.
බ්‍රාහ්මණස්සාති බ්‍රාහ්මපාපස්ස ඛිණාසවස්ස. අථස්ස කඬ්ඛා වපයන්ති
සබ්බාති අථස්ස එවං පාතුභුතධම්මස්ස යා එතා “කො නු බො, භන්තෙ,
චූසතීති. නො කල්ලො පඤ්ඤොති භගවා අවොවා”තිආදිනා (සං. නි. 2.12)
නයෙන, “කතමං නු බො, භන්තෙ, ජරාමරණං, කස්ස ව පනිදං
ජරාමරණන්ති. නො කල්ලො පඤ්ඤොති භගවා අවොවා”තිආදිනා (සං. නි.

2.35) නයෙන පච්චයාකාරෙ කඨිබ්බා චුත්තා, යා ච පච්චයාකාරස්සෙව අප්පට්ඨිද්ධත්තා “අහොසිං නු බො අහං අතීතමද්ධාන”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) සොළස කඨිබ්බා ආගතා. තා සබ්බා වපයන්ති අපගච්ඡන්ති නිරුජ්ඣන්ති. කස්මා? යතො පජානාති සහෙතුධම්මං, යස්මා අවිජ්ජාදිකෙන හෙතුනා සහෙතුකං ඉමං සබ්බාරාදිකං කෙවලං දුක්ඛක්ඛන්ධධම්මං පජානාති අඤ්ඤාසි පටිවිජ්ඣති.

කදා පනස්ස බොධිපක්ඛියධම්මා චතුසච්චධම්මා වා පාතුහවන්ති උප්පජ්ජන්ති පකාසෙන්ති වා? විපස්සනාමග්ගඤ්ඤාණෙසු. තත්ථ විපස්සනාඤ්ඤාණසම්පයුත්තා සතිආදයො විපස්සනාඤ්ඤාණඤ්ඤා යථාරහං අත්තනො විසයෙසු තදභිගජ්ජහානවසෙන සුභසඤ්ඤාදිකෙ පජහන්තා කායානුපස්සනාදිවසෙන විසුං විසුං උප්පජ්ජන්ති, මග්ගක්ඛණෙ පන තෙ නිබ්බානමාලම්භිත්වා සමුච්ඡේදවසෙන පටිපක්ඛෙ පජහන්තා චතුසුපි අරියසච්චෙසු අසම්මොහජ්ජට්ඨෙධසාධනවසෙන සකිදෙව උප්පජ්ජන්ති. එවං තාවෙත්ථ බොධිපක්ඛියධම්මානං උප්පජ්ජනට්ඨෙන පාතුහාවො වෙදිතබ්බො.

අරියසච්චධම්මානං පන ලොකියානං විපස්සනාක්ඛණෙ විපස්සනාය ආරම්මණකරණවසෙන, ලොකුත්තරානං තදධිමුත්තතාවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ නිරොධසච්චස්ස ආරම්මණාභිසමයවසෙන, සබ්බෙසම්පි කිච්චාභිසමයවසෙන පාකට්ඨාවතො පකාසනට්ඨෙන පාතුහාවො වෙදිතබ්බො.

ඉති භගවා සතිපි සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මානං අත්තනො ඤාණස්ස පාකට්ඨාවො පටිච්චසමුප්පාදමුඛෙන විපස්සනාභිනිවෙසස්ස කතත්තා නිපුණගම්භීරසුද්දසතාය පච්චයාකාරස්ස තං පච්චචෙක්ඛිත්වා උප්පන්නබලවසොමනස්සො පටිපක්ඛසමුච්ඡේදවිභාවනෙන සද්ධිං අත්තනො තදභිසමයානුභාවදීපකමෙවෙත්ථ උදානං උදානෙසීති.

අයම්පි උදානො චුත්තො භගවතා ඉති මෙ සුතන්ති අයං පාළි කෙසුචියෙව පොත්ථකෙසු දිස්සති. තත්ථ අයම්පිති පිසද්දො “ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතං, අයම්පි පාරාජිකො හොති”තිආදීසු විය සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන උපරිමං සම්පිණ්ඩෙති. චුත්තොති අයං චුත්තසද්දො කෙසොභාරණවජ්ජනවාපසම්කරණජීවිතචුත්තිපමුත්තභාවපාවචනභාවෙන පවත්තන අජ්ඣෙකකථනාදීසු දිස්සති. තථා හෙස “කාපටිකො මාණවො දහරො චුත්තසිරො”තිආදීසු (ම. නි. 2.426) කෙසොභාරණෙ ආගතො.

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, බෙත්තෙ චුත්තං විරුහති;
චුත්තානං ඵලමස්නාති, යො මිත්තානං න දුබ්භති”ති. —

ආදීසු (ජා. 2.22.19) වජ්ජෙන. “නො ච බො පටිච්ඡත්ත”න්තිආදීසු (පාරා. 289) අට්ඨදණ්ඩකාදීහි වාපසමිකරණෙ. “පන්තලොමො පරදත්තචුත්තො මගභුතෙන චෙතසා විහරාමී”තිආදීසු (චූළව. 332) ජීවිතචුත්තියං. “පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පචුත්තො අභබ්බො හරිත්තත්තායා”තිආදීසු (පාරා. 92) ඛන්ධනතො පමුත්තභාවෙ. “ගිතං චුත්තං සමිහිත”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.285) පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. “චුත්තො පාරායණො”තිආදීසු අජිකෙකෙන. “චුත්තං බො පනෙතං භගවතා ‘ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, භවට්ඨ, මා ආමිසදායාදා’”තිආදීසු (ම. නි. 1.30) කථනෙ. ඉධාපි කථනෙ එව දට්ඨබ්බො, තෙන අයමිපි උදානො භාසිතොති අත්ථො. ඉතීති එවං. මෙ සුතන්ති පදද්වයස්ස අත්ථො නිදානවණ්ණනායං සබ්බාකාරතො චුත්තොයෙව. පුබ්බෙ “එවං මෙ සුත”න්ති නිදානවසෙන චුත්තොයෙව හි අත්ථො ඉධ නිගමනවසෙන “ඉති මෙ සුත”න්ති පුන චුත්තො. චුත්තස්සෙව හි අත්ථස්ස පුන වචනං නිගමනන්ති. ඉතිසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරො එවං-සද්දෙන සමානත්ථතාය “එවං මෙ සුත”න්ති එත්ථ විය, අත්ථයොජනා ච ඉතිචුත්තකවණ්ණනාය අමිහෙහි පකාසිතායෙවාති තත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බොති.

පරමත්ථදීපනියා බුද්දකනිකායට්ඨකථාය

උදානසංවණ්ණනාපට්ඨකථායොධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියබොධිසුත්තවණ්ණනා

2. දුතියෙ පටිලොමන්ති “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”තිආදිනා නයෙන චුත්තො අවිජ්ජාදිකොයෙව පච්චයාකාරො අනුජ්ජාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣමානො අත්තනො කත්තබ්බකිච්චස්ස අකරණතො පටිලොමොති චූචිති. පවත්තියා චා විලොමනතො පටිලොමො, අත්තනො පන මජ්ඣකො චා පට්ඨාය ආදිං පාපෙත්වා අචුත්තත්තා ඉතො අඤ්ඤානත්ථෙතෙත්ථ පටිලොමනා න යුජ්ජති. පටිලොමන්ති ච “විසමං චන්දසුරියා පරිචත්තන්ති”තිආදීසු විය භාවනාපුංසකනිද්දෙසො. ඉමස්මිං අසති ඉදං න භොතීති ඉමස්මිං අවිජ්ජාදිකෙ පච්චයෙ අසති මග්ගෙන පහිනෙ ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං එලං න භොති නජ්ජවත්තති. ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣතීති ඉමස්ස අවිජ්ජාදිකස්ස පච්චයස්ස නිරොධා මග්ගෙන අනුජ්ජත්තිධම්මතං ආපාදිත්තතා ඉදං සඬ්ඛාරාදිකං එලං නිරුජ්ඣති, නජ්ජවත්තතීති අත්ථො. ඉධාපි යථා “ඉමස්මිං සති ඉදං භොති, ඉමස්සුජ්ජාදා ඉදං උජ්ජජ්ජති”ති එත්ථ “ඉමස්මිං සතියෙව, නාසති, ඉමස්ස උජ්ජාදා එව, න නිරොධා”ති අත්තොගධනියමතා දස්සිතා. එවං ඉමස්මිං අසතියෙව, න සති, ඉමස්ස නිරොධා එව, න උජ්ජාදාති අත්තොගධනියමතාලක්ඛණා දස්සිතාති වෙදිතබ්බං. සෙසමෙත්ථ යං චත්තබ්බං, තං පට්ඨකථායොධිසුත්තවණ්ණනාය චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

එවං යථා භගවා පටිලොමපටිච්චසමුප්පාදං මනසි අකාසි, තං සඬ්ඛෙපෙන දස්සෙත්වා ඉදානි විත්ථාරෙන දස්සෙතුං “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ අවිජ්ජානිරොධානි අරියමග්ගෙන අවිජ්ජාය අනවසෙසනිරොධා, අනුසයස්පභානවසෙන අග්ගමග්ගෙන අවිජ්ජාය අවචන්තසමුග්ගාටතොති අත්ථො. යදිපි හෙට්ඨිමග්ගෙනි පභියමානා අවිජ්ජා අවචන්තසමුග්ගාටවසෙනෙව පභියති, තථාපි න අනවසෙසතො පභියති. අපායගාමිනියා හි අවිජ්ජා පයමග්ගෙන පභියති. තථා සකිදෙව ඉමස්මිං ලොකෙ සබ්බත්ථ ව අනරියභූමියං උපපත්තිපච්චයභූතා අවිජ්ජා යථාක්කමං දුතියතතියමග්ගෙනි පභියති, න ඉතරාති. අරහත්තමග්ගෙනෙව හි සා අනවසෙසං පභියතීති. සඬ්ඛාරනිරොධොති සඬ්ඛාරානං අනුප්පාදනිරොධො හොති. එවං නිරුද්ධානං පන සඬ්ඛාරානං නිරොධා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණාදීනඤ්ච නිරොධා නාමරූපාදීනි නිරුද්ධානි එව හොත්තීති දස්සෙතුං “සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො”ති ආදිං වත්වා “එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොති”ති වුත්තං. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

අපිට්ඨෙත්ථ කිඤ්චාපි “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො, සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො”ති එත්තාවතාපි සකලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අනවසෙසතො නිරොධො වුත්තො හොති, තථාපි යථා අනුලොමෙ යස්ස යස්ස පච්චයධම්මස්ස අත්ථිතාය යො යො පච්චයුප්පන්නධම්මො න නිරුජ්ඣති පවත්තති එවාති ඉමස්ස අත්ථස්ස දස්සනත්ථං “අවිජ්ජාපච්චයා සඬ්ඛාරා...පෙ.... සමුදයො හොති”ති වුත්තං. එවං තප්පටිපක්ඛතො තස්ස තස්ස පච්චයධම්මස්ස අභාවෙ සො සො පච්චයුප්පන්නධම්මො නිරුජ්ඣති නප්පවත්තතීති දස්සනත්ථං ඉධ “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො, සඬ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො...පෙ.... දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොති”ති වුත්තං, න පන අනුලොමෙ විය කාලත්තයපරියාපන්නස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධදස්සනත්ථං. අනාගතස්සෙව හි අරියමග්ගභාවනාය අසති උප්පජ්ජනාරහස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස අරියමග්ගභාවනාය නිරොධො ඉච්ඡිතොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

එතමත්ථං විදිත්වාති ය්වායං “අවිජ්ජානිරොධාදිවසෙන සඬ්ඛාරාදිකස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොති”ති වුත්තො, සබ්බාකාරෙන එතමත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානං උදානෙසීති ඉමස්මිං අත්ථෙව විදිතෙ “අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධො”ති එවං පකාසිතස්ස අවිජ්ජාදීනං පච්චයානං බයස්ස අවබොධානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසීති අත්ථො.

තත්ත්වයං සඬ්ඛෙපත්ථො — යස්මා අවිජ්ජාදීනං පච්චයානං අනුප්පාදනිරොධසඬ්ඛාතං බයං අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිච්ඡිකි, තස්මා එතස්ස

චුත්තනායෙන ආතාපිනො ක්‍රියානො බ්‍රාහ්මණස්ස චුත්තප්පකාරා බොධිපක්ඛියධම්මා චතුසච්චධම්මා චා පාතුභවන්ති උප්පජ්ජන්ති පකාසෙන්ති චා. අථ යා පච්චයනිරොධස්ස සම්මා අවිදිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍යං පුබ්බෙ චුත්තප්පහෙදා කඬ්ඛා, තා සබ්බාපි වපයන්ති නිරුජ්ඣන්තිති. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනායමෙව.

දුතියබොධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියබොධිසුත්තවණ්ණනා

3. තතියෙ අනුලොමපටිලොමන්ති අනුලොමඤ්ච පටිලොමඤ්ච, යථාචුත්තඅනුලොමවසෙන වෙව පටිලොමවසෙන චාති අත්ථො. නනු ච පුබ්බෙපි අනුලොමවසෙන පටිලොමවසෙන ච පටිච්චසමුප්පාදෙ මනසිකාරප්පවත්ති සුත්තද්වයෙ චුත්තා, ඉධ කස්මා පුනපි තදුභයවසෙන මනසිකාරප්පවත්ති චුච්චන්ති? තදුභයවසෙන තතියචාරං තත්ථ මනසිකාරස්ස පවත්තිතත්තා. කථං පන තදුභයවසෙන මනසිකාරො පවත්තිතො? න හි සක්කා අපුබ්බං අචරිමං අනුලොමපටිලොමං පටිච්චසමුප්පාදස්ස මනසිකාරං පවත්තෙතුන්ති? න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං “තදුභයං එකජ්ඣං මනසාකාසී”ති, අථ බො චාරෙන. භගවා හි පයමං අනුලොමවසෙන පටිච්චසමුප්පාදං මනසි කරිත්වා තදනුරූපං පයමං උදානං උදානෙසී. දුතියමපි පටිලොමවසෙන තං මනසි කරිත්වා තදනුරූපමෙව උදානං උදානෙසී. තතියචාරෙ පන කාලෙන අනුලොමං කාලෙන පටිලොමං මනසිකරණවසෙන අනුලොමපටිලොමං මනසි අකාසී. තෙන චුත්තං - “අනුලොමපටිලොමන්ති අනුලොමඤ්ච පටිලොමඤ්ච, යථාචුත්තඅනුලොමවසෙන වෙව පටිලොමවසෙන චා”ති. ඉමිනා මනසිකාරස්ස පගුණබලවහාවො ච වසිභාවො ච පකාසිතො හොති. එත්ථ ච “අනුලොමං මනසි කරිස්සාමි, පටිලොමං මනසි කරිස්සාමි, අනුලොමපටිලොමං මනසි කරිස්සාමි”ති එවං පවත්තානං පුබ්බාභොගානං වසෙන නෙසං විභාගො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අවිජ්ජාය ත්වෙවාති අවිජ්ජාය තු එව. අසෙසවිරාගනිරොධාති විරාගසඬ්ඛානෙන මග්ගෙන අසෙසනිරොධා, අග්ගමග්ගෙන අනවසෙසඅනුප්පාදප්පහානාති අත්ථො. සඬ්ඛාරනිරොධොති සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං අනවසෙසං අනුප්පාදනිරොධො. හෙට්ඨිමෙන හි මග්ගත්තයෙන කෙච්චි සඬ්ඛාරා නිරුජ්ඣන්ති, කෙච්චි න නිරුජ්ඣන්ති අවිජ්ජාය සාවසෙසනිරොධා. අග්ගමග්ගෙන පනස්සා අනවසෙසනිරොධා න කෙච්චි සඬ්ඛාරා න නිරුජ්ඣන්තිති.

එතමත්ථං විදිත්වාති ය්වායං අවිජ්ජාදිවසෙන සඬ්ඛාරාදිකස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො නිරොධො ච අවිජ්ජාදීනං සමුදයා නිරොධා ච හොතීති චුත්තො, සබ්බාකාරෙන එතමත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානං උදානෙසීති ඉදං යෙන මග්ගෙන යො දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස

සමුදයනිරොධසඬ්ඛානො අත්ථො කිච්චවසෙන ආරම්මණකිරියාය ච විදිතො, තස්ස අරියමග්ගස්ස ආනුභාවදීපකං චුත්තජපකාරං උදානං උදානෙසීති අත්ථො.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො - යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා ආතාපිතො ඤායතො බ්‍රාහ්මණස්ස, තදා සො බ්‍රාහ්මණො තෙහි උජ්ජන්තෙහි බොධිපක්ඛියධම්මෙහි යස්ස වා අරියමග්ගස්ස චතුසච්චධම්මා පාතුභුතා, තෙන අරියමග්ගෙන විදුපයං තිට්ඨති මාරසෙනං, “කාමා තෙ පය්මා සෙනා”තිආදිනා (සු. නි. 438; මහානි. 28; චූළනි. නන්දමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 47) නයෙන චුත්තජපකාරං මාරසෙනං විදුපයන්තො විධමෙන්නො විද්ධංසෙන්නො තිට්ඨති. කථං? සූරියොව ඔභාසයමන්තලික්ඛං, යථා සූරියො අඛිභුග්ගතො අත්තතො පභාය අන්තලික්ඛං ඔභාසෙන්නොව අන්ධකාරං විධමෙන්නො තිට්ඨති, එවං සොපි ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණො තෙහි ධම්මෙහි තෙන වා අරියමග්ගෙන සච්චානි පටිච්ඡිකුන්තොව මාරසෙනං විදුපයන්තො තිට්ඨතීති.

එවං භගවතා පය්මං පච්චයාකාරපජානනස්ස, දුතියං පච්චයක්ඛයාධිගමස්ස, තතියං අරියමග්ගස්ස ආනුභාවජපකාසනානි ඉමානි තිණි උදානානි තීසු යාමෙසු භාසිතානි. කතරාය රත්තියා? අභිසම්බොධිතො සත්තමාය රත්තියා. භගවා හි විසාබ්‍රුණ්ණමාය රත්තියා පය්මයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බචක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා නානානායෙහි තෙභූමකසඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා “ඉදානි අරුණො උග්ගමිස්සති”ති සම්මාසම්බොධිං පාපුණි, සබ්බඤ්ඤතජ්ජන්තිසමනන්තරමෙව ච අරුණො උග්ගචිජ්ජති. තතො තෙනෙව පල්ලඬිකෙන බොධිරුක්ඛමූලෙ සත්තාහං වීතිනාමෙන්නො සම්පත්තාය පාටිපදරත්තියා තීසු යාමෙසු චුත්තනායෙන පටිච්චසමුප්පාදං මනසි කරිත්වා යථාක්කමං ඉමානි උදානානි උදානෙසී.

බන්ධකෙ පන තීසුපි වාරෙසු “පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමපටිලොමං මනසාකාසී”ති (මහාව. 1) ආගතත්තා බන්ධකට්ඨකථායං “තීසුපි යාමෙසු එවං මනසි කත්වා පය්මං උදානං පච්චයාකාරපච්චවෙක්ඛණවසෙන, දුතියං නිබ්බානපච්චවෙක්ඛණවසෙන, තතියං මග්ගපච්චවෙක්ඛණවසෙනානි එවං ඉමානි භගවා උදානානි උදානෙසී”ති චුත්තං, තම්පි න විරුජ්ඣති. භගවා හි යපෙත්වා රතනසරසත්තාහං සෙසෙසු ඡසු සත්තාහෙසු අන්තරන්තරා ධම්මං පච්චවෙක්ඛිත්වා යෙභුයොන විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදී විහාසී, රතනසරසත්තාහෙ පන අභිධම්මපරිවයවසෙනෙව විහාසීති.

තතියබොධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. හුංහුඬකසුත්තවග්ගො

4. චතුත්ථෙ අප්පාලනිග්‍රොධොති තස්ස කිර ඡායායං අප්පාලා ගන්ත්වා නිසිදන්ති, තෙනස්ස “අප්පාලනිග්‍රොධො”ත්ථෙව නාමං උදපාදි. කෙච් පන “යස්මා තත්ථ වෙදෙ සජ්ඣායිතුං අසමත්ථා මහල්ලකබ්‍රාහ්මණා පාකාරපරික්ඛෙපයුත්තානි නිවෙසනානි කත්වා සබ්බෙ වසිංසු, තස්මා අප්පාලනිග්‍රොධොති නාමං ඡාත”න්ති වදන්ති. තත්‍රායං චචනත්ථො – න ජපන්තිති අප්පා, මන්තානං අනජ්ඣායකානි අත්ථො, අප්පා ලන්ති ආදියන්ති නිවාසං එත්ථාති අප්පාලොති. යස්මා චා මජ්ඣන්තිකෙ සමයෙ අන්තො පට්ඨෙය් අපේ අත්තතො ඡායාය පාලෙති රක්ඛති, තස්මා ‘අප්පාලො’තිස්ස නාමං රුල්හන්ති අපරෙ. සබ්බථාපි නාමමෙතං තස්ස රුක්ඛස්ස, තස්ස සමීපෙ. සමීපත්ථෙ හි එතං භූමිමං “අප්පාලනිග්‍රොධො”ති.

විමුත්තිසුඛපට්ඨංවෙදීති තත්‍රපි ධම්මං විචින්නො විමුත්තිසුඛඤ්ච පට්ඨංවෙදෙන්තො නිසිදි. බොධිරුක්ඛතො පුරත්ථිමදිසාභාගෙ එස රුක්ඛො භොති. සත්තාහන්ති ච ඉදං න පල්ලඬකසත්තාහතො අනන්තරසත්තාහං. භගවා හි පල්ලඬකසත්තාහතො අපරානිපි තිණි සත්තාහානි බොධිසමීපෙයෙව චිතිනාමෙසි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – භගවති කිර සම්මාසම්බොධිං පත්වා සත්තාහං එකපල්ලඬකෙන නිසින්තෙ “න භගවා වුට්ඨාති, කින්තූ බො අඤ්ඤෙපි බුද්ධත්තකරා ධම්මා අත්ථි”ති එකච්චානං දෙවතානං කඬ්ඛා උදපාදි. අථ භගවා අට්ඨමෙ දිවසෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය දෙවතානං කඬ්ඛං ඤත්වා කඬ්ඛාවිධමනත්ථං ආකාසෙ උජ්ජන්තිවා යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වා තාසං කඬ්ඛං විධමෙත්වා පල්ලඬකතො ඊසකං පාවිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා චත්තාරි අසඬ්ඛොයානානි කජ්ජසතසහස්සඤ්ච උපවිතානං පාරමීනං බලාධිගමට්ඨානං පල්ලඬකං බොධිරුක්ඛඤ්ච අනිමිසෙහි චක්ඛුහි ඔලොකයමානො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ඡාතං. අථ පල්ලඬකස්ස ච ධීතට්ඨානස්ස ච අන්තරා පුරත්ථිමතො ච පච්ඡිමතො ච ආයතෙ රතනවඬකමෙ වඬකමන්තො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං රතනවඬකමවෙතියං නාම ඡාතං. තතො පච්ඡිමදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං මාපයිංසු, තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසිදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසතො අනන්තනයං සමන්තපට්ඨානං විචින්නො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං යානං රතනසරවෙතියං නාම ඡාතං. එවං බොධිසමීපෙයෙව චත්තාරි සත්තාහානි චිතිනාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛතො අප්පාලනිග්‍රොධං උපසඬ්ඛමිත්වා තස්ස මූලෙ පල්ලඬකෙන නිසිදි.

තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨාසීති තතො ඵලසමාපත්තිසමාධිතො යථාකාලපරිච්ඡේදං වුට්ඨහි, වුට්ඨහිත්වා ච පන තත්ථ එවං නිසින්තෙ භගවති එකො බ්‍රාහ්මණො තං ගන්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං “අථ බො අඤ්ඤතරො”තිආදි. තත්ථ අඤ්ඤතරොති නාමගොත්තවසෙන

අනභිඤ්ඤානො අපාකටො එකො. හුංහුඬිකජාතිකොති සො කිර දිට්ඨමඬිගලිකො මානථද්ධො මානවසෙන කොධවසෙන ව සබ්බං අවොක්ඛජාතිකං පස්සිත්වා ජිගුච්ඡන්තො “හුංහු”න්ති කරොන්තො විවරති, තස්මා “හුංහුඬිකජාතිකො”ති වුච්චති, “හුහුක්කජාතිකො”තිපි පායො. බ්‍රාහ්මණොති ජාතියා බ්‍රාහ්මණො.

යෙන භගවාති යස්සං දිසායං භගවා නිසින්තො. භූමිමත්ථෙ හි එතං කරණවචනං. යෙන වා දිසාභාගෙන භගවා උපසඬිකමිතබ්බො, තෙන දිසාභාගෙන උපසඬිකමි. අථ වා යෙනාති හෙතුඅත්ථෙ කරණවචනං, යෙන කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬිකමිතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬිකමිති අත්ථො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඬිකමිතබ්බො? නානප්පකාරරොගදුක්ඛාහිපිලිතත්තා ආතුරකායෙහි මහාජනෙහි මහානුභාවො හිසක්කො විය රොගතිකිච්ඡනත්ථං, නානාවිධකිලෙසබ්‍යාධිපිලිතත්තා ආතුරචිත්තෙහි දෙවමනුස්සෙහි කිලෙසබ්‍යාධිතිකිච්ඡනත්ථං ධම්මස්සවනපඤ්ඤාච්ඡනාදිකාරණෙහි භගවා උපසඬිකමිතබ්බො. තෙන අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අත්තනො කඬ්ඛං ඡන්දිතුකාමො උපසඬිකමි.

උපසඬිකමිත්වාති උපසඬිකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා යං යානං උපසඬිකමි, තතොපි භගවතො සමීපභූතං ආසන්නතරං යානං උපගන්ත්වාති අත්ථො. සම්මොදීති සමං සම්මා වා මොදි, භගවා වානෙන, සොපි භගවතා “කච්චි හොතො ඛමනීයං කච්චි යාපනීය”න්තිආදිනා පටිසන්ථාරකරණවසෙන සමප්පවත්තමොදො අහොසි. සම්මොදනීයන්ති සම්මොදනාරහං සම්මොදජනනායොග්ගං. කථන්ති කථාසල්ලාපං. සාරණීයන්ති සරිතබ්බයුත්තං සාධුජනෙහි පවත්තෙතබ්බං, කාලන්තරෙ වා චිත්තෙතබ්බං. වීතිසාරෙත්වාති නිට්ඨාපෙත්වා. එකමත්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො. එකස්මිං යානෙ, අතිසම්මුඛාදිකෙ ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙත්වා එකස්මිං පදෙසෙති අත්ථො. එතදවොවාති එතං ඉදානි වත්තබ්බං “කිත්තාවතා නු බො”තිආදිවචනං අවොච.

තත්ථ කිත්තාවතාති කිත්තකෙන පමාණෙන. නුති සංසයත්ථෙ නිපාතො. බොති පදපුරුණෙ. හොති බ්‍රාහ්මණානං ජාතිසමුදාගතං ආලපනං. තථා හි වුත්තං – “හොවාදි නාම සො හොති, සවෙ හොති සකිඤ්ඤවතො”ති (ම. නි. 2.457; ධ. ප. 396). ගොතමාති භගවත්තං ගොත්තෙන ආලපති. කථං පනායං බ්‍රාහ්මණො සම්පතිසමාගතො භගවතො ගොත්තං ජානාතීති? නායං සම්පතිසමාගතො, ඡබ්බස්සානි පධානකරණකාලෙ උපට්ඨහත්තෙහි පඤ්චවග්ගියෙහි සද්ධිං වරමානොපි, අපරභාගෙ තං වතං ඡබ්බෙත්වා උරුවෙලායං සෙනනිගමෙ එකො අදුතියො හුත්වා පිණ්ඩාය වරමානොපි තෙන බ්‍රාහ්මණෙන දිට්ඨපුබ්බො වෙච සල්ලපිතපුබ්බො ව. තෙන සො පුබ්බෙ පඤ්චවග්ගියෙහි ගය්හමානං භගවතො ගොත්තං අනුස්සරන්තො,

“හො ගොතමා”ති භගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති. යතො පට්ඨාය වා භගවා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමන්තො අනොමනදීතීරෙ පබ්බජිතො, තතො පහුති “සමණො ගොතමො”ති වන්දො විය සූරියො විය ච පාකටො පඤ්ඤාතො, න තස්ස ගොත්තජානනෙ කාරණං ගවෙසිතබ්බං.

බ්‍රාහ්මණකරණාති බ්‍රාහ්මණං කරොන්තීති බ්‍රාහ්මණකරණා, බ්‍රාහ්මණභාවකරාති අත්ථො. එත්ථ ච කීත්තාවතාති එතෙන යෙහි ධම්මෙහි බ්‍රාහ්මණො භොති, තෙසං ධම්මානං පරිමාණං පුච්ඡති. කතමෙ ච පනාති ඉමිනා තෙසං සරූපං පුච්ඡති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙන පුට්ඨස්ස පඤ්ඤස්ස සිබාපත්තං අත්ථං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි, න පන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙසි. කස්මා? ධම්මදෙසනාය අභාජනභාවතො. තථා හි තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ඉමං ගාථං සුත්වා න සච්චාභිසමයො අභොසි. යථා ච ඉමස්ස, එවං උපකස්ස ආජීවකස්ස බුද්ධගුණප්පකාසනං. ධම්මවක්කප්පවත්තනතො හි පුබ්බභාගෙ භගවතා භාසිතං පරෙසං සුණන්තානම්පි තපුස්සහල්ලිකානං සරණදානං විය වාසනාභාගියමෙව ජාතං, න සෙක්ඛභාගියං, න නිබ්බේධභාගියං. එසා හි ධම්මතාති.

තත්ථ යො බ්‍රාහ්මණොති යො බාහිතපාපධම්මතාය බ්‍රාහ්මණො, න දිට්ඨමඤ්ඤිකතාය හුංහුඤ්ඤාකාරකසාවාදිපාපධම්මයුත්තො හුත්වා කෙවලං ජාතිමත්තකෙන බ්‍රහ්මඤ්ඤං පටිජානාති. සො බ්‍රාහ්මණො බාහිතපාපධම්මත්තා හුංහුඤ්ඤාකාරප්පභානෙන නිහුංහුඤ්ඤො, රාගාදිකසාවාභාවෙන නික්කසාවො, භාවනානුයොගයුත්තචිත්තතාය යතත්තො, සීලසංයමෙන වා සංයතචිත්තතාය යතත්තො, චතුමග්ගඤ්ඤාණසඤ්ඤාතෙහි වෙදෙහි අන්තං සඤ්ඤාපරියොසානං නිබ්බානං, වෙදානං වා අන්තං ගතත්තා වෙදන්තගු. මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස වුසිතත්තා වුසිතබ්‍රහ්මවරියො, ධම්මෙන සො බ්‍රහ්මවාදං වදෙය්‍ය “බ්‍රාහ්මණො අහ”න්ති එතං වාදං ධම්මෙන ඤායෙන වදෙය්‍ය. යස්ස සකලලොකසන්නිවාසෙපි කුහිඤ්ඤි එකාරම්මණෙපි රාගුස්සදො, දොසුස්සදො, මොහුස්සදො, මානුස්සදො, දිට්ඨුස්සදොති ඉමෙ උස්සදා නත්ථී, අනවසෙසං පහීනාති අත්ථො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා

5. පඤ්චමෙ සාවත්ථියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි සවත්ථස්ස නාම ඉසිනො නිවාසට්ඨානෙ මාපිතත්තා සාවත්ථිති වුවච්ඡි, යථා කාකන්දී, මාකන්දීති. එවං තාව අක්ඛරචිත්තකා. අට්ඨකථාවරියා පන භණන්ති — යංකිඤ්ඤි මනුස්සානං උපහොගපරිහොගං සබ්බමෙත්ථ අත්ථිති සාවත්ථි.

සත්ථසමායොගෙ ච කිමෙත්ථ භණ්ඩමත්ථීති පුච්ඡිතෙ සබ්බමත්ථීතිපි වචනං උපාදාය සාවත්ථීති.

“සබ්බදා සබ්බුපකරණං, සාවත්ථීයං සමොභිතං;
තස්මා සබ්බමුපාදාය, සාවත්ථීති පවුච්චති”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.14);

තස්සං සාවත්ථීයං, සම්පත්ථෙ චෙතං භූමිමච්චනං. ඡෙතචනෙති අත්තනො පච්චත්ථීකෙ ජිනාතීති ඡෙතො, රඤ්ඤා චා පච්චත්ථීකජනෙ ජිතෙ ජාතොති ඡෙතො, මඬගලකමායනය චා තස්ස එවං නාමමෙව කතන්ති ඡෙතො. වනයතීති වනං, අත්තනො සම්පත්තියා සත්තානං අත්තනි භත්තිං කරොති උප්පාදෙතීති අත්ථො. වනුකෙ ඉති චා වනං, නානාවිධකුසුමගන්ධසම්මොදමත්තකොකිලාදිවිභඬගවිරුතාලාපෙහි මන්දමාරුතචලිතරුක්ඛසාබාපල්ලවහත්ථෙහි ච “එථ මං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති පාණිනො යාවති වියාති අත්ථො. ඡෙතස්ස වනං ඡෙතචනං. තඤ්ඤි ඡෙතෙන කුමාරෙන රොපිතං සංවද්ධිතං පරිපාලිතං. සොච තස්ස සාමී අහොසි, තස්මා ඡෙතචනන්ති වුච්චති, තස්මිං ඡෙතචනෙ.

අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති මාතෘපිතුහි ගහිතනාමවසෙන සුදත්තො නාම සො මහාසෙට්ඨී, සබ්බකාමසම්ද්ධිතාය පන විගතමලමච්ඡෙරතාය කරුණාදිගුණසමඬගිතාය ච නිච්චකාලං අනාථානං පිණ්ඩං දෙනි, තස්මා අනාථපිණ්ඩිකොති වුච්චති. ආරමන්ති එත්ථ පාණිනො විසෙසෙන පබ්බජිතාති ආරාමො, පුජ්ජ්ජාලාදියොභාය නාතිදුර්නාවචාසන්තතාදිපඤ්චවිධසෙනාසනඬගසම්පත්තියා ච තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අභිරමන්ති අනුක්කණ්ඨිතා භුත්වා වසන්තීති අත්ථො. චුත්තජ්ජකාරාය චා සම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි අත්තනො අඛන්තරංයෙව ආනෙත්වා රමෙතීති ආරාමො. සො හි අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ඡෙතස්ස රාජකුමාරස්ස භත්ථතො අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි කොට්ඨසන්ථාරෙන කිණ්ත්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි සෙනාසනාති කාරාපෙත්වා අට්ඨාරසහි හිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්වා එවං චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨිපරිච්චාගෙන බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬසස්ස නියානිතො, තස්මා “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො”ති වුච්චති. තස්මිං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ.

එත්ථ ච “ඡෙතචනෙ”ති වචනං පුරිමසාමිපරිකිත්තනං, “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති පච්ඡිමසාමිපරිකිත්තනං. උභයමිපි ද්විත්තං පරිච්චාගවිසෙසපරිදීපනෙන පුඤ්ඤකාමානං ආයතිං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනත්ථං. තත්ථ හි ද්වාරකොට්ඨකපාසාදකරණවසෙන භූමිවික්කයලද්ධා අට්ඨාරස හිරඤ්ඤකොට්ඨියො අනෙකකොට්ඨිඅග්ගනකා රුක්ඛා ච ඡෙතස්ස පරිච්චාගො, චතුපඤ්ඤාස කොට්ඨියො අනාථපිණ්ඩිකස්ස. ඉති තෙසං පරිච්චාගපරිකිත්තනෙන “එවං පුඤ්ඤකාමා පුඤ්ඤාති

කරොන්ති”ති දස්සෙන්නො ධම්මභණ්ඩාගාරිකො අඤ්ඤාපි පුඤ්ඤකාමෙ තෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජතෙ නියොජෙතිති.

තත්ථ සියා - යදි තාව භගවා සාවත්ථියං විහරති, “ජෙනවනෙ”ති න වත්තබ්බං. අථ ජෙනවනෙ විහරති, “සාවත්ථිය”න්ති න වත්තබ්බං. න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතුන්ති. න බො පනෙතං එවං දිට්ඨබ්බං, නනු අවොචුම්භා “සමීපත්ථෙ එතං භූමිමවචන”න්ති. තස්මා යදිදං සාවත්ථියා සමීපෙ ජෙනවනං, තත්ථ විහරන්නො “සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ”ති වුත්තො. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථං හිස්ස සාවත්ථිවචනං, පබ්බජිතානුරූපනිවාසට්ඨානදස්සනත්ථං සෙසවචනන්ති.

ආයස්මා ච සාරිපුත්තොතිආදීසු ආයස්මාති පියවචනං. වසද්දො සමුච්චයත්ථො. රූපසාරියා නාම බ්‍රාහ්මණියා පුත්තොති සාරිපුත්තො. මහාමොග්ගල්ලානොති පූජාවචනං. ගුණවිසෙසෙහි මහන්නො මොග්ගල්ලානොති හි මහාමොග්ගල්ලානො. රෙවතොති බදිරවනිකරෙවතො, න කඬ්ඛාරෙවතො. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ භගවා රත්තසාණිපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණයුපො, පවාළධජපරිවාරිතො විය සුවණ්ණපබ්බතො, නවුතිහංසසහස්සපරිවාරිතො විය ධතරට්ඨො හංසරාජා, සත්තරතසමුජ්ජලාය චතුරඬ්ඛිනියා සෙනාය පරිවාරිතො විය චක්කවත්ති රාජා, මහාහික්ඛුසඬ්ඛිපරිවුතො ගගනමජ්ඣෙ චන්දං උට්ඨාපෙන්නො විය චතුන්නං පරිසානං මජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්නො නිසින්තො හොති. තස්මිං සමයෙ ඉමෙ අග්ගසාවකා මහාසාවකා ච භගවතො පාදෙ චන්දනත්ථාය උපසඬ්ඛමිංසු.

හික්ඛු ආමන්තෙසීති අත්තානං පරිවාරෙත්වා නිසින්තහික්ඛු තෙ ආගච්ඡන්තෙ දස්සෙත්වා අභාසි. භගවා හි තෙ ආයස්මන්තෙ සීලසමාධිපඤ්ඤාදිගුණසම්පන්නෙ පරමෙන උපසමෙන සමන්තාගතෙ පරමාය ආකප්පසම්පත්තියා යුත්තෙ උපසඬ්ඛමන්තෙ පස්සිත්වා පසන්නාමානසො තෙසං ගුණවිසෙසපරිකිත්තනත්ථං හික්ඛු ආමන්තෙසි “එතෙ, හික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණා ආගච්ඡන්ති, එතෙ, හික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණා ආගච්ඡන්ති”ති. පසාදවසෙන එතං ආමෙඬ්ඨං, පසංසාවසෙනානිපි වත්තුං යුත්තං. එවං වුත්තෙති එවං භගවතා තෙ ආයස්මන්තෙ “බ්‍රාහ්මණා”ති වුත්තෙ. අඤ්ඤාතරොති නාමගොත්තෙන අපාකටො, තස්සං පරිසායං නිසින්තො එකො හික්ඛු. බ්‍රාහ්මණජාතිකොති බ්‍රාහ්මණකුලෙ ජාතො. සො හි උළාරභොගා බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලා පබ්බජිතො. තස්ස කිර එවං අභොසි “ඉමෙ ලොකියා උභතොසුජාතියා බ්‍රාහ්මණසික්ඛානිජ්ජත්තියා ච බ්‍රාහ්මණො හොති, න අඤ්ඤාපාති වදන්ති, භගවා ච එතෙ ආයස්මන්තෙ බ්‍රාහ්මණාති වදති, හන්දාහං භගවත්තං බ්‍රාහ්මණලක්ඛණං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති එතදත්ථමෙව හි භගවා තදා තෙ ථෙරෙ “බ්‍රාහ්මණා”ති අභාසි. බ්‍රහ්මං අණතිති බ්‍රාහ්මණොති හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිබ්බවනං. අරියා පන

බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණා. වුත්තඤ්ඤෙනං - “බාහිතපාපොති බ්‍රාහ්මණො, සමවරියා සමණොති වුච්චති”ති (ධ. ප. 388). වක්ඛති ච “බාහිත්වා පාපකෙ ධම්මෙ”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං බ්‍රාහ්මණසද්දස්ස පරමත්ථතො සිබාපත්තමත්ථං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ බාහිත්වාති බහි කත්වා, අත්තනො සන්තානනො නිහරිත්වා සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන පජහිත්වාති අත්ථො. පාපකෙ ධම්මෙති ලාමකෙ ධම්මෙ, දුච්චරිතවසෙන තිවිධදුච්චරිතධම්මෙ, විත්තුප්පාදවසෙන ද්වාදසාකුසලවිත්තුප්පාදෙ, කම්මපථවසෙන දසාකුසලකම්මපථෙ, පවත්තිහෙදවසෙන අනෙකහෙදහින්නෙ සබ්බෙපි අකුසලධම්මෙති අත්ථො. යෙ වරන්ති සදා සතාති යෙ සතිවෙසුල්ලප්පත්තතාය සබ්බකාලං රූපාදීසු ඡසුපි ආරම්මණෙසු සතතවිහාරවසෙන සතා සතිමත්තො හුත්වා චතුහි ඉරියාපථෙහි වරන්ති. සතිග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ සම්පජ්ඤ්ඤම්පි ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. බිණ්ණසංයොජනාති චතුහිපි අරියමග්ගෙහි දසවිධස්ස සංයොජනස්ස සමුච්ඡින්නත්තා පරික්ඛිණ්ණසංයොජනා. බුද්ධාති චතුසච්චසම්බොධෙන බුද්ධා. තෙ ච පන සාවකබුද්ධා, පච්චෙකබුද්ධා, සම්මාසම්බුද්ධාති තිවිධා, තෙසු ඉධ සාවකබුද්ධා අධිප්පෙනා. තෙ චෙ ලොකස්මි බ්‍රාහ්මණාති තෙ සෙට්ඨත්ථෙන බ්‍රාහ්මණසඬ්ඛාතෙ ධම්මෙ අරියාය ජාතියා ජාතා, බ්‍රාහ්මණභූතස්ස වා හගවතො ඔරසපුත්තාති ඉමස්මිං සත්තලොකෙ පරමත්ථතො බිරාහ්මණා නාම, න ජාතිගොත්තමත්තෙහි, න ජට්ඨාරණාදිමත්තෙන වාති අත්ථො. එවං ඉමෙසු ද්වීසු සුත්තෙසු බ්‍රාහ්මණකරා ධම්මා අරහත්තං පාපෙත්වා කථිතා, නානඡ්ඤාසයතාය පන සත්තානං දෙසනාවිලාසෙන අභිලාපනානත්තෙන දෙසනානානත්තං වෙදිතබ්බං.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාකස්සපසුත්තවණ්ණනා

6. ඡට්ඨෙ රාජගහෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි මහාමත්ඨාතුමහාගොචන්දාදිහි පරිග්ගහිතත්තා “රාජගහ”න්ති වුච්චති. “දුරහිභවනීයත්තා පටිරාජුනං ගහභූතන්ති රාජගහ”න්තිආදිනා අඤ්ඤෙනෙත්ථ පකාරෙන වණ්ණයන්ති. කිත්තෙහි? නාමමෙතං තස්ස නගරස්ස. තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ චක්ඛවත්තිකාලෙ ච නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං යක්ඛපරිග්ගහිතං තෙසං වසනට්ඨානං හුත්වා තිට්ඨති. චෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙති චෙළවනන්ති තස්ස විහාරස්ස නාමං. තං කිර අට්ඨාරසහත්ථුබ්බෙධෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං බුද්ධස්ස හගවතො වසනානුච්ඡවිකාය මහතියා ගන්ධකුටියා අඤ්ඤෙහි ච

පාසාදකුටිලෙණමණ්ඩපවඩිකමද්වාරකොට්ඨකාදීහි පටිමණ්ඩිතං බහි වෙළුහි පරික්ඛිත්තං අහොසි නිලොභාසං මනොරමං, තෙන “වෙළවන”න්ති වුච්චති. කලන්දකානඤ්චෙත්ථ නිවාපං අදංසු, තස්මා “කලන්දකනිවාපො”ති වුච්චති. පුබ්බෙ කිර අඤ්ඤතරො රාජා තං උය්‍යානං කීළනත්ථං පට්ටියො සුරාමදමත්තො දිවාසෙය්‍යං උපගතො සුපි, පරිජනොපිස්ස “සුත්තො රාජා”ති පුප්ඵළාදීහි පලොභියමානො ඉතො විතො ව පක්කාමි. අථ සුරාගන්ධෙන අඤ්ඤතරස්මා රුක්ඛසුසිරා කණ්භසප්පො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ආගච්ඡති. තං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා “රඤ්ඤො ජීවිතං දස්සාමි”ති කලන්දකවෙසෙන ගන්ත්වා කණ්ණමුලෙ සද්දමකාසි. රාජා පටිබුජ්ඣ, කණ්භසප්පො නිවත්තො. සො තං දිස්වා “ඉමාය කාළකාය මම ජීවිතං දින්න”න්ති කාළකානං නිවාපං තත්ථ පට්ඨපෙසි, අභයසොසඤ්ච සොසාපෙසි. තස්මා තතො පට්ඨාය තං “කලන්දකනිවාප”න්ති සඬිං ගතං. කලන්දකානි හි කාළකානං නාම, තස්මිං වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ.

මහාකස්සපොති මහන්තෙහි සීලක්ඛන්ධාදීහි සමන්තාගතත්තා මහන්තො කස්සපොති මහාකස්සපො, අපිච කුමාරකස්සපත්ථෙරං උපාදාය අයං මහාථෙරො “මහාකස්සපො”ති වුච්චති. පිප්පලිගුභායන්ති තස්සා කිර ගුභාය ද්වාරසමීපෙ එකො පිප්පලිරුක්ඛො අහොසි, තෙන සා “පිප්පලිගුභා”ති පඤ්ඤායිත්ථ. තස්සං පිප්පලිගුභායං. ආබාධිකොති ආබාධො අස්ස අත්ථිති ආබාධිකො, බ්‍යාධිකොති අත්ථො. දුක්ඛිතොති කායසන්තිස්සිතං දුක්ඛං සඤ්ජාතං අස්සාති දුක්ඛිතො, දුක්ඛජ්ජත්තොති අත්ථො. බාළ්භගිලානොති අධිමත්තගෙලඤ්ඤො, තං පන ගෙලඤ්ඤං සතො සම්පජානො හුත්වා අධිවාසෙසි. අථස්ස භගවා තං පවත්ති. ඤත්වා තත්ථ ගන්ත්වා බොජ්ඣංගපරිත්තං අහොසි, තෙනෙව ථෙරස්ස සො ආබාධො වූපසමි. වුත්තඤ්ඤෙනං බොජ්ඣංගසංයුත්තෙ —

“තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මහාකස්සපො පිප්පලිගුභායං විහරති ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාළ්භගිලානො. අථ බො භගවා සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙනුපසඬිකමි, උපසඬිකමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ බො භගවා...පෙ.... එතදවොච — ‘කච්චි තෙ, කස්සප, බමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමන්ති, නො අභික්කමන්ති, පටික්කමොසානං පඤ්ඤායති නො අභික්කමො’ති? ‘න මෙ, භන්තෙ, බමනීයං, න යාපනීයං, බාළ්භා මෙ භන්තෙ, දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති නො පටික්කමන්ති, අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති නො පටික්කමො’ති.

“සත්තිමෙ, කස්සප, බොජ්ඣංගි යා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලිකතා අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ

සත්ත? සතිසම්බොජ්ඣාසංඝාතො බො, කස්සප, මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති...පෙ.... උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාසංඝාතො බො, කස්සප, මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. ඉමෙ බො, කස්සප, සත්ත බොජ්ඣාසංඝාතො මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො බහුලිකතො අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති. ‘තග්ග භගවා බොජ්ඣාසංඝාතො, තග්ග, සුගත, බොජ්ඣාසංඝාතො’”ති.

“ඉදමචොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා මහාකස්සපො භගවතො භාසිතං අභිනන්දි. වුට්ඨහි වායස්මා මහාකස්සපො තම්භා ආබාධා, තථා පභිනො වායස්මනො මහාකස්සපස්ස යො ආබාධො අහොසි”ති.

තෙන වුත්තං – “අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො අපරෙන සමයෙන තම්භා ආබාධා වුට්ඨාසි”ති.

එතදහොසිති පුබ්බෙ ගෙලඤ්ඤදිවසෙසු සද්ධිවිහාරිකෙහි උපනීතං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා විහාරෙ එව අහොසි. අථස්ස තම්භා ආබාධා වුට්ඨිතස්ස එතං “යංනුනාහං රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසෙය්‍ය”න්ති පරිචිතක්කො අහොසි. පඤ්චමත්තානි දෙවතාසතානීති සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා පඤ්චසතා කකුට්ඨාදිනියො අච්ඡරායො. උස්සුක්කං ආපන්නානි හොන්තීති ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං දස්සාමාති පඤ්චපිණ්ඩපාතසතානි සජ්ජෙත්වා සුවණ්ණභාජනෙහි ආදාය අන්තරාමග්ගෙ යත්වා, “භන්තෙ, ඉමං පිණ්ඩපාතං ගණ්හථ, සඬගහං නො කරොථා”ති වදාමානා පිණ්ඩපාතදානෙ යුත්තප්පයුත්තානි හොන්ති. තෙන වුත්තං “ආයස්මනො මහාකස්සපස්ස පිණ්ඩපාතප්පට්ඨාභායා”ති.

සක්කො කිර දෙවරාජා ථෙරස්ස චිත්තප්පවත්තිං ඤාත්වා තා අච්ඡරායො උය්‍යාපෙසි “ගච්ඡථ තුම්හෙ අය්‍යස්ස මහාකස්සපත්ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා අත්තනො පතිට්ඨං කරොථා”ති. එවං හිස්ස අහොසි “ඉමාසු සබ්බාසු ගතාසු කදාපි එකිස්සාපි හත්ථනො පිණ්ඩපාතං ථෙරො පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, තං තස්සා හවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුබ්බායා”ති. පටික්ඛිපි ථෙරො, “භන්තෙ, මය්හං පිණ්ඩපාතං ගණ්හථ, මය්හං පිණ්ඩපාතං ගණ්හථා”ති වදන්තියො “ගච්ඡථ තුම්හෙ කතපුඤ්ඤා මහාහොගා, අහං දුග්ගතානං සඬගහං කරිස්සාමි”ති වත්වා, “භන්තෙ, මා නො නාසෙථ, සඬගහං නො කරොථා”ති වදන්තියො පුනපි පටික්ඛිපිත්වා පුනපි අපගන්තුං අනිච්ඡමානා යාවන්තියො “න අත්තනො පමාණං ජානාථ, අපගච්ඡථා”ති වත්වා අච්ඡරං පහරි. තා ථෙරස්ස අච්ඡරාසද්දං සුත්වා සන්තප්ජිතා යාතුං අසක්කොන්තියො පලායිත්වා දෙවලොකමෙව ගතා. තෙන වුත්තං – “පඤ්චමත්තානි දෙවතාසතානි පටික්ඛිපිත්වා”ති.

පුබ්බණ්ඩසමයන්ති පුබ්බණ්ඨො ඵකං සමයං, ඵකස්මිං කාලෙ. නිවාසෙත්වාති විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙන නිවාසනං දළ්භං නිවාසෙත්වා. පත්තච්චරමාදායාති ච්චරං පාරුපිත්වා පත්තං හත්ථෙන ගහෙත්වා. පිණ්ඩාය පාවිසීති පිණ්ඩපාතත්ථාය පාවිසී. දලිද්දවිසිබාති දුග්ගතමනුස්සානං වසනොකාසො. කපණුවිසිබාති භොගපාරිජුඤ්ඤප්පත්තියා දීනමනුස්සානං වාසො. පෙසකාරවිසිබාති තත්තවායවාසො. අද්දසා බො හගවාති කථං අද්දස? “ආබාධා වුට්ඨිතො මම පුත්තො කස්සපො කිත්තු බො කරොති”ති ආවජ්ජෙත්තො වෙඨවනෙ නිසිත්තො ඵව හගවා දිබ්බවක්ඛුනා අද්දස.

ඵතමත්ථං විදිත්වාති යායං ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පඤ්චහි අව්ඡරාසතෙහි උපනීතං අනෙකසුපං අනෙකබ්බාඤ්ජනං දිබ්බපිණ්ඩපාතං පටික්ඛිපිත්වා කපණුජනානුග්ගහස්පටිපත්ති වුත්තා, ඵතමත්ථං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරමජ්ජිවිජතාදස්සනමුඛෙන බීණාසවස්ස තාදිභාවානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අනඤ්ඤපොසිත්ති අඤ්ඤං පොසෙතිති අඤ්ඤපොසි, න අඤ්ඤපොසි අනඤ්ඤපොසි, අත්තනා පොසෙතබ්බස්ස අඤ්ඤස්ස අභාවෙන අදුනියො, ඵකකොති අත්ථො. තෙන ථෙරස්ස සුහරතං දස්සෙති. ථෙරො හි කායපරිහාරිකෙන ච්චරෙන කුච්ඡිපරිහාරිකෙන ච පිණ්ඩපාතෙන අත්තානමෙව පොසෙත්තො පරමජ්ජිවිජො හුත්වා විහරති, අඤ්ඤං ඤාතිමිත්තාදීසු කඤ්චි න පොසෙති කත්ථවි අලග්ගභාවතො. අථ වා අඤ්ඤෙන අඤ්ඤතරෙන පොසෙතබ්බතාය අභාවතො අනඤ්ඤපොසි. යො හි ඵකස්මිංයෙව පච්චයදායකෙ පටිබද්ධවතුපච්චයො සො අනඤ්ඤපොසි නාම න භොති ඵකායත්තවුත්තිතො. ථෙරො පන “යථාපි හමරො පුජ්ථ”න්ති (ධ. ප. 49) ගාථාය වුත්තනයෙන ජඩ්ඝාබලං නිස්සාය පිණ්ඩාය චරත්තො කුලෙසු නිච්චනථො හුත්වා මිස්සකහත්තෙන යාපෙති. තථා හි නං හගවා චන්ද්‍රපමජ්ජපටිපදාය ථොමෙසි. අඤ්ඤාතන්ති අභිඤ්ඤාතං, යථාභුච්චගුණෙහි පත්ථටයසං, තෙනෙව වා අනඤ්ඤපොසිභාවෙන අජ්ජිවිජතාසන්තුට්ඨිතාහි ඤාතං. අථ වා අඤ්ඤාතන්ති සබ්බසො පහීනතණ්ඩතාය ලාභසක්කාරසිලොකනිකාමනහෙනු අත්තානං ජානාපනවසෙන න ඤාතං. අවීතතණ්ඨො හි පාපිවිජො කුහකතාය සම්භාවනාධිජ්ජායෙන අත්තානං ජානාපෙති. දන්තන්ති ඡළඬගුපෙක්ඛාවසෙන ඉන්ද්‍රියෙසු උත්තමදමනෙන දන්තං. සාරෙ පතිට්ඨිතන්ති විමුත්තිසාරෙ අවට්ඨිතං, අසෙක්ඛසීලක්ඛන්ධාදිකෙ වා සීලාදිසාරෙ පතිට්ඨිතං. බීණාසවං චන්තදොසන්ති කාමාසවාදීනං චතුත්තං ආසවානං අනවසෙසං පහීනත්තා බීණාසවං. තතො ඵව රාගාදිදොසානං සබ්බසො චන්තත්තා චන්තදොසං. තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණන්ති තං යථාවුත්තගුණං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණං අහං බ්‍රාහ්මණන්ති වදාමිති. ඉධාපි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව දෙසනානානත්තං වෙදිතබ්බං.

7. අජකලාපකසුත්තවණ්ණනා

7. සත්තමෙ පාචායන්ති එවංනාමකෙ මල්ලරාජුතං නගරෙ. අජකලාපකෙ චෙතියෙති අජකලාපකෙන නාම යක්ඛෙන පරිග්ගහිතත්තා “අජකලාපක”න්ති ලද්ධනාමෙ මනුස්සානං චිත්තීකතට්ඨානෙන. සො කිර යක්ඛො අජෙ කලාපෙ කත්වා ඛන්ධනෙන අජකොට්ඨාසෙන සද්ධිං බලිං පටිච්ඡති, න අඤ්ඤාථා, තස්මා “අජකලාපකො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. කෙචි පනාහු – අජකෙ විය සත්තෙ ලාපෙතීති අජකලාපකොති. තස්ස කිර සත්තා බලිං උපනෙත්වා යදා අජසද්දං කත්වා බලිං උපහරන්ති, තදා සො තුස්සති, තස්මා “අජකලාපකො”ති චුච්චතීති. සො පන යක්ඛො ආනුභාවසම්පන්නො කක්ඛලො ඵරුසො තත්ථ ව සන්නිහිතො, තස්මා තං යානං මනුස්සා චිත්තිං කරොන්ති, කාලෙන කාලං බලිං උපහරන්ති. තෙන චුත්තං “අජකලාපකෙ චෙතියෙ”ති. අජකලාපකස්ස යක්ඛස්ස භවතෙති තස්ස යක්ඛස්ස විමානෙ.

තදා කිර සත්ථා තං යක්ඛං දමෙතුකාමො සායන්හසමයෙ එකො අදුතියො පත්තථිවරං ආදාය අජකලාපකස්ස යක්ඛස්ස භවනද්වාරං ගන්ත්වා තස්ස දොචාරිකං භවනපටිසන්ත්ථාය යාථි. සො “කක්ඛලො, හන්තෙ, අජකලාපකො යක්ඛො, සමණොති වා බ්‍රාහ්මණොති වා ගාරවං න කරොති, තස්මා තුම්හෙ එව ජානාථ, මය්හං පන තස්ස අනාරොචනං න යුත්ත”න්ති තාවදෙව යක්ඛසමාගමං ගතස්ස අජකලාපකස්ස සන්නිකං වාතචෙගෙන අගමාසි. සත්ථා අන්තොභවනං පටිසිත්වා අජකලාපකස්ස නිසිදනමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. යක්ඛස්ස ඔරොධා සත්ථාරං උපසඬ්ඨකමිත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. සත්ථා තාසං කාලයුත්තං ධම්මිං කථං කථෙසි. තෙන චුත්තං – “පාචායං විහරති අජකලාපකෙ චෙතියෙ අජකලාපකස්ස යක්ඛස්ස භවතෙ”ති.

තස්මිං සමයෙ සාතාගිරහෙමවතා අජකලාපකස්ස භවනමත්ථකෙන යක්ඛසමාගමං ගච්ඡන්තා අත්තනො ගමනෙ අසම්පජ්ජමානෙ “කිං නු බො කාරණ”න්ති ආචජ්ජෙන්නා සත්ථාරං අජකලාපකස්ස භවනෙ නිසින්නං දිස්වා තත්ථ ගන්ත්වා භගවන්තං චන්දිත්වා “මයං, හන්තෙ, යක්ඛසමාගමං ගමිස්සාමා”ති ආපුච්ඡිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා ගතා යක්ඛසන්නිපාතෙ අජකලාපකං දිස්වා තුට්ඨිං පච්චෙදයිංසු “ලාභා තෙ, ආවුසො, අජකලාපක, යස්ස තෙ භවනෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො භගවා නිසින්නො, උපසඬ්ඨකමිත්වා භගවන්තං පයිරුපාසස්සු, ධම්මඤ්ච සුභාහි”ති. සො තෙසං කථං සුත්වා “ඉමෙ තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස මම භවනෙ නිසින්නභාවං කථෙන්නී”ති කොධාහිභූතො හුත්වා “අජ්ජ මය්හං තෙන සමණෙන සද්ධිං සඬ්ඨාමො භවිස්සතී”ති චිත්තෙත්වා යක්ඛසන්නිපාතතො උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණං පාදං උක්ඛිපිත්වා සට්ඨියොජනමන්තං පබ්බතකුටං

අක්කමි, තං භිජ්ජිත්වා ද්විධා අභොසි. සෙසං එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං ආලවකසුත්තවණ්ණනායං (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.246) ආගතනයෙනෙව චෙදිතබ්බං.

අජකලාපකස්ස සමාගමො හි ආලවකසමාගමසදිසොව යපෙත්වා පඤ්ඤාකරණං විස්සජ්ජනං භවනතො තික්ඛත්තුං නික්ඛමනං පචෙසනඤ්ච. අජකලාපකො හි ආගච්ඡන්තොයෙව “එතෙහියෙව තං සමණං පලාපෙස්සාමි”ති වාතමණ්ඩලාදිකෙ නවවස්සෙ සමුට්ඨාපෙත්වා තෙහි භගවතො චලනමත්තමිපි කාතුං අසක්කොන්තො නානාවිධජ්ජහරණහත්ථෙ අතිවිය භයානකරූපෙ භූතගණෙ නිමිතිත්වා තෙහි සද්ධිං භගවත්තං උපසඬකමිත්වා අත්තන්තෙනෙව චරන්තො සබ්බරත්තිං නානජ්ජකාරං විජ්ජකාරං කත්වාපි භගවතො කිඤ්චි කෙසග්ගමත්තමිපි නිසින්තට්ඨානතො චලනං කාතුං නාසක්ඛි. කෙවලං පන “අයං සමණො මං අනාපුච්ඡා මය්හං භවනං පවිසිත්වා නිසීදති”ති කොධවසෙන පජ්ජලි. අට්ඨස්ස භගවා චිත්තජ්ජවත්තිං ඤාත්වා “සෙය්‍යාථාපි නාම චණ්ඩස්ස කුක්කුරස්ස නාසාය පිත්තං භින්දෙය්‍ය, එවං සො භියොයාසොමත්තාය චණ්ඩතරො අස්ස, එවමෙවායං යක්ඛො මයි ඉධ නිසින්තෙ චිත්තං පදුසෙති, යංනුනාහං බහි නික්ඛමෙය්‍ය”ත්ති සයමෙව භවනතො නික්ඛමිත්වා අබ්භොකාසෙ නිසීදි. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන භගවා රත්තන්ධකාරතිමිසායං අබ්භොකාසෙ නිසින්තො භොති”ති.

තත්ථ රත්තන්ධකාරතිමිසායන්ති රත්තියං අන්ධකරණතමසි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණුජ්ජත්තිවිරහිතෙ බහලන්ධකාරෙති අත්ථො. චතුරඬගසමන්තාගතො කිර තදා අන්ධකාරො පවත්තිති. දෙවොති මෙසො එකමෙකං ඵ්ඨිතකං උදකබිත්ථුං පාතෙති. අථ යක්ඛො “ඉමිනා සද්දෙන තාසෙත්වා ඉමං සමණං පලාපෙස්සාමි”ති භගවතො සමීපං ගන්ත්වා “අක්කලො”තිආදිනා තං භිංසනං අකාසි. තෙන චුත්තං “අථ බො අජකලාපකො”තිආදි. තත්ථ භයන්ති චිත්තුත්‍රාසං, ඡම්භිතත්තන්ති උරුත්ථමහකසරීරස්ස ඡම්භිතභාවං. ලොමහංසන්ති ලොමානං පහට්ඨභාවං, තිහිපි පදෙහි හයුජ්ජත්තිමෙව දස්සෙති. උපසඬකමිති කස්මා පනායං එවමධිජ්ජායො උපසඬකමි, නනු පුබ්බෙ අත්තනා කාතබ්බං විජ්ජකාරං අකාසිති? සච්චමකාසි, තං පනෙස “අන්තොභවතෙ බෙමට්ඨානෙ ටීරභූමියං ධීතස්ස න කිඤ්චි කාතුං අසක්ඛි, ඉදානි බහි ධීතං එවං භිංසාපෙත්වා පලාපෙතුං සක්කා”ති මඤ්ඤමානො උපසඬකමි. අයඤ්චි යක්ඛො අත්තතො භවනං “ටීරභූමි”ති මඤ්ඤති, “තත්ථ ධීතත්තා අයං සමණො න භායති”ති ව.

තික්ඛත්තුං “අක්කලො පක්කලො”ති අක්කලපක්කලිකං අකාසිති තයො වාරෙ “අක්කලො පක්කලො”ති භිංසාපෙතුකාමතාය එවරූපං සද්දං අකාසි. අනුකරණසද්දො හි අයං. තදා හි සො යක්ඛො සිනෙරුං උක්ඛිපන්තො විය මහාපථවිං පරිචන්තෙන්තො විය ව මහතා උස්සාහෙන

අසනිසතසද්දසඬිසාටං විය එකස්මිං යානෙ පුඤ්ජිකතං හුත්වා විනිවිජරත්තං දිසාගජානං හත්ථිගජ්ජිතං, කෙසරසීහානං සීහනින්නාදං, යක්ඛානං හිංකාරසද්දං, භූතානං අට්ටහාසං, අසුරානං අජ්ඵොටනසොසං, ඉන්ද්‍රස්ස දෙවරඤ්ඤො වජිරනිග්ගානනිග්ගසොසං, අත්තනො ගම්භීරතාය විජ්ජාරිකතාය භයානකතාය ච අවසෙසසද්දං අවහසන්තම්ච අභිභවන්තම්ච ච කජ්ජවුට්ඨානමභාවාතමණ්ඩලිකාය විනිග්ගසොසං පුට්ඨජ්ජනානං හදයං ථාලෙන්තං විය මහන්තං පටිභයනිග්ගසොසං අඛ්‍යාත්තක්ඛරං තික්ඛත්තුං අත්තනො යක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජි “එතෙන ඉමං සමණං හිංසාපෙත්වා පලාපෙස්සාමි”ති. යං යං නිවිජරති, තෙන තෙන පබ්බතා පපටිකං මුඤ්චිංසු, වනජ්ජතිජෙට්ඨකෙ උපාදාය සබ්බෙසු රුක්ඛලතාගුම්බෙසු පත්තඵලපුජ්ජානි සීද්ධිංසු, තියොජනසහස්සවිත්ථතොපි හිමවන්තපබ්බතරාජා සඬිකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, භූමිමදෙවතා ආදිං කත්වා යෙභුයොන දෙවතානම්පි අහුදෙව භයං ඡම්භිතත්තං ලොමහංසො, පගෙව මනුස්සානං. අඤ්ඤෙසඤ්ච අපද්ද්විපද්දවතුජ්ජදානං මහාපට්ඨියා උන්ද්‍රියනකාලො විය මහතී විහිංසනකා අහොසි, සකලස්මිං ඡම්බුදීපතලෙ මහන්තං කොලාහලං උදපාදි. හගවා පන තං සද්දං “කිමි”ති අමඤ්ඤමානො නිව්චලො නිසීදි, “මා කස්සචි ඉමිනා අන්තරායො හොතු”ති අධිට්ඨාසි.

යස්මා පන සො සද්දො “අක්කුල පක්කුල” ඉති ඉමිනා ආකාරෙන සත්තානං සොතපථං අගමාසි, තස්මා තස්ස අනුකරණවසෙන “අක්කුලො පක්කුලො”ති, යක්ඛස්ස ච තස්සං නිග්ගොසනිවිජාරණායං අක්කුලපක්කුලකරණං අත්ථිති කත්වා “අක්කුලපක්කුලිකං අකාසි”ති සඬිගහං ආරොපයිංසු. කෙච් පන “ආකුලඛ්‍යාකුල ඉති පද්ද්වයස්ස පරියායාහිධානවසෙන අක්කුලො ඛක්කුලොති අයං සද්දො චුත්තො”ති වදන්ති යථා “එකං එකක”න්ති. යස්මා එකචාරං ජාතො පට්ඨුජ්ජත්තිවසෙනෙව නිබ්බත්තත්තා ආකුලොති ආදිඅත්ථො ආකාරො, තස්ස ච කකාරාගමං කත්වා රස්සත්තං කතන්ති. ද්වෙ වාගෙ පන ජාතො ඛක්කුලො, කුලසද්දො වෙන්ථ ජාතිපරියායො කොලංකොලොතිආදීසු විය. චුත්තඅධිජ්ජායානුචිධාසි ච සද්දජ්ජයොගොති පට්ඨමෙන පදෙන ජලාබුජ්ජිහඛ්‍යග්ගාදයො, දුතියෙන අණ්ඩජ්ජාසිවිසකණ්ඨසජ්ජාදයො වුව්චන්ති, තස්මා සීහාදිකො විය ආසිවිසාදිකො විය ච “අහං තෙ ජීවිතභාරකො”ති ඉමං අත්ථං යක්ඛො පද්ද්වයෙන දස්සෙතීති අඤ්ඤෙ. අපරෙ පන “අක්ඛුලො හක්ඛුලො”ති පාළිං වත්වා “අක්ඛෙතුං ඛෙපෙතුං විනාසෙතුං උලති පවත්තෙතීති අක්ඛුලො, හක්ඛිතුං ඛාදිතුං උලතීති හක්ඛුලො. කො පනෙසො? යක්ඛරක්ඛසපිසාවසීහඛ්‍යග්ගාදීසු අඤ්ඤතරො යො කොචි මනුස්සානං අනත්ථාවහො”ති තස්ස අත්ථං වදන්ති. ඉධාපි පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව අධිජ්ජායයොජනා වෙදිතබ්බා.

එසො තෙ, සමණ, පිසාවොති “අමිහො, සමණ, තච පිසිතාසනො පිසාවො උපට්ඨිතො”ති මහන්තං හෙරවරුපං අභිනිමිමිනිත්වා භගවතො පුරතො යත්වා අත්තානං සන්ධාය යක්ඛො වදති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙන යක්ඛෙන කායවාචාහි පවත්තියමානං විජ්ජකාරං. තෙන ච අත්තතො අනභිභවනීයස්ස හෙතුභූතං ලොකධම්මෙසු නිරුපක්කිලෙසනං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. තායං වෙලායන්ති තස්සං විජ්ජකාරකරණවෙලායං. ඉමං උදානන්ති තං විජ්ජකාරං අගණෙත්වා අස්ස අගණනහෙතුභූතං ධම්මානුභාවදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යදා සකෙසු ධම්මෙසුති යස්මිං කාලෙ සකඅත්තභාවසඬ්ඛාතෙසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධධම්මෙසු. පාරගුති පරිඤ්ඤාහිසමයපාරිපූර්වසෙන පාරඬ්ගතො, තතොයෙව තෙසං හෙතුභූතෙ සමුදයෙ, තදස්පවත්තිලක්ඛණෙ නිරොධෙ, නිරොධගාමිනියා පටිපදාය ච පහානසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයපාරිපූර්වසෙන පාරගතො. හොති බ්‍රාහ්මණොති එවං සබ්බසො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො නාම හොති, සබ්බසො සකඅත්තභාවාවබොධනෙපි චතුසච්චාහිසමයො හොති. චුත්තඤ්චෙනං - “ඉමස්මිංයෙව බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙ ලොකඤ්ච ලොකසමුදයඤ්ච පඤ්ඤපෙමී”තිආදි (සං. නි. 1.107; අ. නි. 4.45). අථ චා සකෙසු ධම්මෙසුති අත්තතො ධම්මෙසු, අත්තතො ධම්මා නාම අත්ථකාමස්ස පුග්ගලස්ස සීලාදිධම්මා. සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිආදයො හි වොදානධම්මා එකන්තභිතසුඛසම්පාදනෙන පුරිසස්ස අත්තතො ධම්මා නාම, න අනත්ථාවහා සංකිලෙසධම්මා විය අසකධම්මා. පාරගුති තෙසං සීලාදීනං පාරිපූරියා පාරං පරියන්තං ගතො.

තත්ථ සීලං තච ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨං. තෙසු ලොකියං පුබ්බභාගසීලං. තං සඬ්ඛෙපතො පාතිමොක්ඛසංවරාදිවසෙන චතුබ්බිධං, විත්ථාරතො පන අනෙකස්පහෙදං. ලොකුත්තරං මග්ගඵලවසෙන දුට්ඨං, අත්ථතො සම්මාවාචාසම්මාකම්මන්තසම්මාආජීවා. යථා ච සීලං, තථා සමාධිපඤ්ඤා ච ලොකියලොකුත්තරවසෙන දුට්ඨා. තත්ථ ලොකියසමාධි සහ උපචාරෙන අට්ඨ සමාපත්තියො, ලොකුත්තරසමාධි මග්ගපරියාපන්තො. පඤ්ඤාපි ලොකියා සුතමයා, චිත්තමයා, භාවනාමයා ච සාසවා, ලොකුත්තරා පන මග්ගසම්පයුත්තා ඵලසම්පයුත්තා ච. විමුත්ති නාම ඵලවිමුත්ති නිබ්බානඤ්ච, තස්මා සා ලොකුත්තරාව. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං ලොකියමෙව, තං එකුනචීසතිට්ඨං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණභාවතො. එවං එතෙසං සීලාදිධම්මානං අත්තතො සන්තානෙ අරහත්තඵලාධිගමෙන අනවසෙසතො නිබ්බත්තපාරිපූරියා පාරං පරියන්තං ගතොති සකෙසු ධම්මෙසු පාරගු.

අථ චා සොතාපත්තිඵලාධිගමෙන සීලස්මිං පාරගු. සො හි “සීලෙසු පරිපූරකාරී”ති වුත්තො, සොතාපත්තභග්ගණෙනෙව චෙත්ථ සකදාගාමීපි ගහිතො හොති. අනාගාමිඵලාධිගමෙන සමාධිස්මිං පාරගු. සො හි “සමාධිස්මිං පරිපූරකාරී”ති වුත්තො. අරහත්තඵලාධිගමෙන ඉතරෙසු තිසු පාරගු. අරහා හි පඤ්ඤාවෙසුල්ලප්පත්තියා අභ්ගභූතාය අකුප්පාය චෙතොවිමුත්තියා අධිගතත්තා පච්චචෙක්ඛණඤාණස්ස ච පරියොසානගමනතො පඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤාණදස්සනෙසු පාරගු නාම හොති. එවං සබ්බොපි චතුසු අරියසච්චෙසු චතුමග්ගවසෙන පරිඤ්ඤාදියොළසවිධාය කිච්චනිප්පත්තියා යථාවුත්තෙසු තස්මිං තස්මිං කාලෙ සකෙසු ධම්මෙසු පාරගතො.

හොති බ්‍රාහ්මණොති තදා සො බාහිතපාපධම්මතාය පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො හොති. අථ එතං පිසාවඤ්ච, පක්කුලඤ්චාතිවත්තතීති තතො යථාවුත්තපාරගමනතො අථ පච්ඡා, අප්පකලාපක, එතං තයා දස්සිතං පිසිතාසනත්ථමාගතං පිසාවං භයජනනත්ථං සමුට්ඨාපිතං අක්කුලපක්කුලිකඤ්ච අතිවත්තති, අතික්කමති, අභිභවති, තං න භායතීති අත්ථො.

අයම්පි ගාථා අරහත්තමෙව උල්ලපිත්වා කථිතා. අථ අප්පකලාපකො අත්තනා කතෙන තථාරූපෙනපි පටිභයරූපෙන විහිංසනෙන අකම්පනීයස්ස භගවතො තං තාදිභාවං දිස්වා “අහො අච්ඡරියමනුස්සොවතාය”න්ති පසන්නමානසො පොථුප්පනිකාය සද්ධාය අත්තනි නිවිට්ඨභාවං විභාවෙන්තො සත්ථු සම්මුඛා උපාසකත්තං පවෙදෙසි.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සඤ්ඤාමජ්ජුත්තවණ්ණනා

8. අට්ඨමෙ සඤ්ඤාමජීති එවංනාමො. අයඤ්ඤි ආයස්මා සාවත්ථීයං අඤ්ඤතරස්ස මහාවිභවස්ස සෙට්ඨිතො පුත්තො, වයප්පත්තකාලෙ මාතාපිතුහි පතිරූපෙන දාරෙන නියොජෙත්වා සාපතෙයාං නියානෙත්වා සරඛන්ධනෙන බද්ධො හොති. සො එකදිවසං සාවත්ථීවාසිතො උපාසකෙ පුබ්බණ්ණසමයං දානං දත්වා සීලං සමාදියිත්වා සායන්හසමයෙ සුද්ධවත්ථෙ සුද්ධුත්තරාසඬිගෙ ගන්ධමාලාදිහත්ථෙ ධම්මස්සවනත්ථං ජෙනවනාහිමුබ්බෙ ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “කත්ථ තුම්හෙ ගච්ඡං”ති පුච්ඡිත්වා “ධම්මස්සවනත්ථං ජෙනවනෙ සත්ථු සන්තික”න්ති වුත්තෙ “තෙන හි අහම්පි ගම්ස්සාමි”ති තෙහි සද්ධිං ජෙනවනං අගමාසි. තෙන ච සමයෙන භගවා කඤ්ඤවනගුහායං සිහනාදං නදන්තො කෙසරසිහො විය සද්ධම්මමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා චතුපරිසමප්ඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙති.

අථ ඛො තෙ උපාසකා භගවත්තං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසිදිංසු, සඤ්ඤාමජීපි කුලපුත්තො තස්සා පරිසාය පරියන්තෙ ධම්මං සුභන්තො නිසිදි.

භගවා අනුපුබ්බිකං කපේත්වා චත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ අනෙකෙසං පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. සඬගාමජී පි කුලපුත්තො සොනාපත්තිඵලං පත්වා පරිසාය වුට්ඨිතාය භගවත්තං උපසඬකම්මත්වා චන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි “පබ්බාජෙථ මං භගවා”ති. “අනුඤ්ඤාතොසි පන ත්වං මාතාපිතුහි පබ්බජ්ජායා”ති? “නාහං, හත්තෙ, අනුඤ්ඤාතො”ති. “න බො, සඬගාමජී, තථාගතා මාතාපිතුහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං පබ්බාජෙත්ති”ති. “සොහං, හත්තෙ, තථා කරිස්සාමි, යථා මං මාතාපිතරො පබ්බජිතුං අනුජානන්ති”ති. සො භගවත්තං චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා මාතාපිතරො උපසඬකම්මත්වා, “අම්මතාතා, අනුජානාථ මං පබ්බජිතු”න්ති ආහ. තතො පරං රට්ඨපාලසුත්තෙ (ම. නි. 2.293 ආදයො) ආගතනායෙන වෙදිතබ්බං.

අථ සො “පබ්බජිත්වා අත්තානං දස්සෙස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං දත්වා අනුඤ්ඤාතො මාතාපිතුහි භගවත්තං උපසඬකම්මත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. අලත්ථ බො ච භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච, අචිරුපසම්පත්තො ච පන සො උපරිමග්ගත්ථාය සට්ඨන්තො වායමන්තො අඤ්ඤතරස්මි. අරඤ්ඤාවාසෙ වස්සං වසිත්වා ඡළහිඤ්ඤො හුත්වා චුත්ථවස්සො භගවත්තං දස්සනාය මාතාපිතුනඤ්ච පටිස්සවමොචනත්ථං සාවත්ථි. අගමාසි. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා සඬගාමජී සාවත්ථි. අනුප්පත්තො හොති”ති.

සො භායස්මා ධුරගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො ජෙතවනං පවිසිත්වා භගවත්තං උපසඬකම්මත්වා භගවතා සද්ධිං කතපටිසන්ථාරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා පුන භගවත්තං චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා නික්ඛම්මත්වා අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමුලෙ දිවාචිහාරං නිසීදි. අථස්ස මාතාපිතරො ඤාතිමිත්තා වස්ස ආගමනං සුත්වා, “සඬගාමජී, කිර ඉධාගතො”ති හට්ඨතුට්ඨා තුරිතතුරිතා විහාරං ගත්ත්වා පරියෙසන්තා නං තත්ථ නිසින්නං දිස්වා උපසඬකම්මත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “මා අපුත්තකං සාපතෙය්‍යං රාජානො හරෙය්‍යං, අජ්ජියා දායාදා වා ගණ්ඨෙය්‍යං, නාලං පබ්බජ්ජාය, එහි, තාත, විබ්භමා”ති යාචිංසු. තං සුත්වා ථෙරො “ඉමෙ මය්හං කාමෙහි අනත්ථිකභාවං න ජානන්ති, ගුථධාරී විය ගුථපිණ්ඩෙ කාමෙසුයෙව අල්ලියනං ඉච්ඡන්ති, නයිමෙ සක්කා ධම්මකථාය සඤ්ඤාපෙතු”න්ති අස්සුණන්තො විය නිසීදි. තෙ නානාජපකාරං යාචිත්වා අත්තතො චචනං අග්ගණ්ඨන්තං දිස්වා සරං පවිසිත්වා පුත්තෙන සද්ධිං තස්ස හරියං සපරිවාරං උයොපෙසු. “මයං නානාජපකාරං තං යාචන්තාපි තස්ස මනං අලහිත්වා ආගතා, ගච්ඡ ත්වං, හද්දෙ, තච හත්තාරං පුත්තසන්දස්සනෙන යාචිත්වා සඤ්ඤාපෙහි”ති. තාය කිර ආපන්නසත්තාය අයමායස්මා පබ්බජිතො. සා “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා දාරකමාදාය මහතා පරිවාරෙන ජෙතවනං අගමාසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “අස්සොසි බො ආයස්මතො සඬගාමජීස්සා”තිආදි.

තත්ථ පුරාණදුතියිකානි පුබ්බෙ ගිහිකාලෙ පාදපරිවරණවසෙන දුතියිකා, හරියාති අත්ථො. අයොයාති “අයාපුත්තො”ති වත්තබ්බෙ පබ්බජිතානං අනුච්ඡවිකවොහාරෙන වදති. කීරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො, තස්ස අනුප්පත්තො කීරාති සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. බුද්දපුත්තඤ්ඤි සමණ, පොස මන්ති ආපන්නසත්තමෙව මං ඡඩ්ඛෙන්වා පබ්බජිතො, සාහං එතරහි බුද්දපුත්තා, තාදිසං මං ඡඩ්ඛෙන්වාච තච සමණධම්මකරණං අයුත්තං, තස්මා, සමණ, පුත්තදුතියං මං සාසවිජාදනාදිහි හරස්සුති. ආයස්මා පන, සඬගාමජී, ඉන්ද්‍රියානි උක්ඛිපිත්වා තං නෙව ඔලොකෙති, නාපි ආලපති. තෙන චුත්තං – “එවං චුත්තෙ ආයස්මා සඬගාමජී තුණ්හි අහොසි”ති.

සා තික්ඛන්තුං තථෙව වත්වා තුණ්හිභූතමෙව තං දිස්වා “පුරිසා නාම හරියාසු නිරපෙක්ඛාපි පුත්තෙසු සාපෙක්ඛා හොන්ති, පුත්තසිනෙහො පිතු අට්ඨිමිඤ්ජං ආහව්ව තිට්ඨති, තස්මා පුත්තපෙමෙනාපි මය්හං වසෙ වත්තෙය්‍යා”ති මඤ්ඤමානා පුත්තං ථෙරස්ස අඬිකෙ නික්ඛිපිත්වා එකමන්තං අපක්කම්ම “එසො තෙ, සමණ, පුත්තො, පොස න”න්ති වත්වා ථොකං අගමාසි. සා කීර සමණතෙජෙනස්ස සම්මුඛෙ යාතුං නාසක්ඛි. ථෙරො දාරකම්පි නෙව ඔලොකෙති නාපි ආලපති. අථ සා ඉත්ථි අවිදුරෙ යත්වා මුඛං පරිවත්තෙන්වා ඔලොකෙන්ති ථෙරස්ස ආකාරං ඤත්වා පටිනිවත්තිත්වා “පුත්තෙනපි අයං සමණො අනත්ථිකො”ති දාරකං ගහෙන්වා පක්කාමි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මතො සඬගාමජීස්ස පුරාණදුතියිකා”තිආදි.

තත්ථ පුත්තෙනාපිති අයං සමණො අත්තනො ඔරසපුත්තෙනපි අනත්ථිකො, පගෙව අඤ්ඤෙහිති අධිප්පායො. දිබ්බෙනාති එත්ථ දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දෙවතානඤ්ඤි සුවරිතකම්මනිබ්බන්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදිහි අපලිබුද්ධං දුරෙපි ආරම්මණසම්පටිච්ඡනසමත්ථං දිබ්බං පසාදවක්ඛු හොති. ඉදම්පි චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනිබ්බන්තං අභිඤ්ඤාවක්ඛුං තාදිසන්ති දිබ්බං වියාති දිබ්බං, දිබ්බවිහාරසන්නිස්සයෙන ලද්ධත්තා වා දිබ්බං, මහාජුතිකත්තා මහාගතිකත්තා වා දිබ්බං, තෙන දිබ්බෙන. විසුද්ධෙනාති නිවරණාදිසංකිලෙසවිගමෙන සුපරිසුද්ධෙන. අතික්කන්තමානුසකෙනාති මනුස්සානං විසයාතීතෙන. ඉමං එවරූපං විජ්ජකාරන්ති ඉමං එවං විජ්ජකාරං යථාචුත්තං පබ්බජිතෙසු අසාරූපං අඬිකෙ පුත්තට්ඨපනසඬබාතං විරූපකිරියං.

එතමත්ථන්ති එතං ආයස්මතො සඬගාමජීස්ස පුත්තදාරාදිසු සබ්බත්ථ නිරපෙක්ඛවාපසඬබාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං තස්ස ඉට්ඨානිට්ඨාදිසු තාදිභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ආයන්තින්ති ආගච්ඡන්ති, පුරාණදුතියිකන්ති අධිප්පායො. නාහිනන්දතීති දට්ඨුං මං ආගතාති න නන්දති න තුස්සති. පක්කමන්තින්ති

සා අයං මයා අසම්මොදිතාව ගච්ඡතීති ගච්ඡන්තිං. න සොචතීති න විත්තසන්තාපමාපජ්ජති. යෙන පන කාරණෙන ථෙරො එවං නාහිනන්දති න සොචති, තං දස්සෙතුං “සඬගා සඬගාමජිං මුත්ත”න්ති වුත්තං. තත්ථ සඬගාති රාගසඬගො දොසමොහමානදිට්ඨිසඬගොති පඤ්චවිධාපි සඬගා සමුච්ඡෙදප්පටිපස්සද්ධිවිමුත්තීහි විමුත්තං සඬගාමජිං හික්ඛුං. තමහං බුඪි බ්‍රාහ්මණන්ති තං තාදිභාවස්පත්තං ඛිණ්ණාසවං අහං සබ්බසො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණන්ති වදාමිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා

9. නවමෙ ගයායන්ති එත්ථ ගයාති ගාමොපි තිත්ථමපි වුච්චති. ගයාගාමස්ස හි අවිදුරෙ විහරන්තො භගවා “ගයායං විහරති”ති වුච්චති, තථා ගයාතිත්ථස්ස. ගයාතිත්ථන්ති හි ගයාගාමස්ස අවිදුරෙ එකා පොක්ඛරණි අත්ථි නදීපි, තදුහයං “පාපපවාහනතිත්ථ”න්ති ලොකියමහාජනො සමුදාවරති. ගයාසීසෙති ගජසීසසදිසසිබරො තත්ථ එකො පබ්බතො ගයාසීසනාමකො, යත්ථ හත්ථිකුම්භසදිසො පිට්ඨිපාසාණො හික්ඛුසහස්සස්ස ඔකාසො පහොති, තත්‍ර භගවා විහරති. තෙන වුත්තං – “ගයායං විහරති ගයාසීසෙ”ති.

ජට්ඨාති තාපසා. තෙ හි ජට්ඨාරිකාය ඉධ “ජට්ඨා”ති වුත්තා. අන්තරට්ඨකෙ හිමපාතසමයෙති හෙමන්තස්ස උතුනො අබ්භන්තරභූතෙ මාසමාසස්ස අවසානෙ වත්තාරො එග්ගුණමාසස්ස ආදිමහි වත්තාරොති අට්ඨදිවසපරිමාණෙ හිමස්ස පතනකාලෙ. ගයායං උම්මුජ්ජන්තිති කෙච්ඡි තස්මිං තිත්ථසම්මතෙ උදකෙ පයමං නිමුග්ගසකලසරීරා තතො උම්මුජ්ජන්ති වුට්ඨහන්ති උජ්ජිලවන්ති. නිමුජ්ජන්තිති සසීසං උදකෙ ඔසීදන්ති. උම්මුජ්ජනිමුජ්ජමපි කරොන්තිති පුනප්පුනං උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනානිපි කරොන්ති.

තත්ථ හි කෙච්ඡි “එකුම්මුජ්ජනෙනෙව පාපසුද්ධිං හොති”ති එවංදිට්ඨිකා, තෙ උම්මුජ්ජනමෙව කත්වා ගච්ඡන්ති. උම්මුජ්ජනං පන නිමුජ්ජනමන්තරෙන නත්ථිති අවිනාභාවතො නිමුජ්ජනමපි තෙ කරොන්තියෙව. යෙපි “එකනිමුජ්ජනෙනෙව පාපසුද්ධිං හොති”ති එවංදිට්ඨිකා, තෙපි එකවාරමෙව නිමුජ්ජිත්වා වුත්තනයෙන අවිනාභාවතො උම්මුජ්ජනමපි කත්වා පක්කමන්ති. යෙ පන “තස්මිං තිත්ථෙව නිමුජ්ජනෙනෙව පාපසුද්ධිං හොති”ති එවංදිට්ඨිකා, තෙ තත්ථ නිමුජ්ජිත්වා අස්සාසෙ සන්තිරුමහිත්වා මරුප්පපාතපතිතා විය තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. අපරෙ “පුනප්පුනං උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනානි කත්වා න්හාතෙ පාපසුද්ධිං හොති”ති එවංදිට්ඨිකා, තෙ කාලෙන කාලං උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනානි කරොන්ති. තෙ සබ්බෙපි සන්ධාය වුත්තං –

“උම්මුජ්ජන්තිපි නිමුජ්ජන්තිපි උම්මුජ්ජනිමුජ්ජමිපි කරොන්ති”ති. එත්ථ ච කිඤ්චාපි නිමුජ්ජනපුබ්බකං උම්මුජ්ජනං, නිමුජ්ජනමෙව පන කරොන්තා කතිපයා, උම්මුජ්ජනං තදුභයඤ්ච කරොන්තා බහුති තෙසං යෙභුය්‍යභාවදස්සන්තං උම්මුජ්ජනං පයමං වුත්තං. තථා සම්බහුලා ජට්ඨාති ජට්ඨානං යෙභුය්‍යත්තාය වුත්තං, මුණ්ඩසිබණ්ඩිනොපි ච බ්‍රාහ්මණො උදකසුද්ධිකා තස්මිං කාලෙ තත්ථ තථා කරොන්ති.

ඔසිඤ්චන්තිති කෙචි ගයාය උදකං හත්ථෙත ගහෙන්වා අත්තනො සීසෙ ච සරීරෙ ච ඔසිඤ්චන්ති, අපරෙ සට්ඨෙති උදකං ගහෙන්වා තීරෙ යත්වා තථා කරොන්ති. අග්ගිං ජුහන්තිති කෙචි ගයාතීරෙ වෙදිං සජ්ජෙන්වා ධුමදබ්භිපුජාදිකෙ උපකරණෙ උපනෙන්වා අග්ගිහුතං ජුහන්ති අග්ගිහුතං පරිවරන්ති. ඉමිනා සුද්ධිති ඉමිනා ගයායං උම්මුජ්ජනාදිනා අග්ගිපරිවරණෙන ච පාපමලනො සුද්ධි පාපපවාහනා සංසාරසුද්ධි එව වා හොතිති එවංදිට්ඨිකා හුත්වාති අත්ථො.

උම්මුජ්ජනාදි චෙත්ථ නිදස්සනමත්තං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙසු හි කෙචි උදකවාසං වසන්ති, කෙචි උදකස්සඤ්ජලිං දෙන්ති, කෙචි තස්මිං උදකෙ යත්වා චන්දිමසුරියෙ අනුපරිවත්තන්ති, කෙචි අනෙකසහස්සවාරං සාවිත්තිආදිකෙ ජපන්ති, කෙචි “ඉන්ද ආගච්ඡා”තිආදිනා විජ්ජාජපං අවහායන්ති, කෙචි මහතුපට්ඨානං කරොන්ති, එවඤ්ච කරොන්තා කෙචි ඔතරන්ති, කෙචි උත්තරන්ති කෙචි උත්තරිත්වා සුද්ධිකආවමනං කරොන්ති, කෙචි අන්තොඋදකෙ ධීතා තන්ති වාදෙන්ති, වීණං වාදෙන්තිති එවමාදිකා නානාජපකාරකිරියා දස්සෙන්ති. යස්මා වා තෙ එවරූපා විකාරකිරියා කරොන්තාපි තස්මිං උදකෙ නිමුජ්ජනඋම්මුජ්ජනපුබ්බකමෙව කරොන්ති, තස්මා තං සබ්බං නිමුජ්ජනුම්මුජ්ජනන්තොගධමෙව කත්වා “උම්මුජ්ජන්ති”තිපිආදි වුත්තං. එවං තත්ථ ආකුලබ්‍යාකුලෙ චත්තමානෙ උපරිපබ්බතෙ ධීතො හගවා තෙසං තං කොලාහලං සුත්වා “කින්තු බො එත”න්ති ඔලොකෙන්තො තං කිරියවිකාරං අද්දස, තං සන්ධාය වුත්තං – “අද්දසා බො හගවා...පෙ.... ඉමිනා සුද්ධි”ති, තං වුත්තත්ථමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අත්ථං උදකොරොහනාදිඅසුද්ධිමග්ගෙ තෙසං සුද්ධිමග්ගපරාමසනං සච්චාදිකෙ ච සුද්ධිමග්ගෙ අත්තනො අවිපරිතාවබොධං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං උදකසුද්ධියා අසුද්ධිමග්ගභාවදීපකං සච්චාදිධම්මානඤ්ච යාථාවතො සුද්ධිමග්ගභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ න උදකෙන සුචී හොතිති එත්ථ උදකෙනාති උදකුම්මුජ්ජනාදිනා. උදකුම්මුජ්ජනාදි හි ඉධ උත්තරපදලොපෙන “උදක”න්ති වුත්තං යථා රූපහවො රූපන්ති. අථ වා උදකෙනාති උම්මුජ්ජනාදිකිරියාය සාධනභූතෙන උදකෙන සුචි සත්තස්ස සුද්ධි නාම න හොති, නත්ථීති අත්ථො. අථ වා සුචීති තෙන යථාවුත්තෙන උදකෙන සුචි පාපමලනො සුද්ධො නාම සත්තො න

හොති. කස්මා? ඛන්වෙත්ථ න්භායතී ජනො. යදි හි උදකොරොහනාදිනා යථාචුත්තෙන පාපසුද්ධි නාම සියා, ඛහු එත්ථ උදකෙ ජනො න්භායති, මාතුසානාදිපාපකම්මකාරී අඤ්ඤො ච ගොමහිංසාදිකො අන්තමසො මච්ඡකච්ඡපෙ උපාදාය, තස්ස සබ්බස්සාපි පාපසුද්ධි සියා, න පනෙවං හොති. කස්මා? න්භානස්ස පාපහෙතුනං අප්පට්ඨකම්මභාවතො. යඤ්ඤි යං විනාසෙති, සො තස්ස පට්ඨකම්මො යථා ආලොකො අන්ධකාරස්ස, විජ්ජා ච අවිජ්ජාය, න එවං න්භානං පාපස්ස. තස්මා නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං “න උදකෙන සුචි හොති”ති.

යෙන පන සුචි හොති, තං දස්සෙතුං “යම්හි සච්චඤ්ඤා”තිආදිමාහ. තත්ථ යම්හිති යස්මිං පුග්ගලෙ. සච්චන්ති වච්ඡච්චඤ්ඤාචෙව විරතිසච්චඤ්ඤා. අථ චා සච්චන්ති ඤාණසච්චඤ්ඤාචෙව පරමත්ථසච්චඤ්ඤා. ධම්මොති අරියමග්ගධම්මො, ඵලධම්මො ච, සො සබ්බොපි යස්මිං පුග්ගලෙ උපලබ්භති, සො සුචි සො ච බ්‍රාහ්මණොති සො අරියපුග්ගලො විසෙසතො ඛිණාසවො අච්චන්තසුද්ධියා සුචි ච බ්‍රාහ්මණො චාති. කස්මා පනෙත්ථ සච්චං ධම්මතො විසුං කත්වා ගහිතං? සච්චස්ස ඛහුපකාරත්තා. තථා හි “සච්චං වෙ අමතා වාචා (සු. නි. 455), සච්චං හවෙ සාදුතරං රසානං (සං. නි. 1.246; සු. නි. 184), සච්චෙ අත්ථෙ ච ධම්මෙ ච, ආහු සන්තො පතිට්ඨිතා (සු. නි. 455), සච්චෙ ඨිතා සමණබ්‍රාහ්මණා චා”තිආදිනා (ජා. 2.21.433) අනෙකෙසු සුත්තපදෙසු සච්චගුණා පකාසිතා. සච්චවිපරියස්ස ච “එකං ධම්මං අතීතස්ස, මුසාවාදිස්ස ජන්තුතො (ධ. ප. 176), අභුතවාදී නිරයං උපෙතී”ති (ධ. ප. 306) ච ආදිනා පකාසිතාති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. බාහියසුත්තවණ්ණනා

10. දසමෙ බාහියොති තස්ස නාමං. දාරුචීරියොති දාරුමයචීරො. සුප්පාරකෙති එවංනාමකෙ පට්ටනෙ වසති. කො පනායං බාහියො, කථංඤ්ච දාරුචීරියො අහොසි, කථං සුප්පාරකෙ පට්ටනෙ පට්ඨසතිති?

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා - ඉතො කිර කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ එකො කුලපුත්තො හංසවතීනගරෙ දසබලස්ස ධම්මදෙසනං සුණන්තො සත්ථාරං එකං භික්ඛුං ඛිජ්ජාහිඤ්ඤානං එතදග්ගෙ යථෙත්තං දිස්වා “මහා වතායං භික්ඛු, යො සත්ථාරා එවං එතදග්ගෙ යජියති, අහො වතාහම්පි අනාගතෙ එවරුපස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා සත්ථාරා එදිසෙ යානෙ එතදග්ගෙ යථෙත්තබ්බො හවෙයාං යථායං භික්ඛු”ති තං යානන්තරං පත්ථෙත්වා තදනුරූපං අධිකාරකම්මං කත්වා යාවජීවං පුඤ්ඤං කත්වා සග්ගපරායණො හුත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා පරිපුණ්ණසිලො සමණධම්මං කරොන්තොව ජීවිතක්ඛයං පත්වා

දෙවලොකෙ නිබ්බත්ති. සො එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ වසිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ බාහියරට්ඨෙ කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, තං බාහියරට්ඨෙ ජාතත්තා බාහියොති සඤ්ජානිංසු. සො වයප්පත්තො සරාවාසං වසත්තො වණ්ඡිජත්ථාය බහුතං භණ්ඩානං නාවං පුරෙත්වා සමුද්දං පටිසිත්වා අපරාපරං සඤ්චරන්තො සත්ත වාරෙ සද්ධිංයෙව පරිසාය අත්තතො නගරං උපගඤ්ජි.

අට්ඨමෙ වාරෙ පන “සුවණ්ණභූමිං ගමිස්සාමි”ති ආරොපිතභණ්ඩො නාවං අභිරුහි. නාවා මහාසමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා ඉච්ඡිතදෙසං අපත්වා ව සමුද්දමප්ඤ්ඤා විපත්තා. මහාජනො මච්ඡකච්ඡපහක්ඛො අහොසි. බාහියො පන එකං නාවාඵලකං ගහෙත්වා තරන්තො උග්ගවෙගෙන මන්දමන්දං බිපමානො භස්සිත්වා සමුද්දෙ පතිතත්තා ජාතරූපෙනෙව සමුද්දතීරෙ නිපත්තො. පරිස්සමං විනොදෙත්වා අස්සාසමත්තං ලභිත්වා උට්ඨාය ලජ්ජාය ගුම්බන්තරං පටිසිත්වා අවිජාදනං අඤ්ඤං කිඤ්චි අපස්සත්තො අක්කනාලානි ඡින්දිත්වා වාකෙහි පලිවෙදෙත්වා නිවාසනපාචුරණානි කත්වා අවිජාදෙසි. කෙච් පන “දාරුඵලකානි විජ්ඣිත්වා වාකෙන ආචුණිත්වා නිවාසනපාචුරණං කත්වා අවිජාදෙසි”ති වදන්ති. එවං සබ්බථාපි දාරුමයචීරධාරිතාය “දාරුවීරියො”ති පුරිමවොහාරෙන “බාහියො”ති ව පඤ්ඤායිත්ථ.

තං එකං කපාලං ගහෙත්වා චුත්තනියාමෙන සුප්පාරකපට්ටනෙ පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා මනුස්සා චින්තෙසුං. “සචෙ ලොකෙ අරහන්තො නාම හොන්ති, එවංවිධෙහි භවිතබ්බං, කින්ත්‍රු බො අයං අයොසා වත්ථං දියාමානං ගණ්හෙය්‍ය, උදාහු අප්පිච්ඡතාය න ගණ්හෙය්‍යා”ති වීමංසන්තා නානාදිසාහි වත්ථානි උපනෙසුං. සො චින්තෙසි - “සවාහං ඉමිනා නියාමෙන නාගමිස්සං, නයිමෙ එවං මයි පසිදෙය්‍යුං, යංනුනාහං ඉමානි පටික්ඛිපිත්වා ඉමිනාව නීහාරෙන විහරෙය්‍යං, එවං මෙ ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජිස්සති”ති. සො එවං චින්තෙත්වා කොහඤ්ඤෙ යත්වා වත්ථානි න පටිග්ගණ්හි. මනුස්සා “අහො අප්පිච්ඡො වතායං අයොසා”ති හියොසොමත්තාය පසන්තමානසා මහන්තං සක්කාරසම්මානං කරිංසු.

සොපි භත්තකිච්චං කත්වා අවිදුරට්ඨානෙ එකං දෙවායතනං අගමාසි. මහාජනො තෙන සද්ධිං එව ගන්ත්වා තං දෙවායතනං පටිජග්ගිත්වා අදාසි. සො “ඉමෙ මය්හං චීරධාරණමත්තෙ පසිදිත්වා එවංවිධං සක්කාරසම්මානං කරොන්ති, එතෙසං මයා උක්කට්ඨචුත්තිනා භවිතුං වට්ටති”ති සල්ලභුකපරික්ඛාරො අප්පිච්ඡොව හුත්වා විහාසි. “අරහා”ති පන තෙහි සම්භාවියමානො “අරහා”ති අත්තානං අමඤ්ඤි, උපරුපරි වස්ස සක්කාරගරුකාරො අභිවඩ්ඪි, ලාභී ව අහොසි උලාරානං පච්චයානං. තෙන චුත්තං - “තෙන බො පන සමයෙන බාහියො දාරුවීරියො සුප්පාරකෙ පටිවසති සමුද්දතීරෙ සක්කතො ගරුකතො”තිආදි.

තත්ථ සක්කතොති සක්කච්චං ආදරෙන උපට්ඨානවසෙන සක්කතො. ගරුකතොති ගුණවිසෙසෙන යුත්තොති අධිප්පායෙන පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුකරණවසෙන ගරුකතො. මානිතොති මනසා සම්භාවනවසෙන මානිතො. පූජිතොති පූජ්ඵගන්ධාදීහි පූජාවසෙන පූජිතො. අපච්චිතොති අභිප්පසන්නච්ඡත්තෙහි මග්ගදානආසනාහිභරණාදිවසෙන අපච්චිතො. ලාභී චීවර...පෙ.... පරික්ඛාරානන්ති පණිතපණිතානං උපරුපරි උපනීයමානානං චීවරාදීනං චතුත්තං පච්චයානං ලභනවසෙන ලාභී.

අපරො නයො - සක්කතොති සක්කාරප්පත්තො. ගරුකතොති ගරුකාරප්පත්තො. මානිතොති බහුමානිතො මනසා පියායිතො ව. පූජිතොති චතුපච්චයාහිපූජාය පූජිතො. අපච්චිතොති අපවායනප්පත්තො. යස්ස හි චත්තාරො පච්චයෙ සක්කත්ථා සුඅභිසඬ්ඛතෙ පණිතපණිතෙ දෙන්ති, සො සක්කතො. යස්මිං ගරුභාවං පච්චුපට්ඨපෙත්ථා දෙන්ති, සො ගරුකතො. යං මනසා පියායන්ති බහුමඤ්ඤන්ති ව, සො මානිතො. යස්ස සබ්බමිපෙතං පූජනවසෙන කරොන්ති, සො පූජිතො. යස්ස අභිවාදනපච්චුට්ඨානඤ්ජලිකම්මාදිවසෙන පරමනිපච්චකාරං කරොන්ති, සො අපච්චිතො. බාහියස්ස පන තෙ සබ්බමෙතං අකංසු. තෙන චුත්තං - “බාහියො දාරුචීරියො සුප්පාරකෙ පට්චසති සක්කතො”තිආදි. එත්ථ ච චීවරං සො අග්ගණ්ඨන්තොපි “එහි, හන්තෙ, ඉමං චත්ථං පට්ග්ගණ්ඨාහි”ති උපනාමනවසෙන චීවරස්සාපි “ලාභී”ත්ථෙව චුත්තො.

රහොගතස්සාති රහසි ගතස්ස. පට්ඨල්ලිනස්සාති එකිභූතස්ස බහුහි මනුස්සෙහි “අරහා”ති වුච්චමානස්ස තස්ස ඉදානි වුච්චමානාකාරෙන චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි චිත්තස්ස මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පො උප්පජ්ජී. කථං? යෙ බො කෙචි ලොකෙ අරහන්තො වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නා, අහං තෙසං අඤ්ඤතරොති. තස්සත්ථො - යෙ ඉමස්මිං සත්තලොකෙ කිලෙසාරීනං හතත්තා පූජාසක්කාරාදීනඤ්ච අරහභාවෙන අරහන්තො, යෙ කිලෙසාරීනං හනනෙන අරහත්තමග්ගං සමාපන්නා, තෙසු අහං එකොති.

පුරාණසාලොහිතාති පුරිමස්මිං භවෙසාලොහිතා බන්ධුසද්දියා එකතො කතසමණධම්මා දෙවතා. කෙචි පන “පුරාණසාලොහිතාති පුරාණකාලෙ භවත්තරෙ සාලොහිතා මාතුභූතා එකා දෙවතා”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථායං පටික්ඛිපිත්ථා පුරිමොයෙවත්ථො ගහිතො.

පුබ්බෙ කිර කස්සපදසබ්බස්ස සාසනෙ ඔසක්කමානෙ සාමණෙරාදීනං විප්පකාරං දිස්වා සත්ත හික්ඛු සංවෙගප්පත්තා “යාව සාසනං න අන්තරධායති, තාව අත්තනො පතිට්ඨං කරිස්සාමා”ති සුවණ්ණචෙතියං චන්දිත්ථා අරඤ්ඤං පටිට්ඨා එකං පබ්බතං දිස්වා “ජීවිතෙ සාලයා නිවත්තන්තු, නිරාලයා ඉමං පබ්බතං අභිරුහන්තු”ති චත්ථා නිස්සෙණිං බන්ධිත්ථා සබ්බෙ තං පබ්බතං අභිරුග්ග නිස්සෙණිං පාතෙත්ථා සමණධම්මං

කරිංසු. තෙසු සඨසත්ථෙරො එකරත්තාතික්කමෙනෙව අරහත්තං පාපුණි. සො උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආනෙත්වා තෙ භික්ඛු, “ආවුසො, ඉතො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති ආහ. තෙ “තුම්හෙ, හන්තෙ, අත්තනො ආනුභාවෙන එවං අකත්ථ, මයම්පි සචෙ තුම්හෙ විය විසෙසං නිබ්බත්තෙස්සාම, සයමෙව ආහරිත්වා භුඤ්ජිස්සාමා”ති භුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡිංසු. තතො දුතියදිවසෙ දුතියත්ථෙරො අනාගාමීඵලං පාපුණි, සොපි තථෙව පිණ්ඩපාතං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා ඉතරෙ නිමන්තෙසි, තෙපි තථෙව පටික්ඛිපිංසු. තෙසු අරහත්තජ්ජත්තො පරිනිබ්බාසි, අනාගාමී සුද්ධාචාරසභුමියං නිබ්බත්ති. ඉතරෙ පන පඤ්ච ජනා සට්ඨන්තා වායමන්තාපි විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛිංසු. තෙ අසක්කොන්තා තත්ථෙව පරිසුස්සිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා. එකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසුයෙව සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ දෙවලොකතො චචිත්වා තත්ථ තත්ථ කුලසරෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසු හි එකො පක්කුසාති රාජා අහොසි, එකො කුමාරකස්සපො, එකො දබ්බො මල්ලපුත්තො, එකො සභියො පරිබ්බාජකො, එකො බාහියො දාරුචීරියො. තත්ථ යො සො අනාගාමී බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො, තං සන්ධායෙතං වුත්තං “පුරාණසාලොහිතා දෙවතා”ති. දෙවපුත්තොපි හි දෙවධීතා විය දෙවො එව දෙවතාති කත්වා දෙවතාති වුච්චති “අථ බො අඤ්ඤතරා දෙවතා”ති ආදීසු විය. ඉධ පන බ්‍රහ්මා දෙවතාති අධිජ්ජෙතො.

තස්ස හි බ්‍රහ්මුතො තත්ථ නිබ්බත්තසමන්තරමෙව අත්තනො බ්‍රහ්මසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා ආගතට්ඨානං ආචජ්ජෙත්තස්ස සත්තන්තං ජනානං පබ්බතං ආරුය්හ සමණධම්මකරණං, තත්ථෙකස්ස පරිනිබ්බතභාවො, අනාගාමීඵලං පත්වා අත්තනො ච එත්ථ නිබ්බත්තභාවො උපට්ඨාසි. සො “කත්ථ නු බො ඉතරෙ පඤ්ච ජනා”ති ආචජ්ජෙත්තො කාමාවචරදෙවලොකෙ තෙසං නිබ්බත්තභාවං ඤත්වා අපරභාගෙ කාලානුකාලං “කිත්තු බො කරොන්ති”ති තෙසං පවත්ති. ඔලොකෙතියෙව. ඉමස්මිං පන කාලෙ “කහං නු බො”ති ආචජ්ජෙත්තො බාහියං සුජ්ජාරකපට්ටනං උපනිස්සාය දාරුචීරධාරිං කොහඤ්ඤෙන ජීවිකං කජ්ජෙත්තං දිස්වා “අයං මයා සද්ධිං පුබ්බෙ නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා පබ්බතං අහිරුහිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො අතිසල්ලෙඛවුත්තියා ජීවිතෙ අනපෙක්ඛො අරහතාපි ආහතං පිණ්ඩපාතං අපරිභුඤ්ජිත්වා ඉදානි සම්භාවනාධිජ්ජායො අනරභාව අරහත්තං පටිජානිත්වා විචරති ලාභසක්කාරසිලොකං නිකාමයමානො, දසබ්බස්ස ච නිබ්බත්තභාවං න ජානාති, හන්ද නං සංචෙජෙත්වා බුද්ධුජ්ජාදං ජානාපෙස්සාමි”ති තාවදෙව බ්‍රහ්මලොකතො ඔතරිත්වා රත්තිභාගෙ සුජ්ජාරකපට්ටනෙ දාරුචීරියස්ස සම්මුඛෙ පාතුරහොසි. බාහියො අත්තනො වසනට්ඨානෙ උළාරං ඔහාසං දිස්වා “කිං නු බො එත”න්ති බහි නික්ඛමිත්වා ඔලොකෙත්තො ආකාසෙ ධීතං මහාබ්‍රහ්මානං දිස්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ “කෙ තුම්හෙ”ති පුච්ඡි. අථස්ස සො බ්‍රහ්මා “අහං තෙ පොරාණකසභායො තදා අනාගාමීඵලං පත්වා

බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො, ත්වං පන කිඤ්චි විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තො තදා පුට්ඨජනකාලකිරියං කත්වා සංසරන්තො ඉදානි තිත්ථියවෙසධාරී අනරභාව සමානො ‘අරභා අභ’න්ති ඉමං ලද්ධිං ගහෙත්වා විචරස්සිති ඤත්වා ආගතො, නෙව බො ත්වං, බාහිය, අරභා, පටිනිස්සජ්ජෙතං පාපකං දිට්ඨගතං, මා තෙ අහොසි දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය, සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්තො. සො හි භගවා අරභා, ගච්ඡ නං පයිරුපාසස්සු’ති ආභ. තෙන වුත්තං – “අථ බො බාහියස්ස දාරුචීරියස්ස පුරාණසාලොහිතා දෙවතා”ති ආදි.

තත්ථ අනුකම්පිකාති අනුග්ගහසීලා කරුණාධිකා. අත්ථකාමාති හිතකාමා මෙත්තාධිකා. පුරිමපදෙන වෙත්ථ බාහියස්ස දුක්ඛාපනයනකාමතං තස්සා දෙවතාය දස්සෙති, පච්ඡිමෙන හිතූපසංහාරං. වෙනසාති අත්තනො චිත්තෙන, වෙනොසිසෙන වෙත්ථ වෙනොපරියඤාණං ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. වෙනොපරිචිතක්කන්ති තස්ස චිත්තප්පවත්ති. අඤ්ඤායාති ඡානිත්වා. තෙනුපසඬකමීති සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව බ්‍රහ්මලොකෙ අන්තරහිතො බාහියස්ස පුරතො පාතුභවනවසෙන උපසඬකමී. එතදවොචාති “යෙ බො කෙචි ලොකෙ අරභන්තො වා”ති ආදිපවත්තම්චිජාපරිචිතක්කං බාහියං සහොඨං වොරං ගණ්හන්තො විය “නෙව බො ත්වං, බාහිය, අරභා”ති ආදිකං එතං ඉදානි වුවිචමානවචනං බ්‍රහ්මා අවොච. නෙව බො ත්වං, බාහිය, අරභාති එතෙන තදා බාහියස්ස අසෙක්ඛවාටං පටික්ඛිපති, නාපි අරභත්තමග්ගං වා සමාපන්තොති එතෙන සෙක්ඛවාටං, උභයෙනපිස්ස අනරියභාවමෙව දීපෙති. සාපි තෙ පටිපදා නත්ථී, යාය ත්වං අරභා වා අස්ස අරභත්තමග්ගං වා සමාපන්තොති ඉමිනා පනස්ස කල්‍යාණපුට්ඨජනභාවම්පි පටික්ඛිපති. තත්ථ පටිපදාති සීලවිසුද්ධිආදයො ඡ විසුද්ධියො. පටිපජ්ජති එතාය අරියමග්ගෙති පටිපදා. අස්සාති භවෙය්‍යාසි.

අයඤ්චස්ස අරභත්තාධිමානො කිං නිස්සාය උප්පන්තොති? “අප්පිච්ඡතාය සන්තුට්ඨිතාය සල්ලෙඛතාය දීඝරත්තං කතාධිකාරත්තා තදඬිගජ්ජහානවසෙන කිලෙසානං විහතත්තා අරභත්තාධිමානො උප්පන්තො”ති කෙචි වදන්ති. අපරෙ පනාහු “බාහියො පය්මාදිඤ්ඤානවතුක්කලාහී, තස්මාස්ස වික්ඛම්භනජ්ජහානෙන කිලෙසානං අසමුදාවාරතො අරභත්තාධිමානො උප්පජ්ජති”ති. තදුභයම්පි තෙසං මතිමත්තමෙව “සම්භාවනාධිජ්ජායො ලාභසක්කාරසිලොකං නිකාමයමානො”ති ච අට්ඨකථායං ආගතත්තා. තස්මා වුත්තනයෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අථ බාහියො ආකාසෙ යත්වා කට්ඨන්තං මහාබ්‍රහ්මානං ඔලොකෙත්වා චිත්තෙසි – “අහො භාරියං වත කම්මං, යමහං අරභාති චිත්තෙසිං, අයඤ්ච ‘අරභත්තගාමිනී පටිපදාපි තෙ නත්ථී’ති වදති, අත්ථී නු බො ලොකෙ කොචි

අරහා’’ති? අථ නං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං – “අථ කෙ වරහී දෙවතෙ ලොකෙ අරහන්තො වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නා’’ති.

තත්ථ අථානි පුච්ඡාරම්හෙ නිපාතො. කෙ වරහීති කෙ එතරහී. ලොකෙති ඔකාසලොකෙ. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො – භාජනලොකභූතෙ සකලස්මිං ජම්බුදීපතලෙ කස්මිං යානෙ අරහන්තො වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නා එතරහී විහරන්ති, යත්ථ මයං තෙ උපසඬ්ඨකමිත්වා තෙසං ඔවාදෙ යත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිස්සාමාති. උත්තරෙසුති සුජ්ජාරකපට්ටනතො පුබ්බුත්තරදිසාභාගං සන්ධාය වුත්තං.

අරහන්ති ආරකත්තා අරහං. ආරකා හි සො සබ්බකිලෙසෙහි සුවිදුරවිදුරෙ යිතො මග්ගෙන සවාසනානං කිලෙසානං විද්ධංසිතත්තා. අරිනං වා හතත්තා අරහං. හගවතා හි කිලෙසාරයො අනවසෙසතො අරියමග්ගෙන හතා සමුච්ඡින්නාති. අරානං වා හතත්තා අරහං. යඤ්ච අවිජ්ජාහවතණ්භාමයනාහි පුඤ්ඤාදිඅභිසඬ්ඛාරාරං ජරාමරණනෙමි ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣිත්වා තිහවරටෙ සමායොජිතං අනාදිකාලජ්ජවත්තං සංසාරවක්කං. තස්සානෙන බොධිමණ්ඩෙ විරියපාදෙහි සීලපථවියං පතිට්ඨාය සද්ධාහත්ථෙන කම්මක්ඛයකරඤ්ඤාණථරසුං ගහෙත්වා සබ්බෙහි අරා හතා විහතා විද්ධංසිතාති. අරහතීති වා අරහං. හගවා හි සදෙවතෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තා උළාරෙ විවරාදිපච්චයෙ පුජාවිසෙසඤ්ච අරහති. රහාභාවතො වා අරහං. තථාගතො හි සබ්බසො සමුච්ඡින්නරාගාදිකිලෙසත්තා පාපකිලෙසස්සාපි අසම්භවතො පාපකරණෙ රහාභාවතොපි අරහන්ති වුච්චති.

සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො. හගවා හි අභිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යාතො, පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යාතො, පහාතබ්බෙ ධම්මෙ පහාතබ්බතො, සච්ඡිකාතබ්බෙ ධම්මෙ සච්ඡිකාතබ්බතො, භාවෙනබ්බෙ ධම්මෙ භාවෙනබ්බතො අභිසම්බුජ්ඣති. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤාතං, භාවෙනබ්බඤ්ච භාවිතං;
පහාතබ්බං පහිනං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණා’’ති. (සු. නි. 563; ම. නි. 2.399; විසුද්ධි. 1.131);

අපිච කුසලෙ ධම්මෙ අනවජ්ජසුඛවිපාකතො, අකුසලෙ ධම්මෙ සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකතොතිආදිනා සබ්බත්තිකදුකාදිවසෙන අයමත්ථො නෙතබ්බො. ඉති අවිපරිතං සයම්භුඤ්ඤාණෙන සබ්බාකාරතො සබ්බධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධොති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.129-131) ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අරහත්තායාති අග්ගථලජ්ජටිලාභාය. ධම්මං දෙසෙතීති

සංවෙජ්ඣොති “ධිරත්ථු වත, හො, පුටුජ්ජනභාවස්ස, යෙනාහං අනරභාව සමානො අරභාති අමඤ්ඤිං, සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච ලොකෙ උජ්ජජ්ජිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නං න ජානිං, දුජ්ජානං බො පනිදං ජීවිතං, දුජ්ජානං මරණ”න්ති සංවෙගමාපාදිතො, දෙවතාවචනෙන යථාචුත්තෙනාකාරෙන සංවිග්ගමානසොති අත්ථො. තාවදෙවොති තස්මිංයෙව බණේ. සුජ්ජාරකා පක්කාමීති බුද්ධොති නාමමපි සවනෙන උජ්ජන්තාය බුද්ධාරම්මණාය පිනියා සංවෙගෙන ච වොදියමානහදයො සුජ්ජාරකපට්ටනතො සාවත්ථිං උද්දිස්ස පක්කන්තො. සබ්බත්ථ එකරත්තිපරිවාසෙනාති සබ්බස්මිං මග්ගෙ එකරත්තිවාසෙනෙව අගමාසි. සුජ්ජාරකපට්ටනතො හි සාවත්ථි වීසයොජනසතෙ හොති, තඤ්චායං එත්තකං අද්ධානං එකරත්තිවාසෙන අගමාසි. යදා සුජ්ජාරකතො නික්ඛන්තො, තදහෙව සාවත්ථිං සම්පත්තොති.

කථං පනායං එවං අගමාසීති? දෙවතානුභාවෙන, “බුද්ධානුභාවෙනා”තිපි වදන්ති. “සබ්බත්ථ එකරත්තිපරිවාසෙනා”ති පන චුත්තත්තා මග්ගස්ස ච වීසයොජනසතිකත්තා අත්තරාමග්ගෙ ගාමනිගමරාජධානීසු යත්ථ යත්ථ රත්තියං වසති, තත්ථ තත්ථ දුතියං අරුණං අනුට්ඨාපෙත්වා සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙනෙව සාවත්ථිං උපසඬ්ඤාමිති අයමත්ථො දීපිතො හොතීති. නයිදං එවං දට්ඨබ්බං. සබ්බස්මිං වීසයොජනසතිකෙ මග්ගෙ එකරත්තිවාසෙනාති ඉමස්ස අත්ථස්ස අධිජ්ජෙතත්තා. එකරත්තිමත්තං සො සකලස්මිං තස්මිං මග්ගෙ වසිත්වා පච්ඡිමදිවසෙ පුබ්බණ්ඨසමයෙ සාවත්ථිං අනුජ්ජත්තොති.

භගවාපි බාහියස්ස ආගමනං ඤාත්වා “න තාවස්ස ඉන්ද්‍රියානි පරිපාකං ගතාති, බණන්තරෙ පන පරිපාකං ගමිස්සන්ති”ති තස්ස ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකං ආගමයමානො මහාභික්ඛුසඬ්ඤාපරිවුතො තස්මිං බණේ සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පාවිසී. සො ච ජෙතවනං පවිසිත්වා භුත්තපාතරාසෙ කායාලසියවීමොචනත්ථං අබ්භොකාසෙ වඩ්ඤාමන්තෙ සම්බහුලෙ භික්ඛු පස්සිත්වා “කහං නු බො එතරහි භගවා”ති පුච්ඡී. භික්ඛු “භගවා සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පවිට්ඨො”ති වත්වා පුච්ඡිංසු “ත්වං පන කුතො ආගතො”ති? “සුජ්ජාරකපට්ටනතො ආගතොමිහි”ති. “දුරතො ආගතොසි, නිසීද, තාව පාදෙ ධොවිත්වා මක්ඛෙත්වා ථොකං විස්සමාහි, ආගතකාලෙ සත්ථාරං දක්ඛසී”ති. “අහං, හන්තෙ, අත්තතො ජීවිතන්තරායං න ජානාමි, එකරත්තෙනෙවමිහි කත්ථවිපි වීරං අට්ඨත්වා අනිසීදිත්වා වීසයොජනසතිකං මග්ගං ආගතො, සත්ථාරං පස්සිත්වා ච විස්සමිස්සාමි”ති වත්වා තරමානරූපො සාවත්ථිං පවිසිත්වා අනොපමාය බුද්ධසිරියා විරොචමානං භගවන්තං පස්සී. තෙන චුත්තං “තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු

අබ්භොකායෙ වච්ඡමන්ති. අථ බො බාහියො දාරුවිරියො යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඬකම්”තිආදි.

තත්ථ කහන්ති කත්ථ. නුති සංසයෙ, බොති පදපුරුණෙ, කස්මිං නු බො පදෙසෙති අත්ථො. දස්සනකාමම්භාති දට්ඨකාමා අම්භ. මයඤ්ඡි තං භගවන්තං අත්ථො විය චක්ඛුං, බධිරො විය සොතං, මුගො විය කල්‍යාණවාක්කරණං, භත්ථපාදවිකලො විය භත්ථපාදෙ, දලිද්දො විය ධනසම්පදං, කන්තාරද්ධානප්පට්ඨපත්තො විය බෙමන්තභූමිං, රොගාභිභූතො විය ආරොග්‍යං, මහාසමුද්දෙ භින්නනාවො විය මහාකුල්ලං පස්සිතුං උපසඬකම්තුඤ්ච ඉච්ඡාමාති දස්සෙති. තරමානරූපොති තරමානාකාරො.

පාසාදිකන්ති

බාත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්‍යඤ්ජනබ්‍යාමප්පභාකෙතුමාලාලඬක තාය සමන්තපාසාදිකාය අත්තනො සරිරසොභාසම්පත්තියා රූපකායදස්සනබ්‍යාවටස්ස ජනස්ස සබ්බභාගතො පසාදාවහං. පසාදනීයන්ති දසබලවතුචෙසාරජ්ජඡඅසාධාරණඤ්ඤාණඅට්ඨාරසාවෙණික-

බුද්ධධම්මප්පභුතිඅපරිමාණගුණගුණසමන්තාගතාය ධම්මකායසම්පත්තියා සරික්ඛකජනස්ස පසාදනීයං පසිදිතබ්බයුත්තං පසාදාරහං වා.

සන්තින්ද්‍රියන්ති චක්ඛාදිපඤ්චින්ද්‍රියලොලභාවාපගමනෙන වූපසන්තපඤ්චින්ද්‍රියං. සන්තමානසන්ති ඡට්ඨස්ස මනින්ද්‍රියස්ස නිබ්බිසෙවනභාවූපගමනෙන වූපසන්තමානසං.

උත්තමදමථසමථමනුප්පත්තන්ති

ලොකුත්තරපඤ්ඤාවිමුත්තිචෙතොවිමුත්තිසඬ්ඛාතං උත්තමං දමථං සමථඤ්ච අනුප්පත්තවා අධිගන්ත්තවා ධීතං. දන්තන්ති සුපරිසුද්ධකායසමාවාරතාය චෙව භත්ථපාදකුක්කුච්චාභාවතො දවාදිඅභාවතො ච කායෙන දන්තං. ගුත්තන්ති සුපරිසුද්ධච්චිසමාවාරතාය චෙව නිරත්ථකචාභාවතො දවාදිඅභාවතො ච වාචාය ගුත්තං. යතින්ද්‍රියන්ති සුපරිසුද්ධමනොසමාවාරතාය අරිසිද්ධියොගෙන අබ්‍යාවටඅප්පට්ඨසඬ්ඛානුපෙක්ඛාභාවතො ච මනින්ද්‍රියවසෙන යතින්ද්‍රියං. නාගන්ති ඡන්දාදිවසෙන අගමනතො, පභිනානං රාගාදිකිලෙසානං පුනානාගමනතො, කස්සවිපි ආගුස්ස සබ්බථාපි අකරණතො, පුනබ්භවස්ස ච අගමනතොති ඉමෙහි කාරණෙහි නාගං. එත්ථ ච පාසාදිකන්ති ඉමිනා රූපකායෙන භගවතො පමාණභූතතං දීපෙති, පසාදනීයන්ති ඉමිනා ධම්මකායෙන, සන්තින්ද්‍රියන්තිආදිනා සෙසෙහි පමාණභූතතං දීපෙති. තෙන චතුප්පමාණිකෙ ලොකසන්තිවාසෙ අනවසෙසතො සත්තානං භගවතො පමාණභාවො පකාසිතොති චෙදිතබ්බො.

එවංභූතඤ්ච භගවන්තං අන්තරවීරියං ගච්ඡන්තං දිස්වා “විරස්සං වත මෙ සම්මාසම්බුද්ධො දිට්ඨො”ති හට්ඨතුට්ඨො පඤ්චවණ්ණාය පිතියා නිරන්තරං පුට්ඨසරිරො පිතිවිප්ථාරිතවිචට්ඨිචලලොචනො දිට්ඨට්ඨානතො

පට්ඨාය ඔණනසරීරො භගවතො සරීරජ්ජහාවෙමජ්ඣං අජ්ඣොගාහෙත්වා තත්ථ නිමුජ්ජන්තො භගවතො සමීපං උපසඬ්ඤාමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා භගවතො පාදෙ සම්බාහන්තො පරිවුම්බන්තො “දෙසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා ධම්ම”න්ති ආහ. තෙන වුත්තං – “භගවතො පාදෙ සිරසා නිපතිත්වා භගවන්තං එතදවොච – ‘දෙසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා ධම්මං, දෙසෙතු සුගතො ධම්මං, යං මමස්ස දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛායා’”ති.

තත්ථ සුගතොති සොභනගමනත්තා, සුන්දරං යානං ගතත්තා, සම්මා ගතත්තා, සම්මා ගදත්තා සුගතො. ගමනමිපි භි ගතන්ති වුච්චති, තඤ්ච භගවතො සොභනං පරිසුද්ධං අනවජ්ජං. කිං පන තන්ති? අරියමග්ගො. තෙන හෙස ගමනෙන බෙමං දිසං අසජ්ජමානො ගතො, අඤ්ඤෙපි ගමෙතීති සොභනගමනත්තා සුගතො. සුන්දරඤ්චෙස යානං අමතං නිබ්බානං ගතොති සුන්දරං යානං ගතත්තා සුගතො. සම්මා ච ගතත්තා සුගතො තෙන තෙන මග්ගෙන පහීනෙ කිලෙසෙ පුන අපච්චාගමනතො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහීනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡතීති සුගතො. සකදාගාමී...පෙ.... අරහත්තමග්ගෙන...පෙ.... න පච්චාගච්ඡතීති සුගතො”ති (වුළුති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 27).

අථ වා සම්මා ගතත්තාති තීසුපි අවත්ථාසු සම්මාපටිපත්තියා ගතත්තා, සුජ්ජපටිපන්නත්තාති අත්ථො. දීපඬ්ඤාපාදමූලතො භි පට්ඨාය යාව මහාබොධිමණ්ඩා තාව සමතිංසපාරම්පුරිත්තාය සම්මාපටිපත්තියා ඤාතත්ථවරියාය ලොකත්ථවරියාය බුද්ධත්ථවරියාය කොටිං පාපුණිත්වා සබ්බලොකස්ස භිතසුඛමෙව පරිබුහන්තො සස්සතං උච්ඡෙදං කාමසුඛං අත්තකිලමථන්ති ඉමෙ අන්තෙ අනුපගච්ඡන්තියා අනුත්තරාය බොජ්ඣංගභාවනාසඬ්ඤාය මජ්ඣිමාය පටිපදාය අරියසච්චෙසු තතො පරං සමධිගතධම්මාධිපතෙයොසා සබ්බසත්තෙසු අවිසයාය සම්මාපටිපත්තියා ච ගතො පටිපන්නොති එවමිපි සම්මා ගතත්තා සුගතො. සම්මා චෙස ගදති යුත්තට්ඨානෙ යුත්තමෙව වාවං භාසතීති සුගතො. වුත්තමිපි චෙතං –

“කාලවාදී, භූතවාදී, අත්ථවාදී, ධම්මවාදී, විනයවාදී, නිධානචතිං වාවං භාසිතා කාලෙන සාපදෙසං පරියන්තවතිං අත්ථසංභිත”න්ති (දී. නි. 1.9; ම. නි. 3.14).

අපරමිපි වුත්තං –

“යා සා වාවා අභූතා අතච්ඡා අනත්ථසංභිතා, යා ච පරෙසං අජ්ජියා අමනාපා, න තං තථාගතො වාවං භාසතී”තිආදි (ම. නි. 2.86).

එවං සම්මා ගදත්තාපි සුගතො.

යං මමස්ස දීඝරත්තං නිත්තං සුඛායාති යං ධම්මස්ස උපදිසනං චිරකාලං මම ඤානවිමොක්ඛාදිනිත්තං තදධිගන්තබ්බසුඛායං ච සීයා. අකාලො බො තාව බාහියාති තව ධම්මදෙසනාය න තාව කාලොති අත්ථො. කිං පන භගවතො සත්තනිපට්ඨපත්තියා අකාලොපි නාම අත්ථී, යතො භගවා කාලවාදීති? වුවුවතෙ — කාලොති චෙත්ථ වෙනෙය්‍යානං ඉන්ද්‍රියපරිපාකකාලො අධිප්පෙනො. යස්මා පන තදා බාහියස්ස අත්තනො ඉන්ද්‍රියානං පරිපක්කාපරිපක්කභාවො දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යො, තස්මා භගවා තං අවත්වා අත්තනො අන්තරවීරියං ධීතභාවමස්ස කාරණං අපදිසන්තො ආහ “අන්තරඝරං පට්ටියම්භා”ති. දුජ්ජානන්ති දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යො. ජීවිතන්තරායානන්ති ජීවිතස්ස අන්තරායකරධම්මානං චත්තනං අවත්තනං වාති චත්තුකාමො සම්භවවසෙන “ජීවිතන්තරායාන”න්ති ආහ. තථා හි අනෙකපච්චයප්පට්ඨෙද්ධවුත්තිජීවිතං අනෙකරූපා ච තදන්තරායා. වුත්තඤ්ඤි

“අප්පෙව කිච්චමානප්පං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුවෙ;
න හි නො සඬගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චුතා”ති. (ම. නි. 3.272; නෙත්ති. 103);

කස්මා පනායං ජීවිතන්තරායමෙව තාව පුරක්ඛරොති? “නිමිත්තඤ්ඤානාය අදිට්ඨකොසල්ලෙන වා”ති කෙවි. අපරෙ “දෙවතාය සන්තිකෙ ජීවිතන්තරායස්ස සුතත්තා”ති වදන්ති. අන්තිමභවිකත්තා පන උපනිස්සයසම්පත්තියා වොදියමානො එවමාහ. න හි තෙසං අප්පත්තඅරහත්තානං ජීවිතක්ඛෙයො හොති. කිං පන කාරණා භගවා තස්ස ධම්මං දෙසෙතුකාමොව ද්වික්ඛත්තුං පටික්ඛිපි? එවං කිරස්ස අහොසි “ඉමස්ස මං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය සකලසරීරං පිතියා නිරන්තරං ඵුට්ඨං, අතිබලවා පිතිවෙගො, ධම්මං සුත්වාපි න තාව සක්ඛිස්සති පටිච්ඡේදකිං. යාව පන මජ්ඣිමනිකායෙ සංඝදායාති, තාව තිට්ඨතු, වීසයොජනසතං මග්ගං ආගතත්තා දරථොපිස්ස කායෙ බලවා, සොපි තාව පටිප්පස්සම්භතු”ති. තස්මා ද්වික්ඛත්තුං පටික්ඛිපි. කෙවි පන “ධම්මස්සවනෙ ආදරජනනත්ථං භගවා එවමකාසි”ති වදන්ති. තතියවාරං යාවිතො පන මජ්ඣිමනිකායෙ දරථප්පට්ඨපස්සද්ධිං පච්චුපට්ඨිතඤ්ඤවස්ස ජීවිතන්තරායං දිස්වා “ඉදානි ධම්මදෙසනාය කාලො”ති වින්තෙත්වා “තස්මා තිහා”තිආදිනා ධම්මදෙසනං ආරභි.

තත්ථ තස්මාති යස්මා ත්වං උස්සුක්කජාතො හුත්වා අතිවිය මං යාවසි, යස්මා වා ජීවිතන්තරායානං දුජ්ජානනං වදසි, ඉන්ද්‍රියානි ච තෙ පරිපාකං ගතානි, තස්මා. තිහාති නිපාතමත්තං. තෙති තයා එවන්ති ඉදානි චත්තබ්බකාරං වදති.

සික්ඛිතබ්බන්ති අධිසිලසික්ඛාදීනං තිස්සන්තම්පි සික්ඛානං වසෙන සික්ඛනං කාතබ්බං. යථා පන සික්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙන්තො “දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති”ති ආදිමාහ.

තත්ථ දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තන්ති රූපායතනෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨමත්තං. යථා හි චක්ඛුවිඤ්ඤාණං රූපෙ රූපමත්තමෙව පස්සති, න අනිච්චාදිසභාවං, එවමෙව සෙසං. චක්ඛුද්වාරිකවිඤ්ඤාණෙන හි මෙ දිට්ඨමත්තමෙව භවිස්සතිති සික්ඛිතබ්බන්ති අත්ථො. අථ වා දිට්ඨෙ දිට්ඨං නාම චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන රූපවිජානනන්ති අත්ථො. මත්තන්ති පමාණං. දිට්ඨා මත්තා එතස්සාති දිට්ඨමත්තං, චක්ඛුවිඤ්ඤාණමත්තමෙව චිත්තං භවිස්සතිති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා ආපාඨගතෙ රූපෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න රජ්ජති, න දුස්සති, න මුය්හති, එවං රාගාදිවිරහෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණමත්තමෙව මෙ ජවනං භවිස්සති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණජපමාණෙනෙව ජවනං යපෙස්සාමීති.

අථ වා දිට්ඨං නාම චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨං රූපං, දිට්ඨමත්තං නාම තත්ථෙව උජ්ජන්තං සම්පට්ඨිජනසන්තීරණචොට්ඨබ්බතසඬ්ඛාතං චිත්තත්තයං. යථා තං න රජ්ජති, න දුස්සති, න මුය්හති, එවං ආපාඨගතෙ රූපෙ තෙනෙව සම්පට්ඨිජනාදිජපමාණෙන ජවනං උජ්ජාදෙස්සාමි, නාහං තං පමාණං අතික්කම්ත්වා රජ්ජනාදිවසෙන උජ්ජජ්ජිතුං දස්සාමිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එසෙව නයො සුතමුතෙ. මුතන්ති තදාරම්මණවිඤ්ඤාණෙන සද්ධිං ගන්ධරසචොට්ඨබ්බායතනං වෙදිතබ්බං. විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තන්ති එත්ථ පන විඤ්ඤාතං නාම මනොද්වාරාවජ්ජනෙන විඤ්ඤාතාරම්මණං. තස්මිං විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තන්ති ආවජ්ජනජපමාණං. යථා ආවජ්ජනං න රජ්ජති, න දුස්සති, න මුය්හති, එවං රජ්ජනාදිවසෙන ච උජ්ජජ්ජිතුං අදත්වා ආවජ්ජනජපමාණෙනෙව චිත්තං යපෙස්සාමිති අයමෙත්ථ අත්ථො. එවඤ්ඤි තෙ, බාහිය, සික්ඛිතබ්බන්ති එවං ඉමාය පටිපදාය තයා, බාහිය, තිස්සන්තං සික්ඛානං අනුවත්තනවසෙන සික්ඛිතබ්බං.

ඉති භගවා බාහියස්ස සංඛිත්තරූපිතාය ඡහි විඤ්ඤාණකායෙහි සද්ධිං ඡළාරම්මණහෙදහින්තං විපස්සනාය විසයං දිට්ඨාදිහි චතුහි කොට්ඨාසෙහි විහජිත්වා තත්ථස්ස ඤාතතීරණපරිඤ්ඤා දස්සෙති. කථං? එත්ථ හි රූපායතනං පස්සිතබ්බට්ඨෙයන දිට්ඨං නාම, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං පන සද්ධිං තංද්වාරිකවිඤ්ඤාණෙන දස්සනට්ඨෙයන, තදුභයම්පි යථාපච්චයං පවත්තමානං ධම්මමත්තමෙව, න එත්ථ කොචි කත්තා වා කාරොතා වා, යතො තං හුත්වා අභාවට්ඨෙයන අනිච්චං, උදයබ්බයජපටිපිළනට්ඨෙයන දුක්ඛං, අවසවත්තනට්ඨෙයන අනත්තාති කුතො තත්ථ පණ්ඩිතස්ස රජ්ජනාදීනං ඔකාසොති? අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො සුතාදිසුපි.

ඉදානි ඤාතතිරණපරිඤ්ඤාසු පතිට්ඨිතස්ස උපරි සහ මග්ගඵලෙන පහානපරිඤ්ඤං දස්සෙතුං, “යතො බො තෙ, බාහියා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යතොති යදා, යස්මා වා. තෙති තව. තතොති තදා, තස්මා වා. තෙනාති තෙන දිට්ඨාදිනා, දිට්ඨාදිපට්ඨිකද්ධෙන රාගාදිනා වා. ඉදං චුත්තං හොති – බාහිය, තව යස්මිං කාලෙ යෙන වා කාරණෙන දිට්ඨාදීසු මයා චුත්තවිධිං පටිපජ්ජන්තස්ස අවිපරිතසභාවාවබොධෙන දිට්ඨාදිමත්තං භවිස්සති, තස්මිං කාලෙ තෙන වා කාරණෙන දිට්ඨාදිපට්ඨිකද්ධෙන රාගාදිනා සහ න භවිස්සසි, රත්තො වා දුට්ඨො වා මුළුහො වා න භවිස්සසි, පභිනරාගාදිකත්තා තෙන වා දිට්ඨාදිනා සහ පට්ඨිකද්ධො න භවිස්සසිති. තතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථාති යදා යස්මා වා ත්වං තෙන රාගෙන වා රත්තො දොසෙන වා දුට්ඨො මොහෙන වා මුළුහො න භවිස්සසි, තදා තස්මා වා ත්වං තත්ථ දිට්ඨාදිකෙ න භවිස්සසි, තස්මිං දිට්ඨෙ වා සුතමුතවිඤ්ඤාතෙ වා “එතං මම, එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාමානදිට්ඨිහි අල්ලිතො පතිට්ඨිතො න භවිස්සසි. එත්තාවතා පහානපරිඤ්ඤං මත්ථකං පාපෙත්වා ඛිණ්ණාසවභූමි දස්සිතා.

තතො ත්වං, බාහිය, නෙවිධ න හුරං න උභයමන්තරෙතාති යදා ත්වං, බාහිය, තෙන රාගාදිනා තත්ථ දිට්ඨාදීසු පට්ඨිකද්ධො න භවිස්සසි, තදා ත්වං නෙව ඉධලොකෙ න පරලොකෙ න උභයත්ථාපි. එසෙවන්තො දුක්ඛස්සාති කිලෙසදුක්ඛස්ස ච වට්ටදුක්ඛස්ස ච අයමෙව හි අන්තො අයං පරිවට්ඨමහාවොති අයමෙව හි එත්ථ අත්ථො. යෙ පන “උභයමන්තරෙතා”ති පදං ගහෙත්වා අන්තරාභවං නාම ඉච්ඡන්ති, තෙසං තං මිච්ඡා. අන්තරාභවස්ස හි භාවො අභිධම්මෙ පටික්ඛිත්තොයෙව. අන්තරෙතාති වචනං පන විකප්පන්තරදීපනං, තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – “නෙව ඉධ න හුරං, අපරො විකප්පො න උභය”න්ති.

අථ වා අන්තරෙතාති වචනං පන විකප්පන්තරාභාවදීපනං. තස්සත්ථො – “නෙව ඉධ න හුරං, උභයමන්තරෙ පන න අඤ්ඤට්ඨානං අත්ථි”ති. යෙපි ච “අන්තරාපරිනිබ්බාසී සම්භවෙසී”ති ච ඉමෙසං සුත්තපදානං අත්ථං අයොනියො ගහෙත්වා “අත්ථියෙව අන්තරාභාවො”ති වදන්ති, තෙපි යස්මා අවිහාදීසු තත්ථ තත්ථ ආයුචෙමජ්ඣං අනතික්කමිත්වා අන්තරා අග්ගමග්ගාධිගමෙන අනවසෙසකිලෙසපරිනිබ්බාතෙන පරිනිබ්බායතීති අන්තරාපරිනිබ්බාසී, න අන්තරාභවභූතොති පුරිමස්ස සුත්තපදස්ස අත්ථො. පච්ඡිමස්ස ච යෙ භූතා එව, න භවිස්සන්ති, තෙ ඛිණ්ණාසවා පුරිමපදෙ භූතාති චුත්තා. තඛ්ඛිරුද්ධතාය සම්භවමෙසන්තීති සම්භවෙසිතො, අප්පභිනභවසංයොජනත්තා සෙඛා පුට්ඨජනා ච. වතුසු වා යොනීසු අණ්ඩප්පලාබුජසත්තා යාව අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසඤ්ච න හින්දන්ති, තාව සම්භවෙසී නාම, අණ්ඩකොසතො වත්ථිකොසතො ච බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ච පට්ඨමවිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසී නාම, දුතියවිත්තක්ඛණතො පට්ඨාය භූතා නාම. යෙන වා ඉරියාපට්ඨන ජායන්ති, යාව තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසිතො, තතො පරං භූතාති

අත්ථො. තස්මා නත්ථිති පටික්ඛිපිතබ්බො. සති හි උජුකෙ පාළිඅනුගතෙ අත්ථෙ කිං අනිද්ධාරිතසාමත්ථියෙන අන්තරාභවෙන පරිකප්පිතෙන පයොජනන්ති.

යෙ පන “සන්තානවසෙන පවත්තමානානං ධම්මානං අවිච්ඡේදෙන දෙසන්තරෙසු පාතුභාවො දිට්ඨො, යථා තං විහිඤ්ඤාභිකසන්තානෙන, එවං සවිඤ්ඤාභිකසන්තානෙනපි අවිච්ඡේදෙන දෙසන්තරෙසු පාතුභාවෙන භවිතබ්බං. අයඤ්ච නයො සති අන්තරාභවෙ යුජ්ජති, න අඤ්ඤාථා”ති යුත්තිං වදන්ති. තෙන හි ඉද්ධිමතො චෙතොවසිජ්ජත්තස්ස විත්තානුගතිකං කායං අධිට්ඨහන්තස්ස බණෙන බ්‍රහ්මලොකතො ඉධුපසඬිකමනෙ ඉතො වා බ්‍රහ්මලොකගමනෙ යුත්ති වත්තබ්බො. යදි සබ්බත්ථෙව අවිච්ඡින්නදෙසෙ ධම්මානං පවත්ති ඉච්ඡිතා, යදිපි සියා ඉද්ධිමන්තානං ඉද්ධිවිසයො අවිත්තෙයොති. තං ඉධාපි සමානං “කම්මවිපාකො අවිත්තෙයො”ති වචනතො. තස්මා තං තෙසං මතිමත්තමෙව. අවිත්තෙයාසභාවා හි සභාවධම්මා, තෙ කත්ථවි පච්චයවසෙන විච්ඡින්නදෙසෙ පාතුභවන්ති, කත්ථවි අවිච්ඡින්නදෙසෙ. තථා හි මුඛසොසාදිහි පච්චයෙහි අඤ්ඤස්මිං දෙසෙ ආදාසපබ්බතජ්ජදෙසාදිකෙ පටිබ්බිමපටිසොසාදිකං පච්චයුජ්ජන්තං නිබ්බත්තමානං දිස්සති, තස්මා න සබ්බං සබ්බත්ථ උපනෙතබ්බන්ති අයමෙත්ථ සඬිබ්බෙපො. විත්ථාරො පන පටිබ්බිමස්ස උදාහරණභාවසාධනාදිකො අන්තරාභවකථාවිචාරො කථාවත්ථුපකරණස්ස (කථා. 505; කථා. අට්ඨ. 505) ටිකායං ගහෙතබ්බො.

අපරෙ පන “ඉධාති කාමභවො, හුරන්ති අරුපභවො, උභයමන්තරෙතාති රුපභවො චුත්තො”ති. අඤ්ඤෙ “ඉධාති අජ්ඣත්තිකායතනාති, හුරන්ති බාහිරායතනාති, උභයමන්තරෙතාති විත්තචෙතසිකා”ති. “ඉධාති වා පච්චයධම්මා, හුරන්ති පච්චයුජ්ජන්තධම්මා, උභයමන්තරෙතාති පණ්ණත්තිධම්මා චුත්තා”ති වදන්ති. තං සබ්බං අට්ඨකථාසු නත්ථි. එවං තාව “දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති”තිආදිනා දිට්ඨාදිවසෙන චතුධා තෙභූමකධම්මා සඬිගහෙතබ්බො. තත්ථ සුභසුඛනිච්චඅත්තග්ගාහපරිවජ්ජනමුඛෙන අසුභදුක්ඛානිච්චානත්තානුපස්සනා දස්සිතාති හෙට්ඨිමාහි විසුද්ධිහි සද්ධිං සඬිබ්බෙපෙනෙව විපස්සනා කථිතා. “තතො ත්වං, බාහිය, න තෙනා”ති ඉමිනා රාගාදීනං සමුච්ඡේදස්ස අධිජ්ජෙතත්තා මග්ගො. “තතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථා”ති ඉමිනා ඵලං. “නෙවිධා”තිආදිනා අනුපාදිසෙසා පරිනිබ්බානධාතු කථිතාති දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං – “අථ බො බාහියස්ස...පෙ.... ආසවෙහි විත්තං විමුච්චි”ති.

ඉමාය සංඛිත්තපදාය දෙසනාය තාවදෙව්නි තස්මිංයෙව බණෙ, න කාලන්තරෙ. අනුපාදායාති අග්ගහෙත්වා. ආසවෙහිති ආභවග්ගං ආගොත්‍රභුං සවනතො පවත්තනතො විරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදිආසවසදිසතාය ව

“ආසවා”ති ලද්ධනාමෙහි කාමරාගාදීහි. විමුවිච්ඡි සමුච්ඡෙදවිමුත්තියා පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තියා ච විමුවිච්ඡි නිස්සජ්ජී. සො හි සත්ථු ධම්මං සුඤ්ඤානං ඵලං සීලානි සොධෙත්වා යථාලද්ධං චිත්තසමාධිං නිස්සාය විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා බිජ්ජාහිඤ්ඤානාය තාවදෙව සබ්බාසවෙ ඛෙපෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සො සංසාරසොතං ඡිත්තදිත්වා කතවට්ඨපරියන්තො අන්තිමදෙහධරො භුත්වා එකුනච්ඡිකියා පච්චෙක්ඛණාසු පවත්තාසු ධම්මතාය වොදියමානො භගවත්තං පබ්බජ්ජං යාචි. “පරිපුණ්ණං තෙ පත්තව්වර”න්ති පුට්ඨො “න පරිපුණ්ණං”න්ති ආහ. අථ නං සත්ථා “තෙන හි පත්තව්වරං පරියෙසා”ති වත්වා පක්කාමි. තෙන චුත්තං – “අථ බො භගවා...පෙ.... පක්කාමි”ති.

සො කිර කස්සපදසබ්බලස්ස සාසනෙ විසවස්සසහස්සානි සමණධම්මං කරොන්තො “භික්ඛුනා නාම අත්තනා පච්චයෙ ලභිත්වා යථාදානං කරොන්තෙන අත්තනාව පරිභුඤ්ජිතුං වට්ඨති”ති එකස්ස භික්ඛුස්සපි පත්තෙන වා වීචරෙන වා සඬිගහං නාකාසි, තෙනස්ස එහිභික්ඛුඋපසම්පදාය උපනිස්සයො නාහොසි. කෙච් පනාහු – “සො කිර බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ වොරො භුත්වා ධනුකලාපං සන්තය්හිත්වා අරඤ්ඤෙ වොරිකං කරොන්තො එකං පච්චෙක්ඛුද්ධං දිස්වා පත්තව්වරලොභෙන තං උසුනා විජ්ඣිත්වා පත්තව්වරං ගණ්හි, තෙනස්ස ඉද්ධිමයපත්තව්වරං න උප්පජ්ජිස්සතිති, සත්ථා තං ඤත්වා එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජං න අදාසි”ති. තම්පි පත්තව්වරපරියෙසනං චරමානං එකා ධෙනු වෙගෙන ආපතන්ති පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං “අථ බො අවිරපක්කන්තස්ස භගවතො බාහියං දාරුවීරියං ගාථී තරුණවච්ඡා අධිපතිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසි”ති.

තත්ථ අවිරපක්කන්තස්සානි න වීරං පක්කන්තස්ස භගවතො. ගාථී තරුණවච්ඡානි එකා යක්ඛිනී තරුණවච්ඡධෙනුරූපා. අධිපතිත්වානි අභිභවිත්වා මද්දිත්වා. ජීවිතා වොරොපෙසිති පුරිමස්මිං අත්තභාවෙ ලද්ධාසානතාය දිට්ඨමත්තෙනෙව වෙරිච්ඡිත්තං උප්පාදෙත්වා සිඬිගෙන පහරිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසි.

සත්ථා පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චො සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං නගරතො නික්ඛමන්තො බාහියස්ස සරීරං සඬිකාරට්ඨානෙ පතිතං දිස්වා භික්ඛු ආණාපෙසි – “භික්ඛවෙ, එකස්මිං සරද්වාරෙ යත්වා මඤ්චකං ආහරාපෙත්වා ඉදං සරීරං නගරතො නිහරිත්වා ඤාපෙත්වා ථූපං කරොථා”ති, භික්ඛු තථා අකංසු. කත්වා ච පන විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඬිකම්ත්වා අත්තනා කතකිච්චං ආරොචෙත්වා තස්ස අභිසම්පරායං පුච්ඡිංසු. අථ නෙසං භගවා තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං ආචික්ඛි. භික්ඛු “තුම්හෙ, හන්තෙ, ‘බාහියො දාරුවීරියො අරහත්තං පත්තො’ති වදථ, කදා සො අරහත්තං පත්තො”ති පුච්ඡිංසු. “මම ධම්මං සුතකාලෙ”ති ච චුත්තෙ “කදා පනස්ස තුම්හෙහි ධම්මො කථිතො”ති? “පිණ්ඩාය වරන්තෙන අජ්ජෙව

අන්තරවිලීයං යත්වා”ති. “අප්පමත්තකො සො, භන්තෙ, තුම්හෙහි අන්තරවිලීයං යත්වා කලීතධම්මො, කථං සො තාවතකෙන විසෙසං නිබ්බත්තෙසි”ති? “කිං, භික්ඛවෙ, මම ධම්මං ‘අප්පං වා බහුං වා’ති පමිණුං, අනෙකානි ගාථාසහස්සානිපි අනත්ථසංභිතානි න සෙය්‍යො, අත්ථනිස්සිතං පන එකමපි ගාථාපදං සෙය්‍යො”ති දස්සෙන්තො –

“සහස්සමපි වෙ ගාථා, අනත්ථපදසඤ්ඤිතා;

එකං ගාථාපදං සෙය්‍යො, යං සුත්වා උපසම්මති”ති. (ධ. ප. 101) –

ධම්මපදෙ ඉමං ගාථං වත්වා “න කෙවලං සො පරිනිබ්බානමත්තෙන, අථ බො මම සාවකානං භික්ඛූනං බිජ්ජාභිඤ්ඤානං අග්ගභාවෙනපි පුජාරහො”ති දස්සෙන්තො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛූනං බිජ්ජාභිඤ්ඤානං, යදිදං බාහියො දාරුචීරියො”ති (අ. නි. 1.216) තං ආයස්මත්තං එතදග්ගෙ යපෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං – “අථ බො භගවා සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරිත්වා...පෙ.... පරිනිබ්බුතො, භික්ඛවෙ, බාහියො දාරුචීරියො”ති.

තත්ථ පච්ඡාභත්තන්ති භත්තකිච්චතො පච්ඡා. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටිනිවත්තො. පද්ද්වයෙනාපි කතභත්තකිච්චොති වුත්තං හොති. නීහරිත්වාති නගරතො බහි නෙත්වා. ඤාපෙථාති දහථ. ථූපඤ්චස්ස කරොථාති අස්ස බාහියස්ස සරීරධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියඤ්ච කරොථ. තත්ථ කාරණමාහ – “සබ්බමචාරී වො, භික්ඛවෙ, කාලකතො”ති. තස්සත්ථො – යං තුම්හෙ සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මං අධිසිලාදිපටිපත්තිධම්මං සන්දිට්ඨං වරථ, තං සො තුම්හෙහි සමානං බ්‍රහ්මං අවරීති සබ්බමචාරී මරණකාලස්ස පත්තියාව කාලකතො, තස්මා තං මඤ්චකෙන නීහරිත්වා ඤාපෙථ, ථූපඤ්චස්ස කරොථාති.

තස්ස කා ගතීති පඤ්චසු ගතීසු තස්ස කතමා ගති උපපත්ති භවභූතා, ගතීති නිජ්ජත්ති, අරියො පුපුජ්ජනො වාති කා නිට්ඨාති අත්ථො. අභිසම්පරායොති පෙච්ච භවුජ්ජත්ති භවනිරොධො වා. කිඤ්චාපි තස්ස ථූපකරණාණත්තියාව පරිනිබ්බුතභාවො අත්ථතො පකාසිතො හොති, යෙ පන භික්ඛූ තත්තකෙන න ජානිංසු, තෙ “තස්ස කා ගතී”ති පුච්ඡිංසු. පාකටතරං වා කාරාපෙතුකාමා තථා භගවත්තං පුච්ඡිංසු.

පණ්ඩිතොති අග්ගමග්ගපඤ්ඤාය අධිගතත්තා පණ්ඩිතො ඉතො ගතො පවත්තොති පණ්ඩිතො. පච්චපාදීති පටිපජ්ජී. ධම්මස්සාති ලොකුත්තරධම්මස්ස. අනුධම්මන්ති සීලවිසුද්ධිආදිපටිපදාධම්මං. අථ වා ධම්මස්සාති නිබ්බානධම්මස්ස. අනුධම්මන්ති අරියමග්ගඵලධම්මං. න ව මං ධම්මාධිකරණන්ති ධම්මදෙසනාහෙතු න ව මං විභෙසෙසි යථානුසිට්ඨං

පටිපත්තත්තා. යො හි සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා කම්මට්ඨානං වා ගහෙත්වා යථානුසිට්ඨං න පටිපජ්ජති, සො සත්ථාරං විහෙසෙති නාම. යං සන්ධාය චුත්තං – “විහිංසසඤ්ඤී පගුණං න භාසිං, ධම්මං පණිතං මනුෂෙසු බ්‍රහ්මෙ”ති (මහාව. 9; ම. නි. 1.283; 2.339). අථ වා න ච මං ධම්මාධිකරණන්ති න ච ඉමං ධම්මාධිකරණං. ඉදං චුත්තං හොති – වට්ටදුක්ඛතො නියයානහෙතුභූතං ඉමං මම සාසනධම්මං සුප්පටිපත්තත්තා න විහෙසෙති. දුප්පටිපත්තො හි සාසනං හින්දන්තො සත්ථු ධම්මසරීරෙ පහාරං දෙති නාම. අයං පන සම්මාපටිපත්තිං මත්ථකං පාපෙත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි. තෙන චුත්තං – “පරිනිබ්බුතො, භික්ඛවෙ, බාහියො දාරුචීරියො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ථෙරස්ස බාහියස්ස අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතභාවං, තථා පරිනිබ්බුතානඤ්ච ඛිණාසවානං ගතියා පචුරජනෙහි දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යභාවං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අප්පතිට්ඨිතපරිනිබ්බානානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යත්ථාති යස්මිං නිබ්බානෙ ආපො ච න ගාධති, පථවී ච තෙජො ච වායො ච න ගාධති, න පතිට්ඨාති. කස්මා? නිබ්බානස්ස අසඬ්ඛතසභාවත්තා. න හි තත්ථ සඬ්ඛතධම්මානං ලෙසොපි සම්භවති. සුක්කාති සුක්කවණ්ණතාය සුක්කාති ලද්ධනාමා ගහනක්ඛත්තතාරකා. න ජොතන්තීති න භාසන්ති. ආදිවචො නප්පකාසතීති තීසු දීපෙසු එකස්මිං බණෙ ආලොකඵරණසමත්ථො ආදිවචොපි ආභාවසෙන න දිබ්බති. න තත්ථ චන්දිමා භාතීති සතිපි භාසුරභාවෙ කන්තසීතලකිරණො චන්දොපි තස්මිං නිබ්බානෙ අභාවතො එව අත්තතො ජුණ්භාවිභාසනෙන න විරොචති. යදි තත්ථ චන්දිමසූරියාදයො නත්ථි, ලොකන්තරො විය නිච්චන්ධකාරමෙව තං භවෙය්‍යාති ආසඬ්ඛකං සන්ධායාහ “තමො තත්ථ න විජ්ජති”ති. සති හි රූපාභාවෙ තමො නාම න සියා.

යදා ච අත්තනා වෙදි, මුනි මොනෙන බ්‍රාහ්මණොති චතුසච්චමුනනතො මොනන්ති ලද්ධනාමෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන කායමොනෙය්‍යාදීහි ච සමන්තාගතත්තා “මුනී”ති ලද්ධනාමො අරියසාවකබ්‍රාහ්මණො තෙනෙව මොනසඬ්ඛාතෙන පටිවෙධඤ්ඤාණෙන යදා යස්මිං කාලෙ අග්ගමග්ගක්ඛණෙ අත්තනා සයමෙව අනුස්සවාදිකෙ පභාය අත්තපච්චක්ඛං කත්වා නිබ්බානං වෙදි පටිවිජ්ඣි. “අවෙදි”තිපි පායො, අඤ්ඤාසීති අත්ථො. අථ රූපා අරූපා ච, සුබ්බුක්ඛා පමුච්චතීති අථාති තස්ස නිබ්බානස්ස ජානනතො පච්ඡා. රූපාති රූපධම්මා, තෙන පඤ්චවොකාරභවො එකවොකාරභවො ච ගහිතො හොති. අරූපාති අරූපධම්මා, තෙන රූපෙනාමිස්සිකතො අරූපභවො ගහිතො හොති. සො “චතුරවොකාරභවො”තිපි චුච්චති. සුබ්බුක්ඛාති සබ්බත්ථ උප්පජ්ජනකසුබ්බුක්ඛතොපි වට්ටතො. අථ වා රූපාති රූපලොකපටිසන්ධිතො. අරූපාති අරූපලොකපටිසන්ධිතො. සුබ්බුක්ඛාති

බුද්දකනිකායෙ

උදාන-අට්ඨකථා

බොධිවග්ගො

කාමාවචරපටිසන්ධිතො. කාමහවො හි ඛ්‍යාමිස්සසුඛදුක්ඛො. එවමෙනස්මා
සකලතොපි වට්ටතො අච්චන්තමෙව මුච්චතීති ගාථාද්වයෙනපි භගවා
“මය්භං පුත්තස්ස බාහියස්ස එවරූපා නිබ්බානගති”ති දස්සෙති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච බොධිවග්ගවණ්ණනා.

2. මුවලින්දවග්ගො

1. මුවලින්දසුත්තවණ්ණනා

11. මුවලින්දවග්ගස්ස පයමෙ මුවලින්දමුලෙනි එත්ථ මුවලින්දො වුවචති නිපරුක්ඛො. සො “නිවුලො”තිපි වුවචති, තස්ස සමීපෙ. කෙච් පන “මුවලොති තස්ස රුක්ඛස්ස නාමං, තං වනපෙට්ඨකතාය පන මුවලින්දොති වුත්ත”න්ති වදන්ති. මහා අකාලමෙසොති අසම්පත්තෙ වස්සකාලෙ උප්පන්නමහාමෙසො. සො හි ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ සකලවක්කවාළගබ්භං පුරන්තො උදපාදි. සත්තාභවද්දලිකාති තස්මිං උප්පන්නෙ සත්තාභං අවිච්ඡින්නවුට්ඨිකා අහොසි. සීතවාතදුද්දිනීති සා ව සත්තාභවද්දලිකා උදකච්ඡිතසම්මිස්සෙන සීතවාතෙන සමන්තතො පරිබ්භමන්තෙන දුසිතදිවසත්තා දුද්දිනී නාම අහොසි. මුවලින්දො නාම නාගරාජාති තස්සෙව මුවලින්දරුක්ඛස්ස සමීපෙ පොක්ඛරණියා හෙට්ඨා නාගභවනං අත්ථි, තත්ථ නිබ්බත්තො මහානුභාවො නාගරාජා. සකභවනාති අත්තතො නාගභවනතො. සත්තක්ඛත්තුං හොගෙහි පරික්ඛිපිත්වාති සත්තවාරෙ අත්තතො සරීරහොගෙහි භගවතො කායං පරිවාරෙත්වා. උපරිමුද්ධනි මහන්තං එණං විභව්වාති භගවතො මුද්ධස්පදෙසස්ස උපරි අත්තතො මහන්තං එණං පසාරෙත්වා. “එණං කරිත්වා”තිපි පායො, සො එවත්ථො.

තස්ස කිර නාගරාජස්ස එතදහොසි “භගවා ව මය්භං භවනසමීපෙ රුක්ඛමුලෙ නිසින්තො, අයඤ්ච සත්තාභවද්දලිකා වත්තති, වාසාගාරමස්ස ලද්ධං වට්ඨති”ති. සො සත්තරතනමයං පාසාදං නිමි්නිතුං සක්කොන්තොපි “එවං කතෙ කායසාරො ගහිතො න භවිස්සති, දසබලස්ස කායවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සාමි”ති මහන්තං අත්තභාවං කත්වා සත්ථාරං සත්තක්ඛත්තුං හොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා උපරි එණං කත්වා ධාරෙසි. “පරික්ඛෙපබ්භන්තරං ලොභපාසාදෙ භණ්ඩාගාරගබ්භප්පමාණං අහොසි”ති ඛන්ධකට්ඨකථායං (මහාව. අට්ඨ. 5) වුත්තං. මජ්ඣිමට්ඨකථායං පන “හෙට්ඨාලොභපාසාදප්පමාණ”න්ති (ම. නි. අට්ඨ. 1.284). “ඉච්ඡිතිච්ඡිතෙන ඉරියාපටෙන සත්ථා විහරිස්සති”ති කිර නාගරාජස්ස අජ්ඣාසයො. භගවා පන යථානිසින්තොව සත්තාභං විනිනාමෙසි. තඤ්ච යානං සුපිහිතවාතපානං සුච්ඡිතඅග්ගලද්වාරං කුටාගාරං විය අහොසි. මා භගවන්තං සීතන්තිආදි තස්ස තථා කරිත්වා යානකාරණපරිදීපනං. සො හි “මා භගවන්තං සීතං බාධයිත්ථ, මා උණ්භං, මා ඩංසාදිසම්ඵස්සො බාධයිත්ථා”ති තථා කරිත්වා අට්ඨාසි.

තත්ථ කිඤ්චාපි සත්තාභවද්දලිකාය උණ්භමෙව නත්ථි, සචෙ පන අත්තරන්තරා මෙසො විගච්ඡෙය්‍ය, උණ්භං භවෙය්‍ය, තම්පි මා බාධයිත්ථාති එවං තස්ස වින්තෙතුං යුත්තං. කෙච් පනෙත්ථ වදන්ති “උණ්භග්ගහණං හොගපරික්ඛෙපස්ස විපුලභාවකරණෙ කාරණකිත්තනං. බුද්දකෙ හි තස්මිං

භගවත්තං නාගස්ස සරීරසම්භූතා උස්මා බාධෙය්‍ය, විපුලභාවකරණෙන පන තාදිසං ‘මා උණ්භං බාධයිත්වා’ති තථා කරිත්වා අට්ඨාසී’ති.

විද්ධන්ති උබ්බිද්ධං, මෙසවිගමෙන දුරිභූතන්ති අත්ථො. විගතවලාභකන්ති අපගතමෙසං. දෙවන්ති ආකාසං. විදිත්වාති “ඉදානි විගතවලාභකො ආකාසො, නත්ථි භගවතො සීතාදිඋපද්දවො”ති ඤත්වා. විනිවෙයෙත්වාති අපනෙත්වා. සකචණ්ණන්ති අත්තනො නාගරූපං. පටිසංභරිත්වාති අත්තරධාපෙත්වා. මාණවකචණ්ණන්ති කුමාරකරූපං.

එතමත්ථන්ති විවෙකසුඛස්පටිසංවෙදිනො යත්ථ කත්ථවි සුඛමෙව හොතීති එතමත්ථං සබ්බාකාරෙන ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං විවෙකසුඛානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුඛො විවෙකොති නිබ්බානසඬ්ඛාතො උපධිවිවෙකො සුඛො. තුට්ඨස්සාති චතුමග්ගඤ්ඤාණසන්තොසෙන තුට්ඨස්ස. සුතධම්මස්සාති පකාසිතධම්මස්ස විස්සුතධම්මස්ස. පස්සතොති තං විවෙකං, යං වා කිඤ්චි පස්සිතබ්බං නාම, තං සබ්බං අත්තනො වීරියබලාධිගතෙන ඤාණචක්ඛුතා පස්සන්තස්ස. අබ්‍යාපජ්ජන්ති අකුප්පනභාවො, එතෙන මෙත්තාපුබ්බභාගො දස්සිතො. පාණභූතෙසු සංයමොති සත්තෙසු ච සංයමො අවිහිංසනභාවො සුඛොති අත්ථො. එතෙන කරුණාපුබ්බභාගො දස්සිතො.

සුඛා විරාගතා ලොකෙති විගතරාගතාපි ලොකෙ සුඛා. කිදිසි? කාමානං සමතික්කමොති, යා කාමානං සමතික්කමොති වුච්චති, සා විගතරාගතාපි සුඛාති අත්ථො, එතෙන අනාගාමිමග්ගො කථිතො. අස්මිමානස්ස යො විනයොති ඉමිනා පන අරහත්තං කථිතං. අරහත්තඤ්චි අස්මිමානස්ස පටිප්පස්සද්ධිවිනයොති වුච්චති, ඉතො පරඤ්ච සුඛං නාම නත්ථි, තෙනාහ “එතං වෙ පරමං සුඛ”න්ති. එවං අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හීති.

පයමසුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රාජසුත්තචණ්ණනා

12. දුතියෙ සම්බහුලානන්ති විනයපරියායෙන තයො ජනා “සම්බහුලා”ති වුච්චන්ති, තතො පරං සඬ්ඝො. සුත්තන්තපරියායෙන පන තයො තයො එව, තතො උද්ධං සම්බහුලා. තස්මා ඉධාපි සුත්තන්තපරියායෙන සම්බහුලාති වෙදිතබ්බා. උපට්ඨානසාලායන්ති ධම්මසභාමණ්ඩපෙ. සා හි ධම්මං දෙසෙතුං ආගතස්ස තථාගතස්ස භික්ඛූනං උපට්ඨානකරණට්ඨානන්ති “උපට්ඨානසාලා”ති වුච්චති. අථ වා යත්ථ භික්ඛූ විනයං විනිච්ඡිනන්ති, ධම්මං කථෙන්නි, සාකච්ඡං සමාපජ්ජන්ති, සන්නිපතනවසෙන පකතියා උපතිට්ඨන්ති, සා සාලාපි මණ්ඩපොපි “උපට්ඨානසාලා”ත්ථෙව වුච්චති. තත්ථාපි හි බුද්ධාසනං නිච්චං පඤ්ඤත්තමෙව හොති. ඉදඤ්චි බුද්ධානං ධරමානකාලෙ භික්ඛූනං වාරිත්තං.

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා මුවලින්දවග්ගො
සන්තිසින්නානන්ති නිසජ්ජනවසෙන සඬගම්ම නිසින්නානං.
සන්තිපතිතානන්ති තතො තතො ආගන්ත්වා සන්තිපතනවසෙන
සන්තිපතිතානං. අථ වා බුද්ධාසනං පුරතො කත්වා සත්ථු සම්මුඛෙ විය
ආදරුප්පත්තියා සක්කච්චං නිසිදනවසෙන සන්තිසින්නානං,
සමානජ්ඣාසයත්තා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්මිං අජ්ඣාසයෙන සුට්ඨු සම්මා ව
නිපතනවසෙන සන්තිපතිතානං. අයත්ති ඉදානි වුවවමානං නිද්දිසති.
අන්තරාකථාති කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං අන්තරා අඤ්ඤා
ඵකා කථා, අථ වා මජ්ඣන්තිකෙ ලද්ධස්ස සුගතොවාදස්ස, සායං
ලහිතබ්බස්ස ධම්මස්සවනස්ස ව අන්තරා පවත්තත්තා අන්තරාකථා,
සමණසමාචාරස්සෙව වා අන්තරා පවත්තා අඤ්ඤා ඵකා කථාති
අන්තරාකථා. උදපාදීති උප්පන්නා.

ඉමෙසං ද්විත්තං රාජුනන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං. මහද්ධනතරො
වාතිආදිසු පථවියං නිබ්ණිත්වා යපිතං සත්තරතනනිවයසඬබ්බාතං මහන්තං
ධනං එතස්සාති මහද්ධනො, ද්විසු අයං අතිසයෙන මහද්ධනොති
මහද්ධනතරො. වාසද්දො විකප්පත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අයං
පන විසෙසො – නිච්චපරිබ්බයවසෙන මහන්තො භොගො එතස්සාති
මහාභොගො. දෙවසිකං පවිසනආයභූතො මහන්තො කොසො එතස්සාති
මහාකොසො. අපරෙ පන “දෙවසිකං පවිසනආයභූතං
මණ්ණසාරථෙග්ගුගුම්ඛාදිහෙදහින්තං පරිග්ගහවත්ථු ධනං, තදෙව
සාරගබ්භාදිසු නිහිතං කොසො”ති වදන්ති. වජිරො, මහානිලො,
ඉන්දනිලො, මරකතො, වෙඵරියො, පදුමරාගො, ඵස්සරාගො,
කක්කෙතතො, පුලාකො, විමලො, ලොහිතඬකො, එලිකො, පවාලො,
ජොතිරසො, ගොමුත්තකො, ගොමෙදකො, සොගන්ධිකො, මුත්තා,
සඬබ්බො, අඤ්ජනමුලො, රාජපට්ටො, අමතංසකො, පියකො, බ්‍රාහ්මණී වාති
චතුබ්බිසති මණි නාම. සත්ත ලොහානි කභාපණො ව සාරො නාම.
සයනච්ඡාදනපාචුරණගජ්ජන්තසිලාදීනි ඵෙග්ගු නාම.
චන්දනාගරුකුඬකුමතගරකප්පුරාදි ගුම්ඛා නාම. තත්ථ පුරිමෙන ආදිසද්දෙන
සාලිව්හිආදිමුග්ගමාසාදිපුබ්බණ්ණාපරණ්ණහෙදං ධඤ්ඤවිකතිං ආදිං කත්වා
යං සත්තානං උපභොගපරිභොගභූතං වත්ථු, තං සබ්බං සඬගය්හති. මහන්තං
විජිතං රට්ඨං එතස්සාති මහාවිජිතො. මහන්තො හත්ථිඅස්සාදිවාහනො
එතස්සාති මහාවාහනො. මහන්තං සෙනාබලඤ්ඤෙව ටාමබලඤ්ඤෙව එතස්සාති
මහබ්බලො. ඉවිජිතනිබ්බත්තිසඬබ්බාතා පුඤ්ඤකම්මනිජ්ජන්නා මහතී ඉද්ධි
එතස්සාති මහිද්ධිකො. තෙජසඬබ්බාතො උස්සාහමන්තපභූසත්තිසඬබ්බාතො
වා මහන්තො ආනුභාවො එතස්සාති මහානුභාවො.

එත්ථ ව පයමෙන ආයසම්පදා, දුතියෙන විත්තුපකරණසම්පදා, තතියෙන
විභවසම්පදා, චතුත්ථෙත ජනපදසම්පදා, පඤ්චමෙන යානසම්පදා, ඡට්ඨෙත
පරිවාරසම්පදාය සද්ධිං අත්තසම්පදා, සත්තමෙන පුඤ්ඤකම්මසම්පදා,
අට්ඨමෙන පභාවසම්පදා තෙසං රාජුනං පකාසිතා භොති. තෙන යා සා

සාමිසම්පත්ති, අමච්චසම්පත්ති, සෙනාසම්පත්ති, රට්ඨසම්පත්ති, විභවසම්පත්ති, මිත්තසම්පත්ති, දුග්ගසම්පත්තීති සත්ත පකතිසම්පදා රාජ්ජනං ඉච්ඡිතබ්බා. තා සබ්බා යථාරහං පරිදීපිතාති වෙදිතබ්බා.

දානාදීහි චතුහි සඬගභවත්ථුහි පරිසං රඤ්ජෙතීති රාජා. මගධානං ඉස්සරොති මාගධො. මහනියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා සෙනියගොත්තත්තා වා සෙනියො. බිම්බි වුවචති සුවණ්ණං, තස්මා සාරබිම්බිවණ්ණකාය බිම්බිසාරො. කෙච් පන “නාමමෙවෙනං තස්ස රඤ්ජෙතො”ති වදන්ති. පච්චාමිත්තං පරසෙනං ජිනාතීති පසෙනදි. කොසලරට්ඨස්ස අධිපතීති කොසලො. අයඤ්චරහීති එත්ථ වරහීති නිපාතමත්තං. විජ්ජකතාති අපරියොසිතා. අයං තෙසං භික්ඛූනං අන්තරාකථා අනිට්ඨිතාති අත්ථො.

සායන්හසමයන්ති සායන්තෙ එකං සමයං. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති තතො තතො රූපාදිආරම්මිණතො චිත්තස්ස පටිසංභරණතො පටිසල්ලානසඬබ්බාතාය ඵලසමාපත්තිතො යථාකාලපරිච්ඡේදං වුට්ඨිතො. භගවා හි පුබ්බණ්ණසමයං භික්ඛුසඬසපරිවුතො සාවත්ථිං පවිසිත්වා භික්ඛූනං සුලභපිණ්ඩපාතං කත්වා කතභත්තකිච්චො භික්ඛූහි සද්ධිං සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා විහාරං පවිසිත්වා ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ යත්වා වත්තං දස්සෙත්වා ඨිතානං භික්ඛූනං යථාසමුට්ඨිතං සුගතොවාදං දත්වා තෙසු අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදිදිවාට්ඨානං උද්දිස්ස ගතෙසු ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා ඵලසමාපත්තිසුඛෙන දිවසභාගං විනිනාමෙත්වා යථාකාලපරිච්ඡේදෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය, “මය්හං උපගමනං ආගමයමානා වතස්සො පරිසා සකලවිහාරං පරිපූරෙන්නියො නිසින්නා, ඉදානි මෙ ධම්මදෙසනත්ථං ධම්මසභාමණ්ඩලං උපගන්තුං කාලො”ති ආසන්නො වුට්ඨාය, කෙසරසීහො විය කඤ්චනගුහාය සුරහිගන්ධකුට්ඨො නික්ඛමිත්වා යුථං උපසඬකමන්තො මත්තවරවාරණො විය අකායවාපල්ලෙන වාරුචික්කන්තගමනො අසිතිඅනුබ්බාසඤ්ජනප්පට්මණ්ඩිතබ්බාත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණසමුප්පලාය බ්බාමප්පභාය පරික්ඛෙපවිලාසසම්පන්නාය පහස්සරකෙතුමාලාලඬිකතාය නීලපිතලොහිතොදානමඤ්ජීට්ඨපහස්සරානං වසෙන ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙන්නියා අවිත්තෙය්‍යානුභාවාය අනුපමාය බුද්ධලීලාය සමන්තාගතාය රූපකායසම්පත්තියා සකලවිහාරං එකාලොකං කුරුමානො උපට්ඨානසාලං උපසඬකමි. තෙන වුත්තං – “අථ බො භගවා...පෙ.... තෙනුපසඬකමි”ති.

එවං උපසඬකමිත්වා වත්තං දස්සෙත්වා නිසින්නෙ තෙ භික්ඛූ තුණ්හිභූතෙ දිස්වා “මයි අකථෙන්නෙ ඉමෙ භික්ඛූ බුද්ධගාරවෙන කප්පමිපි න කථෙස්සන්ති”ති කථාසමුට්ඨාපනත්ථං. “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ කාය නුත්ථාති කතමාය නු භවථ. “කාය නොත්ථා”තිපි පාළි, සො එවත්ථො, “කාය න්වෙත්ථා”තිපි පඨන්ති, තස්ස

කතමාය නු එත්ථාති අත්ථො. තත්‍රායං සඨබ්බෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, කතමාය නාම කථාය ඉධ සන්නිසින්නා භවථ, කතමා ච තුම්භාකං කථා මමාගමනපච්චයා අනිට්ඨිතා, තං නිට්ඨාපෙස්සාමිති එවං සබ්බඤ්ඤපචාරණාය පචාරෙසි.

න ඛිවෙනන්ති න ඛො එතං, අයමෙව වා පායො. “න ඛොත”න්තිපි පයන්ති, න ඛො එතං ඉච්චෙව පදවිභාගො. කුලපුත්තානන්ති ජාතිආචාරකුලපුත්තානං. සද්ධාති සද්ධාය, කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය ච. අගාරස්මාති සරතො, ගහට්ඨභාවාති අත්ථො. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජානන්ති උපගතානං. යන්ති කිරියාපරාමසනං. තත්ථායං පදයොජනා – “භික්ඛවෙ, තුම්භෙ නෙව රාජාභිනීතා න වොරාභිනීතා න ඉණ්ටවා න ජීවිතපකතා පබ්බජ්ජා, අථ ඛො සද්ධාය අගාරතො නික්ඛමිත්වා මම සාසනෙ පබ්බජ්ජා, තුම්භෙ එතරභි එවරුපිං රාජජපට්ඨසංයුත්තං තිරච්ඡානකථං කථෙය්‍යාථ, යං එවරුපාය කථාය කථනං, එතං තුම්භාකං න ඛො පතිරුපං න යුත්තමෙවා”ති.

එවං සන්නිපතිතානං පබ්බජ්ජානං අජ්ජතිරුපං පටික්ඛිපිත්වා ඉදානි නෙසං පතිරුපං පටිපත්තිං අනුජානන්තො “සන්නිපතිතානං වො, භික්ඛවෙ, ද්වයං කරණීයං ධම්මී වා කථා අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති ආහ. තත්ථ වොති තුම්භාකං. කරණීයන්ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා කත්තරි සාම්චචනමෙතං, තස්මා තුම්භෙහිති අත්ථො. ද්වයං කරණීයන්ති ද්වෙ කාතබ්බා. ධම්මී කථාති චතුසච්චධම්මතො අනපෙතා කථා, පචත්තිනිවත්තිපරිදිපිති ධම්මදෙසනාති අත්ථො. දසකථාවත්ථුසඨ්ඨාතාපි හි ධම්මකථා තදෙකදෙසා එවාති. අරියොති එකන්තහිතාවහන්තා අරියො, විසුද්ධො උත්තමොති වා අරියො. තුණ්හිභාවොති සමථවිපස්සනාභාවනාභූතං අකථනං. කෙච්චි පන “චථිසඨ්ඨාරපටිපක්ඛභාවතො දුතියජ්ඣානං අරියො තුණ්හිභාවො”ති වදන්ති. අපරෙ “චතුත්ථජ්ඣානං අරියො තුණ්හිභාවො”ති වදන්ති. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – “භික්ඛවෙ, විත්තවිවෙකස්ස පරිබුහනත්ථං විවෙකට්ඨකායා සුඤ්ඤාගාරෙ විහරන්තා සවෙ කදාපි සන්නිපතථ, එවං සන්නිපතිතෙහි තුම්භෙහි ‘අස්සුතං සාවෙති සුතං වා පරියොදපෙති’ති වුත්තනයෙන අඤ්ඤමඤ්ඤස්සුපකාරාය ඛන්ධාදීනං අනිච්චතාදිපට්ඨසංයුත්තා ධම්මකථා වා පචත්තෙතබ්බා, අඤ්ඤමඤ්ඤං අඛ්‍යාඛාධනත්ථං ඥානසමාපත්තියා වා විහරිතබ්බ”න්ති.

තත්ථ පුරිමෙන කරණීයවචනෙන අනොතිණ්ණානං සාසනෙ ඔතරණුපායං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන ඔතිණ්ණානං සංසාරතො නිස්සරණුපායං. පුරිමෙන වා ආගමවෙය්‍යත්තියෙ නියොපෙති, පච්ඡිමෙන අධිගමවෙය්‍යත්තියෙ. අථ වා පුරිමෙන සම්මාදිට්ඨියා පයමං උජ්ජත්තිහෙතුං දීපෙති, දුතියෙන දුතියං. වුත්තඤ්ඤෙන –

“ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, හෙතු ද්වෙ පච්චයා සම්මාදිට්ඨියා උප්පාදාය පරතො ව සොසො, පච්චත්තඤ්ච යොනියො මනසිකාරො”ති (අ. නි. 2.127).

පුරිමෙන වා ලොකියසම්මාදිට්ඨියා මූලකාරණං විභාවෙති, පච්ඡිමෙන ලොකුත්තරසම්මාදිට්ඨියා මූලකාරණන්ති එවමාදිනා එත්ථ යොජනා වෙදිතඛිබා.

එතමත්ථං විදිත්වාති තෙහි භික්ඛුහි කිත්තිතකාමසම්පත්තිතො ඤානාදිසම්පත්ති සන්තතරා වෙව පණිතතරා වාති එතමත්ථං සඛ්ඛාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අරියවිහාරසුඛානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යඤ්ච කාමසුඛං ලොකෙති ලොකසද්දො “ඛන්ධලොකො ආයතනලොකො ධාතුලොකො”තිආදීසු (මහානි. 3, 7; වූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2) සඬ්ඛාරෙසු ආගතො.

“යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්ති,
දිසා හන්ති විරොචනා;
තාව සහස්සධා ලොකො,
එත්ථ තෙ වත්තති වසො”ති. —

ආදීසු (ම. නි. 1.503) ඔකාසෙ ආගතො. “අද්දසා බො හගවා බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො”තිආදීසු (මහාව. 9; ම. නි. 1.283) සත්තෙසු. ඉධ පන සත්තලොකෙ ඔකාසලොකෙ ව වෙදිතඛිබො. තස්මා අවිචිතො පට්ඨාය උපරි බ්‍රහ්මලොකතො හෙට්ඨා එතස්මිං ලොකෙ යං වත්ථුකාමෙ පටිච්ච කිලෙසකාමවසෙන උප්පජ්ජනතො කාමසහගතං සුඛං. යඤ්චිදං දිවියං සුඛන්ති යඤ්ච ඉදං දිවි හවං දිඛ්ඛවිහාරවසෙන ව ලද්ධඛිබං බ්‍රහ්මානං මනුස්සානඤ්ච රූපසමාපත්තිසුඛං. තණ්හක්ඛයසුඛස්සාති යං ආගම්ම තණ්හා බියති, තං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා තණ්හාය ව පටිපස්සම්හනවසෙන පවත්තඵලසමාපත්තිසුඛං තණ්හක්ඛයසුඛං නාම, තස්ස තණ්හක්ඛයසුඛස්ස. එතෙති ලිඛිගවිපල්ලාසෙන නිද්දෙසො, එතානි සුඛානීති අත්ථො. කෙච් උභයමිපි සුඛසාමඤ්ඤෙන ගහෙන්වා “එත”න්ති පඨන්ති, තෙසං “කලං නාග්ගති”ති පාඨෙන හවිතඛිබං.

සොළසින්ති සොළසන්තං පුරණං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො — වක්කවත්තිසුඛං ආදිං කත්වා සඛ්ඛස්මිං මනුස්සලොකෙ මනුස්සසුඛං, නාගසුපණ්ණාදිලොකෙ නාගාදීහි අනුභවිතඛිබං සුඛං, වාතුමහාරාජිකාදිදෙවලොකෙ ඡඛ්ඛිධං කාමසුඛන්ති යං එකාදසවිධෙ කාමලොකෙ උප්පජ්ජන්තං කාමසුඛං, යඤ්ච ඉදං රූපාරූපදෙවෙසු දිඛ්ඛවිහාරභූතෙසු රූපාරූපජ්ඣානෙසු ව උප්පන්නන්තා “දිවිය”න්ති

ලද්ධනාමං ලොකියජ්ඣානසුඛං, සකලමිපි තදුහයං තණ්හක්ඛයසුඛසඬ්ඛාතං
එලසමාපත්තිසුඛං සොළස භාගෙ කත්වා තතො එකභාගං
සොළසභාගගුණෙ ලද්ධං එකභාගසඬ්ඛාතං කලං න අග්ගතිති.

අයඤ්ච අත්ථවණ්ණනා එලසමාපත්තිසාමඤ්ඤෙන වුත්තා. පාළියං
අවිසෙසෙන තණ්හක්ඛයස්ස ආගතත්තා පට්ඨඑලසමාපත්තිසුඛස්සාපි කලං
ලොකියං න අග්ගති එව. තථා හි වුත්තං -

“පට්ඨායා එකරජ්ජෙන, සග්ගස්ස ගමනෙන වා;
සබ්බලොකාධිපථිවෙන, සොතාපත්තිඵලං වර”න්ති. (ධ. ප. 178);

සොතාපත්තිසංයුත්තෙපි වුත්තං -

“කිඤ්චාපි, භික්ඛවෙ, රාජා චක්කවත්ති චතුත්තං දීපානං
ඉස්සරියාධිපථිවං රජ්ජං කාරෙත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං
සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති දෙව්‍යානං තාවතිංසානං සහබ්‍යතං, සො
තත්ථ නන්දනෙ වනෙ අච්ඡරාසඬ්ඝපරිවුතො දිබ්බෙහි ච පඤ්චහි
කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඬ්ඝිභූතො පරිවාරෙති, සො චතුහි
ධම්මෙහි අසමන්තාගතො. අථ ඛො සො අපරිමුත්තොව නිරයා,
අපරිමුත්තො තිරච්ඡානයොනියා, අපරිමුත්තො පෙත්තිවිසයා,
අපරිමුත්තො අපායදුග්ගතිවිනිපාතා. කිඤ්චාපි, භික්ඛවෙ,
අරියසාවකො පිණ්ඩියාලොපෙන යාපෙති, නන්තකානි ච ධාරෙති,
සො චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො, අථ ඛො සො පරිමුත්තො නිරයා,
පරිමුත්තො තිරච්ඡානයොනියා, පරිමුත්තො පෙත්තිවිසයා, පරිමුත්තො
අපායදුග්ගතිවිනිපාතා.

“කතමෙහි චතුහි? ඉධ, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ
අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො හොති ‘ඉතිපි සො භගවා
අරහං...පෙ... බුද්ධො භගවා’ති. ධම්මෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන...පෙ....
විඤ්ඤාහි’ති. සඬ්ඝෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන...පෙ.... පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං
ලොකස්සා’ති. අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති
අඛණ්ඩෙහි...පෙ.... සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි චතුහි ධම්මෙහි
සමන්තාගතො හොති. යො ච, භික්ඛවෙ, චතුත්තං දීපානං පටිලාභො,
යො චතුත්තං ධම්මානං පටිලාභො, චතුත්තං දීපානං පටිලාභො
චතුත්තං ධම්මානං පටිලාභස්ස කලං නාග්ගති සොළසි”න්ති (සං. නි.
5.997).

එවං භගවා සබ්බත්ථ ලොකියසුඛං සඋත්තරං සාතිසයං,
ලොකුත්තරසුඛමෙව අනුත්තරන්ති අතිසයන්ති භාෂෙසීති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

13. තතියෙ කුමාරකානි දාරකා. අන්තරා ව සාවත්ථී. අන්තරා ව ජෙතවනන්ති අන්තරාසද්දො “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය, අඤ්ඤානු තථාගතා”ති (අ. නි. 6.44; 10.75), “ජනා සඬගම්ම මන්තෙන්ති, මඤ්ච ත්වඤ්ච කිමන්තර”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.228) කාරණෙ ආගතො. “අද්දසා මං, හන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථී විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) බණේ. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”තිආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ. “අන්තරා වොසානමාපාදී”තිආදීසු වෙමජ්ඣෙ. “අපිවායං, හික්ඛවෙ, තපොදා ද්විත්තං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”තිආදීසු (පාරා. 231) විවරෙ. ස්වායම්ධාපි විවරෙ වෙදිතඛිබො. තස්මා සාවත්ථීයා ව ජෙතවනස්ස ව විවරෙති, එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතඛිබො. අන්තරාසද්දෙයොගතො චෙත්ථ උපයොගවචනං “අන්තරා ව සාවත්ථී. අන්තරා ව ජෙතවන”න්ති. ඊදිසෙසු යානෙසු අක්ඛරවිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච ගච්ඡති”ති එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති, සො දුතියපදෙනපි යොජෙතඛිබො භොති. ඉධ පන යොජෙත්වා වුත්තො.

අහිං දණ්ඩෙත හනන්තීති බ්ලතො නික්ඛමීත්වා ගොවරාය ගච්ඡන්තං කණ්භසප්පං ඡාතජ්ඣක්තං අනුබන්ධිත්වා යට්ඨිහි පොථෙත්ති. තෙන ව සමයෙන හගවා සාවත්ථී. පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ තෙ දාරකෙ අහිං දණ්ඩෙත හනන්තෙ දිස්වා “කස්මා කුමාරකා ඉමං අහිං දණ්ඩෙත හනථා”ති පුච්ඡිත්වා “ඛංසනභයෙන, හන්තෙ”ති ව වුත්තෙ “ඉමෙ අත්තනො සුඛං කරිස්සාමාති ඉමං පහරන්තා නිබ්බන්තට්ඨානෙ දුක්ඛං අනුභවිස්සන්ති, අහො අවිජ්ජාය නිකතිකොසල්ල”න්ති ධම්මසංවෙගං උජ්ජාදෙසී. තෙනෙව ව ධම්මසංවෙගෙන උදානං උදානෙසී. තෙන වුත්තං “අථ බො හගවා”තිආදි.

තත්ථ එතමත්ථං විදිත්වාති “ඉමෙ දාරකා අත්තසුඛාය පරදුක්ඛං කරොන්තා සයං පරත්ථ සුඛං න ලභිස්සන්ති”ති එතමත්ථං ඡානිත්වාති එවමෙකෙ වණ්ණෙත්ති. අඤ්ඤෙසං දුජ්ජපිපන්නානං සුඛපරියෙසනං ආයතිං දුක්ඛාය සංවත්තති, සුජ්ජපිපන්නානං එකන්තෙන සුඛාය සංවත්තති. තස්මා “පරවිහෙසාවිනිමුත්තා අවිචන්තමෙව සුඛභාගිතො වත මය්භං ඔවාදජ්ජකරා”ති සොමනස්සවසෙනෙවෙතම්පි සත්ථා උදානං උදානෙසීති වදන්ති. අපරෙ පන භණන්ති “එවං තෙහි කුමාරකෙහි පවත්තිතං පරවිහෙය්‍යං සබ්බාකාරෙන ආදීනවතො විදිත්වා පරවිහෙසාය පරානුකම්පාය ව යථාක්කමං ආදීනවානිසංසවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසී”ති.

තත්ථ සුඛකාමානීති එකන්තෙනෙව අත්තනො සුඛස්ස ඉච්ඡනතො සුඛානුගිද්ධානි. භූතානීති පාණිනො. යො දණ්ඩෙත විහිංසනීති එත්ථ දණ්ඩෙනාති දෙසනාමත්තං, දණ්ඩෙන වා ලෙඬ්ඬසත්ථපාණිජ්ජහාරාදීහි වාති

අත්ථො. අථ වා දණ්ඨෙධනාති දණ්ඨධනෙන. ඉදං චුත්තං හොති - යො සුඛකාමානි සබ්බභූතානි ජාතිආදිනා සට්ඨන්තවසෙන වච්ඡිදණ්ඨෙධන වා පාණිමුග්ගරසත්ථාදීහි පොඨනතාලනවිජෙදනාදිවසෙන සරීරදණ්ඨෙධන වා සතං වා සහස්සං වා යාපනවසෙන ධනදණ්ඨෙධන වාති ඉමෙසු දණ්ඨෙසු යෙන කෙනවි දණ්ඨෙධන විහිංසති විහෙයෙති දුක්ඛං පාපෙති, අත්තනො සුඛමෙසානො, පෙච්ච සො න ලභතෙ සුඛන්ති සො පුග්ගලො අත්තනො සුඛං එසන්තො ගවෙසන්තො පත්ථෙත්තො පෙච්ච පරලොකෙ මනුස්සසුඛං දිබ්බසුඛං නිබ්බානසුඛන්ති තිව්ධම්පි සුඛං න ලභති, අඤ්ඤාදත්ථු තෙන දණ්ඨෙධන දුක්ඛමෙව ලභතීති අත්ථො.

පෙච්ච සො ලභතෙ සුඛන්ති යො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තො “යථාහං සුඛකාමො දුක්ඛජ්ජිකුලො, එවං සබ්බෙසී”ති වින්තෙත්වා සම්පත්තවිරතිආදීසු යිතො චුත්තනසෙන කෙනවි දණ්ඨෙධන සබ්බානිපි භූතානි න හිංසති න බාධති, සො පුග්ගලො පරලොකෙ මනුස්සභූතො මනුස්සසුඛං, දෙවභූතො දිබ්බසුඛං, උභයං අතික්කමන්තො නිබ්බානසුඛං ලභතීති. එත්ථ ච තාදිසස්ස පුග්ගලස්ස අවස්සංභාවිතාය තං සුඛං පච්චුජ්ජන්තං විය හොතීති දස්සන්තං. “ලභතෙ”ති චුත්තං. පුරිමගාථායපි එසෙව නයො.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සක්කාරසුත්තවණ්ණනා

14. චතුත්ථෙ තෙන බො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොතීති කජ්ජානං සතසහස්සාධිකෙසු චතුසු අසඬ්ඛොයොසු පරිපූරිතස්ස පුඤ්ඤසම්භාරවිසෙසස්ස එලභුතෙන “ඉතො පරං මය්හං ඔකාසො නත්ථී”ති උස්සහජාතෙන විය උපරුපරි වඩ්ඪමානෙන සක්කාරාදිනා භගවා සක්කතො හොති. සබ්බදිසාසු හි යමකමහාමෙසො චූට්ඨහින්වා මහොසං විය සබ්බපාරමියො “එකස්මිං අත්තභාවෙ විපාකං දස්සාමා”ති සම්පිණ්ඩිතා විය භගවතො ලාභසක්කාරමහොසං නිබ්බත්තයිංසු. තතො අන්තපානවත්ථයානමාලාගන්ධවිලෙපනාදිහත්ථා ඛන්තියබ්බාහ්මණාදයො ආගන්ත්වා “කහං බුද්ධො, කහං භගවා, කහං දෙවදෙවො, කහං නරාසහො, කහං පුරිසසීහො”ති භගවන්තං පරියෙසන්ති. සකට්ඨතෙහි පච්චයෙ ආහරිත්වා ඔකාසං අලභමානා සමන්තා ගාචුතජ්ජමාණෙපි සකට්ඨරෙන සකට්ඨරං ආහව්ච තිට්ඨන්ති වෙව අනුබන්ධන්ති ච අන්ධකචින්දබ්බාහ්මණාදයො විය. සබ්බං තං බන්ධකෙ (මහාව. 282) තෙසු තෙසු ච සුත්තෙසු ආගතනසෙන වෙදිතබ්බං. යථා ච භගවතො, එවං හික්ඛුසඬ්ඪසස්සාති. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“යාවතා බො, චුන්ද, එතරහි සඬ්ඪා වා ගණා වා ලොකෙ උජ්ජන්තා, නාහං, චුන්ද, අඤ්ඤං එකසඬ්ඪසම්පි සමනුපස්සාමි එවං

ලාභග්ගයසග්ගජ්ජත්තං, යට්ඨවායං, චුන්ද, භික්ඛුසඤ්ඤා’ති (දී. නි. 3.176).

ස්වායං භගවතො ච භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ච උජ්ජන්තො ලාභසක්කාරො එකතො හුත්වා ද්විත්තං මහානදීනං උදකොසො විය අජ්ජමෙය්‍යො අහොසි. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති...පෙ.... පරික්ඛාරානං, භික්ඛුසඤ්ඤාපි සක්කතො...පෙ.... පරික්ඛාරාන”න්ති.

තිත්ථියා පන පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤතාය ච දුජ්ජට්ඨන්තතාය ච අසක්කතා අගරුකතා, බුද්ධුජ්ජාදෙන පන විසෙසතො විපන්නසොභා සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකා විය නිජ්ජභා නිත්තෙජා හතලාභසක්කාරා අහෙසුං. තෙ තාදිසං භගවතො සඤ්ඤාස්ස ච ලාභසක්කාරං අසහමානා ඉස්සාපකතා “එවං ඉමෙ ඵරුසාහි වාචාහි සට්ඨන්තවාච පලාපෙස්සාමා”ති උසුයා විසුග්ගාරං උග්ගිරන්තා තත්ථ තත්ථ භික්ඛු අක්කොසන්තා පරිභාසන්තා විචරිංසු. තෙන චුත්තං – “අඤ්ඤතිත්ථියා පන පරිබ්බාජකා අසක්කතා හොන්ති...පෙ.... පරික්ඛාරානං. අථ ඛො තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා භගවතො සක්කාරං අසහමානා භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ච ගාමෙ ච අරඤ්ඤෙ ච භික්ඛු දිස්වා අසබ්බාහි ඵරුසාහි වාචාහි අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති රොසෙන්ති විහෙසෙන්ති”ති.

තත්ථ අසබ්බාහීති අසභායොග්ගාහි සභායං සාධුජනසමුහෙ චත්තුං අයුත්තාහි, දුට්ඨල්ලාහීති අත්ථො. ඵරුසාහීති කක්ඛලාහි මම්මච්ඡෙදිකාහි. අක්කොසන්තීති ජාතිආදීහි අක්කොසවත්ථුහි බුංසෙන්ති. පරිභාසන්තීති හණ්ඩනවසෙන භයං උජ්ජාදෙන්තා තජ්ජෙන්ති. රොසෙන්තීති යථා පරස්ස රොසො හොති, එවං අනුද්ධංසනවසෙන රොසං උජ්ජාදෙන්ති. විහෙසෙන්තීති විහෙයෙන්ති, විවිධෙහි ආකාරෙහි අථාසුං කරොන්ති.

කථං පනෙතෙ සමන්තපාසාදිකෙ භගවති භික්ඛුසඤ්ඤා ච අක්කොසාදීති පවත්තෙසුන්ති? භගවතො උජ්ජාදතො පහිනලාභසක්කාරතාය උපහතවිත්තා පථවිං ඛණ්ණිත්වා පක්ඛලන්තා විය අවණෙ වෙඨරියමණිමිහි වණං උජ්ජාදෙන්තා විය ච සුන්දරිකං නාම පරිබ්බාජිකං සඤ්ඤාපෙත්වා තාය සත්ථු භික්ඛුනඤ්ඤෙ අවණණං වුට්ඨාපෙත්වා අක්කොසාදීති පවත්තෙසුං. තං පනෙතං සුන්දරිචත්ථු පරතො සුන්දරිසුත්තෙ (උදා. 38) පාළියංයෙව ආගමිස්සති, තස්මා යමෙත්ථ චත්තබ්බං, තං තත්ථෙව චණ්ණයිස්සාම.

භික්ඛු භගවතො සන්තිකං උපසඤ්ඤාමිත්වා තං පවත්තිමාරොවෙසුං. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමිංසු...පෙ.... විහෙසෙන්ති”ති. තං චුත්තත්ථමෙව.

එතමන්ට විදිත්වානි එතං ඉස්සාපකතානං තිත්ථියානං විජ්ජපිපත්තිං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං තෙහි කතෙ විජ්ජකාරෙ පසන්නචිත්තෙහි ච පරෙහි කතෙ උපකාරෙ තාදිභාවානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ගාමෙ අරඤ්ඤෙ සුබද්දක්ඛජ්ජට්ඨොති ගාමෙ වා අරඤ්ඤෙ වා යත්ථ කත්ථවි සුබෙන දුක්ඛෙන ච ජ්ජට්ඨො සුබද්දක්ඛානි අනුභවන්තො, තෙසං වා පච්චයෙහි සමඬිගීභූතො. නෙවත්තතො නො පරතො දහෙථානි “අභං සුබ්බො, අභං දුක්ඛ්බො, මම සුබං, මම දුක්ඛං, පරෙතිදං මය්භං සුබද්දක්ඛං උජ්ජාදිත”න්ති ච නෙව අත්තතො න පරතො තං සුබද්දක්ඛං යපෙථ. කස්මා? න හෙත්ථ ඛන්ධපඤ්චකෙ අහන්ති වා මමන්ති වා පරොති වා පරස්සාති වා පස්සිතබ්බයුත්තකං කිඤ්චි අත්ථි, කෙවලං සඬ්ඛාරා එව පන යථාපච්චයං උජ්ජජ්ජිත්වා බණ්ණෙ බණ්ණෙ හිජ්ජන්තිති. සුබද්දක්ඛග්ගහණඤ්චෙත්ථ දෙසනාසීසං, සබ්බස්සාපි ලොකධම්මස්ස වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉති භගවා “නාභං ක්වචනි, කස්සචි කිඤ්චනතස්මිං, න ච මම ක්වචනි, කත්ථවි කිඤ්චනතත්ථි”ති වතුකොට්ඨකං සුඤ්ඤතං විභාවෙසි.

ඉදානි තස්ස අත්තතො පරතො ච අදහනස්ස කාරණං දස්සෙති “චුසන්ති එස්සා උපධිං පටිච්චා”ති. එතෙ සුබවෙදනියා දුක්ඛවෙදනියා ච එස්සා නාම ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛාතං උපධිං පටිච්ච තස්මිං සති යථාසකං විසයං චුසන්ති, තත්ථ පවත්තන්තියෙව. අද්දක්ඛමසුඛා හි වෙදනා සන්තසභාවතාය සුබෙ එව සඬ්ගහං ගච්ඡන්ති දුට්ඨසම්ඵස්සවසෙනෙවායං අත්ථවණ්ණනා කතා.

යථා පන තෙ එස්සා න චුසන්ති, තං දස්සෙතුං “නිරුපධිං කෙන චුසෙය්‍යුං එස්සා”ති චුත්තං. සබ්බසො හි ඛන්ධුපධියා අසති කෙන කාරණෙන තෙ එස්සා චුසෙය්‍යුං, න තං කාරණං අත්ථි. යදි හි තුම්භෙ අක්කොසාදිවසෙන උජ්ජජ්ජනසුබද්දක්ඛං න ඉච්ඡථ, සබ්බසො නිරුපධිභාවෙයෙව යොගං කරෙය්‍යාථානි අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුයා ගාථං නිට්ඨපෙසි. එවං ඉමිනා උදානෙන වට්ටවිවට්ටං කථිතං.

වතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උපාසකසුත්තවණ්ණනා

15. පඤ්චමෙ ඉච්ඡානඬ්ගලකොති ඉච්ඡානඬ්ගලනාමකො කොසලෙසු එකො බ්‍රාහ්මණගාමො, තංනිවාසිතාය තත්ථ වා ජාතො භවොති වා ඉච්ඡානඬ්ගලකො. උපාසකොති තීහි සරණගමනෙහි භගවතො සන්තිකෙ උපාසකභාවස්ස පවෙදිතත්තා උපාසකො පඤ්චස්සික්ඛාපදිකො බුද්ධමාමකො, ධම්මමාමකො, සඬ්සමාමකො. කෙනච්චෙව කරණීයෙනාති උද්ධාරසොධාපනාදිනා කෙනච්චෙව කත්තබ්බෙන. තීරෙත්ථානි නිට්ඨාපෙත්වා. අයං කිර උපාසකො පුබ්බෙ අභිණ්භං භගවත්තං උපසඬ්කම්ත්වා පයිරුපාසති, සො කතිපයං කාලං බහුකරණීයතාය සත්ථු

දස්සනං නාහිසම්භොසි. තෙනාහ භගවා — “විරස්සං බො ත්වං, උපාසක, ඉමං පරියායමකාසි, යදිදං ඉධාගමනායා”ති.

තත්ථ විරස්සන්ති විරෙන. පරියායන්ති වාරං. යදිදන්ති නිපාතො, යො අයන්ති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති — ඉධ මම සන්තිකෙ ආගමනාය යො අයං අජ්ජ කතො වාරො, තං ඉමං විරෙන පපඤ්චං කත්වා අකාසිති. විරපටිකාහන්ති විරපටිකො අහං, විරකාලතො පට්ඨාය අහං උපසඬකම්තුකාමොති සම්බන්ධො. කෙහිවි කෙහිවිති එකච්චෙහි එකච්චෙහි. අථ වා කෙහිවි කෙහිවිති යෙහි වා තෙහි වා. තත්ථ ගාරවං දස්සෙති. සත්ථරි අහිජ්ජසන්නස්ස හි සත්ථුදස්සනධම්මස්සවනෙසු විය න අඤ්ඤත්ථ ආදරො හොති. කිච්චකරණීයෙහිති එත්ථ අවස්සං කාතබ්බං කිච්චං, ඉතරං කරණීයං. පඨමං වා කාතබ්බං කිච්චං, පච්ඡා කාතබ්බං කරණීයං. බුද්දකං වා කිච්චං, මහන්තං කරණීයං. බ්‍යාවටොති උස්සුක්කො. එවාහන්ති එවං ඉමිනා පකාරෙන අහං නාසක්ඛිං උපසඬකම්තුං, න අගාරවාදිනාති අධිජ්ජායො.

එතමත්ථං විදිත්වාති දුල්ලභෙ බුද්ධුජ්ජාදෙ මනුස්සත්තලාභෙ ව සත්තානං සකිඤ්චනභාවෙන කිච්චපසුතතාය කුසලන්තරායො හොති, න අකිඤ්චනස්සාති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තදත්ථපරිදීපනමෙව ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුඛං වත තස්ස න හොති කිඤ්චිති යස්ස පුග්ගලස්ස කිඤ්චි රූපාදීසු එකච්චත්ථමපි “මමෙත”න්ති තණ්හාය පරිග්ගහිතභාවෙන න හොති නත්ථි න විජ්ජති, සුඛං වත තස්ස පුග්ගලස්ස, අහො සුඛමෙවාති අත්ථො. “න හොසි”තිපි පාඨො, තස්ස අතීතකාලවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කෙවි පන න හොති කිඤ්චිති පදස්ස “රාගාදිකිඤ්චනං යස්ස න හොති”ති අත්ථං වණ්ණෙත්ති, තං න සුන්දරං පරිග්ගහධම්මවසෙන දෙසනාය ආගතත්තා. රාගාදිකිඤ්චනන්ති පරිග්ගහෙනබ්බස්සාපි සඬගහෙ සති යුත්තමෙව චුත්තං සියා අථ වා යස්ස පුග්ගලස්ස කිඤ්චි අජ්ජමපි කිඤ්චනං පලිබොධජාතං රාගාදිකිඤ්චනාභාවතො එව න හොති, තං තස්ස අකිඤ්චනත්තං සුඛස්ස පච්චයභාවතො සුඛං වතං, අහො සුඛන්ති අත්ථො. කස්ස පන න හොති කිඤ්චනන්ති වෙ, ආහ “සඬබ්බාතධම්මස්ස බහුස්සුතස්සා”ති. යො චතුහිපි මග්ගසඬබ්බාහි සොළසකිච්චනිජ්ජත්තියා සඬබ්බාතධම්මො කතකිච්චො, තතො එව පටිවෙධබ්බාහුසච්චෙන බහුස්සුතො, තස්ස.

ඉති භගවා අකිඤ්චනභාවෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා සකිඤ්චනභාවෙ ආදීනවං දස්සෙතුං “සකිඤ්චනං පස්සා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො — රාගාදිකිඤ්චනානං ආමිසකිඤ්චනානඤ්ච අත්ථිතාය සකිඤ්චනං, සකිඤ්චනත්තා එව අලද්ධානඤ්ච ලද්ධානඤ්ච කාමානං පරියෙසනාරක්ඛණභෙතු කිච්චකරණීයවසෙන “අහං මමා”ති ගහණවසෙන

ව විහඤ්ඤමානං විසාතං ආපජ්ජමානං පස්සාති ධම්මසංවෙගජ්ජත්තො සත්ථා අත්තනො චිත්තං වදති. ජනො ජනස්මිං පටිබන්ධරූපොති සයං අඤ්ඤො ජනො සමානො අඤ්ඤස්මිං ජනෙ “අහං ඉමස්ස, මම අය”න්ති තණ්හාවසෙන පටිබන්ධසභාවො භුත්වා විහඤ්ඤති විසාතං ආපජ්ජති. “පටිබද්ධචිත්තො”තිපි පායො. අයඤ්ච අත්ථො –

“පුත්තා මත්ථි ධනම්මත්ථි, ඉති බාලො විහඤ්ඤති;
අත්තා හි අත්තනො නත්ථි, කුතො පුත්තා කුතො ධන”න්ති. (ධ. ප. 62) –

ආදීහි සුත්තපදෙහි දීපෙනබ්බොති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ගබ්හිනීසුත්තවණ්ණනා

16. ජට්ඨෙ අඤ්ඤතරස්ස පරිබ්බාජකස්සාති එකස්ස කුටුම්භිකස්ස පරිබ්බාජකස්ස. දහරාති තරුණි. මාණවිකාති බ්‍රාහ්මණධීතාය වොහාරො. පජාපතීති හරියා. ගබ්හිනීති ආපන්නසත්තා. උපච්ඡඤ්ඤාති අජ්ජ සුවෙති පච්චුපට්ඨිතවිජායනකාලා හොතීති සම්බන්ධො. සො කිර බ්‍රාහ්මණජාතිකො සහරියො වාදපත්ථස්සමෙ ධීතො, තෙන නං සපජාපතිකං පරිබ්බාජකවොහාරෙන සමුදාවරන්ති. හරියා පනස්ස බ්‍රාහ්මණජාතිකත්තා බ්‍රාහ්මණාති ආලපති. තෙලන්ති තිලතෙලං. තෙලසීසෙන වෙන්ථ යං යං විජාතාය පසවදුක්ඛජ්ජපටිකාරත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, තං සබ්බං සජ්ජිලොණාදිං ආහරාති ආණාපෙති. යං මෙ විජාතාය හවිස්සතීති යං තෙලාදි මය්හං විජාතාය බහිනික්ඛන්තගබ්හාය උපකාරාය හවිස්සති. “පරිබ්බාජිකායා”තිපි පායො. කුතොති කස්මා යානා, යතො ඤාතිකුලා වා මිත්තකුලා වා තෙලාදිං ආහරෙය්‍යං, තං යානං මෙ නත්ථිති අධිජ්ජායො. තෙලං ආහරාමීති වත්තමානසමීපතාය වත්තමානං කත්වා චුත්තං, තෙලං ආහරිස්සාමීති අත්ථො. සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා සජ්ජිස්ස වා තෙලස්ස වාති ව සමුච්චයත්ථො වා-සද්දො “අග්ගිතො වා උදකතො වා මිටුහෙදා වා”තිආදීසු (මහාව. 286; දී. නි. 2.152; උදා. 76) විය. සජ්ජිස්ස වා තෙලස්ස වාති පච්චිත්තෙ සාමිච්චනං, සජ්ජි ව තෙලඤ්ච යාවදත්ථං පාතුං පිචිතුං දීයතීති අත්ථො. අපරෙ පන “සජ්ජිස්ස වා තෙලස්ස වාති අවයවසම්බන්ධෙ සාමිච්චනං. සජ්ජිතෙලසමුදායස්ස හි අවයවො ඉධ යාවදත්ථසද්දෙන චුච්චති”ති වදන්ති. නො නීහරිතුන්ති භාජනෙන වා හත්ථෙන වා බහි නෙතුං නො දීයති, උච්ඡද්දිත්වානාති වමිත්වා, යංනුන දදෙය්‍යන්ති සම්බන්ධො. එවං කිරස්ස අහොසි “අහං රඤ්ඤො කොට්ඨාගාරං ගන්ත්වා තෙලං කණ්ඨමත්තං පිචිත්වා තාවදෙව සරං ආගන්ත්වා එකස්මිං භාජනෙ යථාපිතං වමිත්වා උද්ධනං ආරොපෙත්වා පච්ඡිසාමි, යං පිත්තසෙම්භාදිමිස්සිතං, තං

අග්ගිනා කුමාරස්සති, තෙලං පන ගහෙත්වා ඉමිස්සා පරිබ්බාජිකාය කම්මෙ උපනෙස්සාමි”ති.

උද්ධං කාතුන්ති වමනවසෙන උද්ධං නිහරිතුං. න පන අධොති විරිඤ්චනවසෙන හෙට්ඨා නිහරිතුං න පන සක්කොති. සො හි “අධිකං පිතං සයමෙව මුඛතො නිග්ගමිස්සති”ති පිටින්වා ආසයස්ස අරත්තතාය අනිග්ගතෙ වමනවිරෙවනායොගං අජානන්තො අලහන්තො වා කෙවලං දුක්ඛාහි වෙදනාහි ඵ්ථිට්ඨො ආවට්ඨති ව පරිවට්ඨති ව. දුක්ඛාහීති දුක්ඛමාහි. තිබ්බාහීති බහලාහි තිබ්බාහි වා. බරාහීති කක්ඛලාහි. කටුකාහීති අතිවිය අනිට්ඨභාවෙන දාරුණාහි. ආවට්ඨතීති එකස්මිංයෙව යානෙ අනිපජ්ජිත්වා අත්තතො සරීරං ඉතො විතො ආකඨ්ඨන්තො ආවට්ඨති. පරිවට්ඨතීති එකස්මිං පදෙසෙ නිපන්තොපි අභිගප්චිච්ඡිගාති පරිතො බිපන්තො වට්ඨති, අහිමුඛං වා වට්ඨන්තො ආවට්ඨති, සමන්තතො වට්ඨන්තො පරිවට්ඨති.

එතමත්ථං විදිත්වාති “සකිඤ්චනස්ස අප්පට්ඨසඤ්චාපරිභොගහෙතුකා අයං දුක්ඛජ්ජත්ති, අකිඤ්චනස්ස පන සබ්බසො අයං නත්ථි”ති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො ජානිත්වා තදත්ථජ්ජකාසනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුඛිනො වතාති සුඛිනො වත සජ්ජුරිසා. කෙ පන තෙති? යෙ අකිඤ්චනා, යෙ රාගාදිකිඤ්චනස්ස පරිග්ගහකිඤ්චනස්ස ව අභාවෙන අකිඤ්චනා, කෙසං පනිදං කිඤ්චනං නත්ථිති ආහ - “වෙදගුණො හි ජනා අකිඤ්චනා”ති, යෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණසඤ්චාතං වෙදං ගතා අධිගතා, තෙන වා වෙදෙන නිබ්බාතං ගතාති වෙදගුණො, තෙ අරියජනා බිණ්ණසවජුග්ගලා අනවසෙසරාගාදිකිඤ්චනානං අග්ගමග්ගෙන සමුච්ඡින්නත්තා අකිඤ්චනා නාම. අසති හි රාගාදිකිඤ්චනෙ කුතො පරිග්ගහකිඤ්චනස්ස සම්භවො. එවං ගාථාය පුරිමභාගෙන අරහන්තෙ පසංසිත්වා අපරභාගෙන අන්ධපුට්ඨජ්ජනෙ ගරහන්තො “සකිඤ්චනං පස්සා”තිආදිමාහ. තං පුරිමසුත්තෙ චුත්තත්ථමෙව. එවං ඉමායපි ගාථාය වට්ඨවිවට්ඨං කථිතං.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. එකපුත්තකසුත්තවණ්ණනා

17. සත්තමෙ එකපුත්තකොති එකො පුත්තො, සො ව අනුකම්පිතබ්බට්ඨොන එකපුත්තකො, පියායිතබ්බට්ඨොන පියො, මනස්ස වඨ්ඨනට්ඨොන මනාපො. සරීරසොභාසම්පත්තියා වා දස්සනීයට්ඨොන පියො, සීලාචාරසම්පත්තියා කල්‍යාණධම්මතාය මනාපො. කලෙති සත්තෙ ඛෙපෙතීති කාලො, මරණං. තං කතො පත්තොති කාලඨකතො, කාලෙන වා මච්චනා කතො නට්ඨො අදස්සනං ගතොති කාලඨකතො, මතොති අත්ථො.

සම්බහුලා උපාසකාති සාවත්ථිවාසිනො බහු උපාසකා මතපුත්තඋපාසකස්ස සහසොකීභාවෙන යාව ආලාභනා පච්ඡතො ගන්ත්වා

මතසරීරස්ස කත්තබ්බං කාරෙත්වා පටිනිවත්තා යථානිවත්ථාව උදකං ඔතරිත්වා සීසංන්භාතා වත්ථානි පීළෙත්වා අනොතාපෙත්ථාව එකං නිවාසෙත්වා එකං උත්තරාසඬිගං කත්වා උපාසකං පුරතො කත්වා “සොකචිනොදනං ධම්මං සත්ථු සන්තිකෙ සොස්සාමා”ති භගවත්තං උපසඬිකම්සු. තෙන වුත්තං “අල්ලකෙසා”තිආදි.

තත්ථ අල්ලවත්ථානි උදකෙන තිත්තවත්ථා. දිවා දිවස්සානි දිවස්සපි දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙති අත්ථො. යස්මා ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති. කාලං විදිත්වා පුච්ඡන්ති, කාලං විදිත්වා න පුච්ඡන්ති, තස්මා ජානන්තොයෙව භගවා කථාසමුට්ඨාපනත්ථං පුච්ඡන්තො “කිං නු බො තුම්භෙ උපාසකා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – තුම්භෙ උපාසකා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මම සන්තිකං ආගච්ඡන්තා ඔතාපිතසුද්ධවත්ථා සායන්තෙ ආගච්ඡං, අජ්ජ පන අල්ලවත්ථා අල්ලකෙසා ධීතමජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඉධාගතා, තං කිං කාරණන්ති. තෙන මයන්ති තෙන පුත්තවියොගජනිතවිත්තසන්තාපෙන බලවසොකාහිභූතතාය එවංභූතා මයං ඉධුපසඬිකමන්තාති.

එතමත්ථං විදිත්වානි පියවත්ථුසම්භවා සොකදුක්ඛදොමනස්සාදයො, අසති පියවත්ථුස්මිං සබ්බසො එතෙ න සන්තිති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො ජානිත්වා තදත්ථජ්ජකාසනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ පියරූපස්සාදගධිතාසෙති පියසභාවෙසු රූපක්ඛන්ධාදීසු සුඛවෙදනස්සාදෙන ගධිතා පටිබද්ධවිත්තා. ගධිතාසෙති හි ගධිතාඉච්චෙවත්ථො. සෙති වා නිපාතමත්තං. පියරූපා නාම චක්ඛාදයො පුත්තදාරාදයො ව. වුත්තඤ්ඤෙනං – “කිඤ්ච ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං චක්ඛු ලොකෙ ...පෙ.... ධම්මතණ්හා ලොකෙ පියරූපං සාතරූප”න්ති (වුළුනි. භෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 55).

“බෙත්තං වත්ථුං හිරඤ්ඤං වා, ගවස්සං දාසපොරිසං;
ථීයො බන්ධු පුටු කාමෙ, යො නරො අනුගිජ්ඣති”ති ව. (සු. නි. 775);

තස්මා තෙසු පියරූපෙසු අස්සාදෙන ගිද්ධා මුච්ඡිතා අජ්ඣාපන්තානි අත්ථො. කෙ පන තෙ පියරූපස්සාදගධිතානි තෙ දස්සෙති “දෙවකායා පුටුමනුස්සා වා”ති, වාතුමහාරාජිකාදයො බහුදෙවසමුහා වෙච ජම්බුදීපකාදිකා බහුමනුස්සා ව. අසාවිනොති කායිකචෙතසිකදුක්ඛෙන දුක්ඛිතා. පරිජුන්තානි ජරාරොගාදිවිපත්තියා

යොබ්බනාරොග්ගාදිසම්පත්තිතො පරිහිතා. යථාලාභවසෙන වායමත්ථො දෙවමනුස්සෙසු වෙදිතබ්බො. අථ වා කාමඤ්චෙකන්තසුඛසමජ්ජිතානං දෙවානං දුක්ඛජරාරොගා න සම්භවන්ති, තදනතිවත්තසභාවතාය පන තෙපි “අසාවිනො”ති “පරිජුන්තා”ති ව වුත්තා. තෙසම්පි වා

පුබ්බනිමිත්තුප්පත්තියා පටිච්ඡන්තජරාය වෙනසිකරොගස්ස ච වසෙන දුක්ඛාදීනං සම්භවො වෙදිතබ්බො. මච්චුරාජස්ස වසං ගච්ඡන්තීති පියවත්ථුපියයාය තණ්හාය අප්පහීනත්තා පුනප්පුනං ගබ්භූපගමනතො ධාතුත්තයිස්සරතාය මච්චුරාජසඬ්ඛාතස්ස මරණස්ස වසං හත්ථමෙව ගච්ඡන්ති.

එත්තාවතා වට්ඨං දස්සෙත්වා ඉදානි “යෙ වෙ දිවා”තිආදිනා විවට්ඨං දස්සෙති. තත්ථ යෙ වෙ දිවා ච රත්තො ච අප්පමත්තාති “දිවසං වඬ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරියොධෙති”තිආදිනා චුත්තනයෙන දිවසභාගෙ රත්තිභාගෙ ච දළ්භං අප්පමත්තා අප්පමාදප්පට්පදං පුරෙන්නි. ජහන්ති පියරූපන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානභාවනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගාධිගමෙන පියරූපං පියජාතිකං චක්ඛාදිපියවත්ථුං තප්පට්ඨද්ධජන්දරාගජහනෙන ජහන්ති. තෙ වෙ බණන්ති අසමුලං, මච්චුනො ආමීසං දුරතිවත්තන්ති තෙ අරියපුග්ගලා අසස්ස වට්ඨදුක්ඛස්ස මූලභූතං, මච්චුනා මරණෙන ආමසිතබ්බතො ආමීසං, ඉතො බහිද්ධා කෙහිවිපි සමණබ්‍රාහ්මණෙහි නිවත්තිතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය දුරතිවත්තං, සහ අවිජ්ජාය තණ්හං අරියමග්ගඤ්ඤාණකුදාලෙන බණන්ති, ලෙසමත්තම්පි අනාවසෙසන්තා උම්මුලයන්තිති. ස්වායමත්ථො –

“අප්පමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මීයන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා”ති. (ධ. ප. 21) –

ආදීහි සුත්තපදෙහි විත්ථාරෙතබ්බොති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුප්පවාසාසුත්තවණ්ණනා

18. අට්ඨමෙ කුණ්ඩිකායන්ති එවංනාමකෙ කොලියානං නගරෙ. කුණ්ඩධානවනෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ කුණ්ඩධානසඬ්ඛාතෙ වනෙ.

පුබ්බෙ කිර කුණ්ඩො නාම එකො යක්ඛො තස්මිං වනයණ්ඩෙ වාසං කප්පෙසි, කුණ්ඩධානමිස්සකෙන ච බලිකම්මෙන තුස්සතීති තස්ස තථා තත්ථ බලිං උපහරන්ති, තෙනෙනං වනයණ්ඩං කුණ්ඩධානවනන්ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තස්ස අවිදුරෙ එකා ගාමපතිකා අහොසි, සාපි තස්ස යක්ඛස්ස ආණාපවත්තිට්ඨාතො නිවිට්ඨත්තා තෙනෙව පරිපාලිතත්තා කුණ්ඩිකාති වොහරීයිත්ථ. අපරභාගෙ තත්ථ කොලියරාජානො නගරං කාරෙසුං, තම්පි පුරිමවොහාරෙන කුණ්ඩිකාත්වෙව වුව්චති. තස්මිඤ්ච වනයණ්ඩෙ කොලියරාජානො භගවතො භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ච වසනත්ථාය විහාරං පතිට්ඨාපෙසුං, තම්පි කුණ්ඩධානවනන්ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. අථ භගවා ජනපදවාරිකං වරන්තො අනුක්කමෙන තං විහාරං පත්වා තත්ථ විහාසි.

තෙන චුත්තං — “එකං සමයං භගවා කුණ්ඩිකායං විහරති කුණ්ඩධානවතෙ”ති.

සුඡප්පවාසාති තස්සා උපාසිකාය නාමං. කොලියධිතාති කොලියරාජපුත්තී. සා හි භගවතො අග්ගුපට්ඨායිකා පණ්ණිකදායිකානං සාවිකානං එතදග්ගෙ යපිතා සොතාපන්නා අරියසාවිකා. යඤ්චි කිඤ්චි භගවතො යුත්තරුපං බාදනීයං භොජනීයං භෙසජ්ජං වා න තත්ථ අඤ්ඤාහි සංවිධානබ්බං අත්ථි, සබ්බං තං සයමෙව අත්තනො පඤ්ඤාය විචාරෙත්වා සක්කච්චං සම්පාදෙත්වා උපනෙති. දෙවසිකඤ්ච අට්ඨසතං සඬ්ඝහත්තපාටිපුග්ගලිකහත්තාති දෙනි. යො කොචි හික්ඛු වා හික්ඛුනී වා තං කුලං පිණ්ඩාය පට්ටියො රිත්තහත්ථො න ගච්ඡති. එවං මුත්තවාගා පයතපාණි වොස්සග්ගරතා යාවයොගා දානසංවිභාගරතා. අස්සා කුච්ඡියං පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො පච්ඡිමභවිකො සාවකබොධිසත්තො පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා තං ගබ්භං කෙනච්චිදෙව පාපකම්මෙන සත්ත වස්සාති කුච්ඡනා පරිහරි, සත්තාහඤ්ච මුල්භගබ්භා අහොසි. තෙන චුත්තං — “සත්ත වස්සාති ගබ්භං ධාරෙති සත්තාහං මුල්භගබ්භා”ති.

තත්ථ සත්ත වස්සානීති සත්ත සංවච්ඡරානි, අච්චන්තසංයොගෙ ව ඉදං උපයොගවචනං. ගබ්භං ධාරෙතීති ගබ්භං වහති, ගබ්භිනී භොතීති අත්ථො. සත්තාහං මුල්භගබ්භාති සත්ත අභාති බ්‍යාකුලගබ්භා. ගබ්භො හි පරිපක්කො සම්පජ්ජමානො විජායනකාලෙ කම්මජවාතෙහි සඤ්චාලෙත්වා පරිවත්තීතො උද්ධංපාදො අධොසිරො හුත්වා යොනිමුඛාහිමුඛො භොති, එවං සො කත්ථචි අලග්ගො බහි නික්ඛමති. විපජ්ජමානො පන විපරිවත්තනවසෙන යොනිමග්ගං පිදහිත්වා තිරියං නිපජ්ජති, සයමෙව වා යොනිමග්ගො පිදහති, සො තත්ථ කම්මජවාතෙහි අපරාපරං පරිවත්තමානො බ්‍යාකුලො මුල්භගබ්භොති චුච්චති. තස්සාපි සත්ත දිවසෙ එවං අහොසි, තෙන චුත්තං “සත්තාහං මුල්භගබ්භා”ති.

අයඤ්ච ගබ්භො සීවලිත්ථෙරො. තස්ස කථං සත්ත වස්සාති ගබ්භවාසදුක්ඛං, සත්තාහං මුල්භගබ්භාවජ්ජත්ති, මාතු වස්සාපි සොතාපන්නාය අරියසාවිකාය තථා දුක්ඛානුභවනං ජාතන්ති? චුච්චතෙ — අතීතෙ කාසිකරාජෙ බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙත්තෙ එකො කොසලරාජා මහන්තෙන බලෙනාගන්ත්වා බාරාණසිං ගහෙත්වා තං රාජානං මාරෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසිං අත්තනො අග්ගමහෙසිං අකාසි. බාරාණසිරඤ්ඤො පන පුත්තො පිතු මරණකාලෙ නිද්ධමනද්වාරෙන පලායිත්වා අත්තනො ඤාතිමිත්තබන්ධවෙ එකජ්ඣං කත්වා අනුක්කමෙන බලං සංහරිත්වා බාරාණසිං ආගන්ත්වා අවිදුරෙ මහන්තං බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා තස්ස රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසි “රජ්ජං වා දෙනු, යුද්ධං වා”ති. රාජකුමාරස්ස මාතා සාසනං සුත්වා “යුද්ධෙන කම්මං නත්ථි, සබ්බදිසාසු සඤ්චාරං පච්ඡින්දිත්වා බාරාණසිනගරං පරිවාරෙතු, තතො දාරුදකහත්තපරික්ඛයෙන කිලන්තා නගරෙ මනුස්සා විනාව යුද්ධෙන රාජානං ගහෙත්වා දස්සන්ති”ති

පණ්ණං පෙසෙසි. සො මාතු සාසනං සුත්වා චත්තාරි මහාද්වාරානි රක්ඛන්තො සත්ත වස්සානි නගරං උපරුන්ධි, නගරෙ මනුස්සා වුළුද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා දාරුදකානි ආහරන්ති, සබ්බකිව්වානි කරොන්ති.

අථ රාජකුමාරස්ස මාතා තං පවත්තිං සුත්වා “බාලො මම පුත්තො උපායං න ජානාති, ගච්ඡං, අස්ස වුළුද්වාරානි පිධාය නගරං උපරුන්ධතුති වදෙට්ඨා”ති පුත්තස්ස ගුල්භසාසනං පනිණි. සො මාතු සාසනං සුත්වා සත්ත දිවසෙ තථා අකාසි. නාගරා බහි නික්ඛමිතුං අලභන්තා සත්තමෙ දිවසෙ තස්ස රඤ්ඤො සීසං ගහෙන්වා කුමාරස්ස අදංසු. කුමාරො නගරං පවිසිත්වා රජ්ජං අග්ගහෙසි. සො තදා සත්ත වස්සානි නගරරුන්ධනකම්මනිස්සන්දෙන එතරහි සත්ත වස්සානි මාතුකුච්ඡිසඬ්ඛාතාය ලොහිතකුම්භියා වසි, අවසෙසතො පන සත්තාහං නගරුපරුන්ධනෙන සත්තාහං මුල්භගබ්භවාං ආපජ්ජි. ජාතකට්ඨකථායං පන “සත්ත දිවසානි නගරං රුන්ධිත්වා ගහිතකම්මනිස්සන්දෙන සත්තවස්සානි ලොහිතකුම්භියං වසිත්වා සත්තාහං මුල්භගබ්භවාං ආපජ්ජි”ති චුත්තං. යං පන සො පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධපාදමුලෙ “ලාහිනං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති මහාදානං දත්වා පත්ථනං අකාසි, යඤ්ච විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ නාගරෙහි සද්ධිං සහස්සග්ගනිකං ගුළුද්ධිං දත්වා පත්ථනං අකාසි, තස්සානුභාවෙන ලාහිනං අග්ගො ජාතො. සුප්පවාසාපි “නගරං රුන්ධිත්වා ගණ්භ, තාතා”ති පෙසිතභාවෙන සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරිත්වා සත්තාහං මුල්භගබ්භාජාතා. එවං තෙ මාතාපුත්තා අත්තනො කම්මස්ස අනුරූපං ඊදිසං දුක්ඛං පටිසංවෙදිංසු.

තීහි විතක්කෙහිති රතනත්තයගුණානුස්සතිපටිසංයුත්තෙහි තීහි සම්මාවිතක්කෙහි. අධිවාසෙතීති මුල්භගබ්භතාය උප්පන්නදුක්ඛං සහති. සා හි භගවතො සම්බුද්ධභාවං, අරියසඬ්ඡස්ස සුප්පටිපත්තිං, නිබ්බානස්ස ව දුක්ඛනිස්සරණභාවං අනුස්සරන්ති අත්තනො උප්පජ්ජමානදුක්ඛං අමනසිකරණෙනෙව අභිභවිත්වා ඛමති. තෙන චුත්තං “තීහි විතක්කෙහි අධිවාසෙතී”ති.

සම්මාසම්බුද්ධො චතාතිආදි තෙසං විතක්කානං පවත්තිආකාරදස්සනං. තස්සත්ථො — යො භග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි භගවා ලොකනාථො සම්මා අවිපරිතං සාමං සයමෙව සබ්බධම්මෙ අහො වත බුද්ධො, සො භගවා එවරූපස්ස එතරහි මයා අනුභවියමානස්ස අඤ්ඤස්ස ව එවංජාතිකස්ස සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස පහානාය අවිචන්තං අනුප්පාදනිරොධාය ධම්මං කථෙති, අවිපරිතධම්මං කථෙති. අවිපරිතධම්මදෙසනතාය හි සත්ථු සම්මාසම්බොධිසිද්ධි. තස්ස යථාචුත්තගුණස්ස භගවතො ධම්මස්සවනන්තෙ ජාතත්තා සීලදිට්ඨිසාමඤ්ඤෙන සංහතත්තා ව සාවකසඬ්ඝොති ලද්ධනාමො අට්ඨඅරියපුග්ගලසමුහො සුප්පටිපන්නො වත අහො වත සම්මා පටිපන්නො, යො අරියසඬ්ඝො එවරූපස්ස ඊදිසස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස පහානාය අනුප්පාදනිරොධාය අනිවත්තිපටිපදං පටිපන්නො. සුසුඛං වත අහො වත

සුට්ඨු සුඛං සබ්බසංඛිතනිස්සං නිබ්බානං, යස්මිං නිබ්බානෙ ඊදිසං වට්ටදුක්ඛං න උපලබ්භති. එත්ථ ව පටිපජ්ජමානාපි පටිපන්නා ඉච්චෙව චුත්තා පටිපත්තියා අනිවත්තිභාවතො. අථ වා උප්පන්නසද්දො විය පටිපන්නසද්දො වත්තමානත්ථොපි වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො”ති.

සාමිකන්ති අත්තනො පතිං කොලියරාජපුත්තං. ආමන්තෙසිති අභාසි. මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දාහීති මය්හං වචනෙන චක්කලක්ඛණපටිමණ්ඩිතානි විකසිතපද්මසස්සිරිකානි භගවතො චරණානි තච සිරසා වන්දාහි, උත්තමඨගෙන අභිවාදනං කරොහීති අත්ථො. අප්පාඛාධන්තිආදීසු ආබාධොති විසභාගවෙදනා චුච්චති, යා එකදෙසෙ උප්පජ්ජිත්වාපි සකලසරීරං අයපට්ටෙන ආබන්ධිත්වා විය ගණ්හති. ආතඨකොති කිච්ඡජීවිතකරො රොගො. අථ වා යාපෙනබ්බරොගො ආතඨකො, ඉතරො ආබාධො. බුද්දකො වා රොගො ආතඨකො, බලවා ආබාධො. කෙච්ඡි පන “අජ්ඣත්තසමුට්ඨානො ආබාධො, බහිද්ධාසමුට්ඨානො ආතඨකො”ති වදන්ති. තදුභයස්සාපි අභාවං පුච්ඡාති වදති. ගිලානස්සෙව ව උට්ඨානං නාම ගරුකං හොති, කායෙ බලං න හොති, තස්මා නිග්ගෙලඤ්ඤතාය ලහුපරිවත්තිසංඛිතං කායස්ස ලහුට්ඨානං සරීරබලඤ්ච පුච්ඡාති වදති. එසාසුචිභාරන්ති යානනිසින්තගමනසයනසංඛිතානෙසු චතුසු ඉරියාපට්ඨසු සුඛචිභාරඤ්ච පුච්ඡාති වදති. අථස්ස පුච්ඡිතබ්බාකාරං දස්සෙන්නි “සුප්පවාසා, හන්තෙ”තිආදිමාහ. එවඤ්ච වදෙහීති ඉදානි වත්තබ්බාකාරං නිදස්සෙති.

පරමන්ති වචනසම්පට්ච්ඡනං. තෙන සාධු, හද්දෙ, යථා චුත්තං, තථා පටිපජ්ජාමීති දස්සෙති. කොලියපුත්තොති සුප්පවාසාය සාමිකො කොලියරාජපුත්තො. සුඛිනී හොතුති සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො සත්ථා සුප්පවාසාය පෙසිතවන්දනං සම්පට්ච්ඡිත්වා තදනන්තරං අත්තනො මෙත්තාචිභාරසංසුචකං බුද්ධාචිණ්ණං සුබ්බපසංභාරං තස්සා සාමඤ්ඤතො පකාසෙත්වා පුන තස්සා පුත්තස්ස ව ගබ්භවිපත්තිමූලකදුක්ඛජ්ජන්තිපටික්ඛෙපමුඛෙන සුබ්බපසංභාරං නිදස්සෙන්නො “සුඛිනී...පෙ.... අරොගා, අරොගං පුත්තං විජායතු”ති ආහ.

සහ වචනානි භගවතො වචනෙන සහෙව. යස්මිං කාලෙ භගවා තථා අවොච, තස්මිංයෙව කාලෙ තම්පි කම්මං පරික්ඛයං අගමාසි. තස්ස පරික්ඛිණභාවං ඔලොකෙත්වා සත්ථා තථා අභාසි. අපරෙ පන වදන්ති — සවෙ තථා සත්ථා නාවික්ඛිස්සා, තතො පරම්පි කිඤ්චි කාලං තස්සා තං දුක්ඛං අනුබන්ධිස්සා. යස්මා පන භගවතා “සුඛිනී අරොගා අරොගඤ්ච පුත්තං විජායතු”ති චුත්තං, තස්මා තස්ස වචනසමකාලමෙව සො ගබ්භො ඛ්‍යාකුලභාවං විජහිත්වා සුඛෙනෙව බහි නික්ඛමි, එවං තෙසං මාතෘපුත්තානං

සොත්ථි අහොසි. අවිත්තෙයොසා හි බුද්ධානං බුද්ධානුභාවො. යථා හි පටාචාරාය පියවිජ්ජයොගසම්භූතෙන සොකෙන උම්මාදං පත්වා -

“උහො පුත්තා කාලකතා, පන්ථෙ මය්හං පතී මතො;
මාතා පිතා ච භාතා ච, එකච්ඡකම්හි ක්කායරෙ”ති. (අප. ථෙරී 2.2.498) -

වත්වා ජාතරූපෙනෙව වරන්තියා “සතිං පටිලභාහි හගිනී”ති හගවතො වචනසමන්තරමෙව උම්මාදො වූපසම්, තථා සුජ්ජියාපි උපාසිකා අත්තනාව අත්තනො උභරුයං කතෙන මහාවණෙන වුට්ඨාතුං අසක්කොන්තී සයනපිට්ඨෙ නිපන්තා “ආගන්ත්වා මං වන්දතු”ති වචනසමන්තරමෙව වණ පාකතිකෙ ජාතෙ සයමෙව ගන්ත්වා හගවන්තං වන්දීති එවමාදීති වත්ථුනි ඉධ උදාහරිතබ්බානීති.

එවං, හන්තෙති, හන්තෙ, යථා හගවා සපුත්තාය මාතුයා අරොගභාවං ආසිසන්තො ආහ - “සුබ්බී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායතු”ති, තං එවමෙව. න හි කදාචි බුද්ධානං හගවන්තානං වචනස්ස අඤ්ඤාභාවොති අධිජ්ජායො. කෙච් පන “එවමත්ථු”ති වදන්ති, අපරෙ “හොතු”ති පදස්ස අත්ථං ආනෙත්වා වණ්ණයන්ති. අභිනන්දිත්වාති කරවිකරුතමඤ්ජුතා බ්‍රහ්මස්සරෙන හගවතා වූච්චමානෙ තස්මිං වචනෙ පිතිසොමනස්සපටිලාභතො අභිමුඛභාවෙන නන්දිත්වා. අනුමොදිත්වාති තතො පච්ඡාපි සම්මොදනං උජ්ජාදෙත්වා, විත්තෙන වා අභිනන්දිත්වා වාචාය අනුමොදිත්වා, වචනසම්පත්තියා වා අභිනන්දිත්වා අත්ථසම්පත්තියා අනුමොදිත්වා. සකං සරං පච්චායාසීති අත්තනො සරං පටිගච්ඡී. යෙ පන “යෙන සකං සර”න්ති පදන්ති, තෙසං යදිපි ය-ත-සද්දානං සම්බන්ධභාවතො “තෙනා”ති පදං වුත්තමෙව හොති, තථාපි “පටියාසිත්වා”ති පාඨසෙසො යොජෙතබ්බො හොති.

විජාතන්ති පජාතං, පසුතන්ති අත්ථො. අච්ඡරියන්ති අන්ධස්ස පබ්බතාරොහනං විය නිච්චං න හොතීති අච්ඡරියං, අයං තාව සද්දනායො. අට්ඨකථාසු පන “අච්ඡරායොග්ගං අච්ඡරිය”න්ති වුත්තං, අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තන්ති අත්ථො. වතාති සම්භාවතො, අහො අච්ඡරියන්ති අත්ථො. හොති ධම්මාලපනං. අභූතපුබ්බං භූතන්ති අබ්භූතං.

තථාගතස්සාති අට්ඨහි කාරණෙහි හගවා තථාගතො - තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථාධම්මෙ යථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථාදස්සිතාය තථාගතො, තථාචාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතාති. කිං වුත්තං හොති? යෙන අභිනිහාරෙන තෙ භගවන්තො ආගතා, තෙන අට්ඨගුණසමන්තාගතෙන අයම්පි භගවා ආගතො. යථා ච තෙ භගවන්තො දානපාරම්. පුරෙත්වා සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවීරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමිති ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො පුරෙත්වා බුද්ධිවරියාය කොටිං පත්වා ආගතා, තථා අයම්පි භගවා ආගතො. යථා ච තෙ භගවන්තො චත්තාරො සතිපට්ඨානෙන...පෙ.... අරියං අට්ඨච්ඡිගිකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතා, තථා අයම්පි භගවා ආගතො. එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතා තෙ භගවන්තො සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුඛා සත්තපදවිතිහාරෙන ගතා, සෙනච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙ සබ්බාව දිසා අනුච්චලොකෙසුං, ආසහිඤ්ච වාවං භාසිංසු ලොකෙ අත්තනො ජෙට්ඨසෙට්ඨභාවං පකාසෙන්නා, තඤ්ච නෙසං ගමනං තථං අහොසි අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන, තථා අයම්පි භගවා ගතො, තඤ්චස්ස ගමනං කථං අහොසි අවිතථං තෙසඤ්ඤෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. එවං තථා ගතොති තථාගතො.

යථා වා තෙ භගවන්තො නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පහාය ගතා, අඛ්‍යාපාදෙන ඛ්‍යාපාදං, ආලොකසඤ්ඤාය ථිනමිද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මචචත්ථානෙන විචිකිච්ඡං පහාය ගතා, ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෙත්වා, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙත්වා, අට්ඨසමාපත්තීහි අට්ඨාරසහි මහාවිපස්සනාහි චතුහි ච අරියමග්ගෙහි තං තං පටිපක්ඛං පහාය ගතා, එවං අයම්පි භගවා ගතො. එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? පට්ඨිධාතුයා කක්ඛලලක්ඛණං, ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං, තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං, වායොධාතුයා විත්ථම්භනලක්ඛණං, ආකාසධාතුයා අසම්චුට්ඨලක්ඛණං, රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං, වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං, සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්ඛණං, සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණන්ති එවං පඤ්චන්තං බන්ධානං, ද්වාදසන්තං ආයතනානං, අට්ඨාරසන්තං ධාතුනං, බාවිසතියා ඉන්ද්‍රියානං, චතුන්තං සච්චානං, ද්වාදසපදිකස්ස පච්චයාකාරස්ස, චතුන්තං සතිපට්ඨානානං, චතුන්තං සම්මජ්ජධානානං, චතුන්තං ඉද්ධිපාදානං, පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං, පඤ්චන්තං බලානං, සත්තන්තං බොජ්ඣංගානං,

අරියස්ස අට්ඨඨිගිකස්ස මග්ගස්ස, සත්තන්තං විසුද්ධිනං, අමනොගධස්ස නිබ්බානස්සාති එවං තස්ස තස්ස ධම්මස්ස යං සභාවසරසලක්ඛණං, තං තථං අවිතථං අනඤ්ඤථං ලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අධිගතොති තථාගතො. එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චාති. යථාහ - “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථාති අවිතථාති අනඤ්ඤථාති. කතමානි චත්තාරි? ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො.

අපිච ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො, තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො...පෙ... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො, තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො. අභිසම්බුද්ධත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දොති. එවං තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිත්තාය තථාගතො? යං සදෙවකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාඨමාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං භගවා සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ච තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං, යං රූපං චතුන්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව භොති, විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්ධාරාදීසු ආපාඨමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා -

“යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි, තමහං අබ්භඤ්ඤාසීං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසී”ති (අ. නි. 4.24).

එවං තථදස්සිත්තාය තථාගතො. තත්ථ තථදස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිත්තාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි, එත්ථන්තරෙ

පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණකාලං යං භගවතා භාසිතං ලපිතං සුත්තගෙය්‍යාදි, සබ්බං තං පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණං රාගමදාදිනිම්මප්පනං එකසදිසං තථං අවිතථං. තෙනාහ -

“යඤ්ච, චුන්ද, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අන්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව භොති, නො අඤ්ඤාථා, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (දී. නි. 3.188).

ගදඅත්ථො එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිත්‍ය තථාගතො.

අපිච ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිතථො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙත්ථ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බා.

කථං තථාකාරිත්‍ය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා, තස්මා යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී ච භොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථාවාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ච කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති තථාගතො. තෙනාහ -

“යථාවාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. ඉති යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

එවං තථාකාරිත්‍ය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? යස්මා උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කරිත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අථ ඛො අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො, බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා සබ්බසත්තුත්තමො, තස්මා තථාගතො. තෙනාහ -

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථුදසො වසවත්ති, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

තත්‍රායං පදසිද්ධි - අගදො විය අගදො, දෙසනාවිලාසො වෙච පුඤ්ඤස්සයො ච. තෙන සො මහානුභාවො භිසක්කො විය දිබ්බාගදෙන සප්පෙ සබ්බපරප්පවාදිතො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවතො තථො අවිතථො අවිපරිතො යථාවුත්තොච අගදො

එතස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙන තථාගතො.

අපිව තථාය ගතොති තථාගතො, තථං ගතොති තථාගතො. තත්ථ සකලලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො අධිගතොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීතො, ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චතී”ති (අ. නි. 4.23).

අපරෙහිපි අට්ඨනි කාරණෙහි භගවා තථාගතො - තථාය ආගතොති තථාගතො, තථාය ගතොති තථාගතො, තථානි ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාවිධොති තථාගතො, තථා පවත්තිතොති තථාගතො, තථෙහි අගතොති තථාගතො, තථා ගතභාවෙන තථාගතො.

කථං තථාය ආගතොති තථාගතො? යා සා භගවතා සුමේධභූතෙන දීපඛිකරදසබලස්ස පාදමූලෙ -

“මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං,
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දතා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනීභාරො සමිජ්ඣති”ති. (බු. වං. 2.59) -

එවං චුත්තං අට්ඨධම්මසමන්තාගතං අභිනීභාරං සම්පාදෙන්තෙන “අහං සදෙවකං ලොකං තිණ්ණො තාරෙස්සාමි, මුත්තො මොවෙස්සාමි, දන්තො දමෙස්සාමි, සන්තො සමෙස්සාමි, අස්සත්ථො අස්සාසෙස්සාමි, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙස්සාමි, බුද්ධො බොධෙස්සාමි”ති මහාපටිඤ්ඤා පවත්තිතා. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිතා;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණිත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“ඉමිනා මෙ අධිකාරොන, කතෙන පුරිසුත්තමෙ;
සබ්බඤ්ඤානං පාපුණිත්වා, තාරොමි ජනතං බහුං.

“සංසාරසොතං ඡින්දිත්වා, විද්ධංසෙත්වා තයො භවෙ;
ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බඤ්ඤානං පාපුණිත්වා, බුද්ධො භෙස්සං සදෙවකෙ”ති. (බු. වං. 2.55-58);

තං පනෙතං මහාපටිඤ්ඤං සකලස්සාපි බුද්ධකරධම්මසමුදායස්ස පච්චය පච්චවෙක්ඛණසමාදානානං කාරණභූතං අවිසංවාදෙන්වා ලොකනායකො යස්මා මහාකප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසතො දානපාරමිආදයො සමතිංසපාරමියො පුරෙත්වා, අඬ්ගපරිච්චාගාදයො පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජිත්වා, සච්චාධිට්ඨානාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි පරිබුහෙත්වා, පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්භරිත්වා, පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො උක්කංසාපෙත්වා, බුද්ධිවරියං පරමකොටිං පාපෙත්වා, අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣ, තස්මා තස්සෙව සා මහාපටිඤ්ඤා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා, න තස්ස වාලග්ගමත්තම්පි විතථං අත්ථී. තථා හි දීපඬ්කරදසබ්ලො කොණ්ඩඤ්ඤො මඬ්ගලො...පෙ.... කස්සපො භගවානි ඉමෙ චතුර්විසති සම්මාසම්බුද්ධා පටිපාටියා උප්පන්නා “බුද්ධො භවිස්සතී”ති බ්‍යාකරිංසු. එවං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණො යෙ තෙ කතාහිනිභාරෙහි බොධිසත්තෙහි ලද්ධබ්බා ආනිසංසා, තෙ ලභිත්වාච ආගතොති තාය යථාචුත්තාය මහාපටිඤ්ඤාය තථාය අභිසම්බුද්ධභාවං ආගතො අධිගතොති තථාගතො. එවං තථාය ආගතොති තථාගතො.

කථං තථාය ගතොති තථාගතො? යාය මහාකරුණාය ලොකනාථො මහාදුක්ඛසම්බාධප්පටිපන්නං සත්තනිකායං දිස්වා “තස්ස නත්ථඤ්ඤො කොචි පටිස්සරණං, අභමෙව නම්තො සංසාරදුක්ඛතො මුත්තො මොවෙස්සාමී”ති සමුස්සාහිතමානසො මහාහිනිභාරමකාසී. කත්වා ච යථාපණ්ඩානං සකලලොකහිතසම්පාදනාය උස්සුක්කමාපන්නො අත්තතො කායජීවිතනිරපෙක්ඛො පරෙසං සොතපථාගමනමත්තෙනපි විත්තුත්‍රාසසමුප්පාදිකා අතිදුක්කරා දුක්කරවරියා සමාවරන්තො යථා මහාබොධියා පටිපත්ති භානභාගියා සංකිලෙසභාගියා ධීතිභාගියා වා න භොති, අථ බො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව භොති, තථා පටිපජ්ජමානො අනුපුබ්බෙන නිරවසෙසෙ බොධිසම්භාරෙ සම්පාදෙන්වා අභිසම්බොධිං පාපුණි. තතො පරඤ්ච තායෙව මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො පච්චෙකරති. පරමඤ්ච සන්තං විමොක්ඛසුඛං පහාය බාලජනබහුලෙ ලොකෙ තෙහි සමුප්පාදිතං සම්මානාවමානවිජ්ජකාරං අගණෙත්වා

විනෙය්‍යාජනස්ස විනයනෙන නිරවසෙසං බුද්ධකිව්වං නිට්ඨපෙසි. තත්ථ යො භගවතො සත්තෙසු මහාකරුණාය සමොක්කමනාකාරො, යො පරතො ආවිභවිස්සති. යථා ච බුද්ධභූතස්ස ලොකනාටස්ස සත්තෙසු මහාකරුණා, එවං බොධිසත්තභූතස්සපි මහාභිනිභාරකාලාදීසුති සබ්බත්ථ සබ්බදා ච එකසදිසතාය තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා, තස්මා තීසුපි අවත්ථාසු සබ්බසත්තෙසු සමානරසාය තථාය මහාකරුණාය සකලලොකහිතාය ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. එවං තථාය ගතොති තථාගතො.

කථං තථානි ආගතොති තථාගතො? තථානි නාම චත්තාරි අරියමග්ගඤ්ඤාණානි. තානි හි ඉදං දුක්ඛං, අයං දුක්ඛසමුදයො, අයං දුක්ඛනිරෝධො, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදානි එවං සබ්බඤ්ඤායාධම්මසඬ්භාහකානං පවත්තිනිවත්තිතදුභයහෙතුභූතානං චතුර්නං අරියසච්චානං දුක්ඛස්ස පිළිනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සත්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො, සමුදයස්ස ආයුහනට්ඨො නිදානට්ඨො සංයොගට්ඨො පලිබොධට්ඨො, නිරෝධස්ස නිස්සරණට්ඨො විවෙකට්ඨො අසඬ්ඛනට්ඨො අමතට්ඨො, මග්ගස්ස නිය්‍යානට්ඨො හෙත්වට්ඨො දස්සනට්ඨො ආධිපතෙය්‍යාට්ඨොතිආදීනං තබ්බිභාගානඤ්ච යථාභූතසභාවාවබොධවිබන්ධකස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සමුවිජින්දනෙන පටිලද්ධාය තත්ථ අසම්මොභාහිසමයසඬ්ඛාතාය අවිපරිතාකාරජ්ජවත්තියා ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි භගවා අනඤ්ඤනෙය්‍යො සයමෙව ආගතො අධිගතො, තස්මා තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා ච මග්ගඤ්ඤාණානි, එවං භගවතො තීසු කාලෙසු අජ්ජට්ඨතඤ්ඤාණානි චතුපට්ඨසම්භිදාඤ්ඤාණානි චතුර්වේසාරජ්ජඤ්ඤාණානි පඤ්චගතිපරිවෘෂ්ඨඤ්ඤාණානි ඡඅසාධාරණඤ්ඤාණානි සත්තබොජ්ඣකඬ්ඛවිභාවනඤ්ඤාණානි අට්ඨමග්ගඬ්ඛවිභාවනඤ්ඤාණානි නවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිඤ්ඤාණානි දසබලඤ්ඤාණානි ච තථභාවෙ වෙදිතබ්බානි.

තත්‍රායං විභාවනා - යඤ්චි කිඤ්චි අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං භීතාදිහෙදහින්තාසු අතීතාසු බන්ධායතනධාතුසු සභාවකිව්වාදි අවත්ථාවිසෙසාදි බන්ධජ්ජට්ඨනාමගොත්තාදි ච ජානිතබ්බං. අනින්ද්‍රියබද්ධෙසු ච අතිසුබ්බමතිරොහිතවිදුරදෙසෙසුපි රූපධම්මෙසු යො තංතංපච්චයවිසෙසෙහි සද්ධිං පච්චයුජ්ජන්තානං චණ්ණසණ්ඨානගන්ධරසඵස්සාදිවිසෙසො, තත්ථ සබ්බත්ථෙව හත්ථතලෙ යපිතආමලකෙ විය පච්චක්ඛතො අජ්ජට්ඨතං භගවතො ඤාණං පවත්තති, තථා අනාගතාසු පච්චුජ්ජන්තාසු වානි ඉමානි තීසු කාලෙසු අජ්ජට්ඨතඤ්ඤාණානි නාම. යථාහ -

“අතීතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්භනං ඤාණං, අනාගතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්භනං ඤාණං, පච්චුප්පන්තංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පට්භනං ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 3.5).

තානි පනෙතානි තත්ථ තත්ථ ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි භගවා සයම්භුඤාණෙන අධිගඤ්ඡීති. එවම්පි තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා අත්ථප්පට්ඨසම්භිදා ධම්මප්පට්ඨසම්භිදා නිරුත්තිප්පට්ඨසම්භිදා පටිභානප්පට්ඨසම්භිදානි වතස්සො පට්ඨසම්භිදා. තත්ථ අත්ථප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචන්ථානකරණසමත්ථං අත්ථප්පහෙදගතං ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිදා. ධම්මප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචන්ථානකරණසමත්ථං ධම්මප්පහෙදගතං ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිදා. නිරුත්තිප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචන්ථානකරණසමත්ථං නිරුත්තාහිලාපෙ පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිප්පට්ඨසම්භිදා. පටිභානප්පහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචන්ථානකරණසමත්ථං පටිභානප්පහෙදගතං ඤාණං පටිභානප්පට්ඨසම්භිදා. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අත්ථෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිදා, ධම්මෙ ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිදා, තත්ථ ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තිප්පට්ඨසම්භිදා, ඤාණෙසු ඤාණං පටිභානප්පට්ඨසම්භිදා”ති (විභ. 718-721).

එත්ථ ච හෙතුඅනුසාරෙන අරණියතො අධිගන්තබ්බතො ච සඬ්ඛෙපතො හෙතුඵලං අත්ථො නාම. පහෙදතො පන යං කිඤ්චි පච්චුප්පන්තං, නිබ්බානං, භාසිතත්ථො, විපාකො, කිරියාති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා අත්ථො. තං අත්ථං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං අත්ථෙ පහෙදගතං ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිදා. ධම්මොති සඬ්ඛෙපතො පච්චයො. සො හි යස්මා තං තං අත්ථං විදහති පවත්තෙති චෙව පාපෙති ච, තස්මා ධම්මොති චුච්චති, පහෙදතො පන යො කොචි ඵලනිබ්බත්තනකො හෙතු අරියමග්ගො භාසිතං කුසලං අකුසලන්ති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ධම්මො, තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ධම්මෙ පහෙදගතං ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිදා. චුත්තම්පි චෙතං –

“දුක්ඛෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිදා, දුක්ඛසමුදයෙ ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිදා, දුක්ඛනිරොධෙ ඤාණං අත්ථප්පට්ඨසම්භිදා, දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මප්පට්ඨසම්භිදා”ති (විභ. 719).

අථ වා හෙතුමිහි ඤාණං ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා, හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා. යෙ ධම්මා ජාතා භූතා සඤ්ජාතා නිබ්බත්තා අභිනිබ්බත්තා පාතුභූතා, ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා. යම්හා ධම්මා තෙ ධම්මා ජාතා භූතා සඤ්ජාතා නිබ්බත්තා අභිනිබ්බත්තා පාතුභූතා, තෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා. ජරාමරණෙ ඤාණං අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා, ජරාමරණසමුදයෙ ඤාණං ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා. ජරාමරණනිරොධෙ ඤාණං අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා, ජරාමරණනිරොධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා. ජාතියා, භවෙ, උපාදානෙ, තණ්හාය, වෙදනාය, එස්සෙ, සළායතනෙ, නාමරූපෙ, විඤ්ඤාණෙ, සඬ්ඛාරෙසු ඤාණං අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා, සඬ්ඛාරසමුදයෙ ඤාණං ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා. සඬ්ඛාරනිරොධෙ ඤාණං අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා, සඬ්ඛාරනිරොධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා.

“ඉධ භික්ඛු ධම්මං ජානාති සුත්තං ගෙය්‍යං...පෙ.... වෙදල්ලං, අයං වුව්වති ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා. සො තස්ස තස්සෙව භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති ‘අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො, අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො’ති, අයං වුව්වති අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා.

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උජ්ජන්තං හොති සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං රූපාරම්මණං වා...පෙ.... ධම්මාරම්මණං වා යං යං වා පනාරබ්භ, තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති...පෙ.... ඉමෙ ධම්මා කුසලා. ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මජ්ජපටිසම්භිදා, තෙසං විපාකෙ ඤාණං අත්ථජ්ජපටිසම්භිදා”තිආදි (විභ. 724-725) විත්ථාරො.

යා පනෙතස්මිං අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව සභාවනිරුත්ති අබ්‍යභිචාරවොහාරො අභිලාපො, තස්මිං සභාවනිරුත්තාභිලාපෙ මාගධිකාය සබ්බසත්තානං මූලභාසාය “අයං සභාවනිරුත්ති, අයං අසභාවනිරුත්ති”ති පහෙදගතං ඤාණං නිරුත්තිජ්ජපටිසම්භිදා. යථාචුත්තෙසු තෙසු ඤාණෙසු ගොචරකිච්චතො විත්ථාරතො පවත්තං සබ්බමිපි තං ඤාණං ආරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ඤාණෙ පහෙදගතං ඤාණං පටිභානජ්ජපටිසම්භිදා. ඉති ඉමානි චත්තාරි පටිසම්භිදාඤාණානි සයමෙව භගවතා අධිගතානි අත්ථධම්මාදිකෙ තස්මිං තස්මිං අත්තතො විසයෙ අවිසංවාදනවසෙන අවිපරිතාකාරජ්ජපවත්තියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යංකිඤ්චි ඤෙය්‍යං නාම, සබ්බං තං භගවතා සබ්බාකාරොන ඤාතං දිට්ඨං අධිගතං අභිසම්බුද්ධං. තථා භිස්ස අභිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යතො බුද්ධා, පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා පරිඤ්ඤෙය්‍යතො, පහාතබ්බා ධම්මා පහාතබ්බතො, සච්ඡිකාතබ්බා ධම්මා සච්ඡිකාතබ්බතො,

භාවෙනබ්බා ධම්මා භාවෙනබ්බතො, යතො නං කොච්ඡි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යංකිඤ්චි පහාතබ්බං නාම, සබ්බං තං භගවතො අනාවසෙසතො බොධිමුලෙයෙව පභීනං අනුප්පත්තිධම්මං, න තස්ස පහානාය උත්තරි කරණීයං අත්ථි. තථා හිස්ස ලොභදොසමොහවිපරිතමනසිකාරඅභිරිකානොත්තප්පථිනම්ද්ධකොධුපනාහ -

මක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියමායාසායෙයාථම්භසාරම්භමානාතිමානමදප්පමාද තිවිධා- කුසලමූලදුච්චරිතවිසමවිපරිතසඤ්ඤා- මලචිතක්කපපඤ්චඵසනාතණ්භාවතුබ්බධිපරියෙසආසවගන්ථ- ඔසයොගාගතිතණ්හුපාදානපඤ්චාහිනන්දනනීවරණචෙතොබ්ලචෙතසොචිති බන්ධ- ඡවිවාදමූලසත්තානුසයඅට්ඨමිච්ඡත්තනවආසාතවත්ථුතණ්භා- මූලකදසඅකුසලකම්මපථඵකච්ඡති අනෙසනද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතඅට්ඨසතතණ්භාවිචරිතාදිප්පහෙදං දියඬිඬකිලෙසසහස්සං සහ වාසනාය පභීනං සමුච්ඡින්නං සමුහතං, යතො නං කොච්ඡි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ කිලෙසා අප්පභීනා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යෙ විමෙ භගවතා කම්මවිපාකකිලෙසුපවාදආණාචිතික්කමප්පහෙදා අන්තරායිකා චුත්තා, අලමෙව තෙ පටිසෙවතො ඵකන්තෙන අන්තරායාය. යතො නං කොච්ඡි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “නාලං තෙ පටිසෙවතො අන්තරායායා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යො ව භගවතා නිරවසෙසවට්ඨුක්ඛනිස්සරණාය සීලසමාධිපඤ්ඤාය සඬිගහො සත්තකොට්ඨාසිකො සත්තතිංසප්පහෙදො අරියමග්ගපුබ්බඬිගමො අනුත්තරො නිය්‍යානිකො ධම්මො දෙසිතො, සො ඵකන්තෙනෙව නිය්‍යාති, පටිපන්නස්ස වට්ඨුක්ඛතො මොක්ඛාය හොති, යතො නං කොච්ඡි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “නිය්‍යානිකො ධම්මොති තයා දෙසිතො න නිය්‍යාති”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ඡිතුං සමත්ථො නත්ථිති. චුත්තඤ්ඤෙනං - “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති (ම. නි. 1.150) විත්ථාරො. ඵවමෙතානි අත්තනො ඤාණප්පහානදෙසනාවිසෙසානං අවිතථභාවාවබොධනතො අවිපරිතාකාරප්පවත්තිතානි භගවතො චතුර්වේසාරප්පඤාණානි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. ඵවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා නිරයගති, තිරච්ඡානගති, පෙතගති, මනුස්සගති, දෙවගතීති පඤ්ච ගතියො, තාසු සඤ්ඡිවාදයො අට්ඨ මහානිරයා, කුක්කුළාදයො සොළස උස්සදනිරයා, ලොකන්තරිකනිරයොති සබ්බෙපිමෙ ඵකන්තදුක්ඛතාය නිරස්සාදට්ඨෙන නිරයා, යථාකම්මුතා ගන්තබ්බතො ගති වාති නිරයගති,

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා මුවලින්දවග්ගො
 තිබ්බන්ධකාරසීතනරකාපි එතෙස්වෙව අන්තොගධා.
 කිම්කීටසරීසපපක්ඛියොණසිඨගාලාදයො තිරියං අඤ්ඡිතභාවෙන
 තිරච්ඡානා, තෙ එව ගතීති තිරච්ඡානගති. බුද්ධිපාසිතත්තා
 පරදත්තූපජීවිනිජ්ඣාමතණ්හිකාදයො දුක්ඛබ්බුලතාය පාකට්ඨුමතො ඉතා
 විගතාති පෙනා, තෙ එව ගතීති පෙනගති, කාලකඤ්චිකාදිඅසුරාපි
 එතෙස්වෙවන්තොගධා. පරිත්තදීපවාසිහි සද්ධිං
 ජම්බුදීපාදිවතුමහාදීපවාසිනො මනසො උස්සන්තතාය මනුස්සා, තෙ එව
 ගතීති මනුස්සගති. වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව
 නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගාති ඉමෙ ඡබ්බිසති දෙවනිකායා දිබ්බන්ති
 අත්තතො ඉද්ධානුභාවෙන කීළන්ති ජොතන්ති වාති දෙවා, තෙ එව ගතීති
 දෙවගති.

තා පනෙනා ගතියො යස්මා තංතංකම්මනිබ්බන්තො
 උපපත්තිභවවිසෙසො, තස්මා අත්ථතො විපාකක්ඛන්ධා කටත්තා ව රූපං.
 තත්ථ “අයං නාම ගති ඉමිනා නාම කම්මුනා ජායති, තස්ස ව කම්මස්ස
 පච්චයවිසෙසෙහි එවං විභාගහින්තත්තා විසුං එතෙ සත්තනිකායා එවං
 විභාගහින්තා”ති යථාසකං හෙතුඵලවිභාගපරිච්ඡින්නදනවසෙන යානසො
 හෙතුසො භගවතො ඤාණං පවත්තති. තෙනාහ භගවා —

“පඤ්ච ඛො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො. කතමා පඤ්ච? නිරයො,
 තිරච්ඡානයොති, පෙත්තිවිසයො, මනුස්සා, දෙවා. නිරයඤ්චාහං,
 සාරිපුත්ත, පජානාමි නිරයගාමිඤ්ච මග්ගං නිරයගාමිනිඤ්ච පටිපදං,
 යථා පටිපන්නො ව කායස්ස හෙදා පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං
 විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි”තිආදි (ම. නි. 1.153).

තානි පනෙනානි භගවතො ඤාණානි තස්මිං තස්මිං විසයෙ
 අවිපරිතාකාරජපවත්තියා අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි.
 එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යං සත්තානං සද්ධාදියොගවිකලාවිකලභාවාවබොධනෙන
 අප්පරජක්ඛමහාරජක්ඛනාදිවිසෙසවිභාවනං පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි පවත්තං
 භගවතො ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණං. චුත්තඤ්ඤෙනං — “සද්ධො
 පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො”ති (පටි. ම.
 1.111) විත්ථාරො.

යඤ්ච “අයං පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අයං සස්සතදිට්ඨිකො, අයං
 උච්ඡෙදදිට්ඨිකො, අයං අනුලොමිකායං ඛන්තියං ධීතො, අයං
 යථාභූතඤාණෙ ධීතො, අයං කාමාසයො, න නෙක්ඛම්මාදිආසයො, අයං
 නෙක්ඛම්මාසයො, න කාමාදිආසයො”තිආදිනා “ඉමස්ස කාමරාගො
 අතිවිය ථාමගතො, න පටිසාදිකො, ඉමස්ස පටිසො අතිවිය ථාමගතො, න
 කාමරාගාදිකො”තිආදිනා “ඉමස්ස පුඤ්ඤාහිසඨිබාරො අධිකො, න

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා මුවලින්දවග්ගො
 අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො න ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො, ඉමස්ස
 අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො අධිකො, න පුඤ්ඤාභිසංඛාරො න
 ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො, ඉමස්ස ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරො අධිකො, න
 පුඤ්ඤාභිසංඛාරො න අපුඤ්ඤාභිසංඛාරො. ඉමස්ස කායසුවරිතං අධිකං,
 ඉමස්ස වච්ඡුවරිතං, ඉමස්ස මනෝසුවරිතං, අයං භීතාධිමුත්තිකො, අයං
 පණීතාධිමුත්තිකො, අයං කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං
 කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො,
 අයං න කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, න කිලෙසාවරණෙන
 සමන්තාගතො, න විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො” තිආදිනා ච සත්තානං
 ආසයාදීනං යථාභූතං විභාවනාකාරජ්ජවත්තං භගවතො ආසයානුසයඤ්ඤාණං.
 යං සන්ධාය වුත්තං -

“ඉධ තථාගතො සත්තානං ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති,
 වරිතං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, භබ්බාභබ්බෙ සත්තෙ
 ජානාති” තිආදි (පටි. ම. 1.113).

යඤ්ච උපරිමහෙට්ඨිමපුරිමපච්ඡිමකායෙහි
 දක්ඛිණවාමඅක්ඛිකණ්ණසොතනාසිකසොතඅංසකුට්ඨත්ථපාදෙහි
 අඬගුලිඅඬගුලන්තරෙහි ලොමකුපෙහි ච අග්ගික්ඛන්ධුදකධාරාපචත්තනං
 අනඤ්ඤසාධාරණං විවිධවිකුබ්බනිද්ධිනිමමාපනකං භගවතො
 යමකපාටිභාරියඤ්ඤාණං. යං සන්ධාය වුත්තං -

“ඉධ තථාගතො යමකපාටිභාරියං කරොති අසාධාරණං
 සාවකෙහි, උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති,
 හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. හෙට්ඨිමකායතො
 අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, උපරිමකායතො උදකධාරා
 පචත්තති” තිආදි (පටි. ම. 1.116).

යඤ්ච රාගාදීහි ජාතිආදීහි ච අනෙකෙහි දුක්ඛධම්මෙහි උපද්ද්වනං
 සත්තනිකායං තතො නීහරිතුකාමතාවසෙන නානානායෙහි පචත්තස්ස
 භගවතො මහාකරුණාසමාපත්තිකමනස්ස පච්චයභූතං
 මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණං. යථාභ (පටි. ම. 1.117-118) -

“කතමං තථාගතස්ස මහාකරුණාසමාපත්තියා ඤ්ඤාණං? බහුකෙහි
 ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු
 මහාකරුණා ඔක්කමති, ආදිත්තො ලොකසන්තිවාසොති
 පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා
 ඔක්කමති. උයුත්තො, පයාතො, කුම්මග්ගප්පට්පන්තො, උපතීයති
 ලොකො අද්ධුවො, අනාණො ලොකො අනභිස්සරො, අස්සකො
 ලොකො, සබ්බං පභාය ගමතීයං, ඌනො ලොකො අතිත්තො

තණ්හාදාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති.

“අත්තායනො ලොකසන්තිවාසො, අලෙණො, අසරණො, අසරණිභූතො. උද්ධනො ලොකො අවුපසන්තො, සසල්ලො ලොකසන්තිවාසො විද්ධො පුටුසල්ලෙනි, අවිජ්ජන්ධකාරාවරණො කිලෙසපඤ්ජරපක්ඛිත්තො, අවිජ්ජාගතො ලොකසන්තිවාසො අණ්ඩභූතො පරියොනද්ධො තන්තාකුලකජාතො කුලගුණ්ඩිකජාතො මුඤ්ජපබ්බජභූතො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තති, අවිජ්ජාවිසදොසසංලිත්තො, කිලෙසකලලීභූතො, රාගදොසමොහජටාජටිතො.

“තණ්හාසඬ්ඝාටපටිමුක්කො, තණ්හාජාලෙන ඔත්ථටො, තණ්හාසොතෙන වුය්හති, තණ්හාසඤ්ඤොජනෙන සංයුත්තො, තණ්හානුසයෙන අනුසටො, තණ්හාසන්තාපෙන සන්තප්පති, තණ්හාපරිලාභෙන පරිඛය්හති.

“දිට්ඨිසඬ්ඝාටපටිමුක්කො, දිට්ඨිජාලෙන ඔත්ථටො, දිට්ඨිසොතෙන වුය්හති, දිට්ඨිසඤ්ඤොජනෙන සංයුත්තො, දිට්ඨානුසයෙන අනුසටො, දිට්ඨිසන්තාපෙන සන්තප්පති, දිට්ඨිපරිලාභෙන පරිඛය්හති.

“ජාතියා අනුගතො, ජරාය අනුසටො, ඛ්‍යාධිනා අභිභූතො, මරණෙන අඛ්‍යාතො, දුක්ඛෙ පතිට්ඨිතො.

“තණ්හාය උඩ්ඪිතො, ජරාපාකාරපරික්ඛිත්තො, මච්චුපාසෙන පරික්ඛිත්තො, මහාබන්ධනබද්ධො, රාගබන්ධනෙන දොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසදුච්චරිතබන්ධනෙන බද්ධො, මහාසම්බාධජ්ජපිපන්තො, මහාපලිබොධෙන පලිබුද්ධො, මහාපපාතෙ පතිතො, මහාකන්තාරජ්ජපිපන්තො, මහාසංසාරජ්ජපිපන්තො, මහාවිදුග්ගෙ සම්පරිවත්තති, මහාපලිපෙ පලිපන්තො.

“අඛ්‍යාතො ලොකසන්තිවාසො, ආදිත්තො ලොකසන්තිවාසො රාගග්ගිනා දොසග්ගිනා මොහග්ගිනා ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දොමනස්සෙහි උපායාසෙහි, උන්තීතකො ලොකසන්තිවාසො හඤ්ඤති නිව්චමනාණො පත්තදණ්ඩො තක්කරො, චජ්ජබන්ධනබද්ධො ආසාතනපච්චුපට්ඨිතො, අනාටො ලොකසන්තිවාසො පරමකාරුඤ්ඤජ්ජත්තො, දුක්ඛාභිතුන්තො විරරත්තං පිළිනො, ගධිතො නිව්චං පිපාසිතො.

“අන්ධො අවක්ඛුකො, හතනෙත්තො අපරිණායකො,
විපථපක්ඛන්දො අඤ්ජසාපරද්ධො, මහොසපක්ඛන්දො.

“ද්විති දිට්ඨිගතෙහි පරියුට්ඨිතො, තීති දුච්චරිතෙහි
විජ්ජවිපන්තො, චතුති යොගෙහි යොජිතො, චතුති ගන්ථෙහි
ගන්ථිතො, චතුති උපාදානෙහි උපාදියති, පඤ්චගතිසමාරුළ්භො,
පඤ්චහි කාමගුණෙහි රජ්ජති, පඤ්චහි නිවරණෙහි ඔත්ථං, ඡහි
විවාදමූලෙහි විවදති, ඡහි තණ්හාකායෙහි රජ්ජති, ඡහි දිට්ඨිගතෙහි
පරියුට්ඨිතො, සත්තහි අනුසයෙහි අනුසං, සත්තහි සඤ්ඤාජනෙහි
සංයුත්තො, සත්තහි මානෙහි උන්නතො, අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි
සම්පරිවත්තති, අට්ඨහි මිච්ඡත්තෙහි නියානො, අට්ඨහි පුරිසදොසෙහි
දුස්සති, නවහි ආසාතවත්ථුහි ආසාතිතො, නවවිධමානෙහි උන්නතො,
නවහි තණ්හාමූලකෙහි ධම්මෙහි රජ්ජති, දසහි කිලෙසවත්ථුහි
කිලිස්සති, දසහි ආසාතවත්ථුහි ආසාතිතො, දසහි අකුසලකම්මපථෙහි
සමන්තාගතො, දසහි සංයොජනෙහි සංයුත්තො, දසහි මිච්ඡත්තෙහි
නියානො, දසවත්ථුකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්තාගතො, දසවත්ථුකාය
අන්තර්ගාහිකාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො, අට්ඨසතතණ්හාපපඤ්ඤෙහි
පපඤ්ඤිතො, ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙහි පරියුට්ඨිතො,
ලොකසන්නිවාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු
මහාකරුණා ඔක්කමති.

“අහඤ්චම්හි තිණ්ණො, ලොකො ච අතිණ්ණො. අහඤ්චම්හි
මුත්තො, ලොකො ච අමුත්තො. අහඤ්චම්හි දන්තො, ලොකො ච
අදන්තො. අහඤ්චම්හි සන්තො, ලොකො ච අසන්තො. අහඤ්චම්හි
අස්සත්ථො, ලොකො ච අනස්සත්ථො. අහඤ්චම්හි පරිනිබ්බුතො,
ලොකො ච අපරිනිබ්බුතො. පහොමි ඛවාහං තිණ්ණො තාරෙතුං,
මුත්තො මොචෙතුං, දන්තො දමෙතුං, සන්තො සමෙතුං, අස්සත්ථො
අස්සාසෙතුං, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙතුන්ති පස්සන්තානං බුද්ධානං
භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති”ති (පටි. ම. 1.117-
118).

එවං එකුනනවුතියා ආකාරෙහි විහජනං කතං.

යං පන යාවතා ධම්මධාතුයා යත්තකං ඤාතබ්බං සච්චතාසච්චතාදිකස්ස
සබ්බස්ස පරොපදෙසනිරූපෙක්ඛං සබ්බාකාරෙන පටිවිජ්ඣානසමත්ථං
ආකච්චමත්තජ්ජවිබ්බුත්තිඅනඤ්ඤාසාධාරණං භගවතො ඤාණං සබ්බථා
අනවසෙසසච්චතාසච්චතසම්මුතිසච්චාවබොධතො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං
තත්ථාවරණාභාවතො නිස්සචගප්පවත්තිමුපාදාය අනාවරණඤාණන්ති
වුච්චති. එකමෙව හි තං ඤාණං විසයජ්ජවත්තිමුබ්බත අඤ්ඤෙහි
අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං දුට්ඨොන උද්දිට්ඨං. අඤ්ඤථා

සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණානං සාධාරණතා සබ්බවිසයතා ආපජ්ජෙය්‍යං, න
ව තං යුත්තං කිඤ්චාපි ඉමාය යුත්තියා. අයඤ්ඤෙත්ථ පාළි -

“සබ්බං සඤ්ඤානමසඤ්ඤානං අනවසෙසං ජානාතීති
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණං.
අතීතං සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං
නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණං. අනාගතං සබ්බං ජානාතීති
සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණං.
පච්චුප්පන්නං සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං
නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 1.119-120) විත්ථාරො.

එවමෙනානි භගවතො ඡද්දසාධාරණඤ්ඤාණානි අවිපරිතාකාරජ්ජවත්තියා
යථාසකවිසයස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවමිපි
භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා -

“සත්තීමෙ, භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගිගා - සතිසම්බොජ්ඣංගිගො,
ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගිගො, විරියසම්බොජ්ඣංගිගො,
පීතිසම්බොජ්ඣංගිගො, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගිගො,
සමාධිසම්බොජ්ඣංගිගො, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගිගො”ති (පටි. ම. 2.17;
සං. නි. 5.185) එවං සරූපතො, “යායං ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණො
උප්පජ්ජමානා
ලීනුද්ධවිචපතිට්ඨානායුභනකාමසුඛල්ලිකත්තකිලමථානුයොගඋච්ඡෙදසස්ස
තාභිනිවෙසාදීනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභූතා සතිආදිභෙදා
ධම්මසාමග්ගී, යාය අරියසාවකො බුජ්ඣති කිලෙසනිද්දාය උට්ඨන්ති,
චත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිවිජ්ඣති, නිබ්බානමෙව වා සවිජ්ඣරොතීති, සා
ධම්මසාමග්ගී බොධිති වුච්චති. තස්සා ‘බොධියා අභිගාති බොජ්ඣංගිගා,
අරියසාවකො වා යථාචුත්තාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතීති කත්වා බොධිති
වුච්චති, තස්ස බොධිස්ස අභිගාතිපි බොජ්ඣංගිගා”ති එවං
සාමඤ්ඤලක්ඛණතො. “උපට්ඨානලක්ඛණො සතිසම්බොජ්ඣංගිගො,
පච්චයලක්ඛණො ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගිගො, පග්ගහලක්ඛණො
විරියසම්බොජ්ඣංගිගො, ඵරණලක්ඛණො පීතිසම්බොජ්ඣංගිගො,
උපසම්මලක්ඛණො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගිගො, අවික්ඛෙපලක්ඛණො
සමාධිසම්බොජ්ඣංගිගො, පටිසම්බානලක්ඛණො
උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගිගො”ති එවං විසෙසලක්ඛණතො.

“තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣංගිගො? ඉධ, භික්ඛු, සතිමා භොති
පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො, විරකතම්පි විරහාසිතම්පි සරිතා
භොති අනුස්සරිතා”තිආදිනා (විභ. 467) සත්තන්නං බොජ්ඣංගිගානං
අඤ්ඤාමඤ්ඤාපකාරවසෙන එකක්ඛණො පවත්තිදස්සනතො, “තත්ථ

කතමො සතිසම්බොජ්ඣකුඨගො? අත්ථි අජ්ඣන්තං, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු සති, අත්ථි බහිද්ධා ධම්මෙසු සති” තිආදිනා තෙසං විසයවිභාගෙන පවත්තිදස්සනතො. “තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣකුඨගො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසම්බොජ්ඣකුඨං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමි” තිආදිනා (විභ. 471) භාවනාවිධිදස්සනතො. “තත්ථ කතමෙ සත්ත බොජ්ඣකුඨගො? ඉධ භික්ඛු යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති...පෙ.... තස්මිං සමයෙ සත්ත බොජ්ඣකුඨං භොන්ති සතිසම්බොජ්ඣකුඨගො...පෙ.... උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකුඨගො. තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣකුඨගො? යා සති...පෙ.... අනුස්සති” තිආදිනා (විභ. 478-479) ඡන්තවුනියා නයසහස්සවිභාගෙහිති එවං නානාකාරතො පවත්තානි භගවතො සම්බොජ්ඣකුඨවිභාවනඤාණානි තස්ස තස්ස අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා -

“තත්ථ කතමං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසව්වං? අයමෙව අරියො අට්ඨච්ඡිගිකො මග්ගො. සෙය්‍යාපීදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි” ති (විභ. 205) එවං සරූපතො. සබ්බකිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියභාවකරත්තා අරියඵලජපටිලාභකරත්තා ච අරියො, අට්ඨවිධත්තා නිබ්බානාධිගමාය එකන්තකාරණත්තා ච අට්ඨච්ඡිගිකො. කිලෙසෙ මාරෙන්නො ගච්ඡති, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගියති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගතීති මග්ගොති එවං සාමඤ්ඤලක්ඛණතො. “සම්මා දස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි, සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඤ්ඤාපො, සම්මා පරිග්ගහණලක්ඛණා සම්මාවාචා, සම්මා සමුට්ඨානලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො, සම්මා වොදානලක්ඛණො සම්මාආජීවො, සම්මා පග්ගහලක්ඛණො සම්මාවායාමො, සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති, සම්මා අවික්ඛෙපලක්ඛණො සම්මාසමාධි” ති එවං විසෙසලක්ඛණතො. සම්මාදිට්ඨි අඤ්ඤෙහිපි අත්තතො පච්චනිකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජහති, නිබ්බානං ආරම්මණං කරොති, තජ්ජට්ඨිජාදකමොභවිධමනෙන අසම්මොහතො සම්පයුත්තධම්මෙ ච පස්සති. තථා සම්මාසඤ්ඤාපාදයොපි මිච්ඡාසඤ්ඤාපාදීනි පජහන්ති, නිබ්බානඤ්ඤා ආරම්මණං කරොන්ති, සහජාතධම්මානං.

සම්මාඅභිනිරොපනපරිග්ගහණසමුට්ඨානවොදානපග්ගහඋපට්ඨානසමාදාන නානි ච කරොන්තිති එවං කිව්චවිභාගතො. සම්මාදිට්ඨි පුබ්බභාගෙ නානක්ඛණා විසුං විසුං දුක්ඛාදිආරම්මණා හුත්වා මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා නිබ්බානමෙව ආරම්මණං කර්වා කිව්චතො “දුක්ඛෙ ඤාණ” තිආදීනි චත්තාරි නාමානි ලහති, සම්මාසඤ්ඤාපාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානක්ඛණා නානාරම්මණා මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා.

තෙසු සම්මාසඬකප්පො කිච්චතො නෙක්ඛම්මසඬකප්පොතිආදීති තිණි
නාමාති ලහති, සම්මාචාචාදයො තයො පුබ්බහාගෙ
මුසාවාදාවෙරමණිතිආදිවිභාගා විරතියොපි චෙතනායොපි හුත්වා
මග්ගක්ඛණෙ විරතියොව, සම්මාචායාමසතියො කිච්චතො
සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන චත්තාරි නාමාති ලහන්ති. සම්මාසමාධි පන
මග්ගක්ඛණෙපි පට්ඨමජ්ඣානාදිවසෙන නානා ඵලාති ඵලං
පුබ්බහාගපරහාගෙසු පවත්තිවිභාගතො, “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං
භාවෙති විවෙකනිස්සිත”න්තිආදිනා (විභ. 489) භාවනාවිධිතො, “තත්ථ
කතමො අට්ඨඬිගිකො මග්ගො? ඉධ, භික්ඛු, යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං
ඤානං භාවෙති...පෙ.... දුක්ඛාපට්ඨදං දන්ධාභිඤ්ඤං, තස්මිං සමයෙ
අට්ඨඬිගිකො මග්ගො හොති සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඬකප්පො”තිආදිනා (විභ.
499) චතුරාසීතියා නයසහස්සවිභාගෙහීති ඵලං අනෙකාකාරතො පවත්තාති
භගවතො අරියමග්ගවිභාවනඤාණාති අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො සබ්බානිපි
තථාති අවිතථාති අනඤ්ඤථාති. ඵලම්පි භගවා තථාති ආගතොති
තථාගතො.

තථා පට්ඨමජ්ඣානසමාපත්ති යා ව නිරොධසමාපත්තීති ඵතාසු
අනුපට්ඨාටියා විහරිතබ්බට්ඨයෙන සමාපජ්ජිතබ්බට්ඨයෙන ව
අනුපුබ්බවිභාරසමාපත්තිසු සම්පාදනපච්චවෙක්ඛණාදිවසෙන යථාරහං
සම්පයොගවසෙන ව පවත්තාති භගවතො ඤාණාති තදත්ථසිද්ධියා තථාති
අවිතථාති අනඤ්ඤථාති. තථා “ඉදං ඉමස්ස යානං, ඉදං අට්ඨාන”න්ති
අවිපරිතං තස්ස තස්ස ඵලස්ස කාරණාකාරණජානනං, තෙසං තෙසං
සත්තානං අතීතාදිභෙදහිත්තස්ස කම්මසමාදානස්ස අනවසෙසතො යථාභූතං
විපාකත්තරජානනං, ආයුහනක්ඛණෙයෙව තස්ස තස්ස සත්තස්ස “අයං
නිරයගාමිනී පට්ඨදා...පෙ.... අයං නිබ්බානගාමිනී පට්ඨදා”ති යාථාවතො
සාසවානාසවකම්මවිභාගජානනං, 0.බන්ධායතනාදීනං
උපාදින්නානුපාදින්නාදිඅනෙකසභාවං නානාසභාවඤ්ච තස්ස ලොකස්ස
“ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්නත්තා ඉමස්මිං ධම්මප්පබන්ධෙ අයං
විසෙසො ජායති”තිආදිනා නයෙන යථාභූතං ධාතුනානත්තජානනං,
අනවසෙසතො සත්තානං භීනාදිඅජ්ඣාසයාධිමුත්තිජානනං,
සද්ධාදිඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුදුකාජානනං, සංකිලෙසාදිහි සද්ධිං
ඤානවිමොක්ඛාදිවිසෙසජානනං, සත්තානං අපරිමාණාසු ජාතීසු
තප්පට්ඨන්ධෙන සද්ධිං අනවසෙසතො
පුබ්බෙතිචුත්ථක්ඛන්ධසන්තතිජානනං, භීනාදිවිභාගෙහි සද්ධිං
චුතිපට්ඨසන්ධිජානනං, “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා භෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව
චතුසච්චජානනත්ති ඉමාති භගවතො දසබලඤාණාති අවිරජ්ඣිත්වා
යථාසකං විසයාවගාහනතො යථාධිප්පෙතත්ථසාධනතො ව යථාභූතචුත්තියා
තථාති අවිතථාති අනඤ්ඤථාති. චුත්තඤ්ඤගෙනං —

“ඉධ තථාගතො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති” තිආදි (විභ. 809; අ. නි. 10.21).

එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා චෙතෙසං ඤාණානං වසෙන, එවං යථාචුත්තානං සතිපට්ඨානසම්මප්පධානවිභාවනඤාණාදීනං අනන්තාපරිමෙයාහෙදානං අනඤ්ඤසාධාරණානං පඤ්ඤාවිසෙසානං වසෙන භගවා තථානි ඤාණානි ආගතො අධිගතොති තථාගතො. එවම්පි තථානි ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යා සා භගවතො අභිජාති අභිසම්බොධි ධම්මවිනයපඤ්ඤාපනා අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතු, සා තථා. කිං චුත්තං හොති? යදත්ථං ලොකනාථොන අභිසම්බොධි පත්ථිතා පවත්තිතා ච, තදත්ථස්ස එකන්තසිද්ධියා අවිසංවාදනතො අවිපරිත්තත්ථචුත්තියා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා. තථා හි අයං භගවා බොධිසත්තභූතො සමතිංසපාරම්පරිපුරණාදිකං චුත්තප්පහෙදං සබ්බං බුද්ධත්තහෙතුං සම්පාදෙත්වා තුසිතපුරෙ ධීතොව බුද්ධකොලාහලං සුත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතාහි එකතො සන්තිපතිතාහි උපසඬ්ඨිකම්ත්වා –

“කාලො දෙව මහාවීර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්තො, බුජ්ඣස්සු අමතං පද්”න්ති. (බු. වං. 1.67) –

ආයාචිතො උප්පන්නපුබ්බනිමිත්තො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා “ඉදානාහං මනුස්සයොනියං උප්පජ්ජිත්වා අභිසම්බුජ්ඣස්සාමි” ති ආසාළ්හිපුණ්ණමාය සක්ඛාරාජකුලෙ මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දස මාසෙ දෙවමනුස්සෙහි මහතා පරිභාරෙන පරිහරියමානො විසාබ්පුණ්ණමාය පච්චුසසමයෙ අභිජාතිං පාපුණි.

අභිජාතික්ඛණෙ පනස්ස පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණෙ විය ද්වත්තිංසපුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසුං. අයඤ්චි දසසහස්සි ලොකධාතු කම්පි සඬ්ඨිකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු අප්පමාණො ඔහාසො ඵරි, තස්ස තං සිරිං දට්ඨුකාමා විය ජච්චන්ධා චක්ඛුනි පටිලහිංසු, බධිරා සද්දං සුණිංසු. මූගා සමාලපිංසු, බුජ්ජා උජුගත්තා අහෙසුං, පඬිගුලා පදසා ගමනං පටිලහිංසු, බන්ධනගතා සබ්බසත්තා අන්ද්වන්ධනාදීහි මුච්චිංසු, සබ්බනිරයෙසු අග්ගි නිබ්බායි, පෙත්තිවිසයෙ බුජ්ජිපාසා වූපසම්, තිරච්ඡානානං හයං නාහොසි, සබ්බසත්තානං රොගො වූපසම්, සබ්බසත්තා පියංවදා අහෙසුං, මධුරෙතාකාරෙන අස්සා හසිංසු, වාරණා ගජ්ජිංසු, සබ්බතුරියානි සකං සකං නින්තාදං මුඤ්චිංසු, අසට්ඨිතානි එව මනුස්සානං හත්ථුපගාදීනි ආහරණානි මධුරෙතාකාරෙන රචිංසු, සබ්බදිසා විජ්ජසන්තා අහෙසුං, සත්තානං සුඛං උප්පාදයමානො මුදුස්සිතලවාතො වායි,

අකාලමෙසො වස්සි, පථවිතොපි උදකං උබ්භිජ්ජිත්වා විස්සන්දි, පක්ඛිතො ආකාසගමනං විජහිංසු, නදියො අසන්දමානා අට්ඨංසු, මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අහොසි, උපක්කිලෙසවිමුත්තෙ සූරියෙ දිස්සමානො එව ආකාසගතා සබ්බා ජොතියො ජලිංසු, යපෙත්වා අරූපාවචරෙ දෙවෙ අවසෙසා සබ්බෙ දෙවා සබ්බෙපි තෙරයිකා දිස්සමානරූපා අහෙසුං, තරුකුට්ටකවාටසෙලාදයො අනාවරණභූතා අහෙසුං, සත්තානං චුතුපපාතා නාහෙසුං, සබ්බං අනිට්ඨගන්ධං අභිභවිත්වා දිබ්බගන්ධො වායි, සබ්බෙ ඵලූපගා රුක්ඛා ඵලධරා සම්පජ්ජිංසු, මහාසමුද්දො සබ්බත්ථකමෙව පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තතලො අහොසි, ථලජලජාදීනි සබ්බපුප්ඵානි පුප්ඵිංසු, රුක්ඛානං බන්ධෙසු බන්ධපදුමානි, සාඛාසු සාඛපදුමානි, ලතාසු ලතාපදුමානි පුප්ඵිංසු, මහිතලෙ සිලාතලානි හින්දිත්වා උපරූපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩපදුමානි නාම නික්ඛමිංසු, ආකාසෙ ඔලම්බකපදුමානි නිබ්බත්තිංසු, සමන්තතො පුප්ඵවස්සං වස්සි, ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි වජ්ජිංසු, සකලදසසහස්සි ලොකධාතු වට්ටෙන්වා විස්සට්ඨමාලාගුලං විය උජ්ජිලෙත්වා බද්ධමාලාකලාපො විය අලඬිකතජපටියත්තං මාලාසනං විය ච ඵකමාලාමාලිනී විජ්ජුරන්තවාලබ්ජනී පුප්ඵධූපගන්ධපරිවාසිතා පරමසොභග්ගජපත්තා අහොසි, තානි ච පුබ්බනිමිත්තානි උපරි අධිගතානං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං නිමිත්තභූතානි එව අහෙසුං. එවං අනෙකච්ඡරියපාතුභාවජපටිමණ්ඩිතා වායං අභිජාති යදත්ථං අනෙත අභිසම්බොධි පත්ථිතා, තස්සා අභිසම්බොධියා එකන්තසිද්ධියා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා යෙ බුද්ධචේතෙය්‍යා බොධිතෙය්‍යබන්ධවා, තෙ සබ්බෙපි අනවසෙසතො සයමෙව භගවතා විනීතා. යෙ ච සාවකචේතෙය්‍යා ධම්මචේතෙය්‍යා ච, තෙපි සාවකාදීහි විනීතා විනයං ගච්ඡන්ති ගමිස්සන්ති වාති යදත්ථං භගවතා අභිසම්බොධි අභිපත්ථිතා, තදත්ථස්ස එකන්තසිද්ධියා අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

අපිච යස්ස යස්ස ඤෙය්‍යධම්මස්ස යො යො සභාවො බුජ්ඣිතබ්බො, සො සො භත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය ආවජ්ජනමත්තජපටිබද්ධෙන අත්තතො ඤාණෙන අවිපරිතං අනවසෙසතො භගවතා අභිසම්බුද්ධොති එවම්පි අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා තෙසං තෙසං ධම්මානං තථා තථා දෙසෙතබ්බජපකාරං තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං ආසයානුසයවරිතාධිමුත්තිං සම්මදෙව ඕලොකෙත්වා ධම්මතං අවිජහන්තෙනෙව පඤ්ඤත්තිනයවොහාරමග්ගං අනතිධාවන්තෙනෙව ච ධම්මතං විභාවන්තෙන යථාපරාධං යථාජ්ඣාසයං යථාධම්මඤ්ච අනුසාසන්තෙන භගවතා චේතෙය්‍යා විනීතා අරියභූමිං සම්පාපිතාති ධම්මවිනයපඤ්ඤාපනාපිස්ස තදත්ථසිද්ධියා යථාභූතචුත්තියා ච තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

മുഖഭിഷ്ഠവൽഗം

අනුප්පත්තා

විධත්තො චෙත්ථ ගතසද්දො, තථා හි ලොකියා විධයුත්තගතසද්දෙ පකාරත්තෙ වදන්ති.

කථං තථා පවත්තිතොති තථාගතො? අනඤ්ඤසාධාරණෙන ඉද්ධානුභාවෙන සමන්තාගතත්තං අත්ථප්පට්ඨසම්භිදාදීනං උක්කංසපාරම්ප්පත්තියා අනාවරණඤාණප්පට්ඨාහෙන ච භගවතො කායප්පවත්තියාදීනං කත්ථවි පටිසානාභාවතො යථා රූචි තථා ගතං ගති ගමනං කායවච්චිත්තප්පවත්ති එතස්සාති තථාගතො. එවං තථා පවත්තිතොති තථාගතො.

කථං තථෙහි අගතොති තථාගතො? බොධිසම්භාරසම්භරණ තප්පට්ඨපක්ඛප්පවත්තිසඬ්ඛාතං නත්ථි එතස්ස ගතන්ති අගතො. සො පනස්ස අගතභාවො මච්ඡෙරදානපාරම්භාදීසු අවිපරිතං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණාදිනායප්පවත්තෙහි ඤාණෙහිති තථෙහි ඤාණෙහි අගතොති තථාගතො.

අථ චා කිලෙසාහිසඬ්ඛාරප්පවත්තිසඬ්ඛාතං බන්ධප්පවත්තිසඬ්ඛාතමෙව චා පඤ්චසුපි ගතීසු ගතං ගමනං එතස්ස නත්ථිති අගතො. සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියා ස්වායමස්ස අගතභාවො තථෙහි අරියමග්ගඤාණෙහිති එවමිපි භගවා තථෙහි අගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතභාවෙන තථාගතො? තථා ගතභාවෙනාති ච තථාගතස්ස සබ්භාවෙන අත්ථිතායාති අත්ථො. කො පනෙස තථාගතො, යස්ස අත්ථිතාය භගවා තථාගතොති වුවච්ඡිති? සද්ධම්මො. සද්ධම්මො හි අරියමග්ගො තාව යථා යුගනද්ධසමථවිපස්සනාබලෙන අනවසෙසතො කිලෙසපක්ඛං සමුහනන්තෙන සමුච්ඡෙදප්පහානවසෙන ගන්තබ්බං, තථා ගතො. එලඬම්මො යථා අත්තතො මග්ගානුරූපං පටිප්පස්සද්ධිපහානවසෙන ගන්තබ්බං, තථා ගතො පවත්තො. නිබ්බානඬම්මො පන යථා ගතො පඤ්ඤාය පටිවිද්ධො සකලවට්ටසුක්ඛවූපසමාය සම්පජ්ජති, බුද්ධාදීහි තථා ගතො සච්ඡිකතොති තථාගතො. පරියත්තිඬම්මොපි යථා පුරිමබුද්ධෙහි සුත්තගෙය්‍යාදිවසෙන පවත්තිආදිප්පකාසනවසෙන ච වෙනෙය්‍යානං ආසයාදිඅනුරූපං පවත්තිතො, අම්භාකම්පි භගවතා තථා ගතො ගදිතො පවත්තිතොති චා තථාගතො. යථා භගවතා දෙසිතො, තථා භගවතො සාවකෙහි ගතො අවගතොති තථාගතො. එවං සබ්බොපි සද්ධම්මො තථාගතො. තෙනාහ සක්කො දෙවානම්න්දො – “තථාගතං දෙවමනුස්සපුෂ්ඨං, ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති (බු. පා. 6.17; සු. නි. 240). ස්වාස්ස අත්ථිති භගවා තථාගතො.

යථා ච ධම්මො, එවං අරියසඬ්ඝොපි යථා අත්තහිතාය පරහිතාය ච පටිපන්නෙහි සුවිසුද්ධං පුබ්බභාගසමථවිපස්සනාපටිපදං පුරක්ඛත්වා තෙන තෙන මග්ගෙන ගන්තබ්බං, තං තං තථා ගතොති තථාගතො. යථා චා

භගවතා සච්චපට්චිවසමුප්පාදාදයො දෙසිතා, තථාච බුද්ධත්තා තථා ගදනතො ච තථාගතො. තෙනාහ සක්කො දෙවරාජා — “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති. ස්වාස්ස සාවකභූතො අත්ථිති භගවා තථාගතො. එවං තථාගතභාවෙන තථාගතොති.

ඉදම්පි ච තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තකමෙව, සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොච තථාගතස්ස තථාගතභාවං චණ්ණෙයා. ඉදඤ්ඨි තථාගතපදං මහත්ථං මහාගතිකං මහාවිසයං, තස්ස අප්පමාදපදස්ස විය තෙපිටකම්පි බුද්ධවචනං යුත්තිතො අත්ථභාවෙන ආහරන්තො “අතිත්ථෙත ධම්මකථිකො පක්ඛන්දො”ති න චත්තබ්බොති.

තත්ථෙතං වුච්චති —

“යථෙව ලොකෙ පුරිමා මහෙසිනො,
සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුත්ථි ආගතො,
තථාගතො වුච්චති තෙන චක්ඛුමා.

“පභාය කාමාදිමලෙ අසෙසනො,
සමාධිඤ්ඤාණෙනි යථා ගතා ජිනා;
පුරාතනා සකාමුත්ථි ජුතින්ධරො,
තථා ගතො තෙන තථාගතො මනො.

“තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගහෙදතො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනොයමාගතො,
තථාගතො වුච්චති සකාපුඬ්ඨගවො.

“තථානි සච්චානි සමන්තචක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයතා ච සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙයා නයතො විභාවිතා,
තථා ගතො තෙන ජිනො තථාගතො.

“අනෙකහෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තහෙදෙ තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

“යතො ච ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචාය නුරූපමත්තනො;
ගුණෙනි ලොකං අභිභුය්යිට්ඨයති,

තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

“තථා පටිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
අවෙදි ලොකං පහවං අතික්කමි;
ගතො ච පච්චක්ඛකිරියාය නිබ්බුතීං,
අරියමග්ගඤ්ච ගතො තථාගතො.

“තථා පටිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
හිතාය ලොකස්ස යතොයමාගතො;
තථාය නාටො කරුණාය සබ්බදා,
ගතො ච තෙනාපි ජිනො තථාගතො.

“තථානි ඤාණානි යතොයමාගතො,
යථාසභාවං විසයාවබොධතො;
තථාහිජාතිප්පභුතී තථාගතො,
තදත්ථසම්පාදනතො තථාගතො.

“යථාවිධා තෙ පුරිමා මහෙසිනො,
තථාවිධොයමිපි තථා යථාරුචි;
පචත්තවාචා තනුවත්තභාවතො,
තථාගතො වුව්චති අග්ගපුග්ගලො.

“සම්බොධිසම්භාරවිපක්ඛතො පුරෙ,
ගතං න සංසාරගතමිපි තස්ස වා;
න චත්ථි නාටස්ස භවත්තදස්සිනො,
තට්ඨෙහි තස්මා අගතො තථාගතො.

“තථාගතො ධම්මවරො මහෙසිනා,
යථා පහාතබ්බමලං පහියති;
තථාගතො අරියගණොපි සත්ථුනො,
තථාගතො තෙන සමඬ්භිභාවතො’ ති.

මහීද්ධිකතාති පරමෙන චිත්තවසිභාවෙන ච ඉද්ධිවිධයොගෙන
ධම්මානුභාවඤ්ඤාපත්තනිප්පාදනසමත්ථතාසඬ්ඛාතාය මහතියා ඉද්ධියා
සමන්තාගමො මහීද්ධිකතා. විරකාලසම්භූතෙන සුවිදුරප්පට්ඨකෙන
ඉච්ඡිතත්ථනිප්පත්තිහෙතුභූතෙන මහාජුතිකෙන පුඤ්ඤතෙජෙන
සමන්තාගමො මහානුභාවතා. යනුති
අච්ඡරියපසංසාකොතුහලභාසපසාදිකො පච්චත්තත්ථෙ නිපාතො. තෙන
යුත්තත්තා විජායිස්සතීති අනාගතකාලවචනං, අත්ථො පන
අතීතකාලොයෙව. අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො – යා හි නාම අයං සුප්පවාසා තථා
දුක්ඛනිමුග්ගා කිච්ඡාපන්නා භගවතො වචනසමකාලමෙව සුඛිනී අරොගා

අරොගං පුත්තං විජායීති. අත්තමනොති සකමනො, භගවති පසාදෙන කිලෙසරහිතවිත්තොති අත්ථො. කිලෙසපරියුට්ඨිතඤ්ඤි විත්තං වසෙ අවත්තනතො අත්තමනොති න සක්කා වත්තුන්ති. අත්තමනොති වා පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතමනො. පමුදිතොති පාමොජ්ජෙන යුත්තො. පිතිසොමනස්සජාතොති ජාතබලවපිතිසොමනස්සො. අථාති පච්ඡා, තතො කතිපාහස්ස අවිචයෙන. සත්තභත්තානීති සත්තසු දිවසෙසු දාතබ්බභත්තානි. ස්වාතනායාති ස්වාතනපුඤ්ඤත්ථං, යං ස්වෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දානවසෙන පයිරුපාසනවසෙන ච භවිස්සති පුඤ්ඤං තදත්ථං.

අථ බො භගවා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තෙසීති කස්මා ආමන්තෙසී? සුප්පවාසාය සාමිකස්ස පසාදරක්ඛණත්ථං. සුප්පවාසා පන අවලප්පසාදාව, උපාසකස්ස පන පසාදරක්ඛණං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස භාරො. තෙනාහ “තුය්හෙසො උපට්ඨාකො”ති. තත්ථ තුය්හෙසොති තුය්හං එසො. තිණ්ණං ධම්මානං පාටිභොගොති මම භොගාදීනං තිණ්ණං ධම්මානං අභානියා අවිනාසාය අයොගා මහාමොග්ගල්ලානො යදි පාටිභොගො යදි පතිභු, ඉතො සත්ත දිවසෙ අතික්කමිත්වා මම සක්කා දානං දාතුන්ති යදි අයොගා ඤාතන්ති දිවෙති. ථෙරොපි තස්ස තෙසු දිවසෙසු භොගානං ජීවිතස්ස ච අනුපද්දවං පස්සිත්වා ආහ – “ද්විත්තං බො නෙසං, ආවුසො, ධම්මානං පාටිභොගො භොගානඤ්ච ජීවිතස්ස වා”ති. සද්ධා පනස්ස විත්තප්පට්ඨිද්ධාති තස්සෙව භාරං කරොන්තො “සද්ධාය පන ත්වඤ්ඤෙව පාටිභොගො”ති ආහ. අපි ච සො උපාසකො දිට්ඨසච්චො, තස්ස සද්ධාය අඤ්ඤාභාවො නත්ථීති තථා වුත්තං. තෙනෙව ච කාරණෙන භගවතා “පච්ඡාපි ත්වං කරිස්සසීති සඤ්ඤාපෙහී”ති වුත්තං. උපාසකොපි සත්ථරි ථෙරෙ ච ගාරවෙන සුබ්බවතාය තස්සා ච පුඤ්ඤෙන වඩ්ඪිං ඉච්ඡන්තො “කරොතු සුප්පවාසා කොලියධිතා සත්ත භත්තානි, පච්ඡාහං කරිස්සාමි”ති අනුජානි.

තඤ්ඤෙව දාරකන්ති විජාතදිවසතො පට්ඨාය එකාදසමං දිවසං අතික්කමිත්වා තතො පරං සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං භොජෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තං සත්තවස්සිකං දාරකං භගවන්තං භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච වන්දාපෙසි. සත්ත මෙ වස්සානීති සත්ත මෙ සංචච්ඡරානි, අවිචන්තසංයොගවසෙන චෙතං උපයොගවචනං. ලොහිතකුම්භියං වුත්ථානීති මාතුකුච්ඡියං අත්තනො ගබ්භවාසදුක්ඛං සන්ධාය වදති. අඤ්ඤානිපි එවරුපානි සත්ත පුත්තානීති “අඤ්ඤෙපි එවරුපෙ සත්ත පුත්තෙ”ති වත්තබ්බෙ ලිඬගවිපල්ලාසවසෙන වුත්තං “එවරුපානී”ති. එවං සත්ත වස්සානි ගබ්භධාරණවසෙන සත්තාහං මුල්භගබ්භතාය ච මහන්තං දුක්ඛං පාපෙත්වා උප්පජ්ජනකපුත්තෙති අත්ථො. එතෙන මාතුගාමානං පුත්තලොලතාය පුත්තලාහෙන තිත්ති නත්ථීති දස්සෙති.

එතමන්ට. විදිත්වාති එතං සත්තදිවසාධිකානි සත්ත සංවච්ඡරානි ගබ්භධාරණාදිවසෙන පවත්තං මහත්තං දුක්ඛං එකපදෙ විසරිත්වා පුත්තලොලතාවසෙන තාය වුත්තමන්ටං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං චිත්තසුඛජපමත්තො විය පමත්තපුග්ගලෙ ඉට්ඨාකාරෙන වඤ්චෙත්වා තණ්හාසිනෙහස්ස මහානත්ථකරභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අසාතන්ති අමධුරං අසුන්දරං අනිට්ඨං. සාතරූපෙනාති ඉට්ඨසභාවෙන. පියරූපෙනාති පියායිතබ්බභාවෙන. සුඛස්ස රූපෙනාති සුඛසභාවෙන. ඉදං වුත්තං හොති – යස්මා අසාතං අජ්ජියං දුක්ඛමෙව සමානං සකලමිපි වට්ටගතං සඬ්ඛාරජාතං අජ්ජහිනවිපල්ලාසත්තා අයොනිසොමනසිකාරෙන ඉට්ඨං විය පියං විය සුඛං විය ච හුත්වා උපට්ඨහමානං සතිවිජ්ජවාසෙන පමත්තපුග්ගලං අතිවත්තති අභිභවති අජ්ඣොත්ථරති, තස්මා ඉමමිපි සුජ්ජවාසං පුනපි සත්තක්ඛත්තුං එවරූපං අසාතං අජ්ජියං දුක්ඛං සාතාදිපතිරූපකෙන දුක්ඛෙන පුත්තසඬ්ඛාතපෙමවත්ථුසුඛෙන අජ්ඣොත්ථරතීති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. විසාඛාසුත්තවණ්ණනා

19. නවමෙ පුබ්බාරාමෙති සාවත්ථියා පාචිනදිසාභාගෙ අනුරාධපුරස්ස උත්තමදෙවීවිහාරසදිසෙ යානෙ කාරිතෙ ආරාමෙ. මිඟාරමාතුපාසාදෙති මිඟාරමාතුයා පාසාදෙ.

තත්තායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ සතසහස්සකජ්ජමත්ථකෙ පදුමුත්තරදසබලං එකා උපාසිකා අඤ්ඤතරං උපාසිකං අත්තනො අග්ගුපට්ඨායිකට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා හගවත්තං නිමන්තෙත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසතසහස්සස්ස දානං දත්වා හගවතො නිපච්චකාරං කත්වා “අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස අග්ගුපට්ඨායිකා හවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං අකාසි. සා කජ්ජසතසහස්සං දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සංසරිත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ හද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්ජයසෙට්ඨිනො ගෙහෙ සුමනදෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. ජාතකාලෙ වස්සා විසාඛාති නාමං අකංසු. සා යදා හගවා හද්දියනගරං අගමාසි, තදා පඤ්චහි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං හගවතො පච්චුග්ගමනං කත්වා පයමදස්සනෙනෙව සොතාපන්නා අහොසි.

අපරභාගෙ සාවත්ථියං මිඟාරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පුණ්ණවඩ්ඪිනකුමාරස්ස ගෙහං ගතා, තත්ථ නං සසුරො මිඟාරසෙට්ඨි උපකාරවසෙන මාතුට්ඨානෙ යපෙසි. තස්මා මිඟාරමාතාති වුච්චති. සා අත්තනො මහල්ලතාපසාධනං විස්සජ්ජෙත්වා නවකොට්ඨි හගවතො භික්ඛුසඬ්ඛස්ස ච වසනත්ථාය කරිසමත්තෙ භූමිභාගෙ උපරිභූමියං පඤ්චගබ්භසතානි හෙට්ඨාභූමියං

පඤ්චගබ්භසතානීති ගබ්භසහස්සෙහි පටිමණ්ඩිතං පාසාදං කාරෙසි. තෙන වුත්තං “මිභාරමාතුපාසාදෙ”ති.

කොව්දෙව අත්ථොති කිඤ්චිදෙව පයොජනං. රඤ්ඤෙති රාජීනි. පටිබද්ධොති ආයත්තො. විසාබාය ඤාතිකුලතො මණ්ඩුත්තාදිරචිතං තාදිසං භණ්ඩජාතං තස්සා පණ්ණාකාරත්ථාය පෙසිතං, තං නගරද්වාරජපත්තං සුඛිකිකා තත්ථ සුඛිකං ගණ්හන්තා තදනුරූපං අග්ගහෙත්වා අතිරෙකං ගණ්හිංසු. තං සුත්වා විසාබා රඤ්ඤො තමත්ථං නිවෙදෙතුකාමා පතිරූපපරිවාරෙන රාජනිවෙසනං අගමාසි, තස්මිං බණ්ණ රාජා මල්ලිකාය දෙවියා සද්ධිං අන්තෙපුරං ගතො හොති. විසාබා ඔකාසං අලභමානා “ඉදානි ලභිස්සාමි, ඉදානි ලභිස්සාමි”ති භොජනවෙලං අතික්කමිත්වා ඡින්නහත්තා හුත්වා පක්කාමි. එවං ද්විහතීහං ගන්ත්වාපි ඔකාසං න ලභියෙව. ඉති රාජා අනිවෙදිතොපි තස්ස අත්ථවිනිච්ඡයස්ස ඔකාසාකරණෙන “යථාධිප්පායං න තීරෙතී”ති වුත්තො. තත්ථ යථාධිප්පායන්ති අධිප්පායානුරූපං. න තීරෙතීති න නිට්ඨාපෙති. මහාඋපාසිකාය හි රාජායත්තසුඛිකමෙව රඤ්ඤො දත්වා ඉතරං විස්සජ්ජාපෙතුං අධිප්පායො, සො රඤ්ඤො න දිට්ඨත්තා එව න තීරිතො. හන්දානි වොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. දිවා දිවස්සාති දිවස්සස්ස දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙති අත්ථො. කෙනව්දෙව කරණීයෙන ද්විහතීහං රාජනිවෙසනද්වාරං ගච්ඡන්ති තස්ස අත්ථස්ස අනිට්ඨිතත්තා නිරත්ථකමෙව උපසඬ්ඨකමිං, හගවති උපසඬ්ඨකමනමෙව පන දස්සනානුත්තරියාදිප්පට්ලාභකාරණත්තා සාත්ථකන්ති එවාහං, හන්තෙ, ඉමාය වෙලාය ඉධාගතාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්ති මහාඋපාසිකා “ඉධ මෙ, හන්තෙ”ති ආදිමාහ.

එතමත්ථන්ති එතං පරායත්තතාය අධිප්පායාසම්ප්ඤ්ඤානසඬ්ඨාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරාධීනාපරාධීනවුත්තිසු ආදීනවානිසංසපරිදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සබ්බං පරවසං දුක්ඛන්ති යං කිඤ්චි අත්ථජාතං පයොජනං පරවසං පරායත්තං අත්තතො ඉච්ඡාය නිජ්ජාදෙතුං අසක්කුණ්ණායාතාය දුක්ඛං දුක්ඛාවහං හොතීති අත්ථො. සබ්බං ඉස්සරියං සුඛන්ති දුට්ඨං ඉස්සරියං ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච. තත්ථ ලොකියං රාජිස්සරියාදි වෙව ලොකියජ්ඣානාහිඤ්ඤානිබ්බත්තං විත්තිස්සරියඤ්ච, ලොකුත්තරං මග්ගඵලාධිගමනිමිත්තං නිරොධිස්සරියං. තෙසු යං චක්කවත්තිභාවපරියොසානං මනුස්සෙසු ඉස්සරියං, යඤ්ච සක්කාදීනං තස්මිං තස්මිං දෙවනිකායෙ ආධිප්ඵවභූතං ඉස්සරියං, තදුභයං යදිපි කම්මානුභාවෙන යථිච්ඡිතනිජ්ජත්තියා සුඛනිමිත්තතාය සුඛං, විපරිණාමදුක්ඛතාය පන සබ්බථා දුක්ඛමෙව. තථා අනිච්චන්තිකතාය ලොකියජ්ඣානනිබ්බත්තං විත්තිස්සරියං, නිරොධිස්සරියමෙව පන ලොකධම්මෙහි අකම්පනීයතො අනිච්චන්තිසභාවත්තා ච එකන්තසුඛං නාම.

යං පනෙත්ථ සබ්බත්ථෙව අපරාධිනතාය ලහති චිත්තසුඛං, තං සන්ධාය සත්ථා “සබ්බං ඉස්සරියං සුඛ”න්ති ආහ.

සාධාරණ විභඤ්ඤන්තිති ඉදං “සබ්බං පරවසං දුක්ඛ”න්ති ඉමස්ස පදස්ස අත්ථවිවරණං. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – සාධාරණ පයොජනෙ සාධෙතබ්බෙ සති තස්ස පරාධිනතාය යථාධිප්පායං අනිප්ථාදනතො ඉමෙ සත්තා විභඤ්ඤන්ති විසාතං ආපජ්ජන්ති කිලමන්ති. කස්මා? යොගා හි දුරතික්කමාති යස්මා කාමයොගභවයොගදිට්ඨියොගඅවිජ්ජායොගා අනාදිකාලභාවිතා අනුපවිතකුසලසම්භාරෙහි පජ්ඣන්ති. අසක්කුණෙය්‍යතාය දුරතික්කමා. එතෙසු දිට්ඨියොගො පට්ඨමග්ගෙන අතික්කම්මිතබ්බො, කාමයොගො තතියමග්ගෙන. ඉතරෙ අග්ගමග්ගෙන. ඉති අරියමග්ගානං දුරධිගමනීයත්තා ඉමෙ යොගා දුරතික්කමා. තස්මා කාමයොගාදිවසෙන ඉච්ඡිතාලාභහෙතු සත්තා විභඤ්ඤන්ති, අසාධාරණ පන චිත්තිස්සරියෙ නිරොධිස්සරියෙ ව සති න කදාවපි විසාතස්ස සම්භවොති අධිප්පායො.

අථ වා සබ්බං පරවසන්ති යං අත්තතො අඤ්ඤප්පට්ඨිද්ධවුත්තිසඛ්ඛාතං, තං සබ්බං අනිච්චසභාවතාය දුක්ඛං. “යදනිච්චං තං දුක්ඛ”න්ති හි වුත්තං. සබ්බං ඉස්සරියන්ති යං සබ්බසඛ්ඛතනිස්සටං ඉස්සරියට්ඨානතාය ඉස්සරියන්ති ලද්ධනාමං නිබ්බානං, තං උපාදිසෙසාදිවිභාගං සබ්බං සුඛං. “නිබ්බානං පරමං සුඛ”න්ති (ධ. ප. 203-204) හි වුත්තං. සාධාරණෙහි එවං දුක්ඛසුඛෙ වචන්ටීතෙ ඉමෙ සත්තා බහුසාධාරණ දුක්ඛකාරණෙ නිමුග්ගා හුත්වා විභඤ්ඤන්ති. කස්මා? යොගා හි දුරතික්කමාති යස්මා තෙ සබ්බත්ථ නිමුජ්ජනස්ස හෙතුභූතා කාමයොගාදයො දුරතික්කමා, තස්මා ත්වම්පි විසාධෙ පරායත්තමත්ථං පත්ථෙත්වා අලභමානා විභඤ්ඤසීති අධිප්පායො.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. භද්දියසුත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ අනුපියායන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ. අම්බවනෙහි තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ මල්ලරාජුතං එකං අම්බවනං අහොසි, තත්ථ මල්ලරාජුහි භගවතො විභාරො කාරිතො, සො “අම්බවන”න්ත්ථෙව වුව්චති. අනුපියං ගොවරගාමං කත්වා තත්ථ භගවා විහරති, තෙන වුත්තං “අනුපියායං විහරති අම්බවනෙ”ති. භද්දියොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. කාළිගොධාය පුත්තොති කාළිගොධා නාම සාකියානී සකාරාජදෙවී අරියසාවිකා ආගතඵලා විඤ්ඤාතසාසනා, තස්සා අයං පුත්තො. තස්ස පබ්බජ්ජාවිධි බන්ධකෙ (වුළුව. 330-331) ආගතොව. සො පබ්බජිත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා න වීරස්සෙව ඡළහිඤ්ඤො අහොසි, තෙරසපි ධුතඬිගානි සමාදාය වත්තති. භගවතා ව “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුතං උච්චකුලිකානං, යදිදං භද්දියො කාළිගොධාය පුත්තො”ති (අ. නි. 1.193) උච්චකුලිකභාවෙ එතදග්ගෙ යටිතො අසීතිසා සාවකානං අබ්භන්තරො.

සුඤ්ඤාගාරගතොති “යපෙත්වා ගාමඤ්ච ගාමුපචාරඤ්ච අවසෙසං අරඤ්ඤ”න්ති වුත්තං අරඤ්ඤං රුක්ඛමුලඤ්ච යපෙත්වා අරඤ්ඤං පබ්බතකන්දරාදි පබ්බතසාරුප්පං නිවාසට්ඨානං ජනසම්බාධාභාවතො ඉධ සුඤ්ඤාගාරන්ති අධිප්පෙනං. අථ වා ක්කානකණ්ටකානං සද්දානං අභාවතො විචිත්තං යං කිඤ්චි අගාරමපි සුඤ්ඤාගාරන්ති වෙදිතබ්බං. තං සුඤ්ඤාගාරං උපගතො. අභික්ඛණන්ති බහුලං. උදානං උදානෙසීති සො හි ආයස්මා අරඤ්ඤෙ දිවාචිහාරං උපගතොපි රත්තිවාසුපගතොපි යෙභුයොන ඵලසමාපත්තිසුබෙන නිරොධසුබෙන ව විනිනාමෙති, තස්මා තං සුබං සන්ධාය පුබ්බෙ අත්තනා අනුභූතං සහයං සපරිලාභං රජ්ජසුබං ජිගුචිණිත්වා “අහො සුබං අහො සුබං”න්ති සොමනස්සසහිතං ඤාණසමුට්ඨානං පිනිසමුට්ඨානං සමුග්ගිරති.

සුත්වාන නෙසං එතදහොසීති නෙසං සම්බහුලානං භික්ඛූනං තස්ස ආයස්මතො “අහො සුබං, අහො සුබං”න්ති උදානෙන්තස්ස උදානං සුත්වා “නිස්සංසයං එස අනභිරතො බ්‍රහ්මවරියං චරති”ති එවං පරිචිතක්කිතං අහොසි. තෙ භික්ඛූ පුපුජ්ජනා තස්ස ආයස්මතො විවෙකසුබං සන්ධාය උදානං අජානන්තා එවං අමඤ්ඤිංසු, තෙන වුත්තං “නිස්සංසයං”න්තිආදි. තත්ථ නිස්සංසයන්ති අසන්දෙහෙන එකන්තෙනාති අත්ථො. “යං සො පුබ්බෙ අගාරියභූතො සමානො”ති පාළිං. වත්වා “අනුභවී”ති වචනසෙසෙන කෙචි අත්ථං වණ්ණෙන්නි, අපරෙ “යං සා”ති පඨන්ති, “යංස පුබ්බෙ අගාරියභූතස්සා”ති පන පාළි. තත්ථ යංසාති යං අස්ස, සන්ධිවසෙන හි අකාරසකාරලොපො “එවංස තෙ (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58), පුප්ඵංසා උප්පජ්ජි”තිආදීසු (පාරා. 36) විය. තස්සත්ථො – අස්ස ආයස්මතො හද්දියස්ස පබ්බතතො පුබ්බෙ අගාරියභූතස්ස ගහට්ඨස්ස සතො යං රජ්ජසුබං අනුභූතං. සා තමනුස්සරමානොති සො තං සුබං එතරහි උක්කණ්ඨනවසෙන අනුස්සරන්තො.

තෙ භික්ඛූ හගවන්තං එතදවොචුන්ති තෙ සම්බහුලා භික්ඛූ උල්ලපනසභාවසණ්ඨිතා තස්ස අනුග්ගහණාධිප්පායෙන හගවන්තං එතදවොචුං, න උජ්ඣානවසෙන. අඤ්ඤතරන්ති නාමගොත්තෙන අපාකටං එකං භික්ඛුං. ආමන්තෙසීති ආණාපෙසි තෙ භික්ඛූ සඤ්ඤාපෙතුකාමො. එවන්ති වචනසම්පට්ඨගහෙ, සාධුති අත්ථො. පුන එවන්ති පටිඤ්ඤාය. අභික්ඛණං “අහො සුබං, අහො සුබං”න්ති ඉමං උදානං උදානෙසීති යථා තෙ භික්ඛූ වදන්ති, තං එවං තථෙවාති අත්තතො උදානං පටිජානාති. කිං පන ත්වං හද්දියාති කස්මා හගවා පුච්ඡති, කිං තස්ස චිත්තං න ජානාතීති? නො න ජානාති, තෙනෙව පන තමත්ථං වදාපෙත්වා තෙ භික්ඛූ සඤ්ඤාපෙතුං පුච්ඡති. වුත්තඤ්ඤෙනං – “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති, ජානන්තාපි න පුච්ඡන්ති”තිආදි. අත්ථවසන්ති කාරණං.

අන්තෙපුරෙති ඉත්ථාගාරස්ස සඤ්චරණට්ඨානභූතො රාජගෙහස්ස අබ්භන්තරෙ, යත්ථ රාජා න්භානභොජනසයනාදිං කප්පෙති. රක්ඛා සුසංවිහිතාති ආරක්ඛාදිකතපුරිසෙහි ගුත්ති සුට්ඨු සමන්තතො විහිතා. ඛනිපි අන්තෙපුරෙති අඬ්ඬකරණට්ඨානාදිකො අන්තෙපුරතො ඛනිභූතො රාජගෙහෙ. එවං රක්ඛිතො ගොපිතො සන්තොති එවං රාජගෙහරාජධානිරජ්ජදෙසෙසු අන්තො ච ඛනි ච අනෙකෙසු යානෙසු අනෙකසතෙහි සුසංවිහිතරක්ඛාවරණගුත්තියා මමෙව නිබ්භයත්ථං චාසුචිභාරත්ථං රක්ඛිතො ගොපිතො සමානො. භීතොතිආදීනි පදානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. අථ චා භීතොති පරරාජුහි භායමානො. උබ්බිග්ගොති සකරජ්ජෙපි පකතිතො උජ්ජජනකහයුබ්බෙගෙන උබ්බිග්ගො චලිතො. උස්සඬ්ඬිති “රඤ්ඤා නාම සබ්බකාලං අවිස්සත්ථෙත භවිතබ්බ”න්ති චචනෙන සබ්බත්ථ අවිස්සාසවසෙන තෙසං තෙසං කිච්චකරණියානං පච්චයපරිසඬ්ඬියා ච උද්ධමුඛං සඬ්ඬිමානො. උත්රාසීති “සන්තිකාවචරෙහිපි අජානන්තස්සෙව මෙ කදාපි අනත්ථො භවෙය්‍යා”ති උජ්ජන්තෙන සරිරකම්පං උජ්ජාදනසමත්ථෙත තාසෙන උත්රාසී. “උත්රස්තො”තිපි පටන්ති. විභාසීන්ති එවංභූතො හුත්වා විහරිං.

එතරහීති ඉදානි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය. එකොති අසභායො, තෙන වූපකට්ඨකායනං දස්සෙති. අභීතොතිආදීනං පදානං චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. භයාදිනිමිත්තස්ස පරිග්ගෙහස්ස තං නිමිත්තස්ස ච කිලෙසස්ස අභාවෙනෙවස්ස අභිතාදිතාති. එතෙන චිත්තවිවෙකං දස්සෙති. අජ්ජොස්සුක්කොති සරිරගුත්තියං නිරුස්සුක්කො. පන්තලොමොති ලොමහංසුජ්ජාදකස්ස ඡම්භිතත්තස්ස අභාවෙන අනුග්ගතලොමො. පදද්වයෙනපි සෙරිචිභාරං දස්සෙති. පරදත්තචුත්තොති පරෙහි දින්නෙන විචරාදිනා චත්තමානො, එතෙන සබ්බසො සඬ්ඬිගාභාවදීපනමුඛෙන අනවසෙසභයහෙතුචරහං දස්සෙති. මිගභූතෙන චෙතසාති විස්සත්ථවිභාරිතාය මිගස්ස විය ජාතෙන චිත්තෙන. මිගො හි අමනුස්සපථෙ අරඤ්ඤෙ වසමානො විස්සත්ථො තිට්ඨති, නිසීදති, නිපජ්ජති, යෙනකාමඤ්ච පක්කමති අජ්ජට්ඨතවාරො, එවං අභමිපි විහරාමීති දස්සෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං පච්චෙකබුද්ධෙන -

“මිගො අරඤ්ඤමිහි යථා අබ්බද්ධො,
යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොචරාය;
විඤ්ඤා නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො,
එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති. (සු. නි. 39; අප. ථෙර 1.1.95);

ඉමං බො අහං, භන්තෙ, අත්ථවසන්ති, භන්තෙ, භගවා යදිදං මම එතරහි පරමං විවෙකසුඛං ඵලසමාපත්තිසුඛං, ඉදමෙව කාරණං සම්පස්සමානො “අභො සුඛං, අභො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙසීන්ති.

බුද්දකනිකායෙ

උදාන-අට්ඨකථා

මුවලින්දවග්ගො

එතමන්ටන්ති

එතං

හද්දියත්ථෙරස්ස

පුච්ඡ්ජනවිසයානිතං

විවෙකසුඛසංඛාරමත්ථං සංඛාරාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉදං සහෙතුකභයසොකවිගමානුභාවදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්සන්තරතො න සන්ති කොපාති යස්ස අරියපුග්ගලස්ස අන්තරතො අඛින්නරෙ අත්තතො චිත්තෙ චිත්තකාලුස්සියකරණතො චිත්තජපකොපා රාගාදයො ආසාතවත්ථුආදිකාරණහෙදතො අනෙකහෙදා දොසකොපා එව කොපා න සන්ති මග්ගෙන පභීනත්තා න විජ්ජන්ති. අයඤ්ඞි අන්තරසද්දො කිඤ්චාපි “මඤ්ච ත්වඤ්ච කිමන්තර”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.228) කාරණෙ දිස්සති, “අන්තරට්ඨකෙ හිමපාතසමයෙ”තිආදීසු (මහාව. 346) වෙමජ්ඣෙකු, “අන්තරා ච ජෙතවනං අන්තරා ච සාවත්ථි”න්තිආදීසු (උදා. 13, 44) විවරෙ, “භයමන්තරතො ජාත”න්තිආදීසු (ඉතිවු. 88; මහානි. 5) චිත්තෙ, ඉධාපි චිත්තෙ එව දට්ඨබ්බො. තෙන වුත්තං “අන්තරතො අත්තතො චිත්තෙ”ති.

ඉතිභවාභවතඤ්ච චිතිවත්තොති යස්මා භවොති සම්පත්ති, අභවොති විපත්ති. තථා භවොති වුද්ධි, අභවොති භානි. භවොති වා සස්සතං, අභවොති උච්ඡේදො. භවොති වා පුඤ්ඤං, අභවොති පාපං. භවොති වා සුගති, අභවොති දුග්ගති. භවොති වා බුද්දකො, අභවොති මහන්තො. තස්මා යා සා සම්පත්තිවිපත්තිවුඩ්ඞිභානිසස්සතුච්ඡේදපුඤ්ඤපාපසුගතිදුග්ගති-
බුද්දකමහන්තඋපපත්තිභවානං වසෙන ඉති අනෙකජ්ජකාරා භවාභවතා වුවවති. චතුහිපි අරියමග්ගෙහි යථාසම්භවං තෙන තෙන නයෙන තං ඉතිභවාභවතඤ්ච චිතිවත්තො අතික්කන්තො භොති. අත්ථවසෙන විහත්ති විපරිණාමෙතබ්බො. තං විගතභයන්ති තං එවරූපං යථාවුත්තගුණසමන්තාගතං බිණාසවං චිත්තකොපාභාවතො ඉතිභවාභවසමතික්කමතො ච භයහෙතුච්චමෙන විගතභයං, විවෙකසුඛෙන අග්ගඵලසුඛෙන ච සුඛං, විගතභයත්තා එව අසොකං. දෙවා නානුභවන්ති දස්සනායාති අධිගතමග්ගෙ යථෙත්වා සබ්බෙපි උපපත්තිදෙවා වායමන්තාපි චිත්තවාරදස්සනවසෙන දස්සනාය දට්ඨුං නානුභවන්ති න අභිසම්භුණන්ති න සක්කොන්ති, පගෙව මනුස්සා. සෙක්ඛාපි හි පුච්ඡ්ජනා විය අරහතො චිත්තජපවත්තිං න ජානන්ති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච මුවලින්දවග්ගවණ්ණනා.

3. නන්දවග්ගො

1. කම්මවිපාකජසුත්තවග්ගො

21. නන්දවග්ගස්ස පටිමෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛුනි නාමගොත්තෙන අපාකටො එකො ඛිණාසවහික්ඛු. සො කිර රාජගහවාසී කුලපුත්තො මොග්ගල්ලානත්ථෙරෙන සංවෙජ්ඣො සංසාරදොසං දිස්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සීලානි සොධෙත්වා චතුසච්චකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා න විරස්සෙව විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. තස්ස අපරභාගෙ ඛරො ආබාධො උප්පජ්ජී, සො පච්චවෙක්ඛණාය අධිවාසෙත්තො විහරති. ඛිණාසවානඤ්ඤි චෙතසිකදුක්ඛං නාම නත්ථී, කායිකදුක්ඛං පන හොති යෙව. සො එකදිවසං භගවතො ධම්මං දෙසෙන්නස්ස නාතිදුරෙ යානෙ දුක්ඛං අධිවාසෙත්තො පල්ලඬකෙන නිසීදි. තෙන චුත්තං “භගවතො අවිදුරෙ නිසින්නො හොති”ති ආදි.

තත්ථ පල්ලඬකන්ති සමන්තතො උරුබද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා. උජුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරීරං උජුකං යපෙත්වා අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකෙ කොට්ඨා කොටිං පටිපාදෙත්වා. එවඤ්ඤි නිසින්නස්ස වම්මමංසන්භාරුනි න නමන්ති, තස්මා සො තථා නිසින්නො හොති. පුරාණකම්මවිපාකජන්ති පුබ්බෙ කතස්ස කම්මස්ස විපාකභාවෙන ජාතං, පුරාණකම්මවිපාකෙ වා සුබදුක්ඛජපකාරෙ විපාකවට්ටසමුදායෙ තදෙකදෙසභාවෙන ජාතං. කිං තං? දුක්ඛං. පුරාණකම්මවිපාකජන්ති ච ඉමිනා තස්ස ආබාධස්ස කම්මසමුට්ඨානතං දස්සෙත්තො ඔපක්කමිකඋතුට්පරිණාමජාදිභාවං පටික්ඛිපති. දුක්ඛන්ති පචුරජනෙහි ඛම්තුං අසක්කුණෙය්‍යං. තිබ්බන්ති තිබ්බං, අභිභවිත්වා පවත්තියා බහලං වා. බරන්ති කක්ඛලං. කටුකන්ති අසාතං. අධිවාසෙත්තොති උපරි වාසෙත්තො සහන්තො බමන්තො.

සතො සම්පජානොති වෙදනාපරිග්ගාහකානං සතිසම්පජඤ්ඤානං වසෙන සතිමා සම්පජානන්තො ව. ඉදං චුත්තං හොති – “අයං වෙදනා නාම භුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චා, අනිට්ඨාරම්මණාදිපච්චයෙ පටිච්ච උප්පන්නත්තා පටිච්චසමුප්පන්නා, උප්පජ්ජිත්වා එකන්තෙන භිජ්ජනසභාවත්තා බයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා”ති වෙදනාය අනිච්චතාසල්ලක්ඛණවසෙන සතොකාරිතාය සතො, අවිපරිතසභාවපටිච්චිකුක්ඛනවසෙන සම්පජානො ව භුත්වා. අථ වා සතිවෙපුල්ලපත්තියා සබ්බත්ථෙව කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු සුට්ඨු උපට්ඨිතසතිතාය සතො, තථා පඤ්ඤාවෙපුල්ලජපත්තියා පරිග්ගහිතසඬ්ඛාරතාය සම්පජානො. අවිභඤ්ඤමානොති “අස්සුතවා, භික්ඛවෙ, පුපුජ්ජනො අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන දුක්ඛධම්මෙන චුට්ඨො සමානො සොචති කිලමති පරිදෙවති උරත්තාලිං කන්දති සම්මොහං ආපජ්ජති”ති චුත්තනයෙන අන්ධපුපුජ්ජනො විය න විභඤ්ඤමානො මග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිතත්තා වෙතොදුක්ඛං අනුප්පාදෙත්තො කෙවලං

කම්මවිපාකජං සරීරදුක්ඛං අධිවාසෙන්නො සමාපත්තිං සමාපන්නො විය නිසින්නො භොති. අද්දසාති තං ආයස්මන්තං අධිවාසනඛන්ති යා තථා නිසින්නං අද්දක්ඛි.

එතමත්ථන්ති එතං තාදිසස්සපි රොගස්ස වෙජ්ජාදීහි තිකිච්ඡන්තථං අනුස්සුක්කාපජ්ජනකාරණං. බීණාසවානං ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපිතසඬ්ඛාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං සඬ්ඛතධම්මානං යෙහි කෙහිවි දුක්ඛධම්මෙහි අවිසාතපත්තිවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සබ්බකම්මජහස්සාති පහිනසබ්බකම්මස්ස. අග්ගමග්ගස්ස හි උජ්ජන්තකාලතො පටියාය අරහතො සබ්බාති කුසලාකුසලකම්මාති පහිනාති නාම භොන්ති පටිසන්ධිං දාතුං අසමත්ථභාවතො, යතො අරියමග්ගඤ්ඤාණං කම්මක්ඛයකරන්ති වුවවති. හික්ඛුනොති හින්තකිලෙසතාය හික්ඛුනො. ධුනමානස්ස පුරෙ කතං රජන්ති අරහත්තජ්ජන්තිතො පුබ්බෙ කතං රාගරජාදිමිස්සතාය රජන්ති ලද්ධනාමං දුක්ඛවෙදනීයං කම්මං විපාකපටිසංවෙදනෙන තං ධුනන්තස්ස විද්ධංසෙන්නස්ස, අරහත්තජ්ජන්තියා පරතො පන සාවජ්ජකිරියාය සම්භවොයෙව නත්ථි, අනවජ්ජකිරියා ව භවමූලස්ස සමුච්ඡින්නත්තා සමුච්ඡින්නමූලතාය පූජ්ථං විය ඵලදානසමත්ථතාය අභාවතො කිරියමත්තාව භොති.

අමමස්සාති රූපාදීසු කත්ථවි මමන්ති ගහණාභාවතො අමමස්ස මමඬිකාරරහිතස්ස. යස්ස හි මමඬිකාරො අත්ථි, සො අත්තසිනෙහෙන වෙජ්ජාදීහි සරීරං පටිජග්ගාපෙති. අරහා පන අමමො, තස්මා සො සරීරජග්ගනෙපි උදාසීනධාතුකොව. ඨිතස්සාති චතුබ්බිධම්පි ඔසං තරිත්වා නිබ්බානථලෙ ඨිතස්ස, පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන වා සන්ධාවනස්ස අභාවෙන ඨිතස්ස. සෙක්ඛපුච්ඡජනා හි කිලෙසාහිසඬ්ඛාරානං අජ්ජහින්තා වුත්තිපටිසන්ධිවසෙන සංසාරෙ ධාවන්ති නාම, අරහා පන තදභාවතො ඨිතොති වුවවති. අථ වා දසවිධෙ බීණාසවසඬ්ඛාතෙ අරියධම්මෙ ඨිතස්ස. තාදිනොති “පටිකුලෙ අජ්ජපටිකුලසඤ්ඤී විහරති”තිආදිනා (පටි. ම. 3.17) නයෙන වුත්තාය පඤ්චවිධාය අරියද්ධියා අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි අකම්පනියාය ඡළඬිගුපෙක්ඛාය ව සමන්තාගතෙන ඉට්ඨාදීසු එකසදිසතාසඬ්ඛාතෙන තාදිභාවෙන තාදිනො. අත්ථො නත්ථි ජනං ලපෙතවෙති “මම භෙසජ්ජාදීහි කරොථා”ති ජනං ලපිතුං කථෙතුං පයොජනං නත්ථි සරීරෙ නිරපෙක්ඛභාවතො. පණ්ඩුපලාසො විය හි ඛන්ධනා පවුත්තො සයමෙවායං කායො හිජ්ජිත්වා පතතුති බීණාසවානං අජ්ඣාසයො. වුත්තඤ්ඤොතං –

“නාහිකඬ්ඛාමි මරණං, නාහිකඬ්ඛාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 606);

අථ වා යංකිඤ්චි නිමිත්තං දස්සෙත්වා “කිං අයාස්ස ඉච්ඡිතබ්බ”න්ති ජනං ලපෙතවෙ පච්චයෙහි නිමිත්තනවසෙන ලපාපෙතුං බිණාසවස්ස අත්ථො නත්ථි තාදිසස්ස මිච්ඡාජීවස්ස මග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිතත්තාති අත්ථො. ඉති භගවා “කිස්සායං ටෙරො අත්තනො රොගං චෙජ්ජෙහි අතිකිච්ඡාපෙත්වා භගවතො අවිදුරෙ නිසීදති”ති වින්තෙත්තානං තස්ස අතිකිච්ඡාපනෙ කාරණං පකාසෙසි.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නන්දසුත්තවණ්ණනා

22. දුතියෙ නන්දොති තස්ස නාමං. සො හි වක්කවත්තිලක්ඛණුපෙතත්තා මාතාපිතරො සපරිජනං සකලඤ්ච ඤාතිපරිවට්ටං නන්දයන්තො ජාතොති “නන්දො”ති නාමං ලභී. භගවතො භාතාති භගවතො එකපිතුපුත්තතාය භාතා. න හි භගවතො සහොදරා උප්පජ්ජන්ති, තෙන වුත්තං “මාතුච්ඡාපුත්තො”ති, වුළුමාතුපුත්තොති අත්ථො. මහාපජාපතිගොතමියා හි සො පුත්තො. අනභිරතොති න අභිරතො. බ්‍රහ්මවරියන්ති බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං උත්තමං වරියං එකාසනං එකසෙය්‍යං මෙටුනවිරතිං. සන්ධාරෙතුන්ති පයමවිත්තතො යාවචරිමකචිත්තං සම්මා පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං ධාරෙතුං පවත්තෙතුං. දුතියෙන චෙත්ථ බ්‍රහ්මවරියපදෙන මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්සාපි සඬගහො චෙදිතබ්බො. සික්ඛං පච්චක්ඛායාති උපසම්පදකාලෙ හික්ඛුභාවෙන සද්ධිං සමාදින්නං නිබ්බත්තෙතබ්බභාවෙන අනුට්ඨිතං තිව්ධම්පි සික්ඛං පටික්ඛිපිත්වා, විස්සජ්ජෙත්වාති අත්ථො. භීතායාති ගිහිභාවාය. ආවත්තිස්සාමීති නිවත්තිස්සාමි.

කස්මා පනායං එවමාරොචෙසිති? එත්ථායං අනුපුබ්බිකථා – භගවා පවත්තවරධම්මවක්කො රාජගහං ගන්ත්වා චෙළවනෙ විහරන්තො “පුත්තං මෙ ආනෙත්වා දස්සෙථා”ති සුද්ධොදනමහාරාජෙන පෙසිතෙසු සහස්සසහස්සපරිවාරෙසු දසසු දුතෙසු සහ පරිවාරෙන අරහත්තං පත්තෙසු සබ්බපච්ඡා ගන්ත්වා අරහත්තප්පත්තෙන කාළදායිත්ථෙරෙන ගමනකාලං ඤත්වා මග්ගවණ්ණනං වණ්ණෙත්වා ජාතිභූමිගමනාය යාවිතො විසතිසහස්සබිණාසවපරිවුත්තො කපිලවත්ථුනගරං ගන්ත්වා ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා චෙස්සන්තරජාතකං (ජා. 2.22.1655 ආදයො) කථෙත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය පවිට්ඨො “උත්තිට්ඨෙ නප්පමජ්ජෙය්‍යා”ති (ධ. ප. 168) ගාථාය පිතරං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා “ධම්මඤ්චරෙ”ති (ධ. ප. 169) ගාථාය මහාපජාපතිං සොතාපත්තිඵලෙ, රාජානං සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි.

හත්තකිච්චාවසානෙ පන රාහුලමාතුගුණකථං නිස්සාය වන්දකින්තරීජාතකං (ජා. 1.14.18 ආදයො) කථෙත්වා තතියදිවසෙ නන්දකුමාරස්ස අභිසෙකගෙහප්පවෙසනවිවාහමඬිගලෙසු වත්තමානෙසු

පිණ්ඩාය පවිසිත්වා නන්දකුමාරස්ස භත්ථො පත්තං දත්වා මඩ්ගලං වත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමන්තො කුමාරස්ස භත්ථො පත්තං න ගණ්ඨි. සොපි තථාගතෙ ගාරවෙන “පත්තං තෙ, භන්තෙ, ගණ්ඨො”ති වත්තුං නාසක්ඛි. එවං පන වින්තෙසි, “සොපානමුලෙ ගණ්ඨස්සති”ති, සත්ථා තස්මිං යානෙ න ගණ්ඨි. ඉතරො “සොපානමුලෙ ගණ්ඨස්සති”ති වින්තෙසි, සත්ථා තත්ථපි න ගණ්ඨි. ඉතරො “රාජඨගණෙ ගණ්ඨස්සති”ති වින්තෙසි, සත්ථා තත්ථපි න ගණ්ඨි. කුමාරො නිවත්තිතුකාමො අනිච්ඡාය ගච්ඡන්තො ගාරවෙන “පත්තං ගණ්ඨො”ති වත්තුං න සක්කොති, “ඉධ ගණ්ඨස්සති, එත්ථ ගණ්ඨස්සති”ති වින්තෙන්නො ගච්ඡති.

තස්මිං ඛණෙ ජනපදකල්‍යාණියා ආචික්ඛිංසු, “අයො හගවා, නන්දරාජානං ගහෙත්වා ගච්ඡති, තුම්හෙහි විනා කරිස්සති”ති. සා උදකඛිත්ථුහි පග්ගරන්තෙහි අඬුපුල්ලිබ්බිතෙහි කෙසෙහි වෙගෙන පාසාදං ආරුය්හ සිහපඤ්ජරද්වාරෙ යත්වා “තුච්චං ඛො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ආහ. තං තස්සා වචනං තස්ස හදයෙ තිරියං පතිත්වා විය යිතං. සත්ථාපිස්ස භත්ථො පත්තං අග්ගහෙත්වා තං විහාරං තෙත්වා “පබ්බජිස්සසි නන්දා”ති ආහ. සො බුද්ධගාරවෙන “න පබ්බජිස්සාමි”ති අවත්වා, “ආම, පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සත්ථා තෙන හි නන්දං පබ්බාපෙථාති කපිලවත්ථුපුරං ගන්ත්වා තතියදිවසෙ තං පබ්බාපෙසි. සත්තමෙ දිවසෙ මාතරා අලඬිකරිත්වා පෙසිතං “දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි”ති වත්වා අත්තනා සද්ධිං ආරාමාගතං රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙසි. පුනෙකදිවසං මහාධම්මපාලජාතකං (ජා. 1.10.92 ආදයො) කථෙත්වා රාජානං අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි.

ඉති හගවා මහාපජාපතිං සොකාපත්තිඵලෙ, පිතරං තීසු ඵලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො පුනදෙව රාජගහං ගන්ත්වා තතො අනාථපිණ්ඩිකෙන සාවත්ථී. ආගමනත්ථාය ගහිතපටිඤ්ඤො නිට්ඨිතෙ ජෙතවනමහාවිහාරෙ තත්ථ ගන්ත්වා වාසං කප්පෙසි. එවං සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මා නන්දො අත්තනො අනිච්ඡාය පබ්බජිතො කාමෙසු අනාදීනවදස්සාවී ජනපදකල්‍යාණියා චුත්තවචනමනුස්සරන්තො උක්කණ්ඨිතො හුත්වා හික්ඛුනං අත්තනො අනභිරතිං ආරොවෙසි. තෙන චුත්තං “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා නන්දො...පෙ.... භීතායාවත්තිස්සාමි”ති.

කස්මා පන නං හගවා එවං පබ්බාපෙසිති? “පුරෙතරමෙව ආදීනවං දස්සෙත්වා කාමෙහි නං විවෙචෙතුං න සක්කා, පබ්බාපෙත්වා පන උපායෙන තතො විවෙචෙත්වා උපරිවිසෙසං නිබ්බන්තෙස්සාමි”ති වෙනෙය්‍යදමනකුසලො සත්ථා එවං නං පයිමං පබ්බාපෙසි.

සාකියානීති සක්‍යරාජධිතා. ජනපදකල්‍යාණිති ජනපදමිහි කල්‍යාණි රූපෙන උත්තමා ජසරිරදොසරහිතා, පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතා. සා හි

යස්මා නාතිදීසා නාතිරස්සා නාතිකීසා නාතිපුලා නාතිකාලිකා නච්චොදාතා අතික්කන්තා මානුසකචණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බචණ්ණං, තස්මා ඡසරීරදොසරහිතා. ඡවිකල්‍යාණං මංසකල්‍යාණං නබ්බකල්‍යාණං අට්ඨිකල්‍යාණං වයකල්‍යාණන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි කල්‍යාණෙහි සමන්තාගතා.

තත්ථ අත්තනො සරීරොභාසෙන දසද්වාදසහත්ථෙ යානෙ ආලොකං කරොති, පියඬ්ගුසමා වා සුවණ්ණසමා වා හොති, අයමස්සා ඡවිකල්‍යාණතා. චත්තාරො පනස්සා හත්ථපාදා මුඛපරියොසානඤ්ච ලාබාරසපරිකම්මකතං විය රත්තපවාලරත්තකම්බලෙන සදිසං හොති, අයමස්සා මංසකල්‍යාණතා. වීසති නබ්බත්තාති මංසතො අමුත්තට්ඨානෙ ලාබාරසපරිකිත්තාති විය මුත්තට්ඨානෙ බීරධාරාසදිසාති හොන්ති, අයමස්සා නබ්බකල්‍යාණතා. ද්වත්තිංසදන්තා සුච්ඡිතා පරිසුද්ධපවාලපන්තිසදිසා චරීරපන්ති විය බායන්ති, අයමස්සා අට්ඨිකල්‍යාණතා. වීසතිවස්සසතිකාපි සමානා සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය හොති නිජ්පලිතා, අයමස්සා වයකල්‍යාණතා. සුන්දරී ච හොති එවරූපගුණසමන්තාගතා, තෙන චුත්තං “ඡනපදකල්‍යාණි”ති.

සරා නික්ඛමන්තස්සාති අනාදරෙ සාම්චචනං, සරතො නික්ඛමතොති අත්ථො. “සරා නික්ඛමන්ත”න්තිපි පඨන්ති. උපඬ්චුල්ලිබ්බෙහි කෙසෙහිති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණචචනං, විජ්ජකතුල්ලිබ්බෙහි කෙසෙහි උපලක්ඛිතාති අත්ථො. “අඬ්චුල්ලිබ්බෙහි”න්තිපි පඨන්ති. උල්ලිබ්බන්ති ච එණකාදීහි කෙසසණ්ඨාපනං, “අඬ්චකාරවිධාන”න්තිපි වදන්ති. අපලොකෙත්වාති සිනෙහරසවිජ්ජාරසංසුචකෙන අඬ්චකිත්තා ආබන්ධන්ති විය ඔලොකෙත්වා. මං, හන්තෙති පුබ්බෙපි “ම”න්ති චත්වා උක්කණ්ඨාකුලචිත්තතාය පුන “මං එතදවොවා”ති ආහ. තුච්චන්ති සීසං. තමනුස්සරමානොති තං තස්සා චචනං, තං වා තස්සා ආකාරසහිතං චචනං අනුස්සරන්තො.

භගවා තස්ස චචනං සුත්වා “උපායෙනස්ස රාගං චූපසමෙස්සාමි”ති ඉද්ධිබලෙන නං තාවතිංසභවනං නෙත්තො අත්තරාමග්ගෙ එකස්මිං කුමාමබ්බෙත්තෙ කුමාමබ්බාණුමත්ථකෙ නිසින්තං ඡින්නකණ්ණනාසානඬ්ගුට්ඨං එකං පලුට්ඨමක්කට්ඨං දස්සෙත්වා තාවතිංසභවනං නෙසි. පාළියං පන එකක්ඛණෙනෙව සත්ථාරා තාවතිංසභවනං ගතං විය චුත්තං, තං ගමනං අචත්වා තාවතිංසභවනං සන්ධාය චුත්තං. ගච්ඡන්තොයෙව හි භගවා ආයස්මතො නන්දස්ස අත්තරාමග්ගෙ තං පලුට්ඨමක්කට්ඨං දස්සෙති. යදි එවං කථං සම්ඤ්ජනාදිනිදස්සනං? තං අත්තරධානනිදස්සනන්ති ගහෙතබ්බං. එවං සත්ථා තං තාවතිංසභවනං නෙත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො උපට්ඨානං ආගතාති කකුට්ඨපාදාති පඤ්ච අච්ඡරාසතාති අත්තානං චන්දිත්වා ධීතාති දස්සෙත්වා ඡනපදකල්‍යාණියා තාසං පඤ්චන්තං අච්ඡරාසතානං

රූපසම්පත්තිං පටිච්ච විසෙසං පුච්ඡි. තෙන වුත්තං - “අථ ඛො භගවා ආයස්මත්තං නන්දං බාහායං ගහෙත්වා...පෙ.... කකුටපාදානී”ති.

තත්ථ බාහායං ගහෙත්වාති බාහුමිහි ගහෙත්වා විය. භගවා හි තදා තාදිසං ඉද්ධානිසඬ්ඛාරං අනිසඬ්ඛාරෙසි, යථා ආයස්මා නන්දො භූපෙ ගහෙත්වා භගවතා නියමානො විය අහොසි. තත්ථ ච භගවතා සචෙ තස්ස ආයස්මතො තාවතිංසදෙවලොකස්ස දස්සනං පචෙසනමෙව වා ඉච්ඡිතං සීයා, යථානිසිත්තස්සෙව තස්ස තං දෙවලොකං දස්සෙය්‍යා ලොකවිචරණිද්ධිකාලෙ විය, තමෙව වා ඉද්ධියා තත්ථ පෙසෙය්‍යා. යස්මා පනස්ස දිබ්බත්තභාවතො මනුස්සත්තභාවස්ස යො නිහීනජ්ගුච්ඡනීයභාවො, තස්ස සුබග්ගහණත්ථං අන්තරාමග්ගෙ තං මක්කටිං දස්සෙතුකාමො, දෙවලොකසිරිවිභවසම්පත්තියො ච ඔගාහෙත්වා දස්සෙතුකාමො අහොසි, තස්මා තං ගහෙත්වා තත්ථ නෙසි. එවඤ්ඤිස්ස තදත්ථං බ්‍රහ්මවරියවාසෙ විසෙසතො අභිරති භවිස්සතීති.

කකුටපාදානීති රත්තවණ්ණතාය පාරාවතසදිසපාදානි. තා කිර සබ්බාපි කස්සපස්ස භගවතො සාවකානං පාදමක්ඛනතෙලදානෙන තාදිසා සුකුමාරපාදා අහෙසුං. පස්සසි නොති පස්සසි නු. අභිරූපතරාති විසිට්ඨරූපතරා. දස්සනීයතරාති දිවසම්පි පස්සත්තානං අතිත්තිකරණට්ඨෙත පස්සිතබ්බතරා. පාසාදිකතරාති සබ්බාවයවසොභාය සමන්තතො පසාදාවහතරා.

කස්මා පන භගවා අවස්සුතවිත්තං ආයස්මත්තං නන්දං අච්ඡරායො ඔලොකාපෙසි? සුබෙනෙවස්ස කිලෙසෙ නීහරිතුං. යථා හි කුසලො චෙජ්ජො උස්සන්තදොසං පුග්ගලං තිකිච්ඡන්තො සිනෙහපානාදිනා පයමං දොසෙ උක්කිලෙදෙත්වා පච්ඡා වමනවිරෙවනෙහි සම්මදෙව නීහරාපෙති, එවං විනෙය්‍යදමනකුසලො භගවා උස්සන්තරාගං ආයස්මත්තං නන්දං දෙවච්ඡරායො දස්සෙත්වා උක්කිලෙදෙසි අරියමග්ගහෙසජ්ජෙන අනවසෙසතො නීහරිතුකාමොති චෙදිතබ්බං.

පලුට්ඨමක්කටීති ඤාමඬ්ඛිගපච්චඬ්ඛිගමක්කටී. එවමෙව ඛොති යථා සා, හන්තෙ, තුම්හෙහි මය්හං දස්සිතා ඡිත්තකණ්ණනාසා පලුට්ඨමක්කටී ජනපදකල්‍යාණිං උපාදාය, එවමෙව ජනපදකල්‍යාණි ඉමානි පඤ්ච අච්ඡරාසතානි උපාදායාති අත්ථො. පඤ්චන්තං අච්ඡරාසතානන්ති උපයොගෙ සාමිච්චනං, පඤ්ච අච්ඡරාසතානීති අත්ථො. අවයවසම්බන්ධෙ වා එතං සාමිච්චනං, තෙන පඤ්චන්තං අච්ඡරාසතානං රූපසම්පත්තිං උපනිධායාති අධිජ්ජායො. උපනිධායාති ච සමීපෙ යිපෙත්වා, උපාදායාති අත්ථො. සඬ්ඛානන්ති ඉත්ථීති ගණනං. කලභාගන්ති කල්‍යාපි භාගං, එකං සොළසකොට්ඨාසෙ කත්වා තතො එකකොට්ඨාසං ගහෙත්වා සොළසධා ගණිතෙ තත්ථ යො එකෙකො කොට්ඨාසො, සො කලභාගොති

අධිප්පෙතො, තම්පි කලහාගං න උපෙනීති වදති. උපනිධිත්ති “ඉමාය අයං සදිසි” ති උපමාභාවෙන ගහෙත්වා සමීපෙ යපනමිති.

යත්ථායං අනභිරතො, තං බ්‍රහ්මවරියං පුබ්බෙ වුත්තං පාකට්ඨ්ථාති තං අනාමසිත්වා තත්ථ අභිරතියං ආදර්ශනනත්ථං අභිරම, නන්ද, අභිරම, නන්දා” ති ආමෙඨිතවසෙන වුත්තං. අහං තෙ පාටිභොගොති කස්මා භගවා තස්ස බ්‍රහ්මවරියවාසං ඉච්ඡන්තො අබ්‍රහ්මවරියවාසස්ස පාටිභොගං උපගඤ්ජි? යත්ථස්ස ආරම්මණෙ රාගො දළ්භං නිපති, තං ආගන්තුකාරම්මණෙ සඬකාමෙත්වා සුබ්බෙ සක්කා ජහාපෙතුන්ති පාටිභොගං උපගඤ්ජි. අනුපුබ්බිකථායං සග්ගකථා ඉමස්ස අත්ථස්ස නිදස්සනං.

අස්සොසුන්ති කථමස්සොසුං? භගවා හි තදා ආයස්මන්තෙ නන්දෙ වත්තං දස්සෙත්වා අත්තතො දිවාට්ඨානං ගතෙ උපට්ඨානං ආගතානං භික්ඛූනං තං පවත්තිං කථෙත්වා යථා නාම කුසලො පුරිසො අනික්ඛන්තං ආණිං අඤ්ඤාය ආණියා නිහරිත්වා පුන තං හත්ථාදීහි සඤ්චාලෙත්වා අපනෙති, එවමෙව ආචිණ්ණවිසයෙ තස්ස රාගං ආගන්තුකවිසයෙන නිහරිත්වා පුන තදපි බ්‍රහ්මවරියමග්ගහෙතුං කත්වා අපනෙතුකාමො “එථ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, නන්දං භික්ඛුං භතකවාදෙන ව උපක්කිතකවාදෙන ව සමුදාවරථා” ති ආණාපෙසි, එවං භික්ඛු අස්සොසුං. කෙච් පන “භගවා තථාරූපං ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛාරෙසි, යථා තෙ භික්ඛු තමත්ථං ජානිංසු” ති වදන්ති.

භතකවාදෙනාති භතකොති වාදෙන. යො හි භතියා කම්මං කරොති, සො භතකොති වුච්චති, අයමිපි ආයස්මා අච්ඡරාසම්භොගනිමිත්තං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තො භතකො විය හොතීති වුත්තං “භතකවාදෙනා” ති. උපක්කිතකවාදෙනාති යො කභාපණාදීහි කිඤ්චි කිණාති, සො උපක්කිතකොති වුච්චති, අයමිපි ආයස්මා අච්ඡරානං හෙතු අත්තතො බ්‍රහ්මවරියං කිණාති, තස්මා “උපක්කිතකො” ති එවං වචනෙන. අථ වා භගවතො ආණාය අච්ඡරාසම්භොගසඬ්ඛාතාය භතියා බ්‍රහ්මවරියවාසසඬ්ඛාතං ජීවිතං පවත්තෙන්තො තාය භතියා යාපනෙ භගවතා හරියමානො විය හොතීති “භතකො” ති වුත්තො, තථා අච්ඡරාසම්භොගසඬ්ඛාතං වික්කයං ආදාතබ්බං කත්වා භගවතො ආණත්තියං තිට්ඨන්තො තෙන වික්කයෙන භගවතා උපක්කිතො විය හොතීති වුත්තං “උපක්කිතකො” ති.

අට්ඨියමානොති පිළියමානො දුක්ඛාපියමානො. හරායමානොති ලජ්ජමානො. ජිගුච්ඡමානොති පාටිකුලානො දහන්තො. එකොති අසභායො. වූපකට්ඨොති වත්ථුකාමෙහි කිලෙසකාමෙහි ව කායෙන වෙච විත්තෙන ව වූපකට්ඨො. අප්පමත්තොති කම්මට්ඨානෙ සතිං අවිජ්ඣන්තො. ආනාපීති කායිකවෙතසිකවීරියාතාපෙන ආනාපවා, ආනාපෙති කිලෙසෙති ආනාපො,

වීරියං. පහිතත්තොති කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛතාය පෙසිතත්තො විස්සට්ඨඅත්තභාවො, නිබ්බානෙ චා පෙසිතවිත්තො. න වීරස්සෙවාති කම්මට්ඨානාරම්භතො න වීරෙනෙව. යස්සත්ථායාති යස්ස අත්ථාය. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ච ආචාරකුලපුත්තා ච, අයං පන උභයථාපි කුලපුත්තො. සම්මදෙවාති හෙතුනා ච කාරණෙන ච. අගාරස්මාති සරතො. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං. කසිවණ්ණජ්ජාදිකම්මඤ්ඞි අගාරස්ස හිතන්ති අගාරියං නාම, තං එත්ථ නත්ථීති පබ්බජ්ජා අනගාරියාති වුච්චති. පබ්බජන්තිති උපගච්ඡන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මචරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා ඉධ පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරජපච්චයෙන ඤත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසිති පාපුණ්ණිත්වා සම්පාදෙත්වා චා විහාසි. එවං විහරන්තොව බිණ්ණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසිති. ඉමිනා අස්ස පච්චචෙක්ඛණභූමි දස්සිතා.

තත්ථ බිණ්ණා ජාතීති න තාවස්ස අතීතා ජාති බිණ්ණා පුබ්බෙව බිණ්ණත්තා, න අනාගතා අනාගතත්තා එව, න පච්චුප්පන්තා විජ්ජමානත්තා. මග්ගස්ස පන අභාවිතත්තා යා එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධජ්ජහෙදා ජාති උප්පජ්ජෙය්‍යා, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන බිණ්ණා. තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චචෙක්ඛිත්වා කිලෙසාභාවෙන විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකං හොතීති ජානනෙන අබ්භඤ්ඤාසි. වුසිතන්ති වුත්ථං පරිවුත්ථං කතං චරිතං, නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මචරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියං. පුචුප්ජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධිං සත්ත සෙක්ඛා බ්‍රහ්මචරියවාසං වසන්ති නාම, බිණ්ණාසවො වුත්ථවාසො, තස්මා සො අත්තනො බ්‍රහ්මචරියවාසං පච්චචෙක්ඛන්තො “වුසිතං බ්‍රහ්මචරිය”න්ති අබ්භඤ්ඤාසි. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිච්චං නිට්ඨාපිතං. පුචුප්ජනකල්‍යාණකාදයො හි තං කිච්චං කරොන්ති නාම, බිණ්ණාසවො කතකරණීයො, තස්මා සො අත්තනො කරණීයං පච්චචෙක්ඛන්තො “කතං කරණීය”න්ති අබ්භඤ්ඤාසි. නාපරං ඉත්ථත්තායාති “ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය එවං සොළසකිච්චභාවාය කිලෙසක්ඛයාය චා මග්ගභාවනාය කිච්චං මෙ නත්ථී”ති අබ්භඤ්ඤාසි. නාපරං ඉත්ථත්තායාති චා “ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා වත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථී, ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති ඡින්තමුලකා විය රුක්ඛා, තෙ චරිමකචිත්තනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායිස්සන්ති, අපණ්ණත්තිකභාවං ගම්ස්සන්ති”ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති භගවතො

සාවකානං අරහත්තානං අබ්භන්තරො එකො මහාසාවකො අහොසීති අත්ථො.

අඤ්ඤතරා දෙවතාති අධිගතමග්ගා එකා බ්‍රහ්මදෙවතා. සා හි සයං අසෙක්ඛත්තා අසෙක්ඛට්ඨසයං අබ්භඤ්ඤාසි. සෙක්ඛා හි තං තං සෙක්ඛට්ඨසයං, පුට්ඨජ්ජනා ච අත්තනො පුට්ඨජ්ජනට්ඨසයමෙව ජානන්ති. අභික්කන්තාය රත්තියාති පරික්ඛිණාය රත්තියා, මජ්ඣමයාමෙති අත්ථො. අභික්කන්තවණ්ණාති අතිඋත්තමවණ්ණා. කෙවලකප්පන්ති අනවසෙසෙන සමන්තතො. ඔහාසෙත්වාති අත්තනො පහාය චන්දො විය සුරියො විය ච ජෙනවනං එකොහාසං කත්වා. තෙනුපසඬකමීති ආයස්මතො නන්දස්ස අරහත්තප්පත්තිං විදිත්වා පිතිසොමනස්සජානා “තං භගවතො පටිවෙදෙස්සාමි”ති උපසඬකමි.

ආසවානං ඛයාති එත්ථ ආසවන්තීති ආසවා, චක්ඛුද්වාරාදීහි පවත්තන්තීති අත්ථො. අථ වා ආගොත්‍රභුං ආභවග්ගං වා සවන්තීති ආසවා, එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඔකාසං අන්තො කරිත්වා පවත්තන්තීති අත්ථො. විරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදිආසවා වියාති ආසවා. “පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොට්ඨි පඤ්ඤායති අවිජ්ජායා”තිආදිවචනෙහි (අ. නි. 10.61) නෙසං විරපාරිවාසියතා වෙදිතඛිඛා. අථ වා ආයතං සංසාරදුක්ඛං සවන්ති පසවන්තීතිපි, ආසවා. පුරිමො චෙත්ථ අත්ථො කිලෙසෙසු යුජ්ජති, පවිජ්ජමො කම්මෙපි. න කෙවලඤ්ච කම්මකිලෙසා එව ආසවා, අථ ඛො නානප්පකාරා උපද්දවාපි. තථා හි “නාහං, චුන්ද, දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමි”ති එත්ථ (දී. නි. 3.182) විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධඛිඛො වා විහඬගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍ය, මනුස්සත්තඤ්ච අඛිබ්බෙ;
තෙ මය්හං ආසවා ඛිණා, විද්ධස්සතා විනලිකතා”ති. (අ. නි. 4.36) –

එත්ථ තෙභුමිකං කම්මං අවසෙසා ච අකුසලා ධම්මා ආසවාති ආගතා. “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති (පාරා. 39) පරුපඝාතවිජ්ජට්ඨසාරවධබන්ධාදයො චෙව අපායදුක්ඛභූතා ච නානප්පකාරා උපද්දවා.

තෙ පනෙනෙ ආසවා විනයෙ – “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරායිකානං ආසවානං පටිඝාතායා”ති (පාරා. 39) ද්විධා ආගතා. සලායතනෙ “තයොමෙ, ආවුසො, ආසවා – කාමාසවො, භවාසවො, අවිජ්ජාසවො”ති (දී. නි. 3.305) තිධා ආගතා, තථා අඤ්ඤෙසු ච සුත්තන්තෙසු. අභිධම්මෙ තෙයෙව දිට්ඨාසවෙන සද්ධිං චතුධා ආගතා. නිබ්බේධිකපරියායෙ “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආසවා නිරයගාමිනියා”තිආදිනා (අ. නි. 6.63) පඤ්චධා ආගතා. ඡක්කනිපාතෙ “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආසවා

සංවරාය පභාතබ්බා”තිආදීනා (අ. නි. 6.58) නයෙන ඡධා ආගතා. සබ්බාසවපරියායෙ (ම. නි. 1.22) තෙයෙව දස්සනපභාතබ්බෙහි සද්ධිං සත්තධා ආගතා. ඉධ පන අභිධම්මනායෙන චත්තාරො ආසවා වෙදිතබ්බා.

බයාති එත්ථ පන “යො ආසවානං බයො හෙදො පරිහෙදො”තිආදීසු ආසවානං සරසහෙදො ආසවක්ඛයොති වුත්තො. “ජානතො අහං, භික්ඛවෙ, පස්සතො ආසවානං බයං වදාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.15) ආසවානං ආයතිං අනුප්පාදො ආසවක්ඛයොති වුත්තො.

“සෙක්ඛස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිනො;
බයස්මිං පයමං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා”ති. (ඉතිවු. 62) –

ආදීසු මග්ගො ආසවක්ඛයොති වුත්තො. “ආසවානං බයා සමණො හොති”තිආදීසු (ම. නි. 1.438) එලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිනො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඨන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. –

ආදීසු (ධ. ප. 253) නිබ්බානං. ඉධ පන ආසවානං අව්චන්තබ්බො අනුප්පාදො වා මග්ගො වා “ආසවානං බයො”ති වුත්තො.

අනාසවන්ති පටිපස්සද්ධිවසෙන සබ්බසො පභීනාසවං.
වෙතොවිමුත්තින්ති අරහත්තඵලසමාධිං. පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති
අරහත්තඵලපඤ්ඤං. උභයවචනං මග්ගෙ විය එලෙපි සමථවිපස්සනානං
යුගනන්ධභාවදස්සනත්ථං. ඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. දෙවතාය
වචනසමනන්තරමෙව “කථං නු බො”ති ආවජ්ජේන්තස්ස භගවතො ඤාණං
උප්පජ්ජි “නන්දෙන අරහත්තං සච්ඡිකත”න්ති. සො හි ආයස්මා
සභායභික්ඛුහි තථා උප්පණ්ඨියමානො “භාරියං වත මයා කතං, යොහං එවං
ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජිත්වා අව්ඡරානං පටිලාභාය සත්ථාරං
පාටිභොගං අකාසි”න්ති උප්පන්නසංවෙගො භිරොත්තජ්ජං
පච්චුපට්ඨපෙත්වා සට්ඨන්තො වායමන්තො අරහත්තං පත්වා වින්තෙසි –
“යංනුනාහං භගවන්තං එතස්මා පටිස්සවා මොවෙය්‍ය”න්ති. සො භගවන්තං
උපසඬ්ඤාමිත්වා අත්තතො අධිප්පායං සත්ථු ආරොවෙසි. තෙන වුත්තං –
“අථ බො ආයස්මා නන්දො...පෙ.... එතස්මා පටිස්සවා”ති. තත්ථ
පටිස්සවාති පාටිභොගජ්ජපටිස්සවා, “අව්ඡරානං පටිලාභාය අහං පටිභූතො”ති
පටිඤ්ඤාය.

අථස්ස භගවා “යස්මා තයා අඤ්ඤා ආරාධිතාති ඤාතමෙතං මයා,
දෙවතාපි මෙ ආරොවෙසි, තස්මා නාහං පටිස්සවා ඉදානි මොවෙතබ්බො
අරහත්තජ්ජත්තියාව මොචිතත්තා”ති ආහ. තෙන වුත්තං “යදෙව බො තෙ
නන්දා”තිආදි. තත්ථ යදෙවාති යදා එව. තෙති තව. මුත්තොති පමුත්තො.

ඉදං චුත්තං හොති – යස්මිංයෙව කාලෙ ආසවෙහි තව චිත්තං විමුත්තං, අථ අනන්තරමෙවාහං තතො පාටිභොගතො මුත්තොති.

සොපි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙයෙව “යදෙවාහං ඉන්ද්‍රියාසංවරං නිස්සාය ඉමං විජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව සුට්ඨු නිග්ගහෙස්සාමි”ති උස්සාහජාතො ඛලවහිරොත්තජපො තත්ථ ච කතාධිකාරත්තා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ උක්කට්ඨපටිපදම්පි අගමාසි. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“සවෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලොකෙතඛ්ඛා හොති, සඛ්ඛං චෙනසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලොකෙති ‘එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යු’න්ති, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති.

“සවෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා...පෙ.... උත්තරා... දක්ඛිණා... උද්ධං... අධො... අනුදිසා ආලොකෙතඛ්ඛා හොති, සඛ්ඛං චෙනසො සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං ආලොකෙති ‘එවං මෙ...පෙ.... සම්පජානො හොති’”ති (අ. නි. 8.9).

තෙනෙව තං ආයස්මන්තං සත්ථා “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්චාරානං යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.230) එතදග්ගෙ යිපෙසි.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මනො නන්දස්ස සඛ්ඛාසවෙ ඛෙපෙත්වා සුඛාදීසු තාදිභාවජ්ජත්තිසඛ්ඛානං අත්ථං සඛ්ඛාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තදත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස නිත්තිණ්ණො පඬිකොති යෙන අරියපුග්ගලෙන අරියමග්ගසෙතූනා සඛ්ඛො දිට්ඨිපඬිකො සංසාරපඬිකො එව චා නිබ්බානපාරගමනෙන තිණ්ණො. මද්දිතො කාමකණ්ඩකොති යෙන සත්තානං විජ්ඣානතො. “කාමකණ්ඩකො”ති ලද්ධනාමො සඛ්ඛො කිලෙසකාමො සඛ්ඛො කාමවිසුකො අග්ගඤ්ඤාදණ්ඩෙන මද්දිතො හග්ගො අනවසෙසතො මථිතො. මොහක්ඛයං අනුජ්ජත්තොති එවංභූතො ච දුක්ඛාදිවිසයස්ස සඛ්ඛස්ස සම්මොහස්ස ඛෙපනෙන මොහක්ඛයං පත්තො, අරහත්තඵලං නිබ්බානඤ්ච අනුජ්ජත්තො. සුඛදුක්ඛෙසු න වෙධනී ස හික්ඛුති සො හිත්තකිලෙසො හික්ඛු ඉට්ඨාරම්මණසමායොගතො උජ්ජන්තෙසු සුඛෙසු අනිට්ඨාරම්මණසමායොගතො උජ්ජන්තෙසු දුක්ඛෙසු ච න වෙධනී න කම්පති, තං නිමිත්තං චිත්තවිකාරං නාපජ්ජති. “සුඛදුක්ඛෙසු”ති ච දෙසනාමත්තං, සඛ්ඛෙසුපි ලොකධම්මෙසු න වෙධනීති වෙදිතඛ්ඛං.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. යසොජස්සන්තවණ්ණනා

23. තතියෙ යසොජස්සමුඛානීති එත්ථ යසොජොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං, තං පුබ්බභිගමං කත්වා පබ්බජිතත්තා විවරණතො ච තානි පඤ්ච භික්ඛුසනානි “යසොජස්සමුඛානී”ති වුත්තානි.

තෙසං අයං පුබ්බයොගො – අතීතෙ කිර කස්සපදසබ්ලස්ස සාසනෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු ආරඤ්ඤකො අරඤ්ඤෙ පිට්ඨිපාසාණෙ කතපණ්ණකුටියං විහරති. තස්මිඤ්ච සමයෙ පඤ්චසනා චොරා ගාමසාතකාදීනි කත්වා චොරිකාය ජීවත්තා චොරකම්මං කත්වා ජනපදමනුස්සෙහි අනුබද්ධා පලායමානා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ කිඤ්චි ගහණං වා පටිසරණං වා අපස්සන්තා අවිදුරෙ තං භික්ඛුං පාසාණෙ නිසින්නං දිස්වා වන්දිත්වා තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා “අම්භාකං, භන්තෙ, පටිසරණං හොථා”ති යාචිංසු. ථෙරො “තුම්භාකං සීලසදිසං පටිසරණං නත්ථී, සබ්බෙ පඤ්ච සීලානි සමාදියථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සීලානි සමාදියිංසු. ථෙරො “තුම්භෙ ඉදානි සීලෙසු පතිට්ඨිතා, අත්තනො ජීවිතං විනාසයන්තෙසුපි මා මනං පදොසයිත්ථා”ති කකචුපමවිධිං. (ම. නි. 1.222 ආදයො) ආචික්ඛි. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු. අථ තෙ ජානපදා තං සම්පත්තා ඉතො චිතො ච ගවෙසන්තා තෙ චොරෙ දිස්වා සබ්බෙව ජීවිතා චොරොපෙසුං. තෙ තෙසු මනොපදොසමත්තම්පි අකත්වා අක්ඛණ්ඩසීලා කාලං කත්වා කාමාවචරදෙවෙසු නිබ්බත්තිංසු. තෙසු ජෙට්ඨචොරො ජෙට්ඨදෙවපුත්තො අහොසි, ඉතරෙ තස්සෙව පරිවාරා.

තෙ අපරාපරං සංසරන්තා එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ බෙපෙත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ දෙවලොකතො වචිත්වා ජෙට්ඨදෙවපුත්තො සාවත්ථීනගරද්වාරෙ කෙවට්ටගාමෙ පඤ්චසතකුලගාමජෙට්ඨකස්ස කෙවට්ටස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, යසොජොතිස්ස නාමං අකංසු. ඉතරෙපි අවසෙසකෙවට්ටානං පුත්තා හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තෙ පුබ්බසන්නිවාසෙන සබ්බෙපි සභායකා හුත්වා සහපංසුකීලිතං කීළන්තා අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තා අහෙසුං, යසොජො තෙසං අග්ගො අහොසි. තෙ සබ්බෙව එකතො හුත්වා ජාලානි ගහෙත්වා නදිතලාකාදීසු මච්ඡෙ බන්ධන්තා විවරන්ති.

අථෙකදිවසං අවිරවතියා නදියා ජාලෙ ඛිත්තෙ සුවණ්ණවණ්ණො මච්ඡො අන්තොජාලෙ පාවිසි. තං දිස්වා සබ්බෙපි කෙවට්ටා “අම්භාකං පුත්තා මච්ඡෙ බන්ධන්තා සුවණ්ණවණ්ණං මච්ඡං බන්ධිංසු”ති භට්ඨතුට්ඨා අහෙසුං. අථ තෙ පඤ්චසනාපි සභායකා මච්ඡං නාවාය පක්ඛිපිත්වා නාවං උක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා තං දිස්වා “භගවා එතස්ස සුවණ්ණවණ්ණකාරණං ජානිස්සති”ති මච්ඡං ගාහාපෙත්වා භගවතො දස්සෙසි. සත්ථා “අයං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ ඔසක්කමානෙ පබ්බජිත්වා මච්ඡා පටිපජ්ජන්තො සාසනං ඔසක්කාපෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තො එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පච්චිත්වා තතො වුතො අවිරවතියං

මව්ණො හුත්වා නිබ්බත්තො”ති වත්වා තස්ස මාතුහගිනීනඤ්ච නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං, තස්ස භාතිකත්ථෙරස්ස පරිනිබ්බුතභාවඤ්ච තෙනෙව කථාපෙත්වා ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා කපිලසුත්තං දෙසෙසි.

සත්ථු දෙසනං සුත්වා තෙ පඤ්චසතා කෙවට්ටපුත්තා සංවෙගජාතා හුත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා, උපසම්පන්නා හුත්වා විවෙකවාසං වසන්නා භගවත්තං දස්සනාය ආගමංසු. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන යසොජප්පමුඛානි පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසතානි”තිආදි.

තත්ථ තෙධාති තෙ ඉධ. නෙවාසිකෙහීති නිබ්ද්ධවාසං වසමානෙහි. පටිසම්මොදමානානි නෙවාසිකභික්ඛුහි “කච්චාවුසො, ඛමනීය”න්තිආදිනා පටිසන්ථාරවසෙන සම්මොදනාය කතාය “ආමාවුසො, ඛමනීය”න්තිආදිනා, පුන සම්මොදමානා තෙහි සද්ධිං සමප්පවත්තමොදා. සෙනාසනානි පඤ්ඤාපයමානානි ආචරියුපජ්ඣායානං අත්තනො ච පාපුණකානි සෙනාසනානි පුච්ඡිත්වා තෙහි නෙවාසිකෙහි තෙසං “ඉදං තුම්භාකං ආචරියානං, ඉදං තුම්භාකං උපජ්ඣායානං, ඉදං තුම්භාකං පාපුණානි”ති සෙනාසනානි සංවිධාපෙත්වා අත්තනා ච තත්ථ ගන්ත්වා, ද්වාරකවාටානි විවරිත්වා, මඤ්චපිටකටසාරකාදීනි නිහරිත්වා පජ්ඣොටෙත්වා යථායානං යපනාදිවසෙන පඤ්ඤාපෙන්නා ච.

පත්තවීරානි පටිසාමයමානානි, “භත්තෙ, ඉමං මෙ පත්තං යපෙථ, ඉදං වීරං, ඉදං ථාලකං, ඉදං උදකතුම්බං, ඉදං මෙ කත්තරයට්ඨි”න්ති එවං සමණපරික්ඛාරං සංගොපයමානා. උච්චාසද්දා මහාසද්දාති උද්ධං ගතට්ඨෙන උච්චො සද්දො යෙසන්තෙ උච්චාසද්දා අකාරස්ස ආකාරං කත්වා. සමන්තතො පත්ථට්ඨයෙන මහන්තො සද්දො යෙසන්තෙ මහාසද්දා. කෙවට්ටා මඤ්ඤෙ මච්ඡවිලොපෙති කෙවට්ටා විය මච්ඡවිලුම්පනෙ. යථා නාම කෙවට්ටා උදකෙ වට්ටනතො මච්ඡග්ගහණත්ථං පවත්තනතො “කෙවට්ටා”ති ලද්ධනාමා මච්ඡබන්ධා මච්ඡග්ගහණත්ථං ජලෙ ජාලං පක්ඛිපිත්වා “පවිට්ඨො න පවිට්ඨො, ගහිතො න ගහිතො”තිආදිනා උච්චාසද්දමහාසද්දා භොන්ති. යථා ච තෙ මච්ඡපච්ඡිආදීනි යපිතට්ඨානෙ මහාජනෙ ගන්ත්වා “මය්හං එකං මච්ඡං දෙථ, මය්හං එකං මච්ඡථාලං දෙථ, අමුකස්ස දින්නො මහන්තො, මය්හං බුද්දකො”තිආදීනි වත්වා විලුම්පමානෙ තෙසං පටිසෙධනාදිවසෙන උච්චාසද්දමහාසද්දා ච භොන්ති, එවමෙන භික්ඛුති දස්සෙති. තෙතෙති තෙ එතෙ. කිංනුති කිස්ස නු, කිමත්ථං නුති අත්ථො. තෙමෙති තෙ ඉමෙ. පණාමෙමීති නීහරාමි. වොති තුම්භෙ. න වො මම සන්තිකෙ වත්ථබ්බත්ති තුම්භෙහි මය්හං සන්තිකෙ න වසිතබ්බං. යෙ තුම්භෙ මාදිසස්ස බුද්ධස්ස වසනට්ඨානං ආගන්ත්වා එවං මහාසද්දං කරොථ, අත්තනො ධම්මතාය වසන්නා කිං නාම සාරුප්පං කරිස්සථ, තුම්භාදිසානං මම සන්තිකෙ වසනකිච්චං නත්ථීති දීපෙති. එවං පණාමිතෙසු ච භගවතා තෙසු එකභික්ඛුපි

“භගවා තුම්හෙ මහාසද්දමත්තකෙන අම්හෙ පණාමෙථා” ති වා අඤ්ඤං වා කිඤ්චි පටිච්චනං අවත්වා බුද්ධගාරවෙන සබ්බෙ භගවතො වචනං සම්පට්ඨින්නා “එවං, හත්තෙ” ති වත්වා නික්බමිංසු. එවං පන තෙසං අහොසි “මයං සත්ථාරං පස්සිස්සාම, ධම්මං සොස්සාම, සත්ථු සන්තිකෙ වසිස්සාමාති ආගතා, එවරුපස්ස පන ගරුතො සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා මහාසද්දං කරිමහා, අම්හාකමෙව දොසොයං, පණාමිතම්හා තතො, න ලද්ධං සත්ථු සන්තිකෙ වත්ථුං, සමන්තපාසාදිකං සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ඔලොකෙතුං, මධුරස්සරෙන දෙසිතං ධම්මං සොතු”න්ති. තෙ බලවදොමනස්සජාතා හුත්වා පක්කමිංසු.

සංසාමෙත්වාති සුගුත්තං කත්වා. වජ්ජීති එවංනාමකො ජනපදො, වජ්ජී නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිවසෙන “වජ්ජී”ත්වෙව වුවවති. තෙන වුත්තං “වජ්ජීසු”ති. වග්ගමුදාති එවංනාම ලොකස්ස පුඤ්ඤසම්මතා එකා නදී. “වග්ගමුදා”තිපි පාඨො. අත්ථකාමෙනාති කිඤ්චි පයොජනං අනපෙක්ඛිත්වා අත්ථමෙව ඉච්ඡන්තෙන. භිතෙසිනාති අත්ථං ඉච්ඡන්තෙන, “කිත්ති මෙ සාවකා වට්ටදුක්ඛා පරිමුච්චෙය්‍යු”න්ති තස්ස අත්ථසඬ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස වා හෙතුභූතස්ස භිතස්ස එසනසිලෙන. තතො එව අත්තනො සරීරබෙදං අගණෙත්වා දුරෙපි වෙනෙය්‍යසන්තිකං ගන්ත්වා අනුකම්පනතො අනුකම්පකෙන. තමෙව අනුකම්පං උපාදාය මයං පණාමිතා, න අත්තනො වෙය්‍යාවච්චාදිපච්චාසිසාය. යස්මා ධම්මගරුතො බුද්ධා භගවත්තො සම්මාපට්ඨත්ති යාව පුජෙතබ්බා, යෙ උච්චාසද්දකරණමත්තෙපි පණාමෙත්ති, තස්මා හන්ද මයං, ආවුසො, තථා විහාරං කප්පෙම සබ්බත්ථ සතිසම්පජඤ්ඤයොගෙන අපණ්ණකප්පට්ඨං පුරන්තා යථාගභිතකම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙන්තා චතුර්‍රියාපට්ඨිහාරං කප්පෙම විහරාම. යථා නො විහරන්ති යථා අම්හෙසු විහරන්තෙසු, භගවා අත්තමනො අස්ස, සම්මාපට්ඨත්ති යා පුජාය ආරාධිතො භවෙය්‍යාති අත්ථො.

තෙනෙවත්තරවස්සෙනාති තස්මිංයෙව අත්තරවස්සෙ මහාපචාරණං අනතික්කමිත්වා. සබ්බෙව තිස්සො විජ්ජා සච්ඡාකංසුති සබ්බෙයෙව තෙ පඤ්චසතා භික්ඛු පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤාණං ආසවක්ඛයඤාණන්ති ඉමා තිස්සො පුබ්බෙනිවුත්ථක්ඛන්ධප්පට්ඨිජාදකමොහක්ඛන්ධාදීනං විනිවිජ්ඣනට්ඨෙන විජ්ජා අත්තපච්චක්ඛා අකංසු. ලොකියාභිඤ්ඤාසු ඉමායෙව ද්වෙ අභිඤ්ඤා ආසවක්ඛයඤාණස්ස බහුපකාරා, න තථා දිබ්බසොතවෙනොපරියඉද්ධිවිධඤාණානි දස්සනත්ථං විජ්ජත්තයමෙවෙත්ථ තෙසං භික්ඛුනං අධිගමදස්සනවසෙන උද්ධට්ඨං. තථා භි වෙරඤ්ජසුත්තෙ (අ. නි. 8.11) භගවා වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණස්ස අත්තනො අධිගමං දස්සෙන්තො විජ්ජත්තයමෙව දෙසෙසි, න දිබ්බසොතඤාණාදීනං අභාවතො. එවං තෙසම්පි භික්ඛුනං විජ්ජමානානිපි දිබ්බසොතඤාණාදීනි න

උද්ධටානි. ඡළභිඤ්ඤා හි තෙ භික්ඛු. එවඤ්ච කත්වා “වග්ගුමුදාය නදියා තීරෙ අන්තරහිතා මහාවතො කුටාගාරසාලායං භගවතො සම්මුඛෙ පාතුරභෙසු” ත්ති තෙසං භික්ඛුනං ඉද්ධිවළඤ්ජනං වක්ඛති.

යථාභිරන්තන්ති යථාභිරන්ති. යථාජ්ඣාසයං. බුද්ධානඤ්ඤි එකස්මිං යානෙ වසන්තානං ඡායුදකච්ඡත්තිං වා අභාසුකසෙනාසනං වා මනුස්සානං අස්සද්ධාදිභාවං වා ආගම්ම අනභිරන්ති නාම නත්ථි, තෙසං සම්පත්තියා “ඵාසුං විහරාමා” ති විරවිහාරොපි නත්ථි. යත්ථ පන භගවති විහරන්තෙ මනුස්සා සරණෙසු වා පතිට්ඨහන්ති, සීලානි වා සමාදියන්ති පබ්බජන්ති, සොතාපත්තිමග්ගාදීනි වා පාපුණන්ති, සත්ථා තාසු සම්පත්තිසු තෙසං පතිට්ඨාපනත්ථං වසති, තදභාවෙ පක්කමති. තදා හි සාවත්ථියං කත්තබ්බබුද්ධකිච්චං නාහොසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො භගවා සාවත්ථියං යථාභිරන්තං විහරිත්වා යෙන වෙසාලී තෙන වාරිකං පක්කාමී” ති.

වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො. වාරිකා ච නාමෙසා භගවතො දුට්ඨා තුරිතවාරිකා අතුරිතවාරිකානි. තත්ථ දුරෙපි බොධනෙයාපුග්ගලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථං සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා නාම, සා මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදීසු දට්ඨබ්බා. යා පන ගාමනිගමරාජධානීපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනද්ධියොජනවසෙන පිණ්ඩපාතවරියාදීහි ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො ගච්ඡති, අයං අතුරිතවාරිකා නාම, අයමෙව ඉධාධිජ්ජෙතා. තදවසරීති තෙන අවසරි, තං වා අවසරි, තත්ථ අවසරි, පාවිසිති අත්ථො.

තත්ත්වාති තස්සං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. වෙසාලියන්ති තික්ඛත්තුං විසාලීභූතත්තා “වෙසාලී” ති උද්ධනාමෙ ලිච්ඡවිරාජුනං නගරෙ. මහාවතොති මහාවනං නාම සයංජානං අරොපිමං සපරිච්ඡෙදං මහන්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මහාවනං හිමවන්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡෙදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආහව්ව යීතං. ඉදං තාදිසං න හොති, සපරිච්ඡෙදං මහන්තං වනන්ති මහාවනං. කුටාගාරසාලායන්ති තස්මිං මහාවතෙ භගවන්තං උද්දිස්ස කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අන්තො කත්වා හංසවට්ටකච්ඡන්තෙන කතා සබ්බකාරසම්පන්නා බුද්ධස්ස භගවතො ගන්ධකුටි කුටාගාරසාලා නාම, තස්සං කුටාගාරසාලායං. වග්ගුමුදාතීරියානන්ති වග්ගුමුදාතීරවාසීනං. වෙතසා වෙතො පරිච්ච මනසි කරිත්වාති අත්තතො චිත්තෙන තෙසං චිත්තං පරිච්ඡිජ්ජ මනසි කරිත්වා, වෙතොපරියඤාණෙන වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන වා තෙහි අධිගතවිසෙසං ජානිත්වාති අත්ථො.

ආලොකජාතා වියාති සඤ්ජාතාලොකා විය. ඉතරං තස්සෙව වෙච්චනං, චන්දසහස්සසුරියසහස්සෙහි ඔහාසිතා වියාති අත්ථො. යස්මා තෙ යසොජජ්ජමුඛා පඤ්චසතා භික්ඛු සබ්බසො අවිජ්ජන්ධකාරවිධමනෙන ආලොකභූතා ඔහාසභූතා හුත්වා විහරන්ති, තස්මා භගවා තෙහි යීතදිසාය

“ආලොකජාතා විය මෙ, ආනන්ද, එසා දිසා” තිආදිනා වණ්ණභණ්ණනාපදෙසෙන තෙ භික්ඛු පසංසති. තෙන චුත්තං - “යස්සං දිසායං වග්ගුමුදානිරියා භික්ඛු විහරන්ති” ති. අප්පටිකුලාති න පටිකුලා, මනාපා මනොහරාති අත්ථො. යස්මිඤ්භි පදෙසෙ සීලාදිගුණසම්පන්නා මහෙසිනො විහරන්ති, තං කිඤ්චාපි උක්කුලවිකුලවිසමදුග්ගාකාරං, අථ බො මනුඤ්ඤං රමණීයමෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරහත්තො විහරන්ති, තං භූමිරාමණෙය්‍යක” ති. (ධ. ප. 98);

පභිණෙය්‍යාසීති පෙසෙය්‍යාසි. සත්ථා ආයස්මත්තානං දස්සනකාමොති තෙසං භික්ඛුනං සන්තිකෙ පහෙණාකාරදස්සනං. ඉති භගවා යදත්ථං තෙ භික්ඛු පණාමෙසි, තමත්ථං මත්ථකප්පත්තං දිස්වා ආරද්ධවිත්තො තෙසං දස්සනකාමනං ථෙරස්ස ආරොචෙසි. එවං කීරස්ස අහොසි “අහං ඉමෙ උච්චාසද්දමභාසද්දකරණෙ පණාමෙස්සාමි, අථ තෙ භද්‍රො අස්සාජාතියො විය කසාභිසාතෙන, තෙන චොදිතා සංවෙගප්පත්තා මමාරාධනත්ථං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සටෙන්තා වායමන්තා ඛිප්පමෙව අරහත්තං සච්ඡිකරිස්සන්ති” ති. ඉදානි තෙ අග්ගඵලප්පත්තෙ දිස්වා තාය අරහත්තප්පත්තියා ආරාධිතවිත්තො තෙසං දස්සනකාමො හුත්වා එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකං ආණාපෙසි.

සො භික්ඛුති ආනන්දත්ථෙරෙන තථා ආණත්තො ජළභිඤ්ඤො එකො භික්ඛු. පමුඛෙති සම්මුඛෙ. ආනෙඤ්ජසමාධිනාති චතුත්ථජ්ඣානපාදකෙන අග්ගඵලසමාධිනා, “අරුපජ්ඣානපාදකෙනා” තිපි වදන්ති. “ආනෙඤ්ජෙන සමාධිනා” තිපි පාඨො. කස්මා පන භගවා තෙසං භික්ඛුනං ආගමනං ජානන්තො පටිසන්ථාරං අකත්වා සමාපත්තිංයෙව සමාපජ්ජී? තෙසං අත්තනා සමාපන්නසමාපත්තිං ජානිත්වා සමාපජ්ජනත්ථං, තෙසං පුබ්බෙ පණාමිතානං ඉදානි අත්තනා සමානසම්භොගදස්සනත්ථං, ආනුභාවදීපනත්ථං, විනා වච්ඡෙදෙන අඤ්ඤාකරණදීපනත්ථඤ්ච. අපරෙ පනාහු “පුබ්බෙ පණාමිතානං ඉදානි අත්තනො සන්තිකං ආගතානං අනුත්තරසුබුජ්ජපාදකෙන අනඤ්ඤාසාධාරණපටිසන්ථාරකරණත්ථ” ති. තෙපි ආයස්මත්තො භගවතො අජ්ඣාසයං ඤත්වා තංයෙව සමාපත්තිං සමාපජ්ජිංසු. තෙන චුත්තං - “කතමෙන නු බො භගවා විහාරෙන එතරභි විහරති” තිආදි.

එත්ථ ච රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං කොසජ්ජාදීනං පාරිපන්තිකධම්මානං සුච්ඡරභාවතො ඉද්ධියා මූලභූතෙහි අනොණමනාදීහි සොළසහි චොදානධම්මෙහි සමන්තාගමනතො ආනෙඤ්ජප්පත්තං සයං අනිඤ්ජනට්ඨෙන ආනෙඤ්ජන්ති චුච්චති. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“අනොණතං චිත්තං කොසජ්ජෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. අනුණ්ණතං චිත්තං උද්ධච්චෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. අනභිරතං චිත්තං රාගෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. අනපනතං චිත්තං බ්‍යාපාදෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. අනිස්සිතං චිත්තං දිට්ඨියා න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. අප්පට්ඨිතං චිත්තං ඡන්දරාගෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. විප්පමුත්තං චිත්තං කාමරාගෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. විසංයුත්තං චිත්තං කිලෙසෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. විමරියාදිකතං චිත්තං කිලෙසමරියාදාය න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. එකත්තගතං චිත්තං නානත්තකිලෙසෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. සද්ධාය පරිග්ගහිතං චිත්තං අස්සද්ධියෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. විරියෙන පරිග්ගහිතං චිත්තං කොසජ්ජෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. සතියා පරිග්ගහිතං චිත්තං පමාදෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. සමාධිනා පරිග්ගහිතං චිත්තං උද්ධච්චෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. පඤ්ඤාය පරිග්ගහිතං චිත්තං අවිජ්ජාය න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං. ඔභාසගතං චිත්තං අවිජ්ජන්ධකාරෙ න ඉඤ්ජනීති ආනෙඤ්ජං”න්ති.

රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානමෙව ච රූපවිරාගභාවනාවසෙන පවත්තිතං, ආරම්මණවිභාගෙන චතුබ්බිධං අරූපාවචරජ්ඣානන්ති එතෙසං පඤ්චන්තං ඥානානං ආනෙඤ්ජවොභාරො. තෙසං යං කිඤ්චි පාදකං කත්වා සමාපන්නා අරහත්තඵලසමාපත්ති ආනෙඤ්ජසමාධිති පොරාණා.

අභික්කන්තායාති අතිතාය. නික්ඛන්තෙති නිග්ගතෙ, අපගතෙති අත්ථො. තුණ්හි අභොසිති භගවා අරියෙන තුණ්හිභාවෙන තුණ්හි අභොසි. උද්ධස්තෙ අරුණෙති උග්ගතෙ අරුණෙ, අරුණො නාම පුරත්ථිමදිසාය සුරියොදයතො පුරෙතරමෙව උට්ඨිතොභාසො. නන්දිමුඛියාති රත්තියා අරුණස්ස උග්ගතත්තා එව අරුණප්පභාය සුරියාලොකුපජීවිතො සත්තෙ නන්දාපනමුඛියා විය රත්තියා ජාතාය, විභායමානායාති අත්ථො.

තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨහිත්වාති යථාපරිච්ඡෙදං තතො ආනෙඤ්ජසමාධිතො අරහත්තඵලසමාපත්තිතො උට්ඨාය. සචෙ ඛො ත්වං, ආනන්ද, ජානෙය්‍යාසීති භගවා “ඉමෙ ච භික්ඛු එත්තකං කාලං ඉමිනා නාම සමාපත්තිසුඛෙන විනිනාමෙත්ති”ති, ආනන්ද, යදි ත්වං ජානෙය්‍යාසී. එත්තකම්පි තෙ නප්පට්ඨාසෙය්‍යාති ලොකියපට්ඨමොදනං සන්ධාය යදිදං තෙ “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති”තිආදිනා තික්ඛත්තුං පටිභානං උපට්ඨිතං, තයිදං එත්තකම්පි තෙ න උපට්ඨගෙය්‍ය. යස්මා ච ඛො ත්වං, ආනන්ද, සෙක්ඛො අසෙක්ඛං සමාපත්තිවිහාරං න ජානාසී, තස්මා මං ඉමෙසං භික්ඛුනං ලොකියපට්ඨමොදනං කාරෙතුං උස්සුක්කං ආපජ්ජි. අහං පන ඉමෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ලොකුත්තරපට්ඨමොදනෙනෙව තියාමරත්තිං විනිනාමෙසින්ති දස්සෙන්නො භගවා ආහ – “අහඤ්ච, ආනන්ද, ඉමානි ච පඤ්ච භික්ඛුසතානි සබ්බෙව ආනෙඤ්ජසමාධිනා නිසීදිම්භා”ති.

එතමන්ට. විදිත්වාති එතං තෙසං භික්ඛූනං අත්තනා සමං ආනෙඤ්ජසමාධිසමාපජ්ජනසමත්ථතාසඤ්ඤාතං වසිභාවත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං තෙසං භික්ඛූනං අනවසෙසරාගාදිජපහානසංසිද්ධිතාදිසභාවදීපනං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ යස්ස ජිනො කාමකණ්ඩකොති කුසලපක්ඛවිජ්ඣනට්ඨෙන කණ්ඩකභූතො කිලෙසකාමො යෙන අරියපුග්ගලෙන අනවසෙසං ජිනො පභීනො, එතෙනස්ස අනුනායාභාවං දස්සෙති. “ගාමකණ්ටකො” තිපි පාඨො. තස්සත්ථො – ගාමෙ කණ්ටකො කණ්ටකට්ඨානියො සකලො වත්ථුකාමො යස්ස ජිනොති. ජයො වස්ස තජ්ජට්ඨන්දරාගජපහානෙනෙව වෙදිතබ්බො, තෙන තෙසං අනාගාමීග්ගො චූත්තො හොති. අක්කොසො ව ජිනොති සම්බන්ධො. වධො ව බන්ධනඤ්ඤාති එත්ථාපි එසෙව නයො. තෙසු අක්කොසජයෙන වච්චුවරිතාභාවො, ඉතරො කායදූවරිතාභාවො දස්සිතො. තෙන තංතිමිත්තකස්ස ඛ්‍යාපාදස්ස අනවසෙසජපහානෙන තතියමග්ගො චූත්තො හොති. අථ වා අක්කොසාදිජයවචනෙන තතියමග්ගො චූත්තො හොති, අක්කොසාදීනං අච්චන්තමනං තත්ථ පකාසිතං හොති, උභයථාපි තෙසං විරොධාභාවං දස්සෙති. පබ්බතො විය සො ධීතො අනෙජොති එජා චූච්චති වලනකිලෙසපරිපන්ථො, එජාහෙතුනං අවසෙසකිලෙසානං අභාවෙන අනෙජො, අනෙජත්තායෙව සබ්බකිලෙසෙහි පරවාදවාතෙහි ව අකම්පනීයත්තා ධීතො එකග්ගනපබ්බතසදියො. සුබදුක්ඛෙසු න වෙධති ස භික්ඛූති සො භින්තකිලෙසො භික්ඛු සුබදුක්ඛනිමිත්තං න කම්පතීති හෙට්ඨා චූත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉති භගවා තෙසං පඤ්චසතානං භික්ඛූනං අරහත්තාධිගමෙන තාදිභාවජපත්තිං එකජ්ඣං කත්වා එකපුග්ගලාධිට්ඨානං උදානං උදානෙසීති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

24. චතුත්ථෙ පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වාති ආරම්මණාහිමුඛං සතිං යපයිත්වා මුඛසමීපෙ කත්වා. තථා හි විහඬිගෙ චූත්තං –

“අයං සති උපට්ඨිතා හොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන චූච්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති (විභ. 537).

අථ වා “පරීති පරිග්ගහට්ඨො, මුඛන්ති නියානට්ඨො, සතීති උපට්ඨානට්ඨො, තෙන චූච්චති ‘පරිමුඛං සති’”න්ති. එවං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.164) චූත්තනයෙනපෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – පරිග්ගහිතනියානසතිං කත්වාති. නියානන්ති ව සතියා ඔගාහිතබ්බං ආරම්මණං දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව පුරිමො පච්ඡිමො ව අත්ථො සබ්බසඬ්ඛාහකවසෙන, ඉතරො සමාපත්තියා පුබ්බභාගසමන්තාභාරවසෙන

අට්ඨකථො. සතීති වා සතිසීසෙන කුමානං චුත්තං “යෙ කායගතාසතිං පරිභුඤ්ජන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 1.600) විය. කතමං පන තං කුමානන්ති? රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං පාදකං කත්වා සමාපන්නං අරහත්තඵලජ්ඣානං. කථං පනෙතං ජානිතබ්බන්ති? ආනෙඤ්ජසමාධියොගෙන ථෙරස්ස සවිසෙසං නිව්චලභාවං කෙනචි අකම්පනීයතඤ්ච පබ්බතොපමාය පකාසෙන්තො භගවා ඉමං උදානං අභාසීති ගාථාය එව අයමත්ථො විඤ්ඤායති. න වායං නිසජ්ජා ථෙරස්ස සච්චජ්ජට්ඨෙධාය, අථ බො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරාය. පුබ්බෙයෙව හි සුකරබතලෙණෙ (ම. නි. 2.201) අත්තනො භාගිනෙයාස්ස දීඝනබ්බරිබාජකස්ස භගවති ධම්මං දෙසෙන්තෙ අයං මහාථෙරො සච්චජ්ජට්ඨෙධකිච්චං මත්ථකං පාපෙසීති.

එතමත්ථන්ති එතං ථෙරස්ස ආනෙඤ්ජසමාධියොගෙන තාදිභාවජ්ජත්තියා ච කෙනචි අකම්පනීයතාසඬ්ඛාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යථාපි පබ්බතො සෙලොති යථා සිලාමයො එකග්ගනසිලාපබ්බතො, න පංසුපබ්බතො න මිස්සකපබ්බතොති අත්ථො. අවලො සුජ්ජන්තිට්ඨිතොති සුජ්ජන්තිට්ඨිතමුලො පකතිවාතෙහි අවලො අකම්පනීයො හොති. එවං මොහක්ඛයා භික්ඛු, පබ්බතොව න වෙධනීති මොහස්ස අනවසෙසජ්ජහානා මොහමුලකත්තා ච සබ්බාකුසලානං පභීනසබ්බාකුසලො භික්ඛු, යථා සො පබ්බතො පකතිවාතෙහි, එවං ලොකධම්මෙහි න වෙධනී න කම්පති. මොහක්ඛයොති වා යස්මා නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච චුච්චති, තස්මා මොහක්ඛයස්ස හෙතු නිබ්බානස්ස අරහත්තස්ස වා අධිගතත්තා චතුසු අරියසච්චෙසු සුජ්ජන්තිට්ඨිතො අසමාපන්නකාලෙපි යථාචුත්තපබ්බතො විය න කෙනචි වෙධනී, පගෙව සමාපන්නකාලෙති අධිජ්ජායො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මහාමොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

25. පඤ්චමෙ කායගතාය සතියාති කායානුපස්සනාවසෙන කායෙ ගතාය කායාරම්මණාය සතියා, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ ඉදං කරණවචනං. අජ්ඣත්තන්ති ඉධ අජ්ඣත්තං නාම නියකජ්ඣත්තං, තස්මා අත්තනි අත්තසන්නානෙති අත්ථො. අථ වා යස්මා කම්මට්ඨානභූතො කෙසාදිකො ද්වත්තිංසකොට්ඨාසසමුදායො ඉධ කායොති අධිජ්ජෙතො, තස්මා අජ්ඣත්තන්ති පදස්ස ගොවරජ්ඣත්තන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. සුපට්ඨිතායාති නියකජ්ඣත්තභූතෙ ගොවරජ්ඣත්තභූතෙ වා කායෙ සුට්ඨු උපට්ඨිතාය. කා පනායං සති, යා “අජ්ඣත්තං සුපට්ඨිතා”ති චුත්තා? ය්වායං භගවතා “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා ලොමා”තිආදිනා (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; බු. පා. 3.ද්වත්තිංසාකාර) අජ්ඣත්තකෙසාදිකො

ද්වන්තිංසාකාරො කායො චුත්තො, තත්ථ යා පටිකුලමනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස උපචාරජ්ජනාවසෙන කායෙ උපට්ඨිතා සති, සා “කායගතා සති”ති වුච්චති. යථා වායං, එවං ආනාපානචතුර්‍යායපට්ඨාසතිසම්පජ්ඣානං වසෙන උද්ධුමානකච්ඡිලකාදිවසෙන ච මනසිකාරං පවත්තෙන්තස්ස යථාරහං උපචාරජ්ජනාවසෙන කායෙ උපට්ඨිතා සති “කායගතා සති”ති වුච්චති. ඉධ පන අජ්ඣන්තං කායගතා සති පට්ඨිතාදිකා වතස්සො ධාතුයො සසම්භාරසඬ්ඛෙපාදිසු චතුසු යෙන කෙනචි එකෙනාකාරෙන වචන්ථපෙත්වා තෙසං අනිච්චාදිලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන උපට්ඨිතා විපස්සනාසම්පයුත්තා සති “කායගතා සති”ති අධිජ්ජෙතා. ථෙරො පන තථා විපස්සිත්වා අත්තනො ඵලසමාපත්තිමෙව සමාපජ්ජිත්වා නිසීදි. ඉධාපි ගාථාය එවං ඉමස්ස අත්ථස්ස විඤ්ඤාතඛිඛතා “න වායං නිසජ්ජා”තිආදිනා චුත්තනායානුසාරෙන යොජෙතඛිඛා.

එතමත්ථන්ති එතං ථෙරස්ස චතුර්ධාතුවචන්ථානමුඛෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානෙන විපස්සනං ඔගාහෙත්වා ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනසඬ්ඛාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං සතිපට්ඨානභාවනාය නිඛිඛානාධිගමදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සති කායගතා උපට්ඨිතානි පුබ්බෙ චුත්තලක්ඛණා සති සද්ධාපුබ්බභගමානං සමාධිවීරියපඤ්ඤානං යථාසකං කිච්චනිජ්ජාදනෙන සභායභාවං ආපන්නත්තා පභිනජ්ජපටිපක්ඛා තතො එව තික්ඛවිසදභූතා ච යථාචුත්තකායසංවරණවසෙන එකත්ථසමොසරණවසෙන ච අවිපරීතසභාවං සල්ලක්ඛෙත්ති උපගන්ත්වා ධීතා හොති, එතෙන කායසඬ්ඛාතානං චතුත්තං ධාතුනං තන්තිස්සිතානඤ්ච උපාදාරූපානං සල්ලක්ඛණවසෙන, පච්චයෙ වචන්ථපෙත්වා තතො පරං තෙසං අනිච්චාදිලක්ඛණසල්ලක්ඛණවසෙන ච පවත්තං ඤාණපරම්පරාගතං සතිං දස්සෙති, සතිසීසෙන වා තංසම්පයුත්තං පරිඤ්ඤාත්තයපරියාපන්නඤාණපරම්පරමෙව දස්සෙති. ඡසු එස්සායතනෙසු සංවුත්තොති යථාචුත්තාය කායෙ උපට්ඨිතාය සතියා සමන්තාගතො වක්ඛාදිසු එස්සස්ස කාරණභූතෙසු ඡසු ද්වාරෙසු කායානුපස්සනාය අභාවිතාය උජ්ජජ්ජනාරහානං අභිජ්ඣාදීනං තස්සා භාවිතත්තා ඤාණජ්ජවත්තිං පටිච්චෙධෙන්තො තෙ පිදහන්තො “තත්ථ සංවුත්තො”ති වුච්චති, එතෙන ඤාණසංවරං දස්සෙති.

සතතං භික්ඛු සමාහිතොති යො භික්ඛු එවං උපට්ඨිතස්සති සබ්බත්ථ ච සංවුත්තො පුට්ඨත්තාරම්මණෙ විත්තං අවිස්සජ්ජෙත්වා අනිච්චාදිවසෙන සම්මසන්නො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා ඤාණෙ තික්ඛෙ සුරෙ වහන්තෙ විපස්සනාසමාධිනා තාව සතතං නිරන්තරං සමාහිතො අනුලොමඤාණානන්තරං ගොත්‍රභුඤාණොදයතො පට්ඨාය. ඡඤ්ඤා නිඛිඛානමත්තනොති අඤ්ඤෙසං පුට්ඨජ්ජනානං සුපිනන්තෙපි අගොචරභාවතො, අරියානං පන තස්ස තස්සෙව ආවෙණිකත්තා

අත්තසදිසත්තා ච “අත්තා”ති ලද්ධවොභාරස්ස මග්ගඵලඤ්ඤාණස්ස සාතිසයවිසයභාවතො එකත්තසුඛාවහං නිබ්බානං අසඬ්ඛතධාතු “අත්තනො”ති වුත්තං, තං නිබ්බානං ජඤ්ඤා ජානෙය්‍ය, මග්ගඵලඤ්ඤාණෙහි පටිච්ඡේදකියා, සච්ඡිකරෙය්‍යාති අත්ථො. එතෙන අරියානං නිබ්බානෙ අධිමුත්තතං දස්සෙති. අරියා හි අධිචිත්තජ්ජවත්තිකාලෙපි එකත්තෙනෙව නිබ්බානෙ නිත්තපොණපබ්භාරභාවෙන විහරන්ති. එත්ථ ච යස්ස සති කායගතා උපට්ඨිතා, සො භික්ඛු ඡසු එස්සායතනෙසු සංවුතො, තතො එව සතතං සමාහිතො අත්තපච්චක්ඛකරණෙන නිබ්බානං අත්තනො ජානෙය්‍යාති එවං ගාථාපදානං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. එවං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානමුඛෙන යාව අරහත්තා එකස්ස භික්ඛුතො නියානාමග්ගං දස්සෙති ධම්මරාජා.

අපරො නයො — සති කායගතා උපට්ඨිතාති එතෙන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං දස්සෙති. ඡසු එස්සායතනෙසු සංවුතොති එස්සො ආයතනං කාරණං එතෙසන්ති එස්සායතනාති, තෙසු එස්සායතනෙසු. එස්සහෙතුකෙසු එස්සපච්චයා නිබ්බත්තෙසු ඡසු චක්ඛුසම්පස්සජාදිවෙදයිතෙසු තණ්හාදීනං අජ්ජවත්තියා සංවුතො, එතෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං දස්සෙති. සතතං භික්ඛු සමාහිතොති සතතං නිව්චකාලං නිරන්තරං වික්ඛෙපාභාවතො සමාහිතො භික්ඛු. සො වායං අවික්ඛෙපො සබ්බසො සතිපට්ඨානභාවනාය මත්ථකජ්ජත්තාය හොති. සම්මසන්තො හි අතීතාදිහෙදහින්තෙසු පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙසු අනවසෙසතොව පරිග්ගහෙත්වා සම්මසන්ති. එතෙන සෙසසතිපට්ඨානෙ දස්සෙති. ජඤ්ඤා නිබ්බානමත්තනොති එවං චතුසතිපට්ඨානභාවනං මත්ථකං පාපෙත්වා යීතො භිත්තකිලෙසො භික්ඛු අත්තනො කිලෙසනිබ්බානං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙන සයමෙව ජානෙය්‍යාති අත්ථො.

අථ වා සති කායගතා උපට්ඨිතාති අත්තනො පරෙසඤ්ච කායස්ස යථාසභාවපරිඤ්ඤාදීපනෙන ථෙරස්ස සතිවෙපුල්ලජ්ජත්ති දීපිතා. ඡසු එස්සායතනෙසු සංවුතොති චක්ඛාදීසු ඡසු ද්වාරෙසු අච්චන්තසංවරදීපනෙන සතතවිහාරිවසෙන ථෙරස්ස සම්පජඤ්ඤජ්ජකාසිනී පඤ්ඤාවෙපුල්ලජ්ජත්ති දීපිතා. සතතං භික්ඛු සමාහිතොති සමාපත්තිබහුලතාදස්සනෙන නවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තියො දස්සිතා. එවංභූතො පන භික්ඛු ජඤ්ඤා නිබ්බානමත්තනොති කතකිච්චත්තා උත්තරි කරණියාභාවතො කෙවලං අත්තනො අනුපාදිසෙසනිබ්බානමෙව ජානෙය්‍ය විත්තෙය්‍ය, අඤ්ඤම්පි තස්ස විත්තෙතබ්බං නත්ථීති අධිජ්ජායො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පිලින්දවච්ඡසුත්තවණ්ණනා

26. ඡට්ඨෙ පිලින්දවච්ඡොති පිලින්දාතිස්ස නාමං, වච්ඡොති ගොත්තවසෙන ථෙරං සඤ්ජානන්ති. වසලවාදෙන සමුදාවරතීති “එහි,

වසල, අපෙහි, වසලා” තිආදිනා භික්ඛු වසලවාදෙන වොහරති ආලපති. සම්බහුලා භික්ඛුති බහු භික්ඛු. තෙ ථෙරං තථා සමුදාවරන්තං දිස්වා “අරහාව සමානො අප්පහීනවාසනත්තා එවං භණති” ති අජානන්තා “දොසන්තරො මඤ්ඤෙ අයං ථෙරො එවං සමුදාවරති” ති වින්තෙත්වා උල්ලපනාධිප්පායා තං තතො වුට්ඨාපෙතුං භගවතො ආරොචෙසුං. තෙන වුත්තං – “ආයස්මා, භන්තෙ, පිලිත්දවච්ඡො භික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරති” ති. කෙච් පනාහු – “ඉමං ථෙරං භික්ඛු ‘අරහා’ ති සඤ්ජානන්ති, අයඤ්ච භික්ඛු ඵරුසවචනෙන එවං සමුදාවරති, ‘අභූතො එව නු ඛො ඉමස්මිං උත්තරිමනුස්සධම්මො’ ති වාසනාවසෙන තස්ස තථා සමුදාවාරං අජානන්තා අරියභාවඤ්චස්ස අසද්දහන්තා උප්ඤානසඤ්ඤිතො භගවතො තමත්ථං ආරොචෙසු” ති. භගවා ථෙරස්ස දොසන්තරාභාවං පකාසෙතුකාමො එකෙන භික්ඛුනා තං පක්කොසාපෙත්වා සම්මුඛා තස්ස “පුබ්බාවිණ්ණවසෙනායං තථා සමුදාවරති, න ඵරුසවචනාධිප්පායො” ති ආහ. තෙන වුත්තං – “අථ ඛො භගවා අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආමන්තෙසී” තිආදි.

තත්ථ පුබ්බෙතිවාසං මනසි කරිත්වාති සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, වච්ඡ, භික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරසී” ති ථෙරං පුච්ඡිත්වා තෙන “එවං, භන්තෙ” ති වුත්තෙ “අයං වච්ඡො කිලෙසවාසනාය වසලවාදං න පරිච්චජති, කිං නු ඛො අතීතෙසුපි අත්තභාවෙසු බ්‍රාහ්මණජාතිකො අභොසී” ති ආවජ්ජෙත්තො පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන වා තස්ස පුබ්බෙතිවාසං අතීතාසු ජාතීසු නිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානං මනසි කරිත්වා භත්ථතලෙ යපිතං ආමලකං විය පච්චක්ඛකරණවසෙන අත්තතො මනසි කත්වා. භික්ඛු ආමන්තෙසීති තෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුං ආලපි, අභාසි. තෙන වුත්තං “මා ඛො තුම්හෙ, භික්ඛවෙ” තිආදි.

තත්ථ මාති පටිසෙධෙ නිපාතො, තස්ස “උප්ඤායිත්ථා” ති ඉමිනා සම්බන්ධො. මා උප්ඤායිත්ථාති මා හෙට්ඨා කත්වා වින්තයිත්ථ, ඔලොකයිත්ථාති අත්ථො. වච්ඡස්ස භික්ඛුනොති ච උප්ඤායනස්ස උසුයනත්ථත්තා සම්පදානවචනං. ඉදානිස්ස අනුප්ඤායිතබ්බෙ කාරණං දස්සෙත්තො “න, භික්ඛවෙ, වච්ඡො දොසන්තරො භික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරති” ති ආහ. තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, අයං වච්ඡො දොසන්තරො දොසවිත්තො දොසෙන ඛ්‍යාපාදෙන දුසිතවිත්තො හුත්වා භික්ඛු වසලවාදෙන න සමුදාවරති, මග්ගෙනෙව වස්ස ඛ්‍යාපාදො සමුග්ඝාතිතො. එවං අදොසන්තරත්තෙපි තස්ස තථා සමුදාවාරස්ස පුරිමජාතිසිද්ධං කාරණං දස්සෙත්තො “වච්ඡස්ස, භික්ඛවෙ” තිආදිමාහ.

තත්ථ අබ්බොකිණ්ණානීති ඛත්තියාදිජාතිඅත්තරෙහි අවොමිස්සාති අනන්තරිතාති. පඤ්ච ජාතිසතාති බ්‍රාහ්මණකුලෙ පච්චාජාතානීති සබ්බාති තාති වච්ඡස්ස පඤ්ච ජාතිසතාති පටිපාටියා බ්‍රාහ්මණකුලෙ එව ජාතාති, අහෙසුන්ති අත්ථො. සො තස්ස වසලවාදො දීඝරත්තං සමුදාවිණ්ණොති යො

එතරහි බිණාසවෙනපි සතා පවත්තියති, සො තස්ස චච්ඡස්ස භික්ඛුනො වසලවාදො දීඝරත්තං ඉතො ජාතිතො පට්ඨාය උද්ධං ආරොහනවසෙන පඤ්චජාතිසතමත්තං කාලං බ්‍රාහ්මණජාතිකත්තා සමුදාවිණ්ණො සමුදාවරිතො අහොසි. බ්‍රාහ්මණා හි ජාතිසිද්ධෙන මානෙන ටද්ධා අඤ්ඤං වසලවාදෙන සමුදාවරන්ති. “අජ්ඣාචිණ්ණො”තිපි පටන්ති, සො එව අත්ථො. තෙනාති තෙන දීඝරත්තං තථා සමුදාවිණ්ණභාවෙන, එතෙනස්ස තථා සමුදාවාරස්ස කාරණං වාසනාති දස්සෙති. කා පනායං වාසනා නාම? යං කිලෙසරහිතස්සාපි සන්තානෙ අප්පභීනකිලෙසානං සමාවාරසදිසසමාවාරහෙතුහුතං, අනාදිකාලභාවිතෙහි කිලෙසෙහි ආහිතං සාමත්ථියමත්තං, තථාරූපා අධිමුත්තීති වදන්ති. තං පනෙතං අහිනීභාරසම්පත්තියා ඤෙය්‍යාවරණප්පහනවසෙන යත්ථ කිලෙසා පභීනා, තත්ථ භගවතො සන්තානෙ නත්ථී. යත්ථ පන තථා කිලෙසා න පභීනා, තත්ථ සාවකානං පච්චෙකබුද්ධානඤ්ච සන්තානෙ අත්ථී, තතො තථාගතොව අනාවරණඤ්ඤාණදස්සනො.

එතමත්ථං. විදිත්වාති එතං ආයස්මතො පිලින්දවච්ඡස්ස සතිපි වසලසමුදාවාරෙ දොසන්තරාභාවසඬ්ඛාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තස්ස අග්ගඵලාධිගම්භාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යමහි න මායා වසති න මානොති යස්මිං අරියපුග්ගලෙ සන්තදොසප්පට්චජාදනලක්ඛණා මායා, “සෙය්‍යොහමස්මි”තිආදිනා සම්පග්ගහවසෙන පවත්තො උණ්ණතිලක්ඛණො මානො ව න වසති, මග්ගෙන සමුග්ගාතිතත්තා න පවත්තති න උප්පජ්ජති. යො වීතලොභො අමමො නිරාසොති යො ව රාගාදිපරියායවසෙන පවත්තස්ස ආරම්මණග්ගහණලක්ඛණස්ස ලොභස්ස සබ්බථා විගතත්තා වීතලොභො, තතො එව රූපාදීසු කත්ථවි මමායනාභාවතො අමමො අපරිග්ගහො, අනාගතානම්පි භවාදීනං අනාසිසනතො නිරාසො. පනුණ්ණකොධොති කුජ්ඣනලක්ඛණස්ස කොධස්ස අනාගාමිමග්ගෙන සබ්බසො පභීනත්තා පනුණ්ණකොධො සමුච්ඡින්නාසාතො. අහිනීබ්බතත්තොති යො එවං මායාමානලොභකොධානං සමුග්ගාතෙන තදෙකට්ඨතාය සබ්බස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සුප්පභීනත්තා සබ්බසො කිලෙසපරිනිබ්බානෙන අහිනීබ්බතවිත්තො සීතිභුතො. සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛුති සො එවරූපො බිණාසවො සබ්බසො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො, සො එව සමිතපාපත්තා සමචරියාය ව සමණො, සො එව ව සබ්බසො හින්තකිලෙසත්තා භික්ඛු නාම. එවංභුතො ව, භික්ඛවෙ, වච්ඡො සො කථං දොසන්තරො කිඤ්චි කායකම්මාදිං පවත්තෙය්‍ය, කෙවලං පන වාසනාය අප්පභීනත්තා වසලවාදෙන සමුදාවරන්ති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සක්කුදානසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ සත්තාහං එකපල්ලඛකෙන නිසින්තො හොති අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වාති එත්ථ කෙචි තාව ආහු “අරහත්තඵලසමාධි ඉධ ‘අඤ්ඤතරො සමාධි’ති අධිජ්ජෙතො”ති. තඤ්ඤි සො ආයස්මා බහුලං සමාපජ්ජති දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරත්ථං, පහොති ච සත්තාහම්පි ඵලසමාපත්තියා වීතිනාමෙකුං. තථා හි භගවතා –

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විච්චිවෙච කාමෙහි, විච්චිච අකුසලෙහි ධම්මෙහි...පෙ.... විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛති විච්චිවෙච කාමෙහි...පෙ.... විහරතී”ති (සං. නි. 2.152) –

ආදිනා නවානුපුබ්බවිහාරජලහිඤ්ඤාදිහෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨානෙ යජිතො, න චෙත්ථ “යදි ඵං ටෙරො යමකපාටිහාරියම්පි කරෙය්‍යා”ති චත්තබ්බං සාවකසාධාරණානංයෙච කුමාරාදීනං අධිජ්ජෙතත්තාති.

පොරාණා පනාහු – අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වාති නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා. කථං පන නිරොධසමාපත්ති සමාධිති චුත්තා? සමාධානට්ඨෙත. කො පනායං සමාධානට්ඨො? සම්මදෙච ආධාතබ්බතා. යා හි එසා පච්චනීකධම්මෙහි අකම්පනීයා බලජ්ජත්තියා සමථබලං විපස්සනාබලන්ති ඉමෙහි ද්විති බලෙහි, අනිච්චදුක්ඛානත්තනිබ්බදාචිරාගනිරොධපටිනිස්සග්ගවිච්චානුපස්සනා චත්තාරි මග්ගඤ්ඤාණාති චත්තාරි ච ඵලඤ්ඤාණානීති ඉමෙසං සොළසන්තං ඤ්ඤාණානං වසෙන සොළසහි ඤ්ඤාණචරියාහි, පයමජ්ඣානසමාධිආදයො අට්ඨ සමාධි එකජ්ඣං කත්වා ගහිතො තෙසං උපචාරසමාධි වාති ඉමෙසං නවන්තං සමාධිතං වසෙන නවහි සමාධිචරියාහි කායසඬ්ඛාරො ච්චිසඬ්ඛාරො චිත්තසඬ්ඛාරොති ඉමෙසං තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං තත්ථ තත්ථ පටිජ්ජස්සද්ධියා තථා විහරිතුකාමෙන යථාචුත්තෙසු යානෙසු වසිභාවජ්ජත්තෙන අරහතා අනාගාමිනා වා යථාධිජ්ජෙතං කාලං චිත්තචෙතසිකසන්තානස්ස සම්මදෙච අජ්ජවත්ති ආධාතබ්බා, තස්සා තථා සමාධාතබ්බතා ඉධ සමාධානට්ඨො, තෙනායං විහාරො සමාධිති චුත්තො, න අවික්ඛෙපට්ඨෙත. එතෙනස්ස සමාපත්තිඅත්ථොපි චුත්තොති චෙදිතබ්බො. ඉමඤ්ඤි නිරොධසමාපත්තිං සන්ධාය පටිසම්භිදාමග්ගෙ –

“කථං ද්විති බලෙහි සමන්තාගතත්තා තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං පටිජ්ජස්සද්ධියා සොළසහි ඤ්ඤාණචරියාහි නවහි සමාධිචරියාහි වසිභාවතාය සඤ්ඤානිරොධසමාපත්තියා ඤ්ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.83)

පුච්ඡිත්වා “ද්විති බලෙහි”ති ද්වෙ බලාති සමථබලං විපස්සනාබලන්ති විත්ථාරො. සායං නිරොධසමාපත්තිකථා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.867

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා නන්දවග්ගො ආදයො) සංවණ්ණිකාව. කස්මා පනායං ථෙරො ඵලසමාපත්තිං අසමාපජ්ජිත්වා නිරොධං සමාපජ්ජී? සත්තෙසු අනුකම්පාය. අයඤ්චි මහාථෙරො සබ්බාපි සමාපත්තියො චළඤ්ජෙති, සත්තානුග්ගහෙන පන යෙභුයොන නිරොධං සමාපජ්ජති. තඤ්චි සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨිතස්ස කතො අප්පකොපි සක්කාරො විසෙසතො මහජ්ඣලො මහානිසංසො හොතිති.

වුට්ඨාසීති අරහත්තඵලචිත්තුප්පත්තියා වුට්ඨාසි. නිරොධං සමාපන්නො හි අරහා චෙ අරහත්තඵලස්ස, අනාගාමී චෙ අනාගාමීඵලස්ස උප්පාදෙන වුට්ඨිතො නාම හොති.

තෙන බො පන සමයෙන සක්කො දෙවානම්න්දො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පිණ්ඩපාතං දාතුකාමො හොතීති කථං තස්ස දාතුකාමතා ජාතා? යාති “තාති පඤ්චමත්තාති දෙවතාසතාති”ති වුත්තාති, තා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා කකුට්ඨාදිනියො පුබ්බෙ “අයොනි මහාකස්සපො රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසති, ගච්ඡං ථෙරස්ස දානං දෙවා”ති සක්කෙන පෙසිතා උපගන්ත්වා දිබ්බාහාරං දාතුකාමා යිතා ථෙරෙන පටික්ඛිත්තා දෙවලොකමෙව ගතා. ඉදාති පුරිමජ්ජපටික්ඛෙපං වින්තෙත්වා “කදාචි ගණ්හෙය්‍යා”ති සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස ථෙරස්ස දානං දාතුකාමා සක්කස්ස අනාරොචෙත්වා සයමෙව ආගන්ත්වා දිබ්බහොජනාති උපනෙත්තියො පුරිමනෙයෙනෙව ථෙරෙන පටික්ඛිත්තා දෙවලොකං ගන්ත්වා සක්කෙන “කහං ගතත්ථා”ති පුට්ඨා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “දින්නො වො ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතො”ති සක්කෙන වුත්තෙ “ගණ්හිතුං න ඉච්ඡති”ති. “කිං කපෙසී”ති? “දුග්ගතානං සඬගහං කරිස්සාමී”ති ආහ, දෙවා”ති. “තුම්හෙ කෙනාකාරෙන ගතා”ති? “ඉමිනාව, දෙවා”ති. සක්කො “තුම්හාදිසියො ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං කිං දස්සන්ති”ති? සයං දාතුකාමො, ජරාජිණ්ණො ඛණ්ඩදන්තො පලිතකෙසො ඔහග්ගසරීරො මහල්ලකො තත්තවායො හුත්වා, සුජම්පි අසුරධීතරං තථාරූපිමෙව මහල්ලිකං කත්වා, එකං පෙසකාරවීථිං මාපෙත්වා තත්තං පසාරෙන්නො අවිජ්ඣ, සුජා තසරං පුරෙති. තෙන වුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන සක්කො දෙවානම්න්දො...පෙ.... තසරං පුරෙති”ති.

තත්ථ තත්තං විනාතීති පසාරිතතත්තං විනන්නො විය හොති. තසරං පුරෙතීති තසරවට්ටිං වඩ්ඪෙන්නී විය. යෙන සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකමීති ථෙරො නිවාසෙත්වා පත්තවීවරමාදාය “දුග්ගතජනසඬගහං කරිස්සාමී”ති නගරාහිමුබ්බො ගච්ඡන්තො ඛනිනගරෙ සක්කෙන මාපිතං පෙසකාරවීථිං පටිපජ්ජිත්වා ඔලොකෙන්නො අද්දස ඔලුග්ගවිලුග්ගජිණ්ණසාලං තත්ථ ච තෙ ජායම්පතිකෙ යථාවුත්තරූපෙ තත්තවායකම්මං කරොන්තෙ දිස්වා වින්තෙසි – “ඉමෙ මහල්ලකකාලෙපි කම්මං කරොන්ති. ඉමස්මිං නගරෙ ඉමෙහි දුග්ගතතරා නත්ථි මඤ්ඤෙ. ඉමෙහි දින්නං සාකමත්තමිපි ගහෙත්වා ඉමෙසං සඬගහං කරිස්සාමී”ති. සො

තෙසං ගෙහාහිමුබ්බො අගමාසි. සක්කො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා සුඡං ආහ — “හද්දෙ, මය්හං අයොයා ඉතො ආගච්ඡති, තං ත්වං අපස්සන්ති විය තුණ්හි හුත්වා නිසීද. බණෙනෙව වඤ්චෙන්වා පිණ්ඩපාතං දස්සාමා”ති ථෙරො ගන්ත්වා ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. තෙපි අපස්සන්තා විය අත්තනො කම්මමෙව කරොන්තා ථොකං ආගමයිංසු. අථ සක්කො “ගෙහද්වාරෙ යිතො එකො ථෙරො විය බායති, උපධාරෙහි තාවා”ති ආහ. “තුම්හෙ ගන්ත්වා උපධාරෙථ, සාමී”ති. සො ගෙහා නික්ඛමිත්වා ථෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා උභොහි හත්ථෙහි ජණ්ණුකානි ඔලුම්බිත්වා නිත්ථුනන්තො උට්ඨාය “කතරත්ථෙරො නු බො අයොයා”ති ථොකං ඔසක්කිත්වා “අක්ඛිති මෙ ධුමායන්ති”ති වත්වා නලාටෙ හත්ථං යපෙත්වා උද්ධං උල්ලොකෙත්වා “අහො දුක්ඛං අයොයා නො මහාකස්සපත්ථෙරොව වීරස්සං මෙ කුට්ඨ්ථාරං ආගතො. අත්ථි නු බො කිඤ්චි ගෙහෙ”ති ආහ. සුඡා ථොකං ආකුලා විය හුත්වා “අත්ථි, සාමී”ති පටිවචනං අදාසි. සක්කො, “හන්තෙ, ලුඛං වා පණිතං වාති අවින්තෙත්වා සඬගහං නො කරොථා”ති පත්තං ගණ්හි. ථෙරො පත්තං දෙන්තො “ඉමෙසං එව දුග්ගතානං ජරාපීණ්ණානං මයා සඬගහො කාතබ්බො”ති වින්තෙසි. සො අන්තො පවිසිත්වා සට්ඨිදනං නාම සට්ඨො උද්ධරිත්වා, පත්තං පුරෙත්වා, ථෙරස්ස හත්ථෙ යපෙසි. තෙන චුත්තං — “අද්දසා බො සක්කො දෙවානම්න්දො...පෙ.... අදාසී”ති.

තත්ථ සට්ඨානි හත්තසට්ඨො. “සට්ඨිදන”න්තිපි පාඨො, තස්ස සට්ඨිදනං නාම දෙවානං කොචි ආහාරවිසෙසොති අත්ථං වදන්ති. උද්ධරිත්වාති කුතොචි භාජනතො උද්ධරිත්වා. අනෙකසුපො සො එව ආහාරො පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා ථෙරස්ස හත්ථෙ යපනකාලෙ කපණානං උපකප්පනකලුබාහාරො විය පඤ්ඤායිත්ථ, හත්ථෙ යපිතමත්තෙ පන අත්තනො දිබ්බසභාවෙනෙව අට්ඨාසි. අනෙකසුපොති මුග්ගමාසාදිසුපෙහි වෙව ඛජ්ජවිකතීහි ව අනෙකවිධසුපො. අනෙකබ්බස්සන්තොති නානාවිධඋත්තරිහඬිගො. අනෙකරසබ්බස්සන්තොති අනෙකෙහි සුපෙහි වෙව බ්බස්සන්තෙහි ව මධුරාදිමුලරසානඤ්චෙව සම්භින්නරසානඤ්ච අභිබ්බස්සන්තො, නානග්ගරසසුපබ්බස්සන්තොති අත්ථො.

සො කිර පිණ්ඩපාතො ථෙරස්ස හත්ථෙ යපිතකාලෙ රාජගහනගරං අත්තනො දිබ්බගන්ධෙන අජ්ඣොත්ථරි, තතො ථෙරො වින්තෙසි — “අයං පුරිසො අප්පෙසක්ඛො, පිණ්ඩපාතො අතිවිය පණිතො සක්කස්ස භොජනසදිසො. කො නු බො එසො”ති? අථ නං “සක්කො”ති ඤත්වා ආහ — “භාරියං තෙ, කොසිය, කම්මං කතං දුග්ගතානං සම්පත්තිං විලුම්පන්තෙන, අජ්ජ මය්හං දානං දත්වා කොචිදෙව දුග්ගතො සෙනාපතිට්ඨානං වා සෙට්ඨිට්ඨානං වා ලභෙය්‍යා”ති. “කො මයා දුග්ගතතරො අත්ථි, හන්තෙ”ති? “කථං ත්වං දුග්ගතො දෙවරජ්ජසිරිං අනුභවන්තො”ති? “හන්තෙ, එවං නාමෙතං, මයා පන අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ කල්‍යාණකම්මං කතං, බුද්ධුජ්ජාදෙ පන වත්තමානෙ පුඤ්ඤකම්මං කත්වා

චූළරථදෙවපුත්තො මහාරථදෙවපුත්තො අනෙකචණ්ණදෙවපුත්තොති ඉමෙ තයො දෙවපුත්තා මමාසන්නට්ඨානෙ නිබ්බත්තා මහාතෙජවත්තරා. අහං තෙසු දෙවපුත්තෙසු ‘නක්ඛත්තං කිළිස්සාමා’ති පරිවාරිකායො ගහෙත්වා අන්තරවීථිං ඔතිණ්ණෙසු පලායිත්වා ගෙහං පවිසාමි. තෙසඤ්ඤි සරීරතො තෙජො මම සරීරං ඔත්ථරති, මම සරීරතො තෙජො තෙසං සරීරං න ඔත්ථරති. කො මයා දුග්ගතතරො, හන්තෙ”ති? “එවං සන්තෙපි ඉතො පට්ඨාය මය්හං මා එවං වඤ්ඤෙත්වා දානමදාසී”ති. “වඤ්ඤෙත්වා තුම්භාකං දානෙ දිත්තෙ මය්හං කුසලං අත්ථි නත්ථි”ති? “අත්ථි, ආවුසො”ති. “එවං සන්තෙ කුසලකරණං නාම මය්හං භාරො, හන්තෙ”ති වත්වා ථෙරං වන්දිත්වා සුජං ආදාය ථෙරං පදක්ඛිණං කත්වා, වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා “අහො දානං පරමදානං, කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිත”න්ති තික්ඛත්තුං උදානං උදානෙසි. තෙන චුත්තං “අථ ඛො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසී”තිආදි.

තත්ථ කොසියාති සක්කං දෙවානම්න්දං ගොත්තෙන ආලපති. පුඤ්ඤෙන අත්ථොති පුඤ්ඤෙන පයොජනං. අත්ථිති වචනසෙසො. වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වාති පථවිතො වෙහාසං අභිඋග්ගන්ත්වා. ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙති ආකාසමෙව පරියායසද්දෙන අන්තලික්ඛෙති වදන්ති. අථ වා අන්තලික්ඛසඬ්ඛානෙ ආකාසෙ න කසිණුග්ගසාට්ඨාදිආකාසෙති විසෙසෙන්නො වදති. අහො දානන්ති එත්ථ අහොති අව්ඡරියත්ථෙ නිපාතො. සක්කො හි දෙවානම්න්දො, “යස්මා නිරොධා චූට්ඨිතස්ස අයාස්ස මහාකස්සපත්ථෙරස්ස සක්කච්චං සහත්ථෙත විත්තිකත්වා අනපවිද්ධං කාලෙන පරෙසං අනුපහච්ච, සම්මාදිට්ඨිං පුරක්ඛත්වා ඉදමිදිසං මයා දිබ්බහොජනදානං දින්නං, තස්මා ඛෙත්තසම්පත්ති දෙයාධම්මසම්පත්ති විත්තසම්පත්තිති, තිව්ධායපි සම්පත්තියා සමන්නාගතත්තා සබ්බඬ්ඛසම්පන්නං වත මයා දානං පවත්තිත”න්ති අව්ඡරියබ්භුතවිත්තජාතො තදා අත්තනො හදයබ්භන්තරගතං පිතිසොමනස්සං සමුග්ගිරන්නො “අහො දාන”න්ති වත්වා තස්ස දානස්ස චුත්තනයෙන උත්තමදානභාවං ඛෙත්තඬ්ඛගතභාවඤ්ච පකාසෙන්නො “පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිත”න්ති උදානං උදානෙසි.

එවං පන සක්කස්ස උදානෙන්තස්ස හගවා විහාරෙ යීතොයෙව දිබ්බසොතෙන සද්දං සුත්වා “පස්සථ, භික්ඛවෙ, සක්කං දෙවානම්න්දං උදානං උදානෙත්වා ආකාසෙන ගච්ඡන්ත”න්ති භික්ඛූනං වත්වා තෙහි “කිං පන, හන්තෙ, තෙන කත”න්ති පුට්ඨො “මම පුත්තස්ස කස්සපස්ස වඤ්ඤෙත්වා දානං අදාසී, තෙන ච අත්තමනො උදානෙසී”ති ආහ. තෙන චුත්තං “අස්සොසී ඛො හගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා”තිආදි.

තත්ථ දිබ්බාය සොතධාතුයාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බා. දෙවතානඤ්ඤි සුවරිතකම්මනිබ්බත්තා පිත්තසෙම්භරුහිරාදිහි අපලිබුද්ධා

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා නන්දවග්ගො
 උපක්කිලෙසවිනිමුත්තතාය දුරෙපි ආරම්මණං ගහෙතුං සමත්ථා
 දිබ්බපසාදසොතධාතු හොති. අයඤ්චාපි භගවතො
 වීරියභාවනාබලනිබ්බත්තා ඤාණමයා සොතධාතු තාදිසා එවාති
 දිබ්බසදිස්සත්තා දිබ්බා. අපි ච දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධත්තා අත්තනා ච
 දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිත්තාපි දිබ්බා. සවනට්ඨෙන ච සභාවධාරණට්ඨෙන ච
 සොතධාතු, සොතධාතුයාපි කිච්චකරණෙන සොතධාතු වියාති සොතධාතු,
 තාය දිබ්බාය සොතධාතුයා. විසුද්ධායාති පරිසුද්ධාය නිරුපක්කිලෙසාය.
 අතික්කන්තමානුසිකායාති මනුස්සුපචාරං අතික්කමිත්වා සද්දස්සවනෙන
 මානුසිකමංසසොතධාතුං අතික්කමිත්වා යීතාය.

එතමත්ථං විදිත්වාති “සම්මාපට්ඨත්තියා ගුණවිසෙසෙ පතිට්ඨිතං
 පුරිසාතිසයං දෙවාපි මනුස්සාපි ආදරජාතා අතිවිය පිභයන්ති”ති ඉමමත්ථං
 විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්‍ර පිණ්ඩපාතිකඛිගසඛිබාතං ධුතඛිගං සමාදාය තස්ස පරිපූරණෙන
 පිණ්ඩපාතිකස්ස. නනු වායං ගාථා ආයස්මන්තං මහාකස්සපං නිමිත්තං
 කත්වා භාසිතා, ථෙරො ච සබ්බෙසං ධුතවාදානං අග්ගො
 තෙරසධුතඛිගධරො, සො කස්මා එකෙනෙව ධුතඛිගෙන කිත්තිතොති?
 අට්ඨුප්පත්තිවසෙනායං නිද්දෙසො. අථ වා දෙසනාමත්තමෙතං, ඉමිනා
 දෙසනාසීසෙන සබ්බෙපිස්ස ධුතඛිගා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. අථ වා “යථාපි
 භමරො පුප්ඵ”න්ති (ධ. ප. 49) ගාථාය චුත්තනායෙන පරමජ්ජිවිජ්ජනාය
 කුලානුද්දයනාය වස්ස සබ්බං පිණ්ඩපාතිකවත්තං අක්ඛණ්ඩෙත්වා තත්ථ
 සාතිසයං පට්ඨත්තියා පකාසනත්ථං “පිණ්ඩපාතිකස්සා”ති චුත්තං.
 පිණ්ඩපාතිකස්සාති ච පිභයන්තිති පදං අපෙක්ඛිත්වා සම්පදානවචනං, තං
 උපයොගත්ථෙ දට්ඨබ්බං. අත්තභරස්සාති “අප්පාති ච තාති සුලභාති
 අනවජ්ජාති”ති (අ. නි. 4.27; ඉතිවු. 101) එවං චුත්තෙහි
 අප්පානවජ්ජසුලභරුපෙහි චතුහි පච්චයෙහි අත්තානමෙව භරන්තස්ස.
 අනඤ්ඤපොසිනොති ආමිසසඛිගණ්හනෙන අඤ්ඤෙ සිස්සාදිකෙ පොසෙතුං
 අනුස්සුක්කතාය අනඤ්ඤපොසිනො. පදද්වයෙනස්ස කායපරිහාරිකෙන
 විවරෙන කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන විවරණතො සල්ලහුකචුත්තිතං
 සුභරතං පරමඤ්ච සන්තුට්ඨිං දස්සෙති. අථ වා අත්තභරස්සාති
 එකවචනිච්ඡාය අත්තභාවසඛිබාතං එකංයෙව ඉමං අත්තානං භරති, න ඉතො
 පරං අඤ්ඤන්ති අත්තභරො, තතො එව අත්තනා අඤ්ඤස්ස
 පොසෙතබ්බස්ස අභාවතො අනඤ්ඤපොසි, තස්ස අත්තභරස්ස
 අනඤ්ඤපොසිනො. පදද්වයෙනපි ඛිණාසවභාවෙන ආයතිං අනාදානතං
 දස්සෙති.

දෙවා පිභයන්ති...පෙ.... සතීමතොති තං අග්ගඵලාධිගමෙන
 සබ්බකිලෙසදරුපරිලාභානං වූපසමෙන පට්ඨපස්සද්ධියා උපසන්තං,
 සතිවෙපුල්ලජ්ජත්තියා නිච්චකාලං සතොකාරිතාය සතිමන්තං, තතො එව

ඉට්ඨානිට්ඨාදීසු තාදිලක්ඛණප්පත්තං බිණාසවං සක්කාදයො දෙවා පිභයන්ති පත්ථෙත්ති, තස්ස සීලාදිගුණවිසෙසෙසු බහුමානං උප්පාදෙන්තා ආදරං ජනෙත්ති, පගෙව මනුස්සාති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පිණ්ඩපාතිකසුත්තවණ්ණනා

28. අට්ඨමෙ පච්ඡාභත්තන්ති එකාසනිකබ්ලපච්ඡාභත්තිකානං පාතොව භුත්තානං අන්තොමජ්ඣන්තිකොපි පච්ඡාභත්තමෙව, ඉධ පන පකතිභත්තස්සෙව පච්ඡතො පච්ඡාභත්තන්ති වෙදිතබ්බං. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තානන්ති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තානං, පිණ්ඩපාතං පරියෙසිත්වා භත්තකිව්චස්ස නිට්ඨාපනවසෙන තතො නිවත්තානං. කරෙරිමණ්ඩලමාලොති එත්ථ කරෙරීති වරුණරුක්ඛස්ස නාමං. සො කිර ගන්ධකුටියා මණ්ඩපස්ස සාලාය ච අන්තරෙ භොති, තෙන ගන්ධකුටීපි “කරෙරිකුටිකා”ති වුව්චති, මණ්ඩපොපි සාලාපි “කරෙරිමණ්ඩලමාලො”ති. තස්මා කරෙරිරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ කතෙ නිසිදනසාලසඬ්ඛාතෙ මණ්ඩලමාලෙ. තිණපණ්ණවිජදනං අනොවස්සකං “මණ්ඩලමාලො”ති වදන්ති, අතිමුත්තකාදිලතාමණ්ඩපො “මණ්ඩලමාලො”ති අපරෙ.

කාලෙන කාලන්ති කාලෙ කාලෙ අන්තරන්තරා, තස්මිං තස්මිං සමයෙති අත්ථො. මනාපිකෙති මනවඬ්ඪකෙ, පියරූපෙ ඉට්ඨෙති අත්ථො. ඉට්ඨානිට්ඨභාවො ච පුග්ගලවසෙන ච ද්වාරවසෙන ච ගහෙනබ්බො. එකච්චස්ස හි ඉට්ඨානිමතො එකච්චස්ස අනිට්ඨො භොති, එකච්චස්ස අනිට්ඨානිමතො එකච්චස්ස ඉට්ඨො. තථා එකස්ස ද්වාරස්ස ඉට්ඨො අඤ්ඤස්ස අනිට්ඨො. විපාකවසෙන පනෙත්ථ විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. කුසලවිපාකො හි එකන්තෙන ඉට්ඨො, අකුසලවිපාකො අනිට්ඨො එවාති. චක්ඛුනා රූපෙ පස්සිතුන්ති ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨො උපාසකෙහි ගෙහං පවෙසෙත්වා පූජාසක්කාරකරණත්ථං උපනීතෙසු ආසනවිතානාදීසු නානාවිරාගසමුප්ප්ලවණ්ණසඬ්ඛාතෙ රජනීයෙ අඤ්ඤෙ ච සවිඤ්ඤාණකරූපෙ චක්ඛුද්වාරිකවිඤ්ඤාණෙහි පස්සිතුං. සද්දෙති තථෙව ඉස්සරජනානං ගෙහං පටිට්ඨො තෙසං පයුත්තෙ ගීතවාදිතසද්දෙ සොතුං. ගන්ධෙති තථා තෙහි පූජාසක්කාරවසෙන උපනීතෙ පූජ්ඵධුමාදිගන්ධෙ සායිතුං. රසෙති තෙහි දින්තාභාරපරිභොගෙ නානග්ගරසෙ සායිතුං. ඵොට්ඨබ්බෙති මහග්ගපච්චත්ථරණෙසු ආසනෙසු නිසින්තකාලෙ සුඛසම්පස්සෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ඵුසිතුං. එවඤ්ච පඤ්චද්වාරිකඉට්ඨාරම්මණප්පටිලාභං කිත්තෙත්වා ඉදානි මනොද්වාරිකඉට්ඨාරම්මණප්පටිලාභං දස්සෙතුං “සක්කතො”තිආදි වුත්තං. තං භෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව.

කිං පන අපිණ්ඩපාතිකානං අයං නයො න ලබ්භතීති? ලබ්භති. තෙසම්පි හි නිමන්තනසලාකභත්තාදිඅත්ථං ගාමං ගතකාලෙ උළාරවිභවා උපාසකා තථා සක්කාරසම්මානං කරොන්තියෙව, තං පන අනියතං. පිණ්ඩපාතිකානං පන තදා නිව්චමෙව තත්ථ පූජාසක්කාරං කරියමානං දිස්වා, සක්කාරගරුකාය අනිස්සරණමග්ගෙ යත්වා, අයොනිසොමනසිකාරවසෙන තෙ භික්ඛු ඵවමාහංසු. තෙනෙවාහ – “හන්දාචුසො, මයම්පි පිණ්ඩපාතිකා හොමා”තිආදි.

තත්ථ හන්දාති වොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. ලච්ඡාමාති ලභිස්සාම. තෙනුපසඬකම්ති තත්ථ සුරභිගන්ධකුටියං නිසින්තො තෙසං තං කථාසල්ලාපං සුත්වා “ඉමෙ භික්ඛු මාදිසස්ස නාම බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා මයා සද්ධිං එකවිහාරෙ වසන්තාපි ඵවං අයොනිසොමනසිකාරවසෙන කථං පවත්තෙන්ති, සල්ලෙබ්බෙ න වත්තන්ති, හන්ද තෙ තතො නිවාරෙත්වා සල්ලෙබ්බවිහාරෙ නියොපෙස්සාමි”ති මණ්ඩලමාලං උපසඬකම්. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති “අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිතාසල්ලෙබ්බානං වසෙන කිලෙසෙ ධුනිතුං තණ්හං විසොසෙතුං පටිපන්නොති පිණ්ඩපාතිකස්ස සතො දෙවා පිහයන්ති, තස්ස පටිපත්තියා ආදරජාතා පියායන්ති, න ඉතො අඤ්ඤා”ති ඉමමත්ථං විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ නො වෙ සද්දසිලොකනිස්සිතොති “අහො අයොසා අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පරමසල්ලෙබ්බචුත්ති”තිආදිනා පරෙහි කිත්තිතබ්බසද්දසඬබ්බානං සිලොකං. තණ්හාය නිස්සිතො න හොති චෙති අත්ථො. සද්දො වා සම්මුඛා වණ්ණහණනාථුතිසොසො, සිලොකො පරම්මුඛභූතා පසංසා පත්ථටයසතා වා. සෙසං අනන්තරසුත්තෙ චුත්තනයමෙව.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සිප්පසුත්තවණ්ණනා

29. නවමෙ කො නු බො, ආචුසො, සිප්පං ජානාතීති, ආචුසො, අම්හෙසු ඉධ සන්නිපතිතෙසු කො නු ජීවිතනිමිත්තං සික්ඛිතබ්බට්ඨෙත “සිප්ප”න්ති ලද්ධනාමං යංකිඤ්චි ආජීවං විජානාති? කො කිං සිප්පං සික්ඛිති කො දීසරත්තං සිප්පාවරියකුලං පරිපාසිත්වා ආගමතො පයොගතො ව හත්ථිසිප්පාදීසු කිං සිප්පං සික්ඛි? කතරං සිප්පං සිප්පානං අග්ගන්ති සබ්බසිප්පානං අගාරය්හතාය මහප්ඵලතාය අකිච්ඡසිද්ධියා ව කතරං සිප්පං අග්ගං උත්තමං? යං නිස්සාය සුබ්බෙත සක්කා ජීවිතුන්ති අධිප්පායො. තත්ථෙකච්චෙති තෙසු භික්ඛුසු එකච්චෙ භික්ඛු. යෙ හත්ථාවරියකුලා පබ්බජිතා තෙ. ඵවමාහංසුති තෙ ඵවං හණ්ණංසු. ඉතො පරම්පි “එකච්චෙ”ති චුත්තට්ඨානෙ එසෙව නයො. හත්ථිසිප්පන්ති යං හත්ථිනං පරිග්ගණ්හනදමනසාරණරොගතිකිච්ඡාදිහෙදං කත්තබ්බං, තං උද්දිස්ස

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා නන්දවග්ගො
පවත්තං සබ්බමිපි සිප්පං ඉධ “හත්ථිසිප්ප”න්ති අධිප්පෙනං. අස්සසිප්පන්ති
එත්ථාපි එසෙව නයො. රථසිප්පං පන රථයොග්ගානං
දමනසාරණාදිවිධානවසෙන වෙව රථස්ස කරණවසෙන ච වෙදිතබ්බං.
ධනුසිප්පන්ති ඉස්සාසසිප්පං, යො ධනුබ්බෙධොති වුව්වති. ථරුසිප්පන්ති
සෙසආවුධසිප්පං. මුද්දාසිප්පන්ති හත්ථමුද්දාය ගණනසිප්පං.
ගණනසිප්පන්ති අච්ඡිද්දකගණනසිප්පං. සඬබ්බානසිප්පන්ති
සඬකලනපට්ඨපාදනාදිවසෙන පිණ්ඩගණනසිප්පං. තං යස්ස පගුණං හොති,
සො රුක්ඛමිපි දිස්වා “එත්තකානි එත්ථ පණ්ණානී”ති ගණතුං ඡානාති.
ලොබාසිප්පන්ති නානාකාරෙහි අක්ඛරලිඛනසිප්පං, ලිපිඤ්ඤාණං වා.
කාවෙයාසිප්පන්ති අත්තනො චිත්තාවසෙන වා පරතො පටිලද්ධසුතවසෙන
වා, “ඉමස්ස අයමත්ථො, එවං තං යොජෙස්සාමි”ති එවං අත්ථවසෙන වා,
කිඤ්චිදෙව කබ්බං දිස්වා, “තප්පට්ඨාගං කබ්බං කරිස්සාමි”ති
යානුප්පත්තිකපට්ඨානවසෙන වා චිත්තාකච්ඡාදිනං චතුත්තං කථිතං
කබ්බකරණසිප්පං. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, කථි – චිත්තාකච්ච, සුතකච්ච, අත්ථකච්ච,
පට්ඨානකච්ච”ති (අ. නි. 4.231).

ලොකායතසිප්පන්ති “කාකො සෙතො අට්ඨිතං සෙතත්තා, බලාකා
රත්තා ලොභිතස්ස රත්තත්තා”ති එවමාදිනයප්පවත්තං
පරලොකනිබ්බානානං පටිසෙධකං විතණ්ඩසත්ථසිප්පං.
බත්තවිජ්ජාසිප්පන්ති අබ්බෙය්‍යාමාසුරක්ඛාදිනීතිසත්ථසිප්පං. ඉමානි කිර
ද්වාදස මහාසිප්පානි නාම. තෙනෙවාහ තත්ථ තත්ථ “සිප්පානං අග්ග”න්ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං සබ්බසිප්පායතනානං ජීවිකත්ථතාය
වට්ටදුක්ඛතො අනිස්සරණභාවං, සීලාදීනංයෙව පන සුපරිසුද්ධානං
නිස්සරණභාවං, තං සමඬගිතොයෙව ච භික්ඛුභාවං සබ්බාකාරතො විදිත්වා
තදත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අසිප්පජීවීති චතුත්තං තණ්හුප්පාදානං සමුව්චෙදවික්ඛම්භනෙන
පච්චයාසාය විසොසිතත්තා යංකිඤ්චි සිප්පං උපනිස්සාය ජීවිකං න
කප්පෙතීති අසිප්පජීවී, එතෙන ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං දස්සෙති. ලහුති
අප්පකිච්චතාය සල්ලහුකචුත්තිතාය ච ලහු අබ්භුලසම්භාරො, එතෙන
චතුපච්චයසත්තොසසිද්ධං සුභරතං දස්සෙති. අත්ථකාමොති සදෙවකස්ස
ලොකස්ස අත්ථමෙව කාමෙතීති අත්ථකාමො, එතෙන සත්තානං
අනත්ථපරිවජ්ජනස්ස පකාසිතත්තා පාතිමොක්ඛසංවරසීලං දස්සෙති
පාණාතිපාතාදිඅනත්ථවිරමණපරිදීපනතො. යනින්ද්‍රියොති චක්ඛාදීනං ඡන්තං
ඉන්ද්‍රියානං අභිජ්ඣාද්‍යප්පවත්තිතො සංයමෙන යනින්ද්‍රියො, එතෙන
ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං චුත්තං. සබ්බධි විජ්ජමුත්තොති එවං සුපරිසුද්ධසීලො
චතුපච්චයසත්තොසෙ අවට්ඨිතො සප්පච්චයං නාමරූපං පරිග්ගහෙත්වා

අනිච්චාදිවසෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතො පරං පටිපාටියා පවත්තිතෙහි චතුහි අරියමග්ගෙහි සංයොජනානං පහිනත්තා සබ්බධි සබ්බත්ථ භවාදීසු විජ්ජමුත්තො.

අනොකසාරී අමමො නිරාසොති තථා සබ්බධි විජ්ජමුත්තත්තා එව ඔකසඬ්ඛාතෙසු ඡසුපි ආයතනෙසු තණ්හාහිසරණස්ස අභාවෙන අනොකසාරී, රූපාදීසු කත්ථවි මමඬිකාරාභාවතො අමමො, සබ්බෙන සබ්බං අනාසිසනතො නිරාසො. හිත්වා මානං එකචරො ස හික්ඛුති එවංභූතො ච සො අරහත්තමග්ගජ්ජත්තිසමකාලමෙව අනවසෙසං මානං හිත්වා පජ්හිත්වා ඉමෙ හික්ඛු විය ගණසඬ්ගණිකං අකත්වා පටිච්චෙකකාමතාය තණ්හාසහායවිරහෙන ච සබ්බිරියාපටෙසු එකචරො, සො සබ්බසො හින්තකිලෙසත්තා පරමත්ථතො හික්ඛු නාම. එත්ථ ච “අසිජ්ජජීවී”තිආදිනා ලොකියගුණා කථිතා, “සබ්බධි විජ්ජමුත්තො”තිආදිනා ලොකුත්තරගුණා කථිතා. තත්ථ අසිජ්ජජීවීතිආදි “විභවෙ යිතස්සෙව අයං ධම්මො, න සිජ්ජං නිස්සාය මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කජ්ජෙත්තස්ස, තස්මා සිජ්ජෙසු සාරග්ගහණං විස්සජ්ජෙත්වා අධිසිලාදීසුයෙව තුමහෙහි සික්ඛිතබ්බ”න්ති දස්සෙති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ලොකසුත්තවණ්ණනා

30. දසමෙ බුද්ධචක්ඛුනාති එත්ථ ආසයානුසයඤ්ඤාණං ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණඤ්ච බුද්ධචක්ඛු නාම. යථාහ –

“අද්දසා බො භගවා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙත්තො සත්තෙ අජ්ජරජක්ඛෙ මහාරජක්ඛෙ තික්ඛිත්තිද්‍රියෙ මුදිත්තිද්‍රියෙ”තිආදි (ම. නි. 1.283; 2.339).

ලොකන්ති තයො ලොකා – ඔකාසලොකො, සඬ්ඛාරලොකො, සත්තලොකොති. තත්ථ –

“යාවතා චන්දිමසුරියා පරිහරන්ති,
දිසා හන්ති විරොචනා;
තාව සහස්සධා ලොකො,
එත්ථ තෙ චත්තති වසො”ති. –

ආදීසු (ම. නි. 1.503) ඔකාසලොකො. “එකො ලොකො – සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා, ද්වෙ ලොකා – නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තයො ලොකා – තිස්සො වෙදනා, චත්තාරො ලොකා – චත්තාරො ආහාරා, පඤ්ච ලොකා – පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, ඡ ලොකා – ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි, සත්ත ලොකා – සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො, අට්ඨ ලොකා – අට්ඨ ලොකධම්මා, නව ලොකා – නව සත්තවාසා, දස ලොකා – දසායතනානි, ද්වාදස ලොකා

— ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ලොකා — අට්ඨාරස ධාතුයො” තිආදීසු (පටි. ම. 1.112) සච්චාරලොකො. “සස්සතො ලොකො, අසස්සතො ලොකො” තිආදීසු සත්තලොකො චුත්තො. ඉධාපි සත්තලොකො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ලොකීයති විචිත්තාකාරතො දිස්සතීති චක්කවාලසච්චාතො ලොකො ඔකාසලොකො, සච්චාරො ලුප්පති පලුප්පතීති ලොකො, ලොකීයති එත්ථ පුඤ්ඤපාපං තබ්බිපාතො වාති සත්තලොකො. තෙසු භගවා මහාකරුණාය අනුකම්පමානො සංසාරදුක්ඛතො මොවෙතුකාමො සත්තලොකං ඔලොකෙසි. කතමස්ස පන සත්තාහස්ස අවිචයෙන ඔලොකෙසි? පයමස්ස සත්තාහස්ස. භගවා හි පල්ලඤ්ඤාසත්තාහස්ස පරියොසානෙ පච්ඡිමයාමාවසානෙ “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා...පෙ.... සුරියොව ඔහාසයමත්තලික්ඛ”න්ති (උදා. 1-3; කථා. 321; මහාව. 1-3) ඉමං අරියමග්ගානුභාවදීපකං උදානං උදානෙත්වා, “අහං තාව එවං සුදුත්තරං සංසාරමහොසං ඉමාය ධම්මනාවාය සමුත්තරිත්වා නිබ්බානපාරෙ ධීතො, හන්ද දානි ලොකම්පි තාරෙස්සාමි, කිදිසො නු බො ලොකො”ති ලොකං වොලොකෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං — “අට්ඨ බො භගවා තස්ස සත්තාහස්ස අවිචයෙන තම්හා සමාධිම්හා වුට්ඨනිත්වා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසි”ති.

තත්ථ වොලොකෙසීති විවිධෙහි ආකාරෙහි පස්සි, හත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය අත්තනො ඤාණෙන පච්චක්ඛං අකාසි. අනෙකෙහි සත්තාපෙහීතිආදි වොලොකිතාකාරදස්සනං. අනෙකෙහි සත්තාපෙහීති අනෙකෙහි දුක්ඛෙහි. දුක්ඛඤ්ඤි සත්තාපනපිළනට්ඨොන සත්තාපොති වුවිචති. යථාහ — “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සච්චතට්ඨො සත්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො”ති (පටි. ම. 1.17). තඤ්ච දුක්ඛදුක්ඛාදිවසෙන වෙච ජාතිආදිවසෙන ච අනෙකප්පකාරං. තෙන චුත්තං “අනෙකෙහි සත්තාපෙහී”ති. අනෙකෙහි දුක්ඛෙහි සත්තප්පමානෙ පිළියමානෙ බාධියමානෙ. පරිලාභෙහීති පරිදාභෙහි. පරිඛය්භමානෙහි ඉන්ධනං විය අග්ගිනා සමත්තතො ඛය්භමානෙ. රාගප්පෙහීති රාගසම්භූතෙහි. එස නයො සෙසෙසුපි. රාගාදයො හි යස්මිං සත්තානෙ උප්පජ්ජන්ති, තං නිද්දහන්තා විය විබාධෙන්ති, තෙන චුත්තං — “තයොමෙ, හික්ඛවෙ, අග්ගි — රාගග්ගි, දොසග්ගි, මොහග්ගි”ති (ඉතිවු. 93). යතො තෙ චිත්තං කායඤ්ච කිලෙසෙන්තීති කිලෙසාති වුවිචන්ති. එත්ථ ච පරිඛය්භමානෙහි එතෙන භගවා රාගාදිකිලෙසානං පවත්තිදුක්ඛතං, තෙන ච සත්තානං අභිභූතතං දස්සෙති. සත්තප්පමානෙහි ඉමිනා පන තෙසං කාලන්තරදුක්ඛතං, තෙන නිරන්තරොපද්දවතඤ්ච දස්සෙති.

භගවා හි බොධිරුක්ඛමුලෙ අපරාජිතපල්ලඤ්ඤා නිසින්නො පයමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බචක්ඛුං විසොධෙන්වා

පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඕතාරෙත්වා කිලෙසමුලකං වට්ටදුක්ඛං අභිඤ්ඤාය සඬබ්බායෙ පරිග්ගහෙත්වා සම්මසන්නො අනුක්කමෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගාධිගමෙන සයං විගතවිද්ධස්තකිලෙසො අභිසම්බුද්ධො භුත්වා පච්චචෙක්ඛණානන්තරං අනවසෙසානං කිලෙසානං පහීනත්තා අත්තනො වට්ටදුක්ඛස්ස පරික්ඛිණභාවදීපකං සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣතං “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති (ධ. ප. 153) උදානං උදානෙත්වා තෙනෙව පල්ලඬකෙන සත්තාහං විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදී නිසින්නො සත්තමාය රත්තියා තීසු යාමෙසු චුත්තනයෙන තීණි උදානානි උදානෙත්වා තතියඋදානානන්තරං බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙත්තො “සකලමිදං සත්තානං වට්ටදුක්ඛං කිලෙසමුලකං, කිලෙසා නාමෙතෙ පවත්තිදුක්ඛා ආයතිමිපි දුක්ඛහෙතුභූතා, තෙහි ඉමෙ සත්තා සන්තප්පන්ති පරිඛය්හන්ති වා”ති පස්සි. තෙන චුත්තං “අද්දසා බො භගවා...පෙ.... මොහජෙහිපි”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ලොකස්ස යථාචුත්තසන්නාපපරිලාභෙහි අභිභූයාමානතං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං සබ්බසන්නාපපරිලාභතො පරිනිබ්බානවිභාවනං මහාඋදානං උදානෙසි.

තත්ථ අයං ලොකො සන්නාපජාතොති අයං සබ්බොපි ලොකො ජරාරොගමරණෙහි වෙව නානාවිධබ්‍යාසනෙහි ච කිලෙසපරියුට්ඨානෙහි ච ජාතසන්නාපො, උප්පන්නකායිකවෙතසිකදුක්ඛාහිභවොති අත්ථො. එස්සපරෙතොති තතො එව අනෙකෙහි දුක්ඛසම්ප්ප්පෙහි පරිහතො උපද්දතො. අථ වා එස්සපරෙතොති සුඛාදිසඬබ්බානානං තිස්සන්තං දුක්ඛතානං පච්චයභූතෙහි ඡහි එස්සෙහි අභිභූතො, තතො තතො ද්වාරතො තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ පවත්තිවසෙන උපස්සට්ඨො. රොගං වදති අත්තතොති එස්සපච්චයා උප්පජ්ජමානං වෙදනාසඬබ්බානං රොගං දුක්ඛං, ඛන්ධපඤ්චකමෙව වා යථාභූතං අජානන්තො “අහ”න්ති සඤ්ඤාය දිට්ඨිගාහවසෙන “අහං සුඛිතො දුක්ඛිතො”ති අත්තතො වදති. “අත්තතො”තිපි පයන්ති. තස්සත්ථො – ය්වායං ලොකො කෙනවි දුක්ඛධම්මෙන ඵුට්ඨො අභාවිතත්තතාය අධිවාසෙතුං අසක්කොත්තො “අහො දුක්ඛං, ඊදිසං දුක්ඛං මය්හං අත්තතොපි මා හොතු”තිආදිනා විජ්ජලපන්නො කෙවලං අත්තතො රොගං වදති, තස්ස පන පහානාය න පටිපජ්ජතීති අධිජ්ජායො. අථ වා තං යථාචුත්තං දුක්ඛං යථාභූතං අජානන්තො තණ්හාගාහවසෙන “මම”න්ති සඤ්ඤාය අත්තතො වදති, “මම ඉදං”න්ති වාවං නිව්ජාරෙති.

යෙන යෙන හි මඤ්ඤතීති එවමිමං රොගභූතං ඛන්ධපඤ්චකං අත්තතො අත්තතො වා වදන්තො ලොකො යෙන යෙන රූපවෙදනාදිනා කාරණභූතෙන, යෙන වා සස්සතාදිනා පකාරෙන දිට්ඨිමානතණ්හාමඤ්ඤනාහි මඤ්ඤති. තතො තං හොති අඤ්ඤථාති තතො

අත්තනා පරිකප්පිතාකාරතො තං මඤ්ඤනාය වත්ථුභූතං ඛන්ධපඤ්චකං අඤ්ඤථා අනත්තානත්තනියමෙව හොති. වසෙ වත්තෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තාය අභඩ්ඛාරමමඩ්ඛාරත්තං න නිජ්ඣාදෙතීති අත්ථො. අථ වා තතොති තස්මා මඤ්ඤනාමත්තභාවතො තං ඛන්ධපඤ්චකං නිව්වාදිවසෙන මඤ්ඤිතං අඤ්ඤථා අනිව්වාදිසභාවමෙව හොති. න හි මඤ්ඤනා භාවඤ්ඤථත්තං වා ලක්ඛණඤ්ඤථත්තං වා කාතුං සක්කොති.

අඤ්ඤථාභාවී භවසත්තොති අසම්භවෙ වඩ්ඪීයං භිතසුඛෙ සත්තො ලග්ගො සත්තලොකො මඤ්ඤනාය යථාරූපි චිත්තියමානොපි විපරිතප්පට්ඨත්තියා තතො අඤ්ඤථාභාවී අභිතදුක්ඛභාවී විසාතංයෙව පාපුණාති. භවමෙවාභිනන්දතීති එවං සත්තෙපි තං මඤ්ඤනාපරිකප්පිතං අවිජ්ජමානං භවං වඩ්ඪීං අභිනන්දති එව අභිකඩ්ඛති එව. අථ වා අඤ්ඤථාභාවීති “නිව්වාදො මෙ අත්තා”තිආදිනා මඤ්ඤනාය පරිකප්පිතාකාරතො සයං අඤ්ඤථාභාවී සමානො අනිව්වාදො අධුට්ඨොති අත්ථො. භවසත්තොති කාමාදිභවෙසු භවතණ්හාය සත්තො ලග්ගො ගධිතො. භවමෙවාභිනන්දතීති අනිව්වාදිසභාවං භවමෙව නිව්වාදිවසෙන පරාමසිත්වා, තත්ථ වා අධිමුත්තිසඤ්ඤං තණ්හාදිට්ඨාභිනන්දනාහි අභිනන්දති, න තත්ථ නිබ්බන්දති. යදභිනන්දති තං භයන්ති යං වඩ්ඪීසඩ්ධාතං භවං කාමාදිභවං වා අභිනන්දති, තං අනිව්වාදිවිපරිණාමසභාවත්තා අනෙකඛ්‍යාසනානුබන්ධත්තා ච භවහෙතුභාවතො අතිවිය භයානකට්ඨෙයන භයං. යස්ස භායතීති යතො ජරාමරණාදිතො භායති, තං ජරාමරණාදි දුක්ඛාධිට්ඨානභාවතො දුක්ඛදුක්ඛභාවතො ච දුක්ඛං. අථ වා යස්ස භායතීති භවාභිනන්දනෙන යස්ස විභවස්ස භායති, සො උච්ඡේදසඩ්ධාතො විභවො, තතො භායනඤ්ච දුක්ඛවත්ථුභාවතො ජාතිආදිදුක්ඛස්ස අනතිවත්තනතො ච දුක්ඛං දුක්ඛසභාවමෙවාති අත්ථො. අථ වා යස්ස භායති තං දුක්ඛන්ති යස්ස අනිව්වාදිකස්ස භායති තං නිස්සරණං අජානන්තො, තං භයං තස්ස දුක්ඛං හොති, දුක්ඛං ආවහතීති අත්ථො.

එත්තකෙන වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං, “භවවිජ්ජභානාය ඛො පනිදං බ්‍රහ්මවරියං චුස්සතී”ති ආහ. තත්ථ භවවිජ්ජභානායාති කාමාදිභවස්ස පජ්ඣනත්ථාය. ඛොති අවධාරණෙ, පනාති පදපුරණෙ නිපාතො. ඉදන්ති ආසන්නපච්චක්ඛවචනං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. චුස්සතීති පුරෙස්සති. ඉදං චුත්තං හොති – එකන්තෙනෙව කාමාදිභවස්ස සමුදයජ්ජභානෙන අනවසෙසපජ්ඣනත්ථාය ඉදං මයා සතසභස්සකප්පාධිකානි වත්තාරි අසඩ්ධොය්‍යානි අතිදුක්ඛරානි ආවරිත්වා පාරමිසො පුරෙත්වා ඛොධිමණ්ඩෙ තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අධිගතං සීලාදික්ඛන්ධත්තයසඩ්ධගං අට්ඨංඝිකමග්ගබ්‍රහ්මවරියං වරියති භාවියතීති.

එවං අරියමග්ගස්ස එකංසෙනෙව නියානිකභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤමග්ගස්ස තදභාවං දස්සෙත්තො “යෙ හි කෙව්”ති ආදිමාහ. තත්ථ යෙනි අනියමනිද්දෙසො. භීති නිපාතමත්තං. කෙව්ති එකච්චෙ. පදද්වයෙනාපි තථාචාදිනො දිට්ඨිගතිකෙ අනියමනො පරියාදියති. සමණාති පබ්බජ්ජපගමනමත්තෙන සමණා, න සමිතපාපා. බ්‍රාහ්මණාති ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා, න බාහිතපාපා. වාසද්දො විකස්පත්ථො. භවෙන භවස්ස විජ්ජමොක්ඛමාහංසුති එකච්චෙ කාමභවෙන රූපභවෙන වා සබ්බභවතො විමුත්තිං සංසාරසුද්ධිං කථයිංසු.

කෙ පනෙවං වදන්තිති? දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදිනො තෙසු හි කෙව් “උළාරෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො අත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ පරමං නිබ්බුතිං පත්තො භොති”ති වදන්ති. කෙව් “රූපාවචරජ්ඣානෙසු පට්ඨජ්ඣානසමඬ්ඨි...පෙ.... කෙව් “දුතියතතියවතුත්ථජ්ඣානසමඬ්ඨි අත්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ පරමං නිබ්බුතිං පත්තො භොති”ති වදන්ති. යථාහ –

“ඉධ, හික්ඛවෙ, එකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවංවාදී භොති එවංදිට්ඨි ‘යතො ඛො භො අයං අත්තා පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො’”ති (දී. නි. 1.94) විත්ථාරො.

තෙ පන යස්මා යාවදන්ථං ජිතත්තා සුහිතාය ජලුකාය විය රුහිරපිපාසා කාමාදිසුබ්බෙහි සමජ්ජිතස්ස තස්ස අත්තනො කාමෙසනාදයො න භවිස්සන්ති, තදභාවෙ ච භවස්ස අභාවොයෙව, යස්මිං යස්මිඤ්ච භවෙ ධීතස්ස අයං නයො ලබ්භති, තෙන තෙන භවෙන සබ්බභවතො විමුත්ති භොතීති වදන්ති, තස්මා “භවෙන භවස්ස විජ්ජමොක්ඛමාහංසු”ති වුත්තා. යෙසඤ්ච “එත්තකං නාම කාලං සංසරිත්වා බාලා ච පණ්ඩිතා ච පරියොසානභවෙ යත්වා සංසාරතො විමුච්චන්ති”ති ලද්ධි, තෙපි භවෙන භවස්ස විජ්ජමොක්ඛං වදන්ති නාම. වුත්තඤ්ඤොහං –

“චුල්ලාසිති මහාකජ්ජිතො සතසහස්සානි යානි බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති (දී. නි. 1.168).

අථ වා භවෙනාති භවදිට්ඨියා. භවති සස්සතං තිට්ඨතීති පවත්තනතො සස්සතදිට්ඨි භවදිට්ඨිති වුවචති, භවදිට්ඨි එවෙත්ථ උත්තරපදලොපෙන භවතණ්හාතිආදිසු විය භවොති වුත්තො. භවදිට්ඨිවසෙන ච එකච්චෙ භවවිසෙසංයෙව කිලෙසානං වූපසන්තවුත්තියා ආයුනො ච දීඝාවාසතාය නිච්චාදිසභාවං භවවිමොක්ඛං මඤ්ඤන්ති, සෙය්‍යථාපි බකො බ්‍රහ්මා “ඉදං නිච්චං, ඉදං ධූවං, ඉදං සස්සතං, ඉදං අවිපරිණාමධම්ම”න්ති (ම. නි. 1.501) අචොච. තෙසමෙවං විපරිතගාහීනං අනිස්සරණෙ නිස්සරණදිට්ඨිතං කුතො භවවිමොක්ඛො. තෙනාහ භගවා – “සබ්බෙ තෙ ‘අවිජ්ජමුත්තා භවස්මා’ති වදාමි”ති.

විභවෙනාති උච්ඡේදෙන. භවස්ස නිස්සරණමාහංසුති සබ්බභවතො නිග්ගමනං නික්ඛන්තිං සංසාරසුද්ධිං වදිංසු. තෙ හි “භවෙන භවස්ස විජ්ජමොක්ඛො”ති වදන්තානං වාදං අනනුජානන්තා හවුපච්ඡේදෙන නිස්සරණං පටිජානිංසු. විභවෙනාති වා උච්ඡේදදිට්ඨියා. විභවති විනස්සති උච්ඡිජ්ජති අත්තා ච ලොකො වාති පවත්තනතො උච්ඡේදදිට්ඨි චුත්තනයෙන “විභවො”ති චුච්චති. උච්ඡේදදිට්ඨිවසෙන හි සත්තා අධිමුච්චිත්වා තත්ථ තත්ථ උජ්ජන්තා උච්ඡිජ්ජන්ති, සා එව සංසාරසුද්ධිති උච්ඡේදවාදිනො. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“යතො බො හො අයං අත්තා රූපී වාතුමහාභූතිකො...පෙ....
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, එත්තාවතා බො
හො අයං අත්තා සම්මා සමුච්ඡින්නො භොති”ති (දී. නි. 1.85).

තථා -

“නත්ථි, මහාරාජ, දින්නං, නත්ථි ශිට්ඨං නත්ථි භුතං...පෙ....
බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජන්ති විනස්සන්ති න
භොන්ති පරං මරණං”ති ච (දී. නි. 1.171).

තෙසම්පි එවං විපරිතගාහීනං කුතො භවනිස්සරණං. තෙනාහ භගවා -
“සබ්බෙ තෙ ‘අනිස්සධා භවස්මා’ති වදාමි”ති. න හි අරියමග්ගභාවනාය අනවසෙසකිලෙසං අසමුග්ගාතෙත්වා කදාවිපි භවතො නිස්සරණවිමුත්ති සම්භවති. තථා හි තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං යථාභූතාවබ්බොධාභාවතො “අත්ථි නත්ථි”ති අන්තද්වයනිපතිතානං තණ්හාදිට්ඨිවසෙන සම්පරිතසිතවිජ්ජන්තිතමත්තං, යතො තෙ දිට්ඨිගතිකා පවත්තිහෙතුසුපි සම්මුල්ලාහා සක්කායභූමියං සුනිබාතෙ විපරිතදස්සනථම්භෙ තණ්හාබන්ධනෙන බද්ධා ගද්දුලබන්ධනා විය සා න විජහන්ති බන්ධනට්ඨානං, කුතො තෙසං විමොක්ඛො?

යෙ පන චතුසච්චවිභාවනෙන පවත්තිආදීසු අසම්මොහතො තං අන්තද්වයං අනුපගම්ම මජ්ඣිමං පටිපදං සමාරුල්ලාහා, තෙසංයෙව භවවිජ්ජමොක්ඛො නිස්සරණඤ්ඤාති දස්සෙන්තො සත්ථා “උපධිං භී”තිආදිමාහ. තත්ථ උපධින්ති බන්ධාදිඋපධිං. භීති නිපාතමත්තං. පටිච්චාති නිස්සාය, පච්චයං කත්වා. දුක්ඛන්ති ජාතිආදි දුක්ඛං. කිං චුත්තං භොති? යත්ථිමෙ දිට්ඨිගතිකා විමොක්ඛසඤ්ඤිනො, තත්ථ බන්ධකිලෙසාහිසඬ්ඛාරූපධයො අධිගතා, කුතො තත්ථ දුක්ඛනිස්සරණං? යත්‍ර හි කිලෙසා, තත්‍රාහිසඬ්ඛාරසම්භවතො භවපබන්ධස්ස අවිච්ඡේදොයෙවාති වට්ටදුක්ඛස්ස අනිවත්ති. තෙන චුත්තං - “උපධිඤ්ඤි පටිච්ච දුක්ඛමිදං සම්භොති”ති.

ඉදානි යං පරමත්ථතො දුක්ඛස්ස නිස්සරණං, තං දස්සෙතුං, “සබ්බුපාදානක්ඛයා නත්ථී දුක්ඛස්ස සම්භවො”ති වුත්තං. තත්ථ සබ්බුපාදානක්ඛයාති කාමුපාදානං දිට්ඨුපාදානං සීලබ්බතුපාදානං අත්තවාදුපාදානන්ති සබ්බෙසං ඉමෙසං චතුත්තම්පි උපාදානානං අරියමග්ගාධිගමෙන අනවසෙසප්පහානතො. තත්ථ දිට්ඨුපාදානං සීලබ්බතුපාදානං අත්තවාදුපාදානන්ති ඉමානි තීණි උපාදානානි සොතාපත්තිමග්ගෙන බියන්ති, අනුප්පත්තිධම්මතං ආපජ්ජන්ති. කාමුපාදානං අපායගමනීයං පට්ඨමෙන, කාමරාගභූතං බහලං දුතියෙන, සුබ්බමං තතියෙන, රූපරාගාරූපරාගප්පහානං චතුත්ථෙන්නාති චතුහිපි මග්ගෙහි බියති, අනුප්පත්තිධම්මතං ආපජ්ජන්ති වෙදිතබ්බං. නත්ථී දුක්ඛස්ස සම්භවොති එවං සබ්බසො උපාදානක්ඛයා තදෙකට්ඨතාය සබ්බස්සපි කිලෙසගණස්ස අනුප්පාදනතො අප්පමත්තකස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස සම්භවො පාතුභාවො නත්ථී.

එවං භගවා හෙතුනා සද්ධිං පවත්තිං නිවත්තිඤ්ච දස්සෙත්වා “ඉමං නයං අජානන්තො අයං සත්තලොකො වට්ටතොපි සිසං න උක්ඛිපති”ති දස්සෙත්තො “ලොකම්මං පස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ ලොකම්මං පස්සාති අත්තතො බුද්ධවක්ඛුනා පච්චක්ඛතො විසයභාවස්ස උපගතත්තා “ලොකම්මං පස්සා”ති භගවාදස්සනකිරියාය නියොජෙත්තො අත්තානමෙවාලපති. පුට්ඨති බහු, විසුං විසුං වා. අවිජ්ජාය පරෙතාති “දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණ”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1106; විහ. 226) නයෙන වුත්තාය චතුසච්චපට්ඨිජාදිකාය අවිජ්ජාය අභිභූතා. භූතාති කම්මකිලෙසෙහි ජාතා නිබ්බත්තා. භූතරතාති භූතෙසු මාතෘපිතුපුත්තදාරාදිසඤ්ඤාය අඤ්ඤසත්තෙසු තණ්හාය රතා, භූතෙ වා ඛන්ධපඤ්චකෙ අනිච්චාසුභදුක්ඛානත්තසභාවෙ තංසභාවානවබ්බොධතො ඉත්ථිපුරිසාදිපරිකප්පවසෙන නිච්චාදිවසෙන අත්තත්තනියගාහවසෙන ච අභිරතා. භවා අපරිමුක්තාති යථාවුත්තෙන තණ්හාදිට්ඨිගාහෙන භවතො සංසාරතො න පරිමුක්තා.

එත්ථ ච “ලොකම්ම”න්ති පට්ඨමං තාව සකලම්පි සත්තනිකායං සාමඤ්ඤතො එකත්තං උපනෙත්තො එකච්චනෙන අනොධිසො ගහණං දීපෙත්වා “ස්වායං ලොකො භවයොනිගතිධීතිසත්තවාසාදිවසෙන චෙච තත්ථාපි තංතංසත්තනිකායාදිවසෙන ච අනෙකහෙදහින්තො පච්චෙකං මයා වොලොකිතො”ති අත්තතො බුද්ධවක්ඛුඤ්ඤාණානුභාවං පකාසෙත්තො සත්ථා පුන චචනහෙදං කත්වා බහුවචනෙන ඔධිසො ගහණං දීපෙති “පුට්ඨ අවිජ්ජාය පරෙතා භූතා”තිආදිනා. එවඤ්ච කත්වා “ලොකම්ම”න්ති උපයොගවචනං කත්වා “අවිජ්ජාය පරෙතා”තිආදිනා පච්චත්තබ්බවචනනිද්දෙසොපි අවිරුද්ධො හොති භින්නවාක්‍යත්තා. කෙච්ච පන එකවාක්‍යතාධිප්පායෙන “අවිජ්ජාය පරෙතං භූතං භූතරතං භවා අපරිමුක්ත”න්ති පට්ඨන්ති, විහත්තිහෙදවසෙනෙව පන පුරාණපාඨො.

ඉදානි යෙන උපායෙන භවවිජ්ජමොක්ඛො භොති, තං සබ්බං තිත්ථියානං අවිසයභූතං බුද්ධගොචරං විපස්සනාවිථිං දස්සෙන්නො “යෙ හි කෙව්”ති ආදිමාහ. තත්ථ යෙ හි කෙව් භවාති කාමභවාදි සඤ්ඤීභවාදි එකචොකාරභවාදි විභාගෙන නානාභෙදහින්නා සාතවන්නො වා අසාතවන්නො වා දීඝායුකා වා ඉත්තරක්ඛණා වා යෙ හි කෙව් භවා. සබ්බධිති උද්ධං අධො තිරියන්ති ආදි විභාගෙන සබ්බත්ථං. සබ්බත්ථතායාති සග්ගාපායමනුස්සාදි විභාගෙන. සබ්බෙ තෙති ආදීසු සබ්බෙපි තෙ භවා රූපවෙදනාදි ධම්මා හුත්වා අභාවටියෙන අනිච්චා, උදයබ්බයපටිපිළිතත්තා දුක්ඛා, ජරාය මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බතාය විපරිණාමධම්මා. ඉති සද්දො ආදි අත්ථො පකාරත්ථො වා, තෙන අනත්තලක්ඛණමිති සඬගහෙත්වා අවසවත්තනටියෙන අනත්තා, විපරිණාමධම්මතාය වා අවසවත්තනටියෙන අනත්තාති වුත්තා.

එවං ලක්ඛණත්තයපටිවිජ්ඣනාකාරෙන එතං භවසඬ්ඛාතං ඛන්ධපඤ්චකං යථාභූතං අවිපරිතං සම්මජ්ජපඤ්ඤාය සම්මා ඤායෙන විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පස්සතො පරිඤ්ඤාහි සමයාදිවසෙන පටිවිජ්ඣතො “භවො නිච්චො”ති ආදි නයජ්ජවත්තා භවෙසු තණ්හා පහීයති, අග්ගමග්ගජ්ජත්ති සමකාලමෙව අනවසෙසං නිරුජ්ඣති, උච්ඡෙදදිට්ඨියා සබ්බසො පහීනත්තා විභවං විච්ඡෙදං නාහීනන්දති න පත්ථෙති. එවං භූතස්ස තස්ස යා කාමතණ්හාදිවසෙන අට්ඨසතභෙදා අවත්ථාදි විභාගෙන අනන්තභෙදා ව, තාසං සබ්බසො සබ්බජ්ජකාරෙන තණ්හානං බයා පහානා, තදෙකට්ඨතාය සබ්බස්සපි සංකිලෙසපක්ඛස්ස අසෙසං නිස්සෙසං වීරාගෙන අරියමග්ගෙන යො අනුප්පාදනිරොධො, තං නිබ්බානන්ති.

එවං තණ්හාය පහානමුඛෙන සඋපාදිසෙසනිබ්බානං දස්සෙත්වා ඉදානි අනුපාදිසෙසනිබ්බානං දස්සෙන්නො “තස්ස නිබ්බුතස්සා”ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො සො සබ්බසො තණ්හානං බයා කිලෙසපරිනිබ්බානෙන නිබ්බුතො වුත්තනායෙන හින්තකිලෙසො ඛිණාසවහික්ඛු, තස්ස නිබ්බුතස්ස හික්ඛුතො අනුපාදා උපාදානාභාවතො කිලෙසාහිසඬ්ඛාරමාරානං වා අග්ගභණ්ණො පුනඛිභවො න භොති, ආයතිං පටිසන්ධිවසෙන උපපත්තිභවො නත්ථි. එවං භූතෙන ව තෙන අභිභූතො මාරො, අරියමග්ගක්ඛණෙ කිලෙසමාරො අභිසඬ්ඛාරමාරො දෙවපුත්තමාරො ව චරිමකචිත්තක්ඛණෙ ඛන්ධමාරො මච්චුමාරො වාති පඤ්චවිධො මාරො අභිභූතො පරාජිතො, පුන ඝිසං උක්ඛිපිතුං අප්පදානෙන නිබ්බිසෙවතො කතො, යතො තෙන විජිතො සඬගාමො මාරෙහි තත්ථ තත්ථ පවත්තිතො. එවං විජිතසඬගාමො පන ඉට්ඨාදීසු සබ්බෙසු විකාරාභාවෙන තාදිලක්ඛණජ්ජත්තියා තාදී අරහා සබ්බභවානි යථා වුත්තභෙදෙ සබ්බෙපි භවෙ උපච්චගා සමතික්කන්තො, න යත්ථ කත්ථවි සඬ්ඛං උපෙනි, අඤ්ඤදත්ථු අනුපාදානො විය ජාතවෙදො පරිනිබ්බානතො උද්ධං

මුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා නන්දවග්ගො
අපඤ්ඤත්තිකොව හොතීති. ඉති භගවා ඉමං මහාඋදානං අනුපාදිසෙසාය
නිබ්බානධාතුයා කුටං ගහෙත්වා නිට්ඨපෙසි.

දසමසුත්තවග්ගො නිට්ඨිකා.

නිට්ඨිකා ච නන්දවග්ගවග්ගො.

4. මෙඝියවග්ගො

1. මෙඝියසුත්තවග්ගො

31. මෙඝියවග්ගස්ස පයමෙ වාලිකායන්ති එවං නාමකෙ නගරෙ. තස්ස කිර නගරස්ස ද්වාරට්ඨානං මුඤ්චිත්වා සමන්තතො වලපඬිකං හොති, තං වලපඬිකං නිස්සාය ධීතත්තා ඔලොකෙන්තානං වලමානං විය උපට්ඨාති, තස්මා “වාලිකා”ති වුච්චති. වාලිකෙ පබ්බතෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ එකො පබ්බතො, සොපි සබ්බසෙතත්තා කාලපක්ඛලපොසපෙ ඔලොකෙන්තානං වලමානො විය උපට්ඨාති, තස්මා “වාලිකපබ්බතො”ති සඬිං ගතො. තත්ථ භගවතො මහත්තං විහාරං කාරයිංසු, භගවා තදා තං නගරං ගොවරගාමං කත්වා තස්මිං වාලිකපබ්බතමභාවිභාරෙ විහරති. තෙන වුත්තං – “වාලිකායං විහරති වාලිකෙ පබ්බතෙ”ති. මෙඝියොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. උපට්ඨාකො හොතීති පරිවාරකො හොති. භගවතො හි පයමබ්බොධියං උපට්ඨාකා අනිඛද්ධා අහෙසුං, එකදා නාගසමාලො, එකදා නාගිතො, එකදා උපවානො, එකදා සුනක්ඛත්තො, තදාපි මෙඝියත්ථෙරොව උපට්ඨාකො. තෙනාහ – “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මෙඝියො භගවතො උපට්ඨාකො හොතී”ති.

ජත්තුගාමන්ති එවං නාමකං තස්සෙව විහාරස්ස අපරං ගොවරගාමං. “ජත්තුගාම”න්තිපි පාඨො. කිම්කාලායාති කාලකිම්නං බහුලතාය “කිම්කාලා”ති ලද්ධනාමාය නදියා. ජඩ්ඝවිහාරන්ති විරනිසජ්ජාය ජඩ්ඝාසු උජ්ජන්තකිලමථවිනොදනත්ථං විවරණං. පාසාදිකන්ති අවිරලරුක්ඛතාය සිනිද්ධපත්තතාය ව පස්සන්තානං පසාදමාවහතීති පාසාදිකං. සන්දවිජායතාය මනුඤ්ඤභූමිභාගතාය ව මනුඤ්ඤං. අන්තො පටිට්ඨානං පිතිසොමනස්සජනනට්ඨෙත විත්තං රමෙතීති රමණීයං. අලන්ති පරියත්තං, යුත්තන්තිපි අත්ථො. පධානත්ථිකස්සාති යොගෙන භාවනාය අත්ථිකස්ස. පධානායාති සමණධම්මකරණාය. ආගච්ඡෙය්‍යාහන්ති ආගච්ඡෙය්‍යං අහං. ථෙරෙන කිර පුබ්බෙ තං යානං අනුපටිපාටියා පඤ්ච ජාතිසතාති රඤ්ඤා එව සතා අනුභූතං උය්‍යානං අහොසි, තෙනස්ස දිට්ඨමත්තෙයෙව තත්ථ විහරිතුං විත්තං නම්. ආගමෙහි තාවාති සත්ථා ථෙරස්ස වචනං සුත්වා උපධාරෙන්තො “න තාවස්ස ඤාණං පරිපාකං ගත”න්ති ඤත්වා පටික්ඛිපන්තො එවමාහ. එකකම්හි තාවාති ඉදං පනස්ස “එවමයං ගන්ත්වාපි කම්මෙ අනිජ්ජමානෙ නිරාසඬිකො හුත්වා පෙමවසෙන පුන ආගච්ඡස්සතී”ති විත්තමද්දවජනනත්ථං ආහ. යාව අඤ්ඤොපි කොචි හික්ඛු ආගච්ඡතීති අඤ්ඤො කොචි හික්ඛු මම සන්තිකං යාව ආගච්ඡති, තාව ආගමෙහිති අත්ථො. “කොචි හික්ඛු දිස්සතී”තිපි පාඨො. “ආගච්ඡතු”තිපි පයන්ති, තථා “දිස්සතු”ති.

නත්ථි කිඤ්චි උත්තරි කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාදීනං සොළසන්තං කිච්චානං කතත්තා, අභිසම්බොධියා වා

අධිගතත්තා තතො අඤ්ඤං උත්තරි කරණීයං නාම නත්ථි. නත්ථි කතස්ස වා පතිවයොති කතස්ස වා පුන පතිවයොපි නත්ථි. න හි භාවිතමග්ගො පුන භාවියති, පහිනකිලෙසානං වා පුන පහානෙන කිව්වං අත්ථි. අත්ථි කතස්ස පතිවයොති මය්හං සන්තානෙන නිජ්ඣාදිතස්ස සීලාදිධම්මස්ස අරියමග්ගස්ස අනධිගතත්තා තදත්ථං පුන වඩ්ඪනසඬ්ඛාතො පතිවයො අත්ථි, ඉච්ඡිතබ්බොති අත්ථො. පධානන්ති බො මෙඝිය වදමානං කින්නි වදෙය්‍යාමාති “සමණධම්මං කරොමි”ති තං වදමානං මයං අඤ්ඤං කිං නාම වදෙය්‍යාම?

දිවාච්ඡාරං නිසීදීති දිවාච්ඡාරත්ථාය නිසීදි. නිසින්නො ව යස්මිං මඬිගලසීලාපට්ටෙ පුබ්බෙ අනුපට්ඨාටියා පඤ්ච ජාතිසත්තාති රාජා හුත්වා උය්‍යානකීළං කීළන්නො විවිධනාටකපරිවාරො නිසින්නපුබ්බො, තස්මිංයෙව යානෙ නිසීදි. අට්ඨස්ස නිසින්නකාලතො පට්ඨාය සමණභාවො විගතො විය අහොසි, රාජවෙසං ගහෙත්වා නාටකපරිවාරපරිවුතො සෙනවිජත්තස්ස හෙට්ඨා මහාරහෙ පල්ලඬිකෙ නිසින්නො විය ජාතො. අට්ඨස්ස තං සම්පත්තිං අස්සාදයතො කාමචිතක්කො උදපාදි. සො තස්මිංයෙව බණ්ණ සහොඬ්ඪං ගහිතෙ ද්වෙ වොරෙ ආනෙත්වා පුරතො යපිතෙ විය අද්දස. තෙසු එකස්ස වධං ආණාපනවසෙන බ්‍යාපාදවිතක්කො උප්පජ්ජී, එකස්ස බන්ධනං ආණාපනවසෙන විහිංසාවිතක්කො, එවං සො ලතාජාලෙන රුක්ඛො විය මධුමක්ඛිකාහි මධුසාතකො විය ව අකුසලවිතක්කෙහි පරික්ඛින්නො සම්පරිකිණ්ණො අහොසි. තං සන්ධාය “අට්ඨ බො ආයස්මතො මෙඝියස්සා”තිආදි වුත්තං.

අච්ඡරියං වත භොති ගරහණච්ඡරියං නාම කිරෙතං යථා ආයස්මා ආනන්දො භගවතො වලියගත්තං දිස්වා අවොච “අච්ඡරියං, හන්තෙ, අබ්භුතං, හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.511). අපරෙ පන “තස්මිං සමයෙ පුප්ඵළපල්ලවාදීසු ලොභවසෙන කාමචිතක්කො, ඛරස්සරානං පක්ඛිආදීනං සද්දස්සවනෙන බ්‍යාපාදවිතක්කො, ලෙඬ්ඬිආදීහි තෙසං පට්ඨාහනාධිප්පායෙන විහිංසාවිතක්කො, ‘ඉධෙවාහං වසෙය්‍ය’න්ති තත්ථ සාපෙක්ඛතාවසෙන කාමචිතක්කො, වනවරකෙ තත්ථ තත්ථ දිස්වා තෙසු විත්තදුබ්භතෙන බ්‍යාපාදවිතක්කො, තෙසං විහෙය්‍යාධිප්පායෙන විහිංසාවිතක්කො තස්ස උප්පජ්ජී”තිපි වදන්ති. යථා වා තථා වා තස්ස මිච්ඡාවිතක්කුප්පත්තියෙව අච්ඡරියකාරණං. අන්වාසත්තාති අනුලග්ගා වොකිණ්ණා. අත්තති ගරුමිහි ව එකත්තෙපි බහුවචනං දිස්සති. “අනුසන්නො”තිපි පාඨො.

යෙන භගවා තෙනුපසඬිකමිති එවං මිච්ඡාවිතක්කෙහි සම්පරිකිණ්ණො කම්මට්ඨානසප්පායං කාතුං අසක්කොන්තො “ඉදං වත දිස්වා දීඝදස්සි භගවා පටිසෙධෙසි”ති සල්ලක්ඛෙත්වා “ඉමං කාරණං දසබලස්ස ආරොවෙස්සාමි”ති නිසින්නාසනතො වුට්ඨාය යෙන භගවා තෙනුපසඬිකමි.

උපසඬකමිත්වා ච “ඉධ මය්හං, හන්තෙ”තිආදිනා අත්තනො පචත්තිං ආරොචෙසි.

තත්ථ යෙභුය්‍යනාති බහුලං අභික්ඛණං. පාපකාති ලාමකා. අකුසලාති අකොසල්ලසම්භූතා. දුග්ගතිසම්පාපනට්ඨෙන චා පාපකා, කුසලපටිපක්ඛනය අකුසලා. විතක්කෙති උභති ආරම්මණං. විත්තං අභිනිරොපෙතීති විතක්කො, කාමසහගතො විතක්කො කාමවිතක්කො, කිලෙසකාමසම්පයුත්තො චත්ථුකාමාරම්මණො විතක්කොති අත්ථො. බ්‍යාපාදසහගතො විතක්කො බ්‍යාපාදවිතක්කො. විහිංසාසහගතො විතක්කො විහිංසාවිතක්කො. තෙසු කාමානං අභිනන්දනවසෙන පචත්තො නෙක්ඛම්මපටිපක්ඛො කාමවිතක්කො, “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු චා විනස්සන්තු චා මා චා අහෙසු”න්ති සත්තෙසු සම්පදුස්සනවසෙන පචත්තො මෙත්තාපටිපක්ඛො බ්‍යාපාදවිතක්කො, පාණිලෙඩ්චුදණ්ඩාදීහි සත්තානං විහෙයෙතුකාමතාවසෙන පචත්තො කරුණාපටිපක්ඛො විහිංසාවිතක්කො.

කස්මා පනස්ස හගවා තත්ථ ගමනං අනුජානි? “අනනුඤ්ඤාතොපි වායං මං ඔහාය ගච්ඡිස්සතෙව, ‘පරිචාරකාමනය මඤ්ඤෙ හගවා ගන්තුං න දෙති’ති චස්ස සීයා අඤ්ඤථත්තං. තදස්ස දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තෙය්‍යා”ති අනුජානි.

ඵචං තස්මිං අත්තනො පචත්තිං ආරොචෙත්වා නිසින්තෙ අථස්ස හගවා සජ්ජායං ධම්මං දෙසෙන්තො “අපරිපක්කාය, මෙඝිය, චෙතොවිමුත්තියා”තිආදිමාහ. තත්ථ අපරිපක්කායාති පරිපාකං අප්පත්තාය. චෙතොවිමුත්තියාති කිලෙසෙහි චෙතසො විමුත්තියා. පුබ්බහාගෙ හි තදඬිගවසෙන චෙව වික්ඛම්භනවසෙන ච කිලෙසෙහි චෙතසො විමුත්ති හොති, අපරහාගෙ සමුච්ඡේදවසෙන චෙව පටිපස්සද්ධිවසෙන ච. සායං විමුත්ති හෙට්ඨා විත්ථාරතො කථිතාව, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙන චෙදිතබ්බා. තත්ථ විමුත්තිපරිපාවතීයෙහි ධම්මෙහි ආසයෙ පරිපාවිතෙ පබොධිතෙ විපස්සනාය මග්ගගබ්භං ගණ්හන්තියා පරිපාකං ගච්ඡන්තියා චෙතොවිමුත්ති පරිපක්කා නාම හොති, තදහාවෙ අපරිපක්කා.

කතමෙ පන විමුත්තිපරිපාවතීයා ධම්මා? සද්ධිත්ථියාදීනං විසුද්ධිකරණවසෙන පන්තරස ධම්මා චෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, සද්ධෙ පුග්ගලෙ සෙවතො හජතො පයිරුපාසතො, පසාදතීයෙ සුත්තන්තෙ පච්චචෙක්ඛතො - ඉමෙහි තිහාකාරෙහි සද්ධිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“කුසිතෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, ආරද්ධවීරියෙ පුග්ගලෙ සෙවතො හජතො පයිරුපාසතො, සම්මජ්ජධාතො පච්චචෙක්ඛතො - ඉමෙහි තිහාකාරෙහි වීරියිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“මුට්ඨස්සති පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, උපට්ඨිතස්සති පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, සතිපට්ඨානෙ පච්චවෙක්ඛතො – ඉමෙහි තිභාකාරෙහි සතින්ද්‍රියං විසුජ්ඣති.

“අසමාහිතෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, සමාහිතෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, ඤානවිමොක්ඛෙ පච්චවෙක්ඛතො – ඉමෙහි තිභාකාරෙහි සමාධින්ද්‍රියං විසුජ්ඣති.

“දුප්පඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, පඤ්ඤවන්තෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, ගම්භීරඤාණවරියං පච්චවෙක්ඛතො – ඉමෙහි තිභාකාරෙහි පඤ්ඤින්ද්‍රියං විසුජ්ඣති.

“ඉති ඉමෙ පඤ්ච පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, පඤ්ච පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, පඤ්ච සුත්තන්තෙ පච්චවෙක්ඛතො – ඉමෙහි පන්නරසහි ආකාරෙහි, ඉමානි පඤ්චින්ද්‍රියානි විසුජ්ඣන්ති”ති (පටි. ම. 1.185).

අපරෙපි පන්නරස ධම්මා විමුත්තිපරිපාචනියා – සද්ධාපඤ්චමානි ඉන්ද්‍රියානි, අනිච්චසඤ්ඤා දුක්ඛසඤ්ඤා අනත්තසඤ්ඤා පභානසඤ්ඤා විරාගසඤ්ඤානි ඉමා පඤ්ච නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා, කල්‍යාණමිත්තතා සීලසංවරො අභිසල්ලෙඛනා වීරියාරම්භො නිබ්බේධිකපඤ්ඤානි. තෙසු විනෙය්‍යදමනකුසලො සත්ථා විනෙය්‍යස්ස මෙඝියත්ථෙරස්ස අජ්ඣාසයවසෙන ඉධ කල්‍යාණමිත්තතාදයො විමුත්තිපරිපාචනියො ධම්මෙ දස්සෙන්නො “පඤ්ච ධම්මා පරිපාකාය සංවත්තන්ති”ති වත්ථා තෙ විත්ථාරෙන්නො “ඉධ, මෙඝිය, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො භොති”ති ආදිමාහ.

තත්ථ කල්‍යාණමිත්තොති කල්‍යාණො භද්දො සුන්දරො මිත්තො එතස්සාති කල්‍යාණමිත්තො. යස්ස සීලාදිගුණසම්පන්නො “අසස්ස ඝාතා, භිතස්ස විධාතා”ති එවං සබ්බාකාරෙන උපකාරො මිත්තො භොති, සො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තොව. යථාචුත්තෙහි කල්‍යාණපුග්ගලෙහෙව සබ්බිරියාපථෙසු සහ අයති පවත්තති, න විනා තෙහිති කල්‍යාණසභායො. කල්‍යාණපුග්ගලෙසු එව විත්තෙන වෙව කායෙන ච නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන පවත්තතිති කල්‍යාණසම්පවඨිකො. පදත්තයෙන කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙ ආදරං උප්පාදෙති.

තත්‍රිදං කල්‍යාණමිත්තලක්ඛණං – ඉධ කල්‍යාණමිත්තො සද්ධාසම්පන්නො භොති සීලසම්පන්නො සුත්තසම්පන්නො වාගසම්පන්නො වීරියසම්පන්නො සතිසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධිං කම්මඵලඤ්ච, තෙන සම්මාසම්බොධිහෙතුභූතං සත්තෙසු භිතෙසිතං න පරිච්චජති. සීලසම්පත්තියා සබ්බුත්ථාරිතං පියො භොති මනාපො ගරු භාවනියො

වොදකො පාපගරහී වත්තා වචනක්ඛමො, සුතසම්පත්තියා සච්චපට්චවසමුප්පාදාදිපටිසංයුත්තානං ගම්භීරානං කථානං කත්තා හොති, වාගසම්පත්තියා අප්පිවිජ්ජො හොති සන්තුට්ඨො පවිච්ඡිත්තො අසංසට්ඨො, වීරියසම්පත්තියා ආරද්ධවීරියො හොති සත්තානං භිතප්පටිපත්තියා, සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතස්සති හොති, සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතචිත්තො, පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරිතං ඡානාති. සො සතියා කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානො පඤ්ඤාය සත්තානං භිතාහිතං යථාභූතං ඡානිත්වා, සමාධිතා තත්ථ එකග්ගචිත්තො හුත්වා, වීරියෙන සත්තෙ අහිතා නිසෙධෙත්වා හිතෙ නියොජෙති. තෙනාහ -

“පියො ගරු භාවතීයො, වත්තා ච වචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො වට්ඨානෙ නියොජයෙ”ති. (අ. නි. 7.37);

අයං පයමො ධම්මො පරිපාකාය සංවත්තතීති, අයං කල්‍යාණමිත්තතාසඬ්ඛානො බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස ආදිභාවතො, සබ්බෙසඤ්ච කුසලානං ධම්මානං බහුකාරතාය පධානභාවතො ච ඉමෙසු පඤ්චස්ස ධම්මෙසු ආදිතො චුත්තත්තා පයමො අනවජ්ජධම්මො අවිසුද්ධානං සද්ධාදීනං විසුද්ධිකරණවසෙන වෙතොවිමුත්තියා පරිපාකාය සංවත්තතී. එත්ථ ච කල්‍යාණමිත්තස්ස බහුකාරතා පධානතා ච “උපඩ්ඪමිදං, හත්තෙ, බ්‍රහ්මවරියස්ස යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා”ති වදන්තං ධම්මභණ්ඩාගාරිකං, “මා හෙවං, ආනන්දා”ති ද්වික්ඛත්තුං පටිසෙධෙත්වා, “සකලමෙව හිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මවරියං, යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා”ති ආදිසුත්තපදෙහි (සං. නි. 1.129; 5.2) වෙදිතබ්බො.

සුත වපරන්ති සුත ච අපරං ධම්මජාතං. සීලවාති එත්ථ කෙනට්ඨෙන සීලං? සීලනට්ඨෙන සීලං. කිමිදං සීලනං නාම? සමාධානං, කායකම්මාදීනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. අථ වා උපධාරණං, ඤානාදිකුසලානං ධම්මානං පතිට්ඨානවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. තස්මා සීලෙති සීලතීති වා සීලං. අයං තාව සද්දලක්ඛණනයෙන සීලත්ථො. අපරෙ පන “සිරට්ඨො සීතලට්ඨො සීලට්ඨො සංවරට්ඨො”ති නිරුත්තිතයෙන අත්ථං වණ්ණෙත්ති. තයිදං පාරිසුරිතො අතිසයතො වා සීලං අස්ස අත්ථිති සීලවා, සීලසම්පන්නොති අත්ථො.

යථා ච සීලවා හොති සීලසම්පන්නො, තං දස්සෙතුං “පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතො”ති ආදිමාහ. තත්ථ පාතිමොක්ඛන්ති සික්ඛාපදසීලං. තඤ්ඤි යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොවෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහීති පාතිමොක්ඛං. සංවරණං සංවරො, කායවාචාහි අවිතික්කමො. පාතිමොක්ඛමෙව සංවරො පාතිමොක්ඛසංවරො, තෙන සංචුතො පිහිතකායවාචොති පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතො, ඉදමස්ස තස්මිං

සිලෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති තදනුරූපවිහාරසමඛිභාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති හෙට්ඨා පාතිමොක්ඛසංවරස්ස, උපරි විසෙසානං යොගස්ස ච උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු චජ්ජෙසු භයදස්සාවීති පාතිමොක්ඛසිලතො අවචනාධම්මතාපරිදීපනං. සමාදායාති සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති සික්ඛාය සමඛිභාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං.

අපරො නයො – කිලෙසානං බලවභාවතො, පාපකිරියාය සුකරභාවතො, පුඤ්ඤකිරියාය ච දුක්කරභාවතො බහුක්ඛත්තුං අපායෙසු පතනසිලොති පාති, පුට්ඨජනො. අනිච්චතාය වා භවාදීසු කම්මවෙගක්ඛිත්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසිලොති පාති, මරණවසෙන වා තම්හි තම්හි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පතනසිලොති වා පාති, සත්තසන්තානො චිත්තමෙව වා. තං පාතිනං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛං. චිත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො “විමුත්තො”ති වුවචති. චුත්තඤ්ඤි “චිත්තවොදානා සත්තා විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100), “අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුත්ත”න්ති (මහාව. 28) ව.

අථ වා අවිජ්ජාදිහෙතුනා සංසාරෙ පතති ගච්ඡති පවත්තතීති පාති, “අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවනං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124) හි චුත්තං. තස්ස පාතිනො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො ඵතෙනාති පාතිමොක්ඛො, “කණ්ඨෙකාලො”තිආදීනං විය සමාසසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

අථ වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙහිති පාති, චිත්තං. චුත්තඤ්ඤි “චිත්තෙන නියාතී ලොකො, චිත්තෙන පරිකස්සතී”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිනො මොක්ඛො ඵතෙනාති පාතිමොක්ඛො. පතති වා ඵතෙන අපායදුක්ඛෙ සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාති, තණ්හාදිසංකිලෙසා. චුත්තඤ්ඤි – “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.55-57), තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105) වාදි. තතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො.

අථ වා පතති ඵත්ථාති පාති, ඡ අජ්ඣන්තිකබාහිරාති ආයතනාති. චුත්තඤ්ඤි – “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො, ඡසු කුබ්බති සන්ථව”න්ති (සු. නි. 171). තතො ඡ අජ්ඣන්තිකබාහිරායතනසඬ්ඛාතපාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො. අථ වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථීති පාති, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛො.

අථ වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මිස්සරො භගවා පතීති වුවචති, මුවචති ඵතෙනාති මොක්ඛො. පතිනො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො ඵව පාතිමොක්ඛො. සබ්බගුණානං වා තම්මුලභාවතො උත්තමට්ඨෙයන පති ව, සො යථාචුත්තට්ඨෙයන මොක්ඛො

වාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. තථා හි චුත්තං “පාතිමොක්ඛන්තිආදිමෙතං මුඛමෙත”න්ති විත්ථාරො.

අථ වා පඉති පකාරෙ, අතීති අවිචන්තත්ථෙ නිපාතො, තස්මා පකාරෙහි අවිචන්තං මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛං. ඉදඤ්චි සීලං සයං තදභිගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ච වික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන ච අවිචන්තං මොක්ඛෙති මොචෙතීති පාතිමොක්ඛං. පති මොක්ඛොති වා පතිමොක්ඛො, තම්භා තම්භා චිතික්කමදොසතො පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො. පතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. මොක්ඛොති වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පටිබ්බිඛභූතොති පතිමොක්ඛො. සීලසංවරො හි සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභූතො තප්පට්ඨාගො ච යථාරහං සංකිලෙසනිබ්බාපනතො. පතිමොක්ඛො එව පාතිමොක්ඛො. පතිචන්තති මොක්ඛෙති දුක්ඛන්ති වා පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති එවං තාවෙත්ථ පාතිමොක්ඛසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සංවරති පිදහති එතෙනාති සංවරො, පාතිමොක්ඛමෙව සංවරො පාතිමොක්ඛසංවරො. අත්ථතො පන තතො තතො චිතික්කමිතබ්බතො විරතියො චෙතනා ච. තෙන පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො සමන්තාගතො පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති චුත්තො. චුත්තඤ්ඤෙනං විහසිගෙ -

“ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො උපාගතො සමුපාගතො උපපන්නො සමුපපන්නො සමන්තාගතො, තෙන චුච්චති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති (විහ. 511).

විහරතීති ඉරියාපථවිහාරෙන විහරති ඉරියති චත්තති.

ආචාරගොචරසම්පන්නොති වෙළුදානාදිමිච්ඡාජීවස්ස කායපාගබ්භියාදීනඤ්ච අකරණෙන සබ්බසො අනාචාරං වජ්ජෙත්වා “කායිකො අචිතික්කමො වාචසිකො අචිතික්කමො කායිකවාචසිකො අචිතික්කමො”ති එවං චුත්තභික්ඛුසාරුජ්ජආචාරසම්පන්නියා, වෙසියාදිඅගොචරං වජ්ජෙත්වා පිණ්ඩපාතාදිඅත්ථං උපසඬ්ඨිකමිතුං යුත්තට්ඨානසඬ්ඨිතෙන ගොචරෙන ච සම්පන්නත්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො.

අපිච යො භික්ඛු සත්ථරි සගාරවො සප්පතිස්සො සබ්බමචාරිසු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිචත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඉරියාපථසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරො හොජනෙ මත්තඤ්ඤා ජාගරියමනුයුත්තො සතිසම්පජ්ඤෙන සමන්තාගතො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පටිච්ඡිත්තො අසංසට්ඨො

ආභිසමාචාරිකෙසු සක්කච්චකාරී ගරුවිත්තීකාරබහුලො විහරති, අයං වුවචති ආචාරසම්පන්නො.

ගොවරො පන උපනිස්සයගොවරො ආරක්ඛගොවරො උපනිබන්ධගොවරොති තිවිධො. තත්ථ යො දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො වුත්තලක්ඛණො කල්‍යාණමිත්තො, යං නිස්සාය අසුතං සුභාති, සුතං පරියොදාපෙති, කඬ්ඛං විතරති, දිට්ඨිං උජුං කරොති, චිත්තං පසාදෙති, යඤ්ච අනුසික්ඛන්තො සද්ධාය වඩ්ඪති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති, අයං වුවචති උපනිස්සයගොවරො.

යො භික්ඛු අත්තරසරං පට්ටියො වීථිං පටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවක්ඛු යුගමත්තදස්සාවී වක්ඛන්ද්‍රියසංවුතොව ගච්ඡති, න හත්ථිං ඔලොකෙන්තො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙන්තො, න උද්ධං ඔලොකෙන්තො, න අධො ඔලොකෙන්තො, න දිසාවිදිසං පෙක්ඛමානො ගච්ඡති, අයං ආරක්ඛගොවරො.

උපනිබන්ධගොවරො පන වත්තාරො සතිපට්ඨානා, යත්ථ භික්ඛු අත්තනො චිත්තං උපනිබන්ධති, වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවරො සකො පෙත්තිකො විසයො, යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (සං. නි. 5.372).

තත්ථ උපනිස්සයගොවරස්ස පුබ්බෙ වුත්තත්තා ඉතරෙසං වසෙනෙත්ථ ගොවරො වෙදිතබ්බො. ඉති යථාවුත්තාය ආචාරසම්පත්තියා, ඉමාය ව ගොවරසම්පත්තියා සමන්තාගතත්තා ආචාරගොවරසම්පන්නො.

අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති අප්පමත්තකත්තා අණුප්පමාණෙසු අස්සති යා අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙඛියඅකුසලචිත්තූප්පාදාදිභෙදෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සනසීලො. යො හි භික්ඛු පරමාණුමත්තං වජ්ජං අට්ඨසට්ඨියොජනපමාණාධිකයොජනසතසහස්සුබ්බෙධසිනෙරුපබ්බතරාජ සදිසං කත්වා පස්සති, යොපි සබ්බලහුකං දුබ්භාසිතමත්තං පාරාජිකසදිසං කත්වා පස්සති, අයම්පි අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවී නාම. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිතබ්බං, තං සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං අනවසෙසං සම්මා ආදිශිත්වා සික්ඛති, පවත්තති පරිපුරෙතීති අත්ථො.

අභිසල්ලෙඛිකාති අතිවිය කිලෙසානං සල්ලෙඛනී, තෙසං තනුභාවාය පහානාය යුත්තරූපා. වෙනොව්වරණසප්පායාති වෙනසො පටිච්ඡාදකානං නීවරණානං දුර්භාවකරණෙන වෙනොව්වරණසඬ්ඛානානං සමථවිපස්සනානං සප්පායා, සමථවිපස්සනාචිත්තස්සෙව වා විවරණාය පාකට්ඨකරණාය වා සප්පායා උපකාරිකාති වෙනොව්වරණසප්පායා.

ඉදානි යෙන නිබ්බදාදිආවහනෙන අයං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙතොව්වරණසප්පායා ච නාම හොති, තං දස්සෙතුං “එකන්තනිබ්බදායා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ එකන්තනිබ්බදායාති එකංසෙනෙව වට්ඨකිකතො නිබ්බන්දනත්ථාය. විරාගාය නිරොධායාති තස්සෙව විරජ්ජනත්ථාය ච නිරුජ්ඣනත්ථාය ච. උපසමායාති සබ්බකිලෙසුපසමාය. අභිඤ්ඤායාති සබ්බස්සාපි අභිඤ්ඤායාස්ස අභිජානනාය. සම්බොධායාති චතුමග්ගසම්බොධාය. නිබ්බානායාති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාය. එතෙසු හි ආදිතො තීහි පදෙහි විපස්සනා වුත්තා, ද්වීහි මග්ගො, ද්වීහි නිබ්බානං වුත්තං. සමථවිපස්සනා ආදිං කත්වා නිබ්බානපරියොසානො අයං සබ්බො උත්තරිමනුස්සධම්මො දසකථාවත්ථුලාභිතො සිජ්ඣතිති දස්සෙති.

ඉදානි තං කථං විහජිත්වා දස්සෙන්නො “අප්පිච්ඡකථා”තිආදිමාහ. තත්ථ අප්පිච්ඡොති න ඉච්ඡො, තස්ස කථා අප්පිච්ඡකථා, අප්පිච්ඡභාවජ්ජපටිසංයුත්තා කථා වා අප්පිච්ඡකථා. එත්ථ ච අත්තිච්ඡො පාපිච්ඡො මහිච්ඡො අප්පිච්ඡොති ඉච්ඡාවසෙන චත්තාරො පුග්ගලා. තෙසු අත්තනා යථාලද්ධෙන ලාභෙන අතිත්තො උපරුපරි ලාභං ඉච්ඡන්නො අත්තිච්ඡො නාම. යං සන්ධාය වුත්තං -

“චතුර්භි අට්ඨජ්ඣගමා, අට්ඨහි වාපි සොළස;
සොළසහි ච ද්වත්තිංස, අත්තිච්ඡං චක්කමාසදො;
ඉච්ඡාභතස්ස පොසස්ස, චක්කං භමති මත්ථකෙ”ති. (ජා. 1.5.103);

“අත්තිච්ඡා අතිලොභෙන, අතිලොභමදෙන වා”ති ව. (ජා. 1.2.168);

ලාභසක්කාරසිලොකනිකාමයනාය අසන්තගුණසම්භාවනාධිජ්ජායො පාපිච්ඡො. යං සන්ධාය වුත්තං -

“තත්ථ කතමා කුහනා? ලාභසක්කාරසිලොකසන්තිස්සිතස්ස පාපිච්ඡස්ස ඉච්ඡාපකතස්ස පච්චයජ්ජපටිසෙවනසඛිබානෙන වා සාමන්තජජිතෙන වා ඉරියාපථස්ස වා අයපනා”තිආදි (විහ. 861).

සන්තගුණසම්භාවනාධිජ්ජායො පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤා මහිච්ඡො. යං සන්ධාය වුත්තං -

“ඉධෙකච්චො සද්ධො සමානො ‘සද්ධොති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො ‘සීලොති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති”තිආදි (විහ. 851).

දුත්තජ්ජියනාය භිස්ස විජාතමාතාපි චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙනං වුවිච්ඡි -

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ච, මහිවිජො චාපි පුග්ගලො;
සකට්ඨි පච්චයෙ දෙනතු, තයොපෙතෙ අතප්පියා”ති.

එතෙ පන අත්‍රිවිජතාදයො දොසෙ ආරකා පරිවජ්ජෙත්වා සන්තගුණනිගුහනාධිප්පායො පටිග්ගහණෙ ච මත්තඤ්ඤ අප්පිවිජො. සො අත්තනි විජ්ජමානම්පි ගුණං පටිවිජාදෙනුකාමතාය සද්ධො සමානො “සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති, සීලවා, බහුස්සුතො, පවිච්ඡිතො, ආරද්ධවීරියො, උපට්ඨිතස්සති, සමාහිතො, පඤ්ඤවා සමානො “පඤ්ඤවාති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති.

ස්වායං පච්චයප්පිවිජො ධුතඬිගප්පිවිජො පරියත්තිඅප්පිවිජො අධිගමප්පිවිජොති චතුබ්බිධො. තත්ථ චතුසු පච්චයෙසු අප්පිවිජො පච්චයදායකං දෙය්‍යධම්මං අත්තනො ථාමඤ්ච ඔලොකෙත්වා සචෙපි හි දෙය්‍යධම්මො බහු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පමෙව ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මො චෙ අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙය්‍යධම්මස්ස වසෙන අප්පමෙව ගණ්හාති. දෙය්‍යධම්මොපි චෙ බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති. එවරුපො හි හික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ලාභං ථාවරං කරොති, දායකානං විත්තං ආරාධෙති. ධුතඬිගසමාදානස්ස පන අත්තනි අත්ථිභාවං න ජානාපෙතුකාමො ධුතඬිගප්පිවිජො. යො අත්තනො බහුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං පරියත්තිඅප්පිවිජො. යො පන සොතාපන්නාදීසු අඤ්ඤතරො හුත්වා සබ්බමචාරිනම්පි අත්තනො සොතාපන්නාදිභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අධිගමප්පිවිජො. එවමෙතෙසං අප්පිවිජානං යා අප්පිවිජතා, තස්සා සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා අනෙකාකාරවොකාරආනිසංසවිභාවනවසෙන, තප්පට්ඨකස්ස අත්‍රිවිජාදිහෙදස්ස ඉච්ඡාචාරස්ස ආදීනවවිභාවනවසෙන ච පවත්තා කථා අප්පිවිජකථා.

සන්තුට්ඨිකථාති එත්ථ සන්තුට්ඨිති සකෙන අත්තනා ලද්ධෙන තුට්ඨි සන්තුට්ඨි. අථ චා විසමං පච්චයිවිජං පභාය සමං තුට්ඨි, සන්තුට්ඨි. සන්තෙන චා විජ්ජමානෙන තුට්ඨි සන්තුට්ඨි. චුත්තඤ්ඤෙතං -

“අතීතං නානුසොචන්තො, නප්පජ්ජමනාගතං;
පච්චුප්පන්නෙන යාපෙන්නො, සන්තුට්ඨොති පවුච්චති”ති.

සම්මා චා ඤායෙන භගවතා අනුඤ්ඤාතවිධිනා පච්චයෙහි තුට්ඨි සන්තුට්ඨි. අත්ථතො ඉතරීතරපච්චයසන්නොසො, සො ද්වාදසවිධො හොති. කථං? වීචරෙ යථාලාභසන්නොසො, යථාබලසන්නොසො, යථාසාරුප්පසන්නොසොති තිවිධො, එවං පිණ්ඩපාතාදීසු.

තත්‍රායං පහෙදවණ්ණනා - ඉධ භික්ඛු චීවරං ලහති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස චීවරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන පකතිදුබ්බලො වා හොති ආබාධජරාභිභූතො වා, ගරුං චීවරං පාරුපන්තො කිලමති, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙත්වා ලහුකෙන යාපෙත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස චීවරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පට්ටචීවරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගචීවරං ලහිත්වා “ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං දුබ්බලානං, ඉදං අප්පලාහීනං වා හොතු”ති තෙසං දත්වා අත්තනා සඬකාරකූටාදිතො නන්තකානි උච්චිතිත්වා සඬසාටිං කත්වා තෙසං වා පුරාණචීවරානි ගහෙත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස චීවරෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලහති ලුඬං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන ආබාධිකො හොති, ලුඬං පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා ගාළ්භං රොගාතඬිකං පාපුණාති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු පණිතං පිණ්ඩපාතං ලහති, සො “අයං පිණ්ඩපාතො චිරපබ්බජිතාදීනං අනුරූපො”ති චීවරං විය තෙසං දත්වා, තෙසං වා සන්තකං ගහෙත්වා, අත්තනා පිණ්ඩාය වරිත්වා, මිස්සකාහාරං වා පරිභුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛුනො සෙනාසනං පාපුණාති මනාපං වා අමනාපං වා අන්තමසො තිණකුටිකාපි තිණසන්ථාරකම්පි, සො තෙනෙව සන්තුස්සති, පුන අඤ්ඤං සුන්දරතරං වා පාපුණාති, තං න ගණ්හාති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන ආබාධිකො හොති දුබ්බලො වා, සො බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පකතිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලහති, යත්ථස්ස වසතො අථාසු හොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො සුන්දරං සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්චිජති “පණිතසෙනාසනං පමාදට්ඨාන”න්ති, මහාපුඤ්ඤත්‍යය වා ලෙණමණ්ඩපකූටාගාරාදීනි පණිතසෙනාසනානි ලහති, සො තානි චීවරාදීනි විය චිරපබ්බජිතාදීනං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු හෙසජ්ජං ලහති ලුඬං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස

ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන තෙලෙන අත්ථිකො ඵාණිතං ලහති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා, තස්ස භත්ථතො තෙලං ගහෙත්වා, හෙසජ්ජං කත්වා සමණධම්මං කරොත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමධුඵාණිතාදිපණිතහෙසජ්ජං ලහති, සො තං චීවරාදීනි විය විරපබ්බජිතාදීනං දත්වා තෙසං ආහතෙන යෙන කෙනචි හෙසජ්ජං කරොත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිතකං, එකස්මිං චතුමධුරං යපෙත්වා “ගණ්හථ, භත්තෙ, යදිච්ඡසී”ති වුච්චමානො සචස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙනපි රොගො වූපසම්මති, “මුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදීහි වණ්ණිතං, පුත්තිමුත්තහෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා, තත්ථ තෙ යාවජීවං උස්සාහො කරණියො”ති (මහාව. 128) වචනමනුස්සරත්තො චතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙන හෙසජ්ජං කරොත්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

සො එවංපහෙදො සබ්බොපි සන්තොසො සන්තුට්ඨීති පවුච්චති. තෙන වුත්තං “අත්ථතො ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො”ති. ඉතරිතරසන්තුට්ඨියා සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා ආනිසංසවිභාවනවසෙන, තජ්ජපිපක්ඛස්ස අනුච්ඡතාදිහෙදස්ස ඉච්ඡාපකතත්තස්ස ආදීනවවිභාවනවසෙන ච පචත්තා කථා සන්තුට්ඨිකථා. ඉතො පරාසුපි කථාසු එසෙව නයො, විසෙසමත්තමෙව චක්ඛාම.

පච්චෙකකථාති එත්ථ කායච්චෙකො චිත්තච්චෙකො උපධිච්චෙකොති තයො ච්චෙකා. තෙසු එකො ගච්ඡති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කජ්ජෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පටිසති, එකො පටික්කමති, එකො අභික්කමති, එකො වඩ්ඤමං අධිට්ඨාති, එකො වරති, එකො විහරතීති එවං සබ්බිරියාපථෙසු සබ්බකිච්චෙසු ගණසඬගණිකං පභාය විචිත්තවාසො කායච්චෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තච්චෙකො නාම. නිබ්බානං උපධිච්චෙකො නාම. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“කායච්චෙකො ච ච්චෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාහිරතානං, චිත්තච්චෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං පරමචොදානජ්ජත්තානං, උපධිච්චෙකො ච නිරුපධිතං පුග්ගලානං විසඬාරගතානං”න්ති (මහානි. 57).

ච්චෙකොයෙව පච්චෙකො, පච්චෙකජ්ජපිසංයුත්තා කථා පච්චෙකකථා.

අසංසග්ගකථාති එත්ථ සචනසංසග්ගො දස්සනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො සම්භොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති පඤ්ච සංසග්ගා. තෙසු ඉධෙකච්චො භික්ඛු සුණාති “අසුකස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා මෙසියවග්ගො
සමන්තාගතා' 'ති, සො තං සුත්වා සංසීදති විසීදති, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං
සන්ධාරෙතුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති, එවං
විසභාගාරම්මණසවනෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො සවනසංසග්ගො
නාම. න හෙව ඛො භික්ඛු සුභාති, අපිව ඛො සාමං පස්සති ඉත්ථිං අභිරුපං
දස්සනියං පාසාදිකං පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං, සො තං
දිස්වා සංසීදති විසීදති, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛං
පච්චක්ඛාය භිනායාවත්තති, එවං විසභාගාරම්මණදස්සනෙන
උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො දස්සනසංසග්ගො නාම. දිස්වා පන
අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපවසෙන උප්පන්නො කිලෙසසන්ථවො
සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. සහජග්ගනාදීනිපි එතෙනෙව සඬිගණ්හාති.
අත්තනො පන සත්තකං යංකිඤ්චි මාතුගාමස්ස දත්වා වා අදත්වා වා තෙන
දින්නස්ස වනභඬිගියාදිනො පරිභොගවසෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො
සම්භොගසංසග්ගො නාම. මාතුගාමස්ස හත්ථග්ගාහාදිවසෙන
උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො කායසංසග්ගො නාම. යොපි වෙස -

“ගිහිනි සංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙන
සහසොකී සහනන්දී සුඛිතෙසු සුඛිතො, දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛිතො,
උප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනා උය්‍යාගං ආපජ්ජති” (සං.
නි. 3.3; මහානි. 164) -

එවං චුත්තො අනනුලොමිකො ගිහිසංසග්ගො, යො ව සබ්බමචාරිනිපි
කිලෙසුප්පත්තිහෙතුභූතො සංසග්ගො, තං සබ්බං පහාය ය්වායං සංසාර
ථීරතරං සංවෙගං, සඬ්ඛාරෙසු තිබ්බං භයසඤ්ඤං, සරීරෙ පටිකුලසඤ්ඤං,
සබ්බාකුසලෙසු ජිගුච්ඡාපුබ්බඬිගමං හිරොත්තජ්ජං, සබ්බකිරියාසු
සතිසම්පජ්ඤාත්ති සබ්බං පච්චුපට්ඨපෙත්වා කමලදලෙ ජලබින්දු විය
සබ්බත්ථ අලග්ගහාවො, අයං සබ්බසංසග්ගජ්ජපට්ඨකතාය අසංසග්ගො.
තජ්ජට්ඨසංයුත්තා කථා අසංසග්ගකථා.

වීරියාරම්භකථාති එත්ථ වීරස්ස භාවො, කම්මන්ති වා වීරියං, විධිනා
ඊරයිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති වා වීරියං, වීරියඤ්ච තං අකුසලානං ධම්මානං
පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය ආරම්භනං වීරියාරම්භො. ස්වායං
කායිකො චෙතසිකො වාති දුච්ඛො, ආරම්භධාතු, නික්කමධාතු,
පරක්කමධාතු වාති තිච්ඛො; සම්මජ්ජධානවසෙන චතුබ්බිධො. සො
සබ්බොපි යො භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නං කිලෙසං යානං පාපුණිතුං න දෙති;
යානෙ උප්පන්නං නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නං සයනං පාපුණිතුං න දෙති,
තත්ථ තත්ථෙව අප්පදෙන දණ්ඨෙන කණ්ඨසජ්ජං උප්පිළෙත්වා
ගණ්හන්තො විය, තිබ්බිකෙන අසිනා අමිත්තං ගීවාය පහරන්තො විය ව සීසං
උක්ඛිපිතුං අදත්වා වීරියබලෙන නිග්ගණ්හාති, තස්සෙවං ආරද්ධවීරියස්ස
වසෙන වෙදිතබ්බො. තජ්ජට්ඨසංයුත්තා කථා වීරියාරම්භකථා.

සීලකථාදීසු දූවිධං සීලං ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච. තත්ථ ලොකියං පාතිමොක්ඛසංවරාදි චතුපාරිසුද්ධිසීලං, ලොකුත්තරං මග්ගසීලං ඵලසීලඤ්ච. තථා විපස්සනාය පාදකභූතා සහ උපවාරෙන අට්ඨ සමාපත්තියො ලොකියො සමාධි, මග්ගසම්පයුත්තො පනෙන්ථ ලොකුත්තරො සමාධි නාම. තථා පඤ්ඤාපි ලොකියා සුතමයා වින්තාමයා කුමානසම්පයුත්තා විපස්සනාඤාණඤ්ච. විසෙසනො පනෙන්ථ විපස්සනාපඤ්ඤා ගහෙනබ්බා, ලොකුත්තරා මග්ගපඤ්ඤා ඵලපඤ්ඤා ච. විමුක්තීපි අරියඵලවිමුක්ති නිබ්බානඤ්ච. අපරෙ පන තදඛගචික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදවිමුක්තිනම්පි වසෙනෙන්ථ අත්ථං වණ්ණෙන්නි. විමුක්තිඤාණදස්සනම්පි ඵකුනවිසතිවිධං පච්චවෙක්ඛණඤාණං. ඉති ඉමෙසං සීලාදීනං සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා අනෙකාකාරවොකාරආනිසංසවිභාවනවසෙන වෙච තප්පට්ඨකත්තං දුස්සීලාදීනං ආදීනවිභාවනවසෙන ච පචත්තා කථා, තප්පට්ඨසංයුත්තා කථා වා සීලාදිකථා නාම.

ඵත්ථ ච “අත්තනා ච අප්පිච්ඡො හොති, අප්පිච්ඡකථඤ්ච පරෙසං කත්තා”ති (ම. නි. 1.252; අ. නි. 10.70) “සන්තුට්ඨො හොති ඉතරීතරෙන චීවරෙන, ඉතරීතරචීවරසන්තුට්ඨියා ච වණ්ණවාදී”ති (සං. නි. 2.144; චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) ච ආදිවචනතො සයඤ්ච අප්පිච්ඡතාදිගුණසමන්තාගතෙන පරෙසම්පි තදත්ථාය හිතජ්ඣාසයෙන පචත්තෙනබ්බා තථාරූපී කථා, යා ඉධ අභිසල්ලෙඛිකාදිභාවෙන විසෙසෙත්වා චුත්තා අප්පිච්ඡකථාදීති වෙදිතබ්බා. කාරකස්සෙච හි කථා විසෙසනො අධිජ්ජෙතත්ථසාධිති. තථා හි වක්ඛති “කලාණමත්තස්සෙනං, මෙසිය, හික්ඛුනො පාටිකඛ්ඛං...පෙ. ... අකසිරලාහී”ති.

ඵචරූපායාති ඊදිසාය, යථාචුත්තාය. නිකාමලාහීති යථිච්ඡිතලාහී යථාරූචිලාහී, සබ්බකාලං ඉමා කථා සොතුං විචාරෙතුඤ්ච යථාසුඛං ලහන්තො. අකිච්ඡලාහීති නිද්දුක්ඛලාහී. අකසිරලාහීති විපුලලාහී.

ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො. අකුසලානං ධම්මානං පහානායාති අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන අකුසලානං පාපධම්මානං පජනනත්ථාය. කුසලානං ධම්මානන්ති කුච්ඡිතානං සලනාදිඅත්ථෙත අනවජ්ජට්ඨෙන ච කුසලානං සහවිපස්සනානං මග්ගඵලධම්මානං. උපසම්පදායාති සම්පාදනාය, අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදනාය. ථාමවාති උස්සොළ්භිසඛ්ඛාතෙන වීරියථාමෙන සමන්තාගතො. දළ්භපරක්කමොති ටීරපරක්කමො අසිථිලවීරියො. අනික්ඛිත්තධුරොති අනොරොහිතධුරො අනොසක්කිතවීරියො.

පඤ්ඤවාති විපස්සනාපඤ්ඤාය පඤ්ඤවා. උදයත්ථගාමිනියාති පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයඤ්ච වයඤ්ච පටිච්ඡික්ඛන්තියා. අරියායාති වික්ඛම්භනවසෙන කිලෙසෙහි ආරකා දුරෙ ධීතාය නිද්දොසාය.

නිබ්බේධිකායාති නිබ්බේධනාගියාය. සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති වට්ටදුක්ඛස්ස බෙජනතො “දුක්ඛක්ඛයො”ති ලද්ධනාමං අරියමග්ගං සම්මා හෙතුනා ඤායෙන ගච්ඡන්තියා.

ඉමෙසු ච පන පඤ්චසු ධම්මෙසු සීලං වීරියං පඤ්ඤා ච යොගිනො අජ්ඣන්තිකං අභිගං, ඉතරද්වයං බාහිරං අභිගං. තථාපි කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයෙනෙව සෙසං චතුබ්බිධං ඉජ්ඣති, කල්‍යාණමිත්තස්සෙවෙත්ථ බහුපකාරතං දස්සෙන්නො සත්ථා “කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං, මෙසිය, භික්ඛුනො පාටිකච්ච”න්තිආදිනා දෙසනං වච්චෙති. තත්ථ පාටිකච්චන්ති එකංසෙන ඉච්ඡිතබ්බං, අවස්සංභාවීති අත්ථො. යන්ති කිරියාපරාමසනං. ඉදං චුත්තං හොති – “සීලවා හවිස්සති”ති එත්ථ යදෙතං කල්‍යාණමිත්තස්ස භික්ඛුනො සීලවත්තතාය භවනං සීලසම්පන්නත්තං, තස්ස භික්ඛුනො සීලසම්පන්නත්තා එතං තස්ස පාටිකච්චං, අවස්සංභාවී එකංසෙනෙව තස්ස තත්ථ නියොජනතොති අධිප්පායො. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරිස්සතීතිආදීසුපි එසෙව නයො.

එවං භගවා සදෙවකෙ ලොකෙ උත්තමකල්‍යාණමිත්තසඤ්ඤාතස්ස අත්තනො වචනං අනාදියිත්වා තං වනසංඤ්ඤං පටිසිත්වා තාදිසං විජ්ජකාරං පත්තස්ස ආයස්මතො මෙසියස්ස කල්‍යාණමිත්තතාදිනා සකලං සාසනසම්පත්තිං දස්සෙත්වා, ඉදානිස්ස තත්ථ ආදර්ශතස්ස පුබ්බෙ යෙහි කාමචිතක්කාදීහි උපද්ද්වත්තා කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජී, තස්ස තෙසං උජුච්චවචනීකභූතත්තා ච භාවනානායං පකාසෙත්වා, තතො පරං අරහත්තස්ස කම්මට්ඨානං ආවික්ඛන්තො, “තෙන ච පන, මෙසිය, භික්ඛුනා ඉමෙසු පඤ්චසු ධම්මෙසු පතිට්ඨාය වත්තාරො ධම්මා උත්තරි භාවෙතබ්බො”තිආදිමාහ. තත්ථ තෙනාති එවං කල්‍යාණමිත්තසන්නිස්සයෙන යථාචුත්තසීලාදිගුණසමන්තාගතෙන. තෙනෙවාහ “ඉමෙසු පඤ්චසු ධම්මෙසු පතිට්ඨායා”ති. උත්තරීති ආරද්ධතරුණවිපස්සනස්ස රාගාදිපරිස්සයා වෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙසං විසොධනත්ථං තතො උද්ධං වත්තාරො ධම්මා භාවෙතබ්බො උප්පාදෙතබ්බො වච්චෙතබ්බො ව.

අසුභාති එකාදසසු අසුභකම්මට්ඨානෙසු යථාරහං යත්ථ කත්ථවි අසුභභාවනා. රාගස්ස පහානායාති කාමරාගස්ස පජ්ජනත්ථාය. අයමත්ථො සාලිලායකොපමාය විභාවෙතබ්බො – එකො හි පුරිසො අසිතං ගහෙත්වා කොට්තො පට්ඨාය සාලිබ්බෙත්තෙ සාලියො ලායති, අථස්ස වතිං භින්දිත්වා ගාවො පටිසිංසු. සො අසිතං යථෙත්වා, යට්ඨිං ආදාය, තෙනෙව මග්ගෙන ගාවො නිහරිත්වා, වතිං පාකතිකං කත්වා, පුන අසිතං ගහෙත්වා සාලියො ලාගි. තත්ථ සාලිබ්බෙත්තං විය බුද්ධසාසනං දට්ඨබ්බං, සාලිලායකො විය යොගාවචරො, අසිතං විය පඤ්ඤා, ලායනකාලො විය විපස්සනාය කම්මකරණකාලො, යට්ඨි විය අසුභකම්මට්ඨානං, වති විය සංවරො, වතිං භින්දිත්වා ගාවිනං පටිසනං විය සහසා අප්පට්ඨසඤ්ඤාය පමාදං ආගම්ම

රාගස්ස උප්පජ්ජනං, අසිතං යපෙත්වා, යට්ඨිං ආදාය, පට්ටියමග්ගෙනෙව ගාවො නිහරිත්වා, වතිං පටිපාකතිකං කත්වා, පුන යිතට්ඨානතො පට්ඨාය සාලිලායනං විය අසුභකම්මට්ඨානෙන රාගං වික්ඛම්භෙත්වා, පුන විපස්සනාය කම්මකරණකාලොති ඉදමෙත්ථ උපමාසංසන්දනං. එවංභූතං භාවනාවිධිං සන්ධාය චුත්තං “අසුභා භාවෙනබ්බා රාගස්ස පහානායා”ති.

මෙත්තාති මෙත්තාකම්මට්ඨානං. බ්‍යාපාදස්ස පහානායාති චුත්තනයෙනෙව උප්පන්නකොපස්ස පජ්ජනත්ථාය. ආනාපානස්සතීති සොළසවත්ථුකා ආනාපානස්සති. විතක්කුපච්ඡේදායාති චුත්තනයෙනෙව උප්පන්නානං විතක්කානං උපච්ඡේදනත්ථාය. අස්මිමානසමුග්ගානායාති අස්මිති උප්පජ්ජනකස්ස නවවිධස්ස මානස්ස සමුච්ඡේදනත්ථාය. අනිච්චසඤ්ඤිතොති හුත්වා අභාවතො උදයබ්බයවත්තතො පහඬුතො තාවකාලිකතො නිච්චප්පටිපක්ඛතො ව “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති (ධ. ප. 277; චූළති. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 56) පවත්තඅනිච්චානුපස්සනාවසෙන අනිච්චසඤ්ඤිතො. අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාතීති අසාරකතො අවසවත්තතො පරතො රිත්තතො තුච්ඡතො සුඤ්ඤතො ව “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (ධ. ප. 279; චූළති. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 56) එවං පවත්තා අනත්තානුපස්සනාසඬ්ඛානා අනත්තසඤ්ඤා විත්තෙ සණ්ඨාහති, අතිදල්භං පතිට්ඨාති. අනිච්චලක්ඛණෙ හි දිට්ඨෙ අනත්තලක්ඛණං දිට්ඨමෙව හොති. තීසු හි ලක්ඛණෙසු එකස්මිං දිට්ඨෙ ඉතරද්වයං දිට්ඨමෙව හොති. තෙන චුත්තං – “අනිච්චසඤ්ඤිතො හි, මෙහිය, අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාතී”ති. අනත්තලක්ඛණෙ දිට්ඨෙ අස්මිති උප්පජ්ජනකමානො සුප්පජ්ජනොව හොතීති ආහ – “අනත්තසඤ්ඤි අස්මිමානසමුග්ගානං පාපුණාති”ති දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානන්ති දිට්ඨෙයෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අපච්චයපරිනිබ්බානං පාපුණාති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන අසුභාදිභාවනානායො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.102) චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බො.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො මෙහියස්ස මිච්ඡාචිතක්කවොරෙහි කුසලභණ්ඩුපච්ඡේදසඬ්ඛාතං අත්ථං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං කාමචිතක්කාදීනං අවිනොදනෙ විනොදනෙ ව ආදීනවානිසංසදීපකං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ බුද්දාති භිනා ලාමකා. විතක්කාති කාමචිතක්කාදයො තයො පාපචිතක්කා. තෙ හි සබ්බචිතක්කෙහි පතිකිට්ඨතාය ඉධ බුද්දාති චුත්තා “න ව බුද්දමාවරෙ”තිආදීසු (බු. පා. 9.3; සු. නි. 145) විය. සුබ්බමාති ඤාතිචිතක්කාදයො අධිජ්ජෙනා. ඤාතිචිතක්කො ජනපදචිතක්කො අමරාචිතක්කො පරානුද්දයතාය පටිසංයුත්තො චිතක්කො ලාභසක්කාරසිලොකපටිසංයුත්තො චිතක්කො අනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තො චිතක්කොති එතෙ හි චිතක්කා කාමචිතක්කාදයො විය දාරුණා න භොන්තීති

අනොලාරිකසභාවතාය සුබ්බමානි වුත්තා. අනුගතාති චිත්තෙන අනුවත්තිතා. විතක්කෙ හි උප්පජ්ජමානෙ චිත්තං තදනුගතමෙව හොති තස්ස ආරම්මණාහිනිරොපනතො. “අනුග්ගතා”තිපි පාළි, අනුඋට්ඨිතාති අත්ථො. මනසො උප්පිලාවාති චෙතසො උප්පිලාවිතත්තකරා.

එතෙ අවිද්වා මනසො විතක්කෙති එතෙ කාමචිතක්කාදිකෙ මනොවිතක්කෙ අස්සාදාදිනවනිස්සරණතො ඤාතතීරණපභානපරිඤ්ඤාහි යථාභූතං අජානන්තො. හුරා හුරං ධාවති හන්තචිත්තොති අප්පහිනම්චිඡාවිතක්කත්තා අනවට්ඨිතචිත්තො “කදාවි රූපෙ, කදාවි සද්දෙ”තිආදිනා තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ අස්සාදාදිවසෙන අපරාපරං ධාවති පරිබ්භමති. අථ වා හුරා හුරං ධාවති හන්තචිත්තොති අපරිඤ්ඤාතවිතක්කත්තා තන්තිමිත්තානං අවිජ්ජාතණ්හානං වසෙන පරිබ්භමනමානසො ඉධලොකතො පරලොකං ආදානනික්ඛෙපෙහි අපරාපරං ධාවති සංසරතීති අත්ථො.

එතෙ ව විද්වා මනසො විතක්කෙති එතෙ යථාවුත්තජ්ජහෙදෙ කාමචිතක්කාදිකෙ මනොවිතක්කෙ අස්සාදාදිතො යථාභූතං ජානන්තො. ආතාපියොති වීරියවා. සංවරතීති පිදහති. සතිමානි සතිසම්පන්නො. අනුග්ගතෙති දුල්ලභවසෙන අනුප්පන්නෙ. ඉදං වුත්තං හොති — එතෙ වුත්තජ්ජකාරෙ කාමචිතක්කාදිකෙ මනොවිතක්කෙ චිත්තස්ස උප්පිලාවිතහෙතුතාය මනසො උප්පිලාවෙ විද්වා විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය සම්මදෙව ජානන්තො, තස්ස සභායභූතානං සම්මාවායාමසතීනං අත්ථිතාය ආතාපියො සතිමා තෙ අරියමග්ගභාවතාය ආයතිං උප්පත්තිරහෙ අනුග්ගතෙ අනුප්පන්නෙ එව මග්ගක්ඛණෙ සංවරති, ඤාණසංවරවසෙන පිදහති, ආගමනපථං පච්ඡින්නදති, එවංභූතො ව චතුසච්චජ්ජබ්බොධෙන බුද්ධො අරියසාවකො අරහත්තාධිගමෙන අසෙසං, අනවසෙසං එතෙ කාමචිතක්කාදිකෙ පජහාසි සමුච්ඡින්නදීති. එත්ථාපි “අනුගතෙ”තිපි පටන්ති. තස්සත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

පට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උද්ධතසුත්තවණ්ණනා

32. දුතියෙ කුසිනාරායන්ති කුසිනාරායං නාම මල්ලරාජුනං නගරෙ. උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙති යථා හි අනුරාධපුරස්ස පුපාරාමො, එවං කුසිනාරාය උය්‍යානං දක්ඛිණපච්ඡිමදිසාය හොති. යථා පුපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරපවිසනමග්ගො පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උය්‍යානතො සාලපන්ති පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා, තස්මා “උපවත්තන”න්ති වුච්චති. තස්මිං උපවත්තනෙ මල්ලරාජුනං සාලවනෙ. අරඤ්ඤකුටිකායන්ති සාලපන්තියා අවිදුරෙ රුක්ඛගච්ඡසඤ්ජන්නට්ඨානෙ කතා කුටිකා, තං සන්ධාය වුත්තං

“අරඤ්ඤකුටිකායං විහරති”ති. තෙ පන භික්ඛු පටිසඬ්ඛානවිරහිතා ඔස්සට්ඨවිරියා පමත්තවිහාරිතො, තෙන චුත්තං “උද්ධතා”තිආදි.

තත්ථ උද්ධව්වබ්බලත්තා අවුපසන්නවිත්තතාය උද්ධතා. තුව්ඡභාවෙන මානො නලො වියාති නලො, මානසඬ්ඛාතො උග්ගතො නලො එතෙසන්ති උන්නලා, උග්ගතතුව්ඡමානාති අත්ථො. පත්තව්වරමණ්ඛනාදිවාපල්ලෙන සමන්තාගතත්තා බ්බුකතාය වා වපලා. ඵරුසවාචතාය මුඛෙන බරාති මුඛරා. තිරව්ඡානකථාබ්බලතාය විකිණ්ණා බ්බාකුලා වාචා එතෙසන්ති විකිණ්ණවාචා. මුට්ඨා නට්ඨා සති එතෙසන්ති මුට්ඨස්සතිතො, සතිවිරහිතා පමාදවිහාරිතොති අත්ථො. සබ්බෙන සබ්බං සම්පජ්ඤ්ඤාභාවතො අසම්පජානා. ගද්දුහනමත්තම්පි කාලං විත්තසමාධානස්ස අභාවතො න සමාහිතාති අසමාහිතා. ලොලසභාවත්තා හන්තමිගසජ්ජපටිභාගතාය විබ්භන්තවිත්තා. මනව්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අසංවරණතො අසඤ්ඤතින්ද්‍රියතාය පාකතින්ද්‍රියා.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං භික්ඛුනං උද්ධව්වාදිවසෙන පමාදවිහාරං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පමාදවිහාරෙ අජ්ජපමාදවිහාරෙ ව යථාක්කමං ආදීනවානිසංසවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අරක්ඛිතෙනාති සතිආරක්ඛාභාවෙන අගුත්තෙන. කායෙනාති ඡවිඤ්ඤාණකායෙන චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන හි රූපං දිස්වා තත්ථ නිමිත්තානුබ්බාද්ද්විජනග්ගභණ්ඩවසෙන අභිජ්ඣාදිපවත්තිතො විඤ්ඤාණද්වාරස්ස සතියා අරක්ඛිතභාවතො. සොතවිඤ්ඤාණාදිසුපි එසෙව නයො. එවං ඡවිඤ්ඤාණකායස්ස අරක්ඛිතභාවං සන්ධායාහ “අරක්ඛිතෙත කායෙනා”ති. කෙච්චි පන “කායෙනා”ති අත්ථං වදන්ති, තෙසම්පි චුත්තනයෙනෙව අත්ථයොජනාය සති යුජ්ජෙය්‍ය. අපරෙ පන “අරක්ඛිතෙත විත්තෙනා”ති පටන්ති, තෙසම්පි චුත්තනයො එව අත්ථො. මිච්ඡාදිට්ඨිහතෙනාති සස්සතාදිමිච්ඡාහිනිවෙසදුසිතෙන. ථීනමිද්ධාහිභූතෙනාති විත්තස්ස අකල්‍යානාලක්ඛණෙන ථීනෙන කායස්ස අකල්‍යානාලක්ඛණෙන මිද්ධෙන ව අජ්ඣෙධාත්ථට්ඨෙන, තෙන කායෙන විත්තෙනාති වා සම්බන්ධො. වසං මාරස්ස ගච්ඡතිති කිලෙසමාරාදිකස්ස සබ්බස්සපි මාරස්ස වසං යථාකාමකරණියතං උපගච්ඡති, තෙසං විසයං නාතික්කමතිති අත්ථො.

ඉමාය හි ගාථාය භගවා යෙ සතිආරක්ඛාභාවෙන සබ්බසො අරක්ඛිතවිත්තා, යොනිසොමනසිකාරස්ස හෙතුභූතාය පඤ්ඤාය අභාවතො අයොනිසො උම්මුජ්ජනෙන නිව්චන්තිආදිනා විපරියෙසගාහිතො, තතො එව කුසලකිරියාය වීරියාරම්භාභාවතො කොසජ්ජාහිභූතා සංසාරවට්ටතො සීසං න උක්ඛිපිස්සන්තිති තෙසං භික්ඛුනං පමාදවිහාරගරහාමුඛෙන වට්ටං

දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං, “තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සා”ති දුතියගාථමාහ.

තත්ථ තස්මා රක්ඛිතචිත්තස්සාති යස්මා අරක්ඛිතචිත්තො මාරස්ස යථාකාමකරණීයො හුත්වා සංසාරෙයෙව හොති, තස්මා සතිසංවරෙන මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං රක්ඛණෙන පිදහනෙන රක්ඛිතචිත්තො අස්ස. චිත්තෙ හි රක්ඛිතෙ චක්ඛාදිඉන්ද්‍රියානි රක්ඛිතානෙව හොන්තීති. සම්මාසඬකප්පගොචරොති යස්මා මිච්ඡාසඬකප්පගොචරො තථා තථා අයොනියො චිත්තකෙත්වා නානාවිධානි මිච්ඡාදස්සනානි ගණ්හන්තො මිච්ඡාදිට්ඨිගතෙන චිත්තෙන මාරස්ස යථාකාමකරණීයො හොති, තස්මා යොනියොමනසිකාරෙන කම්මං කරොන්තො නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදිසම්මාසඬකප්පගොචරො අස්ස, කුමාරාදිසම්පයුත්තං සම්මාසඬකප්පමෙව අත්තනො චිත්තස්ස පචත්තිට්ඨානං කරෙය්‍ය. සම්මාදිට්ඨිපුරෙක්ඛාරොති සම්මාසඬකප්පගොචරතාය විධුතමිච්ඡාදස්සනො පුරෙතරංයෙව කම්මස්සකතාලක්ඛණං, තතො යථාභූතඤ්ඤාණලක්ඛණඤ්ච සම්මාදිට්ඨිං පුරතො කත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව සීලසමාධිසු යුත්තො පයුත්තො විපස්සනං ආරභිත්වා සඬබ්බාරෙ සම්මසන්තො ඤත්වාන උදයබ්බයං පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සමපඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි උප්පාදනිරොධං වචත්ථපෙත්වා උදයබ්බයඤ්ඤාණමධිගන්ත්වා තතො පරං භඩ්ගානුපස්සනාදිවසෙන විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අනුක්කමෙන අරියමග්ගං ගණ්හන්තො අග්ගමග්ගෙන, ථීනමිද්ධාහිභූ භික්ඛු සබ්බා දුග්ගතියො ජහෙති, එවං සො හෙට්ඨිමමග්ගවජ්ඣානං කිලෙසානං පයමමෙව පභීනත්තා දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තලොභසහගතචිත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජනකථිනමිද්ධානං අධිගතෙන අරහත්තමග්ගෙන සමුච්ඡින්නතො තදෙකට්ඨානං මානාදිනම්පි පභීනත්තා සබ්බසො භින්නකිලෙසො බිණ්ණාසවො භික්ඛු තිව්ධදුක්ඛතායොගෙන දුග්ගතිසඬබ්බාතා සබ්බාපි ගතියො උච්ඡින්නභවමූලත්තා ජහෙ, පජහෙය්‍ය. තාසං පරභාගෙ නිබ්බානෙ පතිට්ඨෙය්‍යාති අත්ථො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ගොපාලකසුත්තවණ්ණනා

33. තතියෙ කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො “කොසලා”ත්ථෙව වූවිති, තෙසු කොසලෙසු ජනපදෙ. වාරිකං වරතීති අතුරිතවාරිකාවසෙන ජනපදවාරිකං වරති. මහතාති ගුණමහත්තෙනපි මහතා, අපරිච්ඡින්නසඬබ්බාත්තා සඬබ්බාමහත්තෙනපි මහතා. භික්ඛුසඬසෙනාති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසංහතෙන සමණගණෙන. සද්ධිත්ති එකතො. මග්ගා ඔක්කම්මාති මග්ගතො අපක්කම්මිවා. අඤ්ඤතරං රුක්ඛමූලන්ති සනපත්තසාධාවිට්ඨසම්පන්නස්ස සන්දවිජායස්ස මහතො රුක්ඛස්ස සමීපසඬබ්බානං මූලං.

අඤ්ඤතරො ගොපාලකොති එකො ගොගණරක්ඛකො, නාමෙන පන නන්දො නාම. සො කිර අඬ්ඬො මහද්ධනො මහාභොගො, යථා කෙණ්ඨො ජට්ඨො පබ්බජ්ජාවසෙන, එවං අනාඨිණ්ඩිකස්ස ගොයුථං රක්ඛන්තො ගොපාලකත්තෙන රාජපිළං අපහරන්තො අත්තනො කුටුම්භං රක්ඛති. සො කාලෙන කාලං පඤ්ච ගොරසෙ ගහෙන්වා, මහාසෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා නියානෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, සත්ථාරං පස්සති, ධම්මං සුඤ්ඤාති, අත්තනො වසනට්ඨානං ආගමනත්ථාය සත්ථාරං යාවති. සත්ථා තස්සෙව ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො අගන්ත්වා, අපරභාගෙ මහතා භික්ඛුසඬ්ඨසෙන පරිවුතො ජනපදවාරිකං වරන්තො, “ඉදානිස්ස ඤාණං පරිපක්ක”න්ති ඤත්වා තස්ස වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසීදි තස්ස ආගමනං ආගමයමානො. නන්දොපි ඛො “සත්ථා කිර ජනපදවාරිකං වරන්තො ඉතො ආගච්ඡති”ති සුත්වා, හට්ඨකුට්ඨො වෙගෙන ගන්ත්වා, සත්ථාරං උපසඬ්ඨකමිත්වා වන්දිත්වා කතපට්ඨසත්ථාරො එකමන්තං නිසීදි, අථස්ස හගවා ධම්මං දෙසෙසි. සො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිත්වා හගවන්තං නිමන්තෙන්වා සත්තාහං පායාසදානමදාසි, සත්තමෙ දිවසෙ හගවා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. තෙන වුත්තං – “එකමන්තං නිසින්තං ඛො තං ගොපාලකං හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි...පෙ.... උට්ඨායාසනා පක්කාමි”ති.

තත්ථ සන්දස්සෙසිති “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ ධම්මා අකුසලා”තිආදිනා කුසලාදිධම්මෙ කම්මවිපාකෙ ඉධලොකපරලොකෙ පච්චක්ඛන්තො දස්සෙන්තො අනුපුබ්බිකථාවසානෙ චත්තාරි අරියසච්චානි සම්මා දස්සෙසි. සමාදපෙසිති “සච්චාධිගමාය ඉමෙ නාම ධම්මා අත්තනි උජ්ජාදෙනබ්බා”ති සීලාදිධම්මෙ සම්මා ගණ්භාපෙන්වා තෙසු තං පතිට්ඨපෙසි. සමුත්තෙපෙසිති තෙ ධම්මා සමාදින්නා අනුක්කමෙන භාවියමානා නිබ්බේධභාගියා හුත්වා තික්ඛවිසදා යථා බිජ්ජං අරියමග්ගං ආවහන්ති, තථා සම්මා උත්තෙපෙසි සම්මදෙව තෙපෙසි. සම්පහංසෙසිති භාවනාය පුබ්බේනාපරං විසෙසභාවදස්සනෙන චිත්තස්ස පමොදාපනවසෙන සුට්ඨු පහංසෙසි. අපිචෙත්ථ සාවජ්ජානවජ්ජධම්මෙසු දුක්ඛාදීසු ච සම්මොභවිතොදනෙන සන්දස්සනං, සම්මාපට්ඨපත්තියං පමොදාපනොදනෙන සමාදපනං, චිත්තස්සාලසියාපත්තිවිතොදනෙන සමුත්තෙජනං, සම්මාපට්ඨපත්තිසිද්ධියා සම්පහංසනං වෙදිතබ්බං. එවං සො හගවතො සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. අධිවාසෙසිති තෙන දිට්ඨසච්චෙන “අධිවාසෙතු මෙ, හන්තෙ හගවා”තිආදිනා නිමන්තිතො කායඬ්ඨගවාඬ්ඨගං අවොපෙන්තො චිත්තෙනෙව අධිවාසෙසි සාදිසි. තෙනෙවාහ “තුණ්හිභාවෙනා”ති.

අජ්ජොදකපායාසන්ති නිරුද්ධකපායාසං. පටියාදාපෙන්වාති සම්පාදෙන්වා සජ්ජෙන්වා. නවඤ්ච සජ්ජින්ති නවනිතං ගහෙන්වා තාවදෙව විලීනං මණ්ඩසජ්ජිඤ්ච පටියාදාපෙන්වා. සහත්ථාති ආදර්ශානො සහත්ථෙවනෙව

පරිච්ඡන්තො. සත්තප්පෙසීති පටියත්තං භොජනං භොජෙසී. සම්පවාරෙසීති “අලං අල”න්ති වාචාය පටික්ඛිපාපෙසී. භුත්තාවිත්ති කතභත්තකිච්චං. ඔනීතපත්තපාණීන්ති පත්තතො අපනීතපාණිං, “ධොතපත්තපාණි”න්තිපි පාඨො, ධොතපත්තභත්තන්ති අත්ථො. නිවත්ති අනුච්චං ආසනං ගහෙත්වා ආසනෙයෙව නිසීදනං අරියදෙසවාසීනං වාරිත්තං, සො පන සත්ථු සන්තිකෙ උපචාරවසෙන පඤ්ඤත්තස්ස දාරුඵලකාසනස්ස සම්පෙ නිසීදි. ධම්මියා කථායාතිආදි සත්තමෙ දිවසෙ කතං අනුමොදනං සන්ධාය වුත්තං. සො කිර සත්තාහං භගවත්තං භික්ඛුසඤ්ඤාඤ්ච තත්ථ වසාපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙසී. සත්තමෙ පන දිවසෙ අප්පොදකපායාසදානං අදාසී. සත්ථා තස්ස තස්මිං අත්තභාවෙ උපරිමග්ගත්ථාය ඤාණපරිපාකාභාවතො අනුමොදනමෙව කත්වා පක්කාමි.

සීමන්තරිකායාති සීමන්තරෙ, තස්ස ගාමස්ස අන්තරං. ගාමවාසීනො කිර එකං තළාකං නිස්සාය තෙන සද්ධිං කලහං අකංසු. සො තෙ අභිභවිත්වා තං තළාකං ගණ්හි. තෙන බද්ධාසාතො එකො පුරිසො තං සත්ථු පත්තං ගහෙත්වා දුරං අනුගන්ත්වා “නිවත්තාහි උපාසකා”ති වුත්තෙ භගවත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා භික්ඛුසඤ්ඤාඤ්ච ව අඤ්ජලිං කත්වා යාව දස්සනුපචාරසමතික්කමා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගය්හ පටිනිවත්තිත්වා ද්විත්තං ගාමානං අන්තරෙ අරඤ්ඤප්පදෙසෙ එකකං ගච්ඡන්තං සරෙන විජ්ඣිත්වා මාරෙසී. තෙන වුත්තං අවිරපක්කන්තස්ස...පෙ.... වොරොපෙසී”ති. කෙනවිදෙව කරණියෙන ඔහිසිත්වා පච්ඡා ගච්ඡන්තා භික්ඛු තං තථා මතං දිස්වා භගවතො තමත්ථං ආරොචෙසුං, තං සන්ධාය වුත්තං “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු”තිආදි.

එතමත්ථං විදිත්වාති යස්මා දිට්ඨිසම්පන්නං අරියසාවකං නන්දං මාරෙත්තෙන පුරිසෙන ආනන්තරියකම්මං බහුලං අපුඤ්ඤං පසුතං, තස්මා යං වොරෙහි ව වෙරීහි ව කත්තබ්බං, තතොපි සොරතරං ඉමෙසං සත්තානං මිච්ඡාපණ්හිතං චිත්තං කරොතීති ඉමමත්ථං ජානිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ දිසො දිසන්ති දුසකො දුසනියං වොරො වොරං, දිස්වාති වචනසෙසො. යං තං කයිරාති යං තස්ස අනායබ්බසනං කරෙය්‍ය, දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඉදං වුත්තං භොති – එකො එකස්ස මිත්තදුබ්බි වොරො පුත්තදාරබෙත්තවත්ථුගොමහිංසාදිසු අපරජ්ඣන්තො යස්ස අපරජ්ඣාති, තම්පි තථෙව අත්තනි අපරජ්ඣන්තං වොරං දිස්වා, වෙරී වා පන කෙනවිදෙව කාරණෙන බද්ධවෙරං වෙරිං දිස්වා අත්තතො කක්ඛලොකාය දාරුණිකාය යං තස්ස අනායබ්බසනං කරෙය්‍ය, පුත්තදාරං වා පිලෙය්‍ය, බෙත්තාදීනි වා නාසෙය්‍ය, ජීවිතා වා වොරොපෙය්‍ය, දසසු අකුසලකම්මපටෙසු මිච්ඡායපිත්තා මිච්ඡාපණ්හිතං චිත්තං පාපියො නං තතො කරෙ, නං පුරිසං පාපතරං තතො කරෙය්‍ය. වුත්තප්පකාරො හි දිසො

වා වෙරි වා දිසස්ස වා වෙරිනො වා ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛං වා උප්පාදෙය්‍ය, ජීවිතක්ඛයං වා කරෙය්‍ය. ඉදං පන අකුසලකම්මපටෙසු මිච්ඡායපිතං චිත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ අනයබ්‍යසනං පාපෙති, අත්තභාවසතසහස්සෙසුපි චතුසු අපායෙසු බිපිත්වා සීසමස්ස උක්ඛිපිතුං න දෙතිති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. යක්ඛපහාරසුත්තවණ්ණනා

34. චතුත්ථෙ කපොතකන්දරායන්ති එවංනාමකෙ විහාරෙ. තස්මිං කිර පබ්බතකන්දරෙ පුබ්බෙ බහු කපොතා වසිංසු, තෙන සා පබ්බතකන්දරා “කපොතකන්දරා”ති වුච්චති. අපරභාගෙ තත්ථ කතවිහාරොපි “කපොතකන්දරා”ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තෙන වුත්තං – “කපොතකන්දරායන්ති එවංනාමකෙ විහාරෙ”ති. පුණ්භාය රත්තියාති සුක්කපක්ඛරත්තියං. නවොරොපිතෙහි කෙසෙහිති අවිරඞ්භාරිතෙහි කෙසෙහි, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙතං කරණවචනං. අබ්භොකායෙති යත්ථ උපරිච්ඡදනං පරික්ඛෙපො වා නත්ථි, තාදිසෙ ආකාසඬ්ඟණෙ.

තත්ථ ආයස්මා සාරිපුත්තො සුවණ්ණවණ්ණො, ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො නීලුප්පලවණ්ණො. උභොපි පන තෙ මහාටෙරා උදිච්චබ්‍රාහ්මණජව්වා කප්පානං සතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොය්‍යං. අභිනිභාරසම්පන්නා ඡලහිඤ්ඤාපටිසම්භිදාප්පන්නා මහාඛිණාසවා සමාපත්තිලාභිනො සත්තසට්ඨියා සාවකපාරමිඤ්ඤාණානං මත්ථකප්පන්නා එතං කපොතකන්දරවිහාරං උපසොභයන්නා එකං කතකගුහං පට්ටියා ද්වෙ සීහා විය, එකං විජම්භනභූමිං ඔතිණ්ණා ද්වෙ බ්‍යග්ඝා විය, එකං සුපුප්ඵිතසාලවනං පට්ටියා ද්වෙ ඡද්දන්තනාගරාජානො විය, එකං සිම්බලිවනං පට්ටියා ද්වෙ සුපණ්ණරාජානො විය, එකං නරවාහනයානං අභිරුල්භා ද්වෙ වෙස්සවණා විය, එකං පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං අභිනිසින්නා ද්වෙ සක්කා විය, එකවිමානබ්‍රහ්මරගතා ද්වෙ මහාබ්‍රහ්මානො විය, එකස්මිං ගගනට්ඨානෙ ධීතානි ද්වෙ චන්දමණ්ඩලානි විය, ද්වෙ සූරියමණ්ඩලානි විය ච විරොචිංසු. තෙසු ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තුණ්හි නිසීදි, ආයස්මා පන සාරිපුත්තො සමාපජ්ජී. තෙන වුත්තං – “අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වා”ති.

තත්ථ අඤ්ඤතරං සමාධින්නි උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරසමාපත්තිං. කෙච්චි “සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්ති”න්ති වදන්ති, අපරෙ පනාහු “ආරුප්පපාදකං ඵලසමාපත්ති”න්ති. ඉමා එව හි තිස්සො කායරක්ඛණසමත්ථා සමාපත්තියො. තත්ථ නිරොධසමාපත්තියා සමාධිපරියායසම්භවො හෙට්ඨා වුත්තොව, පච්ඡිමංයෙව පන ආචරියා වණ්ණෙත්ති. උත්තරාය දිසාය දක්ඛණං දිසං ගච්ඡන්තිති උත්තරාය දිසාය

යක්ඛසමාගමං ගන්ත්වා අත්තනො භවනං ගන්තුං දක්ඛිණං දිසං ගච්ඡන්ති. පටිභාති මන්ති උපට්ඨාති මම. මන්ති හි පටිසද්දයොගෙන සාමිඅත්ථෙ උපයොගවචනං, ඉමස්ස සීසෙ පහාරං දාතුං චිත්තං මෙ උප්පජ්ජතිති අත්ථො. සො කිර පුරිමජාතියං ථෙරෙ බද්ධාසානො, තෙනස්ස ථෙරං දිස්වා පදුට්ඨචිත්තස්ස එවං අහොසි. ඉතරො පන සප්පඤ්ඤජාතිකො, තස්මා තං පටිසෙධෙන්තො “අලං සම්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ මා ආසාදෙසීති මා සට්ඨෙසි, මා පහාරං දෙහීති චුත්තං හොති. උළාරොති උළාරෙහි උත්තමෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතො.

අනාදිසිත්වාති ආදරං අකත්වා, තස්ස වචනං අග්ගහෙත්වා. යස්මා පන තස්ස වචනං අග්ගණ්හන්තො තං අනාදියන්තො නාම හොති, තස්මා චුත්තං – “තං යක්ඛං අනාදිසිත්වා”ති. සීසෙ පහාරං අදාසීති සබ්බථාමෙන උස්සාහං ජනෙත්වා ආකාසෙ යීතොව සීසෙ බට්ඨං අදාසි, මුද්ධනි මුට්ඨිසාතං අකාසීති අත්ථො. තාව මහාති ථාමමහත්තෙන තත්තකං මහන්තො පහාරො අහොසි. තෙන පහාරෙන්නාති තෙන පහාරෙන කරණභූතෙන. සත්තරතනන්ති පමාණමජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස රතනෙන සත්තරතනං. නාගන්ති හත්ථිනාගං. ඔසාදෙය්‍යාති පට්ඨියං ඔසිදාපෙය්‍ය නිමුජ්ජාපෙය්‍ය. “ඔසාරෙය්‍යා”තිපි පායො, චුණ්ණචිචුණ්ණං කරෙය්‍යාති අත්ථො. අඛිඨට්ඨමරතනන්ති අඛිඨෙන අට්ඨන්තං පුරණාති අඛිඨට්ඨමානි, අඛිඨට්ඨමානි රතනාති පමාණං එතස්සාති අඛිඨට්ඨමරතනො, තං අඛිඨට්ඨමරතනං. මහන්තං පබ්බතකුටන්ති කෙලාසකුටජ්ජමාණං විපුලං ගිරිකුටං. පදාලෙය්‍යාති සකලිකාකාරෙන හින්දෙය්‍ය. අපි ඔසාදෙය්‍ය, අපි පදාලෙය්‍යාති සම්බන්ධො.

තාවදෙව වස්ස සරීරෙ මහාපරිලාහො උප්පජ්ජි, සො වෙදනාතුරො ආකාසෙ යාතුං අසක්කොන්තො භූමියං පති, තඬ්ඨණඤ්ඤෙව අට්ඨසට්ඨිසහස්සාධිකයොජනසතසහස්සුබ්බෙධං සිනෙරුම්පි පබ්බතරාජානං සන්ධාරෙන්ති වතුනහුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබහලා මහාපට්ඨි තං පාපසත්තං ධාරෙතුං අසක්කොන්ති විය විවරමදාසි. අවිචිතො ජාලා උට්ඨහිත්වා කන්දන්තංයෙව තං ගණ්හිංසු, සො කන්දන්තො විජ්ජලපන්තො පති. තෙන චුත්තං – “අට්ඨ ව පන සො යක්ඛො ‘ඛස්භාමි ඛස්භාමි’ති වත්වා තත්ථෙව මහානිරයං අපතාසීති. තත්ථ අපතාසීති අපති.

කිං පන සො යක්ඛත්තභාවෙනෙව නිරයං උපගච්ඡිති? න උපගච්ඡි, යඤ්ඤෙන්ථ දිට්ඨධම්මවෙදනීයං පාපකම්මං අහොසි, තස්ස බලෙන යක්ඛත්තභාවෙ මහන්තං දුක්ඛං අනුභවි. යං පන උපපජ්ජවෙදනීයං ආනන්තරියකම්මං, තෙන චුතිඅනන්තරං නිරයෙ උප්පජ්ජිති. ථෙරස්ස පන සමාපත්තිබලෙන උපත්ථම්හිතසරීරස්ස න කොචි විකාරො අහොසි. සමාපත්තිතො අවුට්ඨිතකාලෙ හි තං යක්ඛො පහරි, තථා පහරන්තං දිබ්බවක්ඛුනා දිස්වා ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ධම්මසෙනාපතිං උපසඬ්ඡමි, උපසඬ්ඡමනසමකාලමෙව ච ධම්මසෙනාපති සමාපත්තිතො

උට්ඨාසි. අථ නං මහාමොග්ගල්ලානො සරීරවුත්තිං පුච්ඡි, සොපිස්ස බ්‍යාකාසි, තෙන වුත්තං - “අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො...පෙ.... අපි ච මෙ සීසං ථොකං දුක්ඛ”න්ති.

තත්ථ ථොකං දුක්ඛන්ති ථොකං අප්පමත්තකං මධුරකජාතං විය මෙ සීසං දුක්ඛිතං, දුක්ඛප්පත්තන්ති අත්ථො. දුක්ඛාධිට්ඨානඤ්ඤි සීසං දුක්ඛන්ති වුත්තං. “සීසෙ ථොකං දුක්ඛ”න්තිපි පාඨො. කථං පන සමාපත්තිබලෙන සරීරෙ උපත්ථමිහිතෙ ථෙරස්ස සීසෙ ථොකමිපි දුක්ඛං අභොසිති? අවිරොනෙව වුට්ඨිතත්තා. අන්තොසමාපත්තියං අපඤ්ඤායමානදුක්ඛඤ්ඤි කායනිස්සිතත්තා නිද්දං උපගතස්ස මකසාදිජනිතං විය පටිබුද්ධස්ස ථොකං පඤ්ඤායිත්ථ.

“මහාබලෙන යක්ඛෙන තථා සබ්බුස්සාහෙන පහටෙ සරීරෙපි විකාරො නාම නත්ථී”ති අවිජරියබ්භුතචිත්තජාතෙන ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන “අවිජරියං, ආවුසො සාරිපුත්තා”තිආදිනා ධම්මසෙනාපතිනො මහානුභාවතාය විභාවිතාය සොපිස්ස ‘අවිජරියං, ආවුසො මොග්ගල්ලානා’තිආදිනා ඉද්ධානුභාවමහත්තතාපකාසනාපදෙසෙන අත්තනො ඉස්සාමචිජරියාහඬිකාරාදිමලානං සුප්පහීනතං දීපෙති. පංසුපිසාවකමිපි න පස්සාමාති සඬිකාරකූටාදිසු විවරණකබුද්දකපෙතමිපි න පස්සාම. ඉති අධිගමප්පිච්ඡානං අග්ගභූතො මහාථෙරො තස්මිං කාලෙ අනාවජ්ජනෙන තෙසං අදස්සනං සන්ධාය වදති. තෙනෙවාහ “එතරහී”ති.

භගවා පන වෙළවනෙ යීතො උභින්නං අග්ගසාවකානං ඉමං කථාසල්ලාපං දිබ්බසොතෙන අස්සොසි. තෙන වුත්තං - “අස්සොසි ඛො භගවා”තිආදි, තං වුත්තත්ථමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස සමාපත්තිබලූපගතං ඉද්ධානුභාවමහත්තතං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තස්සෙව තාදිභාවප්පත්තිදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස සෙලූපමං චිත්තං, යීතං නානුපකම්පතීති යස්ස බීණාසවස්ස චිත්තං එකග්ගනසිලාමයපබ්බතූපමං සබ්බෙසං ඉඤ්ජනානං අභාවතො වසිභාවප්පත්තියාව යීතං සබ්බෙහිපි ලොකධම්මෙහි නානුපකම්පති න පවෙධති. ඉදානිස්ස අකම්පනාකාරං සද්ධිං කාරණෙන දස්සෙතුං “විරත්ත”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ විරත්තං රජනීයෙසුති විරාගසඬ්ඛාතෙන අරියමග්ගෙන රජනීයෙසු රාගුප්පත්තිහෙතුභූතෙසු සබ්බෙසු තෙභූමකධම්මෙසු විරත්තං, තත්ථ සබ්බසො සමුච්ඡින්නරාගන්ති අත්ථො. කොපනෙයොති පටිසට්ඨානීයෙ සබ්බස්මිම්පි ආසාතවත්ථුස්මිං න කුප්පති න දුස්සති න විකාරං ආපජ්ජති. යස්සෙවං භාවිතං චිත්තන්ති යස්ස යථාවුත්තස්ස අරියපුග්ගලස්ස චිත්තං එවං වුත්තනායෙන

තාදිභාවාවහනභාවෙන භාවිතං. කුතො තං දුක්ඛමෙස්සතීති තං උත්තමපුග්ගලං කුතො සත්තතො සඬ්ඛාරතො වා දුක්ඛං උපගමිස්සති, න තාදිසස්ස දුක්ඛං අත්ථිති අත්ථො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. නාගසුත්තවණ්ණනා

35. පඤ්චමෙ කොසම්බියන්ති කුසුම්බෙන නාම ඉසිනා වසිතට්ඨානෙ මාපිතත්තා “කොසම්බි”ති එවංලද්ධනාමකෙ නගරෙ. සොසිතාරාමෙති සොසිතසෙට්ඨිනා කාරිතෙ ආරාමෙ. භගවා ආකිණ්ණො විහරති භගවා සම්බාධප්පත්තො විහරති. කිං පන භගවතො සම්බාධො අත්ථි, සංසග්ගො වාති? නත්ථි. න හි කොචි භගවත්තං අනිච්ඡාය උපසඬ්ඛමිතුං සක්කොති. දුරාසදා හි බුද්ධා භගවත්තො සබ්බත්ථ ච අනුපලිත්තත්තා. හිතෙසිතාය පන සත්තෙසු අනුකම්පං උපාදාය “මුත්තො මොවෙස්සාමි”ති පටිඤ්ඤානුරූපං චතුරොසනිත්ථරණත්ථං අට්ඨන්තං පරිසානං අත්තතො සන්තිකං කාලෙන කාලං උපසඬ්ඛමනං අධිවාසෙති, සයඤ්ච මහාකරුණාසමුස්සාහිතො කාලඤ්ඤ හුත්වා තත්ථ උපසඬ්ඛමති, ඉදං සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණං, අයමිධ ආකිණ්ණවිහාරොති අධිප්පෙතො.

ඉධ පන කොසම්බිකානං භික්ඛූනං කලහජාතානං සත්ථා දීපිතිස්ස කොසලරඤ්ඤො වත්ථුං ආහරිත්වා, “න හි වෙරෙන වෙරාති, සම්මන්තීධ කුදාවන”න්තිආදිනා (ධ. ප. 5; ම. නි. 3.237; මහාව. 464) ඔවාදං අදාසි, තං දිවසං තෙසං කලහං කරොන්තානංයෙව රත්ති විහාතා. දුතියදිවසෙපි භගවා තමෙව වත්ථුං කට්ඨෙසි, තං දිවසමිපි තෙසං කලහං කරොන්තානංයෙව රත්ති විහාතා. තතියදිවසෙපි භගවා තමෙව වත්ථුං කට්ඨෙසි, අට්ඨඤ්ඤතරො භික්ඛූ භගවත්තං එවමාහ — “අප්පොස්සුක්කො, හන්තෙ භගවා, දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරමනුයුත්තො විහරතු, මයමෙනෙහ භණ්ඩනෙන කලහෙන විග්ගහෙන විවාදෙන පඤ්ඤායිස්සාමා”ති. සත්ථා “පරියාදින්තවිත්තා ඛො ඉමෙ මොසපුරිසා න දානිමෙ සක්කා සඤ්ඤාපෙතුං, නත්ථි චෙත්ථ සඤ්ඤාපෙතබ්බා, යංනුනාහං එකචාරිකවාසං වසෙයාං, එවං ඉමෙ භික්ඛූ කලහතො ඔරමිස්සන්ති”ති චින්තෙසි. එවං තෙහි කලහකාරකෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං එකවිහාරෙ වාසං විනෙතබ්බාභාවතො උපාසකාදිහි උපසඬ්ඛමනඤ්ච ආකිණ්ණවිහාරං කත්වා වුත්තං — “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා ආකිණ්ණො විහරති”තිආදි.

තත්ථ දුක්ඛන්ති න සුඛං, අනාරාධිතවිත්තතාය න ඉට්ඨන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “න එසු විහරාමි”ති. වූපකට්ඨොති පව්චෙකට්ඨො දුරිභූතො. තථා චින්තෙත්ථාව භගවා පාතොව සරීරප්පට්ඨග්ගනං කත්වා කොසම්බියං පිණ්ඩාය වරිත්වා කඤ්චි අනාමන්තෙත්වා එකො අදුතියො ගන්ත්වා කොසලරට්ඨෙ පාලිලෙයාකෙ වනසණ්ඨෙ හද්දසාලමූලෙ විහාසි. තෙන වුත්තං — “අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්හසමයං...පෙ.... හද්දසාලමූලෙ”ති.

තත්ථ සාමන්ති සයං. සංසාමෙත්වානි පටිසාමෙත්වා. පත්තච්චරමාදායානි එත්ථාපි සාමන්ති පදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. උපට්ඨාකෙති කොසම්බිනගරවාසිනො සොසිතසෙට්ඨිආදිකෙ උපට්ඨාකෙ, විහාරෙ ච අග්ගුපට්ඨාකං ආයස්මන්තං ආනන්දං අනාමන්තෙත්වා.

එවං ගතෙ සත්ථරි පඤ්චසතා භික්ඛු ආයස්මන්තං ආනන්දං ආහංසු - “ආවුසො ආනන්ද, සත්ථා එකකොච ගතො, මයං අනුබන්ධිස්සාමා”ති. “ආවුසො, යදා භගවා සාමං සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තච්චරමාදාය අනාමන්තෙත්වා උපට්ඨාකෙ ච අනපලොකෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඨිං අදුතියො ගච්ඡති, තදා එකචාරං චරිතුං භගවතො අජ්ඣාසයො, සාවකෙන නාම සත්ථු අජ්ඣාසයානුරූපං පටිපජ්ජිතබ්බං, තස්මා න ඉමෙසු දිවසෙසු භගවා අනුගන්තබ්බො”ති නිවාරෙසි, සයම්පි නානුගච්ඡි.

අනුපුබ්බෙනාති අනුක්කමෙන, ගාමනිගමපටිපාටියා චාරිකං චරමානො “එකචාරවාසං තාව වසමානං භික්ඛුං පස්සිස්සාමී”ති බාලකලොණකාරගාමං ගන්ත්වා තත්ථ භගුත්ථෙරස්ස සකලං පච්ඡාභත්තඤ්චෙව තියාමඤ්ච රත්ති. එකචාරවාසෙ ආනිසංසං කථෙත්වා පුනදිවසෙ තෙන පච්ඡාසමණෙන පිණ්ඩාය චරිත්වා තං තත්ථෙව නිවත්තෙත්වා “සමග්ගවාසං වසමානෙ තයො කුලපුත්තෙ පස්සිස්සාමී”ති පාචිනවංසමිගදායං ගන්ත්වා තෙසම්පි සකලරත්ති. සමග්ගවාසෙ ආනිසංසං කථෙත්වා තෙපි තත්ථෙව නිවත්තෙත්වා එකකොච පාලිලෙයාගාමං සම්පත්තො. පාලිලෙයාගාමවාසිනො පච්චුග්ගන්ත්වා භගවතො දානං දත්වා පාලිලෙයාගාමස්ස අවිදුරෙ රක්ඛිතවනසණ්ඛො නාම අත්ථී, තත්ථ භගවතො පණ්ණසාලං කත්වා “එත්ථ භගවා වසතු”ති යාචිත්වා වාසයිංසු. හද්දසාලොති පන තත්ථෙකො මනාපො හද්දකො සාලරුක්ඛො, භගවා තං ගාමං උපනිස්සාය වනසණ්ඛෙ පණ්ණසාලසම්පෙ තස්මිං රුක්ඛමුලෙ විහාසි. තෙන චුත්තං - “පාලිලෙයාකෙ විහරති රක්ඛිතවනසණ්ඛෙ හද්දසාලමුලෙ”ති.

හත්ථිනාගොති මහාහත්ථී යුථපති. හත්ථිකලහෙහිති හත්ථිපොතකෙහි. හත්ථිච්ඡාපෙහිති ධීරූපගෙහි දහරහත්ථිපොතකෙහි, යෙ “හිඬ්ඛා”තිපි චුච්චන්ති. ඡින්නග්ගානීති පුරතො පුරතො ගච්ඡන්තෙහි තෙහි හත්ථිආදිහි ඡින්නග්ගානි බාදිතාවසෙසානි බාණ්ණසදිසානි බාදති. ඔහග්ගොහග්ගන්ති තෙන හත්ථිනාගෙන උච්චට්ඨානතො හඤ්ජිත්වා හඤ්ජිත්වා පාතිතං. අස්ස සාබාහඬ්චගන්ති එතස්ස සන්තකං සාබාහඬ්චං තෙ බාදන්ති. ආච්චානීති තෙහි පඨමතරං ඔතරිත්වා පිචන්තෙහි ආලුලිතත්තා ආච්චානි කද්දමම්ඝ්ඝානි පානීයානි පිචති. ඔගාහාති තිත්ථතො. “ඔගාහ”න්තිපි පාළි. අස්සානි හත්ථිනාගස්ස. උපනිසංසන්තියොති සට්ඨෙත්තියො, උපනිසංසියමානොපි අත්තතො උළාරභාවෙන න කුජ්ඣති, තෙන තා තං සංසන්තියෙව. යුථාති හත්ථිසථා.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති සො කිර හත්ථිනාගො යුථවාසෙ උක්කණ්ඨිතො තං වනසණ්ඩං පවිට්ඨො තත්ථ භගවත්තං දිස්වා සට්ඨසංසෙන නිබ්බාපිතසන්තාපො විය නිබ්බුතො හුත්වා පසන්තවිත්තො භගවතො සන්තිකෙ අට්ඨාසී, තතො පට්ඨාය වත්තසීසෙ යත්වා හද්දසාලස්ස පණ්ණසාලාය ව සමන්තතො අප්පහරිතකං කත්වා සාධාහඬගෙහි සම්මජ්ජති, භගවතො මුඛධොවනං දෙති, න්හානොදකං ආහරති, දන්තකට්ඨං දෙති, අරඤ්ඤතො මධුරානි ඵලානි ආහරිත්වා සත්ථු උපනෙති, සත්ථා තානි පරිභුඤ්ජති. තෙන වුත්තං - “තත්තු සුදං සො හත්ථිනාගො යස්මිං පදෙසෙ භගවා විහරති, තං පදෙසං අප්පහරිතඤ්ච කරොති, සොණ්ඩාය භගවතො පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති”ති. සොණ්ඩාය දාරුනි ආහරිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිත්වා අග්ගිං උට්ඨාපෙත්වා දාරුනි ජාලාපෙත්වා තත්ථ පාසාණඛණ්ඩානි තාපෙත්වා තානි දණ්ඩකෙහි පවිට්ටෙත්වා සොණ්ඩියං බිපිත්වා උදකස්ස තත්තභාවං ඤත්වා භගවතො සන්තිකං උපගන්ත්වා තිට්ඨති, භගවා “හත්ථිනාගො මම න්හානං ඉච්ඡති”ති තත්ථ ගන්ත්වා න්හානකිච්චං කරොති, පානීයෙපි එසෙව නයො. තස්මිං පන සීතලෙ සඤ්ජාතෙ උපසඬකමති, තං සන්ධාය වුත්තං - “සොණ්ඩාය භගවතො පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙති”ති.

අථ ඛො භගවතො රහොගතස්සාතිආදි උභින්නං මහානාගානං විවෙකසුඛපච්චවෙක්ඛණදස්සනං, තං වුත්තත්ථමෙව. අත්තතො ව පවිචෙකං විදිත්වාති කෙහිවි අනාකිණ්ණභාවලද්ධං කායවිචෙකං ජානිත්වා, ඉතරෙ පන විචෙකා භගවතො සබ්බකාලං විජ්ජන්තියෙව.

ඉමං උදානන්ති ඉමං අත්තතො හත්ථිනාගස්ස ව පවිචෙකාහිරතියා සමානජ්ඣාසයභාවදීපනං උදානං උදානෙසී.

තත්ථායං සඬබ්බෙපත්ථො - එතං ඊසාදන්තස්ස රථඊසාසදිසදන්තස්ස හත්ථිනාගස්ස චිත්තං නාගෙන බුද්ධනාගස්ස චිත්තෙන සමෙති සංසන්දති. කථං සමෙති වෙ? යදෙකො රමති වනෙ යස්මා බුද්ධනාගො “අහං ඛො පුබ්බෙ ආකිණ්ණො විහාසී”න්ති පුරිමං ආකිණ්ණවිහාරං ජිගුච්ඡිත්වා විචෙකං උපබුහයමානො ඉදානි යථා එකො අදුනියො වනෙ අරඤ්ඤෙ රමති අහිරමති, එවං අයම්පි හත්ථිනාගො පුබ්බෙ අත්තතො හත්ථිආදීහි ආකිණ්ණවිහාරං ජිගුච්ඡිත්වා විචෙකං උපබුහයමානො ඉදානි එකො අසභායො වනෙ අරඤ්ඤෙ රමති අහිරමති. තස්මාස්ස චිත්තං නාගෙන සමෙති තස්ස චිත්තෙන සමෙතිති කත්වා එකිභාවරතියා එකසදිසං හොතිති අත්ථො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පිණ්ඩොලභාරද්වාජොති පිණ්ඩනා

36. ඡට්ඨෙ පිණ්ඩොලභාරද්වාජොති පිණ්ඩං උලමානො පරියෙසමානො පබ්බජිතොති පිණ්ඩොලො. සො කිර පරිජිණ්ණහොගො බ්‍රාහ්මණො හුත්වා මහන්තං භික්ඛුසඤ්ජස්ස ලාභසක්කාරං දිස්වා පිණ්ඩත්ථාය නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතො. සො මහන්තං කපල්ලං “පත්ත”න්ති ගහෙත්වා වරති, කපල්ලපුරං යාගුං පිවති, හත්තං භුඤ්ජති, පුවබ්ජ්ජකඤ්ච බාදති. අථස්ස මහග්ගසභාවං සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා තස්ස පත්තත්ථවිකං නානුජානි, හෙට්ඨාමඤ්චෙ පත්තං නික්කුජ්ජිත්වා යපෙති, සො යපෙන්නොපි සංසෙන්තොව පණාමෙත්වා යපෙති, ගණ්හන්තොපි සංසෙන්තොව ආකඨසීත්වා ගණ්හාති. තං ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සංසන්නෙ පරික්ඛිණං, නාළිකොදනමත්තස්සෙව ගණ්හනකං ජානං. තතො සත්ථු ආරොවෙසුං, අථස්ස සත්ථා පත්තත්ථවිකං අනුජානි. ථෙරො අපරෙන සමයෙන ඉන්ද්‍රියභාවනං භාවෙන්තො අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. ඉති සො පුබ්බෙ සවිසෙසං පිණ්ඩත්ථාය උලතීති පිණ්ඩොලො, ගොත්තෙන පන භාරද්වාජොති උභයං එකතො කත්වා “පිණ්ඩොලභාරද්වාජො”ති වුච්චති.

ආරඤ්ඤකොති ගාමන්තසෙනාසනපටික්ඛිපනෙන අරඤ්ඤෙ නිවාසො අස්සාති ආරඤ්ඤකො, ආරඤ්ඤකධුතඨගං සමාදාය වත්තන්තස්සෙතං නාමං. තථා භික්ඛාසඤ්ජානානං ආමිසපිණ්ඩානං පාතො පිණ්ඩපාතො, පරෙහි දින්නානං පිණ්ඩානං පත්තෙ නිපතනන්ති අත්ථො. පිණ්ඩපාතං උඤ්ජති තං තං කුලං උපසඨකමන්තො ගවෙසතීති පිණ්ඩපාතිකො, පිණ්ඩාය වා පතිතුං වරිතුං වතමෙතස්සාති පිණ්ඩපාතී, පිණ්ඩපාතීයෙව පිණ්ඩපාතිකො. සඨකාරකූටාදීසු පංසුනං උපරි යිතත්තා අබ්භුග්ගතට්ඨෙන පංසුකුලං වියාති පංසුකුලං, පංසු විය වා කුච්ඡිතභාවං උලති ගච්ඡතීති පංසුකුලං, පංසුකුලස්ස ධාරණං පංසුකුලං, තං සීලං එතස්සාති පංසුකුලිකො. සඨසාට්ඨත්තරාසඨගඅන්තරවාසකසඨඛාතාති තිණි විවරානි තිව්වරං, තිව්වරස්ස ධාරණං තිව්වරං, තං සීලං එතස්සාති තෙව්වරිකො. අප්පිවිජොතිආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

ධුතවාදොති ධුතො වුච්චති ධුතකිලෙසො පුග්ගලො, කිලෙසධුතනකධම්මො වා. තත්ථ අත්ථි ධුතො, න ධුතවාදො, අත්ථි න ධුතො, ධුතවාදො, අත්ථි නෙව ධුතො, න ධුතවාදො, අත්ථි ධුතො වෙව, ධුතවාදො වාති ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං. තෙසු යො සයං ධුතධම්මෙ සමාදාය වත්තති, න පරං තදත්ථාය සමාදායෙති, අයං පඨමො. යො පන සයං න ධුතධම්මෙ සමාදාය වත්තති, පරං සමාදායෙති, අයං දුතියො. යො උභයරහිතො, අයං තතියො. යො පන උභයසම්පන්නො, අයං චතුත්ථො. එවරූපො ව ආයස්මා පිණ්ඩොලභාරද්වාජොති. තෙන වුත්තං “ධුතවාදො”ති. එකදෙසසරූපෙකසෙසවසෙන හි අයං නිද්දෙසො යථා තං “නාමරූප”න්ති.

අධිචිත්තමනුයුත්තොති එත්ථ අට්ඨසමාපත්තිසම්පයොගතො අරහත්තඵලසමාපත්තිසම්පයොගතො වා චිත්තස්ස අධිචිත්තභාවො වෙදිතඛිබ්බො, ඉධ පන “අරහත්තඵලචිත්ත”න්ති වදන්ති. තංතංසමාපත්තිසු සමාධි ඵච අධිචිත්තං, ඉධ පන අරහත්තඵලසමාධි වෙදිතඛිබ්බො. කෙච් පන “අධිචිත්තමනුයුත්තෙන, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා කාලෙන කාලං තිණි නිමිත්තානි මනසි කාතඛිබ්බානීති එතස්මිං අධිචිත්තයුත්තෙ (අ. නි. 3.103) විය සමථවිපස්සනාචිත්තං අධිචිත්තන්ති ඉධාධිප්පෙන”න්ති වදන්ති, තං න සුන්දරං. පුරිමොයෙවත්ථො ගහෙතඛිබ්බො.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො පිණ්ඩොලභාරද්වාජස්ස අධිට්ඨානපරික්ඛාරසම්පදාසම්පන්නං අධිචිත්තානුයොගසඬ්ඛාතං අත්ථං සඛ්ඛාකාරතො විදිත්වා. එවං “අධිචිත්තානුයොගො මම සාසනානුට්ඨාන”න්ති දීපෙත්තො ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අනුපවාදොති වාචාය කස්සචිපි අනුපවදනං. අනුපසාතොති කායෙන කස්සචි උපසාතාකරණං. පාතිමොක්ඛෙති එත්ථ පාතිමොක්ඛපදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා නානප්පකාරෙහි වුත්තො, තස්මිං පාතිමොක්ඛෙ. සත්තන්නං ආපත්තික්ඛන්ධානං අචිතික්කමලක්ඛණො සංවරො. මත්තඤ්ඤතානි පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤතා. පත්තඤ්ඤ ව සයනාසනන්ති විචිත්තං සඬ්ඝට්ටනවිරහිතං සෙනාසනං. අධිචිත්තෙ ව ආයොගොති අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං අධිගමාය භාවනානුයොගො.

අපරො නයො – අනුපවාදොති කස්සචිපි උපරුජ්ඣනවචනස්ස අවදනං. තෙන සඛ්ඛමිපි වාවසිකං සීලං සඬ්ගණ්හාති. අනුපසාතොති කායෙන කස්සචි උපසාතස්ස පරවිහෙද්ධනස්ස අකරණං. තෙන සඛ්ඛමිපි කායිකං සීලං සඬ්ගණ්හාති. යාදිසං පනිදං උභයං බුද්ධානං සාසනන්තොගධං හොති, තං දස්සෙතුං – “පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො”ති වුත්තං. වසද්දො නිපාතමත්තං. පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරොති පාතිමොක්ඛසංවරභූතො අනුපවාදො අනුපසාතො වාති අත්ථො.

අථ වා පාතිමොක්ඛෙති අධිකරණෙ භූමිමං. පාතිමොක්ඛෙ නිස්සයභූතෙ සංවරො. කො පන සොති? අනුපවාදො අනුපසාතො. උපසම්පදවෙලායඤ්ඤි අවිසෙසෙන පාතිමොක්ඛසීලං සමාදින්නං නාම හොති, තස්මිං පාතිමොක්ඛෙ ධීතස්ස තතො පරං උපවාදුපසාතානං අකරණවසෙන සංවරො, සො අනුපවාදො අනුපසාතො වාති වුත්තො.

අථ වා පාතිමොක්ඛෙති නිජ්ඣාදෙනඛිබ්බෙ භූමිමං යථා “වෙනසො අවුපසමො අයොනියොමනසිකාරපද්ධාන”න්ති (සං. නි. 5.232). තෙන පාතිමොක්ඛෙන සාධෙතඛිබ්බො අනුපවාදො අනුපසාතො, පාතිමොක්ඛසංවරසඬ්ගහිතො අනුපවාදො අනුපසාතොඉච්චෙව අත්ථො.

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා මෙසියවග්ගො
සංවරොති ඉමිනා පන සතිසංවරො, ඤාණසංවරො, ඛන්තිසංවරො,
වීරියසංවරොති ඉමෙසං චතුත්තං සංවරානං ගහණං, පාතිමොක්ඛසාධනං
ඉදං සංවරචතුක්කං.

මත්තඤ්ඤතා ව හත්තස්මිත්ති
පරියෙසනපටිග්ගහණපරිභොගවිස්සජ්ජනානං වසෙන භොජනෙ
පමාණඤ්ඤතා. පත්තඤ්ඤ සයනාසනන්ති භාවනානුකූලං
අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදිවිචිත්තසෙනාසනං. අධිචිත්තෙ ව ආයොගොති
සබ්බචිත්තානං අධිකත්තා උත්තමත්තා අධිචිත්තසඬ්ඛාතෙ
අරහත්තඵලචිත්තෙ සාධෙතබ්බෙ තස්ස නිජ්ඣාදනත්ථං
සමථවිපස්සනාභාවනාවසෙන ආයොගො. එතං බුද්ධාන සාසනන්ති එතං
පරස්ස අනුපවදනං, අනුපසාදනං, පාතිමොක්ඛසංවරො,
පරියෙසනපටිග්ගහණාදියු මත්තඤ්ඤතා, විචිත්තවාසො,
යථාචුත්තඅධිචිත්තානුයොගො ව බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨිති
අත්ථො. එවං ඉමාය ගාථාය තිස්සො සික්ඛා කථිතාති වෙදිතබ්බා.

ජට්ඨපුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සාරිපුත්තපුත්තවණ්ණනා

37. සත්තමෙ අපුබ්බං නත්ථී. ගාථාය අධිචේතසොති අධිචිත්තවතො,
සබ්බචිත්තානං අධිකෙන අරහත්තඵලචිත්තෙන සමන්තාගතස්සාති අත්ථො.
අජ්ජමජ්ජතොති න පමජ්ජතො, අජ්ජමාදෙන අනවජ්ජධම්මෙසු
සාතච්චකිරියාය සමන්තාගතස්සාති චුත්තං භොති. මුනිනොති “යො මුනාති
උභො ලොකෙ, මුනි තෙන පච්චිවති”ති (ධ. ප. 269; චූළති.
මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 21) එවං උභයලොකමුනතෙන මොනං
චුච්චති ඤාණං, තෙන අරහත්තඵලඤාණසඬ්ඛාතෙන ඤාණෙන
සමන්තාගතත්තා වා බිණ්ණසවො මුනි නාම, තස්ස මුනිනො. මොනපථෙසු
සික්ඛතොති අරහත්තඤාණසඬ්ඛාතස්ස මොනස්ස පථෙසු
සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මෙසු තීසු වා සික්ඛාසු සික්ඛතො. ඉදඤ්ඤ
පුබ්බභාගජ්ජපදං ගහෙත්වා චුත්තං. පරිනිට්ඨිතසික්ඛො හි අරහා, තස්මා
එවං සික්ඛතො, ඉමාය සික්ඛාය මුනිභාවං පත්තස්ස මුනිනොති එවමෙත්ථ
අත්ථො දට්ඨබ්බො. යස්මා ව එතදෙව, තස්මා හෙට්ඨිමග්ගඵලචිත්තානං
වසෙන අධිචේතසො, චතුසච්චසම්බොධපටිපත්තියං අජ්ජමාදවසෙන
අජ්ජමජ්ජතො, මග්ගඤාණසමන්තාගමෙන මුනිනොති එවමෙනෙසං
තිණ්ණං පදානං අත්ථො යුජ්ජතියෙව. අථ වා “අජ්ජමජ්ජතො සික්ඛතො”ති
පදානං හෙතුඅත්ථතා දට්ඨබ්බා අජ්ජමජ්ජනහෙතු සික්ඛනහෙතු ව
අධිචේතසොති.

සොකා න භවන්ති තාදිනොති තාදිසස්ස බිණ්ණසවමුනිනො අබ්භන්තරෙ
ඉට්ඨවියොගාදිචුක්ඛකා සොකා චිත්තසන්තාපා න භොන්ති. අථ වා

තාදිනොති තාදිලක්ඛණසමන්තාගතස්ස ඵවරූපස්ස මුනිනො සොකා න භවන්තීති අයමෙත්ථ අත්ථො. උපසන්තස්සාති රාගාදීනං අවිචන්තුපසමෙන උපසන්තස්ස. සදා සතීමතොති සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා නිච්චකාලං සතියා අවිරහිතස්ස.

එත්ථ ච “අධිවෙනසො”ති ඉමිනා අධිචිත්තසික්ඛා, “අප්පමජ්ජනො”ති එතෙන අධිසීලසික්ඛා, “මුනිනො මොනපථෙසු සික්ඛතො”ති එතෙහි අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. “මුනිනො”ති චා එතෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා, “මොනපථෙසු සික්ඛතො”ති එතෙන තාසං ලොකුත්තරසික්ඛානං පුබ්බභාගපටිපදා, “සොකා න භවන්තී”ති ආදීහි සික්ඛාපාරිපූරියා ආනිසංසො පකාසිතොති වෙදිතබ්බං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුන්දරීසුත්තවණ්ණනා

38. අට්ඨමෙ සක්කතොති ආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා වණ්ණිතොයෙව. අසභමානාති න සභමානා, උසුයන්තාති අත්ථො. හික්ඛුසඬ්ඨස්ස ච සක්කාරං අසභමානාති සම්බන්ධො.

සුන්දරීති තස්සා නාමං. සා කිර තස්මිං කාලෙ සබ්බපරිබ්බාජිකාසු අභිරූපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා, තෙනෙව සා “සුන්දරී”ති පඤ්ඤායිත්ථ. සා ච අනතීතයොබ්බතා අසංයතසමාවාරාව හොති, තස්මා තෙ සුන්දරිං පරිබ්බාජිකං පාපකම්මෙ උයොයාපෙසුං. තෙ හි අඤ්ඤතිත්ථියා බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය සයං හතලාභසක්කාරා හෙට්ඨා අක්කොසසුත්තවණ්ණනායං ආගතනයෙන භගවතො හික්ඛුසඬ්ඨස්ස ච උළාරං අපරිමිතං ලාභසක්කාරං පවත්තමානං දිස්වා ඉස්සාපකතා එකතො හුත්වා සම්මන්තයිංසු – මයං සමණස්ස ගොතමස්ස උප්පන්තකාලතො පට්ඨාය නට්ඨා හතලාභසක්කාරා, න නො කොචි අත්ථිභාවම්පි ජානාති, කිං නිස්සාය නු බො ලොකො සමණෙ ගොතමෙ අභිප්පසන්තො උළාරං සක්කාරසම්මානං උපනෙතීති? තත්ථෙකො ආහ – “උච්චාකුලප්පසුතො අසම්භින්නාය මහාසම්මතප්පවෙණියා ජාතො”ති, අපරො “අභිජාතියං තස්ස අනෙකාති අච්ඡරියාති පාතුභුතාති”ති, අඤ්ඤො “කාලදෙවිලං වන්දාපෙතුං උපනීතස්ස පාදා පරිවත්තිත්වා තස්ස ජට්ඨාසු පතිට්ඨිතා”ති, අපරො “වප්පමඬ්ඨගලකාලෙ ජම්බුවිජායාය සයාපිතස්ස වීතික්කන්තෙපි මජ්ඣන්තිකෙ ජම්බුවිජායා අපරිවත්තිත්වා ධීතා”ති, අඤ්ඤො “අභිරූපො දස්සනියො පාසාදිකො රූපසම්පත්තියා”ති, අපරො “ජිණ්ණාතුරමතපබ්බජිතසඬ්ඨාතනිමිත්තෙ දිස්වා සංවෙගජාතො ආගාමිනං චක්කවත්තිරජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති. එවං අපරිමාණකාලෙ සම්භතං අනඤ්ඤසාධාරණං භගවතො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරං උක්කංසපාරම්ප්පත්තං

බුද්දකනිකායෙ
නිරූපමං

උදාන-අට්ඨකථා
සල්ලෙබ්භිපට්ඨදං

මෙසියවග්ගො
අනුත්තරඤ්ච

ඤාණපභානසම්පදාදිබුද්ධානුභාවං අජානන්තා අත්තනා යථාදිට්ඨං යථාසුතං ධරමානං තං තං භගවතො බහුමානකාරණං කිත්තෙන්වා අබහුමානකාරණං පරියෙසිත්වා අපස්සන්තා “කෙන භූ ඛො කාරණෙන මයං සමණස්ස ගොතමස්ස අයසං උප්පාදෙන්වා ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමා”ති. තෙසු එකො තිබ්බිණමන්ති එවමාහ — “අම්මො ඉමස්මිං සත්තලොකෙ මාතුගාමසුඛෙ අසත්තසත්තා නාම නත්ථී, අයඤ්ච සමණො ගොතමො අභිරූපො දෙවසමො තරුණො, අත්තනො සමරූපං මාතුගාමං ලභිත්වා සජ්ජෙය්‍ය. අථාපි න සජ්ජෙය්‍ය, ජනස්ස පන සඬ්ඛියො භවෙය්‍ය, හන්ද මයං සුන්දරිං පරිබ්බාජිකං තථා උය්‍යාපෙම, යථා සමණස්ස ගොතමස්ස අයසො පට්ඨියං පත්ථරෙය්‍යා”ති.

තං සුත්වා ඉතරෙ “ඉදං සුට්ඨු තයා චිත්තිතං, එවඤ්ඤි කතෙ සමණො ගොතමො අයසකෙන උපද්දන්තො සීසං උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්තො යෙන වා තෙන වා පලායිස්සති”ති සබ්බෙව එකජ්ඣාසයා හුත්වා තථා උය්‍යාපෙතුං සුන්දරියා සන්තිකං අගමංසු. සා තෙ දිස්වා “කිං තුම්මෙහ එකතො ආගතත්වා”ති ආහ. තිත්ථියා අනාලපන්තා ආරාමපරියන්තෙ පටිච්ඡන්තෙ යානෙ නිසීදිංසු. සා තත්ථ ගන්ත්වා පුනස්පුනං ආලපන්ති පටිච්චනං අලභිත්වා කිං තුම්මහංකං අපරජ්ඣං? කස්මා මෙ පටිච්චනං න දෙථාති? තථා හි පන ත්වං අම්මෙහ විහෙයියමානෙ අජ්ඣුපෙක්ඛසිති. කො තුම්මෙහ විහෙයෙතීති? “කිං පන ත්වං න පස්සසි, සමණං ගොතමං අම්මෙහ විහෙයෙත්වා හතලාභසක්කාරෙ කත්වා විවරන්ත”න්ති වත්වා “තත්ථ මයා කිං කාතබ්බ”න්ති වුත්තෙ “තෙන හි ත්වං අභික්ඛණං ජෙනවනසම්පං ගන්ත්වා මහාජනස්ස එවඤ්චෙවඤ්ච වදෙය්‍යාසි”ති ආහංසු. සාපි “සාධු”ති සම්පට්ඨි. තෙන වුත්තං — “අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා භගවතො සක්කාරං අසහමානා”තිආදි.

තත්ථ උස්සහසිති සක්කොසි. අත්ථන්ති හිතං කිච්චං වා. කායාහන්ති කිං අහං. යස්මා තෙ තිත්ථියා තස්සා අඤ්ඤාතකාපි සමානා පබ්බජ්ජසම්බන්ධමත්තෙන සඬ්ගණ්හිතුං ඤාතකා විය හුත්වා “උස්සහසි ත්වං හගිති ඤාතීනං අත්ථං කාතු”න්ති ආහංසු. තස්මා සාපි මිගං වල්ලි විය පාදෙ ලග්ගා ජීවිතම්පි මෙ පරිච්චත්තං ඤාතීනං අත්ථායාති ආහ.

තෙන හීති “යස්මා ත්වං ‘ජීවිතම්පි මෙ තුම්මහංකං අත්ථාය පරිච්චත්ත’න්ති වදසි, ත්වඤ්ච පයමවයෙ යීතා අභිරූපා සොහග්ගප්පත්තා ව, තස්මා යථා තං නිස්සාය සමණස්ස ගොතමස්ස අයසො උප්පජ්ජිස්සති, තථා කරෙය්‍යාසි”ති වත්වා “අභික්ඛණං ජෙනවනං ගච්ඡාහී”ති උය්‍යාපෙසු. සාපි ඛො බාලා කකචදන්තපන්තියා පුප්ථාවලිකීළං කීළිතුකාමා විය, පහින්තමදං වණ්ඛහත්ථී. සොණ්ඩාය පරාමසන්ති විය, නලාටෙන මච්චුං ගණ්හන්ති විය තිත්ථියානං වචනං සම්පට්ඨිත්වා

මාලාගන්ධවිලෙපනතම්බුලමුඛවාසාදීනි ගහෙත්වා මහාජනස්ස සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා නගරං පවිසනකාලෙ ජෙතවනාහිමුඛි ගච්ඡන්ති “කහං ගච්ඡසී”ති ව පුට්ඨා “සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං, අභඤ්ඤි තෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසාමී”ති වත්වා අඤ්ඤතරස්මිං තිත්ථියාරාමෙ වසිත්වා පාතොව ජෙතවනමග්ගං ඔතරිත්වා නගරාහිමුඛි ආගච්ඡන්ති “කිං සුන්දරි කහං ගතාසී”ති ව පුට්ඨා “සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා තං කිලෙසරතියා රමාපෙත්වා ආගතාමහී”ති වදති. තෙන චුත්තං – “එවං අය්‍යාති බො සුන්දරි පරිබ්බාජකා තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං පටිස්සුත්වා අභික්ඛණං ජෙතවනං අගමාසී”ති.

තිත්ථියා කතිපාහස්ස අවිචයෙන ධුත්තානං කභාපණෙ දත්වා “ගච්ඡථ, සුන්දරිං මාරෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස ගන්ධකුටියා අවිදුරෙ මාලාකචචරන්තරෙ නික්ඛිපිත්වා එවා”ති වදිංසු. තෙ තවා අකංසු. තතො තිත්ථියා “සුන්දරිං න පස්සාමා”ති කොලාහලං කත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා “කත්ථ පන තුම්භෙ පරිසඬ්ඛවා”ති රඤ්ඤො චුත්තා ඉමෙසු දිවසෙසු ජෙතවනෙ වසති, තත්ථස්සා පවත්තිං න ජානාමාති. “තෙන හි ගච්ඡථ, නං තත්ථ විචිනවා”ති රඤ්ඤො අනුඤ්ඤාතා අත්තනො උපට්ඨාකෙ ගහෙත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා විචිනන්තා විය හුත්වා මාලාකචචරං බ්‍යුහිත්වා තස්සා සරීරං මඤ්චකං ආරොපෙත්වා නගරං පවෙසෙත්වා “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා ‘සත්ථුනා කතං පාපකම්මං පටිච්ඡාදෙස්සාමා’ති සුන්දරිං මාරෙත්වා මාලාකචචරන්තරෙ නික්ඛිපිංසු”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසු. රාජාපි අනුපපරික්ඛිත්වා “තෙන හි ගච්ඡථ, නගරං ආහිණ්ඩවා”ති ආහ. තෙ නගරවිථිසු “පස්සථ සමණානං සකායපුත්තියානං කම්ම”න්තිආදීනි වදන්තා විචරිත්වා පුන රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමංසු. රාජා සුන්දරියා සරීරං ආමකසුසානෙ අට්ටකං ආරොපෙත්වා රක්ඛාපෙසී. සාවත්ථිවාසිනො යපෙත්වා අරියසාවකෙ යෙභුයොන “පස්සථ සමණානං සකායපුත්තියානං කම්ම”න්තිආදීනි වත්වා අත්තොනගරෙ බහිනගරෙ ව හික්ඛු අක්කොසන්තා විචරිංසු. තෙන චුත්තං – “යදා තෙ අඤ්ඤිංසු තිත්ථියා පරිබ්බාජකා ‘වොදිට්ඨා බො සුන්දරි’”තිආදි.

තත්ථ අඤ්ඤිංසුති ජානිංසු. වොදිට්ඨාති බ්‍යාපදිට්ඨා, ජෙතවනං ආගච්ඡන්ති ව ගච්ඡන්ති ව විසෙසතො දිට්ඨා, බහුලං දිට්ඨාති අත්ථො. පරිබ්බාජුපෙති දීඝිකාචාටෙ. යා සා, මහාරාජ, සුන්දරීති, මහාරාජ, යා සා ඉමස්මිං නගරෙ රූපසුන්දරතාය “සුන්දරි”ති පාකටා අභිඤ්ඤාතා පරිබ්බාජකා. සා නො න දිස්සතීති සා අම්භාකං වක්ඛු විය ජීවිතං විය ව පියායිතබ්බා, ඉදානි න දිස්සති. යථානික්ඛිත්තන්ති පුරිසෙ ආණාපෙත්වා මාලාකචචරන්තරෙ අත්තනා යථායපිතං. “යථානිබාත”න්තිපි පායො, පථවියං නිබාතජ්ජකාරන්ති අත්ථො.

රටියාය රටියන්ති විටිතො විටිං. විටීති හි විනිවිජ්ඣනකරවිජා. සිඬ්ඝාටකන්ති තිකොණරවිජා. අලජ්ජිනොති න ලජ්ජිනො, පාපජ්ගුවිජාවරහිතාති අත්ථො. දුස්සිලාති නිස්සිලා. පාපධම්මාති ලාමකසභාවා නිහිනාවාරා. මුසාවාදිනොති දුස්සිලා සමානා “සිලවන්තො මය”න්ති අලිකවාදිකාය මුසාවාදිනො. අමුභ්මවාරිනොති “මෙටුනප්පටිසෙවිතාය අසෙට්ඨවාරිනො ඉමෙ හි නාමා”ති හිලෙන්තා වදන්ති. ධම්මවාරිනොති කුසලධම්මවාරිනො. සමවාරිනොති කායකම්මාදිසමවාරිනො. කල්‍යාණධම්මාති සුන්දරසභාවා, පටිජානිස්සන්ති නාමාති සම්බන්ධො. නාමසද්දයොගෙන හි එත්ථ පටිජානිස්සන්තිති අනාගතකාලවචනං. සාමඤ්ඤන්ති සමණභාවො සමිතපාපතා. බ්‍රහ්මඤ්ඤන්ති සෙට්ඨභාවො බාහිතපාපතා. කුතොති කෙන කාරණෙන. අපගතාති අපෙතා පරිභට්ඨා. පුරිසකිව්චන්ති මෙටුනප්පටිසෙවනං සන්ධාය වදන්ති.

අථ හික්ඛු තං පවත්තිං භගවතො ආරොවෙසුං. සත්ථා “තෙන හි, හික්ඛවෙ, තුම්හෙපි තෙ මනුස්සෙ ඉමාය ගාථාය පටිචොදෙථා”ති වත්ථා “අභුතවාදී”ති ගාථමාහ. තං සන්ධාය වුත්තං – “අථ බො සම්බහුලා...පෙ.... නිහිනකම්මා මනුජා පරත්ථා”ති. තත්ථ නෙසො, හික්ඛවෙ, සද්දො චිරං භවිස්සතීති ඉදං සත්ථා තස්ස අයසස්ස නිජ්චත්තිං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ජානිත්වා හික්ඛු සමස්සාසෙන්තො ආහ.

ගාථායං අභුතවාදීති පරස්ස දොසං අදිස්වාච මුසාවාදං කත්ථා අභුතෙන අතච්ඡෙන පරං අබ්භාවික්ඛන්තො. යො වාපි කත්ථාති යො වා පන පාපකම්මං කත්ථා “නාහං එතං කරොමී”ති ආහ. පෙච්ච සමා භවන්තීති තෙ උභොපි ජනා ඉතො පරලොකං ගන්ත්වා නිරයුපගමනෙන ගතියා සමා භවන්ති. ගතියෙව හි නෙසං පරිච්ඡින්නා, ආයු පන අපරිච්ඡින්නා. බහුකඤ්ඤි පාපං කත්ථා චිරං නිරයෙ පච්චති, පරිත්තකං කත්ථා අප්පමත්තකමෙව කාලං පච්චති. යස්මා පන නෙසං උභින්නම්පි ලාමකමෙව කම්මං, තෙන වුත්තං – නිහිනකම්මා මනුජා පරත්ථාති. “පරත්ථා”ති ඉමස්ස පන පදස්ස පුරතො “පෙච්චා”තිපදෙන සම්බන්ධො, පෙච්ච පරත්ථ ඉතො ගන්ත්වා තෙ නිහිනකම්මා පරලොකෙ සමා භවන්තීති අත්ථො.

පරියාපුණ්ත්වාති උග්ගහෙත්වා. අකාරකාති අපරාධස්ස න කාරකා. නයිමෙහි කතන්ති එවං කිර තෙසමහොසි – ඉමෙහි සමණෙහි සකාපුත්තියෙහි අද්ධා තං පාපකම්මං න කතං, යං අඤ්ඤතිත්ථියා උග්ගොසිත්වා සකලනගරං ආහිණ්ඩිංසු, යස්මා ඉමෙ අම්හෙසු එවං අසබ්භාහි ඵරුසාහි වාචාහි අබ්භාවික්ඛන්තෙසුපි න කිඤ්චි විකාරං දස්සෙන්ති, බන්තිසොරච්චඤ්ච න විජහන්ති, කෙවලං පන “අභුතවාදී නිරයං උපෙතී”ති ධම්මංයෙව වදන්තා සපන්තියෙව, ඉමෙ සමණා සකාපුත්තියා අම්හෙ අනුපධාරෙන්වා අබ්භාවික්ඛන්තෙ සපන්ති, සපථං

කරොන්තා විය වදන්ති. අථ වා “යො වාපි කත්වා ‘න කරොමි’ වාහා”ති වදන්තා සපන්ති, අත්තනො අකාරකභාවං බොධෙතුං අම්භාකං සපථං කරොන්ති ඉමෙති අත්ථො.

තෙසඤ්ඤි මනුස්සානං භගවතා භාසිතගාථාය සවනසමනන්තරමෙව බුද්ධානුභාවෙන සාරජ්ජං ඔක්කමි, සංවෙගො උප්පජ්ජි “නයිදං අම්භෙහි පච්චික්ඛන්තො දිට්ඨං, සුතං නාම තථාපි භොති, අඤ්ඤාථාපි භොති, එතෙ ව අඤ්ඤතිත්ථියා ඉමෙසං අනත්ථකාමා අහිතකාමා, තස්මා තෙ සද්ධාය නයිදං අම්භෙහි වත්තඛිං, දුජ්ජානා හි සමණා”ති. තෙ තනො පට්ඨාය තනො ඔරමිංසු.

රාජාපි යෙහි සුන්දරී මාරිතා, තෙසං ජානනත්ථං පුරිසෙ ආණාපෙසි. අථ තෙ ධුත්තා තෙහි කභාපණෙහි සුරං පිචන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං කලභං කරිංසු. තෙසු හි එකො එකං ආහ – “ත්ථං සුන්දරීං එකජ්ජභාරෙන මාරෙත්වා මාලාකච්චරන්තරෙ ඛිපිත්වා තනො ලද්ධකභාපණෙහි සුරං පිචසි, භොතු භොතු”ති. රාජපුරිසා තං සුත්වා තෙ ධුත්තෙ ගහෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා “තුම්භෙහි සා මාරිතා”ති තෙ ධුත්තෙ පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කෙහි මාරාපිතා”ති? “අඤ්ඤතිත්ථියෙහි, දෙවා”ති. රාජා තිත්ථියෙ පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං පටිජානාපෙත්වා, “අයං සුන්දරී තස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං ආරොපෙතුකාමෙහි අම්භෙහි මාරාපිතා, නෙව ගොතමස්ස, න ගොතමසාවකානං දොසො අත්ථි, අම්භාකමෙව දොසොති එවං වදන්තා නගරං ආහිණ්ඩ්වා”ති ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. මහාජනො සම්මදෙව සද්දහි. තිත්ථියානං ධික්කාරං අකාසි, තිත්ථියා මනුස්සවධදණ්ඩං පාපුණිංසු. තනො පට්ඨාය බුද්ධස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස ව හියොයාසොමත්තාය සක්කාරසම්මානො මහා අභොසි. භික්ඛු අච්ඡරියඛිභුතචිත්තජාතා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා අත්තමනා පටිවෙදෙසුං. තෙන චුත්තං – “අථ බො සම්බහුලා භික්ඛු...පෙ.... අන්තරහිතො සො, හන්තෙ, සද්දො”ති.

කස්මා පන භගවා “තිත්ථියානං ඉදං කම්ම”න්ති භික්ඛුනං නාරොවෙසි? අරියානං තාව ආරොචනෙන පයොජනං නත්ථි, පුපුජ්ජනෙසු පන “යෙ න සද්දභෙය්සු, තෙසං තං දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තෙය්සා”ති නාරොවෙසි. අපිචෙනං බුද්ධානං අනාවිණ්ණං, යං අනාගතස්ස ඊදිසස්ස වත්ථුස්ස ආචික්ඛන්තං. පරානුද්දෙසිකමෙව හි භගවා සංකිලෙසපක්ඛං විභාවෙති, කම්මඤ්ඤව කතොකාසං න සක්කා නිවත්තෙතුන්ති අඛිභක්ඛානං තන්තිමිත්තඤ්ඤව භගවා අජ්ඣුපෙක්ඛන්තො නිසීදි. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“න අන්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ඣෙ,
න පඛිඛතානං විචරං පවිස්ස;
න විජ්ජති සො ජගතිජ්ජදෙසො,

යත්ථට්ඨිතො මුච්චෙය්‍ය පාපකම්මා”ති. (ධ. ප. 127; මි. ප. 4.2.4);

එතමන්ට. විදිත්වානි මම්මච්ඡෙදනවසෙනාපි බාලජනෙහි පවත්තිතං දුරුත්තවචනං ඛන්තිබලසමන්තාගතස්ස ධීරස්ස දුන්නිතික්ඛා නාම නත්ථිති ඉමමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අධිවාසනඛන්තිබලවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ තුදන්ති වාචාය ජනා අසඤ්ඤතා, සරෙහි සඬගාමගතංව කුඤ්ජරන්ති කාශිකසංවරාදීසු කස්සවිපි සංවරස්ස අභාවෙන අසංයතා අවිනීතා බාලජනා සරෙහි සායකෙහි සඬගාමගතං යුද්ධගතං කුඤ්ජරංව භත්ථිනාගං පටියොධා විය වාචාසන්නිති තුදන්ති විජ්ඣන්ති, අයං තෙසං සභාවො. සුත්වාන වාක්‍යං ඵරුසං උදීරිතං, අධිවාසයෙ භික්ඛු අදුට්ඨචිත්තොති තං පන තෙහි බාලජනෙහි උදීරිතං භාසිතං මම්මසට්ටනවසෙන පවත්තිතං ඵරුසං වාක්‍යං වචනං අභූතං භූතතො නිබ්බේදෙන්නො මම කකචුපමඔවාදං (ම. නි. 1.222 ආදයො) අනුස්සරන්නො ඊසකම්පි අදුට්ඨචිත්තො හුත්වා “සංසාරසභාවො එසො”ති සංසාරෙ භයං ඉක්ඛණ්සිලො භික්ඛු අධිවාසයෙ, අධිවාසනඛන්තියං යත්වා බමෙය්‍යාති අත්ථො.

එත්ථාහ - කිං පන තං කම්මං, යං අපරිමාණකාලං සක්කච්චං උපවිතවිපුලපුඤ්ඤසම්භාරො සත්ථා එවං දාරුණං අභූතබ්භක්ඛානං පාපුණ්ති? චුච්චතෙ - අයං සො භගවා බොධිසත්තභූතො අතීතජාතියං මුනාළි නාම ධුත්තො හුත්වා පාපජනසෙවී අයොනිසොමනසිකාරබහුලො විවරති. සො එකදිවසං සුරහිං නාම පච්චෙකසම්බුද්ධං නගරං පිණ්ඩාය පවිසිතුං විවරං පාරුපන්නං පස්සි. තස්මිඤ්ච සමයෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි තස්ස අවිදුරෙන ගච්ඡති. ධුත්තො “අබ්‍රහ්මචාරී අයං සමණො”ති අබ්භාවික්ඛි. සො තෙන කම්මෙන බහුනි වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉදානි බුද්ධො හුත්වාපි සුන්දරියා කාරණා අභූතබ්භක්ඛානං පාපුණි. යථා චෙතං, එවං විඤ්චමාණවිකාදීනං විකාරකිත්ථිනං භගවතො අබ්භක්ඛානාදීනි දුක්ඛානි පත්තානි, සබ්බානි පුබ්බෙ කතස්ස කම්මස්ස විපාකාවසෙසානි, යානි “කම්මපිලොතිකානි”ති චුච්චන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.39.64-96) -

“අනොතත්තසරාසන්නෙ, රමණීයෙ සිලාතලෙ;
නානාරතනපජ්ජොතෙ, නානාගන්ධවනන්තරෙ.

“මහතා භික්ඛුසඬසෙන, පරෙතො ලොකනායකො;
ආසිතො බ්‍යාකරී තත්ථ, පුබ්බකම්මානි අත්තනො.

“සුණාථ භික්ඛවො මය්හං, යං කම්මං පකතං මයා;
පිලොතිකස්ස කම්මස්ස, බුද්ධත්තෙපි විපච්චති.

1.

“මුනාළි නාමහං ධුත්තො, පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු;
පච්චෙකබුද්ධං සුරහිං, අබ්භාවික්ඛිං අදුසකං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, නිරයෙ සංසරිං චිරං;
බහු වස්සසහස්සානි, දුක්ඛං වෙදෙමි වෙදනං.

“තෙන කම්මාවසෙසෙන, ඉධ පච්ඡිමකෙ භවෙ;
අබ්භක්ඛානං මයා ලද්ධං, සුන්දරිකාය කාරණා.

2.

“සබ්බාහිභුස්ස බුද්ධස්ස, නන්දො නාමාසි සාවකො;
තං අබ්භක්ඛාය නිරයෙ, චිරං සංසරිතං මයා.

“දස වස්සසහස්සානි, නිරයෙ සංසරිං චිරං;
මනුස්සභාවං ලද්ධාහං, අබ්භක්ඛානං බහුං ලහිං.

“තෙන කම්මාවසෙසෙන, විඤ්චමාණවිකා මමං;
අබ්භාවික්ඛි අභුතෙන, ජනකායස්ස අග්ගතො.

3.

“බ්‍රාහ්මණො සුතවා ආසිං, අහං සක්කතපුජිතො;
මහාවතෙ පඤ්චසතෙ, මන්තෙ වාචෙමි මාණවෙ.

“තත්ථාගතො ඉසි හිමො, පඤ්චාහිඤ්ඤො මහිද්ධිකො;
තඤ්චාහං ආගතං දිස්වා, අබ්භාවික්ඛිං අදුසකං.

“තතොහං අවචං සිස්සෙ, කාමහොගී අයං ඉසි;
මය්හමපි භාසමානස්ස, අනුමොදිංසු මාණවා.

“තතො මාණවකා සබ්බෙ, හික්ඛමානං කුලෙ කුලෙ;
මහාජනස්ස ආහංසු, කාමහොගී අයං ඉසි.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, පඤ්ච හික්ඛුසතා ඉමෙ;
අබ්භක්ඛානං ලභුං සබ්බෙ, සුන්දරිකාය කාරණා.

4.

“වෙමාතුභාතිකං පුබ්බෙ, ධනහෙතු හනිං අහං;
පක්ඛිපිංගිරිදුග්ගස්මිං, සිලාය ව අපිංසයිං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, දෙවදත්තො සිලං බිපි;
අඬුගුට්ඨං පිංසයි පාදෙ, මම පාසාණසක්ඛරා.

5.

“පුරෙහං දාරකො හුත්වා, කීලමානො මහාපථෙ;
පච්චෙකබුද්ධං දිස්වාන, මග්ගෙ සකලිකං බිපිං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, ඉධ පච්ඡිමකෙ භවෙ;
වධන්ථං මං දෙවදත්තො, අභිමාරෙ පයොජයි.

6.

“භත්ථාරොහො පුරෙ ආසිං, පච්චෙකමුනිමුත්තමං;
පිණ්ඩාය විවරන්තං තං, ආසාදෙසිං ගජෙනහං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, භත්තො නාලාගිරි ගජො;
ගිරිබ්බජෙ පුරවරෙ, දාරුණො සමුපාගමි.

7.

“රාජාහං පත්ථිවො ආසිං, සත්තියා පුරිසෙ හනිං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, නිරයෙ පච්චිසං භුසං.

“කම්මුනො තස්ස සෙසෙන, සොදානි සකලං මම;
පාදෙ ඡවිං පකප්පෙසි, න හි කම්මං විනස්සති.

8.

“අහං කෙවට්ටගාමස්මිං, අහුං කෙවට්ටදාරකො;
මච්ඡකෙ ඝාතිතෙ දිස්වා, ජනයිං සොමනස්සකං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, සීසදුක්ඛං අහු මම;
සක්කා ච සබ්බෙ භඤ්ඤිංසු, යදා හනි විට්ඨුහො.

9.

“චුස්සස්සාහං පාවචනෙ, සාවකෙ පරිභාසයිං;
යවං බාදථ භුඤ්ජථ, මා ච භුඤ්ජථ සාලයො.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, තෙමාසං බාදිතං යවං;
නිමන්තිතො බ්‍රාහ්මණෙන, වෙරඤ්ජායං වසිං තදා.

10.

“නිබ්බුද්ධෙ වත්තමානමිහි, මල්ලපුත්තං නිහෙයයිං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, පිට්ඨිදුක්ඛං අහු මම.

11.

“තිකිච්ඡකො අහං ආසිං, සෙට්ඨිපුත්තං විරෙවයිං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, හොති පක්ඛන්දිකා මම.

12.

“අවවාහං ජොතිපාලො, කස්සපං සුගතං තදා;
කුතො නු බොධි මුණ්ඩස්ස, බොධි පරමදුල්ලහා.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, අවරිං දුක්කරං බහුං;
ඡබ්බස්සානුරුවෙලායං, තතො බොධිං අපාපුණිං.

“නාහං එතෙන මග්ගෙන, පාපුණිං බොධිමුත්තමං;
කුම්මග්ගෙන ගවෙසිස්සං, පුබ්බකම්මෙන වාරිතො.

“පුඤ්ඤපාපපරික්ඛිණො, සබ්බසන්තාපවජ්ජිතො;
අසොකො අනුපායාසො, නිබ්බායිස්සමනාසවො.

“එවං ජිනො වියාකාසි, භික්ඛුසඬ්ඨස්ස අග්ගතො;
සබ්බාභිඤ්ඤාබලජ්ජත්තො, අනොතත්තමභාසරෙ”ති. (අප. ෧෮
1.39.64-96);

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. උපසෙනසුත්තවණ්ණනා

39. නවමෙ උපසෙනස්සාති එත්ථ උපසෙනොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං,
වඩ්ගන්තබ්බාග්ගමණස්ස පන පුත්තත්තා “වඩ්ගන්තපුත්තො”ති ච නං
වොභරන්ති.

අයඤ්චි ථෙරො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස කනිට්ඨභාතා, සාසනෙ
පබ්බජිත්වා අපඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ උපසම්පදාය ද්විවස්සො
උපජ්ඣායො හුත්වා එකං භික්ඛුං උපසම්පාදෙත්වා තෙන සද්ධිං භගවතො
උපට්ඨානං ගතො, තස්ස භික්ඛුතො භගවතා තස්ස සද්ධිවිහාරිකභාවං
පුච්ඡිත්වා ඛන්ධකෙ ආගතනයෙන “අතිලහුං බො ත්වං, මොඝපුරිස,
ආවත්තො බාහුල්ලාය, යදිදං ගණබන්ධිය”න්ති (මහාව. 75) විගරහිතො
පතොදාහිතුන්තො විය ආජානීයො සංවිග්ගමානසො “යදිපාහං ඉදානි පරිසං
නිස්සාය භගවතා විගරහිතො, පරිසංයෙව පන නිස්සාය පාසංසියො
භවෙය්”න්ති උස්සාහජාතො සබ්බෙ ධුතඨමිමෙ සමාදාය වත්තමානො
විපස්සනං ආරහිත්වා න විරස්සෙව ඡළභිඤ්ඤො පටිසම්භිදාජ්ජත්තො
මහාඛිණාසවො හුත්වා අත්තතො නිස්සිතකෙ ධුතඨගධරෙ එව කත්වා තෙහි
සද්ධිං භගවත්තං උපසඬ්ඨකම්ත්වා සන්ථතසික්ඛාපදෙ (පාරා. 565 ආදයො)
ආගතනයෙන “පාසාදිකා බො ත්‍යායං, උපසෙන, පරිසා”ති පරිසවසෙන
භගවතො සන්තිකා ලද්ධපසංසො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං
භික්ඛුනං සමන්තපාසාදිකානං යදිදං උපසෙනො වඩ්ගන්තපුත්තො”ති (අ.
නි. 1.213) එතදග්ගෙ යජිතො අසීතියා මහාසාවකෙසු අබ්භන්තරො.

අන්තෙවාසිකෙසු අත්තනො අත්තනො දිවාට්ඨානං ගතෙසු උදකකුම්භනො උදකං ගහෙත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා ගත්තානි සීතිං කත්වා වම්මක්ඛණ්ඩං අත්ථරිත්වා දිවාට්ඨානෙ දිවාචිහාරං නිසින්නො අත්තනො ගුණෙ ආවජ්ජෙසි. තස්ස තෙ අනෙකසතා අනෙකසහස්සා පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං උපට්ඨන්ති. සො “මය්හං තාව සාවකස්ස සතො ඉමෙ එවරූපා ගුණා, කිදිසා නු ඛො මය්හං සත්ථු ගුණා”ති භගවතො ගුණාහිමුඛං මනසිකාරං පෙසෙසි. තෙ තස්ස ඤාණබලානුරූපං අනෙකකොට්ඨසහස්සා උපට්ඨන්ති. සො “එවංසිලො මෙ සත්ථා එවංධම්මො එවංපඤ්ඤො එවංවිමුත්ති”ති ආදිනා ව “ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති ආදිනා ව ආචිහාවානුරූපං සත්ථු ගුණෙ අනුස්සරිත්වා, තතො “ස්වාක්ඛාතො”ති ආදිනා ධම්මස්ස, “සුජපටිපන්නො”ති ආදිනා අරියසඬ්ඨස්ස ව ගුණෙ අනුස්සරි. එවං මහාථෙරො අනෙකාකාරවොකාරං රතනත්තයගුණෙසු ආවිභූතෙසු අත්තමනො පමුදිතො උළාරපිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්තො නිසිදි. තමත්ථං දස්සෙතුං “ආයස්මතො උපසෙනස්ස වඩගන්තපුත්තස්ස රහොගතස්සා”ති ආදි වුත්තං.

තත්ථ රහොගතස්සාති රහසි ගතස්ස. පටිසල්ලිනස්සාති එකිභූතස්ස. එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදීති එවං ඉදානි වුව්චමානාකාරො චිත්තස්ස චිතක්කො උජ්ජජ්ජි. ලාභා වත මෙති යෙ ඉමෙ මනුස්සත්තබුද්ධුප්පාදසද්ධාසමධිගමාදයො, අහො වත මෙ එතෙ ලාභා. සුලද්ධං වත මෙති යඤ්චිදං මයා භගවතො සාසනෙ පබ්බජ්ජපසම්පදාරතනත්තයපයිරූපාසනාදි පටිලද්ධං, තං මෙ අහො වත සුට්ඨු ලද්ධං. තත්ථ කාරණමාහ “සත්ථා ව මෙ”ති ආදිනා.

තත්ථ දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තෙ අනුසාසනීති සත්ථා. භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි භගවා. ආරකත්තා කිලෙසෙහි, කිලෙසාරීනං භතත්තා, සංසාරචක්කස්ස වා අරානං භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභවා අරහං. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධොති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.123 ආදයො) බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසතො ගහෙතබ්බො.

ස්වාක්ඛාතෙති සුට්ඨු අක්ඛාතෙ, එකන්තනිය්‍යානිකං කත්වා භාසිතෙ. ධම්මචිතයෙති පාවචනෙ. තඤ්ඤි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානානං සංසාරදුක්ඛපාතතො ධාරණෙන, රාගාදිකිලෙසෙ චිතයනෙන ව ධම්මචිතයොති වුව්චති. සබ්බමචාරිනොති සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මසඬ්ඛාතං භගවතො සාසනං අරියමග්ගං සහ චරන්ති පටිපජ්ජන්තිති සබ්බමචාරිනො. සීලවන්තොති මග්ගඵලසීලවසෙන සීලවන්තො. කල්‍යාණධම්මාති සමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤාණදස්සනාදයො කල්‍යාණා සුන්දරා ධම්මා

එතෙසං අත්ථිති කල්‍යාණධම්මා. එතෙන සඬ්ඝස්ස සුප්පට්ඨත්තිං දස්සෙති. සීලෙසු වම්භි පරිපූරකාරීති “අහම්පි පබ්බජිත්වා න තිරච්ඡානකථාකථීකො කායදළ්භිබ්බුලො හුත්වා විහාසිං, අථ ඛො පාතිමොක්ඛසංචරාදිං චතුබ්බධම්පි සීලං අබණ්ඩං අඡ්ඤං අසබලං අකම්මාසං භුජ්ජස්සං විඤ්ඤාප්පසත්ථං අපරාමට්ඨං කත්වා පරිපූරෙත්තො අරියමග්ගංයෙව පාපෙසි”න්ති වදති. එතෙන හෙට්ඨිමඵලද්වයසම්පත්තිමත්තනො දීපෙති. සොතාපන්නසකදාගාමීනො හි සීලෙසු පරිපූරකාරීනො. සුසමාහිතො වම්භි එකග්ගචිත්තොති උපචාරජ්ජනාහෙදෙන සමාධිනා සබ්බථාපි සමාහිතො ච අම්භි අවික්ඛිත්තචිත්තො. ඉමිනා සමාධිස්මිං පරිපූරකාරීතාවචනෙන තතියඵලසම්පත්තිමත්තනො දීපෙති. අනාගාමීනො හි සමාධිස්මිං පරිපූරකාරීනො. අරහා වම්භි බීණාසවොති කාමාසවාදීනං සබ්බසො බීණත්තා බීණාසවො, තතො ඵච පරික්ඛීණභවසංයොජනො සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තාය අරහා වම්භි. එතෙන අත්තනො කතකරණීයතං දස්සෙති. මහිද්ධිකො වම්භි මහානුභාවොති අධිට්ඨානවිකුබ්බනාදිඉද්ධිසු මහතා වසීභාවෙන සමන්තාගතත්තා මහිද්ධිකො උළාරස්ස පුඤ්ඤානුභාවස්ස ගුණානුභාවස්ස ච සම්පත්තියා මහානුභාවො ච අස්මි. එතෙන ලොකියාහිඤ්ඤානවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තියොගමත්තනො දීපෙති. අහිඤ්ඤාසු වසීභාවෙන හි අරියා යථිච්ඡිතනිජ්ජාදනෙන මහිද්ධිකා, පුබ්බුපනිස්සයසම්පත්තියා නානාවිහාරසමාපත්තිහි ච විසොධිතසන්නානත්තා මහානුභාවා ච භොන්තිති.

හද්දකං මෙ ජීවිතන්ති ඵචංවිධසීලාදිගුණසමන්තාගතස්ස මෙ යාවායං කායො ධරති, තාව සත්තානං හිතසුඛමෙව වඩ්ඪති, පුඤ්ඤක්ඛේත්තභාවතො ජීවිතම්පි මෙ හද්දකං සුන්දරං. හද්දකං මරණන්ති සථෙ පනිදං බන්ධපඤ්චකං අජ්ජ වා ඉමස්මිංයෙව වා බණ්ණ අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායති, තං අජ්ජට්ඨන්තිකං පරිනිබ්බානසඬ්ඛාතං මරණම්පි මෙ හද්දකන්ති උභයත්ථ තාදිභාවං දීපෙති. ඵචං මහාථෙරො අජ්ජහිනසොමනස්සුප්පිලාවිතවාසනුස්සන්නත්තා උළාරසොමනස්සිතො ධම්මබ්බුමානෙන ධම්මපිතිපට්ඨංවෙදනෙන පරිවිතක්කෙසි.

තං සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ජානිත්වා ජීවිතෙ මරණෙ ච තස්ස තාදිභාවවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො භගවා...පෙ.... උදානෙසි”ති.

තත්ථ යං ජීවිතං න තපතීති යං බීණාසවපුග්ගලං ජීවිතං ආයතිං බන්ධජ්ජවත්තියා සබ්බෙන සබ්බං අභාවතො න තපති න බාධති, චත්තමානමෙව වා ජීවිතං සබ්බසො සඬ්ඛිතධම්මත්තා සතිපඤ්ඤාවෙපුල්ලජ්ජත්තියා සබ්බත්ථ සතිසම්පජ්ඤාසමායොගතො න බාධති. යො හි අත්ඨපුපුජ්ජනො පාපජනසෙවී අයොනිසොමනසිකාරබ්බුලො අකතකුසලො අකතපුඤ්ඤො, සො “අකතං

වත මෙ කල්‍යාණං” න්තිආදිනා විජ්ජපටිසාරොන තපනීති තස්ස ජීවිතං තං තපති නාම. ඉතරෙ පන අකතපාපා කතපුඤ්ඤා කල්‍යාණපුට්ඨජනෙන සද්ධිං සත්ත සෙඛා තපනීයධම්මපරිවජ්ජනෙන අතපනීයධම්මසමන්තාගමෙන ව පච්ඡානුකාපෙන න තපන්තිති න තෙසං ජීවිතං තපති. බිණ්ණාසවෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථීති පවත්තිදුක්ඛවසෙන අත්ථවණ්ණනා කතා.

මරණන්තෙ න සොවතීති මරණසඬ්ඛාතෙ අන්තෙ පරියොසානෙ, මරණසමීපෙ වා න සොවති අනාගාමීග්ගෙනෙව සොකස්ස සමුග්ගාතිතත්තා. ස වෙ දිට්ඨපදො ධරො, සොකමජ්ඣෙ න සොවතීති සො අනභිජ්ඣාදිනං චතුත්තං ධම්මපදානං නිබ්බානස්සෙව වා දිට්ඨත්තා දිට්ඨපදො, ධිතිසම්පන්නත්තා ධරො බිණ්ණාසවො සොවනධම්මත්තා “සොකා”ති ලද්ධනාමානං අවිතරාගානං සත්තානං, සොකහෙතුනං වා ලොකධම්මානං මජ්ඣෙ යත්වාපි න සොවති.

ඉදානිස්ස සබ්බසො සොකහෙතුනං අභාවං දීපෙතුං “උච්ඡින්නභවතණ්හස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්ස අග්ගමග්ගෙන සබ්බසො උච්ඡින්නා භවතණ්හා, සො උච්ඡින්නභවතණ්හො. තස්ස අවසෙසකිලෙසානං අනවසෙසචූපසමෙන සන්තචිත්තස්ස බිණ්ණාසවතික්ඛුනො. වික්ඛිණො ජාතිසංසාරොති ජාතිආදිකො –

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානා, ‘සංසාරො’ති පවුච්චති”ති. –

චුත්තලක්ඛණො සංසාරො විසෙසතො බිණ්ණො. තස්මා නත්ථී තස්ස පුනබ්භවොති යස්මා තස්ස ඵවරූපස්ස අරියපුග්ගලස්ස ආයතිං පුනබ්භවො නත්ථී, තස්මා තස්ස ජාතිසංසාරො බිණ්ණො. කස්මා පනස්ස පුනබ්භවො නත්ථී? යස්මා උච්ඡින්නභවතණ්හො සන්තචිත්තො ව හොති, තස්මාති ආවත්තෙත්වා වත්තබ්බං. අථ වා වික්ඛිණො ජාතිසංසාරො, තතො ඵව නත්ථී තස්ස පුනබ්භවොති අත්ථො යොජෙතබ්බො.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සාරිපුත්තඋපසමසුත්තවණ්ණනා

40. දසමෙ අත්තනො උපසමන්ති සාවකපාරමිමත්ථකජ්ජත්තියා හෙතුභූතං අග්ගමග්ගෙන අත්තනො අනවසෙසකිලෙසචූපසමං.

ආයස්මා හි සාරිපුත්තො අනුපසන්තකිලෙසානං සත්තානං රාගාදිකිලෙසජනිතසන්තාපදරථපරිලාභදුක්ඛඤ්චෙව කිලෙසාහිසඬ්ඛාරනිමිත්තං ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණසොකපරිදෙවාදිදුක්ඛඤ්ච පච්චක්ඛතො දිස්වා අතීතානාගතෙපි තෙසං වට්ඨමූලකදුක්ඛං පරිතුලෙත්වා කරුණායමානො අත්තනාපි පුට්ඨජනකාලෙ අනුභූතං කිලෙසනිමිත්තං වා

අනප්පකං දුක්ඛං අනුස්සරිත්වා “ඊදිසස්ස නාම මහාදුක්ඛස්ස හෙතුභූතා කිලෙසා ඉදානි මෙ සුප්පභීතා”ති අත්තනො කිලෙසවූපසමං අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛති. පච්චවෙක්ඛන්තො ච “ඉමෙ එත්තකා කිලෙසා සොතාපත්තිමග්ගෙන උපසමිතා, එත්තකා සකදාගාමීමග්ගෙන, එත්තකා අනාගාමීමග්ගෙන, එත්තකා අරහත්තමග්ගෙන උපසමිතා”ති තංතංගගඤ්ඤාණෙනි ඔධිසො කිලෙසානං උපසමිතභාවං පච්චවෙක්ඛති, තෙන වුත්තං – “අත්තනො උපසමං පච්චවෙක්ඛමානො”ති.

අපරෙ “ථෙරො අරහත්තඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තං පච්චවෙක්ඛිත්වා ‘ඉමස්ස වතායං සන්තප්ඤ්ඤානභාවො අච්චන්තසන්තාය අසඬ්ඛතාය ධාතුයා ආරම්මණතො, සයඤ්ච සම්මදෙව කිලෙසවූපසමතො’ති එවං අභිණ්භං උපසමං පච්චවෙක්ඛති”ති වදන්ති. අඤ්ඤෙ පන “අනවසෙසකිලෙසානං උපසමපරියොසානෙ ජාතං අග්ගඵලමෙවෙත්ථ උපසමො නාම, තං පච්චවෙක්ඛමානො නිසින්නො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති යදිදං ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස මහාපඤ්ඤාදිහෙතුභූතං සාවකෙසු අනඤ්ඤසාධාරණං කිලෙසප්පභානං අග්ගඵලං වා උපසමපරියායෙන වුත්තං, තස්ස පච්චවෙක්ඛණසඬ්ඛාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදනුභාවදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ උපසන්තසන්තචිත්තස්සාති උපසන්තමෙව හුත්වා සන්තං චිත්තං එතස්සාති උපසන්තසන්තචිත්තො. සමාපත්තියා වික්ඛම්භනෙන හි උපසන්තකිලෙසත්තා උපසන්තචිත්තං න සබ්බථා “උපසන්තසන්ත”න්ති වුච්චති තස්ස උපසමස්ස අනච්චන්තිකභාවතො, න තථා අග්ගමග්ගෙන. තෙන පන අච්චන්තමෙව කිලෙසානං සමුච්ඡින්නත්තා අරහතො චිත්තං පුන කිලෙසානං අනුපසමෙතබ්බතාය සමථවිපස්සනාහෙට්ඨිමග්ගෙනි උපසන්තකිලෙසං හුත්වා අච්චන්තසන්තභාවතොව “උපසන්තසන්ත”න්ති වුච්චති. තෙන වුත්තං – “උපසන්තමෙව හුත්වා සන්තං චිත්තං එතස්සාති උපසන්තසන්තචිත්තො”ති. උපසන්තන්ති වා උපසමො වුච්චති, තස්මා “උපසන්තසන්තචිත්තස්සා”ති අච්චන්තුපසමෙන සන්තචිත්තස්සාති අත්ථො.

අථ වා සතිපි සබ්බෙසං බීණාසවානං අනවසෙසකිලෙසවූපසමෙ සාවකපාරමීඤ්ඤාණස්ස පන මත්ථකප්පත්තිහෙතුභූතො සාවකෙසු අනඤ්ඤසාධාරණො සවිසෙසො ධම්මසෙනාපතිනො කිලෙසවූපසමොති දස්සෙතුං සත්ථා උපසන්තසද්දෙන විසෙසෙත්වා ආහ “උපසන්තසන්තචිත්තස්සා”ති.

තත්ත්වමත්ථො – භුසං දළ්භං වා සන්තං උපසන්තං, තෙන උපසන්තෙන උපසන්තමෙව හුත්වා සන්තං උපසන්තසන්තං, තාදිසං චිත්තං එතස්සාති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තථා හෙස භගවතා – “සාරිපුත්තො, හික්ඛවෙ,

මහාපඤ්ඤො පුපුපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො''තිආදිනා (ම. නි. 3.93) අනෙකපරියායෙන වණ්ණිතො ථොමිතො. නෙත්තිච්ඡින්නස්සාති නෙත්ති වුව්චති භවතණ්හා සංසාරස්ස නයනතො, සා නෙත්ති ඡින්නා එතස්සාති නෙත්තිච්ඡින්නො. තස්ස නෙත්තිච්ඡින්නස්ස, පහිනතණ්හස්සාති අත්ථො. මුත්තො සො මාරබන්ධනාති සො එවංචිධො පරික්ඛිණ්හවසංයොජනො සබ්බස්මා මාරබන්ධනතො මුත්තො, න තස්ස මාරබන්ධනමොචනාය කරණීයං අත්ථී, තස්මා ධම්මසෙනාපති අත්තතො උපසමං පච්චචෙක්ඛතී. සෙසං චුත්තනයමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච මෙඝියවග්ගවණ්ණනා.

5. සොණවග්ගො

1. පියතරසුත්තවණ්ණනා

41. මහාවග්ගස්ස පයමෙ මල්ලිකාය දෙවියා සද්ධින්නි මල්ලිකාය නාම අත්තනො මහෙසියා සහ. උපරිපාසාදවරගතොති පාසාදවරස්ස උපරි ගතො. කොවඤ්ඤො අත්තනා පියතරොති කොචි අඤ්ඤො අත්තනා පියායිතබ්බතරො. අත්ථි නු බො තෙති “කිං තෙ අත්ථි”ති දෙවිං පුච්ඡති.

කස්මා පුච්ඡති? අයඤ්ඤි සාවත්ථියං දුග්ගතමාලාකාරස්ස ධිතා. එකදිවසං ආපණතො පුචං ගහෙත්වා මාලාරාමං ගන්ත්වා “බාදිස්සාමි”ති ගච්ඡන්ති පටිපටෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතං හගවන්තං භික්ඛාචාරං පටිසන්තං දිස්වා පසන්නචිත්තා තං හගවතො අදාසි. සත්ථා තථාරූපෙ යානෙ නිසීදනාකාරං දස්සෙසි. ආනන්දන්ටෙරො චීවරං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. හගවා තත්ථ නිසීදිත්වා තං පුචං පරිභුඤ්ජිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා සිතං පාත්වාකාසි. ටෙරො “කො ඉමිස්සා, හන්තෙ, දානස්ස විපාකො හවිස්සති”ති පුච්ඡි. “අජ්ජෙසා, ආනන්ද, තථාගතස්ස පයමං භොජනං අදාසි, අජ්ජෙව කොසලරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී හවිස්සති පියා මනාපා”ති. තං දිවසමෙව ච රාජා කාසිගාමෙ භාගිනෙය්‍යෙන සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා පරාජිතො පලායිත්වා ආගතො නගරං පටිසන්තො “බලකායස්ස ආගමනං ආගමෙස්සාමි”ති තං මාලාරාමං පාවිසි. සා රාජානං ආගතං පස්සිත්වා තස්ස චත්තමකාසි. රාජා තස්සා චත්තෙ පසීදිත්වා පිතරං පක්කොසාපෙත්වා මහන්තං ඉස්සරියං දත්වා තං අන්තෙපුරං පටිහරාපෙත්වා අග්ගමහෙසීට්ඨානෙ යපෙසි. අටෙකදිවසං රාජා චින්තෙසි – “මයා ඉමිස්සා මහන්තං ඉස්සරියං දින්නං, යංනුනාහං ඉමං පුච්ඡෙය්‍යං ‘කො තෙ පියො’ති? සා ‘ත්වං මෙ, මහාරාජ, පියො’ති චත්වා, පුන මං පුච්ඡිස්සති, අට්ඨස්සාහං ‘මය්හමපි ත්වංයෙව පියා’ති චක්ඛාමි”ති. ඉති සො අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සාසජනනත්ථං සම්මොදනීයං කරොන්තො පුච්ඡි.

දෙවි පන පණ්ඩිතා බුද්ධුපට්ඨායිකා සඬ්ඝුපට්ඨායිකා “නායං පඤ්ඤො රඤ්ඤො මුඛං උල්ලොකෙත්වා කටෙතබ්බො”ති චින්තෙත්වා යථාභූතමෙව වදන්ති “නත්ථි බො මෙ, මහාරාජ, කොවඤ්ඤො අත්තනා පියතරො”ති ආහ. චත්වාපි අත්තනා බ්‍යාකතමත්ථං උපායෙන රඤ්ඤො පච්චක්ඛං කාතුකාමා “තුය්හං පන, මහාරාජ, අත්ථඤ්ඤො කොචි අත්තනා පියතරො”ති තටෙව රාජානං පුච්ඡි යථා රඤ්ඤො සයං පුට්ඨා. රාජාපි තාය සරසලක්ඛණෙන කථිතත්තා නිවත්තිතුං අසක්කොන්තො සයම්පි සරසලක්ඛණෙනෙව කටෙන්නො තටෙව බ්‍යාකාසි යථා දෙවියා බ්‍යාකතං.

බ්‍යාකරිත්වා ච මන්දධාතුකතාය එවං චින්තෙසි – “අහං රාජා පට්ඨස්සරො මහන්තං පට්ඨමණ්ඩලං අභිවිජිය අජ්ඣාචසාමි, මය්හං තාව යුත්තං ‘අත්තනා පියතරං අඤ්ඤං න පස්සාමි’ති, අයං පන වසලී භීතජච්චා සමානා මයා උච්චෙ යානෙ යපිතා සාමිභූතං මං න තථා පියායති, ‘අත්තාව පියතරො’ති මම සම්මුඛා වදති, යාව කක්ඛලා වතාය”න්ති අනත්තමනො

හුත්වා “නනු තෙ තිණි රතනානි පියතරානී”ති වොදෙසි. දෙවී ‘රතනත්තයංපාභං දෙව අත්තනො සග්ගසුඛං මොක්ඛසුඛඤ්ච පත්ථයන්ති සම්පියායාමි, තස්මා අත්තාව මෙ පියතරො’ති ආහ. සබ්බො වායං ලොකො අත්තදත්ථමෙව පරං පියායති, පුත්තං පත්ථෙත්තොපි “අයං මං ජිණ්ණකාලෙ පොසෙස්සති”ති පත්ථෙති, ධිතරං “මම කුලං වඩ්ඪිස්සති”ති, හරියං “මය්හං පාදෙ පරිවරිස්සති”ති, අඤ්ඤෙපි ඤාතිමිත්තබන්ධවෙ තංතංකිච්චවසෙන, ඉති අත්තදත්ථමෙව සම්පස්සන්තො ලොකො පරං පියායතිති. අයඤ්ඤි දෙවියා අධිප්පායො.

අථ රාජා චින්තෙසි – “අයං මල්ලිකා කුසලා පණ්ඩිතා නිපුණා ‘අත්තාව මෙ පියතරො’ති වදති, මය්හමපි අත්තාව පියතරො හුත්වා උපට්ඨාති, හන්දාහං ඉමමත්ථං සත්ථු ආරොවෙස්සාමි, යථා ව මෙ සත්ථා බ්‍යාකරිස්සති, තථා නං ධාරෙස්සාමි”ති. එවං පන චින්තෙත්වා සත්ථු සන්තිකං උපසඬ්ඛමිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. තෙන වුත්තං – “අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො...පෙ.... පියතරො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං “ලොකෙ සබ්බසත්තානං අත්තාව අත්තනො පියතරො”ති රඤ්ඤා වුත්තමත්ථං සබ්බසො ජානිත්වා තදත්ථපරිදිපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සබ්බා දිසා අනුපරිගම්ම වෙනසාති සබ්බා අනවසෙසා දසපි දිසා පරියෙසනවසෙන චිත්තෙන අනුගන්ත්වා. නෙවජ්ඣගා පියතරමත්තනා ක්වච්ඡි අත්තනා අතිසයෙන පියං අඤ්ඤං කොචි පුරිසො සබ්බුස්සාහෙන පරියෙසන්තො ක්වචි කත්ථවි සබ්බදිසාසු නෙව අධිගච්ඡෙය්‍යා න පස්සෙය්‍යා. එවං පියො පුථු අත්තා පරෙසන්ති එවං කස්සචි අත්තනා පියතරස්ස අනුපලබ්භනවසෙන පුථු විසුං විසුං තෙසං තෙසං සත්තානං අත්තාව පියො. තස්මා න හිංසෙ පරමත්තකාමොති යස්මා එවං සබ්බොපි සත්තො අත්තානං පියායති අත්තනො සුඛකාමො දුක්ඛප්පට්ඨකුලො, තස්මා අත්තකාමො අත්තනො හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො පරං සත්තං අත්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය න හිංසෙ න හතෙය්‍යා න පාණිලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදීහිපි විහෙයෙය්‍යා. පරස්ස හි අත්තනා කතෙ දුක්ඛෙ තං තතො සඬ්ඛමන්තං විය කාලන්තරෙ අත්තනි සන්දිස්සති. අයඤ්ඤි කම්මානං ධම්මතාති.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අප්පායුකසුත්තවණ්ණනා

42. දුතියෙ අච්ඡරියං, හන්තෙති ඉදම්පි මෙසියසුත්තෙ විය ගරහණච්ඡරියවසෙන වෙදිතබ්බං. යාව අප්පායුකාති යත්තකං පරිත්තායුකා, අතිඉත්තරජීවිතාති අත්ථො. සත්තාහජාතෙති සත්තාහෙන ජාතො සත්තාහජාතො. තස්මිං සත්තාහජාතෙ, ජාතස්ස සත්තමෙ අහනීති අත්ථො.

තුසිතං කායං උපපජ්ජීති තුසිතං දෙවනිකායං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපපජ්ජී.

එකදිවසං කිර ටෙරො පච්ඡාහත්තං දිවාට්ඨානෙ නිසින්තො ලක්ඛණානුබ්බාසද්දානපටිමණ්ඩිතං සොහග්ගප්පත්තං දස්සනානුත්තරියභූතං හගවතො රූපකායසිරිං මනසි කරිත්වා, “අහො බුද්ධානං රූපකායසම්පත්ති දස්සනියා සමන්තපාසාදිකා මනොහරා”ති උළාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්තො එවං වින්තෙසි – “විජාතමාතුයා නාම විරූපොපි පුත්තො සුරූපො විය මනාපො හොති, සවෙ පන බුද්ධානං මාතා මහාමායා දෙවී ධරෙය්‍ය, කිදිසං නු බො තස්සා හගවතො රූපදස්සනෙ පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජෙය්‍ය, මහාජාති බො මය්හං මහාමාතු දෙවියා, යා සත්තාහජාතෙ හගවති කාලකතා”ති. එවං පන වින්තෙත්වා හගවත්තං උපසඬකමිත්වා අත්තනො පරිවිතක්කිතං ආරොචෙන්තො තස්සා කාලකිරියං ගරහන්තො “අච්ඡරියං, හන්තෙ”ති ආදිමාහ.

කෙවි පනාහු – “මහාපජාපති ගොතමී හගවත්තං මහතා ආයාසෙන පබ්බජ්ජං යාවිත්වාපි පටික්ඛිත්තා, මයා පන උපායෙන යාවිතො හගවා අට්ඨගරුධම්මප්පටිග්ගහණවසෙන තස්සා පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච අනුජානි, සා තෙ ධම්මෙ පටිග්ගහෙන්වා ලද්ධපබ්බජ්ජපසම්පදා හගවතො දුතියං පරිසං උප්පාදෙන්වා චතුත්ථාය පරිසාය පච්චයො අහොසි. සවෙ පන හගවතො ජනෙත්ති මහාමායා දෙවී ධරෙය්‍ය, එවමොතා චුහොපි බත්තිසහගිනියො එකතො හුත්වා ඉමං සාසනං සොහෙය්‍යං, හගවා ච මාතරි බහුමානෙන මාතුගාමස්ස සාසනෙ පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච සුබ්බෙනෙව අනුජානෙය්‍ය, අප්පායුකතාය පනස්සා කසිරෙන නිජ්ඣන්තමිදන්ති ඉමිනා අධිප්පායෙන ටෙරො හගවතො සන්තිකෙ ‘අච්ඡරියං, හන්තෙ’ති ආදිමාහා”ති. තං අකාරණං. හගවා හි මාතුයා වා අඤ්ඤස්ස වා මාතුගාමස්ස අත්තනො සාසනෙ පබ්බජ්ජං අනුජානන්තො ගරුකංයෙව කත්වා අනුජානාති, න ලහුකං චිරට්ඨිතිකාමතායාති.

අපරෙ පනාහු – “දසබ්බවතුචෙසාරජ්ජාදිකෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ අනන්තාපරිමාණෙ බුද්ධගුණෙ ටෙරො මනසි කරිත්වා යා එවං මහානුභාවං නාම ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං සත්ථාරං කුච්ඡිනා දස මාසෙ පරිහරි, සා බුද්ධමාතා කස්සවි පරිවාරිකා හවිස්සතිති අයුත්තමිදං. කස්මා? සත්ථු ගුණානුච්ඡවිකමෙවෙනං, යදිදං සත්තාහජාතෙ හගවති ජනෙත්ති කාලං කරොති, කාලකතා ච තුසිතෙසු උප්පජ්ජතිති අච්ඡරියබ්භූතවිත්තජාතො හුත්වා තං අත්තනො විතක්කුප්පාදනං හගවතො ආරොචෙන්තො ‘අච්ඡරියං, හන්තෙ’ති ආදිවචනං අවොවා”ති.

සත්ථා පන යස්මා සත්තාහජාතෙසු බොධිසත්තෙසු බොධිසත්තමාතු කාලකිරියා ධම්මතා සිද්ධා, තස්මා තං ධම්මතං පරිදීපෙන්තො “එවමෙනං, ආනන්දා”ති ආදිමාහ. සා පනායං ධම්මතා යස්මා යථා සබ්බෙ බොධිසත්තා

පාරමි යො පුරෙත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා ආයුපරියොසානෙ දසසහස්සවක්කවාලදෙවතාහි සන්තිපතිත්වා අභිසම්බොධිං පත්තුං මනුස්සලොකෙ පටිසන්ධිග්ගහණාය අජ්ඣෙසිතා කාලදීපදෙසකුලානි විය ජනෙත්ති යා ආයුපරිමාණමපි ඔලොකෙත්වා පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති, අයමපි භගවා බොධිසත්තභූතො තථෙව තුසිතපුරෙ යිතො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්තො සත්තදිවසාධිකදසමාසපරිමාණං මාතුයා ආයුපරිමාණං පරිච්ඡින්නදිත්වා “අයං මම පටිසන්ධිග්ගහණස්ස කාලො, ඉදානි උප්පජ්ජිතුං වට්ටති”ති ඤත්වාච පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි, තස්මා සබ්බබොධිසත්තානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. තෙනාහ භගවා – “අප්පායුකා හි, ආනන්ද, බොධිසත්තමාතරො භොන්ති”ති ආදි.

තත්ථ කාලං කරොන්තිති යථාචුත්තආයුපරික්ඛයෙනෙව කාලං කරොන්ති, න විජාතපච්චයා. වරිමත්තභාවෙහි බොධිසත්තෙහි වසිතට්ඨානං චෙතියසරසදිසං භොති, න අඤ්ඤෙසං පරිභොගාරහං, න ච සක්කා බොධිසත්තමාතරං අපනෙත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙතුන්ති තත්තකං එව බොධිසත්තමාතු ආයුප්පමාණං භොති, තස්මා තදා කාලං කරොන්ති. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධාය මහාබොධිසත්තා පඤ්චමං මහාවිලොකනං කරොන්ති.

කතරස්මිං පන වයෙ කාලං කරොන්තිති? මජ්ඣිමවයෙ. පයමවයස්මිඤ්ඤි සත්තානං අත්තභාවෙ ඡන්දරාගො බලවා භොති, තෙන තදා සඤ්ජාතගබ්භා ඉත්ථීයො යෙභුයොන ගබ්භං අනුරක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. ගණ්හෙය්‍යං වෙ, ගබ්භො බන්වාබාධො භොති. මජ්ඣිමවයස්ස පන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අතික්කමිත්වා තතියකොට්ඨාසෙ වත්ථු වසදං භොති, වසදෙ වත්ථුමිහි නිබ්බත්තදාරකා අරොගා භොන්ති, තස්මා බොධිසත්තමාතරො පයමවයෙ සම්පත්තිං අනුභවිත්වා මජ්ඣිමවයස්ස තතියකොට්ඨාසෙ විජායිත්වා කාලං කරොන්තිති.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං බොධිසත්තමාතු අඤ්ඤෙසඤ්ච සබ්බසත්තානං අත්තභාවෙ ආයුස්ස මරණපරියොසානතං විදිත්වා තදත්ථවිභාවනමුබ්බෙන අනවජ්ජප්පටිපත්තියං උස්සාහදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යෙ කෙවිති අනියමනිද්දෙසො. භූතානි නිබ්බත්තා. භවිස්සන්තිති අනාගතෙ නිබ්බත්තිස්සන්ති. වාසද්දො විකප්පත්ථො, අපිසද්දො සමපිණ්ඩනත්ථො. තෙන නිබ්බත්තමානෙපි සඬිගණ්හාති. එත්තාවතා අතීතාදිවසෙන තියද්ධපරියාපන්තෙ සත්තෙ අනවසෙසතො පරියාදියති. අපිච ගබ්භසෙය්‍යකසත්තා ගබ්භතො නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය භූතා නාම, තතො පුබ්බෙ භවිස්සන්ති නාම. සංසෙදජුපපාතිකා පටිසන්ධිවිත්තතො පරතො භූතා නාම, තතො පුබ්බෙ

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා සොණවග්ගො
 උප්පජ්ජිතබ්බවට්ඨසෙන හවිස්සන්ති නාම. සබ්බෙපි වා
 පච්චුප්පන්තභවට්ඨසෙන භූතා නාම, ආයතිං පුනබ්බවට්ඨසෙන හවිස්සන්ති
 නාම. බීණාසවා භූතා නාම. තෙ හි භූතා එව, න පුන හවිස්සන්තිති, තදඤ්ඤ
 හවිස්සන්ති නාම.

සබ්බෙ ගමිස්සන්ති පහාය දෙනන්ති සබ්බෙ යථාචුත්තභෙදා
 සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තවාසාදිවට්ඨසෙන අනෙකභෙදහින්තා
 සත්තා දෙහං අත්තනො සරීරං පහාය නික්ඛිපිත්වා පරලොකං ගමිස්සන්ති,
 අසෙක්ඛා පන නිබ්බානං. එත්ථ කොචි අවචනාධම්මො නාම නත්ථීති
 දස්සෙති. තං සබ්බජානිං කුසලො විදිත්වාති තදෙනං සබ්බස්ස සත්තස්ස
 ජානිං භානිං මරණං, සබ්බස්ස වා සත්තස්ස ජානිං විනාසං පහඬුතං
 කුසලො පණ්ඩිතජාතිකො මරණානුස්සතිවට්ඨසෙන
 අනිච්චතාමනසිකාරවට්ඨසෙන වා ජානිත්වා. ආතාපියො බ්‍රහ්මචරියං වරෙය්‍යාති
 විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො ආතාපියසඬ්ඛාතෙන වීරියෙන
 සමන්තාගතත්තා ආතාපියො චතුබ්බිධසම්මප්පධානවට්ඨසෙන ආරද්ධවීරියො
 අනවසෙසමරණසමතික්කමනුපායං මග්ගබ්‍රහ්මචරියං වරෙය්‍ය,
 පටිපජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සුප්පබුද්ධකුට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

43. තතියෙ රාජගහෙ සුප්පබුද්ධො නාම කුට්ඨි අහොසීති
 සුප්පබුද්ධනාමකො එකො පුරිසො රාජගහෙ අහොසි. සො ච කුට්ඨි
 කුට්ඨරොගෙන බාළ්භවිදුසිතගත්තො. මනුස්සදලිද්දොති යත්තකා රාජගහෙ
 මනුස්සා තෙසු සබ්බදුග්ගතො. සො හි සඬ්ඛාරකුට්ඨතිආදීසු මනුස්සෙහි
 ජඬ්ඛිතපිලොතිකඛණ්ඩානි සිබ්බිත්වා පරිදහති, කපාලං ගහෙත්වා සරා සරං
 ගන්ත්වා ලද්ධආවාමඋච්ඡිට්ඨහත්තානි නිස්සාය ජීවති, තම්පි පුබ්බෙ
 කතකම්මපච්චයා න යාවදත්ථං ලහති. තෙන චුත්තං “මනුස්සදලිද්දො”ති.
 මනුස්සකපණොති මනුස්සෙසු පරමකපණං පත්තො. මනුස්සවරාකොති
 මනුස්සානං භිළිතපරිභූතතාය අතිවිය දිනො. මහතියා පරිසායාති මහතියා
 හික්ඛුපරිසාය වෙව උපාසකපරිසාය ව.

එකදිවසං කිර හගවා මහාහික්ඛුසඬ්ඛසපරිවාරො රාජගහං පිණ්ඩාය
 පවිසිත්වා හික්ඛුනං සුලභපිණ්ඩපාතං කත්වා පච්ඡාහත්තං
 පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො කතිපයහික්ඛුපරිවාරො නික්ඛන්තො යෙහි දානං
 දින්තං, තෙසං උපාසකානං අවසෙසහික්ඛුනඤ්ච ආගමනං ආගමයමානො
 අන්තොනගරෙයෙව අඤ්ඤතරස්මිං රමණීයෙ පදෙසෙ අට්ඨාසි. තාවදෙව
 හික්ඛු තතො තතො ආගන්ත්වා හගවන්තං පරිවාරෙසු, උපාසකාපි
 “අනුමොදනං සුත්වා වන්දිත්වා නිවත්තිස්සාමා”ති හගවන්තං
 උපසඬ්ඛිකම්සු, මහාසන්නිපාතො අහොසි. හගවා නිසිදනාකාරං දස්සෙසි.
 තාවදෙව බුද්ධාරහං ආසනං පඤ්ඤාපෙසු. අථ හගවා

බුද්දකතිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා සොණවග්ගො
අසිතිඅනුබ්‍යාස්සප්පට්මණ්ඩිතෙනි ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙනි
විරෝවමානාය බ්‍යාමප්පහාපරික්ඛේපසමුප්පලාය
නීලජිතලොහිතොදාතමඤ්ජේට්ඨපහස්සරානං වසෙන
ජබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙන්ති යා අනුපමාය රූපකායසිරියා
සකලමෙව තං පදෙසං ඔභාසෙන්තො තාරාගණපරිවුතො විය පුණ්ණුවන්දො
හික්ඛුගණපරිවුතො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා මනොසිලාතලෙ
කෙසරසීහො විය සීහනාදං නදන්තො කරවීකරුතමඤ්ජුනා බ්‍රහ්මස්සරෙන
ධම්මං දෙසෙති.

හික්බූපි බො අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පටිච්ඡිත්තා අසංසට්ඨා ආරද්ධවිරියා පහිත්තා වොදකා පාපගර්හිතො චත්තාරො චචනක්ඛමා සීලසම්පන්නා සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤාසම්පන්නා විමුක්තිසම්පන්නා විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා මෙඝවණ්ණං පංසුකුලච්චරං පාරුපිත්වා සුවම්මිතා විය ගන්ධහත්ථිතො භගවන්තං පරිවාරෙත්වා ඔහිත්තසොතා ධම්මං සුඤ්ඤන්ති. උපාසකාපි සුද්ධචන්ථනිචන්ථා සුද්ධුත්තරාසඤ්ඤා පුබ්බණ්හසමයං මහාදානානි පවත්තෙත්වා ගන්ධමාලාදීහි භගවන්තං පූජෙත්වා චන්දිත්වා හික්බූසඤ්ඤා නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා භගවන්තං හික්බූසඤ්ඤා පරිවාරෙත්වා සංයතභන්ථපාදා ඔහිත්තසොතා සක්කච්චං ධම්මං සුඤ්ඤන්ති. තෙන වුත්තං - “තෙන බො පන සමයෙන භගවා මහතියා පරිසාය පරිවුතො ධම්මං දෙසෙත්තො නිසින්තො හොති”ති.

සුප්පබුද්ධෝ පන ජීඝච්ඡාදුබ්බලාපරෙතො සාසපරියෙසනං චරමානො අන්තරවිටී. ඔතිණ්ණො දුරතොච තං මහාජනසන්නිපාතං දිස්වා, “කිං නු ඛො අයං මහාජනකායො සන්නිපතිතො, අද්ධා එත්ථ භොජනං දියති මඤ්ඤෙ, අප්පෙව නාමෙත්ථ ගතෙන කිඤ්චි ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ලද්ධුං සක්කා”ති සඤ්ජාතාභිලාසො තත්ථ ගත්ත්වා අද්දස හගවත්තං පාසාදිකං දස්සනීයං පසාදනීයං උත්තමදමථසමථමනුප්පත්තං දන්තං ගුත්තං සන්නිත්ථියං සුසමාහිතං තාය පරිසාය පරිවුතං ධම්මං දෙසෙත්තං, දිස්වාන පුරිමජාතිසම්භතාය පරිපක්කාය උපනිස්සයසම්පත්තියා වොදියමානො “යංනුනාහම්පි ධම්මං සුඤ්ණයා”න්ති පරිසපරියන්තෙ නිසීදි. තං සන්ධාය වුත්තං - “අද්දසා ඛො සුප්පබුද්ධො කුට්ඨී...පෙ.... තත්ථෙව එකමත්තං නිසීදි ‘අහම්පි ධම්මං සොස්සාමි’”ති.

සබ්බාවන්තන්ති සබ්බාවතිං භීනාදිසබ්බපුග්ගෙවතං, තත්ථ කිඤ්චිපි අනවසෙසෙත්වාති අත්ථො. “සබ්බවන්ත”න්තිපි පඨන්ති. වෙතසාති බුද්ධවක්ඛුසම්පයුත්තචිත්තෙන. චිත්තසිසෙන භි ඤාණං නිද්දිට්ඨං, තස්මා ආසයානුසයඤාණෙන ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන වාති අත්ථො. වෙනො පරිච්ච මනසාකාසීති තස්සා පරිසාය චිත්තං පච්චෙකං පරිච්ඡන්දිත්වා මනසි අකාසි තෙ වොලොකෙසි. භබ්බො ධම්මං විඤ්ඤාතුන්ති මග්ගඵලධම්මං අධිගන්තුං සමත්ථො, උපනිස්සයසම්පන්නොති අත්ථො. ඵතදභොසීති අයං සුප්පබ්බද්ධො කිඤ්චාපි

තගරසිඛිම්භි පච්චෙකබුද්ධෙ අපරජ්ඣිත්වා ඊදිසො ජාතො,
මග්ගඵලපතිස්සයො පනස්ස පංසුපට්ඨිජන්නසුචණ්ණනික්ඛං විය
අන්තොභදයෙයෙව විජ්ජොතති, තස්මා සුවිඤ්ඤාපියොති ඉදං අභොසි.
තෙනාහ - “අයං බො ඉධ භබ්බො ධම්මං විඤ්ඤාතු”න්ති.

අනුපුබ්බිං කථන්ති දානානන්තරං සීලං, සීලානන්තරං සග්ගං,
සග්ගානන්තරං මග්ගන්ති ඵලං අනුපට්ඨාපට්ඨකථං. භගවා හි පඨමං භෙතුනා
සද්ධිං අස්සාදං දස්සෙත්වා තතො සත්තෙ විචෙචෙතුං නානානායෙහි ආදීනවං
පකාසෙත්වා ආදීනවසවනෙන සංවිග්ගහදයානං
නෙක්ඛම්මගුණවිභාවනමුඛෙන ව විවට්ටං දස්සෙති.

දානකථන්ති ඉදං නාම සුඛානං නිදානං, සම්පත්තීනං මූලං, භොගානං
පතිට්ඨා, විසමගතස්ස තාණං ලෙණං ගති පරායණං, ඉධලොකපරලොකෙසු
දානසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා ආලම්බනං තාණං ලෙණං ගති පරායණං
නත්ථි. ඉදංඤ්ඤා අවස්සයට්ඨොන රතනමයසීභාසනසදිසං, පතිට්ඨානට්ඨොන
මහාපට්ඨිසදිසං, ආලම්බනට්ඨොන ආලම්බනරජ්ජසදිසං,
දුක්ඛනිත්ථරණට්ඨොන නාවාසදිසං, සමස්සාසනට්ඨොන සඬිගාමසුරො,
භයපරිත්තාණට්ඨොන සුපරිබාපරික්ඛිත්තනගරං, මච්ඡෙරමලාදීහි
අනුපලිත්තට්ඨොන පදුමං, තෙසං නිදහනට්ඨොන ජාතවෙදො, දුරාසදට්ඨොන
ආසීවිසො, අසන්තාසට්ඨොන සීහො, බලවන්තට්ඨොන හත්ථි,
අභිමඬිගලසම්මතට්ඨොන සෙතලසහො, බෙමන්තභූමිසම්පාපනට්ඨොන
වලාහකො අස්සරාජා. දානඤ්ඤා ලොකෙ රජ්ජසිරිං දෙනි,
චක්කවත්තිසම්පත්තිං සක්කසම්පත්තිං මාරසම්පත්තිං බ්‍රහ්මසම්පත්තිං
සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං සම්මාසම්බොධිඤ්ඤාණං දෙනීති
ඵලමාදිදානගුණජපට්ඨසංයුත්තකථං.

යස්මා පන දානං දෙන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති, තස්මා
දානකථානන්තරං සීලකථං කථෙසි. සීලකථන්ති සීලං නාමෙතං සත්තානං
අවස්සයො පතිට්ඨා ආලම්බනං තාණං ලෙණං ගති පරායණං.
ඉධලොකපරලොකසම්පත්තීනඤ්ඤා සීලසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා
ආලම්බනං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථි, සීලාලඬිකාරසදිසො
අලඬිකාරො, සීලපුප්ඵසදිසං පුප්ඵං, සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො නත්ථි,
සීලාලඬිකාරෙන හි අලඬිකතං සීලකුසුමපිළන්ධිතං සීලගන්ධානුලිත්තං
සදෙවකො ලොකො ඔලොකෙන්තො තිත්ති. න ගච්ඡතීති ඵලමාදීහි
සීලගුණජපට්ඨසංයුත්තකථං.

ඉදං පන සීලං නිස්සාය අයං සග්ගො ලබ්භතීති දස්සෙතුං සීලානන්තරං
සග්ගකථං කථෙසි. සග්ගකථන්ති සග්ගො නාම ඉට්ඨො කන්තො මනාපො,
නිව්චමෙත්ථ කීළා නිව්චසම්පත්තියො ලබ්භතීති, වාතුමහාරාජිකා දෙවා
නවුතිවස්සසතසහස්සානි දිබ්බසුඛං දිබ්බසම්පත්තිං පටිලහන්ති, තාවතිංසා
තිස්සො වස්සකොට්ඨො සට්ඨි ව වස්සසතසහස්සානීති

එවමාදිසග්ගගුණප්පටිසංයුත්තකථං. සග්ගසම්පත්තිං කට්ඨන්තානඤ්ඤි බුද්ධානං මුඛං නප්පහොති. චුත්තම්පි චෙතං “අනෙකපරියායෙන ඛො අහං, හික්ඛචෙ, සග්ගකථං කට්ඨෙය්”න්තිආදි.

එවං හෙතුනා සද්ධිං සග්ගකථාය පලොභෙත්වා පුන හත්ථිං අලඬකරිත්වා තස්ස සොණ්ඩං ඡන්දන්තො විය “අයම්පි සග්ගො අනිච්චො අධුචො, න එත්ථ ඡන්දරාගො කාතබ්බො”ති දස්සන්තං “අප්පස්සාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනචො එත්ථ හියොයා”තිආදිනා (ම. නි. 1.177; 2.42) නයෙන කාමානං ආදීනචං ඔකාරං සංකිලෙසං කට්ඨං. තත්ථ ආදීනචන්ති දොසං. ඔකාරන්ති ලාමකසභාවං, අසෙට්ඨෙහි සෙවිතබ්බං සෙට්ඨෙහි න සෙවිතබ්බං නිහිනසභාවන්ති අත්ථො. සංකිලෙසන්ති තෙහි සත්තානං සංසාරෙ සංකිලිස්සනං. තෙනාහ – “කිලිස්සන්ති චත හො සත්තා”ති (ම. නි. 2.351).

එවං කාමාදීනචෙන තප්පෙත්වා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙසි පබ්බජ්ජාය ඤානාදීසු ච ගුණං දිපෙසි චණ්ණෙසි. කල්ලචිත්තන්තිආදීසු කල්ලචිත්තන්ති කම්මනියචිත්තං, හෙට්ඨා පචිත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදීනං චිත්තදොසානං විගතත්තා උපරිදෙසනාය භාජනභාවුපගමනෙන කම්මනියචිත්තං, කම්මක්ඛම්මචිත්තන්ති අත්ථො. දිට්ඨිමානාදිසංකිලෙසවිගමෙන මුදුචිත්තං. කාමච්ඡන්දාදිවිගමෙන විනිවරණචිත්තං. සම්මාපටිපත්තියං උළාරපිතිපාමොජ්ජයොගෙන උදග්ගචිත්තං. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා පසන්නචිත්තං, යදා භගවා අඤ්ඤාසිති සම්බන්ධො.

අථ චා කල්ලචිත්තන්ති කාමච්ඡන්දවිගමෙන අරොගචිත්තං. මුදුචිත්තන්ති ඛ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන අකථිනචිත්තං. විනිවරණචිත්තන්ති උද්ධච්චකුක්කුච්චවිගමෙන අවික්ඛිපනතො න පිහිතචිත්තං. උදග්ගචිත්තන්ති ටීනමිද්ධවිගමෙන සම්පග්ගභවසෙන අලීනචිත්තං. පසන්නචිත්තන්ති විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපටිපත්තියා අධිමුත්තචිත්තං.

අථාති පච්ඡා. සාමුක්කංසිකාති සාමං උක්කංසිකා අත්තනාව උද්ධරිත්වා ගහිතා, සයම්භුඤ්ජාණෙන සාමං දිට්ඨා, අඤ්ඤෙසං අසාධාරණාති අත්ථො. කා ච පන සාති? අරියසච්චදෙසනා. තෙනෙවාහ – “දුක්ඛං සමුදයං නිරොධං මග්ග”න්ති. ඉදඤ්ඤි සච්චානං සරූපදස්සනං, තස්මා ඉමස්මිං යානෙ අරියසච්චාති කට්ඨන්තබ්බාති, තාති සබ්බාකාරතො චිත්ථාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.529) චුත්තානීති තත්ථ චුත්තනායෙන චෙදිතබ්බාති.

සෙය්‍යථාපිතිආදිනා උපමාවසෙන සුප්පබුද්ධස්ස කිලෙසප්පහානං අරියමග්ගප්පාදඤ්ච දස්සෙති. අපගතකාලකන්ති විගතකාලකං. සම්මදෙවාති

සුට්ඨයෙව.

රජනන්ති

නීලපීතලොහිතමඤ්ජෙට්ඨාදිරච්ඡිගජානං.

පටිග්ගණ්ඨෙය්‍යාති ගණ්ඨෙය්‍ය, පහස්සරං භවෙය්‍ය. තස්මිංයෙව ආසනෙති තස්සංයෙව නිසජ්ජායං. එතෙනස්ස ලහුවිපස්සනකතා තික්ඛපඤ්ඤතා සුඛාපටිපදා ඛිජ්ජාහිඤ්ඤතා ච දස්සිතා භොන්ති. විරජං විතමලන්ති අපායගමනීයරාගරජාදීනං අභාවෙන විරජං,

අනවසෙසදිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාමලාපගමෙන

විතමලං.

පයමග්ගවජ්ඣකිලෙසරජාභාවෙන

වා

විරජං,

පඤ්චවිධදුස්සීලමලාපගමෙන විතමලං. ධම්මවක්ඛන්ති සොතාපත්තිමග්ගො අධිජ්ජෙතො. තස්ස උජ්ජත්තිආකාරදස්සනත්ථං “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්මං”න්ති චුත්තං. තඤ්හි නිරොධං ආරම්භං කත්වා කිච්චවසෙන එව සඬ්ඛතධම්මෙ පටිවිජ්ඣන්තං උජ්ජජ්ජති.

තත්‍රිදං උපමාසංසන්දනං – වත්ථං විය විත්තං දට්ඨබ්බං, වත්ථස්ස ආගන්තුකමලෙහි කිලිට්ඨභාවො විය විත්තස්ස රාගාදිමලෙහි සංකිලිට්ඨභාවො, ධොවනඵලකං විය අනුපුබ්බිකථා, උදකං විය සද්ධා, උදකෙන තෙමෙත්වා තෙමෙත්වා ගොමයබාරෙහි කාළකෙ සම්මද්දිත්වා වත්ථස්ස ධොවනජ්ජයොගො විය සද්ධාසලිලෙන තෙමෙත්වා සතිසමාධිපඤ්ඤාහි දොසෙ සිථිලෙ කත්වා සද්ධාදිවිධිනා විත්තස්ස සොධනෙ වීරියාරම්භො, තෙන පයොගෙන වත්ථෙ කාළකාපගමො විය වීරියාරම්භෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, රච්ඡිගජානං විය අරියමග්ගො, තෙන සුද්ධස්ස වත්ථස්ස පහස්සරභාවො විය වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස විත්තස්ස මග්ගෙන පරියොදාපනන්ති.

එවං පන සුජ්ජබුද්ධො පරිසපරියන්තෙ නිසින්තො ධම්මදෙසනං සුත්වා සොතාපත්තිඵලං පත්වා අත්තනා පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොචෙතුකාමො පරිසමජ්ඣං ඔගාහිතුං අවිසහන්තො මහාජනස්ස සත්ථාරං වන්දිත්වා අනුගන්ත්වා නිවත්තකාලෙ භගවති විහාරං ගතෙ සයම්පි විහාරං අගමාසි. තස්මිං බණෙ සක්කො දෙවරාජා “අයං සුජ්ජබුද්ධො කුට්ඨි අත්තනා සත්ථු සාසනෙ පටිලද්ධගුණං පාකටං කාතුකාමො”ති ඤත්වා “විමංසිස්සාමි න”න්ති ගන්ත්වා ආකාසෙ යිතො එතදවොච – “සුජ්ජබුද්ධ ත්වං මනුස්සදලිද්දො මනුස්සකපණො මනුස්සවරාකො, අහං තෙ අපරිමිතං ධනං දස්සාමි, ‘බුද්ධො න බුද්ධො, ධම්මො න ධම්මො, සඬ්ඝො න සඬ්ඝො, අලං මෙ බුද්ධෙන, අලං මෙ ධම්මෙන, අලං මෙ සඬ්ඝෙනා’ති වදෙහි”ති. අථ නං සො ආහ “කොසි ත්ව”න්ති? “අහං සක්කො දෙවරාජා”ති. “අත්ඨබ්බාල අහිරික, ත්වං මයා සද්ධිං කපෙතුං න යුත්තරුපො, යො ත්වං එවං අවත්තබ්බං වදෙසි, අපිච මං ත්වං ‘දුග්ගතො දලිද්දො කපණො’ති කස්මා වදෙසි, නනු අහං ලොකනාථස්ස ඔරසපුත්තො, නෙවාහං දුග්ගතො න දලිද්දො න කපණො, අථ බො සුඛජ්ජත්තො පරමෙන සුඛෙන අපාහමස්මි මහද්ධනො”ති වත්වා ආහ –

“සද්ධාධනං සීලධනං, හිරිඔත්තජ්ජියං ධනං;
සුතධනඤ්ච වාගො ව, පඤ්ඤා වෙ සත්තමං ධනං.

“යස්ස එතෙ ධනා අත්ථී, ඉත්ථියා පුරිසස්ස වා;
‘අදලිද්දො’ති තං ආහු, අමොසං තස්ස ජීවිත’”න්ති. (අ. නි. 7.5) –

තස්සිමානි මෙ සත්ත අරියධනානි සන්ති. යෙසඤ්ඤි ඉමානි ධනානි සන්ති, න ත්වෙව තෙ බුද්ධෙහි වා පච්චෙකබුද්ධෙහි වා ‘දලිද්දා’ති වුච්චන්ති”ති.

සක්කො තස්ස කථං සුත්වා තං අන්තරාමග්ගෙ ඔභාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං වචනං පටිවචනඤ්ච ආරොවෙසී. අථ නං භගවා ආහ – “න ඛො සක්ක සක්කා තාදිසානං සතෙනපි සහස්සෙනපි සුඡපබුද්ධං කුට්ඨීං ‘බුද්ධො න බුද්ධො, ධම්මො න ධම්මො, සඬ්ඝො න සඬ්ඝො’ති කථාපෙතු”න්ති. සුඡපබුද්ධොපි ඛො කුට්ඨී සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරා කතපටිසත්ථාරො අත්තනා පටිලද්ධගුණං ආරොවෙසී. තෙන වුත්තං – “අථ ඛො සුඡපබුද්ධො කුට්ඨී දිට්ඨධම්මො”තිආදි.

තත්ථ දිට්ඨධම්මොති දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ “දිට්ඨධම්මො”ති චෙත්ථ සාමඤ්ඤවචනො ධම්මසද්දො. දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථීති තං නිවත්තනත්ථං. “පත්තධම්මො”ති වුත්තං. පත්ති ච ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤාපි විජ්ජතිති තතො විසෙසනත්ථං. “විදිතධම්මො”ති වුත්තං. සා පනායං විදිතධම්මතා ධම්මෙසු එකදෙසෙනාපි භොතීති නිජ්ජදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං. “පරියොගාල්භධම්මො”ති වුත්තං. තෙනස්ස යථාවුත්තං සච්චාභිසම්බොධංයෙව දීපෙති. මග්ගඤ්ඤාඤ්ඤි එකාභිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙත්තං නිජ්ජදෙසෙනපි පරිඤ්ඤෙය්‍යධම්මං සමන්තතො ඔගාල්භං නාම භොති, න තදඤ්ඤාඤාණං. තෙන වුත්තං – “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො”ති. තෙනෙවාහ “තිණ්ණවිචිකිච්චො”තිආදි.

තත්ථ පටිභයකන්තාරසදිසා සොළසවත්ථුකා ව අට්ඨවත්ථුකා ව තිණ්ණා විචිකිච්චා එතෙනාති තිණ්ණවිචිකිච්චො. තතො එව පවත්තිආදීසු “එවං නු ඛො, න නු ඛො”ති එවං පවත්තිතා විගතා සමුච්ඡින්නා කථංකථා එතස්සාති විගතකථංකථො. සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහීනත්තා තජ්ජපටිපක්ඛෙසු ව සීලාදිගුණෙසු සුඡපතිට්ඨිතත්තා වෙසාරජ්ජං විසාරදභාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තොති වෙසාරජ්ජජ්ජත්තො. නාස්ස පරො පච්චයො, න පරස්ස සද්ධාය එත්ථ වත්තතීති අපරජ්ජච්චයො. කත්ථාති ආහ “සත්ථුසාසනෙ”ති.

අභික්කන්තන්තිආදීසු කිඤ්චාපි අයං අභික්කන්තසද්දො ඛයසුන්දරාහිරුපබ්භනුමොදනාදීසු අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති, ඉධ පන

අබ්භනුමොදනෙ දට්ඨබ්බො. තෙනෙව සො පසාදවසෙන පසංසාවසෙන ච ද්වික්ඛත්තුං වුත්තො, සාධු සාධු, හන්තෙති වුත්තං හොති. අභික්කන්තන්ති වා අතිකන්තං අතිඉට්ඨං අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති අත්ථො. තත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන හගවතො දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං.

අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො – අභික්කන්තං, හන්තෙ, යදිදං හගවතො ධම්මදෙසනා, අභික්කන්තං, හන්තෙ, යදිදං හගවතො ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. හගවතො එව වා වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො, තථා සද්ධාවච්ඡිදනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බාසද්දනතො, උත්තානපදනතො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයච්ඡිදනතො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසීතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාථරමණීයතො, විමද්දක්ඛමතො, සුයාමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදිනයෙහි ථොමෙත්තො පදද්වයං ආහ.

තතො පරම්පි චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛට්ඨපිතං, හෙට්ඨාමුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරි මුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිනා ඡාදිතං. විවරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍ය. මුල්ලස්සාති දිසාමුල්ලස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති මග්ගං උපදිසෙය්‍ය. අන්ධකාරෙති චතුරච්ඡිදනසමන්තාගතෙ. අයං තාව පදත්ථො.

අයං පන අධිජ්ජායොජනා – යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිට්ඨිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙත්තෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙය්‍ය, එවං කස්සපස්ස හගවතො සාසනන්තරධානතො පට්ඨාය මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විවරන්තෙන, යථා මුල්ලස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගප්පටිපන්නස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචිකරොත්තෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරෙ නිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපානි අපස්සතො තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසනදෙසනාපජ්ජොතධාරණෙන හගවතා නානානයෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො.

එවං දෙසනං ථොමෙත්වා තාය දෙසනාය රතනත්තයෙ පසන්නචිත්තො පසන්නාකාරං කරොත්තො “එසාහ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. හගවත්තං සරණං ගච්ඡාමිති හගවා මෙ සරණං පරායණං අසස්ස සාතා, හිතස්ස විධාතාති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන හගවත්තං ගච්ඡාමි හජාමි, එවං වා ඡානාමි බුජ්ඣාමිති. යෙසඤ්ඤි ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථොති. ධම්මන්ති අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං

පටිපජ්ජමානෙ චතුසු අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතීති ධම්මො. සො අත්ථතො අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

“යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායතී”ති (ඉතිවු. 90) ව -

න කෙවලං අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච, අපිච ඛො අරියඵලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මොපි. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“රාගවිරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඬ්ඛතමජ්ජපටිකුලං;
මධුරමීමං පගුණං සුචිහත්තං, ධම්මමීමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

එත්ථ භි රාගවිරාගන්ති මග්ගො චුත්තො. අනෙජමසොකන්ති ඵලං. අසඬ්ඛතන්ති නිබ්බානං. අජ්ජපටිකුලං මධුරමීමං පගුණං සුචිහත්තන්ති පරියත්තිධම්මො චුත්තොති.

භික්ඛුසඬ්ඛතානි දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤෙන සංහතං අට්ඨඅරියපුග්ගලසමුහං. එත්තාවතා සුජ්ජබුද්ධො තීණි සරණගමනානි පටිවෙදෙසි. උපාසකං මං භගවා ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණුපෙනං සරණං ගතන්ති අජ්ජතග්ගෙහි අජ්ජතං ආදිං කත්වා. “අජ්ජදග්ගෙ”තිපි පාඨො, තත්ථ දකාරො පදසන්ධිකරො, අජ්ජ අග්ගෙ අජ්ජ ආදිං කත්වාති අත්ථො. පාණුපෙනන්ති පාණෙහි උපෙනං, යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙනං අනඤ්ඤසත්ථුකං තීහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං රතනත්තයස්ස උපාසනතො උපාසකං කජ්ජියකාරකං මං භගවා උපධාරෙතු ජානාතුති අත්ථො. ඉමස්ස ව සරණගමනං අරියමග්ගාධිගමෙනෙව නිජ්ජන්තං, අජ්ඣාසයං පන ආවිකරොන්තො එවමාහ.

භගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වාති භගවතො වචනං විත්තෙන අභිනන්දිත්වා තමෙව අභිනන්දිතභාවං පකාසෙන්තො චුත්තනායෙන වාචාය අනුමොදිත්වා. අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති තං භගවන්තං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා සත්ථු ගුණනින්තවිත්තො යාව දස්සනවිසයසමතික්කමා භගවන්තංයෙව පෙක්ඛමානො පඤ්ඡලිකො නමස්සමානො පක්කාමි.

පක්කන්තො ව කුට්ඨරොගාභිභවෙන ඡින්නහත්ථපාදඬ්ගුලි උක්කාරගත්තො සමන්තතො විස්සන්දමානාසවො කණ්ඩුතිපතිපිළිතො අසුචි දුග්ගන්ධො ජෙගුවිජතමො පරමකාරුඤ්ඤතං පත්තො “නායං කායො ඉමස්ස අවිචන්තසන්තස්ස පණ්ණිතමස්ස අරියධම්මස්ස ආධාරො භවිතුං

යුත්තො”ති උප්පන්නාහිසන්ධිනා විය සග්ගසංවත්තනියෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඕකාසෙ කතෙ අප්පායුකසංවත්තනියෙන උපච්ඡේදකෙන පාපකම්මෙන කතුපවිතෙන වොදියමානො තරුණවච්ඡාය ධෙත්‍රයා ආපතිත්වා මාරිතො. තෙන වුත්තං - “අථ ඛො අවිරපක්කන්තං සුප්පබුද්ධං කුට්ඨිං ගාචි තරුණවච්ඡා අධිපතිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසී”ති.

සො කිර අතීතෙ එකො සෙට්ඨිපුත්තො හුත්වා අත්තනො සභායෙහි තීභි සෙට්ඨිපුත්තෙහි සද්ධිං කීළන්තො එකං නගරසොහිනිං ගණිකං උය්‍යානං නෙත්වා දිවසං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අත්ථඬිගතෙ සුරියෙ සභායෙ එතදවොච - “ඉමිස්සා හත්ථෙ කභාපණසහස්සං බහුකඤ්ච සුවණ්ණං මහග්ඝානි ච පසාධනානි සංවිජ්ජන්ති, ඉමස්මිං වනෙ අඤ්ඤො කොචි නත්ථි, රත්ති ච ජාතා, හන්ද ඉමං මයං මාරෙත්වා සබ්බං ධනං ගහෙත්වා ගච්ඡාමා”ති. තෙ වත්තාරොපි ජනා එකජ්ඣාසයා හුත්වා තං මාරෙතුං උපක්කම්සු. සා තෙහි මාරියමානා “ඉමෙ නිල්ලජ්ජා නික්කරුණා මයා සද්ධිං කිලෙසසන්ථවං කත්වා නිරපරාධං මං කෙවලං ධනලොභෙන මාරෙන්නි, එකචාරං තාව මං ඉමෙ මාරෙන්නු, අහං පන යක්ඛිනී හුත්වා අනෙකචාරං ඉමෙ මාරෙතුං සමත්ථා හවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා කාලමකාසි. තෙසු කිර එකො පක්කුසාති කුලපුත්තො අහොසි, එකො බාහියො දාරුචිරියො, එකො තම්බදායීකො වොරසාතකො, එකො සුප්පබුද්ධො කුට්ඨි, ඉති ඉමෙසං චතුත්තං ජනානං අනෙකසතෙ අත්තභාවෙ සා යක්ඛයොනියං නිබ්බත්තා ගාචි හුත්වා ජීවිතා වොරොපෙසී. තෙ තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන තත්ථ තත්ථ අන්තරාමරණං පාපුණ්සු. එවං සුප්පබුද්ධස්ස කුට්ඨිස්ස සහසා මරණං ජාතං, තෙන වුත්තං - “අථ ඛො අවිරපක්කන්තං...පෙ.... වොරොපෙසී”ති.

අථ සම්බහුලා භික්ඛු තස්ස කාලකිරියං හගවතො ආරොචෙත්වා අභිසම්පරායං පුච්ඡංසු. හගවා බ්‍යාකාසි. තෙන වුත්තං - “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු”තිආදි.

තත්ථ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයාති සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසොති ඉමෙසං තිණ්ණං හවබන්ධනානං සමුච්ඡේදවසෙන පභානා. සොතාපන්නොති සොතසඬ්ඛාතං අරියමග්ගං ආදිතො පන්නො. වුත්තඤ්ඤෙන -

“සොතො සොතොති ඉදං, ආවුසො සාරිපුත්ත, වුවිචති. කතමො නු ඛො, ආවුසො, සොතොති? අයමෙව අරියො අට්ඨඬිගිකො මග්ගො”තිආදි (සං. නි. 5.1001).

අවිනිපාතධම්මොති විනිපතනං විනිපාතො, නාස්ස විනිපාතො ධම්මොති අවිනිපාතධම්මො, චතුසු අපායෙසු උපපජ්ජනවසෙන අපතනසභාවොති අත්ථො. නියතොති ධම්මනියාමෙන සම්මත්තනියාමෙන නියතො.

සම්බොධිපරායණොති උපරිමග්ගත්තයසඬ්ඛානා සම්බොධි පරං අයනං අස්ස ගති පටිසරණං අවස්සං පත්තබ්බන්ති සම්බොධිපරායණො. එතෙන “තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති පුච්ඡාය හද්දිකා එව සුප්පබුද්ධස්ස ගති, න පාපිකාති අයමත්ථො දස්සිතො. න පන තෙන සම්පත්තා ගති, තං පන පුච්ඡානුසන්ධිවසෙන පකාසෙතුකාමො ධම්මරාජා එත්තකමෙව අභාසි. පස්සති හි හගවා “මයා එත්තකෙ කථිතෙ ඉමිස්සංයෙව පරිසති අනුසන්ධිකුසලො එකො හික්ඛු සුප්පබුද්ධස්ස කුට්ඨිභාවදාලිද්දියකපණභාවානං කාරණං පුච්ඡස්සති, අථාහං තස්ස තං කාරණං තෙන පුච්ඡානුසන්ධිනා පකාසෙත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙස්සාමි”ති. තෙනෙවාහ – “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො හික්ඛු”තිආදි. තත්ථ හෙතුති අසාධාරණකාරණං, සාධාරණකාරණං පන පච්චයොති, අයමෙනෙසං විසෙසො. යෙනාති යෙන හෙතුනා යෙන පච්චයෙන ව.

භූතපුබ්බන්ති ජාතපුබ්බං. අතීතෙ කාලෙ නිබ්බන්තං තං දස්සෙතුං “සුප්පබුද්ධො”තිආදි චුත්තං. කදා පන භූතන්ති? අතීතෙ කිර අනුප්පන්නෙ තථාගතෙ බාරාණසියා සාමන්තා එකස්මිං ගාමෙ එකා කුලධීනා බෙත්තං රක්ඛති. සා එකං පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා පසන්නචිත්තා තස්ස පඤ්චහි ලාජාසතෙහි සද්ධිං එකං පදුමපුප්ඵං දත්වා පඤ්ච පුත්තසතානි පත්ථෙසි. තස්මිංයෙව බණ පඤ්චසතා මිගලුද්දකා පච්චෙකබුද්ධස්ස මධුරමංසං දත්වා “එතිස්සා පුත්තා හවෙය්‍යාම, තුම්හෙහි පත්තවිසෙසං ලභෙය්‍යාමා”ති ව පත්ථයිංසු. සා යාවතායුකං යත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා. තතො චුතා එකස්මිං ජාතස්සරෙ පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති. තමෙකො තාපසො දිස්වා පටිපග්ගි. තස්සා විවරන්තියා පාදුද්ධාරෙ පාදුද්ධාරෙ භූමිතො පදුමානි උට්ඨහන්ති. එකො වනවරකො දිස්වා බාරාණසිරඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා තං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිං අකාසි. තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො සණ්ඨාසි. මහාපදුමකුමාරො තස්සා කුච්ඡියං වසි, සෙසා ගබ්භමලං නිස්සාය නිබ්බන්තා, තෙ වයප්පත්තා උය්‍යානෙ පදුමසරෙ කීළන්නා එකෙකස්මිං පදුමෙ නිසිදිත්වා පරිපක්කඤ්ඤාණා සඬ්ඛාරෙසු බයවයං පට්ඨපෙත්වා පච්චෙකබොධිං පාපුණ්ණි. තෙසං බ්‍යාකරණගාථා අහොසි –

“සරොරුහං පදුමපලාසපත්‍රජං,
සුපුප්ඵිතං හමරගණානුකිණ්ණං;
අනිච්චතං බයවයතං විදිත්වා,
එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

එවං පච්චෙකබොධිං අභිසම්බුද්ධෙසු තෙසු පඤ්චසු පච්චෙකබුද්ධසතෙසු අබ්භන්තරො තගරසිඛී නාම පච්චෙකසම්බුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ නන්දමූලපබ්භාරෙ සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සත්තාහස්ස අච්චයෙන නිරොධා වුට්ඨිතො ආකාසෙන ආගන්ත්වා ඉසිගිලිපබ්බතෙ ඔතරිත්වා පුබ්බණ්භසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවිවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ රාජගහෙ

එකො සෙට්ඨිපුත්තො මහතා පරිවාරෙන උයානකීලනත්ථං නගරතො නික්මන්තො තගරසිඛිපච්චෙකබුද්ධං දිස්වා “කො අයං භණ්ඩුකාසාවචසනො, කුට්ඨි භවිස්සති, තථා හි කුට්ඨිච්චරෙන සරීරං පාරුපිත්වා ගච්ඡති”ති නිට්ඨුහිත්වා අපසඛ්‍යං කත්වා පක්කාමි. තං සන්ධාය චුත්තං - “සුප්පබුද්ධො කුට්ඨි ඉමස්මිංයෙව රාජගහෙ...පෙ.... පක්කාමි”ති.

තත්ථ ක්වායන්ති කො අයං. බුංසනවසෙන වදති. “කොවාය”න්තිපි පාළි. කුට්ඨිති අකුට්ඨිංයෙව තං සෙට්ඨි කුට්ඨරොගං අක්කොසවත්ථුං පාපෙන්නො වදති. කුට්ඨිච්චරෙනාති කුට්ඨිනං ච්චරෙන. යෙභුයොන හි කුට්ඨිනො ඩංසමකසසරීසපපට්ඨාහනත්ථං රොගපට්ඨිජාදනත්ථස්ථෙව යං වා තං වා පිලොතිකඛණ්ඩං ගහෙත්වා පාරුපති, එවමයම්පිති දස්සෙති. පංසුකුලච්චරධරත්තා වා අග්ගළානං අනෙකචණ්ණභාවෙන කුට්ඨසරීරසදිසොති හිලෙන්තො “කුට්ඨිච්චරෙනා”ති ආහ. නිට්ඨුහිත්වාති ඛෙළං පාතෙත්වා. අපසඛ්‍යතො කරිත්වාති පණ්ඩිතා තාදිසං පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කරොන්ති, අයං පන අවිඤ්ඤාතාය පරිභවෙන තං අපසඛ්‍යං කත්වා අත්තනො අපසඛ්‍යං අපදක්ඛිණං කත්වා ගතො. “අපසඛ්‍යාමතො”තිපි පාඨො. තස්ස කම්මස්සාති තගරසිඛිම්හි පච්චෙකබුද්ධෙ “ක්වායං කුට්ඨි”ති හිලෙන්වා නිට්ඨුහනඅපසඛ්‍යකරණවසෙන පවත්තපාපකම්මස්ස. නිරයෙ පච්චිත්ථාති නිරයෙ නිරයග්ගිනා දස්හිත්ථ. “පච්චිත්ථා නිරයග්ගිනා”තිපි පඨන්ති. තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙනාති යෙන කම්මෙන සො නිරයෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, න තං කම්මං මනුස්සලොකෙ විපාකං දෙති. යා පනස්ස නානක්ඛණ්ණකා චෙතනා තදා පච්චෙකබුද්ධෙ විප්පට්පජ්ජනවසෙන පවත්තා අපරාපරියවෙදනීයභූතා, සා අපරාපරියවෙදනීයෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන මනුස්සෙසු තිහෙතුකපටිසන්ධියා දින්නාය පවත්තියං කුට්ඨිභාවං දාලිද්දියං පරමකාරුඤ්ඤතං ආපාදෙසි. තං සන්ධාය කම්මසභාගතාවසෙන “තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙනා”ති චුත්තං. සදිසෙපි හි ලොකෙ තඛ්ඛොභාරො දිට්ඨො යථා තං “සා එව තිත්තිරි, තානියෙව ඔසධානී”ති.

එත්තාවතා “කො නු ඛො, හන්තෙ, හෙතු”ති තෙන හික්ඛුනා පුට්ඨපඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි යො “තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති පුබ්බෙ හික්ඛුහි පුට්ඨපඤ්භො, තං විස්සජ්ජෙතුං “සො තථාගතජ්ජවෙදිත”න්තිආදි චුත්තං. තත්ථ තථාගතජ්ජවෙදිතන්ති තථාගතෙන භගවතා දෙසිතං අක්ඛාතං පකාසිතන්ති තථාගතජ්ජවෙදිතං. ආගම්මාති අධිගන්ත්වා, නිස්සාය ඤත්වා වා. “තථාගතජ්ජවෙදිතෙ ධම්මෙවිනයෙ”තිපි පාඨො. සද්ධං සමාදිසිති සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො, සුප්පට්පන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඝොති රතනත්තයසන්තිස්සයං පුබ්බභාගසද්ධස්ථෙව ලොකුත්තරසද්ධස්ථාති දුට්ඨම්පි සද්ධං සම්මා ආදිසි. යථා න පුන ආදාතඛ්ඛා භොති, එවං යාව භවක්ඛයා ගණ්හි, අත්තනො චිත්තසන්තානෙ උප්පාදෙසිති අත්ථො. සීලං

සමාදිග්ගිඤ්ඤාදිසුචි ඵසෙව නයො. සීලන්ති පුබ්බභාගස්සීලෙන සද්ධිං මග්ගස්සීලං ඵලස්සීලස්සද්ධිං. සුතන්ති පරියත්තිබාහුසච්චං පටිවෙධබාහුසච්චස්සද්ධිං දුට්ඨමපි සුතං. පරියත්තිධම්මාපි හි තෙන ධම්මස්සවනකාලෙ සච්චස්පටිවෙධාය සාවකෙහි යථාලද්ධස්පකාරං සුතා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුස්පටිවිද්ධා වාහි. වාගන්ති පයමග්ගවජ්ඣක්කිලෙසාහිසඬ්ඛාරානං වොස්සග්ගසඬ්ඛාරං වාගං, යෙන අරියසාවකා දෙය්‍යධම්මෙසු මුත්තවාගා ච හොන්ති පයතපාණි වොස්සග්ගරතා. පඤ්ඤන්ති සද්ධිං විපස්සනාපඤ්ඤාය මග්ගපඤ්ඤස්සද්ධිං ඵලපඤ්ඤස්සද්ධිං.

කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අහිනිබ්බත්තක්ඛන්ධගහණා. අථ වා කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදා. පරං මරණාති චුතිතො උද්ධං. සුගතිං සග්ගං ලොකන්ති පදත්තයෙනාපි දෙවලොකමෙව වදති. සො හි සම්පත්තිනං සොහනත්තා සුන්දරා ගතීති සුගති, රූපාදීහි විසෙසෙහි සුට්ඨු අග්ගොති සග්ගො, සබ්බකාලං සුඛමෙවෙත්ථ ලොකියති, ලුප්පතීති වා ලොකොති චුච්චති. උපපන්නොති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපගතො. සහබ්‍යතන්ති සහභාවං. වචනත්ථො පන සහ බ්‍යති පවත්ති, වසතීති වා සහබ්‍යො, සහයායී සහවායී වා. තස්ස භාවො සහබ්‍යතා. අතිරොචතීති අතික්කම්ම අහිභවිත්වා රොචති විරොචති. වණ්ණෙනාති රූපසම්පත්තියා. යසසාති පරිවාරෙන. සො හි අසුචිමක්ඛිතං ජජ්ජරං මත්තිකාභාජනං ඡඩ්ඛෙත්වා අනෙකරතනවිචිත්තං පහස්සරරංසිජාලවිනද්ධසුද්ධජම්බුනදභාජනං ගණ්හන්තො විය චුත්තස්පකාරං කළෙවරං ඉධ නික්ඛිපිත්වා එකචිත්තක්ඛණෙන යථාචුත්තං දිබ්බත්තභාවං මහතා පරිවාරෙන සද්ධිං පටිලභීති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං පාපානං අපරිවජ්ජනෙ ආදීනවං, පරිවජ්ජනෙ ච ආනිසංසං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො — යථා චක්ඛුමා පුරිසො පරක්කමෙ කායිකචිරියෙ විජ්ජමානෙ සරීරෙ වහන්තෙ විසමානි පපාතාදිට්ඨානානි චණ්ඩභාවෙන වා විසමානි හත්ථිඅස්සඅහිකුක්කුරගොරූපාදීනි පරිවජ්ජයෙ, එවං ජීවලොකස්මිං ඉමස්මිං සත්තලොකෙ පණ්ඩිතො සස්පඤ්ඤො පුරිසො තාය සස්පඤ්ඤතාය අත්තතො හිතං ජානන්තො පාපානි ලාමකානි දුච්චරිතානි පරිවජ්ජෙය්‍ය. එවස්සද්ධිං යථායං සුස්පබුද්ධො තගරසිඛිම්හි පටිවෙකබුද්ධො පාපං අපරිවජ්ජෙත්වා මහන්තං අනායබ්‍යසනං ආපජ්ජි, එවං ආපජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො. යථා වා සුස්පබුද්ධො කුට්ඨි මම ධම්මදෙසනං ආගම්ම ඉදානි සංවෙගප්පත්තො පාපානි පරිවජ්ජෙත්තො උළාරං විසෙසං අධිගඤ්ඡි, එවං අඤ්ඤොපි උළාරං විසෙසාධිගමං ඉච්ඡන්තො පාපානි පරිවජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො.

4. කුමාරකසුත්තවණ්ණනා

44. චතුත්ථෙ කුමාරකාති තරුණපුග්ගලා. යෙ සුභාසිතදුබ්භාසිතස්ස අත්ථං ජානන්ති, තෙ ඉධ කුමාරකාති අධිජ්ජෙතා. ඉමෙ හි සත්තා ජාතදිවසතො පට්ඨාය යාව පඤ්චදසවස්සකා, තාව “කුමාරකා, බාලා”ති ච චුච්චන්ති, තතො පරං වීසතිවස්සානි “යුචානො”ති. මච්ඡකෙ බාධෙන්තීති මග්ගසමීපෙ එකස්මිං තළාකෙ නිදාසකාලෙ උදකෙ පරික්ඛිණෙ නින්තට්ඨානෙ යීතං උදකං උස්සිඤ්චිත්වා බුද්දකමච්ඡෙ ගණ්හන්ති චෙව හනන්ති ච “පචිත්වා බාදිස්සාමා”ති. තෙනුපසඬකමීති මග්ගතො ථොකං තළාකං අතික්කමිත්වා යීතො, තස්මා “උපසඬකමී”ති වදති. කස්මා පන උපසඬකමී? තෙ කුමාරකෙ අත්තනි වීස්සාසං ජනෙතුං උපසඬකමී. භායථ චොති එත්ථ චොති නිපාතමත්තං. දුක්ඛස්සාති නිස්සක්කෙ සාම්චචනං, දුක්ඛස්මාති අත්ථො. අජ්ජියං චො දුක්ඛන්ති “කිං තුම්භාකං සරීරෙ උජ්ජජ්ජනකදුක්ඛං අජ්ජියං අනිට්ඨ”න්ති පුච්ඡති.

එතමත්ථං විදිත්වාති ඉමෙ සත්තා අත්තනො දුක්ඛං අනිච්ඡන්තා එව හුත්වා දුක්ඛහෙතුං පටිපජ්ජන්තා අත්තනො තං ඉච්ඡන්තා එව නාම භොන්තීති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පාපකිරියාය නිසෙධනං ආදීනවචිභාවනඤ්ච උදානං උදානෙසි.

තස්සත්ථො — යදි තුම්භාකං සකලමාපායිකං, සුගතියඤ්ච අජ්ජායුකතාමනුස්සදොහග්ගියාදිහෙදං දුක්ඛං අජ්ජියං අනිට්ඨං, යදි තුම්භෙ තතො භායථ, ආචී වා පරෙසං පාකට්ඨාවචසෙන අජ්ජට්ඨිඡන්තං කත්වා කායෙන වා වාචාය වා පාණානිපාතාදිජ්ජහෙදං යදි වා රහො අපාකට්ඨාවචසෙන පටිච්ඡන්තං කත්වා මනොද්චාරෙ එව අභිජ්ඣාදිජ්ජහෙදං අණුමත්තමිපි පාපකං ලාමකධම්මං මාකත්ථ මා කරිත්ථ, අථ පන තං පාපකම්මං එතරහි කරොථ, ආයතිං වා කරිස්සථ, නිරයාදීසු චතුසු අපායෙසු මනුස්සෙසු ච තස්ස ඵලභූතං දුක්ඛං ඉතො වා එත්තො වා පලායන්තෙ අම්භෙ නානුබන්ධිස්සතීති අධිජ්ජායෙන උපෙච්ච අපෙච්ච පලායතමිපි තුම්භාකං තතො මුත්ති මොක්ඛො නත්ථී. ගතිකාලාදිපච්චයන්තරසමවායෙ විපච්චිස්සතියෙවාති දස්සෙති. “පලායනෙ”තිපි පඨන්ති, චුත්තනයෙන යත්ථ කත්ථවි ගමනෙ පක්කමනෙ සතීති අත්ථො. අයඤ්ච අත්ථො “න අත්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ජෙ...පෙ.... පාපකම්මා”ති (ධ. ප. 127; මි. ප. 4.2.4) ඉමාය ගාථාය දීපෙතබ්බො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උපොසථසුත්තවණ්ණනා

45. පඤ්චමෙ තද්වුති තස්මිං අහනි තස්මිං දිවසෙ. උපොසථෙති එත්ථ උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො, උපවසන්තීති සීලෙන වා අනසනෙන වා උපෙනා හුත්වා වසන්තීති අත්ථො. අයඤ්චි උපොසථසද්දො “අට්ඨඨගසමන්තාගතං උපොසථං උපවසාමි” තිආදීසු (අ. නි. 3.71; 10.46) සීලෙ ආගතො. “උපොසථො වා පචාරණා වා” තිආදීසු (මහාව. 155) පාතිමොක්ඛද්දෙසාදිවිනයකම්මෙ. “ගොපාලකුපොසථො නිගණ්ඨුපොසථො” තිආදීසු (අ. නි. 3.71) උපවාසෙ. “උපොසථො නාම නාගරාජා” තිආදීසු (දී. නි. 2.246) පඤ්ඤත්තියං. “අජ්ජුපොසථො පන්තරසො” තිආදීසු (මහාව. 168) දිවසෙ. ඉධාපි දිවසෙයෙව දට්ඨබ්බො, තස්මා “තද්වුපොසථෙ” ති තස්මිං උපොසථදිවසභූතෙ අහනීති අත්ථො. නිසින්තො හොතීති මහාභික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො ඔවාදපාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං නිසින්තො හොති. නිසජ්ජ පන භික්ඛූනං විත්තාති ඔලොකෙන්තො එකං දුස්සීලපුග්ගලං දිස්වා, “සවාහං ඉමස්මිං පුග්ගලෙ ඉධ නිසින්තෙයෙව පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමි, සත්තධාස්ස මුද්ධා ඵලිස්සතී” ති තස්මිං අනුකම්පාය තුණ්භියෙව අහොසි.

එත්ථ ව උද්ධස්තං අරුණන්ති අරුණුග්ගමනං වත්වාපි “උද්දිසතු, හන්තෙ හගවා, භික්ඛූනං පාතිමොක්ඛ”න්ති ථෙරො හගවන්තං පාතිමොක්ඛද්දෙසං යාචි තස්මිං කාලෙ “න, භික්ඛවෙ, අනුපොසථෙ උපොසථො කාතබ්බො” තිසික්ඛාපදස්ස (මහාව. 183) අපඤ්ඤත්තත්තා. අපරිසුද්ධා, ආනන්ද, පරිසාති තික්ඛත්තුං ථෙරෙන පාතිමොක්ඛද්දෙසස්ස යාචිතත්තා අනුද්දෙසස්ස කාරණං කථෙන්නො “අසුකපුග්ගලො අපරිසුද්ධො” ති අවත්වා “අපරිසුද්ධා, ආනන්ද, පරිසා” ති ආහ. කස්මා පන හගවා තියාමරත්තිං තථා විතීනාමෙසි? තතො පට්ඨාය ඔවාදපාතිමොක්ඛං අනුද්දිසිතුකාමො තස්ස වත්ථුං පාකටං කාතුං.

අද්දසාති කථං අද්දස. අත්තනො වෙනොපරියඤාණෙන තස්සං පරිසති භික්ඛූනං විත්තාති පරිජානන්තො තස්ස මොසපුරිසස්ස දුස්සීලාවිත්තං පස්සි. යස්මා පන විත්තෙ දිට්ඨෙ තංසමඨගීපුග්ගලො දිට්ඨො නාම හොති, තස්මා “අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පුග්ගලං දුස්සීල”න්තිආදි වුත්තං. යථෙව හි අනාගතෙ සත්තසු දිවසෙසු පවත්තමානං පරෙසං විත්තං වෙනොපරියඤාණලාභී ජානාති, එවං අතීතෙපිති. දුස්සීලන්ති නිස්සීලං, සීලවිරහිතන්ති අත්ථො. පාපධම්මන්ති දුස්සීලත්තා එව භීතජ්ඣාසයනාය ලාමකසභාවං. අසුචින්ති අපරිසුද්ධෙහි කායකම්මාදිහි සමන්තාගතත්තා න සුචිං. සඬ්ඝස්සරසමාචාරන්ති කිඤ්චිදෙව අසාරුජ්ජං දිස්වා “ඉදං ඉමිනා කතං භවිස්සතී” ති එවං පරෙසං ආසඬ්ඝනීයනාය සඬ්ඝාය සරිතබ්බසමාචාරං, අථ වා කෙනවිදෙව කරණීයෙන මන්තයන්තෙ භික්ඛූ දිස්වා “කච්චි නු ඛො ඉමෙ මයා කතකම්මං ජානිත්වා මන්තෙන්ති” ති අත්තනොයෙව සඬ්ඝාය සරිතබ්බසමාචාරං.

ලජ්ජිතබ්බතාය පටිච්ඡාදෙනබ්බකාරණතො පටිච්ඡන්තං කම්මන්තං එතස්සාති පටිච්ඡන්තකම්මන්තං. කුච්ඡිතසමණුවෙසධාරිතාය න සමණන්ති අස්සමණං. සලාකග්ගහණාදිසු “කිත්තකා සමණා”ති ව ගණනාය “අභමිපි සමණොමහි”ති මිච්ඡාපටිඤ්ඤාය සමණපටිඤ්ඤං. අසෙට්ඨවාරිතාය අබ්‍රහ්මවාරිං. අඤ්ඤෙ බ්‍රහ්මවාරිතො සුනිවත්ථෙ සුපාරුතෙ සුපත්තධරෙ ගාමනිගමාදිසු පිණ්ඩාය වරිත්වා ජීවිකං කප්පෙන්තෙ දිස්වා අබ්‍රහ්මවාරී සමානො සයම්පි තාදිසෙන ආකාරෙන පටිපජ්ජන්තො උපොසථාදිසු සන්දිස්සන්තො “අභමිපි බ්‍රහ්මවාරී”ති පටිඤ්ඤං දෙන්තො විය හොතිති බ්‍රහ්මවාරිපටිඤ්ඤං. පුත්තා කම්මෙන සීලවිපත්තියා අන්තො අනුපවිට්ඨත්තා අන්තොපුත්තිං. ඡහි ද්වාරෙහි රාගාදිකිලෙසවස්සනෙන තිත්තත්තා අවස්සුතං. සඤ්ජාතරාගාදිකවචරත්තා සීලවන්තෙහි ඡඩ්ඛෙතබ්බත්තා ව කසම්බුජාතං. මජ්ඣෙ භික්ඛුසඤ්ජාසස්ස නිසිත්තන්ති සඤ්ජපරියාපන්තො විය භික්ඛුසඤ්ජාසස්ස අන්තො නිසිත්තං. දිට්ඨොසීති අයං පන න පකතත්තොති හගවතා දිට්ඨො අසී. යස්මා ව එවං දිට්ඨො, තස්මා නත්ථි තෙ තව භික්ඛුහි සද්ධිං එකකම්මාදිසංවාසො. යස්මා පන සො සංවාසො තව නත්ථි, තස්මා උට්ඨෙහි, ආවුසොති එවමෙත්ථ පදයොජනා වෙදිතබ්බං.

තතියම්පි බො සො පුග්ගලො තුණ්හි අහොසීති අනෙකවාරං වත්වාපි ථෙරො “සයමෙව නිබ්බන්තො ඔරම්ස්සති”ති වා, “ඉදානි ඉමෙසං පටිපත්තිං ජානිස්සාමි”ති වා අධිප්පායෙන තුණ්හි අහොසී. බාහායං ගහෙත්වාති හගවතා මයා ව යාථාවතො දිට්ඨො, යාවතතියං උට්ඨෙහිති වුත්තො න උට්ඨාති, “ඉදානිස්ස නික්කඩ්ඨනකාලො මා සඤ්ජාසස්ස උපොසථන්තරායො අහොසී”ති තං බාහායං අග්ගහෙසී, තථා ගහෙත්වා. බහිද්වාරකොට්ඨකා නික්කාමෙත්වාති ද්වාරකොට්ඨකසාලතො බහි නික්කාමෙත්වා. බහිති පන නික්කාමිතට්ඨානදස්සනං, අථ වා බහිද්වාරකොට්ඨකාති බහිද්වාරකොට්ඨකතොපි නික්කාමෙත්වා, න අන්තොද්වාරකොට්ඨකතො, එවං උභයථාපි විහාරතො බහි කත්වාති අත්ථො. සුච්ඡිකං දත්වාති අග්ගළසුච්ඤ්ඤං උපරිසට්ඨකඤ්ඤං ආදහිත්වා, සුට්ඨුතරං කවාටං ථකෙත්වාති අත්ථො. යාව බාහාගහණාපි නාමාති ඉමිනා “අපරිසුද්ධා, ආනන්ද, පරිසා”ති වචනං සුත්වා එව හි තෙන පක්කමිතබ්බං සියා, එවං අපක්කමිත්වා යාව බාහාගහණාපි නාම සො මොසපුරිසො ආගමෙස්සතිති අව්ඡරියමිදන්ති දස්සෙති. ඉදම්පි ගරහණව්ඡරියමෙවාති වෙදිතබ්බං.

අථ හගවා විත්තෙසි – “ඉදානි භික්ඛුසඤ්ජාසා අබ්බුදජාතො, අපරිසුද්ධා පුග්ගලො උපොසථං ආගච්ඡන්ති, න ව තථාගතා අපරිසුද්ධාය පරිසාය උපොසථං කරොන්ති, පාතිමොක්ඛං උද්දිසන්ති, අනුද්දිසන්තෙ ව භික්ඛුසඤ්ජාසස්ස උපොසථො පච්ඡිජ්ජති, යංනුනාහං ඉතො පට්ඨාය භික්ඛුනංයෙව පාතිමොක්ඛබුද්දෙසං අනුජානෙය්‍ය”න්ති. එවං පන

චිත්තෙන්වා හික්බුන්තංයෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අනුජානි. තෙන වුත්තං – “අට්ඨං බො භගවා...පෙ.... පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍යාපා”ති.

තත්ථ න දානාහන්ති ඉදානි අහං උපොසථං න කර්ස්සාමි, පාතිමොක්ඛං න උද්දිසිස්සාමිති පච්චෙකං න-කාරෙන සම්බන්ධො. දුට්ඨඤ්ඤි පාතිමොක්ඛං ආණාපාතිමොක්ඛං ඔවාදපාතිමොක්ඛන්ති. තෙසු “සුණාතු මෙ, භන්තෙ”තිආදිකං (මහාව. 134) ආණාපාතිමොක්ඛං, තං සාවකාව උද්දිසන්ති, න බුද්ධා, අයං අන්වද්ධමාසං උද්දිසිති. “බන්ති පරමං...පෙ.... සබ්බපාපස්ස අකරණං...පෙ.... අනුපවාදො අනුපසාතො...පෙ.... එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183-185) ඉමා පන තිස්සො ගාථා ඔවාදපාතිමොක්ඛං නාම, තං බුද්ධාව උද්දිසන්ති, න සාවකා, ඡන්තමපි වස්සානං අච්චයෙන උද්දිසන්ති. දීඝායුකබුද්ධානඤ්ඤි ධර්මානකාලෙ අයමෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසො, අප්පායුකබුද්ධානං පන පයමබොධියංයෙව. තතො පරං ඉතරො, තඤ්ච බො හික්බු එව උද්දිසන්ති, න බුද්ධා, තස්මා අම්භාකමපි භගවා වීසතිවස්සමත්තං ඔවාදපාතිමොක්ඛං උද්දිසිත්වා ඉමං අන්තරායං දිස්වා තතො පරං න උද්දිසි. අට්ඨානන්ති අකාරණං. අනවකාසොති තස්සෙව වෙච්චනං. කාරණඤ්ඤි යථා තිට්ඨති එත්ථ එලං තදායත්තවුත්තිතායාති යානන්ති වුච්චති, එවං අනවකාසොතිපි වුච්චති. යන්ති කිරියාපරාමසනං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං.

අට්ඨිමෙ, හික්බවෙ, මහාසමුද්දෙති කො අනුසන්ධි? ය්වායං අපරිසුද්ධාය පරිසාය පාතිමොක්ඛස්ස අනුද්දෙසො වුත්තො, සො ඉමස්මිං ධම්මචිනයෙ අච්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මොති තං අපරෙහි සත්තහි අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙහි සද්ධිං විහජිත්වා දස්සෙතුකාමො පයමං තාව තෙසං උපමාභාවෙන මහාසමුද්දෙ අට්ඨ අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙ දස්සෙන්නො සත්ථා “අට්ඨිමෙ, හික්බවෙ, මහාසමුද්දෙ”තිආදිමාහ.

පකතිදෙවා විය න සුරන්ති න ඉසන්ති න විරොචන්තිති අසුරා, සුරා නාම දෙවා, තෙසං පටිපක්ඛාති වා අසුරා, වෙපචිත්තිපහාරාදාදයො. තෙසං භවනං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨාභාගෙ, තෙ තත්ථ පටිසන්තා නික්ඛමන්තා සිනෙරුපාදෙ මණ්ඩපාදිං නිමිමිතිත්වා කිලන්තාව අභිරමන්ති. තත්ථ තෙසං අභිරති ඉමෙ ගුණෙ දිස්වාති ආහ – “යෙ දිස්වා දිස්වා අසුරා මහාසමුද්දෙ අභිරමන්ති”ති. තත්ථ අභිරමන්තිති රතිං වින්දන්ති, අනුක්කණ්ඨමානා වසන්තිති අත්ථො.

අනුපුබ්බනින්නොතිආදිති සබ්බානි අනුපට්ඨාපට්ඨා නින්තභාවස්සෙව වෙච්චනානි. න ආයතකෙනෙව පපාතොති න ඡින්තතටො මහාසොබ්භො විය ආදිතො එව පපාතො. සො හි තීරදෙසතො පට්ඨාය එකඬ්ගුලද්විඬ්ගුලවිදත්තීරතනයට්ඨිඋසහඅඬ්ඬගාචුතගාචුතඬ්ඬයොජනාදිව

සෙන ගම්භීරො හුත්වා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො සිනෙරුපාදමුලෙ
චතුරාසීනියොජනසහස්සගම්භීරො හුත්වා යීතොති දස්සෙති.

යීතධම්මොති යීතසභාවො අවට්ඨිතසභාවො. න මනෙන කුණපෙන
සංවසතීති යෙන කෙනවි හත්ථිඅස්සාදීනං කලෙවරෙන සද්ධිං න සංවසති.
තීරං වාහෙතීති තීරං අපනෙති. ථලං උස්සාරෙතීති හත්ථෙත ගහෙත්වා විය
විවිජ්ජහාරෙතෙව ථලෙ බිපති. ගඬිගා යමුනාති අනොතත්තදහස්ස
දක්ඛිණමුඛතො නික්ඛන්තනදී පඤ්ච ධාරා හුත්වා පචත්තට්ඨානෙන
ගඬිගාතිආදිනා පඤ්චධා සඬ්ඛං ගතා.

තත්‍රායං ඉමාසං නදීනං ආදිතො පට්ඨාය උප්පත්තිකථා - අයඤ්චි
ජම්බුදීපො දසසහස්සයොජනපරිමාණො, තත්ථ
චතුසහස්සයොජනප්පමාණො පදෙසො උදකෙන අජ්ඣොත්ථට්ඨො
සමුද්දොති සඬ්ඛං ගතො, තිසහස්සයොජනප්පමාණෙ මනුස්සා වසන්ති,
තිසහස්සයොජනප්පමාණෙ හිමවා පතිට්ඨිතො උඬ්ඛෙධෙන
පඤ්චයොජනසතිකො චතුරාසීනිකුටසහස්සපරිමණ්ඩිතො සමන්තතො
සන්දමානපඤ්චසතනදීවිචිත්තො, යත්ථ ආයාමෙන චිත්ථාරෙන ගම්භීරතාය
ච පණ්ණාසයොජනප්පමාණො දියඩ්ඨයොජනසතපරිමණ්ඩලො
අනොතත්තදහො කණ්ණමුණ්ඩදහො රථකාරදහො ඡද්දන්තදහො
කුණාලදහො මන්දාකිනිදහො සීහපපාතදහොති සත්ත මහාසරා පතිට්ඨිතා.

තෙසු අනොතත්තදහො සුදස්සනකුටං චිත්තකුටං කාලකුටං
ගන්ධමාදනකුටං කෙලාසකුටන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි පබ්බතකුටෙහි
පරික්ඛිත්තො. තත්ථ සුදස්සනකුටං සොවණ්ණමයං තියොජනසතුඛිබ්බං
අන්තොවඬ්ඤං කාකමුඛසණ්ඨානං තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙත්වා යීතං,
චිත්තකුටං සත්තරතනමයං. කාලකුටං අඤ්ජනමයං. ගන්ධමාදනකුටං
මසාරගල්ලමයං අබ්භන්තරෙ මුග්ගවණ්ණං; මූලගන්ධො, සාරගන්ධො,
චේග්ගුගන්ධො, තවගන්ධො, පපටිකාගන්ධො, ඛන්ධගන්ධො, රසගන්ධො,
පුප්ඵගන්ධො, ඵලගන්ධො, පත්තගන්ධොති ඉමෙහි දසහි ගන්ධෙහි
උස්සන්තං, නානප්පකාරඔසධසඤ්ජන්තං, කාලපක්ඛුපොසට්ඨිවසෙ
ආදිත්තං විය අඬිගාරං පජ්ජලන්තං තිට්ඨති. කෙලාසකුටං රජතමයං.
සබ්බාති වෙතාති සුදස්සනෙන සමානුඛිබ්බසණ්ඨානාති තමෙව සරං
පටිච්ඡාදෙත්වා යීතාති. තත්ථ දෙවානුභාවෙන නාගානුභාවෙන ච දෙවො
වස්සති, නදියො ච සන්දන්ති, තං සබ්බමිපි උදකං අනොතත්තමෙව පවිසති,
චන්දිමසූරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන
තත්ථ ඔහාසං කරොන්ති, උජුකං ගච්ඡන්තා න කරොන්ති, තෙනෙවස්ස
“අනොතත්ත”න්ති සඬ්ඛා උදපාදි.

තත්ථ රතනමයමනුඤ්ඤසොපානසීලාතලාති නිම්මච්ඡකච්ඡපාති
ඵලිකසදිසාති නිම්මලුදකාති තදුපභොගසත්තානං කම්මනිබ්බත්තානෙව
නභානතිත්ථාති ච භොන්ති, යත්ථ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධා ඉද්ධිමන්තො

සාවකා ඉසයො ච නභානාදීනි කරොන්ති, දෙවයක්බාදයො උදකකීළං කීළන්ති.

තස්ස චතුසු පස්සෙසු සීහමුඛං, හත්ථිමුඛං, අස්සමුඛං, උසහමුඛන්ති චත්තාරි උදකනික්ඛමනමුඛානි භොන්ති, යෙනි චතස්සො නදියො සන්දන්ති. සීහමුඛෙන නික්ඛන්තනදීනීරෙ කෙසරසීහා බහුතරා භොන්ති, තථා හත්ථිමුඛාදීහි හත්ථිඅස්සඋසහා. පුරත්ථිමදිසතො නික්ඛන්තනදී අනොතත්තං තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඉතරා තිස්සො නදියො අනුපගම්ම පාවිනහිමචන්තෙනෙව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසති. පච්ඡිමදිසතො උත්තරදිසතො ච නික්ඛන්තනදියොපි තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා පච්ඡිමහිමචන්තෙනෙව උත්තරහිමචන්තෙනෙව ච අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසන්ති.

දක්ඛිණදිසතො නික්ඛන්තනදී පන තං තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණෙන උජුකං පාසාණපිට්ඨෙනෙව සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා පබ්බතං පහරිත්වා උට්ඨාය පරික්ඛෙපෙන තිගාචුතප්පමාණඋදකධාරා හුත්වා ආකාසෙන සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා තියග්ගළෙ නාම පාසාණෙ පතිතා, පාසාණො උදකධාරාවෙගෙන හින්තො. තත්ථ පඤ්ඤාසයොජනප්පමාණා තියග්ගළා නාම පොක්ඛරණී ජාතා, පොක්ඛරණියා කූලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා තතො සනපථවිං හින්දිත්වා උමඬිගෙන සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා හත්ථතලෙ පඤ්චඩ්ගුලිසදිසා පඤ්චධාරා හුත්වා පචත්තන්ති.

සා තික්ඛත්තුං අනොතත්තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතට්ඨානෙ “ආචට්ඨගඬිගා”ති වුවචති, උජුකං පාසාණපිට්ඨෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ “කණ්ඨගඬිගා”ති, ආකාසෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ “ආකාසගඬිගා”ති, තියග්ගළපාසාණෙ පඤ්ඤාසයොජනොකාසෙ ධීතා “තියග්ගළපොක්ඛරණී”ති, කූලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ “බහලගඬිගා”ති, උමඬිගෙන සට්ඨියොජනානි ගතට්ඨානෙ “උමඬිගගඬිගා”ති වුවචති, විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා පඤ්චධාරා හුත්වා පචත්තට්ඨානෙ ගඬිගා, යමුනා, අවිරච්ඡි, සරභු, මහිති පඤ්චධා සඬ්ඛං ගතා. එවමෙනා පඤ්ච මහානදියො හිමචන්තතො පචත්තන්තිති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ නදී නින්නගාතිආදිකං ගොත්තං, ගඬිගා යමුනාතිආදිකං නාමං. සචන්තියොති යා කාවි සචමානා සන්දමානා ගච්ඡන්තියො මහානදියො චා කුන්තදියො චා. අප්පෙන්නීති අල්ලියන්ති ඔසරන්ති. ධාරාති වුට්ඨිධාරා. පුරත්තන්ති පුණ්ණහාවො. මහාසමුද්දස්ස හි අයං ධම්මතා – “ඉමස්මිං කාලෙ දෙවො මන්දො ජාතො, ජාලක්ඛිපාදීනි ආදාය මච්ඡකච්ඡපෙ ගණ්ඨිස්සාමා”ති චා “ඉමස්මිං කාලෙ අතිමහන්ති වුට්ඨි, න ලහිස්සාම නු බො පිට්ඨිපසාරණට්ඨාන”න්ති චා තං න සක්කා චත්තුං.

පට්ඨකප්පිකකාලතො පට්ඨාය හි යං වස්සිත්වා සිනෙරුමෙබලං ආභවිව උදකං ධීතං, තං තතො එකභිගුලමත්තමපි උදකං නෙව හෙට්ඨා ඕතරති, න උද්ධං උත්තරති.

එකරසොති අසම්භින්නරසො. මුත්තාති බුද්දකමහත්තවට්ටදීසාදිහෙදා අනෙකවිධා මුත්තා. මණ්ණි රත්තනීලාදිහෙදො අනෙකවිධො මණ්ණි. වෙළුරියොති වංසවණ්ණසිරිසපුප්ඵවණ්ණාදිසණ්ඨානතො අනෙකවිධො. සඬබොති දක්ඛණාවත්තතමිබ්බකුච්ඡිකධමනසඬබාදිහෙදො අනෙකවිධො. සීලාති සෙනකාළමුග්ගවණ්ණාදිහෙදා අනෙකවිධා. පවාළුන්ති බුද්දකමහත්තමන්දරත්තසනරත්තාදිහෙදං අනෙකවිධං. ලොහිතඬගොති පදුමරාගාදිහෙදො අනෙකවිධො මසාරගල්ලන්ති කබරමණ්ණි. “විත්තඵලික”න්තිපි වදන්ති.

මහතං භූතානන්ති මහත්තානං සත්තානං. තිමිතිමිඬගලාදිකා තිස්සො මච්ඡජාතියො. තිමිං ගිලනසමත්ථා තිමිඬගලා, තිමිඤ්ච තිමිඬගලඤ්ච ගිලනසමත්ථා “තිමිතිමිඬගලා”ති වදන්ති. නාගාති ඌමපිට්ඨිවාසිනොපි විමානට්ඨකනාගාපි.

එවමෙව බොති කිඤ්චාපි සත්ථා ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ සොළසපි බාත්තිංසපි තතො හියොයාපි අච්ඡරියබ්බතධම්මෙ විහජිත්වා දස්සෙතුං සක්කොති, තදා උපමාභාවෙන පන ගහිතානං අට්ඨන්තං අනුරූපවසෙන අට්ඨෙව තෙ උපමෙතබ්බධම්මෙ විහජිත්වා දස්සෙන්නො “එවමෙව බො, හික්ඛවෙ, ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ අට්ඨ අච්ඡරියා අබ්බතා ධම්මා”තිආදිමාහ.

තත්ථ අනුපුබ්බසික්ඛාය තිස්සො හික්ඛා ගහිතා, අනුපුබ්බකිරියාය තෙරස ධූතඬගධම්මා, අනුපුබ්බපට්ඨපදාය සත්ත අනුපස්සනා අට්ඨාරස මහාවිපස්සනා අට්ඨන්තිංස ආරම්මණවිහත්තියො සත්තන්තිංස බොධිපක්ඛියධම්මා ව ගහිතා. න ආයතකෙනෙව අඤ්ඤාපට්ඨෙවොති මණ්ඩුකස්ස උප්පතිත්වා ගමනං විය ආදිතොව සීලපුරණාදීනි අකත්වා අරහත්තපට්ඨෙවො නාම නත්ථි, පටිපාටියා පන සීලසමාධිපඤ්ඤායො පුරෙත්වාව අරහත්තප්පත්තීති අත්ථො.

මම සාවකාති සොතාපන්නාදිකෙ අරියපුග්ගලෙ සන්ධාය වදති. න සංවසතීති උපොසථකම්මාදිවසෙන සංවාසං න කරොති. උක්ඛිපතීති අපනෙති. ආරකාචාති දුරෙයෙව. න තෙන නිබ්බානධාතුයා ඌනත්තං වා පුරත්තං වාති අසඬබොයොයාපි මහාකප්පෙ බුද්ධෙසු අනුප්පජ්ජන්තෙසු එකසත්තොපි පරිනිබ්බාතුං න සක්කොති, තදාපි “තුච්ඡා නිබ්බානධාතු”ති න සක්කා වත්තුං, බුද්ධකාලෙ පන එකෙකස්මිං සමාගමෙ අසඬබොයොයාපි සත්තා අමතං ආරාධෙත්ති, තදාපි න සක්කා වත්තුං “පුරා නිබ්බානධාතු”ති. විමුත්තිරසොති කිලෙසෙහි විමුච්චනරසො. සබ්බා හි සාසනස්ස සම්පත්ති යාවදෙව අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තස්ස විමුත්තියා හොති.

රතනානීති රතිජනනටියෙන රතනානි. සතිපට්ඨානාදයො හි භාවියමානා පුබ්බභාගෙහි අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං නිබ්බත්තෙන්ති, පගෙව අපරභාගෙ. චුත්තඤ්ඤානං -

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහතී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374) -

ලොකියරතනනිමිත්තං පන පිතිපාමොජ්ජං න තස්ස කලභාගමිහි අග්ගතීති අයමත්ථො හෙට්ඨා දස්සිතො ඵලං. අපිච -

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ඤං, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, ‘රතන’න්ති පච්චිචතී”ති.

යදි ව චිත්තිකතාදිභාවෙන රතනං නාම භොති, සතිපට්ඨානාදීනංයෙව භූතතො රතනභාවො. බොධිපක්ඛියධම්මානඤ්ඤි සො ආනුභාවො, යං සාවකා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං, පච්චෙකබුද්ධා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං, සම්මාසම්බුද්ධා සම්මාසම්බොධිං අධිගච්ඡන්තිති ආසන්නකාරණත්තා. පරම්පරකාරණඤ්ඤි දානාදිඋපනිස්සයොති ඵලං. රතිජනනටියෙන චිත්තිකතාදිඅත්ථෙන ව රතනභාවො බොධිපක්ඛියධම්මානං සාතිසයො. තෙන චුත්තං - “තත්ත්වමානි රතනානි, සෙය්‍යථිදං, චත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදි.

තත්ථ ආරම්මණෙ පක්ඛන්දිත්වා උපට්ඨානටියෙන පට්ඨානං, සතියෙව පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. ආරම්මණස්ස පන කායාදිවසෙන චතුබ්බිධත්තා චුත්තං “චත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති. තථා හි කායවෙදනාචිත්තධම්මෙසු සුභසුඛනිච්චඅත්තසඤ්ඤානං පහානතො අසුභදුක්ඛනිච්චානත්තතාගහණතො ව නෙසං කායානුපස්සනාදිභාවො විහත්තො.

සම්මා පදහන්ති ඵතෙන, සයං වා සම්මා පදහති, පසත්ථං, සුන්දරං වා පදහන්ති සම්මජ්ජමානං. පුග්ගලස්ස වා සම්මදෙව පධානභාවකරණතො සම්මජ්ජමානං. වීරියස්සෙනං අධිවචනං. තම්පි අනුප්පන්නුප්පන්නානං අකුසලානං අනුප්පාදනපහානවසෙන අනුප්පන්නුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදනභාවනවසෙන ව චතුකිච්චං කත්වා චුත්තං “චත්තාරො සම්මජ්ජමානා”ති.

ඉජ්ඣානීති ඉද්ධි, සම්ඤ්ඤානීති නිප්පජ්ජනීති අත්ථො. ඉජ්ඣානීති වා ඵතාය සත්තා ඉද්ධිං වුද්ධිං උක්කංසගතා භොන්තිති ඉද්ධි. ඉති පටිමොන අත්ථෙන ඉද්ධි ඵලං පාදො ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්ථො. දුතියෙන අත්ථෙන ඉද්ධියා පාදො පතිට්ඨා අධිගමුපායොති ඉද්ධිපාදො. තෙන හි උපරුපරිවිසෙසසංඛිතං ඉද්ධිං. පජ්ජන්ති පාපුණන්ති, ස්වායං ඉද්ධිපාදො

යස්මා ඡන්දාදිකෙ චත්තාරො අධිපතිධම්මෙ ධුරෙ ඡෙට්ඨකෙ කත්වා නිබ්බත්තියති, තස්මා චුත්තං “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති.

පඤ්චන්ද්‍රියානීනි සද්ධාදීනි පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි. තත්ථ අස්සද්ධියං අභිභවිත්වා අධිමොක්ඛලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති සද්ධිත්තියං, කොසජ්ජං අභිභවිත්වා පග්ගහලක්ඛණෙ, පමාදං අභිභවිත්වා උපට්ඨානලක්ඛණෙ, වික්ඛෙපං අභිභවිත්වා අවික්ඛෙපලක්ඛණෙ, අඤ්ඤාණං අභිභවිත්වා දස්සනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතීති පඤ්ඤිත්තියං.

තානියෙව අස්සද්ධියාදීහි අනභිභවනියතො අකම්මියට්ඨෙන සම්පයුත්තධම්මෙසු ථීරභාවෙන “බ්‍රාහ්මී”ති වෙදිතබ්බොති.

සත්ත බොජ්ඣංගානි බොධියා, බොධිස්ස වා අභිගාති බොජ්ඣංගා. යා හි එසා ධම්මසාමග්ගී යාය ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුභනකාමසුඛත්තකිලමථානුයොග-උච්ඡෙදසස්සතාහිනිවෙසාදීනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභූතාය සතිධම්මච්චයවීරියපීතිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඛිබාතාය ධම්මසාමග්ගියා අරියසාවකො බුජ්ඣති, කිලෙසනිද්දාය චුට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිච්ඡෙදාති, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතීති “බොධි”ති චුට්ඨති, තස්සා ධම්මසාමග්ගිසඛිබාතාය බොධියා අභිගාතිපි බොජ්ඣංගා ඝාතභිගමග්ගභිගාදයො විය. යොපෙස චුත්තජ්ජකාරාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතීති කත්වා අරියසාවකො “බොධි”ති චුට්ඨති, තස්ස බොධිස්ස අභිගාතිපි බොජ්ඣංගා සෙනභිගරථභිගාදයො විය. තෙනාහු පොරාණා – “බුජ්ඣනකස්ස පුග්ගලස්ස අභිගාති බොජ්ඣංගා”ති. “බොධියා සංවත්තන්තීති බොජ්ඣංගා”තිආදිනා නයෙනපි බොජ්ඣංගානං බොජ්ඣංගගත්ථො වෙදිතබ්බො.

අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගොති තංතංමග්ගච්ඡෙදකිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියභාවකරත්තා අරියඵලපටිලාභකරත්තා ච අරියො. සම්මාදිට්ඨිආදීනි අට්ඨංගානි අස්ස අත්ථි, අට්ඨ අභිගානියෙව වා අට්ඨංගිකො. කිලෙසෙ මාරෙන්තො ගච්ඡති, නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගියති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගතීති මග්ගොති. එවමෙනෙසං සතිපට්ඨානාදීනං අත්ථවිභාගො වෙදිතබ්බො.

සොතාපන්නොති මග්ගසඛිබාතං සොතං ආපජ්ජිත්වා පාපුණිත්වා ධීතො, සොතාපත්තිඵලට්ඨොති අත්ථො. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නොති සොතාපත්තිඵලස්ස අත්තපච්චක්ඛකරණාය පටිපජ්ජමානො පයමමග්ගට්ඨො, යො අට්ඨමකොතිපි චුට්ඨති. සකදාගාමීති සකිදෙව ඉමං ලොකං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ආගමනසීලො දුතියඵලට්ඨො. අනාගාමීති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන කාමලොකං අනාගමනසීලො තතියඵලට්ඨො. යො

පන සද්ධානුසාරී ධම්මානුසාරී එකඛිජීති එවමාදිකො අරියපුග්ගලවිභාගො, සො එතෙසංයෙව පහෙදොති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අත්තනො ධම්මවිනයෙ මතකුණපසදිසෙන දුස්සිලපුග්ගලෙන සද්ධිං සංවාසාභාවසංඛිධානං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං අසංවාසාරහසංවාසාරහවිභාගකාරණපරිදීපනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ඡන්තමතිවස්සතීති ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙන්තො අඤ්ඤං නවං ආපත්තිං ආපජ්ජති, තතො පරං තතො පරන්ති එවං ආපත්තිවස්සං කිලෙසවස්සං අතිවිය වස්සති. විවටං නාතිවස්සතීති ආපත්තිං ආපන්නො තං අජ්පටිච්ඡාදෙන්වා විවරන්තො සබ්බමචාරිනං පකාසෙන්තො යථාධම්මං යථාචිනයං පටිකරොන්තො දෙසෙන්තො වුට්ඨහන්තො අඤ්ඤං නවං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, තෙනස්ස විවටං පුන ආපත්තිවස්සං කිලෙසවස්සං න වස්සති. යස්මා ච එතදෙවං, තස්මා ඡන්තං ඡාදිතං ආපත්තිං විවරෙථ පකාසෙථ. එවං තං නාතිවස්සතීති එවං සන්තෙ තං ආපත්තිආපජ්ජනකං ආපන්නපුග්ගලං අත්තභාවං අතිවිජ්ඣිත්වා කිලෙසවස්සං න වස්සති න තෙමෙති. එවං සො කිලෙසෙහි අනවස්සුතො පරිසුද්ධසිලො සමාහිතො හුත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සම්මසන්තො අනුක්කමෙන නිබ්බානං පාපුණාතීති අධිප්පායො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සොණසුත්තවණ්ණනා

46. ඡට්ඨෙ අවන්තිසුති අවන්තිරට්ඨෙ. කුරරසරෙති එවංනාමකෙ නගරෙ. පවත්තෙ පබ්බතෙති පවත්තනාමකෙ පබ්බතෙ. “පපාතෙ පබ්බතෙ”තිපි පටන්ති. සොණො උපාසකො කුටිකණ්ණොති නාමෙන සොණො නාම, තිහි සරණගමනෙහි උපාසකභාවජ්පට්ඨෙදනෙන උපාසකො, කොට්ඨිභ්ගනකස්ස කණ්ණපිළන්ධනස්ස ධාරණෙන “කොට්ඨකණ්ණො”ති වත්තබ්බෙ “කුටිකණ්ණො”ති එවං අභිඤ්ඤාතො, න සුමුමාලසොණොති අධිප්පායො. අයඤ්ඤි ආයස්මතො මහාකච්චායනස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සාසනෙ අභිජ්ජසන්තො, සරණෙසු ච සිලෙසු ච පතිට්ඨිතො පවත්තෙ පබ්බතෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ යානෙ විහාරං කාරෙත්වා ථෙරං තත්ථ වසාපෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨාති. තෙන වුත්තං – “ආයස්මතො මහාකච්චායනස්ස උපට්ඨාකො හොති”ති.

සො කාලෙන කාලං ථෙරස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති. ථෙරො වස්ස ධම්මං දෙසෙති. තෙන සංවෙගබ්බුලො ධම්මවරියාය උස්සාහජාතො විහරති. සො එකදා සත්ථෙත සද්ධිං වාණිජ්ජත්ථාය උජ්ජෙති. ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං සත්ථෙ නිවිට්ඨෙ රත්තියං ජනසම්බාධනයෙන එකමන්තං අපක්කම්ම නිද්දං උපගඤ්ඡි. සත්ථො පච්චුසවෙලායං උට්ඨාය

ගතො, න එකොපි සොණං පබ්බොධෙසි, සබ්බෙපි විසරිත්වා අගමංසු. සො පභාතාය රත්තියා පබුජ්ඣත්වා උට්ඨාය කඤ්චි අපස්සන්තො සත්ථෙතෙව ගතමග්ගං ගහෙත්වා සීසං සීසං ගච්ඡන්තො එකං වටරුක්ඛං උපගඤ්ඡී. තත්ථ අද්දස එකං මහාකායං විරූපදස්සනං ගච්ඡන්තං පුරිසං අට්ඨිතො මුත්තානි අත්තනො මංසානි සයමෙව බාදන්තං, දිස්වාන “කොසි ත්ව”න්ති පුච්ඡී. “පෙතොමහි, හන්තෙ”ති. “කස්මා එවං කරොසි”ති. “අත්තනො පුබ්බකම්මෙනා”ති. “කිං පන තං කම්ම”න්ති. “අහං පුබ්බෙ භාරුකච්ඡනගරවාසී කූටවාණිජො හුත්වා පරෙසං සන්තකං වඤ්චෙත්වා බාදිං, සමණෙ ව භික්ඛාය උපගතෙ ‘තුම්භාකං මංසං බාදා’ති අක්කොසිං, තෙන කම්මෙන එතරහි ඉමං දුක්ඛං අනුභවාමි”ති. තං සුත්වා සොණො අනිවිය සංවෙගං පටිලභී.

තතො පරං ගච්ඡන්තො මුඛතො පග්ගරිතකාලලොභිතෙ ද්වෙ පෙතදාරකෙ පස්සිත්වා තථෙව පුච්ඡී. තෙපිස්ස අත්තනො කම්මං කථෙසුං. තෙ කිර භාරුකච්ඡනගරෙ දාරකකාලෙ ගන්ධවාණිජ්ජාය ජීවිකං කප්පෙන්තා අත්තනො මාතරි බිණාසවෙ නිමන්තෙත්වා භොජෙන්තියා ගෙහං ගන්ත්වා “අම්භාකං සන්තකං කස්මා සමණානං දෙසි, තයා දින්තං භොජනං භුඤ්ජනකසමණානං මුඛතො කාලලොභිතං පග්ගරතු”ති අක්කොසිංසු. තෙ තෙන කම්මෙන නිරයෙ පච්චිත්වා තස්ස විපාකාවසෙසෙන පෙතයොනියං නිබ්බත්තිත්වා තදා ඉමං දුක්ඛං අනුභවන්ති. තම්පි සුත්වා සොණො අනිවිය සංවෙගජාතො අහොසි.

සො උජ්ජෙතිං ගන්ත්වා තං කරණීයං තීරෙත්වා කුලසරං පච්චාගතො ථෙරං උපසඬකම්ත්වා කතපට්ඨන්ථාරො ථෙරස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. ථෙරොපිස්ස පවත්තිනිවත්තිසු ආදීනවානිසංසෙ විභාවෙන්තො ධම්මං දෙසෙසි. සො ථෙරං වන්දිත්වා ගෙහං ගතො සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සයනං උපගතො ථොකංයෙව නිද්දායිත්වා පබුජ්ඣත්වා සයනතලෙ නිසජ්ජ යථාසුතං ධම්මං පච්චවෙක්ඛිතුං ආරද්ධො. තස්ස තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛිතො, තෙ ව පෙතත්තභාවෙ අනුස්සරතො සංසාරදුක්ඛං අනිවිය භයානකං හුත්වා උපට්ඨාසි, පබ්බජ්ජාය චිත්තං නමි. සො විභාතාය රත්තියා සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා ථෙරං උපසඬකම්ත්වා අත්තනො අජ්ඣාසයං ආරොචෙත්වා පබ්බජ්ජං යාචී. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සොණස්ස උපාසකස්ස කුටිකණ්ණස්ස රහොගතස්ස...පෙ.... පබ්බාජෙතු මං, හන්තෙ, අයොසා මහාකච්චානො”ති.

තත්ථ යථා යථාතිආදීනං පදානං අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යෙන යෙන ආකාරෙන අයොසා මහාකච්චානො ධම්මං දෙසෙති ආචික්ඛති පඤ්ඤාපෙති පට්ඨපෙති විවරති විභජති උත්තානීකරොති පකාසෙති, තෙන තෙන මෙ උපපරික්ඛිතො එවං භොති, යදෙතං සික්ඛත්තයබ්බුග්ගමරියං එකම්පි දිවසං අක්ඛණ්ඩං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. එකදිවසම්පි කිලෙසමලෙන අමලිතං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය

එකන්තපරිසුද්ධං. සඬ්ඛලිඛිතන්ති ලිඛිතසඬ්ඛසදිසං ධොතසඬ්ඛසප්පට්භාගං වරිතබ්බං. ඉදං න සුකරං අගාරං අප්ඤ්ඤාචසනා අගාරමජ්ඣෙකං වසන්තෙන එකන්ත පරිසුඤ්ඤං...පෙ.... වරිතුං යංනුනාහං කෙසෙ වෙච මස්සුනි ච ඔහාරෙත්වා වොරොපෙත්වා කාසායරසපිතතාය කාසායානි බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා නිවාසෙත්වා වෙච පාරුපිත්වා ච අගාරස්මා නික්ඛමිත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යං. යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවාණිජ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති වුච්චති, තඤ්ච පබ්බජ්ජාය නත්ථි, තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියා නාම. තං අනගාරියං පබ්බජ්ජං පබ්බජෙය්‍යං උපගච්ඡෙය්‍යං, පටිපජ්ජෙය්‍යන්ති අත්ථො.

එවං අත්තනා රහොවිතක්කිතං සොණො උපාසකො ථෙරස්ස ආරොචෙත්වා තං පටිපජ්ජතුකාමො “පබ්බාජෙතු මං, හන්තෙ, අයොයා මහාකච්චානො”ති ආහ. ථෙරො පන “තාවස්ස ඤාණපරිපාකං කථ”න්ති උපධාරෙත්වා ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො “දුක්කරං බො”තිආදිනා පබ්බජ්ජාඡන්දං නිවාරෙසි.

තත්ථ එකහත්තන්ති “එකහත්තිකො හොති රත්තුපරතො විරතො විකාලභොජනා”ති (දී. නි. 1.194; අ. නි. 3.71) එවං චුත්තං විකාලභොජනවිරතිං සන්ධාය වදති. එකසෙය්‍යන්ති අද්වතියසෙය්‍යං. එත්ථ ච සෙය්‍යාසීසෙන “එකො තිට්ඨති, එකො ගච්ඡති, එකො නිසීදති”තිආදිනා (මහානි. 7; 49) නයෙන චුත්තෙසු චතුසු ඉරියාපථෙසු කායවිචෙකං දීපෙති, න එකාකිනා හුත්වා සයනමත්තං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුනවිරතිබ්‍රහ්මවරියං, සික්ඛත්තයානුයොගසඬ්ඛාතං සාසනබ්‍රහ්මවරියං වා. ඉඬ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. තත්ථෙචාති ගෙහෙයෙව. බුද්ධානං සාසනං අනුයුඤ්ජානි නිච්චසීලඋපොසථසීලාදිහෙදං පඤ්චඬ්ඛඅට්ඨඬ්ඛදසඬ්ඛසීලං, තදනුරූපඤ්ච සමාධිපඤ්ඤාභාවනං අනුයුඤ්ජ. එතඤ්ච උපාසකෙන පුබ්බහාගෙ අනුයුඤ්ජිතබ්බං බුද්ධසාසනං නාම. තෙනාහ – “කාලයුත්තං එකහත්තං එකසෙය්‍යං බ්‍රහ්මරිය”න්ති.

තත්ථ කාලයුත්තන්ති වාතුද්දසිපඤ්චදසිඅට්ඨමීපාට්භාරියපක්ඛසඬ්ඛාතෙන කාලෙන යුත්තං, යථාචුත්තකාලෙ වා තුය්හං අනුයුඤ්ජන්තස්ස යුත්තං පතිරූපං සක්කුණෙය්‍යං, න සබ්බකාලං පබ්බජ්ජානි අධිජ්ජායො. සබ්බමෙතං ඤාණස්ස අපරිපක්කත්තා තස්ස කාමානං දුප්පහානතාය සම්මාපටිපත්තියං යොග්‍යං කාරාපෙතුං වදති, න පබ්බජ්ජාඡන්දං නිවාරෙතුං. පබ්බජ්ජාභිසඬ්ඛාරොති පබ්බජ්තුං ආරම්භො උස්සාහො. පටිපස්සමිහිති ඉන්ද්‍රියානං අපරිපක්කත්තා, සංවෙගස්ස ච නාතිතික්ඛවාතො වූපසමි. කිඤ්චාපි පටිපස්සමිහි, ථෙරෙන චුත්තවිධිං පන අනුතිට්ඨන්තො කාලෙන කාලං ථෙරං උපසඬ්ඛමිත්වා පයිරූපාසන්තො ධම්මං සුඤ්ඤාති. තස්ස චුත්තනායෙනෙව දුතියං පබ්බජ්ජාය විත්තං උප්පජ්ජි, ථෙරස්ස ච ආරොචෙසි.

දුතියමිති ථෙරො පටික්ඛිති. තතියවාරෙ පන ඤාණස්ස පරිපක්කභාවං ඤත්වා “ඉදානි නං පබ්බාපෙතුං කාලො”ති ථෙරො පබ්බාපෙසි, පබ්බජිතඤ්ච තං තිණි සංවච්ඡරානි අතික්කමිත්වා ගණං පරියෙසිත්වා උපසම්පාදෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං - “දුතියමිති ඛො සොණො...පෙ.... උපසම්පාදෙසි”ති.

තත්ථ අප්පභික්ඛුකොති කතිපයභික්ඛුකො. තදා කිර භික්ඛු යෙභුයොන මජ්ඣිමදෙසෙ එව වසිංසු. තස්මා තත්ථ කතිපයා එව අහෙසුං, තෙ ව එකස්මිං නිගමෙ එකො, එකස්මිං ද්වෙති එවං විසුං විසුං වසිංසු. කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන. කසිරෙනාති ආයාසෙන. තතො තතොති තස්මා තස්මා ගාමනිගමාදිතො. ථෙරෙන භි කතිපයෙ භික්ඛු ආනෙත්වා අඤ්ඤෙසු ආනියමානෙසු පුබ්බෙ ආනිතා කෙනවිදෙව කරණියෙන පක්කමිංසු, කිඤ්චි කාලං ආගමෙත්වා පුන තෙසු ආනියමානෙසු ඉතරෙ පක්කමිංසු. එවං පුනස්පුනං ආනයනෙන සන්තිපාතො විරෙනෙව අහොසි, ථෙරො ව තදා එකච්ඡාරි අහොසි. දසවග්ගං භික්ඛුසඛ්ඨං සන්තිපාතෙත්වාති තදා භගවතා පච්චන්තදෙසෙසි දසවග්ගෙනෙව සඬිසෙන උපසම්පදා අනුඤ්ඤාතා. ඉතොතිදානඤ්චි ථෙරෙන යාවිතො පඤ්චවග්ගෙන සඬිසෙන පච්චන්තදෙසෙ උපසම්පදං අනුජානි. තෙන චුත්තං - “තිණිණං වස්සානං...පෙ.... සන්තිපාතෙත්වා”ති.

වස්සංචුට්ඨස්සාති උපසම්පජ්ජිත්වා පයමවස්සං උපගන්ත්වා චුසිතවතො. ඊදිසො ව ඊදිසො වාති එවරුපො ව එවරුපො ව, එවරුපාය නාමකායරූපකායසම්පත්තියා සමන්තාගතො, එවරුපාය ධම්මකායසම්පත්තියා සමන්තාගතොති සුතොයෙව මෙ සො භගවා. න ඛො මෙ සො භගවා සම්මුඛා දිට්ඨොති එතෙන පුට්ඨජනසද්ධාය එවං ආයස්මා සොණො භගවත්තං දට්ඨුකාමො අහොසි. අපරභාගෙ පන සත්ථාරා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා පච්චුසසමයං අජ්ඣිට්ඨො සොළස අට්ඨකවග්ගිකාති සත්ථු සම්මුඛා අට්ඨිං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බං චෙතසො සමන්තාහරිත්වා අත්ථධම්මජ්ජපටිසංවෙදී හුත්වා භණන්තො ධම්මුපසඤ්චිතපාමොජ්ජාදිමුඛෙන සමාහිතො සරභඤ්ඤපරියොසානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තො අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පාපුණි. එතදත්ථමෙව භිස්ස භගවතා අත්තනා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වාසො ආණත්තොති වදන්ති.

කෙච්චි පනාහු - “න ඛො මෙ සො භගවා සම්මුඛා දිට්ඨො”ති ඉදං රූපකායදස්සනමෙව සන්ධාය චුත්තන්ති. ආයස්මා භි සොණො පබ්බජිත්වාච ථෙරස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සට්ඨන්තො වායමන්තො අනුපසම්පන්නොච සොතාපන්නො හුත්වා උපසම්පජ්ජිත්වා “උපාසකාපි සොතාපන්නා භොන්ති, අහමිපි සොතාපන්නො, කිමෙත්ථ චිත්ත”න්ති උපරිමග්ගත්ථාය විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අත්තොවස්සෙයෙව ඡළභිඤ්ඤො හුත්වා විසුද්ධිපචාරණාය පචාරෙසි. අරියසච්චදස්සනෙන භි භගවතො ධම්මකායො දිට්ඨො නාම භොති. චුත්තඤ්ඤෙන -

“යො බො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති. යො මං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87).

තස්මාස්ස ධම්මකායදස්සනං පගෙව සිද්ධං, පචාරෙත්වා පන රූපකායං දට්ඨුකාමො අහොසීති.

“සචෙ මං උපජ්ඣායො අනුජානාති”තිපි පායො. “හත්තෙ”ති පන ලිබන්ති. තථා “සාධු සාධු, ආවුසො සොණ, ගච්ඡ ත්වං, ආවුසො සොණා”තිපි පායො. “ආවුසො”ති පන කෙසුචි පොත්ථකෙසු නත්ථි. තථා “ඵචමාවුසොති බො ආයස්මා සොණො”තිපි පායො. ආවුසොවාදොයෙව හි අඤ්ඤමඤ්ඤං භික්ඛුනං භගවතො ධර්මානකාලෙ ආචිණ්ණො. භගවත්තං පාසාදිකන්තිආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව.

කච්චි භික්ඛු බමනීයන්ති භික්ඛු ඉදං තුය්හං චතුරුක්කං නවද්වාරං සරිරයන්තං කච්චි බමනීයං, කිං සක්කා බමිතුං සහිතුං පරිහරිතුං, කිං දුක්ඛභාරො නාහිභවති. කච්චි යාපනීයන්ති කිං තංතංකිච්චෙසු යාපෙතුං ගමෙතුං සක්කා, න කඤ්චි අන්තරායන්ති දස්සෙති. කච්චිසි අප්පකිලමට්ඨනාති අනායාසෙන ඉමං ඵත්තකං අද්ධානං කච්චි ආගතොසි.

ඵතදහොසීති බුද්ධාචිණ්ණං අනුස්සරන්තස්ස ආයස්මතො ආනන්දස්ස ඵතං “යස්ස බො මං භගවා”තිආදීනා ඉදාහි වුච්චමානං චිත්තෙ ආචිණ්ණං අහොසි. ඵකච්චාරොති ඵකගන්ධකුටියං. ගන්ධකුටි හි ඉධ විහාරොති අධිප්පෙතා. වත්ථුන්ති වසිතුං.

නිසජ්ජාය වීතිනාමෙත්වාති ඵත්ථ යස්මා භගවා ආයස්මතො සොණස්ස සමාපත්තිසමාපජ්ජනෙ පටිසන්ථාරං කරොන්තො සාවකසාධාරණා සබ්බා සමාපත්තියො අනුලොමපටිලොමං සමාපජ්ජන්තො බහුදෙව රත්තිං...පෙ.... විහාරං පාචිසි, තස්මා ආයස්මාපි සොණො භගවතො අධිප්පායං ඤත්වා තදනුරූපං සබ්බා තා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො “බහුදෙව රත්තිං...පෙ.... විහාරං පාචිසි”ති කෙචි වදන්ති. පචිසිත්වා ච භගවතා අනුඤ්ඤාතො වීචරං තිරොකරණීයං කත්වාපි භගවතො පාදපස්සෙ නිසජ්ජාය වීතිනාමෙසි. අප්පකෙසීති ආණාපෙසි. පටිභාතු තං භික්ඛු ධම්මො භාසිතුන්ති භික්ඛු තුය්හං ධම්මො භාසිතුං උපට්ඨාතු ඤාණමුඛෙ ආගච්ඡතු, යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං භණාහීති අත්ථො.

සොළස අට්ඨකවග්ගිකානීති අට්ඨකවග්ගභූතානි කාමසුත්තාදීනි සොළස සුත්තානි. සරෙන අහණීති සුත්තුස්සාරණසරෙන අහාසි, සරහඤ්ඤවසෙන කට්ඨෙසීති අත්ථො. සරහඤ්ඤපරියොසානෙන උස්සාරණාවසානෙ. සුග්ගහිතානීති සම්මා උග්ගහිතානි. සුමනසිකතානීති සුට්ඨු මනසි කතානි. ඵකච්චො උග්ගහණකාලෙ සම්මා උග්ගහෙත්වාපි පච්ඡා සජ්ඣායාදිවසෙන මනසි කරණකාලෙ බ්‍යඤ්ජනානි වා මිච්ඡා

රොපෙති, පදපච්ඡාහට්ඨං වා කරොති, න එවමයං. ඉමිනා පන සම්මදෙව යටුග්ගහිතං මනසි කතානි. තෙන වුත්තං – “සුමනසිකතානීති සුට්ඨු මනසි කතානී”ති. සුපධාරිතානීති අත්ථතොපි සුට්ඨු උපධාරිතානි. අත්ථෙ හි සුට්ඨු උපධාරිතෙ සක්කා පාළිං සම්මා උස්සාරෙතුං. කල්‍යාණියාසි වාචාය සමන්තාගතොති සිථිලධනිතාදීනං යථාචිධානවචනෙන පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණාය පොරියා වාචාය සමන්තාගතො ආසි. විස්සට්ඨායාති විමුත්තාය. එතෙනස්ස විමුත්තවාදීනං දස්සෙති. අනෙලගළායාති එලා වුව්චති දොසො, තං න පග්ගරතීති අනෙලගළා, තාය නිද්දොසායාති අත්ථො. අථ වා අනෙලගළායාති අනෙලාය ව අගළාය ව නිද්දොසාය අගළිතපදබ්‍යඤ්ජනාය, අපරිහිතපදබ්‍යඤ්ජනායාති අත්ථො. තථා හි නං භගවා “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං කල්‍යාණවාක්කරණානං යදිදං සොණො කුට්ඨකණ්ණො”ති (අ. නි. 1.206) එතදග්ගෙ යපෙසි. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියාති යථාධිප්පෙනං අත්ථං විඤ්ඤාපෙනං සමත්ථාය.

කතිවස්සොති සො කිර මජ්ඣිමවයස්ස තතියකොට්ඨාසෙ යිතො ආකප්පසම්පන්නො ව පරෙසං චිරතරපබ්බජිතො විය බායති. තං සන්ධාය භගවා පුච්ඡතීති කෙච්චි, තං අකාරණං. එවං සන්නෙ සමාධිසුඛං අනුභවිතුං යුත්තො, එත්තකං කාලං කස්මා පමාදමාපන්නොති පුන අනුයුඤ්ජිතුං සත්ථා “කතිවස්සොසි”ති තං පුච්ඡති. තෙනෙවාහ – “කිස්ස පන ත්වං හික්ඛු එවං චිරං අකාසි”ති.

තත්ථ කිස්සාති කිං කාරණං. එවං චිරං අකාසිති එවං චිරායි, කෙන කාරණෙන එවං චිරකාලං පබ්බජ්ජං අනුපගන්ත්වා අගාරමජ්ඣෙකෙ වසිති අත්ථො. චිරං දිට්ඨො මෙති චිරෙන චිරකාලෙන මයා දිට්ඨො. කාමෙසුති කිලෙසකාමෙසු ව වත්ථුකාමෙසු ව. ආදීනවොති දොසො. අපි වාති කාමෙසු ආදීනවෙ කෙනචි පකාරෙන දිට්ඨොපි න තාවාහං සරාවාසතො නික්ඛමිතුං අසක්ඛිං. කස්මා? සම්බාධො සරාවාසො උච්චාවචෙහි කිච්චකරණියෙහි සමුපබ්‍යුළ්භො අගාරියභාවො. තෙනෙවාහ – “බහුකිච්චො බහුකරණියො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති කාමෙසු යථාභූතං ආදීනවදස්සිතො චිත්තං චිරායිත්වාපි න පතිට්ඨාති, අඤ්ඤදත්ථු පදුමපලාසෙ උදකබ්බන්දු විය විනිවත්තතියෙවාති එතමත්ථං සම්බාධාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති පවත්ති. නිවත්තිඤ්ච සම්මදෙව ජානන්තො පවත්තියං තන්තිමිත්තෙ ව න කදාවිපි රමතීති ඉදමත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ දිස්වා ආදීනවං ලොකෙති සබ්බස්මිං සඨ්ඛාරලොකෙ “අනිච්චො දුක්ඛො විපරිණාමධම්මො”තිආදීනා ආදීනවං දොසං පඤ්ඤාය පස්සිත්වා. එතෙන විපස්සනාවාරො කථිතො. ඤාත්වා ධම්මං නිරුපධිත්ති

සබ්බපටිපටිනිස්සග්ගත්තා නිරුපධං නිබ්බානධම්මං යථාභූතං ඤාත්වා නිස්සරණවිවේකාසඬ්ඛනාමතසභාවතො මග්ගඤාණෙන පටිච්ඡේදිත්වා. “දිස්වා ඤාත්වා”ති ඉමෙසං පදානං “සජ්ජිං පිටිත්වා බලං භොති, සීහං දිස්වා භයං භොති, පඤ්ඤාය දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති”තිආදීසු (පු. ප. 208; අ. නි. 9.42-43) විය හෙතුඅත්ථතා දට්ඨබ්බා. අරියො න රමති පාපෙති කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියො සජ්ජරියො අණුමත්තෙපි පාපෙ න රමති. කස්මා? පාපෙ න රමති සුච්ඡි සුච්ඡුද්ධකායසමාවාරාදිතාය විසුද්ධපුග්ගලො රාජහංසො විය උක්කාරට්ඨානෙ පාපෙ සංකිලිට්ඨධම්මො න රමති නාහිනන්දති. “පාපො න රමති සුච්ඡි”න්තිපි පායො. තස්සත්ථො – පාපො පාපපුග්ගලො සුච්ඡිං අනවජ්ජං වොදානධම්මං න රමති, අඤ්ඤදත්ථු ගාමසුකරාදයො විය උක්කාරට්ඨානං අසුචිං සංකිලෙසධම්මංයෙව රමතීති පටිපක්ඛතො දෙසනං පරිවත්තෙති.

එවං භගවතා උදානෙ උදානිතෙ ආයස්මා සොණො උට්ඨායාසනා භගවත්තං චන්දිත්වා අත්තතො උපජ්ඣායස්ස වචනෙන පච්චන්තදෙසෙ පඤ්චවග්ගෙන උපසම්පදාදිපඤ්චවත්ථුනි යාවි. භගවාපි තානි අනුජානීති තං සබ්බං ඛන්ධකෙ (මහාව. 242 ආදයො) ආගතනයෙන වෙදිතබ්බං.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කඬ්ඛාරෙවනසුත්තවණ්ණනා

47. සත්තමෙ කඬ්ඛාරෙවතොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සො හි සාසනෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො සීලවා කල්‍යාණධම්මො විහරති, “අකප්පියා මුග්ගා, න කප්පන්ති මුග්ගා පරිභුඤ්ජිතුං, අකප්පියො ගුලො”ති (මහාව. 272) ච ආදිනා විනයකුක්කුච්චසඬ්ඛනකඬ්ඛාබහුලො පන භොති. තෙන කඬ්ඛාරෙවතොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො අපරභාගෙ සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සටෙන්තො වායමන්තො ඡළහිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා ඝානසුඛෙන ඵලසුඛෙන විතීනාමෙති, යෙහුයොන පන අත්තනා අධිගතං අරියමග්ගං ගරුං කත්වා පච්චවෙක්ඛති. තෙන චුත්තං – “අත්තතො කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිං පච්චවෙක්ඛමානො”ති. මග්ගපඤ්ඤා හි “අභොසිං නු ඛො අහං අතීතමද්ධාන”න්තිආදිනයපවත්තාය (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) සොළසවත්ථුකාය, “බුද්ධෙ කඬ්ඛති...පෙ.... පටිච්චසමුප්පන්තෙසු ධම්මෙසු කඬ්ඛති”ති (ධ. ස. 1008) එවං චුත්තාය අට්ඨවත්ථුකාය, පගෙව ඉතරාසන්ති අනවසෙසතො සබ්බකඬ්ඛානං විතරණතො සමතික්කමනතො, අඤ්ඤෙහි ච අත්තනා පහාතබ්බකිලෙසෙහි අච්චන්තවිසුජ්ඣානතො “කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිං”ති ඉධාධිජ්ජෙතා. තඤ්ඤි අයමායස්මා දීඝරත්තං කඬ්ඛාපකතත්තා “ඉමං මග්ගධම්මං අධිගම්ම ඉමා මෙ කඬ්ඛා අනවසෙසා පහීනා”ති ගරුං කත්වා පච්චවෙක්ඛමානො නිසීදි, න සජ්ජවචයනාමරුපදස්සනං අනිච්චන්තිකත්තා තස්ස කඬ්ඛාවිතරණස්ස.

අනවසෙසකඛ්ඛාවිතරණසඛ්ඛාතං අත්ථං විදිත්වා තදත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යා කාවි කඛ්ඛා ඉධ වා හුරං වාති ඉධ ඉමස්මිං පච්චුප්පන්තො අත්තභාවෙ “අභං නු බොස්මි නො නු බොස්මි”තිආදිනා හුරං වා, අතීතානාගතෙසු අත්තභාවෙසු “අහොසිං නු බො අභං අතීතමද්ධාන”න්තිආදිනා උප්පජ්ජනකා කඛ්ඛා. සකච්චෙදියා වා පරච්චෙදියා වාති තා එවං චුත්තනයෙනෙව සකඅත්තභාවෙ ආරම්මණවසෙන පටිලභිතඛ්ඛාය පවත්තියා සකච්චෙදියා වා පරස්ස අත්තභාවෙ පටිලභිතඛ්ඛාය “බුද්ධො නු බො, නො නු බො”තිආදිනා වා පරස්මිං පට්ඨානෙ උත්තමෙ පටිලභිතඛ්ඛාය පවත්තියා පරච්චෙදියා වා යා කාවි කඛ්ඛා විචිකිච්ඡා. යෙ ඤායිතො තා පජ්ඣන්ති සබ්බා, ආතාපිතො බ්‍රහ්මවරියං වරන්තාති යෙ ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ඤායිතො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා චතුර්විධසම්මප්පට්ඨානපාරිසුරියා ආතාපිතො මග්ගබ්‍රහ්මවරියං වරන්තා අධිගච්ඡන්තා සද්ධානුසාරිආදිප්පහෙදා පඨමමග්ගට්ඨා පුග්ගලා, තා සබ්බා කඛ්ඛා පජ්ඣන්ති සමුච්ඡින්නන්ති මග්ගක්ඛණේ. තතො පරං පන තා පහිනා නාම භොන්ති, තස්මා ඉතො අඤ්ඤං තාසං අවිචන්තප්පහානං නාම නත්ථීති අධිප්පායො.

ඉති භගවා ඤානමුඛෙන ආයස්මතො කඛ්ඛාරොවතස්ස ඤානසීසෙන අරියමග්ගාධිගමං ථොමෙන්නො ථොමනාවසෙන උදානං උදානෙසි. තෙනෙව ච නං “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඤායිතං යදිදං කඛ්ඛාරොවතො”ති (අ. නි. 1.204) ඤායිභාවෙන එතදග්ගෙ යපෙසිති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සඛ්ඣසහෙදසුත්තවණ්ණනා

48. අට්ඨමෙ ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොවාති අභිමාරො පයොජෙත්වා නාළාගිරිං විස්සජ්ජාපෙත්වා සිලං පවට්ඨෙත්වා භගවතො අනත්ථං කාතුං අසක්කොන්තො “සඛ්ඣං භින්දිත්වා චක්කහෙදං කරිස්සාමි”ති අධිප්පායෙන එතං “අජ්ජතග්ගෙ”තිආදිවචනං අවොච. අඤ්ඤත්‍රෙව භගවතාති විනා එව භගවන්තං, සත්ථාරං අකත්වාති අත්ථො. අඤ්ඤත්‍ර භික්ඛුසඛ්ඣාති විනා එව භික්ඛුසඛ්ඣං. උපොසථං කරිස්සාමි සඛ්ඣකම්මානි වාති භගවතො ඔවාදකාරකං භික්ඛුසඛ්ඣං විසුං කත්වා මං අනුචන්තන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ආවෙණිකං උපොසථං සඛ්ඣකම්මානි ච කරිස්සාමිති අත්ථො. දෙවදත්තො සඛ්ඣං භින්දිස්සතිති හෙදකරානං සබ්බෙසං දෙවදත්තෙන සජ්ජිතත්තා එකංසෙනෙව දෙවදත්තො අජ්ජ සඛ්ඣං භින්දිස්සති ද්විධා කරිස්සති. “අධම්මං ධම්මො”තිආදීසු හි අට්ඨාරසසු හෙදකරවත්ථුසු යංකිඤ්චි එකමිපි වත්ථුං දීපෙත්වා තෙන තෙන කාරණෙන

“ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොවෙථා”ති සඤ්ඤාපෙත්වා සලාකං ගාහෙත්වා විසුං සඬ්ඝකම්මෙ කතෙ සඬ්ඝො භින්නො භොති. චුත්තඤ්ඤොතං —

“පඤ්චහි, උපාලි, ආකාරෙහි සඬ්ඝො භිජ්ජති කම්මෙන උද්දෙසෙන වොහරන්තො අනුස්සාවනෙන සලාකග්ගාහෙනා”ති (පටි. 458).

තත්ථ කම්මෙනාති අපලොකනකම්මාදීසු චතුසු කම්මෙසු අඤ්ඤතරෙන කම්මෙන. උද්දෙසෙනාති පඤ්චසු පාතිමොක්ඛද්දෙසෙසු අඤ්ඤතරෙන උද්දෙසෙන. වොහරන්තොති තාහි තාහි උජ්ජත්තීහි “අධම්මං ධම්මො”තිආදීනි (අ. නි. 10.37; චූළව. 352) අට්ඨාරසහෙදකරවත්ථුනි දීපෙත්තො. අනුස්සාවනෙනාති “නනු තුම්හෙ ජානාථ මය්හං උච්චාකුලා පබ්බජිතභාවං බහුස්සුතභාවඤ්ච, මාදිසො නාම උද්ධම්මං උබ්බිතයං ගාහෙය්‍යාති කිං තුම්හාකං චිත්තම්පි උජ්ජාදෙතුං යුත්තං, කිමහං අපායතො න භායාමී”තිආදීනා නයෙන කණ්ණමුලෙ වටීහෙදං කත්වා අනුස්සාවනෙන. සලාකග්ගාහෙනාති එවං අනුස්සාවෙත්වා තෙසං චිත්තං උපත්ථම්හෙත්වා අනාවත්තිධම්මෙ කත්වා “ගණ්හථ ඉමං සලාක”න්ති සලාකග්ගාහෙන.

එත්ථ ච කම්මමෙව උද්දෙසො වා පමාණං, වොහාරානුස්සාවනසලාකග්ගාහා පන පුබ්බභාගා. අට්ඨාරසවත්ථුදීපනවසෙන හි වොහරන්තෙන තත්ථ රුච්ජනනත්ථං අනුස්සාවෙත්වා සලාකාය ගාහිතායපි අභින්නොව භොති සඬ්ඝො. යදා පනෙවං චත්තාරො වා අතිරෙකා වා සලාකං ගාහෙත්වා ආවෙණිකං උද්දෙසං වා කම්මං වා කරොන්ති, තදා සඬ්ඝො භින්නො නාම භොති. දෙවදත්තො ච සබ්බං සඬ්ඝහෙදස්ස පුබ්බභාගං නිජ්ඣාදෙත්වා “එකංසෙනෙව අජ්ජ ආවෙණිකං උපොසථං සඬ්ඝකම්මඤ්ච කරිස්සාමී”ති චිත්තෙත්වා “අජ්ජතග්ගෙ”තිආදිවචනං අවොච. තෙනාහ — “අජ්ජ, හන්තෙ, දෙවදත්තො සඬ්ඝං භින්දිස්සති”ති. යතො අවොචුම්හා “හෙදකරානං සබ්බෙසං දෙවදත්තෙන සජ්ජිතත්තා”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අවිචිමහානිරුප්පත්තිසංවත්තනියං කප්පට්ඨියං අතෙකිච්ඡං දෙවදත්තෙන නිබ්බත්තියමානං සඬ්ඝහෙදකම්මං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති කුසලාකුසලෙසු යථාක්කමං සජ්ජුරිසාසජ්ජුරිසසභාගවිසභාගපටිපත්තිවසෙන පන සුකුසලාති ඉදමත්ථවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සුකරං සාධුනා සාධුති අත්තනො පරෙසඤ්ච හිතං සාධෙතීති සාධු, සම්මාපටිපත්තො. තෙන සාධුනා සාරිපුත්තාදීනා සාවකෙන පච්චෙකබුද්ධෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන අඤ්ඤෙන වා ලොකියසාධුනා සාධු සුන්දරං හද්දකං අත්තනො පරෙසඤ්ච හිතසුඛාවහං සුකරං සුබෙන කාතුං

සක්කා. සාධු පාපෙන දුක්කරන්ති තදෙව පන වුත්තලක්ඛණං සාධු පාපෙන දෙවදත්තාදිනා පාපපුග්ගලෙන දුක්කරං කාතුං න සක්කා, න සො තං කාතුං සක්කොතිති අත්ථො. පාපං පාපෙන සුකරන්ති පාපං අසුන්දරං අත්තනො පරෙසඤ්ච අනත්ථාවහං පාපෙන යථාවුත්තපාපපුග්ගලෙන සුකරං සුඛෙන කාතුං සක්කුණෙය්‍ය. පාපමරියෙහි දුක්කරන්ති අරියෙහි පන බුද්ධාදීහි තං තං පාපං දුක්කරං දුරහිසම්භවං. සෙනුසාතොයෙව හි තෙසන්ති සත්ථා දීපෙති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සධායමානසුත්තවණ්ණනා

49. නවමෙ මාණවකාති තරුණා. පඨමෙ යොබ්බනෙ යීතා බ්‍රාහ්මණකුමාරකා ඉධාධිජ්ජෙතා.

සධායමානරූපාති උප්පණ්ඩනජාතිකං වචනං සන්ධාය වුත්තං. අඤ්ඤෙසං උප්පණ්ඩෙන්තා සධන්ති, තදත්ථවචනසීලාති අත්ථො. තස්සායං වචනත්ථො – සධනං සධො, තං ආචික්ඛන්තීති සධායමානාති වත්තබ්බෙ දීසං කත්වා “සධායමානා”ති වුත්තං. අථ වා විසෙසතො සසෙධෙ විය අත්තානං ආවදන්තීති සධායමානා. තෙ එවං සභාවතාය “සධායමානරූපා”ති වුත්තං. “සද්දායමානරූපා”තිපි පාඨො, උච්චාසද්දමභාසද්දං කරොන්තාති අත්ථො. භගවතො අවිදුරෙ අතික්කමන්තීති භගවතො සචනවිසයෙ තං තං මුඛාරුළ්භං වදන්තා අතියන්ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං වාචාය අසඤ්ඤතභාවං ජානිත්වා තදත්ථදීපකං ධම්මසංවෙගවසෙන ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ පරිමුට්ඨාති දන්ධා මුට්ඨස්සතිනො. පණ්ඩිතභාසාති පණ්ඩිතපතිරූපකා “කෙ අඤ්ඤෙ ජානන්ති, මයමෙවෙන්ථ ජානාමා”ති තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ අත්තානමෙව ජානන්තං කත්වා සමුදාවරණතො. වාචාගොචරභාණිනොති යෙසං වාචා එව ගොචරො විසයො, තෙ වාචාගොචරභාණිනො, වාචාවත්ථුමත්තස්සෙව භාණිනො අත්ථස්ස අපරිඤ්ඤාතත්තා. අථ වා වාචාය අගොචරං අරියානං කථාය අවිසයං මුසාවාදං භණන්තීති වාචාගොචරභාණිනො. අථ වා “ගොචරභාණිනො”ති එත්ථ ආකාරස්ස රස්සභාවො කතො. වාචාගොචරා, න සතිපට්ඨානාදිගොචරා භාණිනොව. කථං භාණිනො? යාවිච්ඡන්ති මුඛායාමං අත්තනො යාව මුඛායාමං යාව මුඛප්පසාරණං ඉච්ඡන්ති, තාව පසාරෙන්වා භාණිනො, පරෙසු ගාරවෙන, අත්තනො අවිසයතාය ව මුඛසඬ්ඛොවං න කරොන්තීති අත්ථො. අථ වා වාචාගොචරා එව හුත්වා භාණිනො, සයං අජානිත්වා පරපත්තිකා එව හුත්වා වත්තාරොති අත්ථො. තතො එව යාවිච්ඡන්ති මුඛායාමං යෙන වචනෙන සාවෙනබ්බා, තං අචිත්තෙන්වා යාවදෙව අත්තනො මුඛප්පසාරණමත්තං ඉච්ඡන්තීති අත්ථො. යෙන නීතා න

තං විදුති යෙන මුට්ඨස්සව්වාදිනා නිල්ලජ්ජහාවං පණ්ඩිතමානීභාවඤ්ච නීතා “මයමෙවං භණාමා”ති, තං තථා අත්තනො භණන්තස්ස කාරණං න විදු, අවිද්දසුනො අසුරා න ජානන්තිති අත්ථො.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. චූළපන්ථකසුත්තවණ්ණනා

50. දසමෙ චූළපන්ථකොති මහාපන්ථකත්ථෙරස්ස කනිට්ඨභාතිකත්තා පන්ථෙ ජාතත්තා ච දහරකාලෙ ලද්ධවොහාරෙන අපරභාගෙපි අයමායස්මා “චූළපන්ථකො”ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. ගුණවිසෙසෙහි පන ඡළභිඤ්ඤො පහින්තපටිසම්භිදො “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං මනොමයං කායං අභිනිමිමිනන්තානං යදිදං චූළපන්ථකො, වෙතොව්චට්ටකුසලානං යදිදං චූළපන්ථකො”ති ද්විසු (අ. නි. 1.199) යානෙසු භගවතා එතදග්ගෙ යපිතො අසීතියා මහාසාවකෙසු අභිභන්තරො.

සො එකදිවසං පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො අත්තනො දිවාට්ඨානෙ දිවාචිහාරං නිසින්තො සමාපත්තීහි දිවසභාගං විනිනාමෙත්වා සායන්භසමයං උපාසකෙසු ධම්මස්සවනත්ථං අනාගතෙසු එව විහාරමජ්ඣං පවිසිත්වා භගවති ගන්ධකුටියං නිසින්තෙ “අකාලො තාව භගවතො උපට්ඨානං උපසඬකමිතු”ත්ති ගන්ධකුටිපමුඛෙ එකමන්තං නිසිදි පල්ලඬකං ආභූජිත්වා. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා චූළපන්ථකො භගවතො අවිදුරෙ නිසින්තො හොති පල්ලඬකං ආභූජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති. සො හි තදා කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො චූළපන්ථකස්ස කායවිත්තානං සම්මාපණ්ණිතභාවසඬබ්බාතං අත්ථං ජානිත්වා. ඉමං උදානන්ති අඤ්ඤොපි යො පස්සද්ධකායො සබ්බිරියාපටෙසු උපට්ඨිතස්සති සමාහිතො, තස්ස භික්ඛුනො අනුපාදා පරිනිබ්බානපරියොසානස්ස විසෙසාධගමස්ස තත්ථ පාතුභාවවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ධීතෙන කායෙනාති කායද්වාරිකස්ස අසංවරස්ස පහානෙන අකරණෙන සම්මා යපිතෙන වොපනකායෙන, තථා චක්ඛාදීනං ඉන්ද්‍රියානං නිබ්බිසෙවනභාවකරණෙන සුට්ඨු යපිතෙන පඤ්චද්වාරිකකායෙන, සංයතභත්ථපාදතාය භත්ථකුක්කුච්චාදීනං අභාවතො අපරිචන්දනෙන ධීතෙන කරජකායෙන වාති සඬබ්බෙපතො සබ්බෙනපි කායෙන නිබ්බිකාරතාසඬබ්බාතෙන නිව්චලභාවෙන ධීතෙන. එතෙනස්ස සීලපාරිසුද්ධි දස්සිතා. ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙ ච ඉදං කරණවචනං. ධීතෙන වෙනසාති විත්තස්ස ධීතිපරිදීපනෙන සමාධිසම්පදං දස්සෙති. සමාධි හි විත්තස්ස ‘ධීති’ති චූච්චති. තස්මා සමථවසෙන විපස්සනාවසෙතෙව වා එකග්ගතාය සති විත්තං ආරම්මණෙ එකොදිභාවුපගමනෙන ධීතං නාම හොති, න

අඤ්ඤාං. ඉදඤ්ඤාං යථාච්ඡන්තකායචිත්තානං යපනං සමාදහනං සබ්බස්මිං කාලෙ සබ්බෙසු ච ඉරියාපටෙසු ඉච්ඡිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො ආහ - “තිට්ඨං නිසින්තො උද වා සයානො”ති. තත්ථ වා-සද්දො අනියමත්ථො. තෙන තිට්ඨන්නො වා නිසින්තො වා සයානො වා තදඤ්ඤිරියාපටො වාති අයමත්ථො දීපිතො භොතිති වඬිකමනස්සාපි ඉධ සඬගහො වෙදිතබ්බො.

එතං සතිං භික්ඛු අධිට්ඨහානොති යාය පගෙව පරිසුද්ධසමාවාරො කායචිත්තදුට්ඨුල්ලභාවුපසමනෙන කායං චිත්තඤ්ඤාං අසාරද්ධං කත්වා පටිලද්ධාය අනවජ්ජසුඛාධිට්ඨාය කායචිත්තපස්සද්ධිවසෙන චිත්තං ලභුං මුදුං කම්මඤ්ඤඤ්ඤාං කත්වා සම්මා යපෙන්නො සමාදහන්නො කම්මට්ඨානං පරිබුහෙති මත්ථකඤ්ඤාං පාපෙති, තං එව කම්මට්ඨානානුයොගස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු බහුපකාරං සතිං භික්ඛු අධිට්ඨහානො සීලවිසොධනං ආදිං කත්වා යාව විසෙසාධිගමා තත්ථ තත්ථ අධිට්ඨහන්නොති අත්ථො. ලභෙථ පුබ්බාපරියං විසෙසන්ති සො එවං සතිආරක්ඛෙන චෙතසා කම්මට්ඨානං උපරුපරි වඬිසේන්නො බුහෙන්නො එතං කරොන්නො පුබ්බාපරියං පුබ්බාපරියවත්තං පුබ්බාපරහාගෙන පවත්තං උළාරුළාරතරාදිහෙදවිසෙසං ලභෙය්‍ය.

තත්ථ දුට්ඨො පුබ්බාපරියවිසෙසො සමථවසෙන විපස්සනාවසෙන වාති. තෙසු සමථවසෙන තාව නිමිත්තුප්පත්තිතො පට්ඨාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනවසීභාවො, තාව පවත්තො භාවනාවිසෙසො පුබ්බාපරියවිසෙසො. විපස්සනාවසෙන පන රූපමුඛෙන අභිනිවිසන්තස්ස රූපධම්මපරිග්ගහතො, ඉතරස්ස නාමධම්මපරිග්ගහතො පට්ඨාය යාව අරහත්තාධිගමො, තාව පවත්තො භාවනාවිසෙසො පුබ්බාපරියවිසෙසො. අයමෙව ච ඉධාධිජපෙතො.

ලද්ධාන පුබ්බාපරියං විසෙසන්ති පුබ්බාපරියවිසෙසං උක්කංසපාරමිප්පත්තං අරහත්තං ලභිත්වා. අදස්සනං මච්චුරාජස්ස ගච්ඡෙති ජීවිතුපච්ඡෙදවසෙන සබ්බෙසං සත්තානං අභිභවනතො මච්චුරාජසඬබ්බාතස්ස මරණස්ස විසයභූතං භවත්තයං සමතික්කන්තත්තා අදස්සනං අගොචරං ගච්ඡෙය්‍ය. ඉමස්මිං වග්ගෙ යං අවුත්තං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙවාති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච මහාවග්ගවණ්ණනා.

6. ජව්වන්ධවග්ගො

1. ආයුසඤ්චාරොස්සජ්ජනසුත්තවග්ගො

51. ජව්වන්ධවග්ගස්ස පටිමෙ වෙසාලියන්තිආදි හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව. වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසීති කදා පාවිසී? උක්කාවෙලතො නික්ඛමිත්වා වෙසාලිං ගතකාලෙ. භගවා හි වෙළවගාමකෙ වස්සං වසිත්වා තතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙනවනෙ විහාසි. තස්මිං කාලෙ ධම්මසෙනාපති අත්තතො ආයුසඤ්චාරං ඔලොකෙන්වා “සත්තාහමෙව පවත්තිස්සතී”ති ඤාත්වා භගවත්තං අනුජානාපෙන්වා නාළකගාමං ගන්ත්වා තත්ථ මාතරං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙන්වා පරිනිබ්බායි. සත්ථා චුන්දෙන ආහතා තස්ස ධාතුයො ගහෙන්වා ධාතුවෙතියං කාරාපෙන්වා මහාහික්ඛුසඤ්චාරො රාජගහං අගමාසි. තත්ථ ගතකාලෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පරිනිබ්බායි. භගවා තස්සපි ධාතුයො ගහෙන්වා වෙතියං කාරාපෙන්වා රාජගහතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන උක්කාවෙලං අගමාසි. තත්ථ ගඬගාතීරෙ හික්ඛුසඤ්චාරො නිසීදිත්වා අග්ගසාවකානං පරිනිබ්බානප්පට්ඨංයුත්තං ධම්මං දෙසෙන්වා උක්කාවෙලතො නික්ඛමිත්වා වෙසාලිං අගමාසි. එවං ගතො භගවා “පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී”ති වුච්චති. තෙන චුත්තං – “උක්කාවෙලතො නික්ඛමිත්වා වෙසාලිං ගතකාලෙ”ති.

නිසීදනන්ති ඉධ වම්මක්ඛණ්ඩං අධිජ්ජෙතං. වාපාලං වෙතියන්ති පුබ්බෙ වාපාලස්ස නාම යක්ඛස්ස වසිතට්ඨානං “වාපාලවෙතිය”න්ති පඤ්ඤායිත්ථ. තත්ථ භගවතො කතවිහාරොපි තාය රුල්හියා “වාපාලවෙතිය”න්ති වුච්චති. උදෙනං වෙතියන්ති එවමාදිසුපි එසෙව නයො. සත්තම්ඛන්ති කිකිස්ස කිර කාසිරඤ්ඤො ධිතරො සත්ත කුමාරියො සංවෙගජාතා රාජගෙහතො නික්ඛමිත්වා යත්ථ පධානං පදහිංසු, තං යානං “සත්තම්ඛං වෙතිය”න්ති වදන්ති. බහුපුත්තන්ති බහුපාරොහො එකො නිග්‍රොධරුක්ඛො, තස්මිං අධිවත්ථං දෙවතං බහු මනුස්සා පුත්තෙ පත්ථෙත්ති, තදුපාදාය තං යානං “බහුපුත්තං වෙතිය”න්ති පඤ්ඤායිත්ථ. සාරන්දදන්ති සාරන්දදස්ස නාම යක්ඛස්ස වසිතට්ඨානං. ඉති සබ්බානෙව තාති බුද්ධුප්පාදතො පුබ්බෙ දෙවතාපරිග්ගහිතත්තා වෙතියවොහාරෙන වොහරිතාති, භගවතො විහාරෙ කතෙපි ච තථෙව පඤ්ඤායන්ති. රමණීයාති එත්ථ වෙසාලියා තාව භූමිහාගසම්පත්තියා පුග්ගලසම්පත්තියා සුලභපච්චයතාය ච රමණීයභාවො වෙදිතබ්බො. විහාරානං පන නගරතො නාතිදුරතාය නාවිවාසන්තතාය ගමනාගමනසම්පත්තියා අනාකිණ්ණවිහාරට්ඨානතාය ඡායුදකසම්පත්තියා පච්චෙකපතිරූපතාය ච රමණීයතා දට්ඨබ්බා. වත්තාරො ඉද්ධිපාදාති එත්ථ ඉද්ධිපාදපදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව. භාවිතාති වඩ්ඪිතා. බහුලිකතාති පුනප්පුනං කතා. යානිකතාති යුත්තයානං විය කතා. වත්ථුකතාති පතිට්ඨට්ඨෙන වත්ථු විය කතා. අනුට්ඨිතාති අධිට්ඨිතා. පරිච්ඡිතාති සමන්තතො විතා සුවඩ්ඪිතා. සුසමාරද්ධාති සුට්ඨු සමාරද්ධා, අතිවිය සම්මා නිජ්ජාදිතාති.

එවං අනියමෙන කථෙත්වා පුන නියමෙත්වා දස්සෙතුං, “තථාගතස්ස ඛො”ති ආදිමාහ. එත්ථ ච කප්පන්ති ආයුකප්පං. තිට්ඨෙය්‍යාති තස්මිං තස්මිං කාලෙ යං මනුස්සානං ආයුප්පමාණං, තං පරිපුණ්ණං කත්වා තිට්ඨෙය්‍යා ධරෙය්‍යා. කප්පාවසෙසං වාති “අප්පං වා භියෙය්‍යා වා”ති (දී. නි. 2.7; අ. නි. 7.74) චුත්තං වස්සසත්තො අතිරෙකං වා. මහාසීවත්ථෙරො පනාහ – “බුද්ධානං අට්ඨානෙ ගජ්ජිතං නාම නත්ථී. යථෙව හි වෙළඬගාමකෙ උප්පන්නං මාරණන්තිකං වෙදනං දස මාසෙ වික්ඛම්භෙසි, එවං පුනප්පුනං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වික්ඛම්භෙත්තො ඉමං හද්දකප්පමෙව තිට්ඨෙය්‍යා”ති. කස්මා පන න යීතොති? උපාදින්නකසරීරං නාම ඛණ්ඩිච්චාදීහි අභිභුය්‍යති, බුද්ධා ච පන ඛණ්ඩිච්චාදිභාවං අප්පත්වා පඤ්චමෙ ආයුකොට්ඨාසෙ බහුජනස්ස පියමනාපකාලෙයෙව පරිනිබ්බායන්ති. බුද්ධානුබුද්ධෙසු අග්ගසාවකමහාසාවකෙසු පරිනිබ්බුතෙසු අපරිචාරෙන එකකෙනෙව යාතබ්බං හොති, දහරසාමණෙරපරිචාරෙන වා. තතො “අහො බුද්ධානං පරිසා”ති භීළෙතබ්බතං ආපජ්ජෙය්‍යා, තස්මා න යීතොති. එවං චුත්තෙපි සො පන න රුච්චති, “ආයුකප්පො”ති ඉදමෙව අට්ඨකථාය නියමිතං.

ඔළාරිකෙ නිමිත්තෙති ථූලෙ සඤ්ඤාප්පාදනෙ. ථූලසඤ්ඤාප්පාදනඤ්ඤෙතං, “තිට්ඨතු හගවා කප්ප”න්ති සකලකප්පං අවට්ඨානායාචනාය යදිදං “යස්ස කස්සචි, ආනන්ද, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා”ති ආදිනා අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තනො චතුර්ද්ධිපාදභාවනානුභාවෙන කප්පං අවට්ඨානසමත්ථතාවිභාවනං. ඔහාසෙති පාකට්ඨවනෙ. පාකට්ඨඤ්ඤෙතං වචනං පරියායං මුඤ්චිත්වා උජුකමෙව අත්තනො අධිප්පායවිභාවනං.

බහුජනභිතායාති මහාජනස්ස භිතත්ථාය. බහුජනසුඛායාති මහාජනස්ස සුඛත්ථාය. ලොකානුකම්පායාති සත්තලොකස්ස අනුකම්පං පටිච්ච. කතරස්ස සත්තලොකස්ස? යො හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිච්චිකුති, අමතපානං පිවති, තස්ස. හගවතො හි ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තදෙසනාය අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤාප්පමුඛා අට්ඨාරස භ්‍රමකොට්ඨො ධම්මං පටිච්චිකුංසු. එවං යාව සුහද්දපරිබ්බාජකචිත්තයනා ධම්මපටිච්චිද්ධසත්තානං ගණනා නත්ථී, මහාසමයසුත්තං මඬිගලසුත්තං චූළරාහුලොවාදසුත්තං සමචිත්තසුත්තන්ති ඉමෙසං චතුත්තං සුත්තානං දෙසනාකාලෙ අභිසමයප්පත්තසත්තානං පරිච්ඡෙදො නත්ථී, එතස්ස අපරිමාණස්ස සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය හගවතො යානං ජාතං. එවං අනාගතෙපි හවිස්සතීති අධිප්පායෙන වදති. දෙවමනුස්සානන්ති න කෙවලං දෙවමනුස්සානංයෙව, අවසෙසානං නාගසුපණ්ණාදීනම්පි අත්ථාය භිතාය සුඛාය හගවතො යානං හොති. සහෙතුකපට්ඨසන්ධිකෙ පන මග්ගඵලසච්ඡිකිරියාය හබ්බපුග්ගලෙ දස්සෙතුං එවං චුත්තං, තස්මා අඤ්ඤාසම්පි අත්ථත්ථාය භිතත්ථාය සුඛත්ථාය හගවා තිට්ඨතුති අත්ථො.

පරලොකසම්පත්තිහෙතුභූතභිතත්ථාය. සුඛායාති නිබ්බානධාතුසුඛත්ථාය. පුරිමං පන භිතසුඛග්ගහණං සබ්බසාධාරණවසෙන වෙදිතබ්බං.

යථා තං මාරොන පරියුට්ඨිතචිත්තොති එත්ථ ත්ති නිපාතමත්තං, යථා මාරොන පරියුට්ඨිතචිත්තො අජ්ඣොත්ථට්ඨිත්තො අඤ්ඤොපි කොචි පුට්ඨිජ්ජනො පටිච්ඡික්ඛිතුං න සක්කුණෙය්‍ය, එවමෙව නාසක්ඛි පටිච්ඡික්ඛිතුන්ති අත්ථො. මාරො හි යස්ස කෙචි විපල්ලාසා අජ්ජහීනා, තස්ස චිත්තං පරියුට්ඨාති. යස්ස පන සබ්බෙන සබ්බං ද්වාදස විපල්ලාසා අජ්ජහීනා, තස්ස චත්තබ්බමෙව නත්ථි, ථෙරස්ස ච චත්තාරො විපල්ලාසා අජ්ජහීනා, තෙනස්ස චිත්තං පරියුට්ඨාසි. සො පන චිත්තපරියුට්ඨානං කරොන්තො කිං කරොතීති? හෙරවං රූපාරම්මණං වා දස්සෙති, සද්දාරම්මණං වා සාවෙනි, තතො සත්තා තං දිස්වා වා සුත්වා වා සතිං විස්සජ්ජෙත්වා විවට්ඨුතා භොන්ති. තෙසං මුඛෙන හත්ථං පවෙසෙත්වා හදයං මද්දති, තතො විසඤ්ඤිතො හුත්වා තිට්ඨන්ති. ථෙරස්ස පනෙස මුඛෙන හත්ථං පවෙසෙතුං කිං සක්ඛිස්සති, හෙරවාරම්මණං පන දස්සෙති. තං දිස්වා ථෙරො නිමිත්තොභාසං න පටිච්ඡික්ඛි. ජානන්තොයෙව හගවා කිමත්ථං යාවතතියං ආමන්තෙසි? පරතො “තිට්ඨතු, හන්තෙ හගවා”ති යාචිතෙ “තුය්‍යහෙවෙනං දුක්ඛං, තුය්‍යහෙවෙනං අපරද්ධ”න්ති දොසාරොපනෙන සොකතනුකරණත්ථං. පස්සති හි හගවා “අයං මගි අතිවිය සිනිද්ධහදයො, සො පරතො භූමිවාලකාරණඤ්ච ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනඤ්ච සුත්වා මම චිරට්ඨානං යාචිස්සති, අථාහං ‘කිස්ස ත්වං පුරෙතරං න යාචසී’ති තස්සෙව සීසෙ දොසං පාතෙස්සාමි, සත්තා ච අත්තතො අපරාධෙන න තථා විහඤ්ඤන්ති, තෙනස්ස සොකො තනුකො හවිස්සති”ති.

ගච්ඡ ත්වං, ආනන්දාති යස්මා දිවාචිහාරත්ථාය ඉධාගතො, තස්මා, ආනන්ද, ගච්ඡ ත්වං යථාරුචිතං යානං දිවාචිහාරාය. තෙනෙවාහ – “යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤසී”ති.

මාරො පාපිමාති එත්ථ සත්තෙ අනත්ථෙ නියොජෙත්තො මාරෙතීති මාරො. පාපිමාති තස්සෙව වෙච්චනං. සො හි පාපධම්මෙන සමන්තාගතත්තා ‘පාපිමා’ති වුච්චති. භාසිතා බො පනෙසාති අයඤ්ඤි හගවති බොධිමණ්ඩෙ සත්ත සත්තාහෙ අතික්කමිත්වා අජ්ජාලනිග්‍රොධෙ විහරන්තෙ අත්තතො ධිතාසු ආගන්ත්වා ඉච්ඡාචිසාතං පත්වා ගතාසු අයං “අත්ථෙසො උපායො”ති චිත්තෙන්තො ආගන්ත්වා “හගවා යදත්ථං තුම්හෙහි පාරමියො පුරිතා, සො වො අත්ථො අනුජ්ජන්තො, පටිච්ඡිදං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං, කිං තෙ ලොකච්චරණො”ති චත්වා යථා අජ්ජ එවමෙව “පරිනිබ්බාතු දානි, හන්තෙ හගවා”ති යාචි. හගවා චස්ස “න තාවාහ”න්තිආදීනි චත්වා පටික්ඛිපි. තං සන්ධාය ඉදානි “භාසිතා බො පනෙසා”තිආදිමාහ.

තත්ථ වියත්තාති අරියමග්ගාධිගමවසෙන බ්‍යත්තා. විනීතාති තථෙව කිලෙසවිනයනෙන විනීතා. විසාරදාති සාරජ්ජකරානං දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාදීනං පහානෙන විසාරදභාවං පත්තා. බහුස්සුතාති තෙපිටකවසෙන බහු සුතමෙතෙසන්ති බහුස්සුතා. තමෙව ධම්මං ධාරෙන්තීති ධම්මධරා. අථ චා බහුස්සුතාති පරියත්තිබහුස්සුතා වෙව පටිවෙධබහුස්සුතා ච. ධම්මධරාති පරියත්තිධම්මානං වෙව පටිවෙධධම්මානාඤ්ච ධාරණතො ධම්මධරාති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ධම්මානුධම්මජ්ජපටිපන්නාති අරියධම්මස්ස අනුධම්මභූතං විපස්සනාධම්මං පටිපන්නා. සාම්ච්ජපටිපන්නාති ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා අනුවච්ඡිකං විසුද්ධිපරම්පරාපටිපදං පටිපන්නා. අනුධම්මචාරිනොති සල්ලෙඛිකං තස්සා පටිපදාය අනුරූපං අජ්ජිච්ඡතාදිධම්මං චරණසීලා. සකං ආචරියකන්ති අත්තතො ආචරියවාදං. ආචික්ඛිස්සන්තීති ආදිතො කථෙස්සන්ති, අත්තතා උග්ගහිතනියාමෙන පරෙ උග්ගණ්භාපෙස්සන්තීති අත්ථො. දෙසෙස්සන්තීති වාචෙස්සන්ති, පාළිං සම්මා වාචෙස්සන්තීති අත්ථො. පඤ්ඤපෙස්සන්තීති පජානාපෙස්සන්ති, පකාසෙස්සන්තීති අත්ථො. පට්ඨපෙස්සන්තීති පකාරෙන ඨපෙස්සන්ති. විචරිස්සන්තීති විචටං කරිස්සන්ති. විහජිස්සන්තීති විහත්තං කරිස්සන්ති. උත්තානීකරිස්සන්තීති අනුත්තානං ගම්භිරං උත්තානං පාකටං කරිස්සන්ති. සහධම්මෙනාති සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙන. සජ්ජාටිභාරියන්ති යාවනියානිකං කත්වා. ධම්මං දෙසෙස්සන්තීති නවවිධලොකුත්තරධම්මං පබ්බාධෙස්සන්ති, පකාසෙස්සන්තීති අත්ථො.

එත්ථ ච “පඤ්ඤපෙස්සන්ති”තිආදීහි ඡහි පදෙහි ඡ අත්ථපදානි දස්සිතාති, ආදිතො පන ද්විහි පදෙහි ඡ බ්‍යඤ්ජනපදානීති. එත්තාවතා තෙපිටකං බුද්ධවචනං සංවණ්ණනානායෙන සඬගහෙත්වා දස්සිතං හොති. චුත්තඤ්ඤෙතං නෙත්තියං “ද්වාදසපදානි සුත්තං, තං සබ්බං බ්‍යඤ්ජනඤ්ච අත්ථො ච”ති (නෙත්ති. සඬගභවාර).

බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛත්තයසඬගහිතං සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. ඉද්ධන්ති සම්ද්ධං ඤානුප්පාදවසෙන. චීතන්ති වුද්ධිජ්ජත්තං සබ්බචාලිචුල්ලං අහිඤ්ඤාසම්පත්තිවසෙන. විත්ථාරිකන්ති විත්ථතං තස්මිං තස්මිං දිසාභාගෙ පතිට්ඨහනවසෙන. බාහුජඤ්ඤන්ති බහුහි ඤාතං පටිවිද්ධං බහුජනාහිසමයවසෙන. පුට්ඨභූතන්ති සබ්බාකාරවසෙන පුට්ඨලභාවජ්ජත්තං. කථං? යාව දෙවමනුස්සෙහි සුජ්ජකාසිතන්ති යත්තකා විඤ්ඤාජාතිකා දෙවා මනුස්සා ච අත්ථි, තෙහි සබ්බෙහි සුට්ඨු පකාසිතන්ති අත්ථො.

අජ්ජෙසස්සුක්කොති නිරුස්සුක්කො ලීනවිරියො. “ත්ථඤ්චි, පාපිම, සත්තසත්තාහාතික්කමනතො පට්ඨාය ‘පරිනිබ්බාතු දානි, හන්තෙ හගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො’ති විරවන්තො ආහිණ්ඩිත්ථ, අජ්ජ දානි පට්ඨාය විගතුස්සාහො හොහි, මා මය්හං පරිනිබ්බානත්ථාය වායාමං කරොහී”ති වදති. සතො සම්පජානො ආයුසඬබාරං ඔස්සජීති සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා

ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ආයුසඤ්චාරං විස්සජී පජභි. තත්ථ න භගවා භත්ථෙන ලෙඬ්චුං විය ආයුසඤ්චාරං ඔස්සජී, තෙමාසමත්තමෙව පන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො පරං න සමාපජ්ජිස්සාමීති චිත්තං උප්පාදෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං - “ඔස්සජී”ති, “වොස්සජ්ජී”තිපි පායො.

කස්මා පන භගවා කප්පං වා කප්පාවසෙසං වා යාතුං සමත්ථො තත්තකං කාලං අට්ඨත්වා පරිනිබ්බායිතුං මාරස්ස යාවනාය ආයුසඤ්චාරං ඔස්සජී? න භගවා මාරස්ස යාවනාය ආයුසඤ්චාරං ඔස්සජී, නාපි ථෙරස්ස ආයාවනාය න ඔස්සජීස්සති, තෙමාසතො පන පරං බුද්ධවෙනෙය්‍යානං අභාවතො ආයුසඤ්චාරං ඔස්සජී. යානඤ්චි නාම බුද්ධානං භගවත්තානං යාවදෙව වෙනෙය්‍යවිනයනත්ථං, තෙ අසති විනයෙය්‍යජනෙ කෙන නාම කාරණෙන යස්සන්ති. යදි ච මාරස්ස යාවනාය පරිනිබ්බායෙය්‍ය, පුරෙතරංයෙව පරිනිබ්බායෙය්‍ය. බොධිමණ්ඩෙපි හි මාරෙන යාවිතං, නිමිත්තොභාසකරණමපි ථෙරස්ස සොකතනුකරණත්ථන්ති චුත්තොවායමත්ථො. අපිච බුද්ධබලදීපනත්ථං නිමිත්තොභාසකරණං. එවං මහානුභවා බුද්ධා භගවත්තොයෙව තිට්ඨන්තාපි අත්තනො රුචියාව තිට්ඨන්ති, පරිනිබ්බායන්තාපි අත්තනො රුචියාව පරිනිබ්බායන්තිති.

මහාභූමිවාලොති මහත්තො පථවිකම්පො. තදා කිර දසසහස්සිලොකධාතු අකම්පිත්ථ. භිංසනකොති භයජනකො. දෙවදුන්දුභියො ච එලිංසුති දෙවහෙරියො නදිංසු, දෙවො සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජී, අකාලවිජ්ජුලතා නිච්ඡරිංසු, බණ්කවස්සං වස්සිති චුත්තං හොති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං සඤ්චාරවිසඤ්චාරානං විසෙසසඤ්චාරානං අත්ථං සඤ්චාරාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති අනවසෙසසඤ්චාරෙ විස්සජ්ජේත්වා අත්තනො විසඤ්චාරගමනදීපකං උදානං උදානෙසි. කස්මා උදානෙසි? කොචි නාම වදෙය්‍ය “මාරෙන පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබන්ධිත්වා ‘පරිනිබ්බාතු, භන්තෙ’ති උපද්දුතො භයෙන භගවා ආයුසඤ්චාරං ඔස්සජී”ති. “තස්සොකාසො මා හොතු, භීතස්ස උදානං නාම නත්ථී”ති එතස්ස දීපනත්ථං පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසිති අට්ඨකථාසු චුත්තං. තතො තෙමාසමත්තෙනෙව ච පන බුද්ධකිව්වස්ස නිජ්ච්ඡන්තො එවං දීඝරත්තං මයා පරිහටොයං දුක්ඛහාරො න විරස්සෙව නික්ඛිපියතීති පස්සතො පරිනිබ්බානගුණපච්චවෙක්ඛණෙ තස්ස උළාරං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජී, තෙන පිතිවෙගෙන උදානෙසිති යුත්තං විය. එකන්තෙන හි විසඤ්චාරනින්තො නිබ්බානජ්ඣාසයො සත්ථා මහාකරුණාය බලක්කාරෙන විය සත්තභිතත්ථං ලොකෙ සුචිරං ධීතො. තථා හි දෙවසිකං චතුර්විසතිකොට්ඨසසහස්සසඤ්චාරා සමාපත්තියො වළඤ්ජෙති, සොදාති මහාකරුණාධිකාරස්ස නිජ්චන්තන්තා නිබ්බානාභිමුඛො අනප්පකං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. තෙනෙව හි භගවතො

කිලෙසපරිනිබ්බානදිවසෙ විය ඛන්ධපරිනිබ්බානදිවසෙපි සරීරාභා විසෙසතො විජ්ජසන්නා පරිසුද්ධා පහස්සරා අහොසීති.

ගාථාය සොණසිඬගාලාදීනමපි පච්චක්ඛභාවතො තුලිතං පරිච්ඡින්නන්ති තුලං, කාමාවචරකම්මං. න තුලං අතුලං, තුලං වා සදිසමස්ස අඤ්ඤං ලොකියකම්මං නත්ථිති අතුලං, මහග්ගතකම්මං. කාමාවචරං රූපාවචරං වා තුලං, අරූපාවචරං අතුලං. අප්පවිපාකං වා තුලං, බහුවිපාකං අතුලං. සම්භවන්ති සම්භවස්ස හෙතුභූතං, උපපත්තිජනකන්ති අත්ථො. භවසඬබාරන්ති පුනඛිභවසඬබාරණකං. අවස්සජීති විස්සජ්ජෙසි. මුතීති බුද්ධමුති. අජ්ඣත්තරතොති නියකජ්ඣත්තරතො. සමාහිතොති උපචාරජ්ජනාසමාධිවසෙන සමාහිතො. අහින්දි කවචමිවාති කවචං විය අහින්දි. අත්තසම්භවන්ති අත්තනි සඤ්ජානං කිලෙසං. ඉදං චුත්තං හොති “සවිපාකට්ඨෙන සම්භවං, භවාභවාහිසඬබරණට්ඨෙන භවසඬබාරන්ති ච ලද්ධනාමං තුලාතුලසඬබාතං ලොකියකම්මඤ්ච ඔස්සජී, සඬගාමසීසෙ මහායොධො කවචං විය අත්තසම්භවං කිලෙසඤ්ච අජ්ඣත්තරතො සමාහිතො හුත්වා අහින්දි”ති.

අථ වා තුලන්ති තුලෙන්තො තීරෙන්තො. අතුලඤ්ච සම්භවන්ති නිබ්බානඤ්චෙව භවඤ්ච. භවසඬබාරන්ති භවගාමිකං කම්මං. අවස්සජී මුතීති “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා, පඤ්චන්තං ඛන්ධානං නිරොධො නිබ්බානං නිච්ච”න්තිආදිනා නයෙන තුලෙන්තො බුද්ධමුති භවෙ ආදීනවං, නිබ්බානෙ ච ආනිසංසං දිස්වා තං ඛන්ධානං මූලභූතං භවසඬබාරකම්මං “කම්මක්ඛයාය සංවත්තති”ති (ම. නි. 2.81; අ. නි. 4.233) එවං චුත්තෙන කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන අවස්සජී. කථං අජ්ඣත්තරතො සමාහිතො, අහින්දි කවචමිචත්තසම්භවං. සො හි විපස්සනාවසෙන අජ්ඣත්තරතො, සමථවසෙන සමාහිතොති එවං පුබ්බභාගතො පට්ඨාය සමථවිපස්සනාබලෙන කවචං විය අත්තභාවං පරියොනන්ධිත්වා යීතං, අත්තනි සම්භවත්තා “අත්තසම්භව”න්ති ලද්ධනාමං සබ්බං කිලෙසජාලං අහින්දි, කිලෙසාභාවෙනෙව කම්මං අප්පට්ඨසන්ධිකත්තා අවස්සට්ඨං නාම හොතීති එවං කිලෙසජ්ජනානෙන කම්මං පජ්හි. ඉති බොධිමූලෙයෙව අවස්සට්ඨභවසඬබාරො භගවා වෙබ්බිස්සකෙන විය ජරසකටං සමාපත්තිවෙබ්බිස්සකෙන අත්තභාවං යාපෙන්තොපි “ඉතො තෙමාසතො උද්ධං සමාපත්තිවෙබ්බිස්ස න දස්සාමී”ති චිත්තූප්පාදනෙන ආයුසඬබාරං ඔස්සජීති.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සත්තජට්ඨසුත්තවණ්ණනා

52. දුතියෙ බහිද්චාරකොට්ඨකෙති පාසාද්චාරකොට්ඨකස්ස බහි, න විහාරද්චාරකොට්ඨකස්ස. සො කිර පාසාදො ලොභපාසාදො විය සමන්තා

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා ජව්වන්ධවග්ගො
 චතුද්වාරකොට්ඨකපට්ටනො පාකාරපට්ඨකිත්තො. තෙසු
 පාච්ඤාද්වාරකොට්ඨකස්ස ඛණි පාසාදවිජායායං පාච්ඤාලොකධාතුං
 ඔලොකෙන්තො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තො හොති. ජට්ටාති
 ජට්ටාත්තො තාපසවෙසධාරිතො. නිගණ්ඨාති
 සෙනපටනිගණ්ඨරූපධාරිතො. එකසාටකාති එකසාටකනිගණ්ඨා විය එකං
 පිලොතිකඛණ්ඩං හත්ථෙ ඛන්ධිත්වා තෙනාපි සරීරස්ස පුරිමහාගං
 පටිච්ඡාදෙන්වා විවරණකා. පරුල්භකච්ඡනබලොමාති පරුල්භකච්ඡලොමා
 පරුල්භනබා පරුල්භඅවසෙසලොමා ව, කච්ඡාදීසු දීඝලොමා දීඝනබා වාති
 අත්ථො. බාරිවිවිධමාදායාති විවිධං බාරාදිනානප්පකාරං
 පබ්බජිතපට්ඨකාරභණ්ඩිකං ගහෙන්වා. අවිදුරෙ අතික්කමන්තිති විහාරස්ස
 අවිදුරමග්ගෙන නගරං පවිසන්ති.

රාජාහං, හත්තෙ, පසෙනදි කොසලොති අහං, හත්තෙ, රාජා පසෙනදි
 කොසලො, මය්හං නාමං තුම්හෙ ජානාටාති. කස්මා පන රාජා ලොකෙ
 අග්ගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ නිසින්තො එවරූපානං නග්ගනිස්සිරිකානං
 අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාතීති? සඬිගණ්හනත්ථාය. එවඤ්ඤිස්ස අහොසි “සවාහං
 එත්තකම්පි එතෙසං න කරිස්සාමි, මයං පුත්තදාරං පහාය එතස්සත්ථාය
 දුබ්බොජනදුක්ඛසෙය්‍යාදීනි අනුභොම, අයං අම්භාකං නිපච්චකාරමත්තම්පි
 න කරොති. තස්මිඤ්ඤි කතෙ අම්හෙ ‘ඔවරකා’ති ජනො අග්ගහෙන්වා
 ‘පබ්බජිතා’ඉව්වෙව සඤ්ජානිස්සති, කිං ඉමස්ස භූතත්ථකට්ඨනෙනාති
 අත්තනා දිට්ඨං සුතං පටිච්ඡාදෙන්වා න කට්ඨෙය්‍යං, එවං කතෙ පන
 අනිගුහිත්වා කට්ඨස්සන්ති”ති. අපිච්ච සත්ථු අප්පකාසයජානනත්ථම්පි
 එවමකාසීති. රාජා කිර හගවත්තං උපසඬකමන්තොපි කතිපයකාලං
 සම්මාසම්බොධිං න සද්දහි. තෙනස්ස එවං අහොසි “යදි හගවා සබ්බං
 ජානාති, මයා ඉමෙසං නිපච්චකාරං කත්වා ‘ඉමෙ අරහන්තො’ති චුත්තෙ
 නානුජානෙය්‍ය, අථ මං අනුවත්තන්තො අනුජානෙය්‍ය, කුතො තස්ස
 සබ්බඤ්ඤා”ති. එවං සො සත්ථු අප්පකාසයජානනත්ථං තථා අකාසි. හගවා
 පන “උජුකමෙව ‘න ඉමෙ සමණා ඔවරකා’ති චුත්තෙ යදිපි රාජා සද්දහති,
 මහාජනො පන තමත්ථං අජානන්තො න සද්දහෙය්‍ය, සමණො ගොතමො
 ‘රාජා අත්තනො කථං සුණාති’ති යං කිඤ්චි මුබාරුල්භං කට්ඨි’ති වදෙය්‍ය,
 තදස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තෙය්‍ය, අඤ්ඤො ව ගුල්භකම්මං
 විවටං කතං හවෙය්‍ය, සයමෙව රාජා තෙසං ඔවරකභාවං කට්ඨස්සති”ති
 ඤත්වා “දුජ්ජානං බො එත”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ කාමභොගිනාති ඉමිනා පන රාගාහිභවං, උභයෙනාපි
 වික්ඛිත්තවිත්තතං දස්සෙති. පුත්තසම්බාධසයනන්ති පුත්තෙහි
 සම්බාධසයනං. එත්ථ ව පුත්තසිසෙන දාරපට්ඨගහං, පුත්තදාරෙසු
 උජ්ජිලාවිතෙන තෙසං සරාවාසාදිහෙතු සොකාහිභවෙන විත්තස්ස
 සංකිලිට්ඨතං දස්සෙති. කාසිකවන්දනන්ති සණ්භවන්දනං, කාසිකවන්ථඤ්ච
 වන්දනඤ්චාති වා අත්ථො. මාලාගන්ධවිලෙපනන්ති වණ්ණගන්ධත්ථාය

මාලා, සුගන්ධභාවත්ථාය ගන්ධං, ඡවිරාගකරණත්ථාය විලෙපනං ධාරෙන්තෙන. ඡාතරුපරජතන්ති සුවණ්ණඤ්චෙව අවසිට්ඨධනඤ්ච. සාදියන්තෙනාති පටිග්ගණ්හන්තෙන. සබ්බෙනපි කාමෙසු අහිගිද්ධභාවමෙව පකාසෙති.

සංවාසෙනාති සහවාසෙන. සීලං වෙදිතබ්බන්ති “අයං පෙසලො වා දුස්සීලො වා”ති සංවසන්තෙන එකස්මිං යානෙ සහ වසන්තෙන ඡාතිතබ්බො. තඤ්ච ඛො දීසෙන අද්ධුතා න ඉත්තරන්ති තඤ්ච සීලං දීසෙන කාලෙන වෙදිතබ්බං, න ඉත්තරෙන. කතිපයදිවසෙ හි සඤ්ඤාකාරො සංචුතින්ද්‍රියාකාරො ච හුත්වා සක්කා දස්සෙතුං. මනසි කරොතා නො අමනසි කරොතාති තම්පි “සීලමස්ස පටිග්ගණ්හිස්සාමි”ති මනසි කරොන්තෙන පච්චචෙක්ඛන්තෙන සක්කා ඡාතිතුං, න ඉතරෙන. පඤ්ඤවතාති තම්පි සප්පඤ්ඤෙනෙව පණ්ඩිතෙන. බාලො හි මනසි කරොන්තොපි ඡාතිතුං න සක්කොති. සංවොහාරෙනාති කථනෙන.

“යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;

එවං වාසෙට්ඨ ඡානාහි, වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො”ති. (සු. නි. 619) –

එත්ථ හි වාණිජ්ජං වොහාරො නාම. “චත්තාරො අරියවොහාරා”ති (දී. නි. 3.313) එත්ථ චෙතනා. “සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො”ති (ධ. ස. 1313-1315) එත්ථ පඤ්ඤත්ති. “වොහාරමත්තෙන සො වොහරෙය්‍යා”ති (සං. නි. 1.25) එත්ථ කථා වොහාරො. ඉධාපි සො එව අධිජ්ජෙතො. එකච්චස්ස හි සම්මුඛාකථා පරම්මුඛාකථාය න සමෙති, පරම්මුඛාකථා සම්මුඛාකථාය, තථා පුරිමකථා පච්ඡිමකථාය, පච්ඡිමකථා ච පුරිමකථාය. සො කථෙන්නොයෙව සක්කා ඡාතිතුං “අසුචි එසො පුග්ගලො”ති. සුචිසීලස්ස පන පුරිමං පච්ඡිමෙන, පච්ඡිමඤ්ච පුරිමෙන, සම්මුඛා කථිතඤ්ච පරම්මුඛා කථිතෙන, පරම්මුඛා කථිතඤ්ච සම්මුඛා කථිතෙන සමෙති, තස්මා කථෙන්නෙන සක්කා සුචිභාවො ඡාතිතුන්ති පකාසෙන්නො ආහ – “සංවොහාරෙන සොචෙය්‍යං වෙදිතබ්බ”න්ති.

ථාමොති ඤාණථාමො. යස්ස හි ඤාණථාමො නත්ථි, සො උජ්ජන්තෙසු උපද්දවෙසු ගහෙතබ්බගහණං කත්තබ්බකරණං අපස්සන්තො අද්චාරිකං සරං පටිට්ඨො විය වරති. තෙනාහ – “ආපදාසු ඛො, මහාරාජ, ථාමො වෙදිතබ්බො”ති. සාකච්ඡායාති සහකථාය. දුප්පඤ්ඤස්ස හි කථා උදකෙ ගණ්ඩු විය උජ්ජවති, පඤ්ඤවතො කථෙන්නස්ස පටිභානං අනන්තං හොති. උදකච්ඡ්ඵන්දනෙනෙව හි මච්ඡො බුද්දකො මහන්තො වාති පඤ්ඤායති.

ඉති භගවා රඤ්ඤො උජුකමෙව තෙ “ඉමෙ නාමා”ති අවත්වා අරහන්තානං අනරහන්තානඤ්ච ඡානනුපායං පකාසෙසි. රාජා තං සුත්වා

භගවතො සබ්බඤ්ඤානාය දෙසනාවිලාසෙන ච අභිජ්ජසන්නො “අච්ඡරියං, භන්තෙ”තිආදිනා අත්තතො පසාදං පකාසෙත්වා ඉදානි තෙ යාථාවතො භගවතො ආරොවෙන්නො “එතෙ, භන්තෙ, මම පුරිසා වරා”තිආදිමාහ. තත්ථ වරාති අපබ්බජිතා එව පබ්බජිතරූපෙන රට්ඨපිණ්ඩං භුඤ්ජන්තා පටිච්ඡන්තකම්මන්තත්තා. ඔවරකාති හෙට්ඨා වරකා. වරා හි පබ්බතමත්ථකෙන වරන්තාපි හෙට්ඨා වරකාව නිහීනකම්මන්තා. අථ වා ඔවරකාති වරපුරිසා. ඔවරිත්වාති අවවරිත්වා වීමංසිත්වා, තස්මිං තස්මිං දෙසෙ තං තං පවත්තිං ඤත්වාති අත්ථො. ඔසාරිස්සාමීති පටිපජ්ජිස්සාමි, කරිස්සාමීති අත්ථො. රජාජල්ලන්ති රජඤ්ච මලඤ්ච. පවාහෙත්වාති සුට්ඨු වික්ඛාලනවසෙන අපනෙත්වා. කජ්ජිතකෙසමස්සුති අලඬිකාරසත්ථෙ චුත්තවිධිනා කජ්ජකෙහි ඡින්නකෙසමස්සු. කාමගුණෙහීති කාමකොට්ඨාසෙහි, කාමබන්ධනෙහි වා සමජ්ජිකාති සුට්ඨු අජ්ජිතා අල්ලිනා. සමඬිගිභූතාති සහභූතා. පරිවාරෙස්සන්තීති ඉන්ද්‍රියානි සමන්තතො වාරෙස්සන්ති කීළාපෙස්සන්ති වා.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං රාජපුරිසානං අත්තතො උදරස්ස කාරණා පබ්බජිතවෙසෙන ලොකවඤ්චනසංඛිධානං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං පරාධිනතාපරවඤ්චනතාපටික්ඛෙපවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ න වායමෙය්‍ය සබ්බත්ථාති දුතෙය්‍යඔවරකකම්මාදිකෙ සබ්බස්මිං පාපධම්මෙ ඉමෙ රාජපුරිසා විය පබ්බජිතො න වායමෙය්‍ය, වායාමං උස්සාහං න කරෙය්‍ය, සබ්බත්ථ යත්ථ කත්ථවි වායාමං අකත්වා අජ්ජමත්තකෙපි පුඤ්ඤස්මිංයෙව වායමෙය්‍යාති අධිජ්ජායො. නාඤ්ඤස්ස පුරිසො සියාති පබ්බජිතරූපෙන අඤ්ඤස්ස පුග්ගලස්ස සෙවකපුරිසො න සියා. කස්මා? එවරූපස්සපි ඔවරකාදිපාපකම්මස්ස කත්තබ්බත්තා. නාඤ්ඤං නිස්සාය ජීවෙය්‍යාති අඤ්ඤං පරං ඉස්සරාදිං නිස්සාය “තජ්ජට්ඨිද්ධං මෙ සුබ්බුක්ඛ”න්ති එවංචිත්තො හුත්වා න ජීවිකං පවත්තෙය්‍ය, අත්තදීපො අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො එව භවෙය්‍ය. අථ වා අනත්ථාවහතො “ඔවරණ”න්ති ලද්ධනාමකත්තා අඤ්ඤං අකුසලකම්මං නිස්සාය න ජීවෙය්‍ය. ධම්මෙන න වණිං වරෙති ධනාදිඅත්ථාය ධම්මං න කථෙය්‍ය. යො හි ධනාදිහෙතු පරෙසං ධම්මං දෙසෙති, සො ධම්මෙන වාණිජ්ජං කරොති නාම, එවං ධම්මෙන තං න වරෙය්‍ය. අථ වා ධනාදීනං අත්ථාය කොසලරඤ්ඤො පුරිසො විය ඔවරකාදිකම්මං කරොත්තො පරෙහි අනාසංකතීයතාය පබ්බජ්ජාලිඬිගසමාදානාදිති අනුතිට්ඨන්තො ධම්මෙන වාණිජ්ජං කරොති නාම. යොපි ඉධ පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තොපි අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරියං වරති, සොපි ධම්මෙන වාණිජ්ජං කරොති නාම, එවං ධම්මෙන වාණිජ්ජං න වරෙ, න කරෙය්‍යාති අත්ථො.

3. පච්චවෙක්ඛණසුත්තවණ්ණනා

53. තතියෙ අත්තනො අනෙකෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ පහීනෙති ලොභදොසමොභවිපරිතමනසිකාරඅභිරිකානොත්තප්පකොදුපනාහමක්ඛප ලාසඉස්සාමච්ඡරියමායා-
 සායෙයාථම්භසාරම්භමානාතිමානමදපමාදන භාඅවිජ්ජාතිවිධාකුසලමූලදුච්චරිතසංකිලෙසවිසම-
 සඤ්ඤාවිතක්කපපඤ්චවතුබ්බධවිපල්ලාසආසවඨසයොගගන්ථාගතිගමනන භූපාදානපඤ්චවිධ-
 වෙතොබ්ලපඤ්චවෙතොවිනිබන්ධනීවරණාහිනන්දනඡවිවාද-
 මූලනභාකායසත්තානුසයඅට්ඨමිච්ඡත්තනව-
 තභාමූලකදසාකුසලකම්මපථද්වාසට්ඨිට්ඨිගතඅට්ඨසතතභාච්චරිතාදිප් පහෙදෙ අත්තනො සත්තානෙ අනාදිකාලපචත්තෙ දියඨ්ඨසහස්සකිලෙසෙ තංසහගතෙ වාපි අනෙකෙ පාපකෙ ලාමකෙ අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙත අකුසලෙ ධම්මෙ අනවසෙසං සහ වාසනාය බොධිමූලෙයෙව පහීනෙ අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නෙ පච්චවෙක්ඛමානො “අයම්පි මෙ කිලෙසො පහීනො, අයම්පි මෙ කිලෙසො පහීනො”ති අනුපදපච්චවෙක්ඛණාය පච්චවෙක්ඛමානො භගවා නිසින්නො භොති.

අනෙකෙ	ව	කුසලෙ	ධම්මෙති
සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤාණදස්සනං	චත්තාරො	සතිපට්ඨානා,	
චත්තාරො සම්මප්පධානා,	චත්තාරො	ඉද්ධිපාදා,	චත්තාරො අරියමග්ගා,
චත්තාරි ඵලානි,	චතස්සො	පටිසම්භිදා,	චතුයොනිපරිච්ඡෙදකඤාණං,
චත්තාරො අරියවංසා,	චත්තාරි	වෙසාරජ්ජඤාණානි,	පඤ්ච පධානියඨ්ඨගානි,
පඤ්චඨගිකො සම්මාසමාධි,	පඤ්චඤාණිකො	සම්මාසමාධි,	පඤ්චින්ද්‍රියානි,
පඤ්ච බලානි,	පඤ්ච	නිස්සාරණියා ධාතුයො,	පඤ්ච විමුත්තායතනඤාණානි,
පඤ්ච විමුත්තිපරිපාවනීයා සඤ්ඤා,	ඡ	අනුස්සතිට්ඨානානි,	ඡ ගාරවා,
ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො,	ඡ	සතතවිහාරා,	ඡ අනුත්තරියානි,
ඡ නිබ්බේධභාගියා පඤ්ඤා,	ඡ	අභිඤ්ඤා,	ඡ අසාධාරණඤාණානි,
සත්ත අපරිභානියා ධම්මා,	සත්ත	අරියධනානි,	සත්ත බොජ්ඣංගා,
සත්ත අරියධනානි,	සත්ත	බොජ්ඣංගා,	සත්ත සප්පුරිසධම්මා,
නිජ්ජරවත්ථුනි,	සත්ත	සඤ්ඤා,	සත්ත දක්ඛිණෙයාපුග්ගලදෙසනා,
සත්ත දක්ඛිණෙයාපුග්ගලදෙසනා,	අට්ඨ	පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා,	අට්ඨ සම්මත්තානි,
අට්ඨ ලොකධම්මාතික්කමා,	අට්ඨ	ආරම්භවත්ථුනි,	අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා,
අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා,	අට්ඨ	අභිභායතනදෙසනා,	අට්ඨ විමොක්ඛා,
නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා,	නව	පාරිසුද්ධිපධානියඨ්ඨගානි,	නව සත්තවාසදෙසනා,
නව ආසාතප්පට්ඨිනායා,	නව	සඤ්ඤා,	නව නානත්තානි,
නව අනුපුබ්බවිහාරා,	දස	නාථකරණා ධම්මා,	දස කසිණායතනානි,
දස කුසලකම්මපථා,	දස	සම්මත්තානි,	දස අරියවාසා,
දස අසෙක්ඛා ධම්මා,	දස	තථාගතබලානි,	ඵකාදස මෙත්තානිසංසා,
ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා,	තෙරස		

ධුතඨගගුණා, වුද්දස බුද්ධඤාණානි, පන්තරස විමුත්තිපරිපාවනීයා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපනීයා ධම්මා, අට්ඨාරස මහාවිපස්සනා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤාණානි, චතුරත්තලීස ඤාණචත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤාණානි, පරොපඤ්ඤාස කුසලා ධම්මා, සත්තසත්තති ඤාණචත්ථුනි, චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරිමහාවජීරඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපච්චයපච්චවෙක්ඛණදෙසනාඤාණානි, තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනඤාණානි වානි එවමාදිකෙ අනෙකෙ අත්තනො කුසලෙ අනවජ්ජධම්මෙ අනන්තකාලං පාරම්පරිභාවනාය මග්ගභාවනාය ච පාරිපූරිං වුද්ධිං ගතෙ “ඉමෙපි අනවජ්ජධම්මා මයි සංවිජ්ජන්ති, ඉමෙපි අනවජ්ජධම්මා මයි සංවිජ්ජන්ති”ති රුචිවසෙන මනසිකාරාහිමුබ්බෙ බුද්ධගුණෙ වග්ගවග්ගෙ පුඤ්ජපුඤ්ජෙ කත්වා පච්චවෙක්ඛමානො නිසින්නො හොති. තෙ ච බො සපදෙසතො එව, න නිජ්ජදෙසතො. සබ්බෙ බුද්ධගුණෙ භගවතාපි අනුපදං අනවසෙසතො මනසි කාතුං න සක්කා අනන්තාපරිමෙය්‍යභාවතො.

වුත්තඤ්ඤෙනං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො වණ්ණං,
කප්පමිපි ටෙ අඤ්ඤමහාසමානො;
බ්බියෙථ කප්පො විරදීසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බියෙථ තථාගතස්සා”ති.

අපරමිපි වුත්තං -

“අසඬ්ඛොය්‍යානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාම සහස්සතො”ති.

තදා හි භගවා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතජ්ජට්ඨකත්තො විහාරං පවිසිත්වා ගන්ධකුට්ඨපමුබ්බෙ යත්වා භික්ඛුසු වත්තං දස්සෙත්වා ගතෙසු මහාගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො අත්තනො අතීතජාතිවිසයං ඤාණං පෙසෙසි. අට්ඨස්ස තානි නිරන්තරං පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං අනන්තාපරිමාණජ්ජහෙදා උපට්ඨහිංසු. සො “එවං මහන්තස්ස නාම දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස මූලභූතා ඉමෙ කිලෙසා”ති කිලෙසවිසයං ඤාණාවාරං පෙසෙත්වා තෙ පහානමුබ්බෙන අනුපදං පච්චවෙක්ඛිත්වා “ඉමෙ වත කිලෙසා අනවසෙසතො මය්හං සුට්ඨු පහීනා”ති පුන තෙසං පහානකරං සාකාරං සපරිවාරං සඋද්දෙසං අරියමග්ගං පච්චවෙක්ඛන්තො අනන්තාපරිමාණහෙදෙ අත්තනො සීලාදිඅනවජ්ජධම්මෙ මනසාකාසි. තෙන වුත්තං -

“තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා අත්තනො අනෙකෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ පභීනෙ පච්චවෙක්ඛමානො නිසින්තො හොති, අනෙකෙ ච කුසලෙ ධම්මෙ භාවනාපාරිපූරිං ගතෙ”ති.

එවං පච්චවෙක්ඛිත්වා උප්පත්තපිතිසොමනස්සුද්දෙසභූතං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අහු පුබ්බෙති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණුප්පත්තිනො පුබ්බෙ සබ්බොපි වායං රාගාදිකො කිලෙසගණො මය්හං සන්තානෙ අහු ආසි, න ඉමස්මිං කිලෙසගණෙ කොච්චි කිලෙසො නාහොසි. තදා නාහුති තදා තස්මිං කාලෙ අරියමග්ගක්ඛණෙ සො කිලෙසගණො න අහු න ආසි, තත්ථ අණුමත්තොපි කිලෙසො අග්ගමග්ගක්ඛණෙ අප්පභීනො නාම නත්ථි. “තතො නාහු”තිපි පඨන්ති, තතො අරහත්තමග්ගක්ඛණතො පරං නාසිති අත්ථො. නාහු පුබ්බෙති යො වායං මම අපරිමාණො අනවජ්ජධම්මො එතරහි භාවනාපාරිපූරිං ගතො උපලබ්භති, සොපි අරියමග්ගක්ඛණතො පුබ්බෙ න අහු න ආසි. තදා අහුති යදා පන මෙ අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං උප්පන්නං, තදා සබ්බොපි මෙ අනවජ්ජධම්මො ආසි. අග්ගමග්ගාධිගමෙන හි සද්ධිං සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණා බුද්ධානං භත්ථගතා එව හොන්ති.

න වාහු න ච භවිස්සති, න චෙතරහි විජ්ජති යො පන සො අනවජ්ජධම්මො අරියමග්ගො මය්හං බොධිමණ්ඩෙ උප්පන්නො, යෙන සබ්බො කිලෙසගණො අනවසෙසං පභීනො, සො යථා මය්හං මග්ගක්ඛණතො පුබ්බෙ න වාහු න ච අහොසි, එවං අත්තනා පහාතබ්බකිලෙසාභාවතො තෙ කිලෙසා විය අයම්පි න ච භවිස්සති අනාගතෙ න උප්පජ්ජිස්සති, එතරහි පච්චුප්පන්නකාලෙපි න විජ්ජති න උපලබ්භති අත්තනා කත්තබ්බකිව්වාභාවතො. න හි අරියමග්ගො අනෙකචාරං පවත්ති. තෙනෙවාහ – “න පාරං දිගුණං යන්ති”ති.

ඉති භගවා අරියමග්ගෙන අත්තනො සන්තානෙ අනවසෙසං පභීනෙ අකුසලෙ ධම්මෙ භාවනාපාරිපූරිං ගතෙ අපරිමාණෙ අනවජ්ජධම්මෙ ච පච්චවෙක්ඛමානො අත්තුපනායිකපිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි. පුරිමාය කථාය පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයමෙව කථිතං, පච්ඡිමද්වයං සම්මාසම්බොධියා පකාසිතත්තා පකාසිතමෙව හොතිති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පට්ඨනානාතිත්ථියසුත්තවණ්ණනා

54. චතුත්ථෙ නානාතිත්ථියසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකාති එත්ථ තරන්ති එතෙන සංසාරොසන්ති තිත්ථං, නිබ්බානමග්ගො. ඉධ පන විපරිතවිපල්ලාසවසෙන දිට්ඨිගතිකෙහි තථා ගහිතදිට්ඨිදස්සනං “තිත්ථ”න්ති අධිජ්ජෙතං. තස්මිං සස්සතාදිනානාකාරෙ තිත්ථෙ නියුත්තාති

නානාතිත්ථියා, නග්ගනිගණ්ඨාදිසමණා චෙව කයකලාපාදිබ්‍රාහ්මණා ච පොක්ඛරසාතාදිපරිබ්බාජකා ච සමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකා. නානාතිත්ථියා ච තෙ සමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකා චාති නානාතිත්ථියසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකා.

“සස්සතො අත්තා ච ලොකො චා”තිආදිනා පස්සන්ති එතාය, සයං චා පස්සති, තථා දස්සනමත්තමෙව චාති දිට්ඨි, මිච්ඡාහිනිවෙසස්සෙතං අධිවචනං. සස්සතාදිවසෙන නානා අනෙකවිධා දිට්ඨියො එතෙසන්ති නානාදිට්ඨිකා. සස්සතාදිවසෙනෙව බමනං බන්ති, රොචනං රුචි, අත්ථතො “සස්සතො අත්තා ච ලොකො චා”තිආදිනා (උදා. 55) පවත්තො විත්තවිපල්ලාසො සඤ්ඤාවිපල්ලාසො ච. තථා නානා බන්තියො එතෙසන්ති නානාබන්තිකා, නානා රුචියො එතෙසන්ති නානාරුචිකා. දිට්ඨිගතිකා හි පුබ්බභාගෙ තථා තථා විත්තං රොචෙත්වා බමාපෙත්වා ච පච්ඡා “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අහිනිවිසන්ති. අථ චා “අනිච්චං නිච්ච”න්තිආදිනා තථා තථා දස්සනවසෙන දිට්ඨි, බමනවසෙන බන්ති, රුචිචනවසෙන රුචිති එවං තිහිපි පදෙහි දිට්ඨි එව චුත්තාති වෙදිතබ්බා. නානාදිට්ඨිනිස්සයනිස්සිකාති සස්සතාදිපරිකප්පවසෙන නානාවිධං දිට්ඨියා නිස්සයං වත්ථුං කාරණං, දිට්ඨිසඬ්ඛාතමෙව චා නිස්සයං නිස්සිතා අල්ලිනා උපගතා, තං අනිස්සප්පිත්වා යිතාති අත්ථො. දිට්ඨියොපි හි දිට්ඨිගතිකානං අහිනිවෙසාකාරානං නිස්සයා හොන්ති.

සන්තිති අත්ථි සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. එකෙති එකච්චෙ. සමණබ්‍රාහ්මණාති පබ්බජ්ජපගමෙන සමණා, ජාතියා බ්‍රාහ්මණා, ලොකෙන චා සමණාති ච බ්‍රාහ්මණාති ච එවං ගහිතා. එවංචාදිනොති එවං ඉදානි චත්තබ්බාකාරෙන වදන්තිති එවංචාදිනො. එවං ඉදානි චත්තබ්බාකාරෙන පවත්තා දිට්ඨි එතෙසන්ති එවංදිට්ඨිනො. තත්ථ දුතියෙන දිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාහිනිවෙසො දස්සිතො, පයමෙන තෙසං යථාහිනිවෙසං පරෙසං තත්ථ පතිට්ඨාපනවසෙන වොහාරො.

සස්සතො ලොකො, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති එත්ථ ලොකොති අත්තා. සො හි දිට්ඨිගතිකෙහි ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤං පාපං තබ්බිපාකා, සයං චා කාරකාදිභාවෙන අහියුත්තෙහි ලොකියතීති ලොකොති අධිප්පෙතො. ස්වායං සස්සතො අමරො නිච්චො ධුවොති යදිදං අම්භාකං දස්සනං ඉදමෙව සච්චං අවිපරිතං, අඤ්ඤං පන අසස්සතොතිආදි පරෙසං දස්සනං මොසං මිච්ඡාති අත්ථො. එතෙන චත්තාරොපි සස්සතවාදා දස්සිතා හොන්ති. අසස්සතොති න සස්සතො, අනිච්චො අධුවො චචනධම්මොති අත්ථො. “අසස්සතො”ති සස්සතභාවප්පටික්ඛෙපෙනෙව උච්ඡෙදො දීපිතොති සත්තපි උච්ඡෙදවාදා දීපිතා හොන්ති.

අත්තවාති සපරියන්තො පරිවට්ඨමො පරිවිජ්න්නප්පමාණො, න සබ්බගතොති අත්ථො. එතෙන සරීරපරිමාණො අභිගුට්ඨපරිමාණො

අවයවපරිමාණො පරමාණුපරිමාණො අත්තාති එවමාදිවාදා දස්සිතා හොන්ති. අනන්තවාති අපරියන්තො, සබ්බගතොති අත්ථො. එතෙන කපිලකණාදාදිවාදා දීපිතා හොන්ති.

තං ජීවං තං සරීරන්ති යං සරීරං, තදෙව ජීවසංඛාරං වත්ථු, යඤ්ච ජීවසංඛාරං වත්ථු, තදෙව සරීරන්ති ජීවඤ්ච සරීරඤ්ච අද්වයං සමනුපස්සති. එතෙන ආජීවකානං විය “රූපි අත්තා”ති අයං වාදො දස්සිතො හොති. අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති ඉමිනා පන “අරූපි අත්තා”ති අයං වාදො දස්සිතො.

හොති තථාගතො පරං මරණොති එත්ථ තථාගතොති සත්තො. තඤ්ඤි දිට්ඨිගතිකො කාරකවෙදකාදිසංඛාරං, නිව්වඤ්චාදිසංඛාරං වා තථාභාවං ගතොති තථාගතොති වොහරති, සො මරණතො ඉධකායස්ස හෙදතො පරං උද්ධං හොති, අත්ථි සංවිජ්ජතිති අත්ථො. එතෙන සස්සතග්ගාහමුඛෙන සොළස සඤ්ඤීවාදා අට්ඨ අසඤ්ඤීවාදා අට්ඨ ච නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදා දස්සිතා හොන්ති. න හොතීති නත්ථි න උපලබ්භති. එතෙන උච්ඡේදවාදො දස්සිතො. හොති ච න ච හොතීති අත්ථි ච නත්ථි වාති. එතෙන එකච්චසස්සතවාදා සත්ත සඤ්ඤීවාදා ච දස්සිතා. නෙව හොති න න හොතීති ඉමිනා පන අමරාවික්ඛෙපවාදො දස්සිතොති වෙදිතබ්බං.

ඉමෙ කිර දිට්ඨිගතිකා නානාදෙසතො ආගන්ත්වා සාවත්ථියං පටිවසන්තා එකදා සමයජ්ජවාදකෙ සන්නිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො වාදං පග්ගස්ස අඤ්ඤවාදෙ ඛුංසෙන්නා විවාදාපන්නා අහෙසුං. තෙන චුත්තං “තෙ භණ්ඩනජාතා”තිආදි.

තත්ථ භණ්ඩනං නාම කලහස්ස පුබ්බභාගො. භණ්ඩනජාතාති ජාතභණ්ඩනා. කලහොති කලහො එව, කලස්ස වා හනනතො කලහො දට්ඨබ්බො. අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස විරුද්ධවාදං ආපන්නාති විවාදාපන්නා. මම්මසට්ටනතො මුඛමෙව සත්තීති මුඛසත්තී, එරුසවාවා. එලූපවාරෙන විය හි කාරණං කාරණුපවාරෙන එලම්පි වොහරියති යථා තං “සුඛො බුද්ධුජ්ජාදො, පාපකම්මං පච්චනුහොති”ති ව. තාහි මුඛසත්තීහි විතුදන්තා විජ්ඣන්තා විහරන්ති. එදිසො ධම්මොති ධම්මො අවිපරිතසභාවො එදිසො එවරුපො, යථා මයා චුත්තං “සස්සතො ලොකො”ති. නෙදිසො ධම්මොති න එදිසො ධම්මො, යථා තයා චුත්තං “අසස්සතො ලොකො”ති, එවං සෙසපදෙහිපි යොජෙතබ්බං. සො ච තිත්ථියානං විවාදො සකලනගරෙ පාකටො ජාතො. අථ භික්ඛු සාවත්ථි පිණ්ඩාය පට්ටියා තං සුත්වා “අත්ථි නො ඉදං කථාපාහනං, යං නුන මයං ඉමං පවත්ති. භගවතො ආරොචෙය්‍යාම, අජ්ජෙව නාම තං නිස්සාය සත්ථු සණ්ඨප්පුමං ධම්මදෙසනං ලභෙය්‍යාමා”ති තෙ පච්ඡාහන්තං ධම්මදෙසනාකාලෙ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු”තිආදි.

තං සුත්වා භගවා අඤ්ඤාතිත්ථියානං ධම්මස්ස අයථාභූතපජානනං පකාසෙන්නො “අඤ්ඤාතිත්ථියා, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අන්ධාති පඤ්ඤාවක්ඛුචිරහෙන අන්ධා. තෙනාහ “අවක්ඛුකා”ති. පඤ්ඤා හි ඉධ “වක්ඛු”ති අධිජ්ජෙතා. තථා හි වුත්තං “අත්ථං න ජානන්ති”තිආදි. තත්ථ අත්ථං න ජානන්ති ඉධලොකත්ථං පරලොකත්ථං න ජානන්ති, ඉධලොකපරලොකෙසු වුද්ධිං අබ්භුදයං නාවබුජ්ඣන්ති, පරමත්ථෙ පන නිබ්බානෙ කථාවකා. යෙ හි නාම පවත්තිමත්තෙපි සම්මුල්ලා, තෙ කථං නිවත්ති. ජානිස්සන්තිති. අනත්ථං න ජානන්ති යදග්ගෙන තෙ අත්ථං න ජානන්ති, තදග්ගෙන අනත්ථම්පි න ජානන්ති. යස්මා ධම්මං න ජානන්ති, තස්මා අධම්මම්පි න ජානන්ති. තෙ හි විපරියෙසග්ගාහිතාය ධම්මං කුසලම්පි අකුසලං කරොන්ති, අධම්මම්පි අකුසලං කුසලං කරොන්ති. න කෙවලඤ්ච ධම්මාධම්මෙසු ඵල, අථ ඛො තස්ස විපාකෙසුපි සම්මුල්ලා. තථා හි තෙ කම්මම්පි විපාකං කත්වා වොහරන්ති, විපාකම්පි කම්මං කත්වා. තථා ධම්මං සභාවධම්මම්පි න ජානන්ති, අධම්මං අසභාවධම්මම්පි න ජානන්ති. ඵලංභූතා ච සභාවධම්මං අසභාවධම්මඤ්ච, අසභාවධම්මං සභාවධම්මඤ්ච කත්වා පවෙදෙන්නි.

ඉති භගවා තිත්ථියානං මොහදිට්ඨිපට්ඨාභභාවෙන පඤ්ඤාවක්ඛුවෙකල්ලතො අන්ධභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තමත්ථං ජව්වන්ධුපමාය පකාසෙතුං “භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ භූතපුබ්බන්ති පුබ්බෙ භූතං, අතීතකාලෙ නිබ්බන්තං. අඤ්ඤතරො රාජා අහොසීති පුරාතනො නාමගොත්තෙහි ලොකෙ අපාකටො ඵකො රාජා අහොසී. සො රාජා අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමන්තෙසීති තස්ස කිර රඤ්ඤො සොහග්ගජ්ජත්තං සබ්බභිගසම්පන්නං අත්තනො ඔපවස්භං හත්ථිං උපට්ඨානං ආගතං දිස්වා ඵතදහොසි – “භද්දකං වත, හො, හත්ථියානං දස්සනීය”න්ති. තෙන ච සමයෙන ඵකො ජව්වන්ධො රාජභිගණෙන ගච්ඡති. තං දිස්වා රාජා වින්තෙසි – “මහාජානියා ඛො ඉමෙ අන්ධා යෙ ඵවරූපං දස්සනීයං න ලහන්ති දට්ඨුං. යංනුනාහං ඉමිස්සා සාවත්ථියා යත්තකා ජව්වන්ධා සබ්බෙ තෙ සන්නිපාතාපෙත්වා ඵකදෙසං ඵකදෙසං හත්ථෙත ඵුසාපෙත්වා තෙසං වචනං සුණෙය්‍ය”න්ති. කෙළිසිලො රාජා ඵකෙන පුරිසෙන සාවත්ථියා සබ්බෙ ජව්වන්ධෙ සන්නිපාතාපෙත්වා තස්ස පුරිසස්ස සඤ්ඤං අදාසි “යථා ඵකෙකො ජව්වන්ධො සිසාදිකං ඵකෙකංයෙව හත්ථිස්ස අභිගං ඵුසිත්වා ‘හත්ථි මයා දිට්ඨො’ති සඤ්ඤං උජ්ජාදෙසි, තථා කරොහී”ති. සො පුරිසො තථා අකාසි. අථ රාජා තෙ ජව්වන්ධෙ පව්වෙකං පුච්ඡි “කිදිසො, හණෙ, හත්ථි”ති. තෙ අත්තනා දිට්ඨදිට්ඨාවයවමෙව හත්ථිං කත්වා වදන්තා “ඵදිසො හත්ථි, නෙදිසො හත්ථි”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කරොන්තා හත්ථාදීහි උපක්කම්ත්වා රාජභිගණෙ මහන්තං කොලාහලං අකංසු. රාජා සපරිජනො තෙසං තං විජ්ජකාරං දිස්වා ඵාසුකෙහි හිජ්ජමානෙහි හදයෙන උග්ගතෙන මහාහසිතං හසි. තෙන වුත්තං – “අථ ඛො, භික්ඛවෙ, සො රාජා...පෙ.... අත්තමනො අහොසී”ති.

තත්ථ අමිහොති ආලපනං. යාවතකාති යත්තකා. ජව්වන්ධාති ජාතියා අන්ධා, ජාතිතො පටියාය අවක්ඛුකා. එකජ්ඣන්ති එකතො. හණෙති අබ්බුමානාලාපො. හත්ථිං දස්සෙහීති යථාචුත්තං හත්ථිං සයාපෙත්වා දස්සෙහි. සො ච සුසික්ඛිතත්තා අපරිජ්ඣන්දන්තො නිපජ්ජි. දිට්ඨො තො හත්ථිති හත්ථොන පරාමසනං දස්සනං කත්වා ආහංසු. තෙන පුරිසෙන සීසං පරාමසාපෙත්වා “එදිසො හත්ථි”ති සඤ්ඤාපිතත්තා තාදිසංයෙව නං හත්ථිං සඤ්ජානන්තා ජව්වන්ධා “එදිසො දෙව හත්ථි සෙය්‍යාථාපි කුමිහො”ති වදිංසු. කුමිහොති ච සටොති අත්ථො. බීලොති නාගදන්තබීලො. සොණ්ඨොති හත්ථො. නඬගලීසාති නඬගලස්ස සිරස්ස ඊසා. කායොති සරිරං. කොට්ඨොති කුසුලො. පාදොති ජඩ්ඝො. පුණොති ථම්මො. නඬගුට්ඨන්ති වාළස්ස උරිමජ්ජදෙසො. වාලධීති වාලස්ස අග්ගජ්ජදෙසො. මුට්ඨිහි සංසුම්භිංසුති මුට්ඨියො ඛන්ධිත්වා පහරිංසු, මුට්ඨිසාතං අකංසු. අත්තමනො අහොසිති කෙළිසීලත්තා සො රාජා තෙන ජව්වන්ධානං කලහෙන අත්තමනො පහාසෙන ගහිතමනො අහොසි.

එවමෙව බොති උපමාසංසන්දනං. තස්සත්ථො – හික්ඛවෙ, යථා තෙ ජව්වන්ධා අවක්ඛුකා එකඬගදස්සිනො අනවසෙසතො හත්ථිං අපස්සිත්වා අත්තනා දිට්ඨාවයවමත්තං හත්ථිසඤ්ඤාය ඉතරෙහි දිට්ඨං අනනුජානන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදං ආපන්නා කලහං අකංසු, එවමෙව ඉමෙ අඤ්ඤතිත්ථියා සක්කායස්ස එකදෙසං රූපවෙදනාදිං අත්තනො දිට්ඨිදස්සනෙන යථාදිට්ඨං “අත්තා”ති මඤ්ඤමානා තස්ස සස්සතාදිභාවං ආරොපෙත්වා “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අහිනිවිසිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං විවදන්ති, යථාභූතං පන අත්ථානත්ථං ධම්මාධම්මඤ්ඤං න ජානන්ති. තස්මා අන්ධා අවක්ඛුකා ජව්වන්ධපටිභාගාති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තිත්ථියානං ධම්මසභාවං යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං ජව්වන්ධානං විය හත්ථිමිහි යථාදස්සනං මිච්ඡාහිනිවෙසං, තත්ථ ච විවාදාපත්තිං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ඉමෙසු කිර සජ්ජන්ති, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණාති ඉධෙකච්චෙ පබ්බජ්ජුපගමනෙන සමණා, ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා “සස්සතො ලොකො”තිආදින යජ්ජවත්තෙසු ඉමෙසු එව අසාරෙසු දිට්ඨිගතෙසු දිට්ඨාහිනන්දනවසෙන, ඉමෙසු වා රූපාදීසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු එවං අනිච්චෙසු දුක්ඛෙසු විපරිණාමධම්මෙසු තණ්හාහිනන්දනදිට්ඨාහිනන්දනානං වසෙන “එතං මමා”තිආදිනා සජ්ජන්ති කිර. අහො තෙසං සම්මොහොති දස්සෙති. කිරසද්දො වෙන්ථ අරුචිසුවනත්ථො. තෙන තත්ථ සඬගකාරණාභාවමෙව දීපෙති. න කෙවලං සජ්ජන්ති එව, අථ බො විග්ගස්ස නං විවදන්ති “න ත්වං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාසි, අහං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාමි”තිආදිනා විග්ගාහිකකථානුයොගවසෙන විග්ගස්ස විවදන්ති

විවාදං ආපජ්ජන්ති. නන්ති චෙත්ථ නිපාතමත්තං. අථ වා විග්ගය්හ නන්ති නං දිට්ඨිනිස්සයං සක්කායදිට්ඨිමෙව වා විපරිතදස්සනත්තා සස්සතාදිවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධං ගහෙත්වා විවදන්ති විසෙසතො වදන්ති, අත්තතො ඵෙව වාදං විසිට්ඨං අවිපරිතං කත්වා අභිනිවිස්ස වොහරන්ති. යථා කිං? ඡනා එකඛගදස්සිතො යටෙව ජව්වන්ධජනා හත්ථිස්ස එකෙකඛගදස්සිතො “යං යං අත්තනා චුසිත්වා ඤාතං, තං තදෙව හත්ථි”ති ගහෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං විග්ගය්හ විවදිංසු, එවංසම්පදම්ඤන්ති අත්ථො. ඉවසද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුතියනානාතිත්ථියසුත්තවණ්ණනා

55. පඤ්චමෙ සස්සතො අත්තා ව ලොකො වාති රූපාදීසු අඤ්ඤතරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගහෙත්වා තං සස්සතං නිව්චන්ති අඤ්ඤෙපි ව තථා ගාහෙත්තා වොහරන්ති. යථාහ -

“රූපං අත්තා චෙව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි. වෙදනං... සඤ්ඤං... සඛ්ඛාරො... විඤ්ඤාණං අත්තා ව ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි”ති.

අථ වා අත්තාති අභච්ඡාරවත්ථු, ලොකොති මමච්ඡාරවත්ථු, යං “අත්තනිය”න්ති වුච්චති. අත්තාති වා සයං, ලොකොති පරො. අත්තාති වා පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු එකො ඛන්ධො, ඉතරො ලොකො. අත්තාති වා සවිඤ්ඤාණකො ඛන්ධසන්තානො, අවිඤ්ඤාණකො ලොකො. එවං තං තං අත්තාති ව ලොකොති ව යථාදස්සනං ද්විධා ගහෙත්වා තදුභයං “නිව්චො ධුචො සස්සතො”ති අභිනිවිස්ස වොහරන්ති. එතෙන චත්තාරො සස්සතවාදා දස්සිතා. අසස්සතොති සත්තපි උච්ඡෙදවාදා දස්සිතා. සස්සතො ව අසස්සතො වාති එකච්චො අත්තා ව ලොකො ව සස්සතො, එකච්චො අසස්සතොති එවං සස්සතො ව අසස්සතො වාති අත්ථො. අථ වා ස්වෙව අත්තා ව ලොකො ව අත්තගතිදිට්ඨිකානං විය සස්සතො ව අසස්සතො ව, සියා සස්සතොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සබ්බථාපි ඉමිනා එකච්චසස්සතවාදො දස්සිතො. නෙව සස්සතො නාසස්සතොති ඉමිනා අමරාවික්ඛෙපවාදො දස්සිතො. තෙ හි සස්සතවාදෙ අසස්සතවාදෙ ව දොසං දිස්වා “නෙව සස්සතො නාසස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති වික්ඛෙපං කරොත්තා විවදන්ති.

සයංකතොති අත්තනා කතො. යථා හි තෙසං තෙසං සත්තානං අත්තා ව අත්තතො ධම්මානුධම්මං කත්වා සුබදුක්ඛානි පටිසංචෙදෙති, එවං අත්තාව අත්තානං තස්ස ව උපහොගභූතං කිඤ්චනං පලිබොධසඬ්ඛානං ලොකඤ්ච කරොති, අභිනිමිමිනාති අත්තලද්ධි විය අයම්පි තෙසං ලද්ධි. පරංකතොති

පරෙන කතො, අත්තතො පරෙන ඉස්සරෙන වා පුරිසෙන වා පජාපතිනා වා කාලෙන වා පකතියා වා අත්තා ව ලොකො ව කතො, නිමිමිතොති අත්ථො. සයංකතො ව පරංකතො වාති යස්මා අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච නිමිමිතන්තා ඉස්සරාදයො න කෙවලං සයමෙව නිමිමිතන්ති, අථ ඛො තෙසං තෙසං සත්තානං ධම්මාධම්මානං සහකාරිකාරණං ලභිත්වාච, තස්මා සයංකතො ව පරංකතො ව අත්තා ව ලොකො වාති එකච්චානං ලද්ධි. අසයංකාරො අපරංකාරොති නත්ථි එතස්ස සයංකාරොති අසයංකාරො, නත්ථි එතස්ස පරකාරොති අපරකාරො. අනුනාසිකාගමං කත්වා චුත්තං “අපරංකාරො”ති. අයං උභයත්ථ දොසං දිස්වා උභයං පටික්ඛිපති. අථ කථං උප්පන්නොති ආහ – අධිච්චසමුප්පන්නොති යදිච්ඡාය සමුප්පන්නො කෙනචි කාරණෙන චිතා උප්පන්නොති අධිච්චසමුප්පන්නවාදො දස්සිතො. තෙන ව අහෙතුකවාදොපි සඬගහිතො හොති.

ඉදානි යෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තානං විය සුඛදුක්ඛමිපි තස්ස ගුණභූතං කිඤ්චනභූතං වා සස්සතාදිවසෙන අභිනිවිස්ස වොහරන්ති, තෙසං තං වාදං දස්සෙතුං “සන්තෙකෙ සමණව්‍රාහ්මණා”තිආදි චුත්තං. තං චුත්තනයමෙව.

එතමත්ථං විදිත්වාති එත්ථ පන ඉධ ජව්වන්ධුපමාය අනාගතත්තා තං හිත්වා හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො යොජෙතඛිබ්බො, තථා ගාථාය.

තත්ථ අන්තරාව විසිදන්ති, අපත්වාච තමොගධන්ති අයං විසෙසො. තස්සත්ථො – එවං දිට්ඨිගතෙසු දිට්ඨිනිස්සයෙසු ආසජ්ජමානා දිට්ඨිගතිකා කාමොසාදීනං චතුත්තං ඔසානං, සංසාරමහොසස්සෙව වා අන්තරාව වෙමජ්ඣෙඤ්ච එව යං තෙසං පාරභාවෙන පතිට්ඨට්ඨෙන වා ඔගධසඬ්ඛාතං නිබ්බානං තදධිගමුපායො වා අරියමග්ගො තං අප්පත්වාච අනධිගන්ත්වාච විසිදන්ති සංසිදන්ති. ඔගාධන්ති පතිට්ඨහන්ති එතෙන, එත්ථ වාති ඔගාධො, අරියමග්ගො නිබ්බානඤ්ච. ඔගාධමෙවෙත්ථ රස්සත්තං කත්වා ඔගධන්ති චුත්තං. තං ඔගධං තමොගධන්ති පදවිභාගො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. තතියනානාතිත්ථියසුත්තවණ්ණනා

56. ජට්ඨෙ සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. ඉමං උදානන්ති එත්ථ පන දිට්ඨිතණ්හාමානෙසු දොසං දිස්වා තෙ දුරතො වජ්ජෙත්වා සඬ්ඛාරෙ යථාභූතං පස්සතො ව තත්ථ අනාදීනවදස්සිතාය මිච්ඡාහිනිවිට්ඨස්ස යථාභූතං අපස්සතො ව යථාක්කමං සංසාරතො අතිවත්තනානතිවත්තනදීපකං. ඉමං උදානං උදානෙසිති අත්ථො යොජෙතඛිබ්බො.

තත්ථ අහඬිකාරපසුතායං පජාති “සයංකතො අත්තා ව ලොකො වා”ති එවං චුත්තසයංකාරසඬ්ඛාතං අහඬිකාරං තථාපවත්තං දිට්ඨිං පසුතා අනුයුත්තා අයං පජා මිච්ඡාහිනිවිට්ඨො සත්තකායො. පරංකාරූපසංහිතාති

පරො අඤ්ඤො ඉස්සරාදිකො සබ්බං කරොතීති එවං පවත්තපරංකාරදිට්ඨිසන්නිස්සිතා තාය උපසංභිතාති පරංකාරුපසංභිතා. එතදෙකෙ නාබ්භඤ්ඤංසුති එතං දිට්ඨිද්වයං එකෙ සමණොග්ගමණො තත්ථ දොසදස්සිතො හුත්වා නානුජානිංසු. කථං? සති හි සයංකාරෙ කාමකාරතො සත්තානං ඉට්ඨෙතෙව හවිතබ්බං, න අනිට්ඨෙත. න හි කොචි අත්තතො දුක්ඛං ඉච්ඡති, හවති ච අනිට්ඨං, තස්මා න සයංකාරො. පරංකාරොපි යදි ඉස්සරහෙතුකො, ස්වායං ඉස්සරො අත්තත්ථං වා කරෙය්‍ය පරත්ථං වා. තත්ථ යදි අත්තත්ථං, අත්තතා අකතකිච්චො සියා අසිද්ධස්ස සාධනතො. අථ වා පරත්ථං සබ්බෙසං භිතසුඛමෙව නිජ්ජප්පෙය්‍ය, න අභිතං දුක්ඛං නිජ්ජප්පති, තස්මා ඉස්සරවසෙන න පරංකාරො සිජ්ඣති. යදි ච ඉස්සරසඬ්ඛාතං අඤ්ඤානිරපෙක්ඛං නිව්වමෙකකාරණං පවත්ති යා සියා, කම්මෙන උජ්ජත්ති න සියා, සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං උජ්ජජ්ජිතබ්බං කාරණස්ස සන්නිහිතත්තා. අථස්ස අඤ්ඤමිපි සහකාරිකාරණං ඉච්ඡිතං, තඤ්ඤෙව හෙතු, කිං ඉස්සරෙන අපරිනිට්ඨිතසාමත්ථියෙන පරිකප්පිතෙන. යථා ච ඉස්සරහෙතුකො පරංකාරො න සිජ්ඣති, එවං පජාපතිපුරිසපකතිබ්‍රහ්මකාලාදිහෙතුතොපි න සිජ්ඣතෙව තෙසම්පි අසිද්ධත්තා චුත්තදොසානතිවත්තනතො ච. තෙන චුත්තං “එතදෙකෙ නාබ්භඤ්ඤංසු”ති. යෙ පන යථාචුත්තෙ සයංකාරපරංකාරෙ නානුජානන්තාපි අධිච්චසමුප්පන්නං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි, තෙපි න නං සල්ලන්ති අද්දසුං අධිච්චසමුප්පන්නන්තිවාදිනොපි මිච්ඡාහිනිවෙසං අනතික්කමනතො යථාභූතං අජානන්තානං දිට්ඨිගතං තත්ථ තත්ථ දුක්ඛුප්පාදනතො විජ්ඣනට්ඨෙත “සල්ල”න්ති න පස්සිංසු.

එතඤ්ච සල්ලං පටිකච්ච පස්සතොති යො පන ආරද්ධවිපස්සකො පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධෙ අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො සමනුපස්සති, සො එතඤ්ච තිවිධං විපරිතදස්සනං අඤ්ඤඤ්ච සකලං මිච්ඡාහිනිවෙසං තෙසඤ්ච නිස්සයභූතෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙපි තුජ්ජනතො දුරුද්ධාරතො ච “සල්ල”න්ති පටිකච්ච පුබ්බෙයෙව විපස්සනාපඤ්ඤාය පස්සති. එවං පස්සතො අරියමග්ගක්ඛණෙ එකන්තෙතෙව අහං කරොමිති න තස්ස භොති. යථා ච අත්තතො කාරකභාවො තස්ස න උපට්ඨාති, එවං පරො කරොතීති න තස්ස භොති, කෙවලං පන අනිච්චසඬ්ඛාතං පටිච්චසමුප්පන්නධම්මත්තමෙව භොති. එත්තාවතා සම්මාපටිපන්නස්ස සබ්බථාපි දිට්ඨිමානාභාවොව දස්සිතො. තෙන ච අරහත්තජ්ජත්තියා සංසාරසමතික්කමො පකාසිතො භොති.

ඉදානි යො දිට්ඨිගතෙ අල්ලිනො, න සො සංසාරතො සීසං උක්ඛිපිතුං සක්කොති, තං දස්සෙතුං “මානුපෙතා”ති ගාථමාහ. තත්ථ මානුපෙතා අයං පජාති අයං සබ්බාපි දිට්ඨිගතිකසඬ්ඛාතා පජා සත්තකායො “මය්‍හං දිට්ඨි සුන්දරා, මය්‍හං ආදානො සුන්දරො”ති අත්තතො ගාභස්ස

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා ජව්වන්ධවග්ගො
සංපග්ගහලක්ඛණෙන මානෙන උපෙතා සමන්තාගතා. මානගන්ථා
මානවිනිබද්ධාති තතො එව තෙන අපරාපරං උප්පජ්ජමානෙන යථා තං
දිට්ඨිං න පටිනිස්සජ්ජති, එවං අත්තතො සන්තානස්ස ගන්ථිතත්තා
විනිබද්ධත්තා ව මානගන්ථා මානවිනිබද්ධා. දිට්ඨිසු සාරම්භකථා, සංසාරං
නාතිවත්තනීති “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති
අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන අත්තතො දිට්ඨාහිනිවෙසෙන පරෙසං
දිට්ඨිසු සාරම්භකථා විරොධකථා සංසාරනායිකානං අවිජ්ජාතණ්භානං
අප්පභානතො සංසාරං නාතිවත්තනී, න අතික්කමතීති අත්ථො.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුභුතිසුත්තවණ්ණනා

57. සත්තමෙ සුභුතීති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සො හි ආයස්මා
පදුමුත්තරස්ස හගවතො පාදමූලෙ කතාහිනීහාරො කප්පසතසහස්සං
උපවිතපුඤ්ඤසම්භාරො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ උළාරවිහවෙ ගහපතිකුලෙ
උප්පන්නො හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා සංවෙගජාතො සරා නික්ඛම්ම
පබ්බජිත්වා කතාධිකාරත්තා සට්ඨන්තො වායමන්තො න විරස්සෙව
ජලභිඤ්ඤො ජාතො, බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාය පන උක්කංසපාරම්ප්පත්තියා
“එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං අරණවිහාරීනං යදිදං
සුභුතී”ති (අ. නි. 1.201) අරණවිහාරෙ හගවතා එතදග්ගෙ යපිතො. සො
එකදිවසං සායන්හසමයං දිවාට්ඨානතො විහාරභිගණං ඔතිණ්ණො
චතුපරිසමජ්ඣෙව හගවත්තං ධම්මං දෙසෙන්තං දිස්වා
“දෙසනාපරියොසානෙ වුට්ඨහිත්වා වන්දිස්සාමි”ති කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා
හගවතො අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසින්නො ඵලසමාපත්තිං
සමාපජ්ජී. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා
සුභුතී...පෙ.... සමාපජ්ජිත්වා”ති.

තත්ථ දුතියජ්ඣානතො පට්ඨාය රූපාවචරසමාධි සබ්බොපි
අරූපාවචරසමාධි අවිතක්කසමාධි එව. ඉධ පන චතුත්ථජ්ඣානපාදකො
අරහත්තඵලසමාධි “අවිතක්කසමාධි”ති අධිප්පෙතො. දුතියජ්ඣානාදිහි
පහීනා මිච්ඡාවිතක්කා න තාව සුප්පහීනා අවිචන්තපභානාභාවතො,
අරියමග්ගෙන පන පහීනා එව සුත පභානකිච්චාභාවතො. තස්මා
අග්ගමග්ගපරියොසානභූතො අරහත්තඵලසමාධි සබ්බෙසං
මිච්ඡාවිතක්කානං පභානන්තෙ උප්පන්නත්තා විසෙසතො
“අවිතක්කසමාධි”ති වත්තබ්බතං අරහති, පගෙව චතුත්ථජ්ඣානපාදකො.
තෙන චුත්තං – “ඉධ පන චතුත්ථජ්ඣානපාදකො අරහත්තඵලසමාධි
‘අවිතක්කසමාධි’ති අධිප්පෙතො”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං ආයස්මතො සුභුතිස්ස
සබ්බමිච්ඡාවිතක්කසබ්බසංකිලෙසපභානසඬ්ඛාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො
ජානිත්වා තදත්ථදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ යස්ස විතක්කා විද්වුපිතාති යෙන අරියපුග්ගලෙන, යස්ස චා අරියපුග්ගලස්ස කාමවිතක්කාදයො සබ්බෙපි මිච්ඡාවිතක්කා විද්වුපිතා අරියමග්ගඤ්ඤාණෙන සන්තාපිතා සමුච්ඡින්නා. අජ්ඣන්තං සුවිකප්පිතා අසෙසාති නියකප්ඣත්තසඬ්ඛානෙන අත්තනො සන්තානෙන උප්පජ්ජනාරහා සුවිකප්පිතා සුට්ඨු විකප්පිතා අසෙසතො, කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා සුසමුච්ඡින්නාති අත්ථො. තං සඬ්ඛමනිච්ච අරූපසඤ්ඤීති එත්ථ න්ති නිපාතමත්තං. අථ චා හෙතුඅත්ථො තංසද්දො. යස්මා අනවසෙසෙන මිච්ඡාවිතක්කා සමුච්ඡින්නා, තස්මා රාගසඬ්ඛාදිකං පඤ්චවිධං සඬ්ඛං, සබ්බමිපි චා කිලෙසසඬ්ඛං අතිච්ච අතික්කමිත්වා අතික්කමනහෙතු රූපසභාවාභාවතො රූප්පනසඬ්ඛාතස්ස ච විකාරස්ස තත්ථ අභාවතො නිබ්බිකාරහෙතුභාවතො චා “අරූප”න්ති ලද්ධනාමං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්තාහි මග්ගඵලසඤ්ඤාහි අරූපසඤ්ඤී. චතුරයොගාතිගතොති කාමයොගො භවයොගො දිට්ඨියොගො අවිජ්ජායොගොති චත්තාරො යොගෙ යථාරහං චතුහිපි මග්ගෙහි අතික්කමිත්වා ගතො. න ජාතු මෙතීති මකාරො පදසන්ධිකරො, ජාතු එකංසෙනෙව පුනඛ්භවාය න එති, ආයතිං පුනඛ්භවාහිනිබ්බත්ති තස්ස නත්ථීති අත්ථො. “න ජාති මෙතී”තිපි පයන්ති, සො එවත්ථො. ඉති භගවා ආයස්මතො සුභුතිස්ස අරහත්තඵලසමාපත්තිවිහාරං අනුපාදියෙසනිබ්බානඤ්ච ආරඛ්භ පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ගණිකාසුත්තවණ්ණනා

58. අට්ඨමෙ ද්වෙ පුගාති ද්වෙ ගණා. අඤ්ඤතරිස්සා ගණිකායාති අඤ්ඤතරාය නගරසොහිනියා. සාරත්තාති සුට්ඨු රත්තා. පට්ඨෙද්ධවිත්තාති කිලෙසවසෙන බද්ධවිත්තා. රාජගහෙ කිර එකස්මිං ඡණදිවසෙ බහු ධුත්තපුරිසා ගණබන්ධනෙන විචරන්තා එකමෙකස්ස එකමෙකං වෙසිං ආනෙත්වා උය්‍යානං පටිසිත්වා ඡණකිළං කිළිංසු. තතො පරම්පි ද්වෙ තයො ඡණදිවසෙ තං තංයෙව වෙසිං ආනෙත්වා ඡණකිළං කිළිංසු. අථාපරස්මිං ඡණදිවසෙ අඤ්ඤෙපි ධුත්තා තථෙව ඡණකිළං කිළිතුකාමා වෙසියො ආනෙත්තා පුරිමධුත්තෙහි පුබ්බෙ ආනිතං එකං වෙසිං ආනෙත්ති. ඉතරෙ තං දිස්වා “අයං අම්භාකං පරිග්ගහො”ති ආහංසු. තෙපි තථෙව ආහංසු. “එවං අම්භාකං පරිග්ගහො, අම්භාකං පරිග්ගහො”ති කලහං වඩ්ඪෙත්වා පාණිප්පහාරාදීනි අකංසු. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ ද්වෙ පුගා”තිආදි. තත්ථ උපක්කමන්තීති පහරන්ති. මරණමිපි නිගච්ඡන්තීති බලවුපක්කමෙහි මරණං උපගච්ඡන්ති, ඉතරෙපි මරණමත්තං මරණප්පමාණදුක්ඛං පාපුණන්ති.

එතමන්ට වීදිත්වාති එතං කාමෙසු ගෙධං විවාදමුලං සබ්බානත්ථමුලන්ති සබ්බාකාරතො වීදිත්වා. ඉමං උදානන්ති අන්තර්වයෙ ච මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා ආදීනවානිසංසවිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යඤ්ච පත්තන්ති යං රූපාදිපඤ්චකාමගුණජාතං පත්තං “නත්ථි කාමෙසු දොසො”ති දිට්ඨිං පුරක්ඛත්වා වා අපුරක්ඛත්වා වා එතරහි ලද්ධං අනුභුයාමානං. යඤ්ච පත්තබ්බන්ති යඤ්ච කාමගුණජාතමෙව “භුඤ්ජිතබ්බා කාමා, පරිභුඤ්ජිතබ්බා කාමා, ආසෙවිතබ්බා කාමා, පටිසෙවිතබ්බා කාමා, යො කාමෙ පරිභුඤ්ජති, සො ලොකං වඨ්ඨෙති, යො ලොකං වඨ්ඨෙති, සො බ්‍රහ්ම පුඤ්ඤං පසවති”ති දිට්ඨිං උපනිස්සාය තං අනිස්සජ්ජිත්වා කතෙන කම්මිනා අනාගතෙ පත්තබ්බං අනුභවිතබ්බඤ්ච. උභයමෙතං රජානුකිණ්ණන්ති එතං උභයං පත්තං පත්තබ්බඤ්ච රාගරජාදීහි අනුකිණ්ණං. සම්පත්තෙ හි වත්ථුකාමෙ අනුභවන්තො රාගරජෙන වොකිණ්ණො හොති, තත්ථ පන සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස එලෙ ආයතිං ආපන්නෙ දොමනස්සුප්පත්තියා දොසරජෙන වොකිණ්ණො හොති, උභයත්ථාපි මොහරජෙන වොකිණ්ණො හොති. කස්ස පනෙතං රජානුකිණ්ණන්ති ආහ – “ආතුරස්සානුසික්ඛතො”ති කාමපත්ථනාවසෙන කිලෙසාතුරස්ස, තස්ස ච එලෙන දුක්ඛාතුරස්ස ච උභයත්ථාපි පටිකාරාහිලාසාය කිලෙසඵලෙ අනුසික්ඛතො.

තථා යඤ්ච පත්තන්ති යං අවෙලකචතාදිවසෙන පත්තං අන්තපරිනාපනං. යඤ්ච පත්තබ්බන්ති යං මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානහෙතු අපායෙසු පත්තබ්බං ඵලං. උභයමෙතං රජානුකිණ්ණන්ති තදුභයං දුක්ඛරජානුකිණ්ණං. ආතුරස්සාති කායකිලමථෙන දුක්ඛාතුරස්ස. අනුසික්ඛතොති මිච්ඡාදිට්ඨිං, තස්සා සමාදායකෙ පුග්ගලෙ ච අනුසික්ඛතො.

යෙ ච සික්ඛාසාරාති යෙහි යථාසමාදින්නං සීලබ්බතාදිසඬ්ඛාතං සික්ඛං සාරතො ගහෙත්වා “ඉමිනා සංසාරසුද්ධි”ති කථිතා. තෙනාහ – සීලබ්බතං ජීවිතං බ්‍රහ්මචරියං උපට්ඨානසාරාති. තත්ථ යං “න කරොමි”ති ඔරමති, තං සීලං, විසභොජනකිච්ඡාවරණාදිකං වතං, සාකහක්ඛතාදිජීවිකා ජීවිතං, මෙථුනචිරති බ්‍රහ්මචරියං, එතෙසං අනුතිට්ඨනං උපට්ඨානං, භූතපිණ්ඩකපරිභණ්ඩාදිවසෙන බන්ධදෙවසිවාදිපරිවරණං වා උපට්ඨානං, එවමෙනෙහි යථාචුත්තෙනි සීලාදීහි සංසාරසුද්ධි හොතීති තාති සාරතො ගහෙත්වා ධීතා සමණ්‍යාභ්මණා සික්ඛාසාරා සීලබ්බතං ජීවිතං බ්‍රහ්මචරියං “උපට්ඨානසාරා”ති වෙදිතබ්බා. අයමෙකො අන්තොති අයං සීලබ්බතපරාමාසවසෙන අන්තකිලමථානුයොගසඬ්ඛාතො මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා උප්පථභූතො ලාමකට්ඨෙත ච එකො අන්තො. අයං දුතියො අන්තොති අයං කාමසුබ්ලේලිකානුයොගො කාමෙසු පාතබ්‍යතාපත්තිසඬ්ඛාතො දුතියො චුත්තනයෙන අන්තො.

අත්තකිලමථානුයොගො ච ඉති එතෙ උභො අන්තා. තෙ ච බො එතරහි පත්තෙ, ආයතිං පත්තබ්බෙ ච කිලෙසදුක්ඛරජානුකිණ්ණෙ කාමගුණෙ අත්තපරිතාපනෙ ච අල්ලිනෙහි කිලෙසදුක්ඛාතුරානං අනුසික්ඛන්තෙහි, සයඤ්ච කිලෙසදුක්ඛාතුරෙහි පටිපජ්ජිතබ්බත්තා ලාමකා උප්පථභූතා චාති අන්තා. කට්ඨිවඩ්ඪනාති අන්ධපුපුප්පනෙහි අභිකඩ්ඛිතබ්බට්ඨෙයන කට්ඨිසඩ්ධානානං තණ්හාඅවිජ්ජානං අභිවඩ්ඪනා. කට්ඨියො දිට්ඨිං වඩ්ඪෙන්නීති තා පන කට්ඨියො නානප්පකාරදිට්ඨිං වඩ්ඪෙන්නී. වත්ථුකාමෙසු අස්සාදානුපස්සිනො හි තෙ පජ්ඣන්තං අසක්කොන්තස්ස තණ්හාඅවිජ්ජාසහකාරිකාරණං ලභිත්වා “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1221; විහ. 938) නත්ථිකදිට්ඨිං අකිරියදිට්ඨිං අහෙතුකදිට්ඨිඤ්ච ගණ්හාපෙන්නි, අත්තපරිතාපනං අනුයුත්තස්ස පන අවිජ්ජාතණ්හාසහකාරිකාරණං ලභිත්වා “සිලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”තිආදිනා අත්තසුද්ධිඅභිලාසෙන සිලබ්බතපරාමාසදිට්ඨිං ගණ්හාපෙන්නි. සක්කායදිට්ඨියා පන තෙසං ජව්වයභාවො පාකට්ඨායෙව. එවං අන්තද්වයුපනිස්සයෙන තණ්හාඅවිජ්ජානං දිට්ඨිවඩ්ඪකතා වෙදිතබ්බා. කෙච්චි පන “කට්ඨිති පඤ්චන්නං බන්ධානං අධිවචන”න්ති වදන්ති. තෙසං යදග්ගෙන තතො අන්තද්වයතො සංසාරසුද්ධි න හොති, තදග්ගෙන තෙ උපාදානක්ඛන්ධෙ අභිවඩ්ඪෙන්නීති අධිප්පායො. අපරෙ පන “කට්ඨිවඩ්ඪනා”ති පදස්ස “අපරාපරං ජරාමරණෙහි සිව්ථිකවඩ්ඪනා”ති අත්ථං වදන්ති. තෙහිපි අන්තද්වයස්ස සංසාරසුද්ධිහෙතුභාවාභාවොයෙව චුත්තො, කට්ඨියා පන දිට්ඨිවඩ්ඪනාකාරණභාවො වත්තබ්බො.

එතෙ තෙ උභො අන්තෙ අනභිඤ්ඤායාති තෙ එතෙ යථාචුත්තෙ උභොපි අන්තෙ අජානිත්වා “ඉමෙ අන්තා තෙ ච එවංගහිතා එවංඅනුට්ඨිතා එවංගතිකා එවංඅභිසම්පරායා”ති එවං අජානනහෙතු අජානනකාරණා. “පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා”තිආදීසු (පු. ප. 208; අ. නි. 9.43) වියස්ස හෙතුඅත්ථතා දට්ඨබ්බා. ඔලියන්ති එකෙති එකෙ කාමසුඛානුයොගවසෙන සඩ්ධිකොචං ආපජ්ජන්ති. අතිධාවන්ති එකෙති එකෙ අත්තකිලමථානුයොගවසෙන අතික්කමන්ති. කාමසුඛමනුයුත්තා හි වීරියස්ස අකරණතො කොසජ්ජවසෙන සම්මාපටිපත්තිතො සඩ්ධිකොචමාපන්නතා ඔලියන්ති නාම, අත්තපරිතාපනමනුයුත්තා පන කොසජ්ජං පභාය අනුපායෙන වීරියාරම්භං කරොන්තා සම්මාපටිපත්තියා අතික්කමනතො අතිධාවන්ති නාම, තදුභයං පන තත්ථ ආදීනවාදස්සනතො. තෙන චුත්තං – “උභො අන්තෙ අනභිඤ්ඤාය ඔලියන්ති එකෙ අතිධාවන්ති එකෙ”ති. තත්ථ තණ්හාහිනන්දනවසෙන ඔලියන්ති, දිට්ඨාහිනන්දනවසෙන අතිධාවන්තීති වෙදිතබ්බං.

අථ චා සස්සතාහිනිවෙසවසෙන ඔලියන්ති එකෙ, උච්ඡෙදාහිනිවෙසවසෙන අතිධාවන්ති එකෙ. ගොසිලාදිවසෙන හි

අත්තපරිතාපනමනුයුත්තා එකච්චෙ “ඉමිනාහං සීලෙන වා වතෙන වා තපෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා දෙවො වා භවිස්සාමි දෙවඤ්ඤතරො වා, තත්ථ නිච්චො ධූවො සස්සතො අවිපරිණාමධම්මො සස්සතිස්මං තථෙව යස්සාමි”ති සස්සතදස්සනං අභිනිවිසන්තා සංසාරෙ ඔලියන්ති නාම, කාමසුඛමනුයුත්තා පන එකච්චෙ යංකිඤ්චි කත්වා ඉන්ද්‍රියානි සන්තප්පෙතුකාමා ලොකායතිකා විය තදනුගුණං උච්ඡෙදදස්සනං අභිනිවිසන්තා අනුපායෙන වට්ටුපච්ඡෙදස්ස පරියෙසනතො අතිධාවන්ති නාම. එවං සස්සතුච්ඡෙදවසෙනපි ඔලියනාතිධාවනානි වෙදිතබ්බානි.

යෙ ව ඛො තෙ අභිඤ්ඤායාති යෙ ව ඛො පන අරියපුග්ගලා තෙ යථාචුත්තෙ උභො අන්තෙ “ඉමෙ අන්තා එවංගහිතා එවංඅනුට්ඨිතා එවංගතිකා එවංඅභිසම්පරායා”ති අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා මජ්ඣිමපටිපදං සම්මාපටිපන්නා, තාය සම්මාපටිපත්තියා. තත්‍ර ව නාහෙසුන්ති තත්‍ර තස්මිං අන්තද්වයෙ පතිතා න අහෙසුං, තං අන්තද්වයං පජහිංසුති අත්ථො. තෙන ව නාමඤ්ඤිංසුති තෙන අන්තද්වයපහානෙන “මම ඉදං අන්තද්වයපහානං, අහං අන්තද්වයං පහාසිං, ඉමිනා අන්තද්වයපහානෙන සෙය්‍යා”තිආදිනා තණ්හාදිට්ඨිමානමඤ්ඤනාවසෙන න අමඤ්ඤිංසු සබ්බමඤ්ඤනානං සම්මදෙව පහීනන්තා. එත්ථ ව අග්ගඵලෙ යිතෙ අරියපුග්ගලෙ සන්ධාය “තත්‍ර ව නාහෙසුං, තෙන ව නාමඤ්ඤිංසු”ති අතීතකාලවසෙන අයං දෙසනා පවත්තා, මග්ගක්ඛණෙ පන අධිප්පෙනෙ වත්තමානකාලවසෙනෙව වත්තබ්බං සියා. වට්ටං තෙසං නත්ථි පඤ්ඤාපනායාති යෙ එවං පහීනසබ්බමඤ්ඤනා උත්තමපුරිසා, තෙසං අනුපාදාපරිනිබ්බුතානං කම්මවිපාකකිලෙසවසෙන තිව්ධම්පි වට්ටං නත්ථි පඤ්ඤාපනාය, වත්තමානක්ඛන්ධහෙදතො උද්ධං අනුපාදානො විය ජාතවෙදො අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව ගච්ඡතිති අත්ථො.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. උපානිධාවන්තිසුත්තවණ්ණනා

59. නවමෙ රත්තන්ධකාරතිමිසායන්ති රත්තියං අන්ධකාරෙ මහාතිමිසායං. රත්තීපි හි අන්ධකාරවිරහිතා හොති, යා පුණ්ණමාය රත්ති පුණ්ණොභාසිතා. අන්ධකාරොපි “තිමිසා”ති න වත්තබ්බො හොති අබ්භමහිකාදිඋපක්කිලෙසවිරහිතෙ දෙවෙ. මහන්ධකාරො හි “තිමිසා”ති වුවචති. අයං පන අමාවසී රත්ති දෙවො ව මෙසපට්ඨසඤ්ජන්තො. තෙන චුත්තං — “රත්තන්ධකාරතිමිසායන්ති රත්තියා අන්ධකාරෙ මහාතිමිසාය”න්ති. අබ්භොකාසෙති අප්පට්ච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ විහාරඨගණෙ. තෙලප්පදීපෙසු ඤායමානෙසුති තෙලප්ප්ථොතෙසු ජලමානෙසු.

නත්‍ර ව භගවතො බ්‍යාමප්පහා පකතියා බ්‍යාමමත්තප්පදෙසං අභිබ්‍යාපෙත්වා වන්දිමසුරියාලොකං අභිභවිත්වා සනබ්භලං බුද්ධාලොකං

විස්සජ්ජේන්ති අන්ධකාරං විධමිත්වා තිට්ඨති, කායජ්ජහාපි නිලපිතාදිවසෙන ඡබ්බණ්ණසනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජේන්වා පකතියාව සමන්තතො අසිතිහත්ථජ්ජදෙසං ඔහාසෙන්ති තිට්ඨති, එවං බුද්ධාලොකෙනෙව එකොහාසභූතෙ භගවතො නිසින්තොකාසෙ පදීපකරණෙ කිච්චං නත්ථිති? සච්චං නත්ථි, තථාපි පුඤ්ඤත්ථිකා උපාසකා භගවතො භික්ඛුසඤ්ජස්ස ච පුජාකරණත්ථං දෙවසිකං තෙලජ්ජදීපං උපට්ඨපෙන්නි. තථා හි වුත්තං – සාමඤ්ඤචලෙපි “එතෙ මණ්ඩලමාලෙ දීපා ක්කායන්ති”ති (දී. නි. 1.159). “රත්තන්ධකාරතිමිසාය”න්ති ඉදමපි තස්සා රත්තියා සභාවකිත්තනත්ථං වුත්තං, න පන භගවතො නිසින්තොකාසස්ස අන්ධකාරභාවතො. පුජාකරණත්ථමෙව හි තදාපි උපාසකෙහි පදීපා කාරිතා.

තස්මිඤ්භි දිවසෙ සාවත්ථිවාසිනො බහු උපාසකා පාතොව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා උපොසථඤ්ඤානි සමාදියිත්වා බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඤ්ජං නිමන්තෙත්වා නගරං පවිසිත්වා මහාදානානි පවත්තෙත්වා භගවන්තං භික්ඛුසඤ්ජස්ස අනුගන්ත්වා නිවත්තිත්වා අත්තනො අත්තනො ගෙහානි ගන්ත්වා සයම්පි පරිභුඤ්ජිත්වා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඤ්ඤා ගන්ධමාලාදිහත්ථා විහාරං ගන්ත්වා භගවන්තං පූජෙත්වා කෙච්ඡි මනොභාවනීයෙ භික්ඛු පයිරුපාසන්තා කෙච්ඡි යොනිසොමනසිකරොන්තා දිවසභාගං විනිනාමෙසුං. තෙ සායන්හසමයෙ භගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සත්ථරි ධම්මසභාමණ්ඩපතො පට්ඨාය ගන්ධකුට්ඨස්මිපෙ අජ්ඣකාකාසෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තෙ, භික්ඛුසඤ්ජස්ස ච භගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා පයිරුපාසන්තෙ උපොසථවිසොධනත්ථස්සචෙව යොනිසොමනසිකාරපරිබුහනත්ථස්සච නගරං අගන්ත්වා විහාරෙයෙව වසිතුකාමා ඔභීයිංසු. අථ තෙ භගවතො භික්ඛුසඤ්ජස්ස ච පුජාකරණත්ථං බහු තෙලජ්ජදීපෙ ආරොපෙත්වා සත්ථාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා භික්ඛුසඤ්ජස්ස ච අඤ්ජලිං කත්වා භික්ඛුනං පරියන්තෙ නිසින්තා කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “භන්තෙ, ඉමෙ තිත්ථියා නානාවිධානි දිට්ඨිගතානි අභිනිවිස්ස වොහරන්ති, තථා වොහරන්තා ච කදාචි සස්සතං, කදාචි අසස්සතං, උච්ඡේදාදීසු අඤ්ඤතරන්ති එකස්මිංයෙව අට්ඨත්වා නවනවානි දිට්ඨිගතානි ‘ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ’න්ති පග්ගස්ස තිට්ඨන්ති උම්මත්තකසදිසා, තෙසං තථා අභිනිවිට්ඨානං කා ගති, කො අභිසම්පරායො”ති. තෙන ච සමයෙන බහු පට්ඨගපාණකා පතන්තා පතන්තා තෙසු තෙලජ්ජදීපෙසු නිපතන්ති. තෙන වුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා අධිපාතකා”තිආදි.

තත්ථ අධිපාතකානි පට්ඨගපාණකා, යෙ “සලහා”තිපි වුවුවන්ති. තෙ හි දීපසිඛං අධිපතනතො “අධිපාතකා”ති අධිජ්ජෙතා. ආපාතපරිපාතන්ති ආපාතං පරිපාතං, ආපතිත්වා ආපතිත්වා පරිපතිත්වා පරිපතිත්වා, අභිමුඛපාතඤ්ඤචෙව පරිබ්භමිත්වා පාතඤ්ඤ කත්වානි අත්ථො. “ආපාටෙ පරිපාත”න්ති කෙච්ඡි පදන්ති, ආපාටෙ පදීපස්ස අත්තනො ආපාටගමනෙ සති

පරිපතීත්වා පරිපතීත්වාති අත්ථො. අනායන්ති අවධිසීං දුක්ඛං. ඛායනන්ති විනාසං. පුරිමපදෙන හි මරණමත්තං දුක්ඛං, පච්ඡිමපදෙන මරණං තෙසං දිපෙති. තත්ථ කෙච් පාණකා සහ පතනෙන මරිංසු, කෙච් මරණමත්තං දුක්ඛං ආපජ්ජිංසු.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අධිපාතකපාණකානං අත්තහිතං අජානන්තානං අත්තුපක්කමවසෙන නිරත්ථකඛායනාපත්තිං විදිත්වා තෙසං විය දිට්ඨිගතිකානං දිට්ඨාහිනිවෙසෙන අනායඛායනාපත්තිදීපකං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ උපාතිධාවන්ති න සාරමෙන්තීති සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිආදිහෙදං සාරං න එන්ති, චතුසච්චාහිසමයවසෙන න අධිගච්ඡන්ති. තස්මිං පන සඋපායෙ සාරෙ තිට්ඨන්තෙයෙව විමුත්තාහිලාසාය තං උපෙන්තා විය හුත්වාපි දිට්ඨිවිපල්ලාසෙන අතිධාවන්ති අතික්කම්ත්වා ගච්ඡන්ති, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ “නිව්චං සුභං සුඛං අත්තා”ති අහිනිවිසිත්වා ගණ්හන්තාති අත්ථො. නචං නචං ඛන්ධනං බුහයන්තීති තථා ගණ්හන්තා ච තණ්හාදිට්ඨිසඬ්ඛාතං නචං නචං ඛන්ධනං බුහයන්ති වඩ්ඪයන්ති. පතන්ති පජ්ජොතම්චාධිපාතකා, දිට්ඨෙ සුතෙ ඉතිහෙකෙ නිව්චයාති එවං තණ්හාදිට්ඨිඛන්ධනෙහි ඛද්ධත්තා එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා දිට්ඨෙ අත්තනා චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන දිට්ඨිදස්සනෙනෙව චා දිට්ඨෙ අනුස්සවුපලබ්භමත්තෙනෙව ච සුතෙ “ඉතිහ එකන්තතො එවමෙත”න්ති නිව්චයා දිට්ඨාහිනිවෙසෙන “සස්සත”න්තිආදිනා අහිනිවිට්ඨා, එකන්තහිතං චා නිස්සරණං අජානන්තා රාගාදීහි එකාදසහි අග්ගීහි ආදිත්තං භවත්තයසඬ්ඛාතං අඬ්ගාරකාසුංයෙව ඉමෙ විය අධිපාතකා ඉමං පජ්ජොතං පතන්ති, න තතො සීසං උක්ඛිපිතුං සක්කොන්තීති අත්ථො.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උප්පජ්ජන්තිසුත්තවණ්ණනා

60. දසමෙ යාවක්ඛන්ති යත්තකං කාලං. යතොති යදා, යතො පට්ඨාය, යස්මිං කාලෙති චා අත්ථො. එවමෙතං, ආනන්දාති, ආනන්ද, තථාගතෙ උප්පන්නෙ තථාගතස්ස තථාගතසාවකානංයෙව ච ලාභසක්කාරො අභිවඩ්ඪති, තිත්ථියා පන නිත්තෙජා විහතජ්ජහා පහීනලාභසක්කාරා භොන්තීති යං තයා චුත්තං, එතං එවං, න එතස්ස අඤ්ඤාථාභාවො. චක්කවත්තිනො හි චක්කරතනස්ස පාතුභාවෙන ලොකො චක්කරතනං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤත්ථ පුජාසක්කාරසම්මානං න පවත්තෙති, චක්කරතනමෙව පන සබ්බො ලොකො සබ්බභාවෙහි සක්කරොති ගරුං කරොති මානෙති පුපෙති. ඉති වට්ටානුසාරිපුඤ්ඤමත්තනිස්සන්දස්සපි තාව මහන්තො ආනුභාවො, කිමඬ්ගං පන විවට්ටානුසාරිපුඤ්ඤඵලපත්ථම්භස්ස

භගවා හි සම්මාසම්බොධිං පත්වා පවත්තවරධම්මවක්කො අනුක්කමෙන ලොකෙ එකසට්ඨියා අරහත්තෙසු ජාතෙසු සට්ඨි අරහත්තෙ ජනපදවාරිකාය විස්සජ්ජේත්වා උරුවෙලං පත්වා උරුවෙලකස්සපජ්ජමුඛෙ සහස්සජට්ඨෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා තෙහි පරිවුතො ලට්ඨිවනුයානෙන නිසිදිත්වා බිම්බිසාරජ්ජමුඛානං අභිගමගධවාසිනං ද්වාදස නහුතානි සාසනෙ ඔතාරෙත්වා යදා රාජගහෙ විහාසි, තතො පට්ඨාය භගවතො හික්ඛුසඤ්ඤා ව යථා යථා උපරුපරි උළාරලාභසක්කාරො අභිවඤ්ඤා, තථා තථා සබ්බතිත්ථියානං ලාභසක්කාරො පරිහාසි එව.

අට්ඨකදිවසං ආයස්මා ආනන්දො දිවාට්ඨානෙන නිසිත්තො භගවතො ව අරියසඤ්ඤා ව සම්මාපට්ඨත්තිං ජව්වචෙක්ඛිත්වා පිතිසොමනස්සජාතො “කථං නු බො තිත්ථියාන”න්ති තෙසං පට්ඨත්තිං ආවජ්ජෙසි. අට්ඨස්ස තෙසං සබ්බථාපි දුජ්ජට්ඨත්තියෙව උපට්ඨාසි. සො “එවංමහානුභාවෙ නාම පුඤ්ඤපතිස්සයස්ස ධම්මානුධම්මජ්ජට්ඨත්තියා ව උක්කංසපාරම්ප්පත්තෙ භගවති, අරියසඤ්ඤා ව ධරන්තෙ කථං ඉමෙ අඤ්ඤතිත්ථියා එවං දුජ්ජට්ඨත්තා අකතපුඤ්ඤා වරාකා ලාභිතො සක්කතා හවිස්සන්ති”ති තිත්ථියානං ලාභසක්කාරහානිං නිස්සාය කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා අථ අත්තතො පරිවිතක්කං “යාවකිවඤ්ච, හන්තෙ”තිආදිනා භගවතො ආරොවෙසි. භගවා ච තං, “ආනන්ද, තයා මිච්ඡා පරිවිතක්කින”න්ති අවත්වා සුවණ්ණාලිඤ්ඤාදිසං ගිවං උන්නාමෙත්වා සුපුජ්ජිතසත්තසස්සිරිකං මහාමුඛං අභිජ්ජසන්නතරං කත්වා “එවමෙතං, ආනන්ද”ති සම්පහංසිත්වා “යාවකිවඤ්චා”තිආදිනා තස්ස වචනං පච්චිනුමොදි. තෙන වුත්තං – “අථ බො ආයස්මා ආනන්දො...පෙ.... හික්ඛුසඤ්ඤා වා”ති. අථ භගවා තස්සං අට්ඨජ්ජත්තියං අතීතෙහි මයි අනුජ්ජත්තෙ එකච්චෙ නිවජනා සම්මානං ලභිත්වා මම උප්පාදතො පට්ඨාය හතලාභසක්කාරා අහෙසුන්ති බාවෙරුජාතකං (ජා. 1.4.153 ආදයො) කට්ඨෙසි.

එතමත්ථං විදිත්වාති දිට්ඨිගතිකානං තාව සක්කාරසම්මානො යාව න සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති, තෙසං පන උප්පාදතො පට්ඨාය තෙ හතලාභසක්කාරා නිජ්ජහා නිත්තෙජාව භොන්ති, දුජ්ජට්ඨත්තියා දුක්ඛතො ව න මුච්චන්තිති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ ඔහාසති තාව සො කිමිති සො ඛජ්ජුපනකකිමි තාවදෙව ඔහාසති ජොතති දිබ්බති. යාව න උන්නමතෙ පහඤ්ඤාතොති තිසුපි මහාදීපෙසු එකක්ඛණෙ ආලොකකරණෙන “පහඤ්ඤාතො”ති ලද්ධනාමො සුරියො යාව න උග්ගමති න උදෙති. අනුග්ගතෙ හි සුරියෙ ලද්ධොකාසා ඛජ්ජුපනකා විපරිවත්තමානාපි කණ්ටකඵලසදිසා තමසි විජ්ජොතන්ති. ස වෙරොවනම්හි

උග්ගතෙ, හතප්පහො හොති න වාපි භාසතීති සමන්තතො අන්ධකාරං විධමිත්වා කිරණසහස්සෙන විරොචනසභාවතාය වෙරොචනනාමකෙ ආදිච්චෙ උට්ඨිතෙ සො ඛජ්ජුපනකො හතප්පහො නිත්තෙජො කාළකො හොති, රත්තන්ධකාරෙ විය න භාසති න දිබ්බති.

එවං ඔභාසිතමෙව තක්කිකානන්ති යථා තෙන ඛජ්ජුපනකෙන සුරියුග්ගමනතො පුරෙයෙව ඔභාසිතං හොති, එවං තක්කෙත්වා විතක්කෙත්වා පරිකප්පනමත්තෙන දිට්ඨිතං ගහණතො “තක්කිකා”ති ලද්ධනාමෙහි තිත්ථියෙහි ඔභාසිතං අත්තතො සමයතෙජෙන දීපෙත්වා අධිට්ඨිතං තාව, යාව සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති. න තක්කිකා සුජ්ඣන්ති න වාපි සාවකාති යදා පන සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති, තදා දිට්ඨිගතිකා න සුජ්ඣන්ති න සොහන්ති, න වාපි තෙසං සාවකා සොහන්ති, අඤ්ඤදත්ථු විහතසොභා රත්තිබ්බිත්තා විය සරා න පඤ්ඤායන්තෙව. අථ වා යාව සම්මාසම්බුද්ධා ලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති, තාවදෙව තක්කිකානං ඔභාසිතං අත්තතො සමයෙන ජොතනං බාලලාපනං, න තතො පරං. කස්මා? යස්මා න තක්කිකා සුජ්ඣන්ති, න වාපි සාවකා. තෙ හි දුරක්ඛාතධම්මවිනයා සම්මාපටිපත්තිරහිතා න සංසාරතො සුජ්ඣන්ති අනිය්‍යානිකසාසනත්තා. තෙනාහ “දුද්දිට්ඨි න දුක්ඛා පමුච්චරෙ”ති. තක්කිකා හි අයාථාචලද්ධිකතාය දුද්දිට්ඨිනො මිච්ඡාහිනිවිට්ඨිදිට්ඨිකා විපරිතදස්සනා තං දිට්ඨිං අනිස්සජ්ජිත්වා සංසාරදුක්ඛතො න කදාවිපි මුච්චන්තිති.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච ජව්වන්ධවග්ගවණ්ණනා.

7. චූළවග්ගො

1. පටමලකුණ්ඩකහද්දියසුත්තවණ්ණනා

61. චූළවග්ගස්ස පටමෙ ලකුණ්ඩකහද්දියන්ති එත්ථ හද්දියොති තස්ස ආයස්මතො නාමං, කායස්ස පන රස්සත්තා “ලකුණ්ඩකහද්දියො”ති නං සඤ්ජානන්ති. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො මහද්ධතො මහාභොගො රූපෙන අපාසාදිකො දුබ්බණ්ණො දුද්දසිකො ඔකොට්මකො. සො එකදිවසං සත්ථරි ජෙනවතෙ විහරන්තෙ උපාසකෙනි සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොත්තො සොතාපත්තිඵලං පාපුණි. තදා සෙක්ඛා භික්ඛු යෙභුයොන ආයස්මත්තං සාරිපුත්තං උපසඬකම්ත්වා උපරිමග්ගත්ථාය කම්මට්ඨානං යාවන්ති, ධම්මදෙසනං යාවන්ති, පඤ්භං පුච්ඡන්ති. සො තෙසං අධිප්පායං පුරෙත්තො කම්මට්ඨානං ආචික්ඛති, ධම්මං දෙසෙති, පඤ්භං විස්සජ්ජෙති. තෙ සටෙන්තා වායමන්තා අප්පෙකච්චෙ සකදාගාමිඵලං, අප්පෙකච්චෙ අනාගාමිඵලං, අප්පෙකච්චෙ අරහත්තං, අප්පෙකච්චෙ තිස්සො විජ්ජා, අප්පෙකච්චෙ ඡළභිඤ්ඤා, අප්පෙකච්චෙ චතස්සො පටිසම්භිදා අධිගච්ඡන්ති. තෙ දිස්වා ලකුණ්ඩකහද්දියොපි සෙබො සමානො කාලං ඤත්වා අත්තනො චිත්තකල්ලකඤ්ච සල්ලෙබ්බඤ්ච පච්චවෙක්ඛිත්වා ධම්මසෙනාපතිං උපසඬකම්ත්වා කතපට්ඨන්ථාරො සම්මොදමානො ධම්මදෙසනං යාචි. සොපිස්ස අප්ඤ්ඤාසයස්ස අනුරූපං කථං කට්ඨෙයි. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො ආයස්මත්තං ලකුණ්ඩකහද්දියං අනෙකපරියායෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙති”තිආදි.

තත්ථ අනෙකපරියායෙනාති “ඉතිපි පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා, ඉතිපි දුක්ඛා, ඉතිපි අනත්තා”ති එවං අනෙකෙනි කාරණෙනි. ධම්මියා කථායාති පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං උදයබ්බයාදිපකාසනියා ධම්මියා කථාය. සන්දස්සෙතීති තානියෙව අනිච්චාදිලක්ඛණානි උදයබ්බයාදිකෙ ව සම්මා දස්සෙති, හත්ථෙන ගහෙත්වා විය පච්චක්ඛන්තො දස්සෙති. සමාදපෙතීති තත්ථ ලක්ඛණාරම්මණිකං විපස්සනං සම්මා ආදපෙති, යථා වීථිපටිපන්නා භුත්වා පවත්තති, එවං ගණ්භාපෙති. සමුත්තෙජෙතීති විපස්සනාය ආරද්ධාය සඬබාරානං උදයබ්බයාදීසු උපට්ඨහත්තෙසු යථාකාලං පග්ගහනිග්ගහසමුපෙක්ඛණෙනි බොජ්ඣංගානං අනුපවත්තනෙන භාවනං මජ්ඣිමං වීථිං ඔතාරෙත්වා යථා විපස්සනාඤ්ඤාණං සුරං පසන්නං භුත්වා වහති, එවං ඉන්ද්‍රියානං විසද්භාවකරණෙන විපස්සනාචිත්තං සම්මා උත්තෙජෙති, විසදාපනවසෙන වොදපෙති. සම්පහංසෙතීති තථා පවත්තියමානාය විපස්සනාය සමප්පවත්තභාවනාවසෙන වෙච උපරිලද්ධබ්බභාවනාබලෙන ව චිත්තං සම්මා පහංසෙති, ලද්ධස්සාදවසෙන වා සුට්ඨු තොසෙති. අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චිති යථා යථා ධම්මසෙනාපති ධම්මං දෙසෙති, තථා තථා තථලක්ඛණං විපස්සන්තස්ස

ථෙරස්ස ච දෙසනානුභාවෙන, අත්තනො ච උපනිස්සයසම්පත්තියා ඤාණස්ස පරිපාකං ගතත්තා දෙසනානුසාරෙන ඤාණෙ අනුපවත්තන්තෙ කාමාසවාදීසු කඤ්චි ආසවං අග්ගහෙත්වා මග්ගපටිපාටියාව අනවසෙසතො චිත්තං විමුච්චි, අරහත්තඵලං සච්ඡාකාසිති අත්ථො.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං ආයස්මතො ලකුණ්ඩකහද්දියස්ස අඤ්ඤාරාධනසඬ්ඛාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ උද්ධන්ති රූපධාතුයා අරූපධාතුයා ච. අධොති කාමධාතුයා. සබ්බධිති සබ්බස්මිම්භි සඬ්ඛාරගතෙ. විජ්ජමුත්තොති පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භනවිමුත්තියා අපරභාගෙ සමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිවිමුත්තීහි සබ්බජ්ජකාරෙන විමුත්තො. එත්ථ ච උද්ධං විජ්ජමුත්තොති එතෙන පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනපභානං දස්සෙති. අධො විජ්ජමුත්තොති එතෙන පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනපභානං. සබ්බධි විජ්ජමුත්තොති එතෙන අවසිට්ඨසබ්බාකුසලපභානං දස්සෙති. අථ චා උද්ධන්ති අනාගතකාලග්ගහණං. අධොති අතීතකාලග්ගහණං. උභයග්ගහණෙනෙව තදුභයපටිසංයුත්තත්තා පච්චුජ්ජන්තො අද්ධා ගහිතො හොති, තත්ථ අනාගතකාලග්ගහණෙන අනාගතක්ඛන්ධායතනධාතුයො ගහිතා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. සබ්බධිති කාමහෙදාදිකෙ සබ්බස්මිං හවෙ. ඉදං චුත්තං හොති – අනාගතො අතීතො පච්චුජ්ජන්තොති එවං තියද්ධසඬ්ඛගිතෙ සබ්බස්මිං හවෙ විජ්ජමුත්තොති.

අයංහමස්මිති අනානුපස්සිති යො එවං විජ්ජමුත්තො, සො රූපවෙදනාදීසු “අයං නාම ධම්මො අහමස්මි”ති දිට්ඨිමානමඤ්ඤනාවසෙන එවං නානුපස්සති. තස්ස තථා දස්සනෙ කාරණං නත්ථිති අධිජ්ජායො. අථ චා අයංහමස්මිති අනානුපස්සිති ඉදං යථාචුත්තාය විමුත්තියා අධිගමුපායදීපනං. තියද්ධසඬ්ඛගිතෙ තෙභූමකෙ සඬ්ඛාරෙ “එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති පවත්තනසභාවාය මඤ්ඤනාය අනධිට්ඨානං කත්වා “නෙතං මම, නෙසොහමස්මි, න මෙ සො අත්තා”ති එවං උප්පජ්ජමානා යා පුබ්බභාගචුට්ඨානගාමිනී විපස්සනා, සා විමුත්තියා පදට්ඨානං. එවං විමුත්තො උද්ධාරි ඔසං, අතිණ්ණපුබ්බං අපුනඛ්භවායාති එවං දසහි සංයොජනෙහි සබ්බාකුසලෙහි ච සබ්බථා විමුත්තො අරහා අරියමග්ගාධිගමනතො පුබ්බෙ සුපිනන්තෙපි අතිණ්ණපුබ්බං කාමොසො හවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසොති ඉමං චතුබ්බිධං ඔසං, සංසාරමහොසමෙව චා අපුනඛ්භවාය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාය උද්ධාරි උත්තිණ්ණො, උත්තරිත්වා පාරෙ ධිතොති අත්ථො.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියලකුණ්ඩකහද්දියසුත්තවණ්ණනා

62. දුතියෙ සෙබං මඤ්ඤමානොති “සෙබො අය”න්ති මඤ්ඤමානො. තත්‍රායං වචනත්ථො – සික්ඛතීති සෙබො. කිං සික්ඛති? අධිසීලං අධිචිත්තං අධිපඤ්ඤඤ්ච. අථ වා සික්ඛනං සික්ඛා, සා එතස්ස සීලන්ති සෙබො. සො හි අපරියොසිතසික්ඛත්තා තදධිමුත්තත්තා ච එකන්තෙන සික්ඛනසීලො, න පරිනිට්ඨිතසික්ඛො අසෙබො විය තත්ථ පටිප්පස්සද්ධස්සුක්කො, නාපි විස්සට්ඨසික්ඛො පචුරජනො විය තත්ථ අනධිමුත්තො. අථ වා අරියාය ජාතියා තීසු සික්ඛාසු ජාතො, තත්ථ වා භවොති සෙබො. භියොයාසොමත්තායාති පමාණතො උත්තරි, පමාණං අතික්කමිත්වා අධිකතරන්ති අත්ථො. ආයස්මා හි ලකුණ්ඩකහද්දියො පට්ඨසුත්තෙ වුත්තෙන විධිනා පට්ඨමොවාදෙන යථානිසිත්තොව ආසවක්ඛයප්පත්තො. ධම්මසෙනාපති පන තස්ස තං අරහත්තප්පත්තිං අනාවජ්ජනෙන අජානිත්වා “සෙබොයෙවා”ති මඤ්ඤමානො අප්පං යාවිතො බහුං දදමානො උළාරපුරිසො විය භියොයා භියොයා අනෙකපරියායෙන ආසවක්ඛයාය ධම්මං කට්ඨෙතියෙව. ආයස්මාපි ලකුණ්ඩකහද්දියො “කතකිච්චො දානාහං, කිං ඉමිනා ඔවාදෙනා”ති අචිත්තෙන්වා සද්ධම්මගාරවෙන පුබ්බෙ විය සක්කච්චං සුඤ්ඤාතියෙව. තං දිස්වා භගවා ගන්ධකුටියං නිසිත්තොයෙව බුද්ධානුභාවෙන යථා ධම්මසෙනාපති තස්ස කිලෙසක්ඛයං ජානාති, තථා කත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි. තෙන වුත්තං “තෙන බො පන සමයෙනා”තිආදි. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං අනන්තරසුත්තෙ වුත්තමෙව.

ගාථායං පන අවිජ්ජිතං වට්ඨන්ති අනවසෙසතො කිලෙසවට්ඨං සමුච්ඡින්නදි, ඡින්නෙ ච කිලෙසවට්ඨෙ කම්මවට්ඨමිපි ඡින්නමෙව. බ්‍යගා නිරාසන්ති ආසා වුච්චති තණ්හා, නත්ථි එත්ථ ආසාති නිරාසං, නිබ්බානං. තං නිරාසං විසෙසෙන අගා අධිගතොති බ්‍යගා, අග්ගමග්ගස්ස අධිගතත්තා පුන අධිගමකාරණෙන විනා අධිගතොති අත්ථො. යස්මා තණ්හා දුක්ඛසමුදයභූතා, තාය පභිනාය අප්පභිනො නාම කිලෙසො නත්ථි, තස්මාස්ස තණ්හාපහානං සවිසෙසං කත්වා දස්සෙන්තො “විසුක්ඛා සරිතා න සන්දති”ති ආහ. තස්සත්ථො – චතුත්ථසුරියපාතුභාවෙන විය මහානදියො චතුත්ථමග්ගඤ්ඤාණුප්පාදෙන අනවසෙසතො විසුක්ඛා විසොසිතා තණ්හාසරිතා නදී න සන්දති, ඉතො පට්ඨාය න පවත්ති. තණ්හා හි “සරිතා”ති වුච්චති. යථාහ – “සරිතාති සිනෙහිතාති ච, සොමනස්සාති භවන්ති ජන්තුතො”ති (ධ. ප. 341), “සරිතා විසත්තිකා”ති (ධ. ස. 1065; මහානි. 3) ච. ඡින්නං වට්ඨං න වත්තතීති එවං කිලෙසවට්ඨසමුච්ඡෙදෙන ඡින්නං වට්ඨං අනුප්පාදධම්මතං අවිපාකධම්මතඤ්ච ආපාදනෙන උපච්ඡින්නං කම්මවට්ඨං න වත්තති න පවත්ති. එසෙවන්තො දුක්ඛස්සාති යදෙනං සබ්බසො කිලෙසවට්ඨාභාවතො කම්මවට්ඨස්ස අප්පවත්තනං, සො ආයතිං විපාකවට්ඨස්ස එකංසෙනෙව අනුප්පාදො එව සකලස්සාපි සංසාරදුක්ඛස්ස අන්තො පරිච්ඡෙදො පරිවට්ඨමහාවොති.

3. පයමසත්තසුත්තවණ්ණනා

63. තතියෙ කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. අතිවෙලන්ති වෙලං අතික්කම්ථවා. සත්තාති අයොනියොමනසිකාරබ්බලකාය විජ්ජමානම්පි ආදීනවං අනොලොකෙත්වා අස්සාදමෙව සරිත්වා සජ්ජනවසෙන සත්තා, ආසත්තා ලග්ගාති අත්ථො. රත්තාති වත්ථං විය රඬගජානෙන චිත්තස්ස විපරිණාමකරණෙන ඡන්දරාගෙන රත්තා සාරත්තා. ගිද්ධාති අභිකඬ්ඛනසභාවෙන අභිජ්ඣනෙන ගිද්ධා ගෙධං ආපන්නා. ගධිකාති රාගමුච්ඡිතා විය දුම්මොවනීයභාවෙන තත්ථ පටිබද්ධා. මුච්ඡිතාති කිලෙසවසෙන විසඤ්ඤභූතා විය අනඤ්ඤකිව්වා මුච්ඡං මොහං ආපන්නා. අජ්ඣෙකාපන්නාති අනඤ්ඤසාධාරණෙ විය කත්වා ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා ධීතා. සම්මත්තකජාතාති කාමෙසු පාතඛ්‍යතං ආපජ්ජන්තා අප්පසුබ්බෙදනාය සම්මත්තකා සුට්ඨු මත්තකා ජාතා. “සම්මොදකජාතා”තිපි පාඨො, ජාතසම්මොදනා උප්පන්නපහංසාති අත්ථො. සබ්බෙහිපි පදෙහි තෙසං තණ්හාධිපන්නතංයෙව වදති. එත්ථ ව පයමං “කාමෙසු”ති වත්වා පුනපි “කාමෙසු”ති වචනං තෙසං සත්තානං තදධිමුත්තිදීපනත්ථං. තෙන සබ්බිරියාපටෙසු කාමගුණසමඬ්ඛිතො හුත්වා තදා විහරිංසුති දස්සෙති.

තස්මිඤ්ච සමයෙ යපෙත්වා අරියසාවකෙ සබ්බෙ සාවත්ථිවාසිතො උස්සවං සොසෙත්වා යථාචිභවං ආපානභූමිං සජ්ජෙත්වා භුඤ්ජන්තා පිචන්තා ආවි වෙව රහො ව කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තා ඉන්ද්‍රියානි පරිවාරෙන්තා කාමෙසු පාතඛ්‍යතං ආපජ්ජිංසු. භික්ඛු සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තා තත්ථ තත්ථ ගෙහෙ ආරාමුය්‍යානාදීසු ව මනුස්සෙ උස්සවං සොසෙත්වා කාමනින්තො තථා පටිපජ්ජන්තො දිස්වා “විහාරං ගන්ත්වා සණ්ඨසුබ්බමං ධම්මං ලභිස්සාමා”ති භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු...පෙ.... කාමෙසු විහරන්ති”ති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං මනුස්සානං ආපානභූමිරමණීයෙසු මහාපරිලාභෙසු අනෙකානත්ථානුබන්ධෙසු සොරාසය්හකටුකඵලෙසු කාමෙසු අනාදීනවදස්සිතං සබ්බාකාරතො විදිත්වා කාමානඤ්චෙව කිලෙසානඤ්ච ආදීනවචිභාවනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ කාමෙසු සත්තාති වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන රත්තා මත්තා සත්තා විසත්තා ලග්ගා ලග්ගිතා සංයුත්තා. කාමසඬ්ඛනසත්තාති තායෙව කාමසත්තියා වත්ථුකාමෙසු රාගසඬ්ඛනෙ වෙව දිට්ඨිමානදොසඅවිජ්ජාසඬ්ඛනෙහි ව සත්තා ආසත්තා. සංයොජනෙ වජ්ජමපස්සමානාති කම්මවට්ටං විපාකවට්ටෙන, භවාදිකෙ වා භවන්තරාදීහි, සත්තෙ වා දුක්ඛෙහි සංයොජනතො බන්ධනතො සංයොජනනාමකෙ කාමරාගාදිකිලෙසජානෙ සංයොජනීයෙසු ධම්මෙසු අස්සාදානුපස්සිතාය වට්ටදුක්ඛමූලභාවාදිකං වජ්ජං දොසං ආදීනවං අපස්සන්තා. න හි ජාතු

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා වූළවග්ගො
සංයොජනසඨ්ඨගසත්තා, ඔසං තරෙය්‍යං විපුලං මහත්තන්ති එවං
ආදීනවදස්සනාභාවෙන සංයොජනසභාවෙසු සඨ්ඨගෙසු,
සංයොජනසඨ්ඨාතෙහි වා සඨ්ඨගෙහි තෙසං විසයෙසු තෙභූමකධම්මෙසු
සත්තා විපුලවිසයතාය අනාදිකාලතාය ච විපුලං විත්ථිණිණං මහත්තඤ්ච
කාමාදිඔසං, සංසාරොසමෙව වා න කදාචි තරෙය්‍යං, එකංසෙනෙව තස්ස
ඔසස්ස පාරං න ගච්ඡෙය්‍යන්ති අත්ථො.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. දුතියසත්තසුත්තවණ්ණනා

64. චතුත්ථෙ අන්ධිකතාති කාමා නාම අනන්ධම්පි අන්ධං කරොන්ති.

යථාහ -

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ නර”න්ති. (ඉතිවු. 88;
මහානි. 5; වූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) -

තස්මා කාමෙන අනන්ධාපි අන්ධා කතාති අන්ධිකතා. සෙසං
අනන්තරසුත්තෙ වුත්තනයමෙව. තත්ථ හි මනුස්සානං පවත්ති හික්ඛුහි දිස්වා
භගවතො ආරොචිතා, ඉධ භගවතා සාමංයෙව දිට්ඨාති අයමෙව විසෙසො.
සත්ථා සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා ජෙතවනං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ
අවිරවතියං නදියං මච්ඡබන්ධෙහි ඔඬ්ඬිතං කුමිතං පවිසිත්වා නික්ඛන්තුං
අසක්කොන්තෙ බහු මච්ඡෙ පස්සි, තතො අපරභාගෙ එකං ධීරපකං වච්ඡං
ගොරවං කත්වා අනුබන්ධිත්වා ඵඤ්ඤපිපාසාය ගීවං පසාරෙත්වා මාතු
අන්තරසත්ථියං මුඛං උපනෙන්නං පස්සි. අථ භගවා විහාරං පවිසිත්වා පාදෙ
පක්ඛාලෙත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො පච්ඡිමං චත්ථුද්වයං
සුරිමස්ස උපමානභාවෙන ගහෙත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ කාමන්ධාති චත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙන අන්ධා විචක්ඛුකා
කතා. ජාලසඤ්ජන්තාති සකත්තභාවපරත්තභාවෙසු
අජ්ඣාත්තිකබාහිරායතනෙසු, තන්තිස්සිතෙසු ච ධම්මෙසු අතීතාදිවසෙන
අනෙකභෙදහින්තෙසු හෙට්ඨපරියවසෙන අපරාපරං උජ්ජත්තියා
අන්තොගධානං අනත්ථාවහතො ච ජාලභූතාය තණ්හාය සුබ්බමච්ඡිද්දෙන
ජාලෙන පරිවුතො විය උදකරහදො සඤ්ජන්තා පලිගුණධීතා
අජ්ඣාත්ථා. තණ්හාජදනජාදිතාති තණ්හාසඬ්ඨාතෙන ඡදනෙන
සෙවාලපණකෙන විය උදකං ඡාදිතා, පටිච්ඡන්තා පිහිතාති අත්ථො.
පද්ද්වයෙනාපි කාමච්ඡන්දනීවරණනිවාරිතකුසලචිත්තාවාරතං දස්සෙති.

පමත්තඛන්ධුනා ඛද්ධාති කිලෙසමාරොන දෙවපුත්තමාරොන ච ඛද්ධා. යදග්ගෙන හි කිලෙසමාරොන ඛද්ධා, තදග්ගෙන දෙවපුත්තමාරොනපි ඛද්ධා නාම භොන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො;
තෙන තං බාධයිස්සාමි, න මෙ සමණ මොක්ඛසි”ති. (සං. නි. 1.151;
මහාව. 33);

නමුචි කණ්භො පමත්තඛන්ධුති තිණි මාරස්ස නාමානි. දෙවපුත්තමාරොපි හි කිලෙසමාරො විය අනත්ථෙත පමත්තෙ සත්තෙ ඛන්ධතීති පමත්තඛන්ධු. “පමත්තා ඛන්ධනෙ ඛද්ධා”තිපි පටන්ති. තත්ථ ඛන්ධනෙති කාමගුණඛන්ධනෙති අත්ථො. ඛද්ධාති නියමිතා. යථා කිං? මච්ඡාව කුමිනාමුඛෙ යථා නාම මච්ඡඛන්ධකෙන ඔඩ්ඞිතස්ස කුමිනස්ස මුඛෙ පට්ඨා මච්ඡා තෙන ඛද්ධා හුත්වා මරණමත්ථෙත්ති පාපුණන්ති, එවමෙව මාරොන ඔඩ්ඞිතෙන කාමගුණඛන්ධනෙන ඛද්ධා ඉමෙ සත්තා ජරාමරණමත්ථෙත්ති. වච්ඡො බීරපකොච මාතරං යථා බීරපායී තරුණවච්ඡො අත්තනො මාතරං අත්ථෙති අනුගච්ඡති, න අඤ්ඤං එවං මාරඛන්ධනඛද්ධා සත්තා සංසාරෙ පරිබ්භමන්තා මරණමෙව අත්ථෙත්ති අනුගච්ඡන්ති, න අජරං අමරණං නිබ්බානන්ති අධිජ්ජායො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අපරලකුණ්ඩකභද්දියසුත්තවණ්ණනා

65. පඤ්චමෙ සම්බහුලානං භික්ඛූනං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතොති ආයස්මා ලකුණ්ඩකභද්දියො එකදිවසං සම්බහුලෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං ගාමන්තරොන පිණ්ඩාය වරින්වා කතභත්තකිච්චො පත්තං වොදකං කත්වා ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා අංසෙ ලග්ගෙත්වා වීවරං සඬ්ඝරිත්වා තම්පි වාමංසෙ ය්පෙත්වා පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපථසම්පන්නො අත්තනො සතිපඤ්ඤාවෙපුල්ලං පකාසෙන්නො විය සතිසම්පජඤ්ඤං සුපට්ඨිතං කත්වා සමාහිතෙන චිත්තෙන පදෙ පදං නික්ඛිපන්නො ගච්ඡති, ගච්ඡන්නො ච භික්ඛූනං පච්ඡතො පච්ඡතො ගච්ඡති තෙහි භික්ඛූහි අසංමිස්සො. කස්මා? අසංසට්ඨවිහාරිතාය. අපිච තස්සායස්මතො රූපං පරිභූතං පරිභවට්ඨානීයං පුට්ඨජ්ජනා ඔභිලෙන්ති. ථෙරො තං ජානිත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡති “මා ඉමෙ මං නිස්සාය අපුඤ්ඤං පසවිංසු”ති. එවං තෙ භික්ඛූ ච ථෙරො ච සාවත්ථිං පත්වා විහාරං පටිසිත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬ්ඤාමන්ති. තෙන චුත්තං - “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා ලකුණ්ඩකභද්දියො”තිආදි.

තත්ථ දුබ්බණ්ණන්ති විරූපං. තෙනස්ස වණ්ණසම්පත්තියා සණ්ඨානසම්පත්තියා ච අභාවං දස්සෙති. දුද්දසිකන්ති අපාසාදිකදස්සනං. තෙනස්ස අනුබ්බඤ්ජනසම්පත්තියා ආකාරසම්පත්තියා ච අභාවං දස්සෙති.

ඔකොට්මකන්ති රස්සං. ඉමිනා ආරොහසම්පත්තියා අභාවං දස්සෙති. යෙභුයොන භික්ඛූනං පරිභූතරූපන්ති පුට්ඨජනභික්ඛූහි ඔභිළිතරූපං. පුට්ඨජනා එකච්චෙ ඡබ්බග්ගියාදයො තස්සායස්මතො ගුණං අජානන්තා හත්ථකණ්ණුළුකාදිසු ගණ්හන්තා පරාමසන්තා කිළන්තා පරිභවන්ති, න අරියා, කල්‍යාණපුට්ඨජනා වා.

භික්ඛු ආමන්තෙසීති කස්මා ආමන්තෙසී? ථෙරස්ස ගුණං පකාසෙතුං. එවං කිර හගවතො අහොසි “ඉමෙ භික්ඛු මම පුත්තස්ස මහානුභාවතං න ජානන්ති, තෙන තං පරිභවන්ති, තං නෙසං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය හවිස්සති, හන්දාහං ඉමස්ස ගුණෙ භික්ඛූනං පකාසෙත්වා පරිභවතො නං මොචෙස්සාමි”ති.

පස්සථ නොති පස්සථ නු. න ච සා සමාපත්ති සුලභරූපා, යා තෙන භික්ඛූනා අසමාපන්නපුබ්බාති රූපසමාපත්ති අරූපසමාපත්ති බ්‍රහ්මචිහාරසමාපත්ති නිරොධසමාපත්ති එලසමාපත්තිති එවං පහෙදා සාවකසාධාරණා යා කාචි සමාපත්තියො නාම, තාසු එකාපි සමාපත්ති න සුලභරූපා, දුල්ලභා, නත්ථියෙව සා තෙන ලකුණ්ඩකහද්දියෙන භික්ඛූනා අසමාපන්නපුබ්බා. එතෙනස්ස යං වුත්තං. “මහිද්ධිකො මහානුභාවො”ති, තත්ථ මහිද්ධිකතං පකාසෙත්වා ඉදානි මහානුභාවතං දස්සෙතුං. “යස්ස චත්ථායා”තිආදිමාහ. තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව. එත්ථ ච හගවා “එසො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”තිආදිනා, “භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛු න යො වා සො වා දුබ්බණ්ණො දුද්දසිකො ඔකොට්මකොති භික්ඛූනං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ආගච්ඡතිති ච එත්තකෙන න ඔඤ්ඤාතබ්බො, අථ බො මහිද්ධිකො මහානුභාවො, යංකිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තං තෙන අනුප්පත්තං, තස්මා තං පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුං කත්වා ඔලොකෙථ, තං වො දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය හවිස්සති”ති දස්සෙති.

එතමත්ථං. විදිත්වාති එතං ආයස්මතො ලකුණ්ඩකහද්දියස්ස මහිද්ධිකතාමහානුභාවතාදිහෙදං ගුණරාසිං සබ්බාකාරතො ජානිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ නෙලඬිගොති එලං වුව්චති දොසො, නාස්ස එලන්ති නෙලං. කිං පන තං? සුපරිසුද්ධසීලං. තඤ්භි නිද්දොසට්ඨෙන ඉධ “නෙල”න්ති අධිජ්ජෙතං. තං නෙලං පධානභූතං අඬිගං එතස්සාති නෙලඬිගො. සො යං “රථො”ති වක්ඛති, තෙන සම්බන්ධො, තස්මා සුපරිසුද්ධසීලඬිගොති අත්ථො. අරහත්තඵලසීලඤ්භි ඉධාධිජ්ජෙතං. සෙතො පච්ඡාදො එතස්සාති සෙතපච්ඡාදො. පච්ඡාදොති රථස්ස උපරි අත්ථරිතබ්බකම්බලාදි. සො පන සුපරිසුද්ධධවලභාවෙන සෙතො වා හොති රත්තනීලාදිසු වා අඤ්ඤතරො. ඉධ පන අරහත්තඵලවිමුත්තියා අධිජ්ජෙතත්තා සුපරිසුද්ධභාවං උපාදාය “සෙතපච්ඡාදො”ති වුත්තං යථා අඤ්ඤත්‍රාපි “රථො සීලපරික්ඛාරො”ති.

එකො සතිසඛිබාතො අරො එතස්සාති එකාරො. වත්තනීති පවත්තති. රටොති ටෙරස්ස අත්තභාවං සන්ධාය වදති.

අනීසන්ති නිද්දුක්ඛං, බොහවිරහිතං යානං විය කිලෙසපරිබොහවිරහිතන්ති අත්ථො. ආයන්තන්ති සම්බහුලානං හික්ඛුනං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ආගච්ඡන්තං. ඡින්නසොතන්ති පච්ඡින්නසොතං. පකතිරථස්ස හි සුඛපවත්තනත්ථං අක්ඛස්සෙසු නාභියඤ්ච උපලිත්තානං සජ්ජිතෙලාදීනං සොතො සවනං සන්දනං භොති, තෙන සො අච්ඡින්නසොතො නාම භොති. අයං පන ඡත්තිංසනියා සොතානං අනවසෙසතො පහිනත්තා ඡින්නසොතො නාම භොති, තං ඡින්නසොතං. නත්ථි එතස්ස බන්ධනන්ති අබන්ධනො. රුප්පත්ථරස්ස හි අක්ඛෙන සද්ධිං නිව්වලභාවකරණත්ථං බහුනි බන්ධනානි භොන්ති, තෙන සො සබන්ධනො. අයං පන සබ්බසංයොජනබන්ධනානං අනවසෙසතො පරික්ඛිණත්තා අබන්ධනො, තං අබන්ධනං. පස්සාති භගවා ටෙරස්ස ගුණෙහි සොමනස්සජ්ජත්තො හුත්වා අත්තානං වදති.

ඉති සත්ථා ආයස්මන්තං ලකුණ්ඩකභද්දියං අරහත්තඵලසීසෙන සුවක්කං, අරහත්තඵලවිමුත්තියා සුඋත්තරච්ඡදං, සුපට්ඨිතාය සතියා ස්ථාරං, කිලෙසපරිබොහාභාවෙන අපරිබොහං, තණ්හුපලෙපාභාවෙන අනුපලෙපං, සංයොජනාදීනං අභාවෙන අබන්ධනං සුපරික්ඛිත්තං සුයුත්තං ආජඤ්ඤරථං කත්වා දස්සෙති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. තණ්හාසඛියසුත්තවණ්ණනා

66. ඡට්ඨෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤොති එත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤොති තස්සායස්මතො ගොත්තතො ආගතනාමං. සාවකෙසු පන සබ්බපඨමං අරියසච්චාති පටිච්ඡ්ඤ්ඤාති භගවතා “අඤ්ඤාසි වත, භො, කොණ්ඩඤ්ඤො”ති (මහාව. 17; සං. නි. 5.1081) වුත්තඋදානවසෙන ටෙරො සාසනෙ “අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො”ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තණ්හාසඛියවිමුත්තින්ති තණ්හා සඛිඛියති පහියති එත්ථාති තණ්හාසඛියො, නිබ්බානං. තස්මිං තණ්හාසඛියෙ විමුත්ති. තණ්හා වා සඛිඛියති පහියති එතෙනාති තණ්හාසඛියො, අරියමග්ගො. තස්ස ඵලභූතා, පරියොසානභූතා වා විමුත්තිති තණ්හාසඛියවිමුත්ති, නිජ්ජරියායෙන අරහත්තඵලසමාපත්ති. තං පච්චවෙක්ඛමානො නිසින්තො භොති. අයඤ්ඤි ආයස්මා බහුලං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, තස්මා ඉධාපි ඵවමකාසි.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස අග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණං විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා වූළවග්ගො
තත්ථ යස්ස මූලං ඡමා නත්ථීති යස්ස අරියපුග්ගලස්ස
අත්තභාවරුක්ඛමූලභූතා අවිජ්ජා, තස්සාව පතිට්ඨා හෙතුභූතා
ආසවනීවරණඅයෝනියොමනසිකාරසඬ්ඛාතා ඡමා පථවී ච නත්ථී
අග්ගමග්ගෙන සමුග්ගාතිතත්තා. පණ්ණා නත්ථී කුතො ලතාති නත්ථී ලතා
කුතො පණ්ණාති පදසම්බන්ධො. මානාතිමානාදිපහෙදා
සාධාපසාධාදිසඬ්ඛාතා ලතාපි නත්ථී, කුතො එව
මදස්පමාදමායාසාධෙය්‍යාදිපණ්ණානීති අත්ථො. අථ චා පණ්ණා නත්ථී
කුතො ලතාති රුක්ඛඬ්ඛකුරස්ස වඩ්ඪමානස්ස පට්ඨං. පණ්ණාති
නිබ්බත්තත්ති. පච්ඡා සාධාපසාධාසඬ්ඛාතා ලතාති කත්ථා චුත්තං. තත්ථ
යස්ස අරියමග්ගභාවනාය අසති උප්පජ්ජනාරහස්ස අත්තභාවරුක්ඛස්ස
අරියමග්ගස්ස භාවිතත්තා යං අවිජ්ජාසඬ්ඛාතං මූලං, තස්ස පතිට්ඨානභූතං
ආසවාදි ච නත්ථී. මූලග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ මූලකාරණත්තා ඛිප්පට්ඨානියං
කම්මං තදභාවොපි ගහිතොයෙවාති චෙදිතබ්බො. අසති ච කම්මබ්බෙ
තංනිමිත්තො විඤ්ඤාණඬ්ඛකුරො, විඤ්ඤාණඬ්ඛකුරනිමිත්තා ච
නාමරූපසලායතනපත්තසාධාදෙයො න නිබ්බත්තිස්සන්තිසෙව. තෙන චුත්තං
– “යස්ස මූලං ඡමා නත්ථී, පණ්ණා නත්ථී කුතො ලතා” ති.

තං ධීරං බන්ධනා මුත්තත්ති තං චතුබ්බිධසම්මප්පධානවීරියයොගෙන
විජිතමාරත්තා ධීරං, තතො එව සබ්බකිලෙසාහිසඬ්ඛාරබන්ධනතො මුත්තං.
කො තං නින්දිතුමරහතීති එත්ථ ත්ති නිපාතමත්තං. එවං
සබ්බකිලෙසවිජ්ජමුත්තං සීලාදිඅනුත්තරගුණසමන්තාගතං කො නාම
විඤ්ඤාණාතිකො නින්දිතුං ගරහිතුං අරහති නින්දානිමිත්තස්සෙව අභාවතො.
දෙවාපි නං පසංසන්තීති අඤ්ඤදත්ථු දෙවා සක්කාදෙයො ගුණවිසෙසවිදු,
අපිසද්දෙන මනුස්සාපි බත්තිසපණ්ඩිතාදෙයො පසංසන්ති. කිඤ්ච හියොයා
බ්‍රහ්මනාපි පසංසිතො මහාබ්‍රහ්මනාපි අඤ්ඤෙහිපි
බ්‍රහ්මනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදිහිපි පසංසිතො ථොමිතොයෙවාති.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පපඤ්චයසුත්තවණ්ණනා

67. සත්තමෙ පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛාපභානන්ති පපඤ්චෙන්ති යත්ථ සයං
උප්පන්නා, තං සන්නානං විත්ථාරෙන්නි වීරං යපෙන්නීති පපඤ්චා, කිලෙසා.
විසෙසතො රාගදොසමොහතණ්හාදිට්ඨිමානා. තථා හි චුත්තං –

“රාගො පපඤ්චො, දොසො පපඤ්චො, මොහො පපඤ්චො,
තණ්හා පපඤ්චො, දිට්ඨි පපඤ්චො, මානො පපඤ්චො” ති. –

අපිච සංකිලෙසට්ඨො පපඤ්චට්ඨො, කචචරට්ඨො පපඤ්චට්ඨො. තත්ථ
රාගපපඤ්චස්ස සුභසඤ්ඤා නිමිත්තං, දොසපපඤ්චස්ස ආසාතවත්ථු,
මොහපපඤ්චස්ස ආසවා, තණ්හාපපඤ්චස්ස වෙදනා, දිට්ඨිපපඤ්චස්ස
සඤ්ඤා, මානපපඤ්චස්ස විතක්කො නිමිත්තං. තෙහි පපඤ්චෙහි සහගතා

සඤ්ඤා පපඤ්චසඤ්ඤා. පපඤ්චසඤ්ඤානං සඬ්ඛා භාගා කොට්ඨාසා පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛා. අත්ථතො සද්ධිං නිමිත්තෙනි තංතංපපඤ්චස්ස පක්ඛියො කිලෙසගණො. සඤ්ඤාගහණඤ්චෙත්ථ තස්ස නෙසං සාධාරණහෙතුභාවෙන. චුත්තඤ්ඤෙනං - “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”ති (සු. නි. 880). තෙසං පභානං, තෙන තෙන මග්ගෙන රාගාදිකිලෙසානං සමුච්ඡේදනන්ති අත්ථො.

තදා හි භගවා අතීතාසු අනෙකකොට්ඨකසහස්සසඬ්ඛාසු අත්තතො ජාතීසු අනත්ථස්ස නිමිත්තභූතෙ කිලෙසෙ ඉමස්මිං වරිමහවෙ අරියමග්ගෙන බොධිමණ්ඩෙ සවාසනෙ පහීනෙ පච්චචෙක්ඛිත්වා සත්තසන්තානඤ්ච කිලෙසවර්තං රාගාදිකිලෙසසංකිලිට්ඨං කඤ්ජියපුණ්ණලාබ්බං විය තක්කහරිතවාටිං විය වසාපිතපිලොතිකං විය ව දුබ්බිනිමොවියං දිස්වා “ඵවං ගහනං නාමීදං කිලෙසවට්ඨං අනාදිකාලභාවිතං මය්හං අනවසෙසං පහීනං, අහො සුජ්ජහීන”න්ති උජ්ජන්තපිතිපාමොජ්ජො උදානං උදානෙසි. තෙන චුත්තං - “අථ බො භගවා අත්තතො පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛාපභානං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි”ති.

තත්ථ යස්ස පපඤ්චා යීති ච නත්ථීති යස්මා භගවා අත්තානමෙව පරං විය කත්වා නිද්දිසති තස්මා යස්ස අග්ගපුග්ගලස්ස චුත්තලක්ඛණා පපඤ්චා, තෙනි කතා සංසාරෙ යීති ච නත්ථී. නෙත්තියං පන “යීති නාම අනුසයො”ති (නෙත්ති. 27) චුත්තං. අනුසයො හි භවපචත්තියා මූලන්ති. සත්තෙ සංසාරෙ පපඤ්චෙත්තීති පපඤ්චා. “පපඤ්චට්ඨිති”ති ච පායො. තස්සත්ථො - පපඤ්චානං යීති විජ්ජමානතා මග්ගෙන අසමුච්ඡේදො පපඤ්චට්ඨිති, පපඤ්චා ඵව චා අවසිට්ඨකුසලාකුසලවිපාකානං පචත්තියා හෙතුභාවතො වට්ඨස්ස යීති පපඤ්චට්ඨිති, සා යස්ස අග්ගපුග්ගලස්ස නත්ථී. සන්දානං පලිසඤ්ච විනිවත්තොති යො ඛන්ධනට්ඨෙන සන්තානසදිසත්තා “සන්දාන”න්ති ලද්ධනාමා තණ්හාදිට්ඨියො, නිබ්බානනගරපවෙසනිසෙධනතො පලිසසදිසත්තා පලිසසඬ්ඛානං අවිජ්ජඤ්ච විනිවත්තො සවාසනපභානෙන විසෙසතො අතික්කන්තො. අපරෙ පන කොධං “සන්දාන”න්ති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. සො හි “පරාහිසජ්ජනී”ති චුත්තොති.

තං නිත්තණ්හං මුනිං වරන්තන්ති තං සබ්බථාපි තණ්හාභාවෙන නිත්තණ්හං, උභයලොකමුනනතො අත්තහිතපරහිතමුනනතො ච මුනිං, එකන්තෙනෙව සබ්බසත්තහිතත්ථං චතුහි ඉරියාපට්ඨෙහි නානාසමාපත්තිවාරෙහි අනඤ්ඤසාධාරණෙන ඤාණචාරෙන ච වරන්තං. නාවජානාති සදෙවකොපි ලොකොති සබ්බො සපඤ්ඤජාතිකො සත්තලොකො සදෙවකොපි සබ්බමකොපි න කදාවිපි අවජානාති න පරිභොති, අථ බො අයමෙව ලොකෙ අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො පවරොති ගරුං කරොන්තො සක්කච්චං පූජාසක්කාරනිරතො භොතීති.

8. කච්චානසුත්තවණ්ණනා

68. අට්ඨමෙ අජ්ඣත්තන්ති එත්ථ අයං අජ්ඣත්තසද්දො “ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි” තිආදීසු (ම. නි. 3.304) අජ්ඣත්තජ්ඣත්තෙ ආගතො. “අජ්ඣත්තා ධම්මා (ධ. ස. තිකමාතිකා 20), අජ්ඣත්තං වා කායෙ කායානුපස්සි” තිආදීසු (දී. නි. 2.373-374) නියකජ්ඣත්තෙ. “සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අජ්ඣත්තං සුඤ්ඤතං උපසම්පජ්ජ විහරති” තිආදීසු (ම. නි. 3.187) විසයජ්ඣත්තෙ, ඉස්සරියට්ඨානෙති අත්ථො. ඵලසමාපත්ති හි බුද්ධානං ඉස්සරියට්ඨානං නාම. “තෙනානන්ද, හික්ඛුනා තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣත්තමෙව චිත්තං සංශ්ඨපෙතබ්බ” තිආදීසු (ම. නි. 3.188) ගොචරජ්ඣත්තෙ. ඉධාපි ගොචරජ්ඣත්තෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා අජ්ඣත්තන්ති ගොචරජ්ඣත්තභූතෙ කම්මට්ඨානාරම්මණෙති වුත්තං හොති. පරිමුඛන්ති අභිමුඛං. සුපට්ඨිතායාති සුට්ඨු උපට්ඨිතාය කායගතාය සතියා. සතිසීසෙන චෙත්ථ ඤානං වුත්තං. ඉදං වුත්තං හොති “අජ්ඣත්තං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානවසෙන පටිලද්ධං උළාරං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා” ති.

අයඤ්චි ටෙරො භගවති සාවත්ථීයං විහරන්තෙ එකදිවසං සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතජ්ජට්ඨිකන්තො විහාරං පටිසිත්වා භගවතො වත්තං දස්සෙත්වා දිවාට්ඨානෙ දිවාචිහාරං නිසින්තො නානාසමාපත්තීහි දිවසභාගං චිත්තාමෙත්වා සායන්හසමයං විහාරමජ්ඣං ඔතරින්වා භගවති ගන්ධකුටියං නිසින්තො “අකාලො තාව භගවත්තං උපසඬ්ඤාමිතු” ති ගන්ධකුටියා අවිදුරෙ, අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ කාලපරිච්ඡෙදං කත්වා යථාවුත්තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසීදි. සත්ථා තං තථානිසින්තං ගන්ධකුටියං නිසින්තොයෙව පස්සි. තෙන වුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මහාකච්චානො...පෙ.... සුපට්ඨිතායා” ති.

එතමත්ථං විදින්වාති එතං ආයස්මතො මහාකච්චානත්ථෙරස්ස සතිපට්ඨානභාවනාවසෙන අධිගතං ඤානං පාදකං කත්වා සමාපජ්ජනං සබ්බාකාරතො විදින්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ යස්ස සීයා සබ්බදා සති, සතතං කායගතා උපට්ඨිතාති යස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස එකදිවසං ඡ කොට්ඨාසෙ කත්වා සබ්බස්මිම්පි කාලෙ නාමරූපහෙදෙන දුට්ඨෙපි කායෙ ගතා කායාරම්මණා පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං අනිච්චාදිසම්මසනවසෙන සතතං නිරන්තරං සාතච්චාභියොගවසෙන සති උපට්ඨිතා සීයා.

අයං කිරායස්මා පයිමං කායගතාසතිකම්මට්ඨානවසෙන ඤානං නිබ්බත්තෙන්වා තං පාදකං කර්වා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානමුඛෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං පත්තො. සො අපරභාගෙපි යෙභුයොන තමෙව ඤානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය තපෙව ච විපස්සිත්වා එළසමාපත්තිං සමාපජ්ජති. ස්වායං යෙන විධිනා අරහත්තං පත්තො, තං විධිං දස්සෙන්තො සත්ථා “යස්ස සියා සබ්බදා සති, සත්තං කායගතා උපට්ඨිතා”ති වත්වා තස්සා උපට්ඨානාකාරං විභාවෙතුං “නො චස්ස නො ච මෙ සියා, න භවිස්සති න ච මෙ භවිස්සති”ති ආහ.

තස්සත්ථො ද්විධා වෙදිතබ්බො සම්මසන්නො පුබ්බභාගවසෙන සම්මසන්නාලවසෙන වාති. තෙසු පුබ්බභාගවසෙන තාව නො චස්ස නො ච මෙ සියාති අතීතකාලෙ මම කිලෙසකම්මං නො චස්ස න භවෙය්‍ය වෙ, ඉමස්මිං පච්චුජ්ජන්තකාලෙ අයං අත්තභාවො නො ච මෙ සියා න මෙ උජ්ජජ්ජෙය්‍ය. යස්මා පන මෙ අතීතෙ කම්මකිලෙසා අහෙසුං, තස්මා තංතිමිත්තො එතරහි අයං මෙ අත්තභාවො පවත්ති. න භවිස්සති න ච මෙ භවිස්සතීති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පටිපක්ඛාධිගමෙන කිලෙසකම්මං න භවිස්සති න උජ්ජජ්ජස්සති මෙ, ආයතිං විපාකවට්ටං න ච මෙ භවිස්සති න මෙ පවත්තිස්සතීති. එවං කාලත්තයෙ කම්මකිලෙසහෙතුකං ඉදං මය්‍හං අත්තභාවසඬ්ඛාතං ඛන්ධපඤ්චකං, න ඉස්සරාදිහෙතුකං, යථා ච මය්‍හං, එවං සබ්බසත්තානන්ති සප්පච්චයනාමරූපදස්සනං පකාසිතං හොති.

සම්මසන්නාලවසෙන පන නො චස්ස නො ච මෙ සියාති යස්මා ඉදං ඛන්ධපඤ්චකං භුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චං, අභිඤ්ඤාපටිපිළිනට්ඨෙත දුක්ඛං, අවසවත්තනට්ඨෙත අනත්තා, එවං යදි අයං අත්තා නාම නාපි ඛන්ධපඤ්චකවිනිමුත්තො කොචි නො චස්ස නො ච සියා න භවෙය්‍ය, එවං, හන්තෙ, නො ච මෙ සියා මම සන්තකං නාම කිඤ්චි න භවෙය්‍ය. න භවිස්සතීති අත්තති අත්තතියෙ භවිතබ්බං යථා විදං නාමරූපං එතරහි ච අතීතෙ ච අත්තත්තතියං සුඤ්ඤං, එවං න භවිස්සති න මෙ භවිස්සති, අනාගතෙපි ඛන්ධවිනිමුත්තො අත්තා නාම න කොචි න මෙ භවිස්සති න පවත්තිස්සති, තතො එව කිඤ්චි පලිබොධට්ඨානියං න මෙ භවිස්සති ආයතිමපි අත්තතියං නාම න මෙ කිඤ්චි භවිස්සතීති. ඉමිනා තිසු කාලෙසු “අහ”න්ති ගහෙතබ්බස්ස අභාවතො “මම”න්ති ගහෙතබ්බස්ස ච අභාවං දස්සෙති. තෙන චතුක්කොට්ඨාස සුඤ්ඤතා පකාසිතා හොති.

අනුපුබ්බවිහාරී තත්ථ සොති එවං තිසුපි කාලෙසු අත්තත්තතියං සුඤ්ඤතං තත්ථ සඬ්ඛාරගතෙ අනුපස්සන්තො අනුක්කමෙන උදයබ්බයඤ්ඤාණාදිවිපස්සනාඤ්ඤාණසු උජ්ජජ්ජමානෙසු අනුපුබ්බවිපස්සනාවිහාරවසෙන අනුපුබ්බවිහාරී සමානො. කාලෙනෙව තරෙ විසත්තිකන්ති සො එවං විපස්සනං මත්ථකං පාපෙත්වා යීතො යොගාවචරො ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකගතකාලෙන වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය මග්ගෙන

සට්ඨකාලෙන අරියමග්ගස්ස උප්පත්තිකාලෙන සකලස්ස භවත්තයස්ස සංතනනතො විසත්තිකාසඬ්ඛාතං තණ්හං තරෙය්‍ය, විතරිත්වා තස්සා පරතීරෙ තිට්ඨෙය්‍යාති අධිප්පායො.

ඉති භගවා අඤ්ඤාපදෙසෙන ආයස්මතො මහාකච්චානස්ස අරහත්තුප්පත්තිදීපනං උදානං උදානෙසි.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. උදානසුත්තවණ්ණනා

69. නවමෙ මල්ලෙසුති මල්ලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුල්භීවසෙන “මල්ලා”ති වූච්චති, තෙසු මල්ලෙසු, යං ලොකෙ “මල්ලො”ති වූච්චති. කෙච් පන “මාලෙසු”ති පදන්ති. වාරියං වරමානොති අතුරිතවාරිකාවසෙන මහාමණ්ඩලජනපදවාරිකං වරමානො. මහතා භික්ඛුසඬ්ඛෙයනාති අපරිව්ජෙදගුණෙන මහත්තෙන සමණගුණෙන. තදා හි භගවතො මහාභික්ඛුපරිවාරො අහොසි. ථූණං නාම මල්ලානං බ්‍රාහ්මණගාමොති පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය මජ්ඣිමදෙසස්ස අවධිට්ඨානෙ මල්ලදෙසෙ ථූණනාමකො බ්‍රාහ්මණබ්‍රහ්මලායා බ්‍රාහ්මණගාමො. තදවසරීති තං අවසරි, ථූණගාමමග්ගං පාපුණීති අත්ථො. අස්සොසුත්ති සුණංසු, සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන ජානිංසුති අත්ථො. බොති පදපුරුණෙ, අවධාරණත්ථෙ වා නිපාතො. තත්ථ අවධාරණත්ථෙන අස්සොසුංයෙව, න තෙසං සවනන්තරායො අහොසිති චුත්තං හොති. පදපුරුණෙන පදබ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨත්තමත්තමෙව. ථූණෙය්‍යකාති ථූණගාමවාසිනො. බ්‍රාහ්මණගහපතිකාති එත්ථ බ්‍රහ්මං අණන්තීති බ්‍රාහ්මණා, මත්තෙ සජ්ඣායන්තීති අත්ථො. ඉදමෙව හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිබ්බවනං, අරියා පන බාහිතපාපත්තා “බ්‍රාහ්මණා”ති වූච්චන්ති. ගහපතිකාති බත්තියබ්‍රාහ්මණෙ වජ්ජෙත්වා යෙ කෙච් අගාරං අජ්ඣාචසන්තා වූච්චන්ති, විසෙසතො වෙස්සා. බ්‍රාහ්මණා ච ගහපතිකා ච බ්‍රාහ්මණගහපතිකා.

ඉදානි යමත්ථං තෙ අස්සොසුං, තං දස්සෙතුං “සමණො බලු, හො, ගොතමො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සමිතපාපත්තා “සමණො”ති වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං - “සමිතාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”තිආදි (ම. නි. 1.434). භගවා ච අනුත්තරෙන අරියමග්ගෙන සබ්බසො සමිතපාපො. තෙනස්ස යථාභූච්චගුණාධිගතමෙතං නාමං, යදිදං සමණොති. බලුති අනුස්සවත්ථෙ නිපාතො. හොති බ්‍රාහ්මණජාතිකානං ජාතිසමුදාගතං ආලපනමත්තං. චුත්තම්පි වෙතං “හොවාදි නාම සො හොති, සවෙ හොති සකිඤ්චනො”ති (ධ. ප. 396). ගොතමොති ගොත්තවසෙන භගවතො පරිකිත්තනං. තස්මා “සමණො බලු, හො, ගොතමො”ති සමණො කීර, හො, ගොතමගොත්තොති අයමෙත්ථ අත්ථො. සකාපුත්තොති ඉදං පන

සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනං. කෙනච්ච පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතො අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පභාය නෙක්ඛම්මාධිගමසද්ධාය පබ්බජිතොති චුත්තං හොති. උදපානං තිණස්ස ච භුසස්ස ච යාව මුඛතො පූරෙසුන්ති පානීයකූපං තිණෙන ච භුසෙන ච මුඛප්පමාණෙන වඩ්ඪෙසුං, තිණාදීනි පක්ඛිපිත්වා කූපං පිදහිංසුති අත්ථො.

තස්ස කිර ගාමස්ස බහි භගවතො ආගමනමග්ගෙ බ්‍රාහ්මණානං පරිභොගභූතො එකො උදපානො අහොසි. තං යපෙත්වා තත්ථ සබ්බානි කූපතළාකාදීනි උදකට්ඨානානි තදා විසුක්ඛානි නිරුදකානි අහෙසුං. අථ ථූණෙයාකා රතනත්තයෙ අප්පසන්නා මච්ඡෙරපකතා භගවතො ආගමනං සුත්වා “සචෙ සමණො ගොතමො සසාවකො ඉමං ගාමං පවිසිත්වා ද්විහතීහං වසෙය්‍ය, සබ්බං ඉමං ජනං අත්තනො වචනෙ යපෙය්‍ය, තතො බ්‍රාහ්මණධම්මො පතිට්ඨං න ලභෙය්‍යා”ති තත්ථ භගවතො අවාසාය පරිසක්කන්තා “ඉමස්මිං ගාමෙ අඤ්ඤත්ථ උදකං නත්ථී, අමුං උදපානං අපරිභොගං කරිස්සාම, එවං සමණො ගොතමො සසාවකො ඉමං ගාමං න පවිසිස්සති”ති සම්මන්තයිත්වා සබ්බෙ ගාමවාසීනො සත්තාහස්ස උදකං ගහෙත්වා වාට්ඨාදීනි පූරෙත්වා උදපානං තිණෙන ච භුසෙන ච පිදහිංසු. තෙන චුත්තං – “උදපානං තිණස්ස ච භුසස්ස ච යාව මුඛතො පූරෙසුං, ‘මා තෙ මුණ්ඩකා සමණකා පානීයං අපංසු’”ති.

තත්ථ මුණ්ඩකා සමණකානි මුණ්ඩෙ “මුණ්ඩා”ති සමණෙ “සමණා”ති වත්තුං වට්ටෙය්‍ය, තෙ පන බුංසනාධිප්පායෙන භීළෙන්තා එවමාහංසු. මාති පටිසෙධෙ, මා අපංසු මා පිවිංසුති අත්ථො. මග්ගා ඔක්කම්මාති මග්ගතො අපසක්කිත්වා. එතම්භාති යො උදපානො තෙහි තථා කතො, තමෙව නිද්දිසන්තො ආහ. කිං පන භගවා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජකාරං අනාවජ්ජිත්වා එවමාහ – “එතම්භා උදපානා පානීයං ආහරා”ති, උදාහු ආවජ්ජිත්වා ජානන්තොති? ජානන්තො එව භගවා අත්තනො බුද්ධානුභාවං පකාසෙත්වා තෙ දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනෙ කාතුං එවමාහ, න පානීයං පාතුකාමො. තෙනෙවෙත්ථ මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ විය “පිපාසිතොස්මි”ති (දී. නි. 2.191) න චුත්තං. ධම්මභණ්ඩාගාරිකො පන සත්ථු අජ්ඣාසයං අජානන්තො ථූණෙයාකෙහි කතං විජ්ජකාරං ආවික්ඛන්තො “ඉදානි සො, හන්තෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ ඉදානීති අධුනා, අම්භාකං ආගමනවෙලායමෙවාති අත්ථො. එසො, හන්තෙ, උදපානොති පයන්ති. ටෙරො ද්වික්ඛත්තුං පටික්ඛිපිත්වා තතියවාරෙ “න ඛො තථාගතා තික්ඛත්තුං පච්චනීකා කාතබ්බා, කාරණං දිට්ඨං හවිස්සති දීඝදස්සිනා”ති මහාරාජදත්තියං භගවතො පත්තං ගහෙත්වා උදපානං අගමාසි. ගච්ඡන්තෙ ටෙරෙ උදපානෙ උදකං පරිපුණ්ණං හුත්වා උත්තරිත්වා සමන්තතො සන්දති, සබ්බං තිණං භුසඤ්ච උප්ප්ලවිත්වා

සයමෙව අපගච්ඡි. තෙන ච සන්දමානෙන සලිලෙන උපරුපරි වඩ්ඪන්තෙන තස්මිං ගාමෙ සබ්බෙව පොක්ඛරණීආදයො ජලාසයා විසුක්ඛා පරිපූරිංසු, තථා පරිබාකුසුඛහනින්තාදීනි ච. සබ්බො ගාමජ්ජදෙසො මහොසෙන අජ්ඣෙයාත්ථොටො මහාවස්සකාලෙ විය අහොසි. කුමුදුජ්ජලපදුමපුණ්ඩරිකාදීනි ජලජපුජ්චානි තත්ථ තත්ථ උබ්භිජ්ජිත්වා විකසමානානි උදකං සඤ්ජාදිංසු. සරෙසු හංසකොඤ්චවක්කවාකකාරණ්ඩවබ්බකාදයා ඵ උදකසකුණිකා වස්සමානා තත්ථ තත්ථ විචරිංසු. ටුණෙයාසකා තං මහොසං තථා උත්තරන්තං සමන්තතො විචිතරඬගසමාකුලං පරියන්තතො සමුට්ඨහමානං රුචිරං ඵෙණුබ්බිබුළකං දිස්වා අච්ඡරියබ්භුතවිත්තජාතා ඵවං සම්මන්තෙසුං “මයං සමණස්ස ගොතමස්ස උදකුපච්ඡෙදං කාතුං වායමිම්හා, අයං පන මහොසො තස්ස ආගමනකාලතො පට්ඨාය ඵවං අභිවඩ්ඪති, නිස්සංසයං බො අයං තස්ස ඉද්ධානුභාවො. මහිද්ධිකො හි සො මහානුභාවො. ඨානං බො පනෙනං විජ්ජති, යථා යං මහොසො උට්ඨන්ත්වා අම්භාකං ගාමමිපි ඔත්ථරෙයා. හන්ද මයං සමණං ගොතමං උපසඬකමිත්වා පයිරුපාසිත්වා අච්චයං දෙසෙන්නා බමාපෙය්‍යාමා”ති.

තෙ සබ්බෙව එකජ්ඣාසයා හුත්වා සඬ්ඝසඬ්ඝි ගණිභූතා ගාමතො නික්ඛමිත්වා යෙන හගවා තෙනුපසඬකමිංසු. උපසඬකමිත්වා අජ්ජෙකච්චෙ හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දිංසු, අජ්ජෙකච්චෙ අඤ්ජලිං පණාමෙසුං, අජ්ජෙකච්චෙ හගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසු, අජ්ජෙකච්චෙ තුණ්හිභූතා නිසිදිංසු, අජ්ජෙකච්චෙ නාමගොත්තං සාවෙසුං. ඵවං පන කත්වා සබ්බෙව එකමන්තං නිසිදිත්වා “ඉධ මයං, හො ගොතම, හොතො චෙව ගොතමස්ස ගොතමසාවකානඤ්ච උදකජ්ජට්ඨෙධං කාරයිම්හ, අමුකස්මිං උදපානෙ තිණඤ්ච භුසඤ්ච පක්ඛිපිම්හ. සො පන උදපානො අචෙතනොපි සමානො සචෙතනො විය හොතො ගුණං ජානන්තො විය සයමෙව සබ්බං තිණං භුසං අපනෙත්වා සුවිසුද්ධො ජාතො, සබ්බොපි චෙත්ථ නින්තජ්ජදෙසො මහතා උදකොසෙන පරිපුණ්ණො රමණීයොව ජාතො, උදකුපජීවිතො සත්තා පරිතුට්ඨා. මයං පන මනුස්සාපි සමානා හොතො ගුණෙ න ජානිම්හ, යෙ මයං ඵවං අකරිම්හ, සාධු නො හවං ගොතමො තථා කරොතු, යථායං මහොසො ඉමං ගාමං න ඔත්ථරෙයා, අච්චයො නො අච්චගමා යථාබාලං, තං නො හවං ගොතමො අච්චයං පටිග්ගණ්හාතු අනුකම්පං උපාදායා”ති අච්චයං දෙසෙසුං. හගවාපි “තග්ඝ තුම්හෙ අච්චයො අච්චගමා යථාබාලං, තං වො මයං පටිග්ගණ්හාම ආයතිං සංවරායා”ති තෙසං අච්චයං පටිග්ගහෙත්වා පසන්නවිත්තතං ඤත්වා උත්තරි අජ්ඣාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. තෙ හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නවිත්තා සරණාදිසු පතිට්ඨිතා හගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කමිංසු. තෙසං පන ආගමනතො පුරෙතරංයෙව ආයස්මා ආනන්දො තං පාටිහාරියං දිස්වා අච්ඡරියබ්භුතවිත්තජාතො පත්තෙන පාතියං ආදාය හගවතො උපනාමෙත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසි. තෙන චුත්තං – “ඵවං, හත්තෙති බො ආයස්මා ආනන්දො”තිආදි.

තත්ථ මූලතො ඔවමිත්වාති සබ්බං තං තිණාදිං මූලෙන ඡඩ්ඛෙත්වා. විස්සන්දන්තො මඤ්ඤෙති පුබ්බෙ දීඝරජ්ජුකෙන උදපානෙන උස්සිඤ්චිත්වා ගහෙනබ්බඋදකොසො භගවතො පත්තං ගහෙත්වා ථෙරස්ස ගතකාලෙ මූලෙන විස්සන්දන්තො විය සමතිත්තිකො කාකපෙය්‍යො හුත්වා අට්ඨාසි. ඉදඤ්ච ථෙරස්ස ගතකාලෙ උදකජ්ජවත්තිං සන්ධාය චුත්තං. තතො පරං පන පුබ්බෙ චුත්තනයෙන තස්මිං ගාමෙ සකලං නින්තට්ඨානං උදකෙන පරිපුණ්ණං අහොසිති. අයං පනිද්ධි න බුද්ධානං අධිට්ඨානෙන, නාපි දෙවානුභාවෙන, අථ බො භගවතො පුඤ්ඤානුභාවෙන පරිත්තදෙසනත්ථං රාජගහතො වෙසාලිගමනෙ විය. කෙච්ඡි පන “ථූණෙය්‍යකානං භගවති පසාදජනනත්ථං තෙසං අත්ථකාමාහි දෙවතාහි කත”න්ති. අපරෙ “උදපානස්ස හෙට්ඨා වසනකනාගරාජා එවමකාසි”ති. සබ්බං තං අකාරණං, යථා භගවතො පුඤ්ඤානුභාවෙනයෙව තථා උදකුජ්ජවත්තියා පරිදීපිතත්තා.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං අධිට්ඨානෙන විනා අත්තනා ඉච්ඡිතනිජ්ජත්තිසඩ්ධාතං අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ කිං කයිරා උදපානෙන, ආපා වෙ සබ්බදා සිද්ධන්ති යස්ස සබ්බකාලං සබ්බත්ථ ව ආපා වෙ යදි සිද්ධං යදි උපලබ්භෙය්‍යං යදි ආකඩ්ධාමත්තපට්ඨද්ධො, තෙසං ලාභො, තෙන උදපානෙන කිං කයිරා කිං කරෙය්‍ය, කිං පයොජනන්ති අත්ථො. තණ්හාය මූලතො ඡෙත්වා, කිස්ස පරියෙසනං චරෙති යාය තණ්හාය විනිබ්දධා සත්තා අකතපුඤ්ඤා හුත්වා ඉච්ඡිතාලාභදුක්ඛෙන විහඤ්ඤන්ති, තස්සා තණ්හාය මූලං, මූලෙ වා ඡින්දිත්වා යිතො මාදිසො සබ්බඤ්ඤබුද්ධො කිස්ස කෙන කාරණෙන පාතීයපරියෙසනං, අඤ්ඤං වා පච්චයපරියෙසනං චරෙය්‍ය. “මූලතො ඡෙත්තා”තිපි පටන්ති, තණ්හාය මූලං මූලෙයෙව වා ඡෙදකොති අත්ථො. අථ වා මූලතො ඡෙත්තාති මූලතො පට්ඨාය තණ්හාය ඡෙදකො. ඉදං චුත්තං හොති – යො බොධියා මූලභූතමහාපණ්ඩානතො පට්ඨාය අපරිමිතං සකලං පුඤ්ඤසම්භාරං අත්තතො අවිත්තෙත්වා ලොකහිතත්ථමෙව පරිණාමනවසෙන පරිපුරෙත්තො මූලතො පභූති තණ්හාය ඡෙත්තා, සො තණ්හාහෙතුකස්ස ඉච්ඡිතාලාභස්ස අභාවතො කිස්ස කෙන කාරණෙන උදකපරියෙසනං චරෙය්‍ය, ඉමෙ පන ථූණෙය්‍යකා අන්ධබාලා ඉමං කාරණං අජානන්තා එවමකංසුති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උතෙනසුත්තවණ්ණනා

70. දසමෙ රඤ්ඤො උතෙනස්සාති උතෙනස්ස නාම රඤ්ඤො, යො “වජ්ජිරාජා”තිපි චූච්චති. උය්‍යානගතස්සාති උය්‍යානකීළනත්ථං උය්‍යානං ගතස්ස. අනාදරෙ හි ඉදං සාම්ච්චනං, “අත්තෙපුර”න්ති පන පදං

අපෙක්ඛිත්වා සම්බන්ධෙපෙනං සාම්ච්චනං හොති. කාලඛිකතානීති අග්ගිද්ධිසානි හුත්වා මතානි හොන්ති. සාමාවතීපමුඛානීති එත්ථ කා පනායං සාමාවතී, කථංඤ්ච ද්ධිසානි? චූළවග්ගෙ, හද්දවතියං සෙට්ඨිනො ධිතා සොසකසෙට්ඨිනා ධිතුට්ඨානො යපිතා පඤ්චසතඉත්ථිපරිවාරා රඤ්ඤො උතෙනස්ස අග්ගමහෙසී මෙත්තාවිහාරබහුලා අරියසාවිකා සාමාවතී නාම. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන ආදිතො පට්ඨාය සාමාවතියා උප්පත්තිකථා ධම්මපදවත්ථුම්හි (ධ. ප. අට්ඨ. 1.20 සාමාවතීවත්ථු) චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා. මාගණ්ඩියස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස ධිතා අත්තනො මාතාපිතුං -

“දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච,
නාහොසි ඡන්දො අපි මෙටුනස්මිං;
කිමෙවිදං මුත්තකරිසපුණ්ණං,
පාදාපි නං සම්චුසිතුං න ඉච්ඡෙ”ති. (සු. නි. 841) -

භගවතා දෙසිතං ඉමං ගාථං සුත්වා සත්ථරි බද්ධාසාතා මාගණ්ඩියා අපරහාගෙ රඤ්ඤො උතෙනෙන මහෙසිට්ඨානො යපිතා භගවතො කොසම්බිං උපගතභාවං, සාමාවතීපමුඛානඤ්ච පඤ්චන්තං ඉත්ථිසතානං උපාසිකාභාවං ඤත්වා “ආගතො නාම සමණො ගොතමො ඉමං නගරං, දානිස්ස කත්තබ්බං ජානිස්සාමි, ඉමාපි තස්ස උපට්ඨායිකා, ඉමාසමපි සාමාවතීපමුඛානඤ්ච කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති අනෙකපරියායෙහි තථාගතස්ස තාසඤ්ච අනත්ථං කාතුං වායමිත්වාපි අසක්කොන්ති පුනෙකදිවසං රඤ්ඤො සද්ධිං උය්‍යානකීළං ගච්ඡන්ති චූළපිතු සාසනං පහිණි “සාමාවතියා පාසාදං ගන්ත්වා දුස්සකොට්ඨාගාරතෙලකොට්ඨාගාරානි විවරාපෙත්වා දුස්සානි තෙලවාටීසු තෙමෙත්වා ථම්මෙ වෙයෙත්වා තා සබ්බා එකතො කත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා බහි යන්තං දත්වා දණ්ඩදීපිකාහි ගෙහෙ අග්ගිං දදමානො ඔතරිත්වා ගච්ඡතු”ති.

තං සුත්වා සො පාසාදං අභිරුය්හ කොට්ඨාගාරානි විවරිත්වා වත්ථානි තෙලවාටීසු තෙමෙත්වා ථම්මෙ වෙයෙතුං ආරහි. අථ නං සාමාවතීපමුඛා ඉත්ථියො “කිං එතං චූළපිතා”ති වදන්තියො උපසඬ්ඛමිංසු. “අම්මා, රාජා දළ්භිකම්මත්ථාය ඉමෙ ථම්මෙ තෙලපිලොතිකාහි බන්ධාපෙති, රාජගෙහෙ නාම සුයුත්තදුයුත්තං දුප්ජානං, මා මෙ සන්තිකෙ හොථා”ති වත්වා තා ආගතා ගබ්භෙසු පවෙසෙත්වා ද්වාරානි පිදහිත්වා බහි යන්තකං දත්වා ආදිතො පට්ඨාය අග්ගිං දෙන්නො ඔතරි. සාමාවතී තාසං ඔවාදං අදාසි, “අම්මා, අනමතග්ගෙ සංසාරෙ විවරන්තිනං එවමෙව අග්ගිතා ඤාමත්තභාවානං බුද්ධඤ්ඤාණෙනපි පරිච්ඡෙදො න සුකරො, අප්පමත්තා හොථා”ති. තා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අධිගතඵලාය විඤ්ඤාතසාසනාය බුද්ධජුත්තරාය අරියසාවිකාය සෙක්ඛපටිසම්භිදාපත්තාය සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව ධම්මං දෙසෙන්තියා සන්තිකෙ සොතාපත්තිඵලස්ස අධිගතා අන්තරන්තරා කම්මට්ඨානමනසිකාරෙන

යුත්තජපයුත්තා ගෙහෙ ක්කායන්තෙ වෙදනාපරිග්ගහකම්මට්ඨානං මනසි කරොන්ති යො කාචි දුතියඵලං, කාචි තතියඵලං පාපුණිත්වා කාලමකංසු. අථ භික්ඛු කොසම්බියං පිණ්ඩාය වරන්තා තං පවත්තිං ඤත්වා පච්ඡාහත්තං භගවතො ආරොචෙත්වා තාසං අභිසම්පරායං පුච්ඡංසු. භගවා ච තාසං අරියඵලාධිගමං භික්ඛුනං අහාසි. තෙන චුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන රඤ්ඤො උතෙනස්ස...පෙ.... අනිජ්ඵලා කාලඬකතා”ති.

තත්ථ අනිජ්ඵලාති න නිජ්ඵලා, සම්පත්තසාමඤ්ඤඵලා ඵව කාලඬකතා. තා පන ඵලාති පටිලහන්ති යො සාමාවතියා –

“ආරම්භථ නික්කමථ, යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ;
ධුනාථ මච්චුනො සෙනං, නළාගාරංච කුඤ්ජරො.

“යො ඉමස්මිං ධම්මට්ඨනයෙ, අජ්ජමත්තො විහස්සති;
පහාය ජාතිසංසාරං, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති”ති. (සං. නි. 1.185;
නෙත්ති. 29) –

ගාථාහි ඔවදියමානා වෙදනාපරිග්ගහකම්මට්ඨානං මනසි කරොන්ති යො විපස්සිත්වා දුතියතතියඵලාති පටිලහිංසු. බුද්ධජුත්තරා පන ආයුසෙසස්ස අත්ථිතාය, පුබ්බෙ තාදිසස්ස කම්මස්ස අකතත්තා ච තතො පාසාදතො බහි අහොසි. “දසයොජනන්තරෙ පක්කාමී”ති ච වදන්ති. අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, අනනුවච්ඡවිකං වත අරියසාවිකානං ඵවරුපං මරණ”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, ඵතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, යදිපි තාසං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ අයුත්තං, පුබ්බෙ කතකම්මස්ස පන යුත්තමෙව තාහි ලද්ධ”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ නිබද්ධං භුඤ්ජන්ති. පඤ්චසතා ඉත්ථි යො තෙ උපට්ඨහන්ති. තෙසු සත්ත ජනා හිමවන්තං ගච්ඡන්ති, එකො නදීතිරසම්පෙ එකස්මිං තිණගහනෙ සමාපත්තියා නිසීදති. අට්ඨකදිවසං රාජා පච්චෙකබුද්ධෙසු ගතෙසු තාහි ඉත්ථිහි සද්ධිං උදකකීළං කීළිතුකාමො තත්ථ ගතො. තා ඉත්ථි යො දිවසභාගං උදකෙ කීළිත්වා සීතපිළිතා විසිබ්බිතුකාමා තං තිණගහනං උපරි විසුක්ඛතිණසඤ්ජන්තං “තිණරාසී”ති සඤ්ඤාය පරිවාරෙත්වා අග්ගිං දත්වා තිණෙසු ක්කායිත්වා පතන්තෙසු පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා “රඤ්ඤො පච්චෙකබුද්ධො ක්කායති, තං රාජා ඤත්වා අම්භෙ නාසෙස්සති, සුද්ධිසං නං කරිස්සාමා”ති සබ්බා ඉතො විතො ච දාරුආදීනි ආහරිත්වා තස්ස උපරි රාසිං කත්වා ආලිම්පෙත්වා “ඉදානි ක්කායස්සති”ති පක්කමිංසු. තා පයමං අසඤ්චෙතනිකා හුත්වා ඉදානි කම්මුනා බජ්ඣංසු. පච්චෙකබුද්ධං පන අන්තොසමාපත්තියං සවෙ දාරුනං සකට්ඨහස්සමපි ආහරිත්වා ආලිම්පෙත්වා උසුමාකාරමත්තමපි ගාහෙතුං න සක්කොන්ති,

තස්මා සො සත්තමෙ දිවසෙ උට්ඨාය යථාසුඛං අගමාසී. තා තස්ස කම්මස්ස කතත්තා බහුනි වස්සසහස්සානි බහුනි වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසතෙ ඉමිනාව නියාමෙන ගෙහෙ ක්කායමානෙ ක්කායිංසු. ඉදං තාසං පුබ්බකම්මං.

යස්මා පන තෙ ඉමස්මිං අත්තභාවෙ අරියඵලානි සච්ඡාකංසු, රතනත්තයං පයිරුපාසිංසු, තස්මා තත්ථ අනාගාමිනියො සුද්ධාවාසෙසු උපපන්නා, ඉතරා කාචි තාවතිංසෙසු, කාචි යාමෙසු, කාචි තුසිතෙසු, කාචි නිම්මානරතීසු, කාචි පරනිම්මිතවසවත්තීසු උපපන්නා.

රාජාපි බො උතෙනො “සාමාවතියා ගෙහං කිර ක්කායති”ති සුත්වා වෙගෙන ආගච්ඡන්තොපි තං පදෙසං තාසු දඬිඬාසුයෙව සම්පාපුණි. ආගන්ත්වා පන ගෙහං නිබ්බාපෙත්වා උප්පන්නබලවදොමනස්සො මාගණ්ඨියාය තථා කාරිතභාවං උපායෙන ඤත්වා අරියසාවිකාසු කතාපරාධකම්මුනා වොදියමානො තස්සා රාජාණං කාරෙසි සද්ධිං ඤාතකෙහි. එවං සා සපරිජනා සමිත්තබන්ධවා අනයඛ්‍යසනං පාපුණි.

එතමත්ථං විදිත්වානි එතං සාමාවතීපමුඛානං තාසං ඉත්ථිනං අග්ගිමිහි අනයඛ්‍යසනාපත්තිහෙතුං, මාගණ්ඨියාය ච සමිත්තබන්ධවාය රාජාණාය අනයඛ්‍යසනාපත්තිනිමිත්තං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ මොහසම්බන්ධතො ලොකො, භබ්බරුපොව දිස්සතීති යො ඉධ සත්තලොකො භබ්බරුපොව හෙතුසම්පන්නො විය හුත්වා දිස්සති, සොපි මොහසම්බන්ධතො මොහෙන පලිගුණ්ඨිතො අත්තහිතාහිතං අජානන්තො හිතෙ න පටිපජ්ජති, අහිතං දුක්ඛාවහං බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං ආවිනාති. “භවරුපොව දිස්සතී”තිපි පාඨො. තස්සත්ථො — අයං ලොකො මොහසම්බන්ධතො මොහෙන පලිගුණ්ඨිතො, තතො එව භවරුපොව සස්සතසභාවො වියස්ස අත්තා දිස්සති, අජරාමරො විය උපට්ඨාති, යෙන පාණාතිපාතාදීනි අකත්තබ්බානි කරොති.

උපධිබන්ධතො බාලො, තමසා පරිවාරිතො. සස්සතොරිව බායතීති න කෙවලඤ්ච මොහසම්බන්ධතො එව, අපිච බො උපධිබන්ධතොපි අයං අන්ධබාලලොකො අවිජ්ජාතමසා පරිවාරිතො. ඉදං චුත්තං හොති — යෙන ඤාණෙන අවිපරිතං කාමෙ ච බන්ධෙ ච “අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා”ති පස්සෙය්‍ය, තස්ස අභාවතො යස්මා බාලො අන්ධපුපුජ්ජතො අඤ්ඤාණතමසා සමන්තතො පරිවාරිතො නිචුතො, තස්මා සො කාමුපධි කිලෙසුපධි බන්ධුපධිති ඉමෙසං උපධීනං වසෙන ච උපධිබන්ධතො, තතො එව වස්ස සොපධිස්ස පස්සතො සස්සතො විය නිච්චො සබ්බකාලභාවී විය බායති. “අසස්සතිරිව බායතී”තිපි පාඨො. තස්සත්ථො — අත්තා සබ්බකාලං විජ්ජති උපලබ්භතීති අඤ්ඤො අසස්සති

අනිච්චොති ලොකස්ස සො උපධි මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන එකදෙසො විය බායති, උපට්ඨහතීති අත්ථො. රකාමො හි පදසන්ධිකමො. පස්සතො නත්ථී කිඤ්චනන්ති යො පන සඬ්ඛාමෙ පරිග්ගහෙත්වා අනිච්චාදිවසෙන විපස්සති, තස්මෙව විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය යථාභූතං පස්සතො ජානතො පටිච්ඡේදකතො රාගාදිකිඤ්චනං නත්ථී, යෙන සංසාරෙ ඛජ්ඣෙය්‍ය. තථා අපස්සන්තො එව හි අවිජ්ජාතණ්හාදිට්ඨිආදිබන්ධනෙහි සංසාරෙ බද්ධො සියාති අධිප්පායො.

දසමස්සන්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච චූළවග්ගවණ්ණනා.

8. පාටලිගාමීයවග්ගො

1. පට්ඨනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවග්ගො

71. පාටලිගාමීයවග්ගස්ස පට්ඨනිබ්බානපටිසංයුත්තායාති අමතධාතුසන්තිස්සිතාය අසඬ්ඛතධාතුයා පවෙදනවසෙන පවත්තාය. ධම්මීයා කථායාති ධම්මදෙසනාය. සන්දස්සෙතීති සභාවසරසලක්ඛණතො නිබ්බානං දස්සෙති. සමාදපෙතීති තමෙව අත්ථං තෙ භික්ඛු ගණභාපෙති. සමුත්තෙපෙතීති තදත්ථගහණෙ උස්සාහං ජනෙත්තො තෙපෙති ජොතෙති. සම්පහංසෙතීති නිබ්බානගුණෙහි සම්මදෙව සබ්බස්පකාරෙහි තොසෙති.

අථ වා සන්දස්සෙතීති “සො සබ්බසඬ්ඛාරසමථො සබ්බපටිපට්ඨිස්සග්ගා තණ්හක්ඛයො විරාගො නිරොධො”තිආදිනා (ම. නි. 1.281; 2.337; මහාව. 8) නයෙනෙව සබ්බථා තෙන තෙන පරියායෙන තෙසං තෙසං අජ්ඣාසයානුරූපං සම්මා දස්සෙති. සමාදපෙතීති “ඉමිනා අරියමග්ගෙන තං අධිගන්තබ්බං”න්ති අධිගමපටිපදාය සද්ධිං තත්ථ භික්ඛු නින්තපොණපබ්භාරෙ කරොත්තො සම්මා ආදපෙති ගණභාපෙති. සමුත්තෙපෙතීති එතං දුක්කරං දුරභිසම්භවන්ති “මා සම්මාපටිපත්තියං පමාදං අන්තරාවොසානං ආපජ්ජථ, උපනිස්සයසම්පන්නස්ස වීරියවතො නයිදං දුක්කරං, තස්මා සීලවිසුද්ධිආදිවිසුද්ධිපටිපදාය උට්ඨහථ සට්ඨථ වායමෙය්‍යාථා”ති නිබ්බානාධිගමාය උස්සාහෙති, තත්ථ වා චිත්තං වොදපෙති. සම්පහංසෙතීති “මදනිම්මදනො පිපාසවිනයො ආලයසමුග්ගාතො”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90), රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයොති (සං. නි. 4.367; ඉතිවු. 44), අසඬ්ඛතන්ති (සං. නි. 4.367), අමතඤ්ච සන්තන්තිආදිනා ච අනෙකපරියායෙන (සං. නි. 4.409) නිබ්බානානිසංසප්පකාසනෙන තෙසං භික්ඛුනං චිත්තං තොසෙත්තො භාසෙත්තො සම්පහංසෙති සමස්සාසෙති.

තෙධාති තෙ ඉධ. අට්ඨං කත්වාති “අත්ථි කිඤ්චි අයං නො අත්ථො අධිගන්තබ්බො”ති එවං සල්ලක්ඛෙත්වා තාය දෙසනාය අත්ථිකා හුත්වා. මනසි කත්වාති චිත්තෙ යපෙත්වා අනඤ්ඤවිහිතා තං දෙසනං අත්තනො චිත්තගතමෙව කත්වා. සබ්බං වෙතසො සමන්තාහරිත්වාති සබ්බෙන කාරකචිත්තෙන ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා දෙසනං ආවජ්ජෙත්වා, තග්ගතමෙව ආභොගං කත්වාති අත්ථො. අථ වා සබ්බං වෙතසො සමන්තාහරිත්වාති සබ්බස්මා චිත්තතො දෙසනං සම්මා අනු අනු ආහරිත්වා. ඉදං චුත්තං හොති – දෙසෙත්තස්ස යෙහි චිත්තෙහි දෙසනා කතා, සබ්බස්මා චිත්තතො පවත්තං දෙසනං බහි ගන්තුං අදෙන්තො සම්මා අවිපරිතං අනු අනු ආහරිත්වා අත්තනො චිත්තසන්නානං ආහරිත්වා යථාදෙසිතදෙසිතං දෙසනං සුට්ඨු උපධාරෙත්වා. ඔභිතසොකාති අවහිතසොකා, සුට්ඨු උපිතසොකා. ඔභිතසොකාති වා අවික්ඛිත්තසොකා. තමෙව උපලබ්භමානොපි හි සවනෙ අවික්ඛෙපො සතිසංවරො විය වක්ඛුන්ද්‍රියාදීසු සොතින්ද්‍රියෙපි

වත්තුමරහතීති. එත්ථ ච “අට්ඨිං කත්වා” තිආදීහි වතුහිපි පදෙහි තෙසං හික්ඛුනං තප්පරභාවතො සචනෙ ආදරදීපනෙන සක්කච්චසචනං දස්සෙති.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං තෙසං හික්ඛුනං තස්සා නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මකථාය සචනෙ ආදරකාරිතං සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති ඉමං නිබ්බානස්ස තබ්බිධුරධම්මදෙසනාමුඛෙන පරමත්ථතො විජ්ජමානභාවවිභාවනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අත්ථීති විජ්ජති, පරමත්ථතො උපලබ්භතීති අත්ථො. හික්ඛවෙති තෙසං හික්ඛුනං ආලපනං. නනු ච උදානං නාම පිතිසොමනස්සසමුට්ඨාපිතො වා ධම්මසංවේගසමුට්ඨාපිතො වා ධම්මපටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරො, තථා වෙච එත්තකෙසු සුත්තෙසු ආගතං, ඉධ කස්මා භගවා උදානෙන්තො තෙ හික්ඛු ආමන්තෙසීති? තෙසං හික්ඛුනං සඤ්ඤාපනත්ථං. නිබ්බානපටිසංයුත්තඤ්ඤි භගවා තෙසං හික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙත්වා නිබ්බානගුණානුස්සරණෙන උප්පන්නපිතිසොමනස්සා උදානං උදානෙසි. ඉධ නිබ්බානවජ්ජො සබ්බො සභාවධම්මො පච්චයායත්තචුත්තිකොච උපලබ්භති, න පච්චයනිරපෙක්ඛො. අයං පන නිබ්බානධම්මො කතමපච්චයෙ උපලබ්භතීති තෙසං හික්ඛුනං වෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය තෙ ච සඤ්ඤාපෙතුකාමො “අත්ථී, හික්ඛවෙ, තදායතන”න්තිආදිමාහ, න එකන්තතොච තෙ පටිග්ගාහකෙ කත්වාති වෙදිතබ්බං. තදායතනන්ති තං කාරණං. දකාරො පදසන්ධිකරො. නිබ්බානඤ්ඤි මග්ගඵලඤ්ඤාණාදීනං ආරම්මණපච්චයභාවතො රූපාදීනි විය චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං ආරම්මණපච්චයභූතානීති කාරණට්ඨෙන “ආයතන”න්ති වුව්චති. එත්තාවතා ච භගවා තෙසං හික්ඛුනං අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථීභාවං පවෙදෙසි.

තත්තායං ධම්මන්වයො – ඉධ සඬ්ඛතධම්මානං විජ්ජමානත්තා අසඬ්ඛතායපි ධාතුයා භවිතබ්බං තප්පටිපක්ඛත්තා සභාවධම්මානං. යථා හි දුක්ඛෙ විජ්ජමානෙ තප්පටිපක්ඛභූතං සුඛමපි විජ්ජතියෙව, තථා උණ්භෙ විජ්ජමානෙ සීතමපි විජ්ජති, පාපධම්මෙසු විජ්ජමානෙසු කල්‍යාණධම්මාපි විජ්ජන්ති ඵල. චුත්තඤ්ඤවෙතං –

“යථාපි දුක්ඛෙ විජ්ජන්තෙ, සුඛං නාමපි විජ්ජති;
ඵලං භවෙ විජ්ජමානෙ, විභවොපි ඉච්ඡිතබ්බකො.

“යථාපි උණ්භෙ විජ්ජන්තෙ, අපරං විජ්ජති සීතලං;
ඵලං තිව්ධග්ගි විජ්ජන්තෙ, නිබ්බානං ඉච්ඡිතබ්බකං.

“යථාපි පාපෙ විජ්ජන්තෙ, කල්‍යාණමපි විජ්ජති;
ඵලමෙව ජාති විජ්ජන්තෙ, අජාතිමපි ඉච්ඡිතබ්බක”න්තිආදි. (බු. වං. 2.10-12) –

අපිව නිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවවිචාරණං පරතො ආවිභවිස්සති.

එවං භගවා අසඬිකතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථිභාවං සම්මුඛෙන දස්සෙත්වා ඉදානි තඬ්ඬිධුරධම්මාපොහනමුඛෙනස්ස සභාවං දස්සෙතුං, “යත්ථ නෙව පථවී න ආපො”ති ආදිමාහ. තත්ථ යස්මා නිබ්බානං සබ්බසඬ්ඛාරවිධුරසභාවං යථා සඬ්ඛතධම්මෙසු කත්ථවි නත්ථී, තථා තත්ථපි සබ්බෙ සඬ්ඛතධම්මා. න හි සඬ්ඛතාසඬ්ඛතධම්මානං සමොධානං සම්භවති. තත්ත්වං අත්ථවිභාවනා – යත්ථ යස්මිං නිබ්බානෙ යස්සං අසඬිකධාතුයං නෙව කක්ඛලලක්ඛණා පථවීධාතු අත්ථී, න පග්ගරණලක්ඛණා ආපොධාතු, න උණ්භලක්ඛණා තෙජොධාතු, න විත්ථම්භනලක්ඛණා වායොධාතු අත්ථී. ඉති චතුමහාභූතාභාවවචනෙන යථා සබ්බස්සපි උපාදාරූපස්ස අභාවො චුත්තො භොති තත්තිස්සිතත්තා. එවං අනවසෙසතො කාමරූපභවස්ස තත්ථ අභාවො චුත්තො භොති තදායත්තචුත්තිභාවතො. න හි මහාභූතනිස්සයෙන විනා පඤ්චවොකාරභවො එකවොකාරභවො වා සම්භවතිති.

ඉදානි අරූපසභාවත්තෙපි නිබ්බානස්ස අරූපභවපරියාපන්නානං ධම්මානං තත්ථ අභාවං දස්සෙතුං, “න ආකාසානඤ්චායතනං...පෙ.... න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන”න්ති චුත්තං. තත්ථ න ආකාසානඤ්චායතනන්ති සද්ධිං ආරම්භණෙන කුසලවිපාකකිරියභෙදො තිවිධොපි ආකාසානඤ්චායතනවිත්තුප්පාදො නත්ථීති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. යදග්ගෙන ච නිබ්බානෙ කාමලොකාදීනං අභාවො භොති, තදග්ගෙන තත්ථ ඉධලොකපරලොකානම්පි අභාවොති ආහ – “නායං ලොකො න පරලොකො”ති. තස්සත්ථො – ය්වායං “ඉත්ථත්තං දිට්ඨධම්මො ඉධලොකො”ති ච ලද්ධවොහාරො ඛන්ධාදිලොකො, යො ච “තතො අඤ්ඤා පරො අභිසම්පරායො”ති ච ලද්ධවොහාරො ඛන්ධාදිලොකො, තද්දුහයම්පි තත්ථ නත්ථීති. න උභො චන්දිමසුරියාති යස්මා රූපගතෙ සති තමො නාම සියා, තමස්ස ච විධමනත්ථං චන්දිමසුරියෙහි චත්තිතඬ්ඛං. සබ්බෙන සබ්බං පන යත්ථ රූපගතමෙව නත්ථී, කුතො තත්ථ තමො. තමස්ස වා විධමනා චන්දිමසුරියා, තස්මා චන්දිමා සුරියො වාති උභොපි තත්ථ නිබ්බානෙ නත්ථීති අත්ථො. ඉමිනා ආලොකසභාවතංයෙව නිබ්බානස්ස දස්සෙති.

එත්තාවතා ච අනභිසමෙතාවීනං භික්ඛුනං අනාදිමතිසංසාරෙ සුපිනන්තෙපි අනනුභූතපුබ්බං පරමගම්භීරං අතිදුද්දසං සණ්භසුබ්බමං අතක්කාවචරං අවචන්තසන්තං පණ්ඩිතවෙදනීයං අතිපණ්ණිකං අමතං නිබ්බානං විභාවෙන්තො පයමං තාව “අත්ථී, භික්ඛවෙ, තදායතන”න්ති තස්ස අත්ථිභාවා තෙසං අඤ්ඤාණාදීනි අපනෙත්වා “යත්ථ නෙව පථවී ...පෙ.... න උභො චන්දිමසුරියා”ති තදඤ්ඤධම්මාපොහනමුඛෙන තං විභාවෙති ධම්මරාජා. තෙන පථවීආදිසබ්බසඬ්ඛතධම්මවිධුරසභාවා යා

අසඬිබ්බතා ධාතු, තං නිබ්බානන්ති දීපිතං හොති. තෙනෙවාහ, “තත්‍රාපාහං, භික්ඛවෙ, නෙව ආගතිං වදාමි”ති.

තත්ථ තත්‍රාති තස්මිං. අපිසද්දො සමුච්චයෙ. අහං, භික්ඛවෙ, යත්ථ සඬිබ්බාරපවත්තෙ කුතොචි කස්සචි ආගතිං න වදාමි යථාපච්චයං තත්ථ ධම්මමත්තස්ස උප්පජ්ජනතො. එවං තස්මිම්පි ආයතනෙ නිබ්බානෙ කුතොචි ආගතිං ආගමනං නෙව වදාමි ආගන්තබ්බට්ඨානතාය අභාවතො. න ගතින්ති කත්ථචි ගමනං න වදාමි ගන්තබ්බට්ඨානතාය අභාවතො. න භි තත්ථ සත්තානං යපෙත්වා ඤාණෙන ආරම්මණකරණං ආගතිගතියො සම්භවන්ති, නාපි යිතිචුතුපපත්තියො වදාමි. “තදාපහ”න්තිපි පාළි. තස්සත්ථො – තම්පි ආයතනං ගාමන්තරතො ගාමන්තරං විය න ආගන්තබ්බතාය න ආගති, න ගන්තබ්බතාය න ගති, පථවීපබ්බතාදි විය අපතිට්ඨානතාය න යිති, අපච්චයත්තා වා උප්පදාභාවො, තතො අමතසභාවත්තා වචනාභාවො, උප්පදනිරොධාභාවතො චෙව තදුභයපරිච්ඡින්නාය යිතියා ව අභාවතො න යිති. න චුතිං න උපපත්තිං වදාමි. කෙවලං පන තං අරූපසභාවත්තා අපච්චයත්තා ව න කත්ථචි පතිට්ඨිතන්ති අප්පතිට්ඨං. තත්ථ පවත්තාභාවතො පවත්තප්පට්පක්ඛතො ව අප්පවත්තං. අරූපසභාවත්තෙපි වෙදනාදයො විය කස්සචිපි ආරම්මණස්ස අනාලම්බනතො උපත්ථම්භනිරපෙක්ඛතො ව අනාරම්මණමෙව තං “ආයතන”න්ති චුත්තං නිබ්බානං. අයඤ්ච එවසද්දො අප්පතිට්ඨමෙව අප්පවත්තමෙවාති පද්ද්වයෙනපි යොජෙතබ්බො. එසෙවන්තො දුක්ඛස්සාති යදිදං “අප්පතිට්ඨ”න්තිආදිහි වචනෙහි වණ්ණිතං ථොමිතං යථාචුත්තලක්ඛණං නිබ්බානං, එසො එව සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අත්තො පරියොසානං තදධිගමෙ සති සබ්බදුක්ඛාභාවතො. තස්මා “දුක්ඛස්ස අත්තො”ති අයමෙව තස්ස සභාවොති දස්සෙති.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවණ්ණනා

72. දුතියෙ ඉමං උදානන්ති ඉමං නිබ්බානස්ස පකතියා ගම්භීරභාවතො දුද්දසභාවදීපනං උදානං උදානෙසි. තත්ථ දුද්දසන්ති සභාවගම්භීරත්තා අතිසුබ්‍රමසණ්භසභාවත්තා ව අනුපච්ඡිකඤාණසම්භාරෙහි පස්සිතුං න සක්කාති දුද්දසං. චුත්තඤ්ඤෙනං – “තඤ්ඤි තෙ, මාගණ්ඩිය, අරියං පඤ්ඤාවක්ඛු නත්ථි, යෙන ත්වං ආරොග්‍යං ජානෙය්‍යාසි, නිබ්බානම්පි පස්සෙය්‍යාසි”ති (ම. නි. 2.218). අපරම්පි චුත්තං – “ඉදම්පි බො යානං දුද්දසං, යදිදං සබ්බසඬිබ්බාරසමථො”තිආදි (මහාව. 8; ම. නි. 1.281; 2.337). අනතන්ති රූපාදිආරම්මණෙසු, කාමාදීසු ව භවෙසු නමනතො තන්තින්තභාවෙන පවත්තිතො සත්තානඤ්ච තත්ථ නමනතො තණ්හා නතා නාම, නත්ථි එත්ථ නතාති අනතං, නිබ්බානන්ති අත්ථො. “අනන්ත”න්තිපි පයන්ති, නිච්චසභාවත්තා අත්තවිරහිතං, අවචනධම්මං නිරොධං අමතන්ති අත්ථො.

කෙච් පන “අනන්ත”න්ති පදස්ස “අප්පමාණ”න්ති අත්ථං වදන්ති. එත්ථ ච “දුද්දස්”න්ති ඉමිනා පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙහි රාගාදිකිලෙසෙහි විරකාලභාවිතත්තා සත්තානං අපච්චයභාවනා න සුකරාති නිබ්බානස්ස කිච්ඡෙන අධිගමනීයතං දස්සෙති. න හි සච්චං සුදස්සනන්ති ඉමිනාපි තමෙවත්ථං පාකටං කරොති. තත්ථ සච්චන්ති නිබ්බානං. තඤ්ඤි කෙනච්ච පරියායෙන අසන්තසභාවාභාවතො එකන්තෙනෙව සන්තත්තා අවිපරිතට්ඨෙන සච්චං. න හි තං සුදස්සනං න සුබෙන පස්සිතබ්බං, සුවිරම්භි කාලං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සමානෙන්තෙහිපි කසිරෙනෙව සමධිගන්තබ්බතො. තථා හි චුත්තං භගවතා – “කිච්ඡෙන මෙ අධිගත”න්ති (මහාව. 8; ම. නි. 1.281; 2.337).

පටිච්ඡේදා තණ්හා ජානතො පස්සතො නත්ථී කිඤ්චනන්ති තඤ්ච නිරොධසච්චං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන අහිසමෙන්තෙන විසයතො කිච්චතො ච ආරම්මණතො ච ආරම්මණප්පට්ඨෙවෙධෙන අසම්මොහප්පට්ඨෙවෙධෙන ච පටිච්ඡේදං, යථාපරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන දුක්ඛසච්චං, භාවනාහිසමයවසෙන මග්ගසච්චඤ්ච අසම්මොහතො පටිච්ඡේදං හොති, එවං පහානාහිසමයවසෙන අසම්මොහතො ච පටිච්ඡේදා තණ්හා හොති. එවඤ්ච චත්තාරි සච්චානි යථාභූතං අරියමග්ගපඤ්ඤාය ජානතො පස්සතො භවාදීසු නතභූතා තණ්හා නත්ථී, තදභාවෙ සබ්බස්සපි කිලෙසවට්ටස්ස අභාවො, තතොව කම්මවිපාකවට්ටානං අසම්භවොයෙවාති එවං භගවා තෙසං භික්ඛූනං අනවසෙසවට්ටදුක්ඛචූපසමහෙතුභූතං අමතමහානිබ්බානස්ස ආනුභාවං පකාසෙසි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවණ්ණනා

73. තතියෙ අථ බො භගවා එතමත්ථං විදිත්වාති තදා කිර භගවතා අනෙකපරියායෙන සංසාරස්ස ආදීනවං පකාසෙත්වා සන්දස්සනාදිවසෙන නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මදෙසනාය කතාය තෙසං භික්ඛූනං එතදහොසි – “අයං සංසාරො භගවතා අවිජ්ජාදීහි කාරණෙහි සහෙතුකො පකාසිතො, නිබ්බානස්ස පන තදුපසමස්ස න කිඤ්චි කාරණං චුත්තං, තයිදං අහෙතුකං, කථං සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙත උපලබ්භතී”ති. අථ භගවා තෙසං භික්ඛූනං එතං යථාචුත්තං පරිචිතක්කසඬ්ඛාතං අත්ථං විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තෙසං භික්ඛූනං විමතිවිධමනත්ථඤ්චෙව ඉධ සමණබ්‍රාහ්මණානං “නිබ්බානං නිබ්බානන්ති වාචාවත්ථුමත්තමෙව, නත්ථී හි පරමත්ථතො නිබ්බානං නාම අනුපලබ්භමානසභාවත්තා”ති ලොකායතිකාදයො විය විජ්ජට්ඨපන්තානං බහිද්ධා ච පුටුදිට්ඨිගතිකානං මිච්ඡාවාදහඤ්ජනත්ථඤ්ච ඉමං අමතමහානිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවදීපනං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛතන්ති සබ්බානිපි පදානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. අථ වා වෙදනාදයො විය

හෙතුපච්චයසමවායසඬ්ඛාතාය කාරණසාමග්ගියා න ජාතං න නිබ්බත්තන්ති අජාතං, කාරණෙන විනා, සයමෙව වා න භූතං න පාතුභූතං න උප්පන්නන්ති අභූතං, එවං අජාතත්තා අභූතත්තා ච යෙන කෙනචි කාරණෙන න කතන්ති අකතං, ජාතභූතකතසභාවො ච නාමරූපානං සඬ්ඛතධම්මානං හොති, න අසඬ්ඛතසභාවස්ස නිබ්බානස්සාති දස්සනත්ථං අසඬ්ඛතන්ති චුත්තං. පටිලොමතො වා සමෙව්ච සම්භූය පච්චයෙහි කතන්ති සඬ්ඛතං, තථා න සඬ්ඛතං සඬ්ඛතලක්ඛණරහිතන්ති අසඬ්ඛතන්ති. එවං අනෙකෙහි කාරණෙහි නිබ්බත්තිතභාවෙ පටිසිද්ධො “සියා නු ඛො එකෙනෙව කාරණෙන කත”න්ති ආසඬ්ඛකාය “න යෙන කෙනචි කත”න්ති දස්සනත්ථං “අකත”න්ති චුත්තං. එවං අපච්චයමිපි සමානං “සයමෙව නු ඛො ඉදං භූතං පාතුභූත”න්ති ආසඬ්ඛකාය තන්තිවත්තනත්ථං “අභූත”න්ති චුත්තං. “අයඤ්චෙනස්ස අසඬ්ඛතාකතාභූතභාවො සබ්බෙන සබ්බං අජාතිධම්මත්තා”ති දස්සෙතුං “අජාත”න්ති චුත්තං. එවමෙනෙසං චතුන්නමිපි පදානං සාත්ථකභාවං විදිත්වා “තයිදං නිබ්බානං අත්ථි, හික්ඛවෙ”ති පරමත්ථතො නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවො පකාසිතොති වෙදිතබ්බො. එත්ථ උදානෙන්තෙන භගවතා, “හික්ඛවෙ”ති ආලපනෙ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

ඉති සත්ථා “අත්ථි, හික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛත”න්ති වත්වා තත්ථ හෙතුං දස්සෙන්නො “නො වෙනං, හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තස්සායං සබ්බෙපත්ථො – හික්ඛවෙ, යදි අජාතාදිසභාවා අසඬ්ඛතා ධාතු න අභවිස්ස න සියා, ඉධ ලොකෙ ජාතාදිසභාවස්ස රූපාදික්ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛාතස්ස සඬ්ඛතස්ස නිස්සරණං අනවසෙසචූපසමො න පඤ්ඤායෙය්‍යා න උපලබ්භෙය්‍යා න සම්භවෙය්‍යා. නිබ්බානඤ්ඤි ආරම්මණං කත්වා පචත්තමානා සම්මාදිට්ඨිආදයො අරියමග්ගධම්මා අනවසෙසකිලෙසෙ සමුච්ඡින්නන්ති. තෙනෙත්ථ සබ්බස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස අප්පවත්ති අපගමො නිස්සරණං පඤ්ඤායති.

එවං ඛානිරොකවසෙන නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථයවසෙනපි තං දස්සෙතුං, “යස්මා ච ඛො”තිආදි චුත්තං. තං චුත්තත්ථමෙව. එත්ථ ච යස්මා “අපච්චයා ධම්මා, අසඬ්ඛතා ධම්මා (ධ. ස. දුකමානිකා 7, 8), අත්ථි, හික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පථවි (උදා. 71), ඉදමිපි ඛො යානං දුද්දසං, යදිදං සබ්බසඬ්ඛාරසමථො සබ්බුපධිපටිනිස්සග්ගො (මහාව. 8; ම. නි. 1.281; 2.337), අසඬ්ඛතඤ්ච වො, හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි අසඬ්ඛතගාමිනිඤ්ච පටිපද”න්තිආදිහි (සං. නි. 4.366-367) අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි, “අත්ථි, හික්ඛවෙ, අජාත”න්ති ඉමිනාපි ච සුත්තෙන නිබ්බානධාතුයා පරමත්ථතො සම්භවො සබ්බලොකං අනුකම්පමානෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසිතො, තස්මා යදිපි තත්ථ අපච්චක්ඛකාරීනමිපි විඤ්ඤානං කඬ්ඛා වා විමති වා නත්ථියෙව. යෙ පන පරනෙය්‍යාබුද්ධිනො පුග්ගලා, තෙසං විමතිවිනොදනත්ථං අයමෙත්ථ

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා පාටලිගාමීයවග්ගො
අධිප්පායනිද්ධාරණමුඛෙන යුත්තිවිචාරණා - යථා පරිඤ්ඤායාතාය
සඋත්තරානං කාමානං රූපාදීනඤ්ච පටිපක්ඛභූතං තබ්බිධුරසභාවං
නිස්සරණං පඤ්ඤායති, එවං තංසභාවානං සබ්බෙසමිපි සඬබ්බධම්මානං
පටිපක්ඛභූතෙන තබ්බිධුරසභාවෙන නිස්සරණෙන භවිතබ්බං. යඤ්චෙන
නිස්සරණං, සා අසඬබ්බතා ධාතු. කිඤ්ච භියොසා සඬබ්බධම්මාරම්මණං
විපස්සනාඤාණං අපි අනුලොමඤාණං කිලෙසෙ සමුච්ඡෙදවසෙන පජ්ඣිතුං
න සක්කොති. තථා සම්මුතිසච්චාරම්මණං පට්ඨමජ්ඣානාදිසු ඤාණං
වික්ඛම්භනවසෙනෙව කිලෙසෙ පජ්ඣති, න සමුච්ඡෙදවසෙන. ඉති
සඬබ්බධම්මාරම්මණස්ස සම්මුතිසච්චාරම්මණස්ස ච ඤාණස්ස කිලෙසානං
සමුච්ඡෙදප්පභානෙ අසමත්ථභාවතො තෙසං සමුච්ඡෙදප්පභානකරස්ස
අරියමග්ගඤාණස්ස තදුභයවිපරිතසභාවෙන ආරම්මණෙන භවිතබ්බං, සා
අසඬබ්බතා ධාතු. තථා “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං
අසඬබ්බත”න්ති ඉදං නිබ්බානපදස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවජොතකං වචනං
අවිපරිතත්ථං භගවතා භාසිතත්තා. යඤ්චි භගවතා භාසිතං, තං අවිපරිතත්ථං
පරමත්ථං යථා තං “සබ්බෙ සඬබ්බාරා අනිච්චා, සබ්බෙ සඬබ්බාරා දුක්ඛා,
සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (අ. නි. 3.137; මහානි. 27), තථා නිබ්බානසද්දො
කත්ථවි විසයෙ යථාභූතපරමත්ථවිසයො උපචාරමත්තචුත්තිසබ්භාවතො
සෙය්‍යථාපි සීහසද්දො. අථ චා අත්ථෙව පරමත්ථතො අසඬබ්බතා ධාතු,
ඉතරතබ්බිපරිතවිනිමුත්තසභාවත්තා සෙය්‍යථාපි පථව්ධාතු වෙදනාති.
එවමාදිහි නයෙහි යුත්තිතොපි අසඬබ්බතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථිභාවො
වෙදිතබ්බො.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුත්ථනිබ්බානපටිසංයුත්තසුත්තවණ්ණනා

74. චතුත්ථෙ අථ බො භගවා එතමත්ථං විදිත්වාති තදා කිර භගවතා
අනෙකපරියායෙන සන්දස්සනාදිවසෙන නිබ්බානපටිසංයුත්තාය
ධම්මදෙසනාය කතාය තෙසං භික්ඛූනං එතදහොසි - “අයං තාව භගවතා
අමතමහානිබ්බානධාතුයා අනෙකාකාරවොකාරං ආනිසංසං දස්සෙන්නෙන
අනඤ්ඤසාධාරණො ආනුභාවො පකාසිතො, අධිගමුපායො පනස්සා න
භාසිතො, කථං නු බො පටිපජ්ජන්තෙහි අම්මෙහි අයං අධිගන්තබ්බො”ති. අථ
භගවා තෙසං භික්ඛූනං එතං යථාචුත්තපරිචිතක්කසඬබ්බතං අත්ථං
සබ්බාකාරතො විදිත්වා. ඉමං උදානන්ති තණ්හාවසෙන කත්ථවි
අනිස්සිතස්ස පස්සද්ධකායචිත්තස්ස විථිපටිපන්නවිපස්සනස්ස
අරියමග්ගෙන අනවසෙසතො තණ්හාපහානෙන නිබ්බානාධිගමවිභාවනං
ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ නිස්සිතස්ස චලිතන්ති රූපාදිසඬබ්බාරෙ තණ්හාදිට්ඨිහි නිස්සිතස්ස
චලිතං “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාදිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං හොති.
අප්පභීතතණ්හාදිට්ඨිකස්ස හි පුග්ගලස්ස සුඛාදිසු උප්පන්නෙසු තාති

අභිභූයා විහරිතුං අසක්කොන්තස්ස “මම වෙදනා, අභං වෙදියාමී” තිආදිනා තණ්හාදිට්ඨිගාභවසෙන කුසලජ්ජවත්තිතො විත්තසන්තානස්ස චලනං කම්පනං, අවක්ඛලිතං වා භොතීති අත්ථො. අනිස්සිතස්ස චලිතං නත්ථීති යො පන විසුද්ධිපටිපදං පටිපජ්ජන්තො සමථවිපස්සනාහි තණ්හාදිට්ඨියො වික්ඛම්භෙන්වා අනිච්චාදිවසෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො විහරති, තස්ස තං අනිස්සිතස්ස යථාචුත්තං චලිතං අවක්ඛලිතං, විජ්ජන්දිතං වා නත්ථී කාරණස්ස සුවික්ඛම්භිතත්තා.

චලිතෙ අසතීති යථාචුත්තෙ චලිතෙ අසති යථා තණ්හාදිට්ඨිගාභා නජ්ජවත්තන්ති, තථා වීරිපටිපන්නාය විපස්සනාය තං උස්සුක්කන්තස්ස. පස්සද්ධිති විපස්සනාවිත්තසහජාතානං කායවිත්තානං සාරම්භකරකිලෙසචූපසමිති දුට්ඨාපි පස්සද්ධි භොති. පස්සද්ධියා සති නති න භොතීති පුබ්බෙනාපරං විසෙසයුත්තාය පස්සද්ධියා සති අනවජ්ජසුඛාධිට්ඨානං සමාධිං වඩ්ඤ්ඤාය සමවායකරණෙන සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං යොජෙත්වා මග්ගපරම්පරාය කිලෙසෙ ඛෙපෙන්නස්ස කාමභවාදීසු නමනතො “නතී”ති ලද්ධනාමා තණ්හා අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ අනවසෙසතො න භොති, අනුජ්ජත්තිධම්මතං ආපාදිතත්තා න උජ්ජජ්ජතීති අත්ථො.

නතියා අසතීති අරහත්තමග්ගෙන තණ්හාය සුජ්ජනිතත්තා භවාදිඅත්ථාය ආලයනිකන්ති පරිසුට්ඨානෙ අසති. ආගතිගති න භොතීති පටිසන්ධිවසෙන ඉධ ආගති ආගමනං චුතිවසෙන ගති ඉතො පරලොකගමනං පෙච්චභාවො න භොති න පවත්තති. ආගතිගතියා අසතීති චුත්තනයෙන ආගතියා ච ගතියා ච අසති. චුතුපපාතො න භොතීති අපරාපරං චචනුපපජ්ජනං න භොති න පවත්තති. අසති හි කිලෙසවට්ටෙ කම්මවට්ටං පච්ඡින්නමෙව, පච්ඡින්නෙ ච තස්මිං කුතො විපාකවට්ටස්ස සම්භවො. තෙනාහ – “චුතුපපාතෙ අසති නෙවිධ න හුර්”න්තිආදි. තත්ථ යං චත්තබ්බං, තං භෙට්ඨා බාහියසුත්තෙ විත්ථාරතො චුත්තමෙව. තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ඉති භගවා ඉධාපි තෙසං භික්ඛූනං අනවසෙසතො වට්ටදුක්ඛචූපසමභෙතුභූතං අමතමහානිබ්බානස්ස ආනුභාවං සම්මාපටිපත්තියා පකාසෙති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. චුන්දසුත්තවණ්ණනා

75. පඤ්චමෙ මල්ලෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. මහතා භික්ඛුසඬ්ඤානාහි ගුණමහත්තසඬ්ඛායාමහත්තෙහි මහතා. සො හි භික්ඛුසඬ්ඤා සීලාදිගුණවිසෙසයොගෙනපි මහා තත්ථ සබ්බපච්ඡිමකස්ස සොනාපන්නභාවතො, සඬ්ඛායාමහත්තෙනපි මහා අපරිච්ඡින්නගණනත්තා.

ආයුසංඛාරොස්සජ්ජනතො පට්ඨාය හි ආගතාගතා භික්ඛු න පක්කමිංසු. චුන්දස්සාති එවංනාමකස්ස. කම්මාරපුත්තස්සාති සුවණ්ණකාරපුත්තස්ස. සො කිර අභිචෝ මහාකුට්ඨිකො භගවතො පට්ඨමදස්සනෙනෙව සොනාපන්නො හුත්වා අත්තනො අම්බවනෙ සත්ථුවසනානුවිජවිකං ගන්ධකුට්ඨං,

භික්ඛුසංඝස්ස

ච

රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානඋපට්ඨානසාලාකුට්ඨමණ්ඩපවඩකමනාදිකෙ ච සම්පාදෙත්වා පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකයුත්තං විහාරං කත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සංඝස්ස නියායාදෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං - “තත්‍ර සුදං භගවා පාචායං විහරති චුන්දස්ස කම්මාරපුත්තස්ස අම්බවනෙ”ති.

පට්ඨාදාපෙත්වාති සම්පාදෙත්වා. “සුකරමද්දවන්ති සුකරස්ස මුදුසිනිද්ධං පවත්තමංස”න්ති මහාඅට්ඨකථායං චුත්තං. කෙචි පන “සුකරමද්දවන්ති න සුකරමංසං, සුකරෙහි මද්දිතවංසකළීරො”ති වදන්ති. අඤ්ඤෙ “සුකරෙහි මද්දිතජපදෙසෙ ජාතං අභිජත්තක”න්ති. අපරෙ පන “සුකරමද්දවං නාම එකං රසායන”න්ති භණ්ණං. තඤ්ඤි චුන්දො කම්මාරපුත්තො “අජ්ජ භගවා පරිනිබ්බාසිස්සති”ති සුත්වා “අජ්ජෙව නාම නං පරිභුඤ්ජිත්වා චිරතරං තිට්ඨෙය්‍යා”ති සත්ථු චිරජීවිතුකමායනාය අදාසිති වදන්ති.

තෙන මං පරිච්ඡාති තෙන මමං භොජෙහි. කස්මා භගවා එවමාහ? පරානුද්දයනාය. තඤ්ච කාරණං පාළියං චුත්තමෙව. තෙන අභිභට්ඨික්ඛාය පරෙසං අපරිභොගාරහතො ච තථා වත්තුං වට්ටතීති දස්සිතං භොති. තස්මිං කිර සුකරමද්දවෙ ද්විසභස්සදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු දෙවතා ඔජං පක්ඛිපිංසු. තස්මා තං අඤ්ඤො කොචි සම්මා ජීරාපෙතුං න සක්කොති, තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා පරුපවාදමොචනත්ථං “නාහං තං, චුන්ද, පස්සාමි”තිආදිනා සිහනාදං නදි. යෙ හි පරෙ උපවදෙය්‍යං “අත්තනා පරිභුත්තාවසෙසං නෙව භික්ඛුනං, න අඤ්ඤෙසං මනුස්සානං අදාසි, ආවාටෙ නිබ්ණාපෙත්වා විනාසෙසි”ති, “තෙසං වචනොකාසො මා භොතු”ති පරුපවාදමොචනත්ථං සිහනාදං නදි.

තත්ථ සදෙවකෙතිආදීසු සහ දෙවෙහිති සදෙවකො, සහ මාරෙතාති සමාරකො, සහ බ්‍රහ්මනාති සබ්‍රහ්මකො, සහ සමණ්‍යාග්ගමණෙහිති සස්සමණ්‍යාග්ගමණී, පජාතත්තා පජා, සහ දෙවමනුස්සෙහිති සදෙවමනුස්සා. තස්මිං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සබ්‍රහ්මකච්චනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණං, සස්සමණ්‍යාග්ගමණීච්චනෙන සාසනස්ස පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණ්‍යාග්ගමණග්ගහණං. සම්තපාපබාහිතපාපසමණ්‍යාග්ගමණග්ගහණඤ්ච, පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණං, සදෙවමනුස්සච්චනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගහණං. එවමෙත්ථ තිහි පදෙහි

ඕකාසලොකවසෙන, ද්වීභි පජාවසෙන සත්තලොකො ගභිතොති වෙදිතඛිබ්බො. අපරො නයො – සදෙවකච්චනෙන අරුපාවචරලොකො ගභිතො, සමාරකච්චනෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො, සබ්බමකච්චනෙන රුපී බ්‍රහ්මලොකො, සස්සමණුබ්‍රාහ්මණච්චනෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි සහ මනුස්සලොකො, අවසෙසසත්තලොකො වා ගභිතොති වෙදිතඛිබ්බො.

භුත්තාවිස්සාති භුත්තවතො. බරොති ඵරුසො. ආබාධොති විසභාගරොගො. පබ්බාලිහාති බලවතියො. මාරණන්තිකාති මරණන්තා මරණසම්පපාපනසමත්ථා. සතො සම්පජානො අධිවාසෙසීති සතිං උපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා අධිවාසෙසි. අවිහඤ්ඤමානොති වෙදනානුවත්තනවසෙන අසල්ලක්ඛිතධම්මො විය අපරාපරං පරිවත්තනං අකරොන්තො අපිළියමානො අදුක්ඛියමානො විය අධිවාසෙසි. භගවතො හි වෙළචගාමකෙයෙව තා වෙදනා උප්පන්නා, සමාපත්තිබලෙන පන වික්ඛම්භිතා යාව පරිනිබ්බානදිවසා න උප්පජ්ජිංසු දිවසෙ දිවසෙ සමාපත්තිහි පටිපණාමනතො. තං දිවසං පන පරිනිබ්බායිතුකාමො “කොට්ඨසභස්සභත්ථිනං බලං ධාරෙන්නානං වජිරසඬ්ඝාතසමානකායානං අපරිමිතකාලං උපවිතපුඤ්ඤසම්භාරානම්පි භවෙ සති ඵවරුපා වෙදනා පවත්තන්ති, කිමඬ්ඨං පන අඤ්ඤෙස”න්ති සත්තානං සංවෙගජනනත්ථං සමාපත්තිං න සමාපජ්ජී, තෙන වෙදනා බරා වත්තිංසු. ආයාමාති ඵහි යාම.

චුන්දස්ස භත්තං භුඤ්ජිත්වාතිආදිකා අපරභාගෙ ධම්මසඬ්ඝාතකෙහි යපිතා ගාථා. තත්ථ භුත්තස්ස ච සුකරමද්දවෙනාති භුත්තස්ස උදපාදි, න පන භුත්තපච්චයා. යදි හි අභුත්තස්ස උප්පජ්ජිස්සා, අතිබරො අභවිස්සා, සිනිද්ධභොජනං පන භුත්තත්තා තනුකා වෙදනා අභොසි, තෙනෙව පදසා ගන්තුං අසක්ඛි. එතෙන ය්වායං “යස්ස තං පරිභුත්තං සම්මා පරිණාමං ගවිජෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර තථාගතස්සා”ති සීහනාදො නදිතො, තස්ස සාත්ථකතා දස්සිතා. බුද්ධානඤ්ඤි අට්ඨානෙ ගජ්ජිතං නාම නත්ථි. යස්මා තං පරිභුත්තං භගවතො න කිඤ්චි විකාරං උප්පාදෙසි, කම්මෙන පන ලද්ධොකාසෙන උප්පාදියමානං විකාරං අප්පමත්තතාය උපසමෙන්නො සරිරෙ බලං උප්පාදෙසි, යෙන යථා වක්ඛමානං තිවිධං පයොජනං සම්පාදෙසි, තස්මා සම්මදෙව තං පරිණාමං ගතං, මාරණන්තිකත්තා පන වෙදනානං අවිඤ්ඤාතං අපාකටං අභොසිති. විරිච්චමානොති අභිණ්භං පවත්තලොභිතවිරෙවනොව සමානො. අවොවාති අත්තනා ඉච්ඡිතට්ඨානෙ පරිනිබ්බානත්ථාය ඵවමාහ.

කස්මා පන භගවා ඵවං රොගෙ උප්පන්නෙ කුසිනාරං අගමාසි, කිං අඤ්ඤත්ථ න සක්කා පරිනිබ්බායිතුන්ති? පරිනිබ්බායිතුං නාම න කත්ථවි න සක්කා, ඵවං පන වින්තෙසි – මයි කුසිනාරං ගතෙ මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාය (දී. නි. 2.241) අට්ඨුප්පත්ති භවිස්සති, තාය යා

දෙවලොකෙ අනුභවිතබ්බසදිසා සම්පත්ති මනුස්සලොකෙ මයා අනුභූතා, තං ද්විති භාණුවාරෙහි පටිමණ්ඩෙත්වා දෙසෙස්සාමි, තං සුත්වා බහු ජනා කුසලං කර්තබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති. සුභද්දොපි කර්තං මං උපසංකම්මිත්වා පඤ්භං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනපරියොසානෙ සරණෙසු පතිට්ඨාය පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා මයි ධරන්තෙයෙව අරහත්තං පත්වා පච්ඡිමසාවකො නාම භවිස්සති. අඤ්ඤත්ථ මයි පරිනිබ්බුතෙ ධාතුනිමිත්තං මහාකලහො භවිස්සති, ලොහිතං නදී විය සන්දිස්සති. කුසිනාරායං පන පරිනිබ්බුතෙ දොණුබ්බාමණො තං විවාදං වූපසමෙත්වා ධාතුයො විභජිත්වා දස්සතිති ඉමානි තිණි කාරණානි පස්සන්තො භගවා මහතා උස්සාගෙන කුසිනාරං අගමාසි.

ඉඨිසාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. කිලන්තොස්මිති පරිස්සන්තො අස්මි. තෙන යථාචුත්තවෙදනානං බලවහාවං එව දස්සෙති. භගවා හි අත්තනො ආනුභාවෙන තදා පදසා අගමාසි, අඤ්ඤෙසං පන යථා පදුද්ධාරම්පි කාතුං න සක්කා, තථා වෙදනා තිබ්ණා බරා කටුකා වත්තිංසු. තෙනෙවාහ “නිසිදිස්සාමි”ති.

ඉදානීති අධුනා. ලුලිතන්ති මද්දිතං විය ආකුලං. ආවිලන්ති ආලුලං. අවිභොදකාති තනුපසන්නසලිලා. සාතොදකාති මධුරතොයා. සීතොදකාති සීතලජලා. සෙතොදකාති නික්කද්දමා. උදකඤ්ඤි සභාවතො සෙතවණ්ණං, භූමිවසෙන කද්දමාවිලතාය ව අඤ්ඤාදිසං හොති, කකුධාපි නදී විමලවාලිකා සමොකිණ්ණා සෙතවණ්ණා සන්දති. තෙන චුත්තං “සෙතොදකා”ති. සුපතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා. රමණීයාති මනොහරභූමිභාගතාය රමිතබ්බා යථාචුත්තඋදකසම්පත්තියා ව මනොරමා.

කිලන්තොස්මි චුන්දක, නිපජ්ජිස්සාමිති තථාගතස්ස හි –

“කාලාවකඤ්ච ගඬගෙයාං, පණ්ඩරං තම්බපිඬගලං;
ගන්ධමඬගලහෙමඤ්ච, උපොසථජද්දන්තිමෙ දසා”ති. –

එවං චුත්තෙසු දසසු භත්ථිකුලෙසු කාලාවකසඬ්ඛාතානං යං දසන්තං පකතිභත්ථිතං බලං, තං එකස්ස ගඬගෙයාස්සාති එවං දසගුණිතාය ගණනාය පකතිභත්ථිතං කොට්ඨසභස්සබලජ්ජමාණං සරීරබලං. තං සබ්බම්පි තස්මිං දිවසෙ පච්ඡාභත්තතො පට්ඨාය වඬිගවාරෙ පක්ඛිත්තඋදකං විය පරික්ඛයං ගතං. පාචාය තිගාචුතෙ කුසිනාරා. එතස්මිං අන්තරෙ පඤ්චවිසතියා යානෙසු නිසිදිත්වා මහන්තං උස්සාහං කර්වා ආගච්ඡන්තො සූරියත්ථගිමනවෙලාය භගවා කුසිනාරං පාපුණිති එවං “රොගො නාම සබ්බං ආරොගාං මද්දන්තො ආගච්ඡති”ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො සදෙවකස්ස ලොකස්ස සංවෙගකරං වාවං භාසන්තො “කිලන්තොස්මි, චුන්දක, නිපජ්ජිස්සාමි”ති ආහ.

සීහසෙය්‍යාන්ති එත්ථ කාමභොගීසෙය්‍යා පෙතසෙය්‍යා තථාගතසෙය්‍යා සීහසෙය්‍යාති චතස්සො සෙය්‍යා. තත්ථ “යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, කාමභොගී වාමෙන පස්සෙන සෙය්‍යං කප්පෙන්නී”ති (අ. නි. 4.246) අයං කාමභොගීසෙය්‍යා. “යෙභුයොන, භික්ඛවෙ, පෙතා උත්තානා සෙන්නී”ති (අ. නි. 4.246) අයං පෙතසෙය්‍යා. චතුත්ථජ්ඣානං තථාගතසෙය්‍යා. “සීහො, භික්ඛවෙ, මිගරාජා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙය්‍යං කප්පෙන්නී”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙය්‍යා. අයඤ්ඤි තෙජ්ජස්සදුරියාපථත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම. තෙන චුත්තං – “දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙය්‍යං කප්පෙසී”ති. පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අවිවාධායාති අතිආධාය, ගොප්ඵකං අතික්කම්ම යපෙත්වා. ගොප්ඵකෙන හි ගොප්ඵකෙ, ඡාණුනා ඡාණුම්හි සඬ්ඝට්ටියමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උප්පජ්ජන්ති, සෙය්‍යා ඵාසුකා න භොති. යථා පන න සඬ්ඝට්ටෙති, එවං අතික්කම්ම යපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජන්ති, සෙය්‍යා ඵාසුකා භොති. තස්මා එවං නිපජ්ජී.

ගන්ත්වාන බුද්ධොති ඉමා ගාථා අපරභාගෙ ධම්මසඬ්ඝාහකෙහි යපිතා. තත්ථ නදිකන්ති නදිං. අප්පට්ඨොධ ලොකෙති අප්පට්ඨො ඉධ ඉමස්මිං සදෙවකෙ ලොකෙ. න්හත්වා ච පිටිත්වා චුද්ධාරීති ගත්තානං සිතිකරණවසෙන න්හත්වා ච පානීයං පිටිත්වා ච නදිතො උත්තරි. තදා කිර හගවති න්හායන්තෙ අන්තොනදියං මච්ඡකච්ඡපා, උදකං, උභොසු තීරෙසු වනසණ්ඨො, සබ්බො ච සො භූමිභාගොති සබ්බං සුවණ්ණවණ්ණමෙව අහොසි. පුරක්ඛතොති ගුණවිසිට්ඨසත්තූත්තමගරුභාවතො සදෙවකෙන ලොකෙන පුජාසම්මානවසෙන පුරක්ඛතො. භික්ඛුගණස්ස මජ්ඣෙති භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මජ්ඣෙ. තදා භික්ඛු හගවතො වෙදනානං අධිමත්තභාවං විදිත්වා ආසන්නා හුත්වා සමන්තතො පරිවාරෙත්වා භවිජන්ති. සත්ථාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි සත්තානං අනුසාසනතො සත්ථා. පවත්තා හගවා ඉධ ධම්මෙති භාග්‍යවත්තතාදීහි හගවා ඉධ සීලාදිසාසනධම්මෙ පවත්තා, ධම්මෙ වා චතුරාසිතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සාති පවත්තා පවත්තෙතා. අම්බවනන්ති තස්සා එව නදියා තීරෙ අම්බවනං. ආමන්තයි චුන්දකන්ති තස්මිං කිර බණෙ ආයස්මා ආනන්දො උදකසාටිකං පිළෙන්නො ඔහිසි, චුන්දකත්ථෙරො සමීපෙ අහොසි. තස්මා තං හගවා ආමන්තයි. පමුඛෙ නිසීදීති වත්තසීසෙන සත්ථු පුරතො නිසීදි “කිං නු බො සත්ථා ආණාපෙති”ති. එත්තාවතා ධම්මභණ්ඩාගාරිකො අනුප්පත්තො. එවං අනුප්පත්තං අථ බො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි.

උපදහෙය්‍යාති උප්පාදෙය්‍ය, විප්පට්ඨාරස්ස උප්පාදකො කොචි පුරිසො සියා අපි හවෙය්‍ය. අලාභාති යෙ අඤ්ඤෙසං දානං දදන්තානං දානානිසංසසඬ්ඛාතා ලාභා භොන්ති, තෙ අලාභා. දුල්ලද්ධන්ති පුඤ්ඤවිසෙසෙන ලද්ධම්පි මනුස්සත්තං දුල්ලද්ධං. යස්ස තෙති යස්ස තව. උත්තණ්ඩුලං වා අතිකිලින්නං වා කො තං ඡානාති, කීදිසම්පි පච්ඡිමං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා තථාගතො පරිනිබ්බුතො, අද්ධා තෙන යං වා තං වා

දින්නං භවිස්සතීති. ලාභාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකා දානානිසංසසඬ්ඛාතා ලාභා. සුලද්ධන්ති තුය්හං මනුස්සත්තං සුලද්ධං. සම්මුඛාති සම්මුඛතො, න අනුස්සවෙන න පරම්පරායාති අත්ථො. මෙනන්ති මෙ එතං මයා එතං. ද්වෙමෙති ද්වෙ ඉමෙ. සමසමඵලාති සබ්බාකාරෙන සමානඵලා.

නනු ච යං සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා තථාගතො අභිසම්බුද්ධො, තං කිලෙසානං අප්පභීනකාලෙ දානං, ඉදං පන චුන්දස්ස දානං බිණ්ණාසවකාලෙ, කස්මා එතාති සමඵලාතීති? පරිනිබ්බානසමතාය සමාපත්තිසමතාය අනුස්සරණසමතාය ච. භගවා හි සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො, චුන්දෙන දින්නං භුඤ්ජිත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතොති එවං පරිනිබ්බානසමතායපි සමඵලාති. අභිසම්බුද්ධකුසලසංඝාය ච අග්ගමග්ගස්ස භෙතුභූතා චතුර්විසතිකොට්ඨකසහස්සසඬ්ඛා සමාපත්තියො සමාපජ්ජි, පරිනිබ්බානදිවසෙපි සබ්බා තා සමාපජ්ජි. එවං සමාපත්තිසමතායපි සමඵලාති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“යස්ස චෙතං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුත්තරං අප්පමාණං චෙතොසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරති, අප්පමාණො තස්ස පුඤ්ඤාභිසන්දො කුසලාභිසන්දො”තිආදි. -

සුජාතා ච අපරභාගෙ අස්සොසි “න කිර සා රුක්ඛදෙවතා, බොධිසත්තො කිරෙස, තං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, සත්තසත්තාහං කිරස්ස තෙන යාපනා අභොසි”ති. තස්සා ඉදං සුත්වා “ලාභා චත මෙ”ති අනුස්සරන්තියා බලවපිතිසොමනස්සං උදපාදි. චුන්දස්සපි අපරභාගෙ “අවසානපිණ්ඩපාතො කිර මයා දින්නො, ධම්මසිසං කිර මයා ගහිතං, මය්හං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා සත්ථා අත්තනා විරකාලාභිපත්ථිතාය අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො”ති සුත්වා “ලාභා චත මෙ”ති අනුස්සරතො බලවපිතිසොමනස්සං උදපාදි. එවං අනුස්සරණසමතායපි සමඵලාති ද්වෙපි පිණ්ඩපාතදානානීති වෙදිතබ්බාති.

ආයුසංවත්තනිකන්ති දීඝායුකසංවත්තනිකං. උපචිතන්ති පසුතං උප්පාදිතං. යසසංවත්තනිකන්ති පරිවාරසංවත්තනිකං. ආධිපතෙය්‍යසංවත්තනිකන්ති සෙට්ඨභාවසංවත්තනිකං.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං දානස්ස මහජඵලතඤ්ඤෙව ඩිලාදිගුණෙහි අත්තතො ච අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවං අනුපාදාපරිනිබ්බානඤ්ඤාති තිවිධම්පි අත්ථං සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ දදතො පුඤ්ඤං පවඨ්ඨතීති දානං දෙන්තස්ස චිත්තසම්පත්තියා ව දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තියා ව දානමයං පුඤ්ඤං උපවීයති, මහජ්ඣලතරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්ච හොතීති අත්ථො. අථ වා දදතො පුඤ්ඤං පවඨ්ඨතීති දෙය්‍යධම්මං පරිච්චජන්තො පරිච්චාගවෙනනාය බහුලිකතාය අනුක්කමෙන සබ්බත්ථ අනාපත්තිබහුලො සුච්ඡුද්ධසීලං රක්ඛිත්වා සමථවිපස්සනඤ්ච භාවෙතුං සක්කොතීති තස්ස දානාදිවසෙන තිව්ධම්පි පුඤ්ඤං අභිවඨ්ඨතීති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සංයමනොති සීලසංයමෙන සංයමන්තස්ස, සංවරෙ ධීතස්සාති අත්ථො. වෙරං න වීයතීති පඤ්චවිධවෙරං න පවඨ්ඨති, අදොසපධානත්තා වා අධිසීලස්ස කායවාචාවිත්තෙහි සංයමන්තො සුච්ඡුද්ධසීලො ඛන්තිබහුලතාය කෙනවි වෙරං න කරොති, කුතො තස්ස උපවයො. තස්මා තස්ස සංයමනො සංයමන්තස්ස, සංයමහෙතු වා වෙරං න වීයති. කුසලො ව ජහාති පාපකන්ති කුසලො පන ඤාණසම්පන්නො සුච්ඡුද්ධසීලෙ පතිට්ඨිතො අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු අත්තනො අනුරූපං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා උපචාරජ්ජනාහෙදං ඤානං සම්පාදෙන්තො පාපකං ලාමකං කාමච්ඡන්දාදිඅකුසලං වික්ඛම්භනවසෙන ජහාති පරිච්චජති. සො තමෙව ඤානං පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙසු බයවයං පට්ඨපෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගෙන අනවසෙසං පාපකං ලාමකං අකුසලං සමුච්ඡෙදවසෙන ජහාති. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති සො එවං පාපකං පජහිත්වා රාගාදීනං බයා අනවසෙසකිලෙසනිබ්බානෙන, තතො පරං ඛන්ධනිබ්බානෙන ව නිබ්බුතො හොතීති එවං භගවා චුන්දස්ස ව දක්ඛිණසම්පත්තිං, අත්තනො ව දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිං නිස්සාය පීතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි.

පඤ්චමස්සත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පාටලිගාමීයසුත්තවණ්ණනා

76. ඡට්ඨෙ මගධෙසුති මගධරට්ඨෙ. මහතාති ඉධාපි ගුණමහත්තෙනපි අපරිච්ඡින්නසඬ්ඛ්‍යත්තා ගුණනමහත්තෙනපි මහතා භික්ඛුසඬ්ඛෙසෙන. පාටලිගාමොති එවංනාමකො මගධරට්ඨෙ එකො ගාමො. තස්ස කිර ගාමස්ස මාපනදිවසෙ ගාමග්ගහණට්ඨානෙ ද්වෙ තයො පාටලඬ්ඛුරා පථවිතො උබ්භිජ්ජිත්වා නික්ඛමිංසු. තෙන තං “පාටලිගාමො”ත්වෙව වොහරිංසු. තදවසරීති තං පාටලිගාමං අවසරි අනුපාපුණි. කදා පන භගවා පාටලිගාමං අනුපාපුණි? හෙට්ඨා චුත්තනයෙන සාවත්ථීයං ධම්මසෙනාපතිතො වෙතියං කාරාපෙත්වා තතො නික්ඛමිත්වා රාජගහෙ වසන්තො තත්ථ ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස ව වෙතියං කාරාපෙත්වා තතො නික්ඛමිත්වා අම්බලට්ඨිකායං වසිත්වා අතුරිතචාරිකාවසෙන ජනපදචාරිකං වරන්තො තත්ථ තත්ථ එකරත්තිවාසෙන වසිත්වා ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො අනුක්කමෙන පාටලිගාමං අනුපාපුණි.

පාටලිගාමීයාති පාටලිගාමවාසීනො උපාසකා. තෙ කිර හගවතො පයමදස්සනෙන කෙවි සරණෙසු, කෙවි සීලෙසු, කෙවි සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨිතා. තෙන චුත්තං “උපාසකා”ති. යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්සුති පාටලිගාමෙ කිර අජාතසත්තූනො ලිච්ඡවිරාජුනඤ්ච මනුස්සා කාලෙන කාලං ගන්ත්වා ගෙහසාමිකෙ ගෙහතො නිහරිත්වා මාසමිපි අඬ්ඬමාසමිපි වසන්ති. තෙන පාටලිගාමවාසීනො මනුස්සා නිච්චුපද්දුතා “එතෙසඤ්චෙව ආගතකාලෙ වසනට්ඨානං හවිස්සති”ති එකපස්සෙ ඉස්සරානං හණ්ඩප්පට්ඨාමනට්ඨානං, එකපස්සෙ වසනට්ඨානං, එකපස්සෙ ආගන්තුකානං අද්ධිකමනුස්සානං, එකපස්සෙ දලිද්දානං කපණමනුස්සානං, එකපස්සෙ ගිලානානං වසනට්ඨානං හවිස්සති සබ්බෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසට්ටෙන්වා වසනප්පභොතකං නගරමජ්ඣෙ මහාසාලං කාරෙසුං, තස්සා නාමං ආවසථාගාරන්ති. තං දිවසඤ්ච නිට්ඨානං අගමාසී. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා හත්ථකම්මසුධාකම්මචිත්තකම්මාදිවසෙන සුපරිනිට්ඨිතං සුසජ්ජිතං දෙවවිමානසදිසං තං ද්වාරකොට්ඨකතො පට්ඨාය ඔලොකෙන්වා “ඉදං ආවසථාගාරං අතිවිය මනොරමං සස්සිරිකං, කෙන නු බො පයමං පරිභුත්තං අම්භාකං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය අස්සා”ති චිත්තෙසුං, තස්මිංයෙව ච බණ “හගවා තං ගාමං අනුප්පත්තො”ති අස්සොසුං. තෙන තෙ උප්පත්තපිතිසොමනස්සා “අම්භෙහි හගවා ගන්ත්වාපි ආනෙතබ්බො සියා, සො පන සයමෙව අම්භාකං වසනට්ඨානං සම්පත්තො, අජ්ජ මයං හගවන්තං ඉධ වසාපෙත්වා පයමං පරිභුඤ්ජාපෙස්සාම තථා හික්ඛුසඬ්ඨං, හික්ඛුසඬ්ඨෙස ආගතෙ තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං ආගතමෙව හවිස්සති, සත්ථාරං මඬිගලං වදාපෙස්සාම, ධම්මං කථාපෙස්සාම. ඉති තිහි රතනෙහි පරිභුත්තෙ පච්ඡා අම්භාකඤ්ච පරෙසඤ්ච පරිභොගො හවිස්සති, එවං නො දීසරත්තං හිතාය සුඛාය හවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා එතදත්ථමෙව හගවන්තං උපසඬකම්සු. තස්මා එවමාහංසු – “අධිවාසෙතු නො, හන්තෙ හගවා, ආවසථාගාර”න්ති.

යෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඬකම්සුති කිඤ්චාපි තං තං දිවසමෙව පරිනිට්ඨිතත්තා දෙවවිමානං විය සුසජ්ජිතං සුපට්ඨගිතං, බුද්ධාරහං පන කත්වා න පඤ්ඤත්තං, “බුද්ධා නාම අරඤ්ඤජ්ඣාසයා අරඤ්ඤාරාමා, අන්තොගාමෙ වසෙය්සුං වා නො වා, තස්මා හගවතො රූපිං ජානිත්වා ච පඤ්ඤාපෙස්සාමා”ති චිත්තෙන්වා තෙ හගවන්තං උපසඬකම්සු, ඉදානි හගවතො රූපිං ජානිත්වා තථා පඤ්ඤාපෙතුකාමා යෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඬකම්සු. සබ්බසන්ථරිං ආවසථාගාරං සන්ථරිත්වාති යථා සබ්බමෙව සන්ථතං භොති, එවං තං සන්ථරිත්වා සබ්බපයමං තාව “ගොමයං නාම සබ්බමඬිගලෙසු වත්තති”ති සුධාපරිකම්මකතමිපි භූමිං අල්ලගොමයෙන ඔපුඤ්ජාපෙත්වා පරිසුක්ඛවාටං ඤත්වා යථා අක්කන්තට්ඨානෙ පදං න පඤ්ඤායති, එවං චතුප්පාතියගන්ධෙහි ලිම්පෙන්වා උපරි නානාවණ්ණකට්ඨාරකෙ සන්ථරිත්වා තෙසං උපරි මහාපිට්ඨිකකොපවාදිං කත්වා හත්ථත්ථරණාදිහි නානාවණ්ණෙහි

අත්ථරණෙහි සන්ථරිතබ්බයුත්තකං සබ්බොකාසං සන්ථරාපෙසුං. තෙන වුත්තං - “සබ්බසන්ථරිං ආවසථාගාරං සන්ථරිත්වා”ති.

ආසනානඤ්ඤි මජ්ඣධානෙ තාව මඬගලථමහං නිස්සාය මහාරහං බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ යං යං මුදුකඤ්ච මනොරමඤ්ච පච්චත්ථරණං, තං තං පච්චත්ථරිත්වා උභතොලොභිතකං මනුඤ්ඤදස්සනං උපධානං උපදහිත්වා උපරි සුවණ්ණරජතතාරකාවිචිත්තං විතානං බන්ධිත්වා ගන්ධදාමපුප්ඵදාමාදීහි අලඬකරිත්වා සමන්තා ද්වාදසහත්ථෙ යානෙ පුප්ඵජාලං කාරෙත්වා තිංසහත්ථමත්තට්ඨානං පටසාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා පච්ඡිමහිත්තිං නිස්සාය හික්ඛුසඬ්ඝස්ස පල්ලඬකඅපස්සයමඤ්චපියාදීහි පඤ්ඤාපෙත්වා උපරි සෙතපච්චත්ථරණෙහි පච්චත්ථරාපෙත්වා සාලාය පාචිතපස්සං අත්තනො නිසජ්ජායොග්ගං කාරෙසුං. තං සන්ධාය වුත්තං “ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා”ති.

උදකමණිකන්ති මහාකුච්ඡිකං උදකවාටිං. එවං හගවා හික්ඛුසඬ්ඝො ව යථාරුචියා හත්ථපාදෙ ධොවිස්සන්ති, මුඛං වික්ඛාලෙස්සන්තිති තෙසු තෙසු යානෙසු මණිවණ්ණස්ස උදකස්ස පුරෙත්වා වාසත්ථාය නානාපුප්ඵානි වෙච උදකවාසවුණ්ණානි ව පක්ඛිපිත්වා කදලිපණ්ණෙහි පිදහිත්වා පතිට්ඨපෙසුං. තෙන වුත්තං “උදකමණිකං පතිට්ඨාපෙත්වා”ති.

තෙලප්පදීපං ආරොපෙත්වාති රජතසුවණ්ණාදිමයදණ්ඩදීපිකාසු යොධකරුපවිලාසබවිතරුපකාදීනං හත්ථෙ යපිතසුවණ්ණරජතාදිමයකපල්ලිකාසු තෙලප්පදීපං ජාලයිත්වා. යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඝමිංසුති එත්ථ පන තෙ පාටලිගාමියා උපාසකා න කෙවලං ආවසථාගාරමෙව, අථ බො සකලස්මිම්පි ගාමෙ වීථියො සජ්ජාපෙත්වා ධජෙ උස්සාපෙත්වා ගෙහද්වාරෙසු පුණ්ණසට්ඨෙ කදලියො ව යථාපෙත්වා සකලගාමං දීපමාලාහි විජ්ජකිණ්ණතාරකං විය කත්වා “බීරපකෙ දාරකෙ බීරං පායෙථ, දහරකුමාරෙ ලහුං ලහුං හොජෙත්වා සයාපෙථ, උච්චාසද්දං මා කරිත්ථ, අජ්ජ එකරත්තිං සත්ථා අන්තොගාමෙ වසිස්සති, බුද්ධා නාම අප්පසද්දකාමා හොන්ති”ති හෙරිං වරාපෙත්වා සයං දණ්ඩදීපිකා ආදාය යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඝමිංසු.

අථ බො හගවා නිවාසෙත්වා පත්තවීවරමාදාය සද්ධිං හික්ඛුසඬ්ඝෙන යෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඬ්ඝමිති “යස්ස දානි, හත්තෙ, හගවා කාලං මඤ්ඤති”ති එවං කිර තෙහි කාලෙ ආරොචිතෙ හගවා ලාබාරසෙන තිත්තරත්තකොවිළාරපුප්ඵවණ්ණං රත්තදුපට්ඨං කත්තරියා පදුමං කත්තෙන්තො විය, සංවිධාය තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙන්තො නිවාසෙත්වා සුවණ්ණපාමඬ්ඝෙන පදුමකලාපං පරික්ඛිපන්තො විය, විජ්ජුලතාසස්සිරිකං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලෙන ගජකුම්භං පරියොනන්ධන්තො විය, රත්තසතුබ්බෙධෙ සුවණ්ණග්ගිකෙ පවාලජාලං බිපමානො විය, මහති සුවණ්ණවෙනියෙ රත්තකම්බලකඤ්චුකං පටිමුඤ්චන්තො විය, ගච්ඡන්තං

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා පාටලිගාමීයවග්ගො
 පුණ්ණවන්දං රත්තවලාහකෙන පටිච්ඡාදෙන්තො විය, කඤ්චනගිරිමත්ථකෙ
 සුපක්කලාබාරසං පරිසිඤ්චන්තො විය, චිත්තකූටපබ්බතමත්ථකං
 විජ්ජුලතාජාලෙන පරික්ඛිපන්තො විය,
 සකලවක්කවාළසිනෙරුයුගන්ධරමභාපට්ඨං වාලෙන්වා
 ගහිතනිග්‍රොධපල්ලවසමානවණ්ණං සුරත්තවරපංසුකුලං පාරුපිත්වා
 වනගහනතො නික්ඛන්තකෙසරසිංහො විය, සමන්තතො
 උදයපබ්බතකූටතො පුණ්ණවන්දො විය, බාලසුරියො විය ව අත්තනා
 නිසින්තවාරුමණ්ඩපතො නික්ඛමි.

අට්ඨස්ස කායතො මෙසමුඛතො විජ්ජුකලාපා විය රස්මියො නික්ඛමිත්වා
 සුවණ්ණරසධාරාපරිසෙකපිඤ්ජරපත්තපුජ්ඣ්ඨලසාධාවිට්‍ථෙ විය සමන්තතො
 රුක්ඛෙ කරිංසු. තාවදෙව අත්තතො අත්තතො පත්තච්චරමාදාය
 මහාභික්ඛුසඬ්ඨසො භගවන්තං පරිවාරෙසි. තෙ ව නං පරිවාරෙන්වා යීතා
 භික්ඛු ඵවරූපා අහෙසුං අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පච්චිත්තා අසංසට්ඨා
 ආරද්ධවීරියා වත්තාරො වචනක්ඛමා චොදකා පාපගර්හිතො සීලසම්පන්නා
 සමාධිසම්පන්නා පඤ්ඤාසම්පන්නා විමුත්තිසම්පන්නා
 විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා. තෙහි පරිවුතො භගවා
 රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණක්ඛන්ධො, නක්ඛන්තපරිවාරිතො
 විය පුණ්ණවන්දො, රත්තපදුමවනසණ්ඩමජ්ඣගතා විය සුවණ්ණනාවා,
 පවාළවෙදිකපරික්ඛිත්තො විය සුවණ්ණපාසාදො විරොචිත්ථ.
 මහාකස්සපජ්ජමුඛා පන මහාථෙරා මෙසවණ්ණං පංසුකුලච්චරං පාරුපිත්වා
 මණ්ඩමමමමිතා විය මහානාගා පරිවාරසිංසු වන්තරාගා හින්තකිලෙසා
 විජට්ඨජටා ඡින්තඛන්ධනා කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා.

ඉති භගවා සයං චිත්තරාගො චිත්තරාගෙහි, චිත්තදොසො චිත්තදොසෙහි,
 චිත්තමොහො චිත්තමොහෙහි, නිත්තණ්හො නිත්තණ්හෙහි, නික්කිලෙසො
 නික්කිලෙසෙහි, සයං බුද්ධො අනුබුද්ධෙහි පරිවාරිතො පත්තපරිවාරිතං විය
 කෙසරං, කෙසරපරිවාරිතා විය කණ්ණිකා, අට්ඨනාගසහස්සපරිවාරිතො විය
 ඡද්දන්තො නාගරාජා, නවුතිහංසසහස්සපරිවාරිතො විය ධතරට්ඨො
 හංසරාජා, සෙනඬ්ඨපරිවාරිතො විය වක්කවත්තිරාජා, මරුගණපරිවාරිතො
 විය සක්කො දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවාරිතො විය භාරිතමහාබ්‍රහ්මා,
 තාරාගණපරිවාරිතො විය පුණ්ණවන්දො, අනුපමෙන බුද්ධවෙසෙන
 අපරිමාණෙන බුද්ධවිලාසෙන පාටලිගාමිනං මග්ගං පටිපජ්ජි.

අට්ඨස්ස පුරත්ථිමකායතො සුවණ්ණවණ්ණා සනබුද්ධරස්මියො
 උට්ඨහිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, තථා පච්ඡිමකායතො
 දක්ඛිණපස්සතො වාමපස්සතො සුවණ්ණවණ්ණා සනබුද්ධරස්මියො
 උට්ඨහිත්වා අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, උපරිකෙසන්තතො පට්ඨාය
 සබ්බකෙසාවට්ඨෙහි මොරගීවරාජවණ්ණා අසීතා සනබුද්ධරස්මියො
 උට්ඨහිත්වා ගගනතලෙ අසීතිහත්ථට්ඨානං අග්ගහෙසුං, හෙට්ඨාපාදතලෙහි
 පවාළවණ්ණා රස්මියො උට්ඨහිත්වා සනපට්ඨියං අසීතිහත්ථට්ඨානං

බුද්දකනිකායෙ උදාන-අට්ඨකථා පාටලිගාමීයවග්ගො
 අග්ගභෙසුං, දන්තතො අක්ඛිතං සෙනට්ඨානතො, නබානං
 මංසවිමුත්තට්ඨානතො ඔදාතා සනබුද්ධරස්මියො උට්ඨහිත්වා
 අසිතිහත්ථට්ඨානං අග්ගභෙසුං, රත්තපිතවණ්ණානං සමිහින්තට්ඨානතො
 මඤ්ජෙට්ඨවණ්ණා රස්මියො උට්ඨහිත්වා අසිතිහත්ථට්ඨානං අග්ගභෙසුං,
 සබ්බත්ථකමෙව පහස්සරා රස්මියො උට්ඨහිංසු. එවං සමන්තා
 අසිතිහත්ථට්ඨානං ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො විජ්ජොතමානා විජ්ජන්දමානා
 විධාවමානා කඤ්චනදණ්ඩදීපිකාදීහි නිව්ජරිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දමානා
 මහාපදීපජාලා විය, වාතුද්දීපිකමහාමෙසතො නික්ඛන්තවිජ්ජුලතා විය ව
 දිසොදිසං පක්ඛන්දිංසු. යාහි සබ්බො දිසාහාගා සුවණ්ණවම්පකපුජ්ජෙහි
 විකිරියමානා විය, සුවණ්ණසංතො සුවණ්ණරසධාරාහි ආසිඤ්චියමානා විය,
 පසාරිතසුවණ්ණපට්ඨපරික්ඛිත්තා විය, වෙරම්භවාතෙන
 සමුද්ධතකිංසුකකණ්ණිකාරකොවිලාරපුජ්ජවුණ්ණසමොකිණ්ණා විය,
 විනපිට්ඨවුණ්ණසම්පරිරඤ්ජිතා විය ව විරොචිංසු.

භගවතොපි අසිතිඅනුබ්‍යඤ්ජනබ්‍යාමජ්ජහාපරික්ඛෙපසමුජ්ජලං
 ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ්ණජ්ජට්ඨණ්ඩිතං සරීරං
 අබ්භමහිකාදිඋපක්කිලෙසවිමුත්තං සමුජ්ජලන්තතාරකාවහාසිතං විය,
 ගගනතලං චිකසිතං විය පදුමවනං, සබ්බපාලිචුල්ලො විය යොජනසතිකො
 පාරිච්ඡත්තකො, පටිපාටියා යපිතානං ද්වන්තිංසසුරියානං
 ද්වන්තිංසවන්දිමානං ද්වන්තිංසවක්කවන්තිතං ද්වන්තිංසදෙවරාජානං
 ද්වන්තිංසමහාබ්‍රහ්මානං සිරියා සිරිං අභිභවමානං විය විරොචිත්ථ, යථා තං
 දසහි පාරමිහි දසහි උපපාරමිහි දසහි පරමත්ථපාරමිහිති සම්මදෙව පරිපුරිතාහි
 සමතිංසපාරමිතාහි අලඬිකතං කජ්ජසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි
 අසඬ්ඛොය්‍යානි දින්නෙන දානෙන රක්ඛිතෙන සීලෙන කතෙන
 කල්‍යාණකම්මෙන එකස්මිං අත්තභාවෙ සමොසරිත්වා විපාකං දාතුං ඔකාසං
 අලභමානෙන සම්බාධජ්ජත්තං විය නිබ්බන්තිතං නාවාසහස්සහණ්ඩං එකං
 නාවං ආරොපනකාලො විය, සකට්ඨසහස්සහණ්ඩං එකං සකට්ඨ
 ආරොපනකාලො විය, පඤ්චවිසතියා ගඬිගානං සමිහින්තමුඛද්වාරෙ
 එකතො රාසිභූතකාලො විය අහොසි.

ඉමාය බුද්ධසිරියා ඔහාසමානස්සපි භගවතො පුරතො අනෙකානි
 දණ්ඩදීපිකාසහස්සානි උක්ඛිපිංසු. තථා පච්ඡතො වාමපස්සෙ දක්ඛිණපස්සෙ
 ජාතිකුසුමවම්පකවනමාලිකාරත්තුජ්ජලනීලුප්පලබ්බකුලසින්දුවාරාදිපුජ්ජානි
 වෙව නීලපීතාදිවණ්ණසුගන්ධවුණ්ණානි ව වාතුද්දීපිකමහාමෙසවිජ්ජට්ඨා
 සලිලවුට්ඨියො විය විජ්ජකිරිංසු. පඤ්චඬ්ඛිකතුරියනිග්ගොසා ව
 බුද්ධධම්මසඬ්ඝගුණාසංයුත්තා ජුතිඝොසා ව සබ්බා දිසා පුරයමානා
 මුඛසම්භාසා විය අභෙසුං. දෙවසුපණ්ණනාගයක්ඛගන්ධබ්බමනුස්සානං
 අක්ඛිති අමතපානං විය ලහිංසු. ඉමස්මිං පන යානෙ යත්වා පදසහස්සෙහි
 ගමනවණ්ණනං චත්තුං වට්ටති. තත්ත්වං මුඛමත්තං -

“එවං සබ්බඬ්ඛසම්පන්නො, කම්පයන්නො වසුන්ධරං;

අභෙය්‍යන්තො පාණානි, යාති ලොකචිනායකො.

“දක්ඛිණං පයමං පාදං, උද්ධරන්තො නරාසහො;
ගච්ඡන්තො සිරිසම්පන්නො, සොහනෙ ද්විපද්‍යත්තමො.

“ගච්ඡතො බුද්ධසෙට්ඨස්ස, හෙට්ඨා පාදතලං මුදු;
සමං සම්ඵුසනෙ භූමිං, රජසානුපලිම්පති.

“නින්නං යානං උන්නමති, ගච්ඡන්තෙ ලොකනායකෙ;
උන්නතඤ්ච සමං හොති, පථවී ච අවෙනනා.

“පාසාණා සක්ඛරා වෙව, කථලා බාණුකණ්ටකා;
සබ්බෙ මග්ගා විවජ්ජන්ති, ගච්ඡන්තෙ ලොකනායකෙ.

“නාතිදුරෙ උද්ධරති, නච්චාසන්තෙ ච නික්ඛිපං;
අසට්ඨන්තො නියානි, උභො ජාණු ච ගොජ්ඣකෙ.

“නාතිසීසං පක්කමති, සම්පන්නවරණො මුනි;
න වාපි සණ්ඨං යාති, ගච්ඡමානො සමාහිතො.

“උද්ධං අධො ච තිරියං, දිසඤ්ච විදිසං තථා;
න පෙක්ඛමානො සො යාති, යුගමත්තංවපෙක්ඛති.

“නාගච්ඡිකන්තවාරො සො, ගමනෙ සොහනෙ ජිනො;
වාරුං ගච්ඡති ලොකග්ගො, භාසයන්තො සදෙවකෙ.

“උසහරාජාව සොහන්තො, වාරුවාරීච කෙසරී;
තොසයන්තො බහු සත්තෙ, ගාමං සෙට්ඨො උපාගමී”ති. —

වණ්ණකාලො නාම කිරෙස. එවංවිධෙසු කාලෙසු භගවතො සරීරවණ්ණෙ
වා ගුණවණ්ණෙ වා ධම්මකථිකස්ස ථාමොයෙව පමාණං, චුණ්ණියපදෙහි
ගාථාබන්ධෙහි යත්තකං සක්කොති, තත්තකං වත්තබ්බං. “දුක්කථිත”න්ති
වා “අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො”ති වා න වත්තබ්බො. අපරිමාණවණ්ණා හි
බුද්ධා භගවන්තො, තෙසං බුද්ධාපි අනවසෙසතො වණ්ණං වත්තුං
අසමත්ථා. සකලමිපි හි කප්පං වණ්ණෙන්තා පරියොසාපෙතුං න
සක්කොන්ති, පගෙව ඉතරා පජාති. ඉමිනා සිරිවිලාසෙන
අලඬිකතප්පටියත්තං පාටලිගාමං පාවිසී, පවිසිත්වා භගවා පසන්නචිත්තෙන
ජනෙන පුජ්ඣගන්ධධුමවාසවුණ්ණාදීහි පුජියමානො ආවසථාගාරං පාවිසී.
තෙන චුත්තං — “අථ ඛො භගවා නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය සද්ධිං
හික්ඛුසඬිසෙන යෙන ආවසථාගාරං තෙනුපසඬිකමී”ති.

පාදෙ පක්ඛාලෙන්වාති යදිපි භගවතො පාදෙ රජොජල්ලං න උපලිම්පති,
තෙසං පන උපාසකානං කුසලාභිචුද්ධිං ආකඨ්ඛන්තො පරෙසං දිට්ඨානුගතිං
ආපජ්ජනත්ථඤ්ච භගවා පාදෙ පක්ඛාලෙති. අපිච උපාදින්නකසරීරං නාම
සීතං කාතබ්බමිපි හොතීති එතදත්ථමිපි භගවා න්භානපාදධොවනාදීනි
කරොතියෙව. භගවන්තංයෙව පුරක්ඛන්වාති භගවන්තං පුරතො කත්වා.
තත්ථ භගවා භික්ඛුනඤ්චෙව උපාසකානඤ්ච මජ්ඣෙ නිසින්තො
ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා දුකුලචුම්ඛටකෙන වොදකං කත්වා
ජාතිභිඬ්ගුලකෙන මජ්ජිත්වා රත්තකම්ඛලෙන පලිවෙයෙත්වා පියෙ යපිතා
රත්තසුවණ්ණසනපටිමා විය අතිවිරොචිත්ථ.

අයං පනෙත්ථ පොරාණානං වණ්ණභණ්ණනමග්ගො —

“ගන්ත්වාන මණ්ඩලමාළං, නාගවික්කන්තවාරණො;
ඔභාසයන්තො ලොකග්ගො, නිසීදි වරමාසනෙ.

“තභිං නිසින්තො නරදම්මසාරථී,
දෙවාතිදෙවො සතපුඤ්ඤලක්ඛණො;
බුද්ධාසනෙ මජ්ඣගතො විරොචති,
සුවණ්ණනික්ඛං විය පණ්ඩුකම්ඛලෙ.

“නෙක්ඛං ජම්බොනදස්සෙව, නික්ඛිත්තං පණ්ඩුකම්ඛලෙ;
විරොචති චිතමලො, මණිවෙරොචනො යථා.

“මහාසාලොව සම්පුල්ලො, මෙරුරාජාවලඬ්ඝකතො;
සුවණ්ණයුපසඬ්ඝකාසො, පදුමො කොකනදො යථා.

“ජලන්තො දීපරුක්ඛොව, පබ්බතග්ගෙ යථා සිඛි;
දෙවානං පාරිජත්තොව, සබ්බපුල්ලො විරොචති”ති.

පාටලිගාමීයෙ උපාසකෙ ආමන්තෙසීති යස්මා තෙසු උපාසකෙසු බහු
ජනා සිලෙසු පතිට්ඨිතා, තස්මා පයමං තාව සිලවිපත්තියා ආදීනවං
පකාසෙත්වා පච්ඡා සිලසම්පදාය ආනිසංසං දස්සෙතුං, “පඤ්චමෙ
ගහපතයො”තිආදීනා ධම්මදෙසනත්ථං ආමන්තෙසි.

තත්ථ දුස්සිලොති නිස්සිලො. සිලවිපන්නොති විපන්නසිලො
භින්නසංවරො. එත්ථ ව “දුස්සිලො”ති පදෙන පුග්ගලස්ස සිලාභාවො
චුත්තො. සො පනස්ස සිලාභාවො දුට්ඨො අසමාදානෙන වා සමාදින්නස්ස
හෙදෙන වාති. තෙසු පුරිමො න තථා සාවජ්ජො, යථා දුතියො සාවජ්ජතරො.
යථාධිජ්ජෙතාදීනවනිමිත්තං සිලාභාවං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය
දස්සෙතුං, “සිලවිපන්නො”ති චුත්තං. තෙන “දුස්සිලො”ති පදස්ස අත්ථං
දස්සෙති. පමාදාධිකරණන්ති පමාදකාරණා. ඉදඤ්ච සුත්තං ගහට්ඨානං

වසෙන ආගතං, පබ්බජිතානම්පි පන ලබ්භතෙව. ගහට්ඨො හි යෙන සිජ්පට්ඨානෙන ජීවිකං කජ්ජෙති යදි කසියා යදි වාණිජ්ජාය යදි ගොරක්ඛෙන, පාණාතිපාතාදිවසෙන පමත්තො තං තං යථාකාලං සම්පාදෙතුං න සක්කොති, අට්ඨස්ස කම්මං විනස්සති. මාසාතකාලෙ පන පාණාතිපාතාදීනි කරොන්තො දණ්ඩවසෙන මහතිං භොගජානිං නිගච්ඡති. පබ්බජිතො දුස්සිලො පමාදකාරණා සීලතො බුද්ධවචනතො ඤානතො සත්තආරියධනතො ච ජානිං නිගච්ඡති.

පාපකො කිත්තිසද්දොති ගහට්ඨස්ස “අසුකො අමුකකුලෙ ජාතො දුස්සිලො පාපධම්මො පරිච්චත්තඉධලොකපරලොකො සලාකහත්තමත්තම්පි න දෙති”ති පරිසමජ්ඣෙ පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති. පබ්බජිතස්ස “අසුකො නාම ථෙරො සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා නාසක්ඛි සීලානි රක්ඛිතුං, න බුද්ධවචනං ගහෙතුං, චෙජ්ජකම්මාදීහි ජීවති, ඡහි අගාරවෙහි සමන්තාගතො”ති එවං පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති.

අවිසාරදොති ගහට්ඨො තාව අවස්සං බහුතං සන්තිපාතට්ඨානෙ “කොචි මම කම්මං ජානිස්සති, අථ මං නින්දිස්සති, රාජකුලස්ස වා දස්සෙස්සති”ති සහයො උපසඬ්ඤාමති, මඬ්ඤානො පත්තක්ඛන්ධො අධොමුඛො නිසීදති, විසාරදො හුත්වා කථෙතුං න සක්කොති. පබ්බජිතොපි බහුහික්ඛුසඬ්ඤා සන්තිපතිතෙ “අවස්සං කොචි මම කම්මං ජානිස්සති, අථ මෙ උපොසථම්පි පචාරණම්පි යපෙත්වා සාමඤ්ඤතො වාවෙත්වා නික්කඬ්ඨිස්සති”ති සහයො උපසඬ්ඤාමති, විසාරදො හුත්වා කථෙතුං න සක්කොති. එකච්චො පන දුස්සිලොපි සමානො සුසිලො විය වරති, සොපි අජ්ඣාසයෙන මඬ්ඤා භොතියෙව.

සම්මුල්භො කාලං කරොතීති දුස්සිලස්ස හි මරණමඤ්ඤෙ නිපන්තස්ස දුස්සිලකම්මානි සමාදාය පවත්තිතට්ඨානානි ආපාථං ආගච්ඡන්ති. සො උම්මිලෙත්වා ඉධලොකං, නිම්මිලෙත්වා පරලොකං පස්සති. තස්ස චත්තාරො අපායා කම්මානුරූපං උපට්ඨහන්ති, සත්තිසතෙන පහරියමානො විය අග්ගිජාලාහිසාතෙන ඤායමානො විය ච භොති. සො “වාරෙථ, වාරෙථා”ති විරවන්තොව මරති. තෙන චුත්තං – “සම්මුල්භො කාලං කරොතී”ති.

කායස්ස භෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අහිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගණා. අථ වා කායස්ස භෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදා. පරං මරණාති චුතිතො උද්ධං. අපායන්තිආදි සබ්බං නිරයවෙච්චනං. නිරයො හි සග්ගමොක්ඛගෙතුහුතා පුඤ්ඤසඬ්ඤාතො අයා අපෙතත්තා, සුඛානං වා අයස්ස, ආගමනස්ස වා අභාවා අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති, දොසබ්බලතාය වා දුට්ඨෙන කම්මුතා නිබ්බත්තා ගතීති දුග්ගති. විවසා නිපතන්ති එත්ථ දුක්කතකාරිනොති

විනිපාතො, විනස්සන්තා වා එත්ථ නිපතන්ති සම්භිජ්ජමානභිගප්චව්චගාති විනිපාතො. නත්ථි එත්ථ අස්සාදසඤ්ඤිතො අයොති නිරයො.

අථ වා අපායග්ගහණෙන තිරච්ඡානයොනිං දීපෙති. තිරච්ඡානයොනි හි අපායො සුගතිතො අපෙතත්තා, න දුග්ගති මහෙසක්ඛානං නාගරාජාදීනං සම්භවතො. දුග්ගතිග්ගහණෙන පෙත්තිවිසයං දීපෙති. සො හි අපායො වෙච දුග්ගති ච සුගතිතො අපෙතත්තා, දුක්ඛස්ස ච ගතිභූතත්තා, න තු විනිපාතො අසුරසදිසං අවිනිපතිතත්තා පෙතමභිද්ධිකානම්පි විජ්ජමානත්තා. විනිපාතග්ගහණෙන අසුරකායං දීපෙති. සො හි යථාචුත්තෙනට්ඨෙන “අපායො” වෙච “දුග්ගති” ච සබ්බසම්පත්තිසමුස්සයෙහි විනිපතිතත්තා “විනිපාතො”ති ච චුච්චති. නිරයග්ගහණෙන අවිච්ඡාදිකං අනෙකඡපකාරං නිරයමෙව දීපෙති. උපපජ්ජතීති නිබ්බත්තති.

ආනිසංසකථා චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බා. අයං පන විසෙසො – සීලවාති සමාදානවසෙන සීලවා. සීලසම්පන්නොති පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණඤ්ච කත්වා සීලස්ස සමාදානෙන සීලසම්පන්නො. භොගක්ඛන්ධන්ති භොගරාසිං. සුගතිං සග්ගං ලොකන්ති එත්ථ සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සඬගය්හති, සග්ගග්ගහණෙන දෙවගති එව. තත්ථ සුන්දරා ගති සුගති, රූපාදීහි විසයෙහි සුට්ඨු අග්ගොති සග්ගො, සො සබ්බොපි ලුජ්ජනපලුජ්ජනට්ඨෙන ලොකොති.

පාටලිගාමීයෙ උපාසකෙ බහුදෙව රත්තීං ධම්මීයා කථායාති අඤ්ඤායපි පාළිමුත්තාය ධම්මකථාය වෙච ආවසථානුමොදනකථාය ච. තදා හි භගවා යස්මා අජාතසත්තුනා තත්ථ පාටලිපුත්තනගරං මාපෙන්නෙන අඤ්ඤෙසු ගාමනිගමජනපදරාජධානීසු යෙ සීලාචාරසම්පන්නා කුටුම්භිකා, තෙ ආනෙත්වා ධනධඤ්ඤසරවත්ථුඛෙත්තවත්ථාදීනි වෙච පරිහාරඤ්ච දාපෙත්වා නිවෙසියන්ති. තස්මා පාටලිගාමීයා උපාසකා ආනිසංසදස්සාවිතාය විසෙසතො සීලගරුකා සබ්බගුණානඤ්ච සීලස්ස අධිට්ඨානභාවතො තෙසං පයමං සීලානිසංසෙ පකාසෙත්වා තතො පරං ආකාසගඬගං ඕතාරෙන්තො විය, පථවොජං ආකඬ්ඨන්තො විය, මහාජම්බුං මත්ථකෙ ගහෙන්වා වාලෙන්තො විය, යොජනිකමධුකණ්ඩං චක්කයන්තෙන පිළෙත්වා මධුරසං පායමානො විය පාටලිගාමිකානං උපාසකානං හිතසුඛාවහං පකිණ්ණකකථං කථෙන්නො “ආවාසදානං නාමෙතං ගහපතයො මහන්තං පුඤ්ඤං, තුම්භාකං ආවාසො මයා පරිභුත්තො, හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙන ච පරිභුත්තො, මයා ච හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙන ච පරිභුත්තෙ පන ධම්මරතනෙනපි පරිභුත්තොයෙව හොති. එවං තීහි රතනෙහි පරිභුත්තෙ අපරිමෙය්සා ච විපාකො, අපිච ආවාසදානස්මිං දින්තෙ සබ්බදානං දින්තමෙව හොති, භූමිට්ඨකපණ්ණසාරාය වා සාබ්බමණ්ඩපස්ස වා සඬ්ඨං උද්දිස්ස කතස්ස ආනිසංසො පරිච්ඡින්නදිතුං න සක්කා. ආවාසදානානුභාවෙන හි භවෙ නිබ්බත්තමානස්සපි සම්පිළිතගබ්භවාසො නාම න හොති, ද්වාදසහත්ථො

ඔවරතො වියස්ස මාතුකුච්ඡි අසම්බාධොව හොති”ති එවං නානාතයෙහි විචිත්තං බහුං ධම්මකථං කථෙත්වා -

“සීතං උණ්භං පටිහන්ති, තතො වාළමිගානි ව;
සරිසපෙ ව මකසෙ, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

“තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ක්කායිකුඤ්ච විපස්සිතුං.

“විහාරදානං සඬ්ඝස්ස, අග්ගං බුද්ධොන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තතො.

“විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ;
තෙසං අත්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව.

“දදෙය්‍ය උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා;
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙත්ති, සබ්බදුක්ඛාපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. (වුළුව. 295)

එවං අයම්පි ආවාසදානෙ ආනිසංසොති බහුදෙව රත්තිං අතිරෙකතරං දියඬිඬයාමං ආවාසදානානිසංසකථං කථෙසි. තත්ථ ඉමා ගාථා තාව සඬිගහං ආරුළුභා, පකිණ්ණකධම්මදෙසනා පන සඬිගහං නාරොහති. සන්දස්සෙත්වාතිආදීනි චුත්තත්ථානෙව.

අභික්කන්තාති අතික්කන්තා ද්වෙ යාමා ගතා. යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤාදානි යස්ස ගමනස්ස තුම්හෙ කාලං මඤ්ඤාදං, ගමනකාලො තුම්හාකං, ගච්ඡාති චුත්තං හොති. කස්මා පන භගවා තෙ උයොපෙසිති? අනුකම්පාය. තියාමරත්තිඤ්ච තත්ථ නිසීදිත්වා චිතිනාමෙත්තානං තෙසං සරීරෙ ආබාධො උප්පජ්ජෙය්‍යාති, හික්ඛුසඬ්ඝෙපි ව විජ්ජහාතසයනනිසජ්ජාය ඕකාසො ලද්ධං වට්ටති, ඉති උභයානුකම්පාය උයොපෙසිති. සුඤ්ඤාගාරන්ති පාටියෙක්කං සුඤ්ඤාගාරං නාම තත්ථ නත්ථී. තෙන කිර ගහපතයො තස්සෙව ආවසථාගාරස්ස එකපස්සෙ පටසාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා කජ්ජියමඤ්චං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ කජ්ජියපච්චත්ථරණං අත්ථරිත්වා උපරි සුවණ්ණරජතතාරකාගන්ධමාලාදිපටිමණ්ඩිතං විතානං බන්ධිත්වා තෙලප්පදීපං ආරොපෙසුං “අප්පෙව නාම සත්ථා ධම්මාසනතො වුට්ඨාය ථොකං විස්සම්තුකාමො ඉධ නිපජ්ජෙය්‍ය, එවං නො ඉදං ආවසථාගාරං භගවතා වතුහි ඉරියාපථෙහි පරිභුත්තං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සති”ති. සත්ථාපි තදෙව සන්ධාය තත්ථ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා සිහසෙය්‍යං කජ්ජෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං “සුඤ්ඤාගාරං පාවිසී”ති. තත්ථ

පාදධොවනට්ඨානතො පට්ඨාය යාච ධම්මාසනා අගමාසී, එත්තකෙ යානෙ ගමනං නිජ්ඵන්නං. ධම්මාසනං පත්වා ථොකං අට්ඨාසී, ඉදං තත්ථ යානං. භගවා ද්වෙ යාමෙ ධම්මාසනෙ නිසීදි, එත්තකෙ යානෙ නිසජ්ජා නිජ්ඵන්නා. උපාසකෙ උයොපෙත්වා ධම්මාසනතො ඔරුස්භ යථාචුත්තෙ යානෙ සීභසෙය්‍යං කජ්ජෙසී. එවං තං යානං භගවතා චතුහි ඉරියාපට්ඨෙහි පරිභුක්තං අහොසීති.

සුනිධවස්සකාරාති සුනිධො ච වස්සකාරො ච ද්වෙ බ්‍රාහ්මණා. මගධමහාමත්තාති මගධරඤ්ඤො මහාඅමච්චා, මගධරට්ඨෙය චා මහාමත්තා මහතියා ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතාති මහාමත්තා. පාටලිගාමෙ නගරං මාපෙන්නීති පාටලිගාමසඬ්ඛාතෙ භූමිපදෙසෙ නගරං මාපෙන්නි. වජ්ජීනං පට්ඨාභායාති ලිච්ඡවිරාජුනං ආයමුඛප්පච්ඡින්නදන්තං. සහස්සසහස්සෙවාති එකෙකචග්ගවසෙන සහස්සං සහස්සං භුත්වා. වත්ථුනීති සරවත්ථුනි. චිත්තාති නමන්ති නිවෙසනාති මාපෙතුන්ති රඤ්ඤො රාජමහාමත්තානඤ්ච නිවෙසනාති මාපෙතුං වත්ථුච්ඡජාපාඨකානං චිත්තාති නමන්ති. තෙ කිර අත්තතො සිජ්ජානුභාවෙන හෙට්ඨාපට්ඨියං තිංසහත්ථමත්තෙ යානෙ “ඉධ නාගග්ගාහො, ඉධ යක්ඛග්ගාහො, ඉධ භූතග්ගාහො, ඉධ පාසාණො චා බාණුකො චා අත්ථී”ති ජානන්ති. තෙ තදා සිජ්ජං ජජ්ජෙත්වා දෙවතාහි සද්ධිං සම්මන්ත්‍රයමානා විය මාපෙන්නි.

අථ චා තෙසං සරීරෙ දෙවතා අධිමුච්චිත්වා තත්ථ තත්ථ නිවෙසනාති මාපෙතුං චිත්තං නාමෙන්නි. තා චතුසු කොණෙසු බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා වත්ථුමහි ගහිතමත්තෙ පට්ඨිගච්ඡන්ති. සද්ධකුලානං සද්ධා දෙවතා තථා කරොන්ති, අස්සද්ධකුලානං අස්සද්ධා දෙවතා. කිංකාරණා? සද්ධානඤ්චි එවං හොති “ඉධ මනුස්සා නිවෙසනං මාපෙන්නා පඨමං හික්ඛුසඬ්ඛං නිසීදාපෙත්වා මඬ්ගලං වදාපෙස්සන්ති, අථ මයං සීලවත්තානං දස්සනං ධම්මකථං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං අනුමොදනං යොතුං ලභිස්සාම, මනුස්සා ච දානං දත්වා අම්භාකං පත්ති. දස්සන්ති”ති. අස්සද්ධා දෙවතාපි “අත්තතො ඉච්ඡානුරූපං තෙසං පට්ඨන්ති. පස්සිතුං, කථඤ්ච යොතුං ලභිස්සාමා”ති තථා කරොන්ති.

තාවතිංසෙහීති යථා හි එකස්මිං කුලෙ එකං පණ්ඩිතමනුස්සං, එකස්මිඤ්ච විහාරෙ එකං බහුස්සුතං හික්ඛුං උපාදාය “අසුකකුලෙ මනුස්සා පණ්ඩිතා, අසුකවිහාරෙ හික්ඛු බහුස්සුතා”ති සද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති, එවමෙව සක්කං දෙවරාජානං, විස්සකම්මඤ්ච දෙවපුත්තං උපාදාය “තාවතිංසා පණ්ඩිතා”ති සද්දො අබ්භුග්ගතො. තෙනාහ “තාවතිංසෙහී”ති. සෙය්‍යථාපීතිආදිනා දෙවෙහි තාවතිංසෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා විය සුනිධවස්සකාරා නගරං මාපෙන්නීති දස්සෙති.

යාවතා, ආනන්ද, අරියං ආයතනන්ති යත්තකං අරියමනුස්සානං ඔසරණට්ඨානං නාම අත්ථී. යාවතා වණිජ්ජපට්ඨාති යත්තකං වාණිජානං

ආහංභණ්ඩස්ස රාසිවසෙන කයවික්කයට්ඨානං නාම, වාණිජානං වසනට්ඨානං වා අත්ථි. ඉදං අග්ගනගරන්ති තෙසං අරියායතනවණිජ්ජථානං ඉදං නගරං අග්ගං භවිස්සති ජෙට්ඨකං පාමොක්ඛං. පුට්ඨෙදනන්ති භණ්ඩපුට්ඨෙදනට්ඨානං, භණ්ඩභණ්ඩිකානං මොචනට්ඨානන්ති චුත්තං හොති. සකලජම්බුදිපෙ අලද්ධභණ්ඩම්පි හි ඉධෙව ලභිස්සන්ති, අඤ්ඤත්ථ වික්කයං අගච්ඡන්තාපි ඉධෙව වික්කයං ගච්ඡස්සන්ති, තස්මා ඉධෙව පුට්ඨං භින්දිස්සන්තිති අත්ථො. ආයානම්පි හි චතුස්ස ද්වාරෙස්ස චත්තාරි, සභායං එකන්ති එවං දිවසෙ දිවසෙ පඤ්චසතසභස්සාති තත්ථ උට්ඨභිස්සන්ති. තානි සභාවානි ආයානීති දස්සෙති.

අග්ගිකො වානිආදිස්ස සමුවචයත්ථො වාසද්දො, අග්ගිනා ච උදකෙන ච මිට්ඨහෙදෙන ච නස්සිස්සතිති අත්ථො. තස්ස හි එකො කොට්ඨාසො අග්ගිනා නස්සිස්සති, නිබ්බාපෙනුං න සක්ඛිස්සන්ති, එකං කොට්ඨාසං ගඬගා ගහෙත්වා ගම්ස්සති, එකො ඉමිනා අකථිතං අමුස්ස, අමුනා අකථිතං ඉමස්ස වදන්තානං පිසුණුවානං වසෙන භින්තානං මනුස්සානං අඤ්ඤමඤ්ඤහෙදෙන විනස්සිස්සති. එවං චත්ථා භගවා පච්චුසකාලෙ ගඬගාතීරං ගන්ත්වා කතමුඛධොවනො භික්ඛාචාරවෙලං ආගමයමානො නිසීදි.

සුනිධවස්සකාරාපි “අම්භාකං රාජා සමණස්ස ගොතමස්ස උපට්ඨාකො, සො අම්භෙ උපගතෙ පුච්ඡිස්සති ‘සත්ථා කිර පාටලිගාමං අගමාසි, කිං තස්ස සන්තිකං උපසඬකම්මත්ථ, න උපසඬකම්මත්ථා’ති. ‘උපසඬකම්මිහා’ති ච චුත්තෙ ‘නිමන්තයිත්ථ, න නිමන්තයිත්ථා’ති පුච්ඡිස්සති. ‘න නිමන්තයිම්හා’ති ච චුත්තෙ අම්භාකං දොසං ආරොපෙත්වා නිග්ගණ්ඨිස්සති, ඉදඤ්චාපි මයං අකතට්ඨානෙ නගරං මාපෙම, සමණස්ස ඛො පන ගොතමස්ස ගතගතට්ඨානෙ කාලකණ්ණිසත්තා පටික්කමන්ති, තං මයං නගරමඬගලං වාචාපෙස්සාමා”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්මත්ථා නිමන්තයිංසු. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො සුනිධවස්සකාරා”තිආදි.

පුබ්බණ්ඨසමයන්ති පුබ්බණ්ඨෙ කාලෙ. නිවාසෙත්ථාති ගාමපවෙසනනීහාරෙන නිවාසනං නිවාසෙත්ථා කායබන්ධනං බන්ධිත්ථා. පත්තචීවරමාදායාති චීවරං පාරුපිත්ථා පත්තං භත්ථෙත ගහෙත්ථා.

සීලවන්තෙත්ථාති සීලවන්තො එත්ථ අත්තනො වසනට්ඨානෙ. සඤ්ඤතෙති කායවාචාවිත්තෙහි සඤ්ඤතෙ. තාසං දක්ඛිණමාදිසෙති සඬ්ඝස්ස දින්තෙ චත්තාරො පච්චයෙ තාසං සරදෙවතානං ආදිසෙය්‍ය පත්තිං දදෙය්‍ය. පූජිතා පූජ්‍යන්තිති “ඉමෙ මනුස්සා අම්භාකං ඤාතකාපි න හොන්ති, එවම්පි නො පත්තිං දෙන්ති”ති ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොන්ති සුට්ඨ ආරක්ඛං කරොන්ති. මානිතා මානස්සන්තිති කාලානුකාලං බලිකම්මකරණෙන මානිතා “එතෙ මනුස්සා අම්භාකං ඤාතකාපි න

හොත්ති, තථාපි චතුපඤ්චජමාසන්තරං නො බලිකම්මං කරොන්ති”ති මානෙත්ති උප්පන්නපරිස්සයං හරන්ති. තතො නන්ති තතො තං පණ්ඩිතජාතිකං පුරිසං. ඔරසන්ති උරෙ යපෙත්වා වඩ්ඪිතං, යථා මාතා ඔරසං පුත්තං අනුකම්පති, උප්පන්නපරිස්සයහරණත්ථමෙවස්ස යථා වායමති, එවං අනුකම්පන්තිති අත්ථො. හද්දානි පස්සතීති සුන්දරානි පස්සති.

අනුමොදිත්වාති තෙහි තදා පසුතපුඤ්ඤස්ස අනුමොදනවසෙන තෙසං ධම්මකථං කත්වා. සුනිධවස්සකාරාපි “යා තත්ථ දෙවතා ආසුං, තාසං දක්ඛිණමාදියෙ”ති හගවතො වචනං සුත්වා දෙවතානං පත්තිං අදංසු. තං ගොතමද්වාරං නාම අහොසීති තස්ස නගරස්ස යෙන ද්වාරෙන හගවා නික්ඛමී, තං ගොතමද්වාරං නාම අහොසි. ගඬිගාය පන උත්තරණත්ථං අනොතිණ්ණත්තා ගොතමතිත්ථං නාම නාහොසි. පුරාති පුණ්ණා. සමතිත්තිකාති තට්ඨමං උදකස්ස තිත්තා හරිතා. කාකපෙය්‍යාති තීරෙ ධීතකාකෙහි පාතුං සක්කුණෙය්‍යඋදකා. ද්විහිපි පදෙහි උහතොකුලසමං පරිපුණ්ණභාවමෙව දස්සෙති. උඵම්පන්ති පාරගමනත්ථාය දාරුති සඬිසාටෙත්වා ආණ්ඩො කොට්ටෙත්වා කතං. කුල්ලන්ති වෙළඳණ්ඩාදිකෙ වල්ලිආදීහි බන්ධිත්වා කතං.

එතමත්ථං විදිත්වාති එතං මහාජනස්ස ගඬිගොදකමත්තස්සපි කෙවලං තරිතුං අසමත්ථතං, අත්තතො පන හික්ඛුසඬිසස්ස ච අතිගම්හිරවිත්ථතං සංසාරමහණ්ණවං තරිත්වා ධීතභාවඤ්ච සබ්බාකාරතො විදිත්වා තදත්ථපරිදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අණ්ණවන්ති සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන යොජනමත්තං ගම්හිරස්ස ච විත්ථතස්ස ච උදකට්ඨානස්සෙනං අධිවචනං. සරන්ති සරිත්වා ගමනතො ඉධ නදී අධිජපෙතා. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ ගම්හිරවිත්ථතං සංසාරණ්ණවං තණ්හාසරිතඤ්ච තරන්ති, තෙ අරියමග්ගසඬිබාතං සෙතුං කත්වාන විසජ්ජ පල්ලොනි අනාමසිත්වාච උදකහරිතාති නින්තට්ඨානාති, අයං පන ඉදං අප්පමත්තකං උදකං තරිතුකාමො කුල්ලඤ්චි ජනො පබන්ධති කුල්ලං බන්ධිතුං ආයාසං ආපජ්ජති. තිණ්ණා මෙධාවිනො ජනාති අරියමග්ගඤ්ඤාණසඬිබාතාය මෙධාය සමන්තාගතත්තා මෙධාවිනො බුද්ධා ච බුද්ධසාවකා ච විනා එව කුල්ලෙන තිණ්ණා පරතීරෙ පතිට්ඨිතාති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ද්විධාපට්ඨසුත්තවණ්ණනා

77. සත්තමෙ අද්ධානමග්ගපටිපන්නොති අද්ධානසඬිබාතං දීඝමග්ගං පටිපන්නො ගච්ඡන්තො හොති. නාගසමාලෙනාති එවංනාමකෙන ථෙරෙන. පච්ඡාසමණෙනාති අයං තදා හගවතො උපට්ඨාකො අහොසි. තෙන නං පච්ඡාසමණං කත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. හගවතො හි පට්ඨමබ්බොධියං

විසතිවස්සානි අනිබ්බදා උපට්ඨාකා අහෙසුං, තතො පරං යාච පරිනිබ්බානා පඤ්චවිසතිවස්සානි ආයස්මා ආනන්දො ඡායාච උපට්ඨාසි. අයං පන අනිබ්බදුපට්ඨාකකාලො. තෙන චුත්තං – “ආයස්මතා නාගසමාලෙන පච්ඡාසමණෙනා”ති. ද්විධාපට්ඨන්ති ද්විධාභූතං මග්ගං. “ද්වේධාපට්ඨන්ති පි පට්ඨන්ති ආයස්මා නාගසමාලො අත්තනා පුබ්බෙ තත්ථ කතපරිවයත්තා උජුභාවඤ්චස්ස සන්ධාය වදති “අයං, හන්තෙ භගවා, පන්ථො”ති.

භගවා පන තදා තස්ස සපරිස්සයභාවං ඤාත්වා තතො අඤ්ඤං මග්ගං ගන්තුකාමො “අයං, නාගසමාල, පන්ථො”ති ආහ. “සපරිස්සයො”ති ව චුත්තෙ අසද්දහිත්වා “භගවා න තත්ථ පරිස්සයො”ති වදෙය්‍ය, තදස්ස දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛායාති “සපරිස්සයො”ති න කට්ඨෙ. තික්ඛත්තුං “අයං පන්ථො, ඉමිනා ගච්ඡාමා”ති වත්වා චතුත්ථවාරෙ “න භගවා ඉමිනා මග්ගෙන ගන්තුං ඉච්ඡති, අයමෙව ව උජුමග්ගො, හන්දාහං භගවතො පත්තචීවරං දත්වා ඉමිනා මග්ගෙන ගමිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා සත්ථු පත්තචීවරං දාතුං අසක්කොන්තො භූමියං යපෙත්වා පච්චුපට්ඨිතෙන දුක්ඛසංවත්තනිකෙන කම්මුතා වොදියමානො භගවතො වචනං අනාදිශිත්වා පක්කාමි. තෙන චුත්තං – “අප්ථ ඛො ආයස්මා නාගසමාලො භගවතො පත්තචීවරං තත්ථෙව ඡමායං නික්ඛිපිත්වා පක්කාමි”ති. තත්ථ භගවතො පත්තචීවරන්ති අත්තනො හත්ථගතං භගවතො පත්තචීවරං. තත්ථෙවති තස්මිංයෙව මග්ගෙ ඡමායං පට්ඨියං නික්ඛිපිත්වා පක්කාමි. ඉදං වො භගවා පත්තචීවරං, සචෙ ඉච්ඡථ, ගණ්භථ, යදි අත්තනා ඉච්ඡිතමග්ගංයෙව ගන්තුකාමත්ථාති අධිප්පායො. භගවාපි අත්තනො පත්තචීවරං සයමෙව ගහෙන්වා යථාධිප්පෙනං මග්ගං පටිපජ්ජි.

අන්තරාමග්ගෙ වොරා නික්ඛමිත්වාති තදා කිර පඤ්චසතා පුරිසා ලුද්දා ලොහිතපාණිනො රාජාපරාධිනො හුත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා වොරිකාය ජීවිකං කප්පෙන්තා “පාරිපන්ථිකභාවෙන රඤ්ඤො ආයපථං පච්ඡන්දිස්සාමා”ති මග්ගසමීපෙ අරඤ්ඤෙ තිට්ඨන්ති. තෙ ථෙරං තෙන මග්ගෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං සමණො ඉමිනා මග්ගෙන ආගච්ඡති, අවළඤ්ඡිතබ්බං මග්ගං වළඤ්ඡෙති, අම්භාකං අත්ථිභාවං න ඡානාති, හන්ද නං ඡානාපෙස්සාමා”ති කුජ්ඣිත්වා ගහනට්ඨානතො වෙගෙන නික්ඛමිත්වා සහසා ථෙරං භූමියං පාතෙත්වා හත්ථපාදෙහි කොට්ටෙන්වා මත්තිකාපත්තඤ්චස්ස හින්දිත්වා චීවරං ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා පබ්බජිතත්තා “තං න හනාම, ඉතො පට්ඨාය ඉමස්ස මග්ගස්ස පරිස්සයභාවං ඡානාහි”ති විස්සජ්ජෙසුං. තෙන චුත්තං – “අප්ථ ඛො ආයස්මතො...පෙ.... විජ්ඣාලෙසු”ති.

භගවාපි “අයං තෙන මග්ගෙන ගතො වොරෙහි බාධිතො මං පරියෙසිත්වා ඉදානෙව ආගමිස්සති”ති ඤාත්වා ථොකං ගන්ත්වා මග්ගා ඔක්කමිම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසීදි. ආයස්මාපි ඛො නාගසමාලො

පව්වාගන්ත්වා සත්ථාරා ගතමග්ගමෙව ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො තස්මි රුක්ඛමුලෙ භගවන්තං පස්සිත්වා උපසඬ්ඛිතමිත්වා වන්දිත්වා තං පවත්තිං සබ්බං ආරොචෙසි. තෙන වුත්තං - “අථ ඛො ආයස්මා නාගසමාලො...පෙ.... සඬ්ඛාට්ඨස්ස චිජ්චාලෙසු”න්ති.

එතමන්ට වීදිත්වාති එතං ආයස්මතො නාගසමාලස්ස අත්තනො වචනං අනාදිසිත්වා අබ්බෙත්තමග්ගමනං, අත්තනො ච බ්බෙත්තමග්ගමනං විදිත්වා තදත්ථදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ සද්ධිං වරන්ති සහ වරන්තො. එකතො වසන්ති ඉදං තස්සෙව වෙච්චනං, සහ වසන්තොති අත්ථො. මිස්සො අඤ්ඤාපනෙන වෙදගුති වෙදිතබ්බට්ඨෙන වෙදසඬ්ඛාතෙන චතුසච්චඅරියමග්ගඤ්ඤානෙන ගතත්තා අධිගතත්තා, වෙදස්ස වා සකලස්ස ඤෙය්‍යස්ස පාරං ගතත්තා වෙදගු. අත්තනො භිතාහිතං න ජානාතීති අඤ්ඤො, අවිද්වා බාලොති අත්ථො. තෙන අඤ්ඤෙන ජනෙන මිස්සො සහවරණමත්තෙන මිස්සො. විද්වා පජ්ඣාති පාපකන්ති තෙන වෙදගුභාවෙන විද්වා ජානන්තො පාපකං අහද්දකං අත්තනො දුක්ඛාවහං පජ්ඣාති, පාපකං වා අකල්‍යාණපුග්ගලං පජ්ඣාති. යථා කිං? කොඤ්ඤො ඛීරපකොච නින්තගන්ති යථා කොඤ්ඤවසකුණො උදකමිස්සිතෙ ඛීරෙ උපතීතෙ විනා තොයං ඛීරමත්තස්සෙව පිච්චනතො ඛීරපකො නින්තට්ඨානගමනෙන නින්තගසඬ්ඛාතං උදකං පජ්ඣාති වජ්ජෙති, එවං පණ්ඩිතො කීර දුප්පඤ්ඤපුග්ගලෙහි ධානනිසජ්ජාදීසු සහභූතොපි ආචාරෙන තෙ පජ්ඣාති, න කදාවිපි සම්මිස්සො හොති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. විසාබ්බසුත්තවණ්ණනා

78. අට්ඨමෙ විසාබ්බය මිගාරමාතුයා නත්තා කාලඬ්ඛකතා හොතීති විසාබ්බය මහාඋපාසිකාය පුත්තස්ස ධිතා කුමාරිකා කාලඬ්ඛකතා හොති. සා කීර වත්තසම්පන්නා සාසනෙ අභිජ්ජසන්නා මහාඋපාසිකාය ගෙහං පට්ට්ඨානං හික්ඛුනං හික්ඛුනීනස්සව අත්තනා කාතබ්බවෙය්‍යාවච්චං පුරෙහත්තං පච්ඡාහත්තස්සව අප්පමත්තා අකාසි, අත්තනො පිතාමහියා චිත්තානුකූලං පටිපජ්ජී. තෙන විසාබ්බ ගෙහතො බහි ගච්ඡන්ති සබ්බං තස්සායෙව භාරං කත්වා ගච්ඡති, රූපෙන ච දස්සනීයා පාසාදිකා, ඉති සා තස්සා විසෙසතො පියා මනාපා අහොසි. සා රොගාහිභූතා කාලමකාසි. තෙන වුත්තං - “තෙන ඛො පන සමයෙන විසාබ්බය මිගාරමාතුයා නත්තා කාලඬ්ඛකතා හොති පියා මනාපා”ති. අථ මහාඋපාසිකා තස්සා මරණෙන සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති දුක්ඛී දුම්මනා සරීරනික්ඛෙපං කාරෙත්වා “අපි නාම සත්ථු සන්තිකං ගතකාලෙ චිත්තස්සාදං ලභෙය්‍ය”න්ති භගවන්තං උපසඬ්ඛිතමි. තෙන වුත්තං - “අථ ඛො විසාබ්බ

මිභාරමාතා”තිආදි. තත්ථ දිවා දිවස්සාති දිවස්සාපි දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙති අත්ථො.

භගවා විසාබ්බාය වට්ඨාහිරතිං ජානන්තො උපායෙන සොකතනුකරණත්ථං. “ඉච්ඡෙය්‍යාසි ත්වං විසාබ්බෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ යාවතිකාති යත්තකා. තදා කිර සත්ත ජනකොට්ඨො සාවත්ථීයං පටිවසන්ති. තං සන්ධාය භගවා “කීවබ්බුකා පන විසාබ්බෙ සාවත්ථීයා මනුස්සා දෙවසිකං කාලං කරොන්ති”ති පුච්ඡි. විසාබ්බා “දසපි, භන්තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තිණ්හි තයො. අයමෙව වා පායො. අවිචිත්තාති අසුඤ්ඤා.

අථ භගවා අත්තතො අධිජ්ජායං පකාසෙන්තො “අපි නු ත්වං කදාවි කරහවි අනල්ලවත්ථා වා භවෙය්‍යාසි අනල්ලකෙසා වා”ති ආහ. නනු එවං සන්තෙ තයා සබ්බකාලං සොකාහිභූතාය මතානං පුත්තාදීනං අමඬිගලුපචාරවසෙන උදකොරොහණෙන අල්ලවත්ථාය අල්ලකෙසාය එව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති. තං පුත්ථා උපාසිකා සංවෙගජාතා “නො හෙතං, භන්තෙ”ති පටික්ඛිපිත්ථා පියවත්ථුං විජ්ජට්ඨාරතො අත්තතො චිත්තස්ස නිවත්තභාවං සත්ථු ආරොචෙන්ති “අලං මෙ, භන්තෙ, තාවබ්බුකෙහි පුත්තෙහි ව නත්තාරෙහි වා”ති ආහ.

අථස්ස භගවා “දුක්ඛං නාමෙතං පියවත්ථුනිමිත්තං, යත්තකාති පියවත්ථුනි, තත්තකාති දුක්ඛානි. තස්මා සුබ්බකාමෙන දුක්ඛජ්ජට්ඨකුලෙන සබ්බෙසා පියවත්ථුතො චිත්තං විවෙචෙතබ්බ”න්ති ධම්මං දෙසෙන්තො “යෙසං බො විසාබ්බෙ සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානි”තිආදිමාහ. තත්ථ සතං පියානිති සතං පියායිතබ්බවත්ථුනි. “සතං පිය”න්තිපි කෙච් පදන්ති. එත්ථ ව යස්මා එකතො පට්ඨාය යාව දස, තාව සඬ්ඛායා සඬ්ඛොය්‍යජ්ජධානා, තස්මා “යෙසං දස පියානි, දස තෙසං දුක්ඛානි”තිආදිනා පාළි ආගතා. කෙච් පන “යෙසං දස පියානං, දස තෙසං දුක්ඛාන”න්තිආදිනා පදන්ති, තං න සුන්දරං. යස්මා පන විසතිතො පට්ඨාය යාව සතං, තාව සඬ්ඛායා සඬ්ඛොය්‍යජ්ජධානාව, තස්මා තත්ථාපි සඬ්ඛොය්‍යජ්ජධානතංයෙව ගහෙන්වා “යෙසං බො විසාබ්බෙ සතං පියානි, සතං තෙසං දුක්ඛානි”තිආදිනා පාළි ආගතා. සබ්බෙසම්පි ව “යෙසං එකං පියං, එකං තෙසං දුක්ඛං”න්ති පායො, න පන දුක්ඛස්සාති. එතස්මිඤ්චි පක්ඛෙ එකරසා එකජ්ඣාසයා ව භගවතො දෙසනා හොති. තස්මා යථාචුත්තනයාව පාළි වෙදිතබ්බා.

එතමත්ථං විදිත්ථා සොකපරිදෙවාදිකං චෙතසිකං කායිකඤ්ච දුක්ඛං පියවත්ථුනිමිත්තං පියවත්ථුම්හි සති හොති, අසති න හොතිති එතමත්ථං සබ්බාකාරතො ජානිත්ථා තදත්ථපරිදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තස්සත්ථො – ඤාතිභොගරොගසීලදිට්ඨිබ්බසනෙහි චුට්ඨස්ස අත්තො නිජ්ඣායන්තස්ස බාලස්ස චිත්තසන්තාපලක්ඛණා යෙ කෙච්

මුදුමජ්ඣාදිහෙදෙන යාදිසා තාදිසා සොකා වා තෙහියෙව ඵ්ථිට්ඨස්ස සොකුද්දෙහකසමුට්ඨාපිතවච්චිප්පලාපලක්ඛණා පරිදෙවිතා වා අනිට්ඨචොට්ඨබ්බපටිහතකායස්ස කායපිළනලක්ඛණා දුක්ඛා වා තථා අවුත්තත්ථස්ස විකප්පනත්ථෙන වාසද්දෙන ගහිතා දොමනස්සුපායාසාදයො වා නිස්සයහෙදෙන ච අනෙකරූපා නානාවිධා ඉමස්මිං සත්තලොකෙ දිස්සන්ති උපලබ්භන්ති, සබ්බෙපි එතෙ පියං පියජාතිකං සත්තං සඬ්ඛාරඤ්ච පටිච්ච නිස්සාය ආගම්ම පච්චයං කත්වා පභවන්ති නිබ්බත්තන්ති. තස්මිං පන යථාවුත්තෙ පියවත්ථුම්හි පියෙ අසන්තෙ පියභාවකරෙ ඡන්දරාගෙ පහිනෙ න කදාවිපි එතෙ භවන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං - “පියතො ජායතී සොකො...පෙ.... පෙමතො ජායතී සොකො”ති ච ආදි (ධ. ප. 212-213). තථා “පියප්පභූතා කලහා විවාදා, පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරෙහී”ති ච ආදි (සු. නි. 869). එත්ථ ච “පරිදෙවිතා වා දුක්ඛා වා”ති ලිඬ්ගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, “පරිදෙවිතානි වා දුක්ඛානි වා”ති චත්තබ්බෙ විහත්තිලොපො වා කතොති වෙදිතබ්බො.

තස්මා හි තෙ සුඛිනො චිතසොකානි යස්මා පියප්පභූතා සොකාදයො යෙසං නත්ථි, තස්මා තෙ එව සුඛිනො චිතසොකා නාම. කෙ පන තෙ? යෙසං පියං නත්ථි කුහිඤ්චි ලොකෙ යෙසං අරියානං සබ්බසො චිතරාගත්තා කත්ථවිපි සත්තලොකෙ සඬ්ඛාරලොකෙ ච පියං පියභාවො “පුත්තො”ති වා “භාතා”ති වා “භගිනී”ති වා “භරියා”ති වා පියං පියායනං පියභාවො නත්ථි, සඬ්ඛාරලොකෙපි “එතං මම සත්තකං, ඉමිනාහං ඉමං නාම සුඛං ලභාමි ලභිස්සාමි”ති පියං පියායනං පියභාවො නත්ථි. තස්මා අසොකං විරජං පත්ථයානො, පියං න කයිරාථ කුහිඤ්චි ලොකෙති යස්මා ච සුඛිනො නාම චිතසොකා, චිතසොකත්තාව කත්ථවිපි විසයෙ පියභාවො නත්ථි, තස්මා අත්තනො යථාවුත්තසොකාභාවෙන ච අසොකං අසොකභාවං රාගරජාදිවිගමනෙන විරජං විරජභාවං අරහත්තං, සොකස්ස රාගරජාදීනඤ්ච අභාවහෙතුභාවතො වා “අසොකං විරජ”න්ති ලද්ධනාමං නිබ්බානං පත්ථයානො කත්තුකම්යතාකුසලච්ඡන්දස්ස වසෙන ඡන්දජාතො කත්ථවි ලොකෙ රූපාදිධම්මෙ අත්තමසො සමථවිපස්සනාධම්මෙපි පියං පියභාවං විශායනං න කයිරාථ න උප්පාදෙය්‍ය. චුත්තඤ්ඤෙනං - “ධම්මාපි වො, හික්ඛවෙ, පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා”ති (ම. නි. 1.240).

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පයමදබ්බසුත්තවණ්ණනා

79. නවමෙ ආයස්මාති පියවචනං. දබ්බොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. මල්ලපුත්තොති මල්ලරාජස්ස පුත්තො. සො හි ආයස්මා පදුමුත්තරස්ස භගවතො පාදමුලෙ කතාහිනීභාරො කප්පසතසහස්සං උපවිතපුඤ්ඤසඤ්චයො අම්භාකං භගවතො කාලෙ මල්ලරාජස්ස දෙවිකා කුච්ඡියං නිබ්බත්තො කතාධිකාරත්තා ජාතියා සත්තවස්සිකකාලෙයෙව

මාතෘපිතරො උපසඬකමිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. තෙ ච “පබ්බජිත්වාපි ආචාරං තාව සික්ඛතු, සචෙ තං නාභිරමිස්සති, ඉධෙව ආගමිස්සති”ති අනුජානිංසු. සො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථාපිස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා පබ්බජ්ජං අනුජානි. තස්ස පබ්බජ්ජාසමයෙ දින්නඔවාදෙන භවත්තයං ආදිත්තං විය උපට්ඨාසි. සො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා බුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පාපුණි. යංකිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, “තිස්සො විජ්ජා චතස්සො පටිසම්භිදා ඡළභිඤ්ඤා නව ලොකුත්තරධම්මා”ති එවමාදිකං සබ්බං අධිගන්ත්වා අසිනියා මහාසාවකෙසු අබ්භත්තරො අහොසි. චුත්තඤ්ඤෙනං තෙන ආයස්මනා –

“මයා බො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං, යංකිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තං අනුජ්ජත්තං මයා”තිආදි (පාරා. 380).

යෙන භගවා තෙනුපසඬකමිති සො කිරායස්මා එකදිවසං රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පවිජාහත්තං පිණ්ඩපාතජ්ජටික්කන්තො භගවතො චත්තං දස්සෙත්වා දිවාට්ඨානං ගන්ත්වා උදකකුම්භතො උදකං ගහෙන්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා ගත්තානි සිති. කත්වා චම්මක්ඛණ්ඩං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසින්තො කාලපරිච්ඡේදං කත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජි. අථායස්මා යථාකාලපරිච්ඡේදං සමාපත්තිතො වුට්ඨහින්වා අත්තතො ආයුසඬබ්බාරෙ ඔලොකෙසි. තස්ස තෙ පරික්ඛිණා කතිපයමුහුත්තිකා උපට්ඨහිංසු. සො චින්තෙසි – “න බො මෙතං පතිරූපං, යමහං සත්ථු අනාරොචෙන්වා සබ්බමචාරීහි ච අවිදිතො ඉධ යථානිසින්තොව පරිනිබ්බායිස්සාමි. යංනුනාහං සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා පරිනිබ්බානං අනුජානාපෙත්වා සත්ථු චත්තං දස්සෙත්වා සාසනස්ස නියානිකභාවදස්සනත්ථං මය්හං ඉද්ධානුභාවං විභාවෙන්තො ආකාසෙ නිසිදිත්වා තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බායෙය්‍යං. එවං සත්තෙ යෙ මයි අස්සද්ධා අප්පසන්නා, තෙසම්පි පසාදො උප්පජ්ජිස්සති, තදස්ස තෙසං දීඝරත්තං හිතාය සුබ්බායා”ති. එවඤ්ච සො ආයස්මා චින්තෙන්වා භගවත්තං උපසඬකමිත්වා සබ්බං තං තථෙව අකාසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි”තිආදි.

තත්ථ පරිනිබ්බානකාලො මෙති “භගවා මය්හං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානකාලො උපට්ඨිතො, තමහං භගවතො ආරොචෙන්වා පරිනිබ්බායිතුකාමොමිහි”ති දස්සෙති. කෙච් පනාහු “න තාව ථෙරො ජිණ්ණො, න ච ගිලානො, පරිනිබ්බානාය ච සත්ථාරං ආපුච්ඡති, කිං තත්ථ කාරණං? ‘මෙත්තියභූමජකා හික්ඛු පුබ්බෙ මං අමුලකෙන පාරාජිකෙන අනුද්ධංසෙසුං, තස්මිං අධිකරණෙ වූපසන්තෙපි අක්කොසන්තියෙව. තෙසං සද්දහින්වා අඤ්ඤෙපි පුටුජ්ජනා මයි අගාරවං පරිභවඤ්ච කරොන්ති. ඉමඤ්ච දුක්ඛහාරං නිරත්ථකං චහින්වා කිං පයොජනං, තස්මාහං ඉදානෙව පරිනිබ්බායිස්සාමි’ති සන්තිට්ඨානං කත්වා

සත්ථාරං ආපුච්ඡී”ති. තං අකාරණං. න හි බිණාසවා අපරික්ඛිණෙ ආයුසඬ්ඛාරෙ පරෙසං උපවාදාදිභයෙන පරිනිබ්බානාය වෙනෙත්ති සට්ඨන්ති වායමන්ති, න ච පරෙසං පසංසාදිභෙතු චිරං තිට්ඨන්ති, අථ බො සරසෙනෙව අත්තනො ආයුසඬ්ඛාරස්ස පරික්ඛයං ආගමෙත්ති. යථාහ –

“නාහිකඬ්ඛාමි මරණං, නාහිකඬ්ඛාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 196,
606; මි. ප. 2.2.4) –

භගවාපිස්ස ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙත්වා පරික්ඛිණභාවං ඤාත්වා “යස්සදානි ත්වං, දබ්බ, කාලං මඤ්ඤසී”ති ආහ.

වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වාති ආකාසං අභිඋග්ගන්ත්වා, වෙහාසං ගන්ත්වාති අත්ථො. අභිසද්දයොගෙන හි ඉදං උපයොගවචනං, අත්ථො පන භූමිමවසෙන වෙදිතබ්බො. වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා කිං අකාසිති ආහ – “ආකාසෙ අත්තලික්ඛෙ පල්ලඬ්ඛකෙන නිසිදිත්වා”තිආදි. තත්ථ තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වාති තෙජොකසිණචතුත්ථජ්ඣානසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා. ථෙරො හි තදා භගවන්තං වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා එකමන්තං යීතො “භගවා කප්පසතසහස්සං තුම්භෙහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ වසන්තො පුඤ්ඤානි කරොන්තො ඉමමෙවත්ථං සන්ධාය අකාසිං, ස්වායමත්ථො අජ්ජ මත්ථකං පත්තො, ඉදං පච්ඡිමදස්සන”න්ති ආහ. යෙ තත්ථ පුපුජ්ජනහික්ඛු සොතාපන්තසකදාගාමිනො ච, තෙසු එකච්චානං මහන්තං කාරුඤ්ඤං අහොසි, එකච්චෙ ආරොදනජ්ජත්තා අහෙසුං. අථස්ස භගවා චිත්තාචාරං ඤාත්වා “තෙන හි, දබ්බ, මය්හං හික්ඛුසඬ්ඛස්ස ච ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙහි”ති ආහ. තාවදෙව සබ්බො හික්ඛුසඬ්ඛසො සන්තිපති. අථායස්මා දබ්බො “එකොපි භුත්වා බහුධා භොති”තිආදිනා (පටි. ම. 1.102; දී. නි. 1.484) නයෙන ආගතානි සාවකසාධාරණානි සබ්බානි පාටිභාරියානි දස්සෙත්වා පුන ච භගවන්තං වන්දිත්වා ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා ආකාසෙ පථවිං නිමිතිත්වා තත්ථ පල්ලඬ්ඛකෙන නිසිත්තො තෙජොකසිණසමාපත්තියා පරිකම්මං කත්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය සරීරං ආවජ්ජිත්වා පුන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සරීරඤ්ඤාපනතෙජොධාතුං අධිට්ඨන්ති පරිනිබ්බායි. සහ අධිට්ඨානෙන සබ්බො කායො අග්ගිනා ආදිත්තො අහොසි. බණෙනෙව ච සො අග්ගි කප්පවුට්ඨානග්ගි විය අණුමත්තම්පි සඬ්ඛාරගතං මසිමත්තම්පි තත්ථ කිඤ්චි අනවසෙසෙන්තො අධිට්ඨානබලෙන ඤාපෙත්වා නිබ්බායි. තෙන වුත්තං – “අථ බො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො”තිආදි. තත්ථ වුට්ඨන්ති පරිනිබ්බායිති ඉද්ධිචිත්තනො වුට්ඨන්ති භවඬ්ඛචිත්තෙන පරිනිබ්බායි.

ඤායමානස්සාති ජාලියමානස්ස. ඩය්භමානස්සාති තස්සෙව වෙච්චනං. අථ චා ඤායමානස්සාති ජාලාපවත්තික්ඛණං සන්ධාය වුත්තං, ඩය්භමානස්සාති චිත්තචිත්තඬ්ඛාරක්ඛණං. ජාරිකානි හස්මං. මසිති කප්පලං. න

පඤ්ඤායිත්ථාති න පස්සිත්ථ, අධිට්ඨානබලෙන සබ්බං බණෙනෙව අන්තර්ධායිත්ථාති අත්ථො. කස්මා පන ථෙරො උත්තරිමනුස්සධම්මං ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙසි, නනු භගවතා ඉද්ධිපාටිභාරියකරණං පටික්ඛිත්තන්ති? න වොදෙනබ්බමෙනං ගිහීනං සම්මුඛා පාටිභාරියකරණස්ස පටික්ඛිත්තන්තා. තඤ්ච ඛො විකුබ්බනවසෙන, න පනෙවං අධිට්ඨානවසෙන. අයං පනායස්මා ධම්මසාමිනා ආණත්තොව පාටිභාරියං දස්සෙසි.

එතමත්ථං විදිත්ථාති එතං ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස අනුපාදාපරිනිබ්බානං සබ්බාකාරතො විදිත්ථා තදත්ථපරිදීපනං ඉමං උදානං උදානෙසි.

තත්ථ අහෙදි කායොති සබ්බො භූතූපාදායපහෙදො චතුසත්තතිරූපකායො භිජ්ජී, අනවසෙසතො ඩය්හි, අන්තර්ධායි, අනුප්පත්තිධම්මතං ආපජ්ජී. නිරොධි සඤ්ඤාති රූපායතනාදිගොචරතාය රූපසඤ්ඤාදිගෙදා සබ්බාපි සඤ්ඤා අප්පටිසන්ධිකෙන නිරොධෙන නිරුජ්ඣති. වෙදනා සිතිභවිංසු සබ්බාති විපාකවෙදනා කිරියවෙදනාති සබ්බාපි වෙදනා අප්පටිසන්ධිකනිරොධෙන නිරුද්ධත්තා අණුමත්තම්පි වෙදනාදරථස්ස අභාවතො සිතිභූතා අහෙසුං, කුසලාකුසලවෙදනා පන අරහත්තඵලක්ඛණෙයෙව නිරොධං ගතා. “සිතිරහිංසු”තිපි පඨන්ති, සන්තා නිරුද්ධා අහෙසුන්ති අත්ථො. චූපසම්භූත සඞ්ඛාරාති විපාකකිරියප්පහෙදා සබ්බෙපි එස්සාදයො සඞ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මා අප්පටිසන්ධිකනිරොධෙනෙව නිරුද්ධත්තා විසෙසෙන උපසම්භූ. විඤ්ඤාණං අත්ථමාගමාති විඤ්ඤාණම්පි විපාකකිරියප්පහෙදං සබ්බං අප්පටිසන්ධිකනිරොධෙනෙව අත්ථං විනාසං උපච්ඡෙදං අගමා අගච්ඡී.

ඉති භගවා ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස පඤ්චන්තම්පි ඛන්ධානං පුබ්බෙයෙව කිලෙසාභිසඞ්ඛාරූපාදානස්ස අනවසෙසතො නිරුද්ධත්තා අනුපාදානො විය ජාතවෙදො අප්පටිසන්ධිකනිරොධෙන නිරුද්ධභාවං නිස්සාය පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසිති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියදබ්බසුත්තවණ්ණනා

80. දසමෙ තත්ත්වෙ ඛො භගවා භික්ඛූ ආමන්තෙසීති භගවා රාජගහෙ යථාහිරන්තං විහරිත්ථා ජනපදචාරිකං වරන්තො අනුක්කමෙන සාවත්ථීං පත්ථා ජෙනවතො විහරන්තොයෙව යෙසං භික්ඛූනං ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස පරිනිබ්බානං අපච්චක්ඛං, තෙසං තං පච්චක්ඛං කත්ථා දස්සෙතුං, යෙපි ච මෙත්තියභූමජකෙහි කතෙන අභූතෙන අබ්භාවික්ඛණෙන ථෙරෙ ගාරවරහිතා පුට්ඨජනා, තෙසං ථෙරෙ බහුමානුප්පාදනත්ථඤ්ච ආමන්තෙසි. තත්ථ තත්ත්වං වචනසඤ්ඤාපනෙ නිපාතමත්තං. ඛොති

අවධාරණෙ. තෙසු “තත්‍රා”ති ඉමිනා “භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසී”ති එතෙසං පදානං වුවිච්ඡානනංයෙව ජොතෙති. “බො”ති පන ඉමිනා ආමන්තෙසීයෙව, නාස්ස ආමන්තෙන කොචි අන්තරායො අභොසීති ඉමමත්ථං දස්සෙති. අථ චා තත්‍රාති තස්මිං ආරාමෙ. බොති වචනාලඬිකාරෙ නිපාතො. ආමන්තෙසීති අභාසි. කස්මා පන භගවා භික්ඛුයෙව ආමන්තෙසීති? ජෙට්ඨත්තා ජෙට්ඨත්තා ආසන්නත්තා සබ්බකාලං සන්නිභිතත්තා ධම්මදෙසනාය විසෙසතො භාජනභුතත්තා ච.

භික්ඛවොති තෙසං ආමන්තනාකාරදස්සනං. භදන්තෙති ආමන්තිතානං භික්ඛුනං ගාරවෙන සත්ථු පටිවචනදානං. තත්ථ “භික්ඛවො”ති වදන්තො භගවා තෙ භික්ඛු ආලපති. “භදන්තෙ”ති වදන්තා තෙ පච්චාලපන්ති. අපිච “භික්ඛවො”ති ඉමිනා කරුණාවිජ්ජාරසොම්මභදයනිස්සිතපුබ්බධගමෙන වචනෙන තෙ භික්ඛු කම්මට්ඨානමනසිකාරධම්මපච්චවෙක්ඛණාදිතො නිවත්තෙත්වා අත්තනො මුඛාභිමුඛෙ කරොති. “භදන්තෙ”ති ඉමිනා සත්ථරි ආදරබහුමානගාරවදීපනවචනෙන තෙ භික්ඛු අත්තනො සුස්සුසනං ඔවාදජ්ජෙට්ඨගහගාරවභාවඤ්ච පටිවෙදෙන්ති. භගවතො පච්චස්සොසුන්ති තෙ භික්ඛු භගවතො වචනං පතිඅස්සොසුං සොතුකාමනං ජනෙසුං. එතදවොචාති භගවා එතං ඉදානි වක්ඛමානං සකලං සුත්තං අභාසි. දබ්බස්ස, භික්ඛවෙ, මල්ලපුත්තස්සාතිආදි අනන්තරසුත්තෙ වුත්තත්ථමෙව. එතමත්ථන්තිආදියුපි අපුබ්බං නත්ථි, අනන්තරසුත්තෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු පන අයොසනහතස්සාති අයො හඤ්ඤති එතෙනාති අයොසනං, කම්මාරානං අයොකුටං අයොමුට්ඨි ච. තෙන අයොසනෙන හතස්ස පහතස්ස. කෙචි පන “අයොසනහතස්සාති සනඅයොපිණ්ඩං හතස්සා”ති අත්ථං වදන්ති. එව-සද්දො වෙන්ථ නිපාතමත්තං. ජලතො ජාතවෙදසොති ඤායමානස්ස අග්ගිස්ස. අනාදරෙ එතං සාම්චචනං. අනුපුබ්බපසන්තස්සාති අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස විජ්ඣාතස්ස නිරුද්ධස්ස. යථා න ඤායතෙ ගතීති යථා තස්ස ගති න ඤායති. ඉදං වුත්තං හොති – අයොමුට්ඨිකූටාදිනා මහතා අයොසනෙන හතස්ස සංහතස්ස, කංසභාජනාදිගතස්ස චා ජලමානස්ස අග්ගිස්ස, තථා උප්පන්නස්ස චා සද්දස්ස අනුක්කමෙන උපසන්තස්ස සුචුපසන්තස්ස දසසු දියාසු න කත්ථවි ගති පඤ්ඤායති පච්චයනිරොධෙන අප්පට්ඨසන්ධිකනිරුද්ධත්තා.

එවං සම්මාවිමුත්තානන්ති එවං සම්මා හෙතුනා ඤායෙන තදභගවික්ඛම්භනවිමුත්තිපුබ්බධගමෙන අරියමග්ගෙන චතුහිපි උපාදානෙහි ආසවෙහි ච විමුත්තත්තා සම්මා විමුත්තානං, තතො එව කාමපබන්ධසඬ්ඛාතං කාමොසං භවොසාදිහෙදං අවසිට්ඨං ඔසඤ්ච තරිත්වා ඨිතත්තා කාමබන්ධොසතාරිතං සුට්ඨු පටිපස්සම්භිතසබ්බකිලෙසවිජ්ජන්දිතත්තා කිලෙසාභිසඬ්ඛාරවාතෙහි ච

අකම්පනීයත්තාය අවලං අනුපාදිසෙසනිබ්බානසඬ්ඛාතං සබ්බසඬ්ඛාරූපසමං සුඛං පත්තානං අධිගතානං බිණ්ණාසවානං ගති දෙවමනුස්සාදිභෙදාසු ගතීසු අයං නාමාති පඤ්ඤාපෙතබ්බත්තාය අභාවත්තා පඤ්ඤාපෙතං නත්ථී න උපලබ්භති, යථාචුත්තජාතවෙදො විය අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව හි සො ගතොති අත්ථො.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව පාටලිගාමීයවග්ගවණ්ණනා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව —

සුවිමුත්තභවාදානො, දෙවදානවමානිතො;
පච්ඡින්නතණ්ණාසත්තානො, පීතිසංවෙගදීපනො.

සද්ධම්මදානනිරතො, උපාදානක්ඛයාවහො;
තත්ථ තත්ථ උදානෙ යෙ, උදානෙසි විනායකො.

තෙ සබ්බෙ එකතො කත්ථා, ආරොපෙන්තෙහි සඬ්ඛහං;
උදානමිති සඬ්ඛිතං, ධම්මසඬ්ඛාභකෙහි යං.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සා තත්ථ පරමත්ථානං, සුත්තන්තෙසු යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථදීපනී නාම නාමනො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිවිජයා;
චතුත්තිංසජ්ජමාණාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සඬ්ඛරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාහිත්ථා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

වීරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිව්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතීපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

බුද්ධකතාකාය

උදාන-අට්ඨකථා

පාච්ඡිගාමීයවග්ගො

බදරකිත්ථවිහාරවාසීනා ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන

කතාඋදානස්ස අට්ඨකථා සමත්තා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුභාවි ධාරෙච්ච වරාවි ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....